

DB
10
A-87

~~И 2502~~
~~26~~

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССИИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

КОММИССІЕЮ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,

состоящей при кievскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генераль-
Губернаторѣ.

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ,
томъ XII.

КІЕВЪ.

Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра Акц. О-ва печ. и изд. дѣла
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Меринговская ул. д. № 6.

1904

Въ складѣ Коммисіи продаются слѣдующія ея изданія:

	цѣна.
1 Памятники Коммисіи: т. I—II и III, въ двухъ книгахъ, изд. 1898 г.	4 р. — к.
„ „ томъ IV, изд. 1859 г.	2 р. — к.
2 Лѣтопись Величка, т. IV, изд. 1864 г.	1 р. 25 к.
3 Сборникъ лѣтописей, относящихся къ исторіи Южной и Зап. Россіи, изд. 1888 г.	1 р. 50 к.
4 Лѣтопись Самовидца по новооткрытымъ спискамъ съ приложеніемъ трехъ малороссійскихъ хроникъ, изд. 1878 г.	2 р. — к.
5 Сборникъ матеріаловъ для исторической топографіи г. Кіева и его окрестностей, 1874 г., стр. 416	1 р. 50 к.
6 Планъ г. Кіева 1695 г.	1 р. — к.
7 Палеографическій Сборникъ, изд. 1899 г.	5 р. — к.
8 Матеріалы для исторіи Русской Картографіи, вып. I, изд. 1899 г.	5 р. — к.

Архивъ Юго-Западной Россіи:

- 9 *Часть первая*, т. 5-й. Акты о подчиненіи Кіевской митрополіи Московск. патріархату (1620—1694 г.). Изд. 1872 г. . . . . 2 р. — к.
- 10 *Часть первая*, т. 6-й. Акты о церковно-религіозныхъ отношеніяхъ въ юго зап. Руси (1322—1648 гг.). Изд. 1883 г. . . . . 2 р. — к.
- 11 *Часть первая*, т. 7-й. Памятники литературной полемики православныхъ южно-руссавъ съ латино-уніатами въ XVI—XVII вв. Изд. 1887 г. . . . . 2 р. — к.
- 12 *Часть первая*, т. 9-й. Ливоць, полемическое сочиненіе 1644 г. Изд. 1893 г. . . . . 2 р. — к.
- 13 *Часть первая*, т. 10. Акты, относящіеся къ исторіи Галицко-русской православной церкви (1423—1714 гг.). Изд. 1904 г. . . . . 2 р. — к.
- 14 *Часть первая*, т. 11. Акты, относящіеся къ исторіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства. Протоколы и другія дѣловыя бумаги Львовскаго Ставропигіальнаго братства (1599—1702 гг.). Изд. 1904 г. . . . . 2 р. — к.
- 15 *Часть 2-я*, томъ 2-й. Акты для исторіи провинціальныхъ сеймиковъ Юго-зап. края во второй половинѣ XVII вѣка. Изд. 1888 г. . . . . 2 р. — к.
- 16 *Часть третья*, томъ 2-й. Акты о козакахъ (1679—1716 гг.). Изд. 1868 г. . . . . 2 р. — к.

ДБ
10
A-87

V 2502
26

R 2502
26

АРХИВЪ

ЮГО-ЗАПАДНОЙ РОССИИ,

ИЗДАВАЕМЫЙ

564

КОММИССІЕЮ ДЛЯ РАЗБОРА ДРЕВНИХЪ АКТОВЪ,

состоящей при Кіевскомъ, Подольскомъ и Волынскомъ Генераль-
Губернаторѣ.

**ЧАСТЬ ПЕРВАЯ,
томъ XII.**

КІЕВЪ

Типографія Императорскаго Университета св. Владиміра Акц. О-ва печ. и изд дѣла
Н. Т. Корчакъ-Новицкаго, Меринговская ул. д. № 6.

1904

Печатано по распоряженію Предсѣдателя Коммиссіи для разбора
древнихъ актовъ.

Жу. ташой, проверка
Харламова

М

АКТЫ,

относящієся къ історіи Львовскаго Ставропи-
гiального братства (продолженіе).

ПРОТОКОЛЫ,

дѣловыя бумаги и переписка Львовскаго Ставро-
пигіальнаго братства (1586—1881 г.г.).

V.

Хорошо организованное и тѣсно сплоченное Львовское братство, полагая главнѣйшею своею задачею охраненіе и поддержаніе праотцевской вѣры и тѣсно соединенной съ нею русской народности, всѣ усилія направляло къ осуществленію этой задачи. Дѣятельность братства въ этомъ отношеніи была сколь разнообразна, столь же и плодотворна. Приступая къ изложенію этой дѣятельности, начнемъ рѣчь съ заботы братства о главной его святынѣ, около которой оно группировалось—о братской Успенской церкви.

Русскій народъ издревле смотрѣлъ на храмы, какъ на надежнѣйшее прибѣжище и утѣшеніе въ скорбяхъ и печаляхъ,—и потому, прежде всего, заботился объ ихъ созиданіи и украшеніи. Львовское братство, съ одной стороны, всецѣло проникнутое этими взглядами, а съ другой—въ виду отовсюду окружавшихъ его иновѣрцевъ, тоже не жалѣвшихъ средствъ на сооруженіе своихъ костеловъ и молитвенныхъ домовъ,—заботы о храмостроительствѣ и благочинномъ отправленіи богослуженія поставляло одною изъ существенныхъ своихъ задачъ и обязанностей. Въ связи съ этимъ выдвигались и рѣшались вопросы о благотворительныхъ учрежденіяхъ, группировавшихся около храма.

Успенская церковь Пр. Богородицы, около которой сосредоточивалось Львовское братство (видимое по документамъ XV в.), въ 1527 году сгорѣла, и хотя была скоро восстановлена, но именно,

какъ возстановленная наскоро, просуществовала недолго— „распалась на полы“. Братство въ то время не располагало значительными средствами, а потому обратилось за совѣтомъ и помощію къ мѣстному епископу Макарію Тучапскому, состоявшему членомъ братства. Послѣдній посовѣтовалъ братству, имѣющему въ виду благо всего русскаго народа, обратиться за содѣйствіемъ къ Кіевскому митрополиту Макарію и Перемышльскому епископу Арсенію. Братство такъ и сдѣлало. Митрополитъ и помянутый владыка издали посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, убѣждая ихъ оказать помощь Львовскому братству въ постройкѣ церкви „што кому Богъ милосердный на сердце положить для своего богомолья и душевнаго спасенія“¹⁾. Не извѣстно, сколько такимъ способомъ получено было пожертвованій; но, вѣроятно, сборъ былъ незначителенъ: онъ далъ возможность братству только начать постройку храма. Гораздо существеннѣе и въ матеріальномъ и въ нравственномъ отношеніяхъ была помощь въ данномъ случаѣ, оказанная братству Молдавскимъ господаремъ Александромъ Лопушаниномъ. Когда братство обратилось къ нему съ просьбою о своихъ нуждахъ, вызванныхъ храмозданіемъ, Александръ сочувственно откликнулся на этотъ призывъ. Одобрялъ и воодушевлялъ братство въ его святомъ дѣлѣ и послалъ на первый разъ 100 злотыхъ, обѣщая при этомъ сдѣлать на свой счетъ образа, завѣсы, царскія врата, священную утварь и одежду и вообще все, наиболѣе необходимое для храма, убѣждая, однако, братство, чтобы оно всецѣло не возлагало на него надежды, а и само прилагало заботы о начатомъ дѣлѣ²⁾. Посылая деньги, господарь даетъ братству совѣты о надлежащемъ ихъ расходованіи, облегчаетъ пріобрѣтеніе нужныхъ для церковнаго строительства матеріаловъ (такъ ходатай-

¹⁾ Ак. З. Р., т. III, № 6; Юбилейное изданіе, № 83; Monumenta Confraternitatis, №№ 10, 11.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХІІІ—1, 4, 7; Юбилейное изданіе, №№ 7, 10, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 1, 4, 8.

ствуеть предъ королемъ о безпошлинномъ провозѣ металла для отливки колокола ¹⁾, о разрѣшеніи построить кирпичный заводъ ²⁾ и т. п. ³⁾. Вообще всячески старается ускорить и облегчить постройку храма, при окончаніи котораго беретъ на свой счетъ позолоту креста для него, и принимаетъ участіе въ расходахъ по освященію храма (посылаетъ достаточно „живности и питія“ ⁴⁾). Въ концѣ 1559 года постройка церкви была окончена и вѣроятно освящена Молдавскимъ епископомъ, по крайней мѣрѣ на это изъяслялъ согласіе Александръ ⁵⁾, а въ слѣдующемъ году была заложена при ней часовня во имя св. Юрія ⁶⁾. Оказавъ столь существенную помощь братству при постройкѣ имъ храма, Александръ и послѣ этого не переставалъ печися о своемъ любимомъ дѣтищѣ, заботясь объ его украшеніи и популярности. На его средства церковь перекрывается черепицей и расписывается снаружи и внутри масляными красками ⁷⁾. Въ храмовые праздники (для привлеченія большаго числа народа) имъ посылаются повѣренныя съ обильнымъ угощеніемъ, при чемъ братство предупреждается ⁸⁾, чтобы оно не приглашало поляковъ въ церковь на служеніе, а только къ угощенію ⁹⁾. На ряду съ этимъ видимъ заботы господаря

¹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—2, 4, 5, 6, 7; Юбилейное изданіе, №№ 8, 10, 11, 12, 13, 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 2, 4, 5—8.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—5; Юбилейное изданіе, № 12; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 5.

³⁾ Supplementa, № 168; Юбилейное изданіе, № 11; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

⁴⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—7; Юбилейное изданіе, № 14; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 8.

⁵⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—8; Юбилейное изданіе, № 15; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 9.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 16 и стр. 8; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 10.

⁷⁾ Юбилейное изданіе, №№ 19, 20, 22; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., №№ 12, 14, 16.

⁸⁾ „Ижъ бы ляхове не пришли до церкви: у нашомъ законѣ тогоси не годить, у стола могутъ сидѣти“.

⁹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХШ—12, 13; Юбилейное изданіе, №№ 21, 23; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 13, 15.

о благочинномъ и благолѣпномъ богослуженіи въ храмѣ (предлагаетъ братству прислать къ нему четырехъ молодыхъ дѣчковъ съ хорошимъ голосомъ, которыхъ обѣщаетъ выучить пѣнію по гречески и по сербски)¹⁾, объ устраненіи нѣкоторыхъ вкравшихся въ церковную практику безпорядковъ (обращалъ вниманіе на малато размѣра просфоры и расхищеніе ихъ изъ церкви), объ установленіи надлежащихъ отношеній братства къ священнослужащимъ (укорялъ братство въ скудости содержанія священника, жена котораго, по недостатку средствъ, должна была заниматься продажею хлѣба и луку²⁾).

Разумѣется, братство не могло не цѣнить столь существенныхъ услугъ, оказанныхъ ему господаремъ Александромъ. Сооруженную церковь оно назвало „Волошкою“³⁾ и начертало надъ главнымъ ея входомъ слѣдующую надпись: „Изволеніемъ Отца и поснѣшеніемъ Сына и совершеніемъ Святаго Духа благочестивый и Христолюбивый І. О. Александеръ, воевода Божіею милостію господинъ земли Молдавской, сынъ Богдана воеводы, вожделѣвъ одъ всего своего сердца и одъ всего помышленія, начать и созда сей храмъ во славу и хвалу Господу нашему Исусъ Хрісту и Успенію Пречистыи Его Матери, Ей же есть храмъ въ славномъ градѣ Ильвовѣ во здравіе и за души себѣ и госпожи своей Роксандры и чадій ихъ Богданъ и Петръ и Іоаннъ и Θεодора кнежна въ лѣто 4710, 4723“⁴⁾.

Соорудивъ преимущественно на средства Александра храмъ, братство стало просить его помочь ему и при постройкѣ колокольни; но Александръ, будучи въ то время въ крайне затрудни-

---

¹⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХІІІ—3; Юбилейное изданіе, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 3.

²⁾ Ак. Ю. и З. Р., т. I, № СХХХІІІ—10; Юбилейное изданіе, № 17; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 11.

³⁾ Это названіе за церковію Успенія Пр. Богородицы сохранилось до настоящаго времени. Галицкій народъ иного названія не знаетъ.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, стр. 9.

тельныхъ обстоятельствахъ, отложилъ это дѣло до болѣе удобнаго времени ¹⁾. Тогда движимый ревностью ко славѣ Божіей и желая увѣковѣчить свое имя въ потомствѣ, одинъ изъ братчиковъ, по имени Давидъ, рѣшился построить колокольню на свои средства. Постройка быстро двигалась впередъ; но стѣны колокольни по непрочности фундамента рухнули въ 1570 году. Сокрушенный несчастіемъ старецъ Давидъ умеръ, а строитель ея Петръ Красовскій попалъ въ тюрьму ²⁾.

Въ этомъ же году одинъ изъ членовъ братства Константинъ Корняктъ ³⁾ изъявилъ согласіе построить новую колокольню. Но

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 18; Временникъ Ставропигійскій за 1881 г., № 17.

²⁾ Zubrycki, Kronika miasta Lwowa, стр. 192, и Лѣтопись братства стр. 11.

³⁾ Константинъ Корняктъ, грекъ, происходилъ съ острова Кандін. (Львовскій бернардинскій архивъ, т. 332, стр. 341; т. 333, стр. 60; т. 41, стр. 507—508; т. 334, стр. 696—697). Онъ первоначально поселился въ Молдавіи (Тамъ же, т. 41, стр. 507—508), гдѣ торговалъ виномъ (Тамъ же, т. 333, стр. 60; т. 334, стр. 696—697). Молдавскій господарь далъ ему чинъ казначея и боярина (Временникъ Ставропигійскій за 1867 г., стр. 60). Постоянныя распри въ Молдавіи и зависимость отъ прежнихъ своихъ господъ-турокъ заставили Корнякта перекочевать во Львовъ, гдѣ были его родственники. Во Львовѣ онъ еще болѣе расширилъ свою торговлю. Въ 1569 г. Сигизмундъ-Августъ разрѣшилъ Корнякту жить, гдѣ ему угодно, и освободилъ его торговлю отъ таможенныхъ пошлинъ (Львов. берnard. архивъ, т. 41, стр. 507—508), что вновь подтверждено было грамотою въ 1571 году. (Тамъ же, т. 334, стр. 696—697). Въ этомъ же году онъ возведенъ былъ въ шляхетское достоинство и назначенъ таможеннымъ чиновникомъ русскихъ земель (Тамъ же, т. 334, стр. 711—712, 714—715; т. 335, стр. 179—180, 195, 960—961). Сдѣлавшись шляхтичемъ, Корняктъ скупаетъ громаднѣйшія имѣнія: Сосницу, Бѣлобоки, Альбисовъ, Гусаковъ, Журавцы, Кошну, Однову, Куликовъ и Збоиска (Encyklopedia powszechna, Warszawa, 1859—68, т. XV, стр. 509; Львов. берnard. архивъ, т. 334, стр. 2625—2626) и становится истиннымъ защитникомъ и поборникомъ православной вѣры и русской народности. Онъ отказываетъ въ пользу братства на имѣніи Збоиска 4000 злотыхъ, проценты съ коихъ по 100 злотыхъ должны были идти въ пользу церкви Успенія Пр. Богородицы и монастыря св. Онуфрія, остатокъ же на пропитаніе школы, госпиталя и на ремонтровку церкви и колокольни (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 345; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 420 и Album, czyli księga wpisuiących się do Instytutu Stawropigialnego członków, стр. 402—408; Акты Петрушевича, № 31).

еще не начата была постройка послѣдней, какъ на братство обрушилось страшное несчастье: во время бывшего въ 1571 году пожара нововыстроенная братская церковь сгорѣла. Братство на скорую руку ремонтировало ее. Между тѣмъ Корняктъ приступилъ къ постройкѣ общанной имъ колокольни ¹⁾, которая въ 1578 году и была окончена. Она существуетъ до настоящаго времени ²⁾. Ремонтированная братствомъ послѣ пожара 1571 года Успенская церковь долго не могла простоять; потому братство на общей сходкѣ рѣшило строить новую церковь при томъ въ размѣрахъ еще болѣе большихъ и въ видѣ болѣе художественномъ. Задумавъ такое великое дѣло, братство обратилось за совѣтомъ къ гостившему въ это время проездомъ во Львовѣ патріарху Антиохійскому Іоакиму, который не только одобрилъ и благословилъ мысль братства, но даже пришелъ ему на помощь, обратившись съ окружнымъ посланіемъ ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, прося ихъ внести посильныя лепты на постройку новой церкви ³⁾. Постановленіе братства и благословеніе патріарха Іоакима утвердилъ патріархъ Константинопольскій Іеремія II-ой, повторивъ воззваніе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ съ приглашеніемъ къ посильнымъ пожертвованіямъ: „граждане Львовскіе“, пишетъ патріархъ, „имѣютъ нужную потребу новобудовати храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы состарелый и разтлѣнъ суще прежде. Воспріймете ихъ тихимъ лицемъ любезнѣ и дадите имъ подобающую милостыню и вспоможеніе, каждый по благому его изволенію отъ своея маестности“ ⁴⁾. По тому же поводу патріархъ Іеремія пишетъ письма: къ Кор-

---

¹⁾ Въ 1672 г. помянутая колокольня много потерпѣла отъ турецкихъ ядеръ. Братство на сходкѣ въ 1695 г. единогласно рѣшило ее исправить. Для этой цѣли просило короля Яна III-го дать ему лѣса изъ казенныхъ имѣній. Король разрѣшилъ взять лѣса и далъ ему своего архитектора, по плану коего колокольня и была исправлена (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 268—269, 342—345). Она существуетъ до настоящаго времени. См. рис.

²⁾ См. рисунокъ.

³⁾ Юбилейное изданіе, № 84; Ак. З. Р., т. III, № 157.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 86.

някту, господарямъ Молдавскимъ Петру и Стефану и господарю Волошскому, которыхъ просить, чтобы и они помогли братству въ постройкѣ церкви¹⁾. Въ 1593 году патріархъ Іеремія II-ой призналъ новостроющуюся Успенскую церковь своею Ставропигіею: „узаконяемъ“, говорится въ грамотѣ по сему случаю, „чтобы сей вновь воздвигаемый божественный храмъ Успенія Пресвятыя Богородицы, предназначаемый въ нашу патріашую Ставропигію, былъ и именовался патріаршею Ставропигіею, подобно другимъ патріаршимъ Ставропигіямъ, чтобы былъ свободенъ и независимъ ни отъ какого лица, ни митрополичьяго, ни епископскаго, свободно признавая и имѣя одну только главу наше смиреніе, отъ насъ только ожидая и принимая всякое устройство, судъ, управленіе и власть...“²⁾. Это обстоятельство было великимъ утѣшеніемъ для братства: оно послужило толчкомъ къ его энергической дѣятельности и сдѣлалось для него залогомъ будущаго самостоятельнаго, самоотверженнаго и благотворнаго служенія на пользу православія и русской народности, хотя, какъ мы видѣли, нерѣдко и служили причиною прискорбныхъ столкновеній съ мѣстною высшею іерархіею.

Оказывали братству помощь при постройкѣ церкви и мѣстные епископы Гедeonъ Балабанъ въ періодъ добрыхъ отношеній къ братству и Іеремія Тисаровскій. Первый, обращаясь съ окружнымъ посланіемъ къ своимъ чадамъ, между прочимъ пишетъ: „ознаймуемъ, ижъ во Львовѣ церковь Успенія Пресвятыя Божія Матери и шпиталь и дома церковные, огнемъ погорѣвши, упадаютъ жалостне всему христіанству нашему съ поруганіемъ иновѣрныхъ людей. Протожъ панове мѣщане Львовскіе подвигнулись выше силъ ихъ поправляти упадлые sprawy, будучи сами въ людехъ и на маетности зешлые. Сего ради посылаемъ къ вамъ, благочестивые

¹⁾ Тамъ же, №№ 117, 118.

²⁾ *Diplomata Statutaria*, № 23; Памятники временной комиссіи, т. III, № 9; Временникъ Ставропигійскій за 1869 г., № 7.

христіане, просячи вспоможенія, отдѣлите нѣкую часть зъ маетностей своихъ, што вамъ Господь Богъ далъ для славы имени Его святого и для своего и своихъ сыновъ душевнаго спасенія“... ¹⁾. Второй, изобразивъ горестное матеріальное состояніе православныхъ, происходящее отъ того, что поляки запрещаютъ имъ заниматься торговлею и ремеслами, говоритъ: „зачали и другіе тяжари бременъ духовныхъ на собѣ носить, т. е. церковнаго мурованя, и дома на помѣшканя священникомъ, и дома для церковныхъ и школьныхъ наукъ, хотячи дѣтокъ вашихъ и васъ самихъ, рекше всю церковь въ родѣ Россійскомъ, яко *каменямъ живымъ* збудовати и союзомъ любви совокупити. Сего ради просимъ вашихъ милостей о милостивое и ласковое баченя и о вспоможеня на такъ ясныя и всѣхъ васъ посполитыя потребности. Просимъ, отдѣлите часть нѣкую зъ маетностей своихъ, не лѣтуйте подати...“ ²⁾. Заручившись содѣйствіемъ іерарховъ, въ особенности патріарха Іереміи, который „розказалъ ѣздити, просячи милости и вспоможеня всѣхъ христіанъ, и подъ непростеніемъ запретилъ, абысмо *тое не занедбали*“ ³⁾, братство созвало сходку, на которой единогласно рѣшило отправить довѣренныхъ трехъ братчиковъ: Мануила Арфаниса, Ивана Красовскаго и Оому Стомици къ Молдавскому архіепископу Георгію съ просьбою о возвращеніи братству денегъ, занятыхъ у него нѣкіимъ Бернардомъ Гампелисомъ, и вообще о содѣйствіи братскому предпріятію ⁴⁾. Архіепископъ внялъ этимъ просьбамъ братства и ходатайствовалъ по данному дѣлу предъ господаремъ, который не только изъявилъ согласіе помогать братству, отчисливъ на первоначальныя издержки изъ таможенныхъ пошлинъ 50 талеровъ ⁵⁾, но даже просилъ польскаго короля разрѣшить помянутыя

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 85; Zubrycki, O drukarniach, стр. 61—63.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

³⁾ Тамъ же, № 87.

⁴⁾ Тамъ же.

⁵⁾ Тамъ же, № 25; Supplementa, № 181; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., стр. 150.

постройки и своею грамотою охранить православныхъ отъ дѣлаемыхъ имъ непріятностей¹⁾. Послѣ этого братство рѣшило приступить къ проектируемымъ постройкамъ. Для этой цѣли оно сдѣлало усиленную складчину, но такъ какъ собственныхъ средствъ было далеко недостаточно, то обратилось съ просьбою о содѣйствіи къ Кіевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ. Митрополитъ охотно откликнулся на просьбу братства и, лично прибывъ во Львовъ 18 января 1591 года, 20 января написалъ окружное посланіе ко всѣмъ православнымъ христіанамъ, въ коемъ, изобразивъ бѣдственное положеніе братства, просить православныхъ помочь ему отъ избытка своего состоянія въ постройкѣ церкви, госпиталя, священническихъ домовъ и т. п.²⁾. На посланіе митрополита Михаила отозвались многіе благочестивые христіане³⁾, жертвовавшіе деньгами и вещами⁴⁾, и братства, особенно Виленское⁵⁾.

Съ 1591 года началась кипучая и безпрестанная дѣятельность братства: не было почти ни одной сходки, на которой братство такъ или иначе не касалось бы начатыхъ имъ построекъ: добыванія необходимыхъ средствъ для сего, назначенія кого-либо изъ братчиковъ смотрителемъ работъ и заботы о выборѣ хорошаго архитектора. Послѣднимъ первоначально былъ избранъ Павель Римлянинъ, съ которымъ заключено было такое условіе: архитекторъ

---

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 24; Supplementa, № 180; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2.

²⁾ Ак. З. Р., IV, № 32; Monumenta Confraternitatis, № 211; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 113—115; Zubrycki, Rys do historyi narodu ruskiego w Galicyi i hierarchij cerkewney w temże królestwie Lwow, 1837, А.

³⁾ Для пожертвованій братство завело въ 1592 г. книгу: „да всякъ подаяй милостыню запишется въ книгахъ сихъ въ вѣчную память“. Изъ этой книги сохранилось только два листа, остальные вырваны и неизвестно, куда дѣвались.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 340, 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370, 371, 374, 643, 644, 672, 703; Юбилейное изданіе, №№ 116, 97; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 125—128.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, №№ 97, 98.

обязывался по данному ему образцу готовить и доставлять на свой счет камни гладкіе и „замсованные“, длиною въ 14 вершковъ, высотой и шириною 7—, за что братство должно было платить ему по 9 грошей за штуку; за надзоръ за работами назначена была особая плата,—именно при работахъ 4—6 человекъ—2 злотыхъ въ недѣлю, при работахъ 7—8 человекъ 2½ злотыхъ. Наемъ рабочихъ и заключеніе условій съ ними братство оставило за собою ¹⁾. Къ этому договору примкнулъ въ 1597 г. тестъ архитектора Павла Войтѣхъ Капиносъ, при чемъ въ договоръ внесено было условіе о размѣрахъ камней для колоннъ и капителей и предусмотрѣна небрежность архитекторовъ, за каковую послѣ трехкратнаго напоминанія братство предоставляетъ себѣ право смѣнить ихъ ²⁾. Къ двумъ предыдущимъ архитекторамъ присоединился въ 1598 г. еще третій—Амвросій, по случаю чего братствомъ вновь пересмотрѣны были договоры ³⁾.

Въ 1592 году прибылъ во Львовъ на обратномъ пути изъ Москвы Діонисій, митрополитъ Терновскій. Братчики воспользовались его пріѣздомъ и просили его ходатайства передъ Московскимъ государемъ о матеріальной помощи братству. Діонисій далъ свое согласіе и вручилъ братчикамъ для доставленія въ Москву три посланія: царю ⁴⁾, царицѣ ⁵⁾ и всесильному въ то время боярину Борису Θεодоровичу Годунову ⁶⁾. Всѣ эти посланія напол-

---

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 3.

²⁾ Тамъ же, № 4.

³⁾ Тамъ же, № 5. Здѣсь братство требовало, чтобы мастера и челядь пьяные на работу не являлись, чтобы между ними не было ссоръ, дразгъ и пустой болтовни, „але якъ на мѣсце святомъ церковномъ зо всякою учтивостію и зъ боязнію Божіею вѣрне работы пилювали“.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 91; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—2; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 4.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 92; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—3; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 5.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 93; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—4; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 6.

нены похвалами братству за „благочестіе“ (ревность къ православію, терпящему скорби и притѣсненія отъ иновѣрцевъ и крайне нуждающемуся въ средствахъ при построеніи храма и богоугодныхъ заведеній) и просьбами объ оказаніи ему матеріальной помощи. Къ посланіямъ митрополита братство присоединило собственную челобитную о своихъ нуждахъ къ царю¹⁾ и письмо къ Андрею Щелкалову²⁾, бывшему тогда посольскимъ дьякомъ. Послами въ Москву выбраны были три братчика: Лука Григорьевичъ Губа, Николай Семеновичъ Добрянскій и Иванъ Яковлевичъ Пятницкій³⁾. Въ инструкціи, выработанной на общемъ собраніи и врученной имъ, наказывалось просить царя и царицу о пожертвованіи золота для позолоты мѣдныхъ царскихъ вратъ, подсвѣчниковъ, церковныхъ сосудовъ, для украшенія купола, архіерейскаго облаченія и другихъ церковныхъ одеждъ. Для украшенія иконъ братству желательно было получить чистое, бѣлое золото, при чемъ и самыя иконы желательно было имѣть Московскаго письма, такъ какъ во Львовѣ не имѣлось искуснаго „зографа“. Просили братчики и нѣкоторые книги: „Псалтырь великаго толкованія“ и Толкованіе 14 посланій св. ап. Павла⁴⁾. Кромѣ упомянутыхъ челобитныхъ и посланій митрополита Діонисія посламъ вручены были и другіе цѣнные документы, хранившіеся въ братскомъ архивѣ и съ выгодной стороны рекомендовавшіе заботливость братства на пользу церкви (грамоты патріарховъ, митрополитовъ, данныя въ разное время братчикамъ).

Посольство это увѣнчалось большимъ успѣхомъ. Царь Ѳеодоръ Ивановичъ приказалъ отпустить братству богатую милостыню: пять сороковъ соболей и пять сороковъ куницъ на сооруженіе

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 90.

²⁾ Тамъ же, № 94; Ак. З. Р., IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., № 6.

³⁾ Юбилейное изданіе, № 90, 95.

⁴⁾ Тамъ же, № 96.

храма, пятьдесят золотых венгерских на позолоту царских вратъ и креста, 25 рублей на причтъ церковный, 10 рублей на больницу ¹⁾. Обѣщана была помощь и на будущее время ²⁾.

Въ ряду благотворителей братства, оказавшихъ ему въ разсматриваемое время матеріальную и нравственную помощь, на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена фамилія Могилъ. Іеремія Могила, еще будучи маршалкомъ земли Молдавской, оказывалъ Львовскому братству матеріальную помощь. Помощь эта приняла очень большіе размѣры, когда Іеремія сдѣлался Молдавскимъ господаремъ. Постройка Успенской церкви въ значительной степени производилась на средства, жертвуемые имъ. Такъ въ 1593 году имъ оказано было братству значительное денежное пособіе ³⁾, а съ 1598 года не проходило почти ни одного года, чтобы господарь, внимая просьбамъ братства, не посылалъ ему крупныхъ денежныхъ суммъ. Всего съ 1598 по 1606 гг. включительно братствомъ получено было наличными деньгами 3620 червонныхъ и 9760 польскихъ злотыхъ. При этомъ, чтобы надлежаще оцѣнить значеніе ревности Іереміи и его денежныхъ услугъ братству, нужно имѣть въ виду, что громадныя суммы посылались господаремъ во Львовъ въ то время, когда въ его родной странѣ „было бы досыть, что направовати, бо мало не вездѣ было сказано“ (вслѣдствіе военныхъ смуть) и самъ благотворитель крайне нуждался въ средствахъ, прибѣгая для удовлетворенія ихъ даже къ займамъ ⁴⁾. Независимо отъ крупной матеріальной помощи Іеремія оказывалъ братству много и другихъ услугъ: ходатайствовалъ предъ королемъ о братчикахъ, результатомъ чего была королевская привилегія, ограждавшая братство отъ притѣсненій со стороны поляковъ ⁵⁾; заботился

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 99.

²⁾ Малышевскій И. И. Мелетій Пигасъ, т. II, стр. 13—14.

³⁾ Зубрицкій, Лѣтопись, стр. 30.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, №№ 33, 34, 37; Ак. Ю. и З. Р., т. I, № 222—4, 7; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, 4, 7.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 2.

о примиреніи братчиковъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ ¹⁾. Въ частности относительно храмостроительства онъ не ограничивался денежными пособіями, но и заботился объ успѣхѣ этого дѣла, ревностно слѣдя черезъ уполномоченныхъ лицъ за постройкою церкви и производимыми при этомъ расходами ²⁾, и вообще побуждалъ братство прилагать всевозможныя старанія къ благополучному и скорѣйшему окончанію начатаго дѣла ³⁾. Іеремія Могила скончался въ 1607 году, когда Успенская церковь была еще далеко не окончена. Братство обратилось за помощью къ его вдовѣ господинѣ Елисаветѣ и къ его брату Симеону. Первая, вслѣдствіе тяжелыхъ обстоятельствъ, затруднилась исполнить просьбу братства, но Симеонъ посылалъ довольно щедрыя пожертвованія ⁴⁾. Это возбудило соревнованіе со стороны Елисаветы и ея сына Константина ⁵⁾, и они неоднократно оказывали денежные вспоможенія братчикамъ ⁶⁾, хотя и не столь обильныя, какими надѣлялъ братство Іеремія. Находились въ это время и другіе благотворители у братства ⁷⁾, но ихъ жертвы были далеко не такъ значительны, какъ отъ фамиліи Могила. Поэтому, когда для послѣдней наступили тяжелыя времена, то братство въ теченіи цѣлыхъ восьми лѣтъ (1616—1627 гг.) должно было почти совершенно

---

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 27; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—1; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 1.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 28, 30; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—2; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., № 2, за 1883 г., № 2.

³⁾ Юбилейное изданіе, №№ 31, 34, 35, 36, 39, 46, 51, 52; Ак. Ю. и З. Р., I, № 222—3, 5, 8, 9, 12, 17; Временникъ Ставропигійскій за 1882 г., №№ 3, 5, 6, 8, 11, 14 и 15.

⁴⁾ Юбилейное изданіе, № 55; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 165.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 60; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., № 8, стр. 162.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 57, 58, 59, 63; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 166; Supplementa, №№ 189—191.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85; Петрушевичъ; Сводная Лѣтопись, стр. 54.

прекратить храмостроительство ¹⁾, которое возобновилось только со вступлением на Молдавскій престолъ Мирона Бернавскаго, внука Стефана Могилы (брата Іереміи и Симеона). Съ просьбою къ Мирону братство обратилось тотчасъ по вступлении его на престолъ. Послѣдній (письмомъ отъ 12 мая 1627 г.) отвѣтилъ братству, что онъ, по примѣру своихъ родственниковъ и предковъ: Іереміи, Константина и Симеона Могилъ, будетъ оказывать пособіе братчикамъ, но въ настоящее время, не имѣя наличныхъ денегъ, по случаю отъѣзда къ султану, дастъ селитры, которую братство можетъ продать, а вырученныя деньги обратить на постройку храма ²⁾. Получивъ такое извѣстіе, братство, собравшись на сходку, постановило: немедленно приступить къ окончанію постройки храма, и для этой цѣли рѣшило занять денегъ, полагая погасить долгъ послѣ продажи селитры, посланной братству Бернавскимъ, что въ свое время и было исполнено (селитры было продано 593 камня за 4746 зл. 12 гр. ³⁾). Къ пожертвованіямъ Бернавскаго присоединились и другія: п. Потоцкая дала 110 зл. ⁴⁾, Даніилъ Малыньскій 200 зл. ⁵⁾, завѣщанныхъ его родителями, Анна Потоцкая, дочь Іереміи Могилы,—11 зл. и другіе.... ⁶⁾, а львовяне, греческіе купцы, торговавшіе во Львовѣ, и окрестные жители сдѣлали складчину и со-

---

¹⁾ Въ 1614 г. постройка храма поднялась до сводовъ (Юбил. изд., № 65; Времен. Ставр. за 1883 г., № 2), кои въ алтарной части были сдѣланы частію на средства п. Курициной (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 344), частію на пожертвованія конфедератовъ (Тамъ же, стр. 340, 344) и войскъ, расположенныхъ во Львовѣ (Тамъ же, стр. 358—371); только 27 августа 1627 г. начали skleпiti надъ притворомъ и кончили 8 сентября 1627 г. (Тамъ же, стр. 640, 641).

²⁾ Юбилейное изданіе, № 69; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 509; Supplementa, № 197; Временникъ Ставропигійскій за 1883 г., стр. 171—172.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 637.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 351.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 370.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 351, 352, 358, 360, 361, 362, 363, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 374, 380, 644, 645.

брали нѣсколько сотенъ золотыхъ; къ этой суммѣ братство постановило на одномъ изъ засѣданій прибавить еще и вырученныя деньги за продажу книгъ. Сверхъ того въ 1628 году Миронъ Барнавскій прислалъ еще 2000 зл., въ 1629 г. 3000 зл., а его логоуетъ „кур Дмитріе“ 150 талеровъ¹⁾. Эти средства дали братству возможность продолжать храмостроительство и оно, будучи возобновлено въ 1627 году, вчернѣ было окончено въ 1629 году; объ этомъ (окончаніи) свидѣтельствуется слѣдующая, вырѣзанная на камнѣ надъ входомъ въ церковь, надпись: „храмъ сей честный совершися року Божія ҃аѣко²⁾“.

Совершенно храмъ окончень былъ въ 1630 году. Такъ какъ онъ строился преимущественно на средства Могилъ, то признательное братство озаботилось увѣковѣчить ихъ усердіе къ своему храму соотвѣтствующими въ немъ надписями. Въ главномъ куполѣ выгравированъ гербъ фамиліи Могилъ и подъ нимъ помѣщена слѣдующая надпись: „Ясно свѣтлыя двоица воеводъ Молдавскихъ память: Іеремеи и Сүмеона Могилъ, ктитореи церкви; Ясно свѣтлый господарь воевода Молдавскій Міронъ Барнавскій Могила съвершител церкви“³⁾. Независимо отъ этого въ честь здравствующаго благодотворителя изъ фамиліи Могилъ, на средства котораго окончень былъ храмъ,—Мирона Барнавскаго помѣщена была въ храмѣ такая надпись: „Твоя отъ Твоихъ Тебѣ, Царю Христе, рабъ Твой Миронъ Барнавскій⁴⁾, воевода Молдовлахіи, совершеніе храма сего лю-

¹⁾ Тамъ же, стр. 637—638.

²⁾ Юбилейное изданіе, техническій очеркъ, стр. 2.

³⁾ Тамъ же, стр. 4. Въ этомъ куполѣ помѣщены еще слѣдующія двѣ надписи: 1) „Всесвѣтло кралствующу Жигимонту Третему начало и съвершеніе пріять сія церкви“; 2) „Пресвѣтлый царъ и великій князь Москвороссіи Θεодоръ Івановичъ бысть благодатель церкви“. Всѣ эти надписи сохранились до настоящаго времени.

⁴⁾ Сверхъ этого признательное братство посвятило тому же Барнавскому изданію въ 1630 году церковно-богослужебную книгу—Октоихъ, гдѣ между прочимъ писало: „абы несмертельная слава велможности вашей вѣчне на всѣхъ мѣстахъ слынула“, мы рѣшили „эту душеполезную

безнѣ приносить. Пріими убо милостивнѣ, распныйся плотію Іисусе, Слове Божій, и всѣхъ ктиторъ освяти, храмъ сей и люди зловѣрія избави. Року: „аѣко“¹⁾.

Въ этомъ же 1629 году братство приступило къ внутренней отдѣлкѣ храма. Послѣдняя продолжалась безъ перерыва, несмотря на то, что Миронъ Бернавскій не могъ оказать братству значительной помощи, лишившись Молдавскаго престола въ концѣ 1629 года; тѣмъ не менѣе, когда братство обратилось къ нему за помощью въ снабженіи храма всѣмъ необходимымъ, онъ прислалъ слѣдующія драгоцѣнныя вещи въ оконченный его средствами храмъ: Евангеліе виленской печати въ серебряно-золотомъ переплетѣ²⁾, серебряно-вызолоченную чашу, дискось, лжицу, звѣздицу, кадильницу, двѣ „каци“, лампаду³⁾, кіотъ съ разными мощами Святыхъ⁴⁾ и „мисочку для анафоры“⁵⁾, драгоцѣнныя ризы, епитрахили, стихари⁶⁾ и персидскій коверъ⁷⁾.

Покончивъ съ отдѣлкою храма, братство извѣстило объ этомъ Константинопольскаго патріарха⁸⁾ и господаря Бернавскаго. Перваго просило благословить новосозданную церковь, а второго назначить время освященія. Бернавскій, желая освященію храма

книгу—Октонхъ выдать „подъ пресвѣтлымъ именемъ велможности вашей, а выдаючи, то по себѣ обещуемо, ижъ будетъ завше тое знаменітое добродѣйство, отъ велможности вашей намъ оказанное, въ памяти нашей потомне тѣвитнути, будемо завше всѣ, такъ духовныи, яко и свѣцкіи Бога нашего молитвословити, абы той преславный учинокъ велможности вашей и въ семъ и въ будущемъ вѣцѣ стократне нагородилъ“. Справедливо замѣчая, что „жадного земля тяжару тяжшого не двигаетъ, якъ человекъ невдячного: прировнываючи его до пропастной горы Этны..., до бездны ненасыченной: горшимъ его быти менуючи над самыи нѣмыи бестіи...“ (Октонхъ, Львовъ, 1630 г., посвященіе).

¹⁾ Юбилейное изданіе, техническій очеркъ, стр. 4.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 76, стр. 145.

³⁾ Тамъ же, стр. 149—151.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 154, 158.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 157.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 160, 169.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 176.

⁸⁾ Юбилейное изданіе, № 112 и стр. 16.

придать торжественный видъ и нравственно-назидательный смыслъ, желая соединить подъ покровомъ храма воедино всѣ русско-галицкія силы и воодушевить ихъ на будущую защиту православной вѣры и русской народности, предлагалъ отложить освященіе до времени, болѣе благопріятнаго для него, т. е. когда онъ возвратитъ себѣ свое господарство. Но братство, перенесшее столь много жертвъ и трудовъ, претерпѣвшее столь много непріятностей и гоненій отъ своихъ исконныхъ враговъ, ожидало съ величайшимъ нетерпѣніемъ и напряженіемъ окончанія своего любимаго и дорогого дѣтища и просило Бернавскаго по возможности скорѣе назначить день для освященія. Бернавскій назначилъ освященіе храма на 21 ноября 1630 года ¹⁾, но послѣ отложилъ оное до третьей недѣли по Богоявленіи въ слѣдующемъ году, т. е. на 16 января 1631 ²⁾. На освященіе храма Бернавскій прислалъ изъ Устья, гдѣ онъ жилъ въ это время, своего архимандрита, привезшаго съ собою отъ имени господаря древній рѣзанный на деревѣ крестъ ³⁾, придворныхъ и слугъ, а съ ними и все необходимое для пріема многочисленныхъ гостей. На освященіе храма прибылъ во Львовъ съ пѣвчими и Кіево-Печерскій архимандритъ Петръ Могила ⁴⁾, сынъ Симеона и племянникъ Іереміи Могилъ, столь много благодѣтельствовавшихъ братству, и царьградскіе монахи съ патриаршимъ благословеніемъ ⁵⁾. Освященіе храма совершалъ 16 января 1631 года Львовскій епископъ Іеремія Тисаровскій въ сослуженіи множества бѣлаго и чернаго духовенства, при большомъ стеченіи народа,—мѣщанъ, дворянъ и духовенства. По поводу этого торжества у братства, епископа и братскаго священника было большое и обильное угощеніе ⁶⁾.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 517.

²⁾ Юбилейное изданіе, №№ 112; 113.

³⁾ Этотъ крестъ хранится въ Успенской церкви до настоящаго времени.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 380—381, 384, 647.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 379, 381.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 647.

Окончаніе братствомъ величественнаго храма совпало съ лучшими сравнительно временами, когда, послѣ смерти фанатическаго короля Сигизмунда III, православные на слѣдовавшихъ за симъ сеймахъ добились возстаповленія правъ своей церкви, что если не уничтожило совершенно притѣсненій ихъ со стороны латино-уніатской партіи, то по крайней мѣрѣ ослабило оныя. Сравнительно легче жилось въ то время и братству. Притокъ пожертвованій братству не прекращался и послѣ окончанія имъ постройки храма. Пожертвованія эти назначаемы были большею частію для благоукрашенія храма. Такъ въ 1633 году на средства братчика Григорія Θεодоровича онъ былъ росписанъ внутри, для каковой цѣли приглашенъ былъ опытный греческій живописецъ ¹⁾. Изобильны были пожертвованія (съ 1586—1647 гг.) и разными предметами богослужебнаго характера. Жертвовали „за свое спасеніе“ и своихъ родителей цѣнные кресты, ²⁾, дорогіе нотиры, диски, ложки ³⁾, лампы ⁴⁾, иконы, кіоты ⁵⁾, золотые, осыпанные жемчугомъ, вѣнцы ⁶⁾, подсвѣчники ⁷⁾, разнообразныя церковныя облаченія ⁸⁾ и т. п., такъ что по количеству и цѣнности своей церковной утвари братская Успенская церковь сдѣлалась вскорѣ одною изъ богатѣйшихъ въ юго-западномъ краѣ. Изъ документовъ видно, что въ ней находилось девять напрестольныхъ Евангелій (изъ коихъ два были оправлены въ позолоченное серебро) ⁹⁾, 17 крестовъ (одинъ золотой, украшенный драгоценными камнями, 12 серебряныхъ, 1 мраморный, обложенный серебромъ, 3 деревянныхъ тоже обложен-

---

¹⁾ Тамъ же, стр. 101.

²⁾ Тамъ же, т. X, № 76, стр. 148.

³⁾ Тамъ же, стр. 149—150.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 150—152, т. XII, стр. 347, 348, 349.

⁵⁾ Тамъ же, т. X, № 76, стр. 154, 156.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 152—153.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 154, 156.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 165—171, 174—177.

⁹⁾ Тамъ же стр. 145—146.

ныхъ серебромъ) ¹⁾, девять потировъ (всѣ серебряные, два позолоченные) ²⁾, 4 серебряныхъ кадилицъ (двѣ позолоченныя) ³⁾, 12 лам-

Братская церковь Успенія Пресв. Богородицы, именуемая Волошской. || Колокольня Корнякта.

¹⁾ Тамъ же, стр. 146—148.

²⁾ Тамъ же, стр. 148—149,

³⁾ Тамъ же, стр. 150.

падъ (всѣ серебряныя) ¹⁾, 2 вѣнчальныя короны (серебряныя позолоч. съ камнями) ²⁾, семь цѣнныхъ вѣнцовъ къ образамъ (одинъ изъ нихъ золотой, осыпанный жемчугомъ) ³⁾, пять серебряныхъ позолоченныхъ кіотовъ, шесть паръ серебряныхъ подсвѣчниковъ и множество другихъ золотыхъ и серебряныхъ вещей ⁴⁾, жертвуемыхъ въ качествѣ привѣсокъ къ иконамъ. Не менѣе цѣны были и церковныя облаченія, при томъ паходившіяся здѣсь въ большомъ количествѣ ⁵⁾. Были въ это время частыя пожертвованія и деньгами. Такъ Ивапъ Мазаракій завѣщалъ братской церкви 2000 злотыхъ, проценты съ которыхъ должны были употребляться на двѣ большія свѣчи предъ намѣстными иконами и на лампадноое масло предъ его могилою ⁶⁾. Изъ болѣе щедрыхъ благотворителей за нѣсколько позднѣйшее время (1666 году) укажемъ на Анну Могилянку-Потоцкую, пожертвовавшую въ братскую церковь Евангеліе, оправленное въ чистое золото, стоимостію въ 1200 дукатовъ ⁷⁾.

Кромѣ Успенской церкви и возлѣ нея Корняктовской часовни Трехъ Святителей, обновленной Балабаномъ изъ Янины въ 1671 году, братство имѣло еще церковь въ монастырѣ св. Онуфрія ⁸⁾.

¹⁾ Тамъ же, стр. 150—152.

²⁾ Тамъ же, стр. 152—153.

³⁾ Тамъ же, стр. 153—154.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 155—157, 177—178.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 158—178. Album, czyli księga wpisuiących się przyiętych do Institutu Stauropegialnego człakow, стр. 375, 376—380.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 348—349.

⁷⁾ Юбилейное изданіе, стр. 18. Дукатъ равнялся 16 злотымъ или около 2 р. 70 коп.

⁸⁾ Онуфріевскій монастырь, по преданію, основанный Констанціею, женою князя Льва, былъ возобновленъ Львовскимъ братчикомъ (мѣщаниномъ) Стефаномъ Дропаномъ, который надѣлилъ его угодьями (Album czyli księga wpisuiących się przyiętych do Institutu Stauropegialnego człakow, стр. 383). Съ этого времени онъ и находился во владѣніи Львовскаго братства, которое выхлопотало подтвердительныя монастырю грамоты, сначала (въ 1463 г.) отъ Львовскаго старосты Андрея Одровонжа, а затѣмъ отъ самого короля Казимира (1469 г.) (Album, стр. 383; Шематизмъ за 1867 г., стр. 5 и Лѣтопись Зубрицкаго подъ 1463 г.). Королевскими гра-

и при немъ часовню во имя Св. Троицы, построенную въ 1701 году въ память избавленія отъ преслѣдованій епископа

мотами отъ 1522 и 1524 гг., выданными по просьбѣ князя Константина Ивановича Острожскаго, монастырь освобожденъ былъ отъ поземельныхъ податей (Album, стр. 383; Памятники, т. III, №№ 13, 14; Monumenta Confraternitatis, №№ 3 и 4). Также сочувственно относился къ монастырю и Константинъ Константиновичъ Острожскій: въ 1585 г. монастырь въ значительной своей части обновленъ на его счетъ. Благоустроивъ монастырь для иноковъ, братство возымѣло намѣреніе устроить на купленной подлѣ него землѣ обитель и для инокинь (Юбил. изд., № 103), за совѣтомъ и благословеніемъ относительно чего и послало въ 1590 году къ митрополиту Михаилу Рогозѣ двухъ братчиковъ: Ивана Красовскаго и Юрія Рогатинца. Митрополитъ сочувственно отнесся къ означенной просьбѣ и совѣтовалъ это дѣло оформить путемъ официальнымъ. Онъ предложилъ братчикамъ отправить съ означенною цѣлію игумена на предстоящій сеймъ. „Тамъ“, писалъ митрополитъ, „я буду самъ и отдамо вамъ всѣ привилея монастырю тому надлежаще и королевскимъ писанемъ утвердится общему житію вашему въ вѣчныя лѣта въ наше воспоминаніе, вы же по благочестію закону вѣры восточныя Божія церкви въ молитвѣ и постѣ и въ трудахъ, терпѣніи и въ Христовой любви мирно, благочестно пребывайте, общему руководѣнію прилежаще, да имате что подавать требующимъ, да просвѣтится свѣща ваша во встрѣтеніи Христа, жениха вашего, съ мудрыми дѣвами, да не внѣ лишитесь, но внидите въ небесный чертогъ ко Христу, жениху вашему, съ ангельскими чинами, веселящиеся во вѣки вѣкомъ“. (Львовскій Ставропигіальный архивъ).хлопоты братства увѣнчались успѣхомъ, и въ 1591 году митрополитъ Михаилъ Рогоза, прибывши во Львовъ, лично благословилъ начатую постройку женской обители (Памятники, т. III, № 8; Monumenta Confraternitatis, № 170), и постройка эта хотя и встрѣтила противодѣйствіе, въ особенности со стороны ино-вѣрцевъ, однако окончена была благополучно.

Возвращаемся къ Онуфріевскому монастырю для иноковъ. Онъ былъ общежительный; содержался доходами съ угодій и dobroхотными пожертвованіями (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 71, т. XII, стр. 345—349) (такъ на пожертвованія возобновлены были крыши на монастырской церкви, два раза—въ 1612 и 1623 гг., уничтоженныя пожаромъ). Доходы были въ вѣдѣніи Львовскаго братства, которое и снабжало монастырь всѣмъ необходимымъ. Отъ него-же зависѣло и избраніе игумена. Какъ игумень, такъ и находившіеся въ монастырѣ іеромонахи (ихъ было около 4—5 человекъ), іеродьяконъ, поваръ и звонарь жалованье получали отъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 180, 186, 190, 192, 195, 199, 200, 212, 213, 228, 235, 241, 245, 249). Въ ряду разнаго рода обязанностей, возложенныхъ на монашествующее духовенство, подчеркивалась обязанность совершать че-

Іосифа Шумлянскаго, и украшенную женою Николая Красовскаго ¹⁾).

Заботясь о благоуукрашеніи своихъ храмовъ, братство пеклось и о неопустительномъ отправленіи въ нихъ богослуженія. Съ этою цѣлію оно содержало на свой счетъ двухъ священниковъ, а съ 1645 г. пригласило и третьяго ²⁾. Былъ и дьяконъ ³⁾. Обязанности пѣвчихъ отправляли (по воскреснымъ и праздничнымъ днямъ) ученики братской школы *). При назначеніи священниковъ между братчиками и мѣстнымъ магистратомъ возникали недоразумѣнія ⁴⁾.

тыре раза въ году заупокойныя литургіи съ панихидами за благодѣтелей обители (Тамъ же, стр. 179, 180, 233, 250, 269). Наблюдало братство также за благоговѣйнымъ совершеніемъ богослуженія и нравственною жизнію иноковъ. Этотъ надзоръ для послѣднихъ не всегда былъ желательнымъ и возбуждалъ протесты, не имѣвшіе, впрочемъ, серьезныхъ послѣдствій (Тамъ же, т. XI, стр. 67, 72, 74, 79, 82, 109—111, 145). Благодаря разумному завѣдыванію экономическими средствами со стороны братства, монастырь былъ не бѣденъ ими. Въ 1683 году братство нашло возможнымъ соорудить въ немъ каменные кельи и новую трапезную, что стоило около 5000 злотыхъ (Шараневичъ, Николай Красовскій, стр. 71—73). Въ 1696 году монастырь былъ обнесенъ каменною стѣною стоимостью въ 10000 злотыхъ (Зубрицкій, Лѣтопись братства подъ 1696 г.). Не бѣдна была и монастырская церковь. Въ ней въ 1701 году было семь серебряныхъ лампадъ, двѣ серебряныя кадильницы, серебряная риза на чудотворной иконѣ, два серебряныхъ креста: большой и малый, три серебряныхъ Евангелія, три серебряныхъ чаши съ дискомъ и звѣздицею, 13 ризъ священническихъ и дьяконскихъ, 8 шнурковъ жемчугу, двѣ цѣпочки золотыя и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 286).

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 295.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 158, 254, 297. Братскій причтъ содержался на средства братства, получая 200 зл. жалованья (Тамъ же, стр. 106), сборъ во время богослуженія отъ dobroхотныхъ подаяній (Тамъ же, т. XI, стр. 74, 87, 106, 297), помѣщеніе и отопленіе (Тамъ же, стр. 155, 395) и проценты съ вкладовъ (Тамъ же, стр. 275 и т. XII, стр. 346, 347, 348, 349).

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106, 254.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 103, 104.

*) Братство не мало обращало вниманія и на церковное пѣніе. Для этой цѣли братство старалось „елико мощно прекраснѣе устроить у себя божественное пѣніе по чину мусикійскихъ согласій“ на посрамленіе бездушныхъ висканій римскихъ“ (Могилев. губер. Вѣдом. за 1845 г., № 40).

Послѣдній хотѣлъ присвоить право означеннаго назначенія своей власти. Не мало хлопотъ и издержекъ было со стороны братства, чтобы устранить вмѣшательство магистрата въ это чуждое ему дѣло ¹⁾. Впослѣдствіи вмѣсто помянутыхъ священниковъ братство держало при своихъ церквахъ іеромонаховъ ²⁾.

Извѣстно, что конецъ XVI и начало XVII столѣтія было временемъ оживленія въ юго-западной Россіи живой проповѣди.

Оно при самомъ началѣ учрежденія училища ввело церковное пѣніе, какъ одинъ изъ главныхъ предметовъ преподаванія и изученія. Вмѣстѣ съ тѣмъ ввело и правильный порядокъ занятій по церковному пѣнію (по субботамъ), положивъ начинать обученіе ему съ самаго ранняго возраста (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 435—437; Statutaria, № 6; Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154—13). Для этой цѣли братство держало особыхъ учителей пѣнія (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 65—66), на обязанности которыхъ лежало: учить (пѣнію) дѣтей, быть на клиросѣ и управлять хоромъ (Тамъ же, т. X, № 161, стр. 435—437), за что, конечно, полагалась особая плата (Тамъ же, т. XI, стр. 69). Хоръ братскій состоялъ изъ учениковъ, обладавшихъ хорошими голосами. Вступившіе въ хоръ получали опредѣленную плату (Тамъ же, стр. 83), пищу, одежду (темно-зеленый кунтушъ, желтый жупанъ), обувь (сапоги съ подковами) и шапку (Тамъ же, т. XII, стр. 230, 246). Изъ какого числа состоялъ братскій хоръ, съ достовѣрностію сказать этого не можемъ. Зубрицкій утверждаетъ, что онъ состоялъ изъ четырехъ человѣкъ (Лѣтопись подъ 1692 г.). Но судя по тому, что, во первыхъ, братство особенно заботилось о трехъ дискантахъ, можно думать, что хоръ братскихъ пѣвчихъ состоялъ по крайней мѣрѣ изъ 10—12 человѣкъ, противопоставляя числу дискантовъ соотвѣтственное число другихъ голосовъ; во вторыхъ, еще видно изъ того, что въ Ставропигіальномъ архивѣ осталось нѣсколько десятковъ чудныхъ концертовъ на разные голоса (отъ четырехъ до двѣнадцати) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 62—71), которыми (концертами) братскій хоръ очаровывалъ приходящихъ въ храмъ.

Заботясь о благолѣпіи богослуженія, братство съ цѣлію противо-дѣйствія іезуитамъ, устраивавшимъ у себя въ страстную пятницу и субботу такъ называемые „Божіе гроба“, устраивало ихъ и у себя въ означенные дни, не жалѣя ни средствъ, ни трудовъ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 383, 417, 425, 428, 446, 462, 464, 470, 471, 489—490, 491, 492, 495, 496, 503, 504, 510, 520, 525, 572, 573; т. XII, стр. 58, 127, 427).

¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 103, 104 и т. X, №№ 142, 252, стр. 382—386, 675—679, Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 727, 730.

²⁾ Арх. Ю. З. Р.; ч. I, т. XI, стр. 104, 106, 261.

О хорошей постановкѣ проповѣдничества въ своемъ храмѣ усиленно заботилось и Львовское братство ¹⁾. Кромѣ священниковъ, эту обязанность несли здѣсь дидаскалы Львовской школы и даже способнѣйшіе изъ ея учениковъ, какъ это можно видѣть изъ грамоты митрополита Михаила Рогозы, данной имъ по просьбѣ братства и разрѣшающей проповѣданіе слова Божія дидаскаламъ: Стефану Зизанію и Кириллу Транквиліону ²⁾ и тѣмъ ученикамъ братской школы, которые окажутся къ сему способными и подготовленными ³⁾. Извѣстные проповѣдники и спеціально приглашались братчиками для проповѣдыванія ⁴⁾. Такимъ, напр., былъ нѣкто Игнатій, мужъ „богодуховенныхъ наукъ и писаній отеческихъ искусень“ ⁵⁾. На содержаніе искусныхъ проповѣдниковъ братство не скупилось, назначивъ имъ плату за труды значительно высшую, чѣмъ обыкновеннымъ священникамъ ⁶⁾. Обыкновенно при этомъ заключаемо было и формальное условіе ⁷⁾.

О постановкѣ проповѣдничества въ братской церкви извѣстно мало; но имена нѣкоторыхъ проповѣдниковъ могутъ служить ручательствомъ, что оно здѣсь, по крайней мѣрѣ, въ нѣкоторое время стояло на высокой степени. Упомянутые дидаскалы братской школы Стефанъ Зизаній и Кириллъ Транквиліонъ довольно извѣстны въ литературѣ. Извѣстны и ихъ сочиненія. О другихъ проповѣдникахъ,

¹⁾ Тамъ же, стр. 66, 151, 220—221, 222, 254, 261, 271—272, 571, 577 и т. XII, стр. 179; Monumenta Confraternitatis, № 210; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 527.

²⁾ Отъ него сохранился объемистый сборникъ проповѣдей, изданный въ 1619 году подъ названіемъ: „Учительное Евангеліе“.

³⁾ Ак. З. Р., IV, № 27; Monumenta Confraternitatis, № 171; Временникъ Ставропигійскій за 1878 г., стр. 127.

⁴⁾ Monumenta Confraternitatis, № 210; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 418, 424.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, №№ 44, 45.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 221 и т. XII, стр. 240; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012, стр. 37, № 1015, стр. 10, 27, 28. Проповѣдникъ получалъ жалованья 300 злотыхъ, квартиру и отопленіе, а иногда въ видѣ награды давали на столъ („страву“) 30 злот. (Тамъ же, т. XI, стр. 577).

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 220—221 и т. XII, стр. 211, 240.

не оставившихъ послѣ себя твореній, намъ ничего не извѣстно, кромѣ ихъ именъ ¹⁾).

Что касается предмета ²⁾ проповѣди, то онъ былъ столь разнообразенъ, сколь были разнообразны запросы жизни, выдвигаемые духомъ и потребностію времени. Преимущественно же братскіе проповѣдники должны были принять на себя задачу возводить православныхъ до болѣе отчетливаго и разумнаго пониманія отличительныхъ истинъ православія въ сравненіи съ ученіями инославными, „возбуждать и готовить къ святому мученичеству какъ самихъ себя, такъ и сердца народа...“ и т. п. ³⁾).

О полемическомъ тонѣ, по крайней мѣрѣ нѣкоторыхъ „казаній“ Львовскихъ проповѣдниковъ, можно судить по дошедшимъ до насъ свѣдѣніямъ о проповѣднической дѣятельности бывшаго учителя Львовской школы Стефана Зизанія, который своими „казаніями“, направленными противъ католицизма и уніи, возбудилъ противъ себя такую ненависть со стороны своихъ религіозныхъ противниковъ, что подвергнутъ былъ Михаиломъ Рогозою церковному отлученію и долженъ былъ спастись свою жизнь отъ ярости латино-уніатовъ ⁴⁾).

Писались съ цѣлію опроверженія латино-уніатовъ и спеціальныя сочиненія, въ свое время имѣвшія широкое распространеніе.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 254, 385, 418, 473, 492, 571, 627; т. XII, стр. 195, 211, 234, 240, 322; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 10, 27, 28.

²⁾ Источниковъ, которыми могли пользоваться братскіе проповѣдники, было достаточно въ братской библіотекѣ (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, стр. 158—162; т. XII, стр. 7—9, 13—14, 29—35); но этимъ братство не ограничивалось, оно, по желанію проповѣдниковъ, выписывало и спеціальныя книги для проповѣди, не жалѣя довольно большихъ для этого времени денегъ (188 злотыхъ) (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 572; т. XII, стр. 280).

Библіотекой братской пользовались не только учителя и ученики, но и братчики, бравшіе на домъ книги для чтенія (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243).

³⁾ Памятники, т. I, „Совѣтованіе о благочестіи“, стр. 235—236.

⁴⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 73.

Къ числу такихъ сочиненій должно отнести „Казане св. Кирилла Іерусалимскаго“ (1596 г.) С. Зизанія, а отчасти и его „Катехизисъ“ 1595 г.¹⁾; „Перестрога“²⁾ анонимнаго автора, очевидно, принадлежавшаго Львовскому братству; и въ особенности полныя воодушевленія сочиненія и посланія Іоанна Вишенскаго³⁾.

Въ ряду средствъ, направленныхъ къ возвышенію православія, должно отнести также дѣла милосердія и челоуѣколюбія, т. е. благотворительныя учрежденія братства, именно больницу, богадѣльню и страннопріимницу. О постройкѣ этихъ зданій братство заботилось столь же ревностно, какъ и о постройкѣ храма⁴⁾. Зданія эти предназначались для вдовъ, сиротъ и „вшелякихъ уломныхъ и недостаточныхъ людей и на пріймоване странныхъ духовныхъ“⁵⁾. При постройкѣ этихъ зданій братство, нуждаясь въ средствахъ, обращалось за помощію къ „многоименитому роду російскому“⁶⁾, къ царю и его приближеннымъ⁷⁾. Главнымъ образомъ на эти жертвы и построены были означенныя заведенія, давашія

¹⁾ Свѣдѣнія о немъ см.: С. Т. Голубевъ, Библиографическія замѣчанія, Кіевъ, 1876 г., стр. 9—15. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г. Статья В. З. Завитневича: „Западно-русская церковная унія въ ея полемической письменности и литературѣ“, № 12, стр. 227—234. Zebrowski, „Kakol, który rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach ruskich w Wilnie“. Wilno, 1595. „Plewy Stephanka Zyzaniey heretyka z cerkwie ruskiej wykłętego“. Vilno, 1596. Лилловъ. „О такъ называемой Кирилловой книгѣ“. Казань, 1858.

²⁾ О ней см. Холмско-Варшавскій Епархіальный Вѣстникъ за 1882 г., № 13, стр. 244—246, и Студинскій. Перестрога, Львовъ, 1895.

³⁾ О нихъ см.: Голубевъ, Петръ Могила, т. II, стр. 8—9, Приложение, стр. 36—44; его-же Объяснительные параграфы, Кіевъ, 1893 г., стр. 32—41; Франко, Іоаннъ Вишенскій и его твори, Львовъ, 1893; Литовскія Епархіальныя Вѣдомости за 1876 г., статья: „Іоаннъ Вишенскій, Полемистъ изъ временъ уніи XVI вѣка“, стр. 252, 261, 288, 366, 394, 409, 415.

⁴⁾ Справедливо разсуждая, что какъ храмъ нуженъ для души, такъ больница, богадѣльня и страннопріимница для тѣла.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, №№ 107, 110.

⁶⁾ Тамъ же, № 90.

⁷⁾ Тамъ же, №№ 94, 95, 96; Ак. З. Р., т. IV, № XXXIV—5; Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., №№ 2, 3, 6.

пріють хилымъ и немощнымъ и осушившія много слезъ. Попеченіе о сирыхъ и убогихъ высоко поднимало авторитетъ братства въ глазахъ русско-галицкаго народа. Молва объ его благодѣяніяхъ, милосердіи и челоуѣколюбіи широкою волною разливалась по лицу русской земли. Не оскудѣвали и дары на доброе дѣло ¹⁾).

Богадѣльня и больница содержались какъ на проценты съ жертвуемыхъ капиталовъ ²⁾, такъ и на деньги, получаемыя отъ вступавшихъ въ эти благотворительныя заведенія ³⁾ и остававшіяся послѣ ихъ смерти ⁴⁾ и на спеціально предназначенныя кружки ⁵⁾.

Въ братскій госпиталь принимались бѣдные („нищіе“) только православнаго вѣроисповѣданія.

Госпиталемъ завѣдывалъ обыкновенно одинъ изъ старшихъ братчиковъ вмѣстѣ съ своимъ помощникомъ. Обязанностію ихъ было надзирать за призываемыми, выдавать съѣстные припасы повару и наблюдать за приготовленіемъ пищи. О результатахъ своей дѣятельности завѣдующіе докладывали братству въ общемъ засѣданіи (предъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 62; т. XI, стр. 124—126, 211, 297, 359—360, 680, 681, 683, 690—691, т. XII, стр. 346—349. Изъ пожертвованій деньгами заслуживаютъ вниманія слѣдующія: въ 1636 году Гавріилъ и Варвара Лангиши пожертвовали на „шпиталь и выживене и опатрене убогихъ и недолужныхъ и на оправу его 1700 злотыхъ“, двѣ части процентовъ коихъ жертвователи положили на госпиталь (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 124—126, 211, 690), въ 1641 г. Григорій и Ксенія Поповичи пожертвовали на содержаніе госпиталя 600 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 346); въ 1645 г. Михаилъ Алюизій пожертвовалъ братству 1000 зл., часть процентовъ съ коихъ, т. е. 28 зл. въ годъ, должно идти на содержаніе госпиталя (Тамъ же); въ 1663 г. Василій Григоровичъ завѣщалъ 1000 зл. (Тамъ же, стр. 347), въ 1669 г. Василій Леоновичъ завѣщалъ братству половину своего дома съ „богатымъ крамомъ“ (Тамъ же, стр. 348) и многія другія (Тамъ же, стр. 348—349; т. XII, стр. 297, 680, 681, 683, 691). Да и сами больные и дряхлые, поступая въ госпиталь, охотно отдавали свои крохи (Тамъ же, т. XI, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691).

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 684, 688, 690—691.

³⁾ Тамъ же, стр. 679, 680, 682, 683, 688, 690, 691.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 679, 681, 682, 690.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 299—301, 679, 680—683, 688—691.

элекціею), представляя при этомъ подробный отчетъ о приходахъ и расходахъ ¹⁾).

Призрѣвая больныхъ и дряхлыхъ, предоставляя гостепріимный кровъ страннымъ, братство простирало руку помощи и въ другихъ случаяхъ, какъ скоро усматривало необходимость этой помощи и имѣло на то средства. Такъ оно оказывало попеченіе вдовамъ ²⁾, снабжало бѣдныхъ больныхъ лѣкарствами ³⁾, ухаживало за больными, не имѣвшими ни родныхъ, ни знакомыхъ ⁴⁾, ссужало деньгами подвергшихся несчастію ⁵⁾, принимало на себя опеку вдовъ и сиротъ ⁶⁾, заботилось о воспитаніи и образованіи послѣднихъ ⁷⁾ и цѣлости имущества тѣхъ и другихъ ⁸⁾. Оно не оставляло безъ своего материнскаго попеченія подкидышей ⁹⁾, оказывало свое содѣйствіе молодымъ дѣвушкамъ при вступленіи въ бракъ ¹⁰⁾, помогало проѣзжающимъ, оказывавшимся въ затруднительныхъ обстоятельствахъ ¹¹⁾, давало средства для выкупа изъ плѣна ¹²⁾, а вышедшихъ изъ него снабжало достаточною суммою на первое обзаведеніе ¹³⁾; иногда пыталось освободить осужденнаго на смерть отъ казни ¹⁴⁾, а въ 1637 г.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 679—692.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 65, 158, 353, 527, 619; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 152, № 1015, стр. 11, № 1017, стр. 11, 12.

³⁾ Тамъ же, стр. 65; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1019, стр. 11.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 92—93, 96, 107, 621, 631; т. XII, стр. 245, 249, 284—285, 294.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 105, 109, 194, 391; т. X, № 173, стр. 461—464.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 119, 159, 298—299, 391—392.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 119, 159.

⁹⁾ Тамъ же, 401, 512.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 157, 343, 464, 527; т. XII, стр. 266.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 230, 489, 495, 500, 510, 525, 621, 632; т. XII, стр. 192, 194, 197, 199, 232, 241, 244, 245; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 60, 78.

¹²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 342, 506, 617, 621.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 384, 417, 628; т. XII, стр. 266; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1009, стр. 16, № 1015, стр. 11.

¹⁴⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, acta consularia, т. 49, стр. 1204—1207.

„показало христолюбіе надъ христіанскою кровію“: сдѣлало подписку между русскими людьми и на собранныя деньги выкупило крестьянина Павла, осужденнаго на смерть за покражу лошади¹⁾. Оно выкупило изъ тюрмы двухъ молодыхъ людей за „своевольный эксцесъ“, надѣясь на ихъ раскаяніе и исправленіе²⁾, погребало безпріютно умершихъ (и замерзшихъ) людей всякаго рода и званія³⁾, давало милостыню страннымъ и нищимъ во дни совершенія двухъ литургій—здравной и заупокойной, за всѣхъ членовъ братства—живыхъ и умершихъ⁴⁾. Раздавало милостыню находящимся въ больницахъ, темницахъ и скитающимся по улицамъ въ праздники Рождества Христова, св. Пасхи⁵⁾, сошествія Св. Духа и въ храмовой праздникъ Успенія Пр. Богородицы безъ различія вѣроисповѣданія, что особенно возвышало братство даже въ глазахъ иновѣрцевъ.

Благотвореніе братства простиралось также на бѣдныя церкви, монастыри, братства и т. п. Укажемъ на нѣкоторыя изъ такихъ дѣлъ благотворенія: такъ на возобновленіе древней Крилосской церкви братство дало 2000 злотыхъ⁶⁾, для украшенія и возобновленія богослуженія въ опустошенной церкви турками и татарами въ Каменцѣ-Подольскомъ братство послало въ 1699 году 2 Евангелія, 2 часослова, 2 псалтыри, октоихъ, шестодневникъ, проskomидію, 10 акаѳистовъ, 12 образовъ, 2 священ. облаченія и др.⁷⁾; сгорѣвшей братской свято-рождественской Жолкевской церкви братство подарило цѣлый кругъ церковно-богослужебныхъ книгъ на сумму 244 злота, 12 грошей⁸⁾, на ремонтъ Креховской

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129.

²⁾ Тамъ же, стр. 440.

³⁾ Тамъ же, стр. 401, 525, 549, 556; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 11.

⁴⁾ Уставъ братства, § 527.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 428.

⁶⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 291—292.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 292.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 296 и Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1000, стр. 65.

церкви дало 103 зл.¹⁾. Не рѣдки свѣденія о помощи книгами и деньгами монастырямъ и церквамъ²⁾. Особеннымъ попеченіемъ братства пользовался монастырь Скитскій, что въ Манявѣ. Онъ былъ подъ особымъ его покровительствомъ и на полномъ его иждивеніи³⁾.

Съ такою отзывчивостію и предупредительностію относилось Львовское Ставропигіальное братство какъ къ подчиненнымъ ему (Львовскимъ) братствамъ: св. Николая⁴⁾, св. Параскевы (Пятницы) и др., которымъ оказывало матерьяльную (не говоримъ о нравственной—) помощь въ борьбѣ съ врагами, захватывавшими достояніе ихъ церквей⁵⁾, такъ и ко многимъ другимъ братствамъ Юго-Западной Руси, просившимъ у него помощи. Особенно дорога была такая помощь Могилевскому, Галицкому, Любачевскому⁶⁾, Сокальскому⁷⁾ и др. братствамъ. Послѣдніе два братства подвергались сильнымъ гоненіямъ уніатовъ и польскихъ чиновниковъ, дѣйствовавшихъ заодно съ Холмскимъ епископомъ Меѳодіемъ Терлецкимъ, извѣстнымъ гонителемъ православныхъ, и потому нуждались въ особенной поддержкѣ Львовскаго братства⁸⁾.

Кромѣ болѣе или менѣе крупныхъ пожертвованій, носившихъ характеръ случайный, средства, необходимыя братству для проявленія столь широкой благотворительности, черпались изъ разныхъ источниковъ. Однимъ изъ нихъ была кружка для оказанія помощи вдовамъ и сиротамъ. Съ этой кружкой, по постановленію братства въ 1607 году, сидѣлъ старикъ у входа въ церковь монастыря св.

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, отдѣльн. лл., л. 19 об.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 107, 465, 476, 593, 601; т. XII, стр. 178, 231, 232, 238, 245, 246.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 198, 201, 208, 209, 227.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 264—265.

⁵⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 245 и Лѣтопись, стр. 127—128.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 160.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 160.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 220, стр. 563—567 и т. XI, стр. 160.

Онуфрія и просилъ у проходящихъ: одна часть собранныхъ денегъ шла въ пользу просящаго, а двѣ другія дѣлились на три части, изъ коихъ первая—шла въ пользу духовенства, вторая—на *вдовъ* и *сиротъ*, а третья—на ремонтъ монастыря ¹⁾; другимъ источникомъ были „шпитальныя“ кружки ²⁾; третьимъ—мѣсячные взносы, предназначенные „на ратунокъ убогимъ и утрапленнымъ братіямъ и вшелькимъ сиротамъ“ ³⁾; четвертымъ—проценты съ братскихъ капиталовъ ⁴⁾; пятымъ—деньги, получаемыя отъ продажи книгъ ⁵⁾, печатаемыхъ въ братской типографіи; шестымъ—взносы нанимателей и арендаторовъ братскихъ домовъ ⁶⁾, магазиновъ („крамовъ“) ⁷⁾, погребовъ ⁸⁾, луговъ ⁹⁾, садовъ ¹⁰⁾, пасѣкъ ¹¹⁾, хуторовъ ¹²⁾ и т. п. ¹³⁾. Всѣ эти источники составляли *кассу* братства, съ коей брались деньги на расходы. Если же въ кассѣ не было достаточно суммъ, необходимыхъ для удовлетворенія нуждъ, то братство обра-

¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 71.

²⁾ Тамъ же, стр. 299, 300, 301, 679, 680—683, 689—691.

³⁾ Тамъ же, стр. 155, 158.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 124—126, 169, 211, 280, 359—360, 391, 680, 688, 690, 693—766; т. X, № 62; т. XII, стр. 191, 198—199, 209, 223, 229, 233, 242, 245, 249, 262, 266, 267, 271—272, 278, 280, 283, 284—285, 317, 319, 323, 326, 346—349, 350.

⁵⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 75, 76, 203, 206, 212—214, 225—232, 243—244, 363, 367, 368, 369, 539—635; т. XII, стр. 172, 173, 174, 181, 182, 184, 185, 189, 192, 193, 194, 196, 197, 199, 201—208, 209—210, 211—223, 226, 227, 230, 232, 233, 235—236, 240—241, 243; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1000, 1003, 1009, 1019, стр. 3—7.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 68, 83, 141—142, 340, 351, 358, 360, 361, 364, 366, 367, 369, 371, 374, 375.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 74, 168, 225, 226, 292—293, 295, 340, 351, 432, 437, 460, 692.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 355, 358, 359, 363, 364, 366, 367, 368, 370, 372, 373.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 83, 93, 127, 340, 341, 352, 354, 362, 365, 366, 367—370, 375.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 359, 363.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 373.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 360, 369.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 369, 370 давали доски на прокатъ торговцамъ во время ярмарки.

щалось съ просьбою къ сочленамъ и по подпискѣ собирало необходимую сумму.

Всѣхъ этихъ источниковъ, несомнѣнно, было-бы далеко недостаточно, если-бы братство вело свое хозяйство менѣе экономно, если-бы каждый пожертвованный грошъ, каждая пожертвованная братству вещь не вносились въ книгу ¹⁾ и въ свое время не утилизировались. Такъ, изъ пожертвованныхъ серебряныхъ и золотыхъ вещей братство дѣлало папрестольные кресты, звѣздицы, ложки и диски ²⁾, кіоты ³⁾, ризы на иконы ⁴⁾, священническія облаченія ⁵⁾ и т. п., или обмѣнивало ихъ на необходимые въ церковномъ обиходѣ предметы ⁶⁾. Жертвы-же патурой вымѣнивало на деньги ⁷⁾, или предоставляло въ пользованіе госпиталю и монастыря св. Онуфрія. Для полученія возможно большихъ процентовъ съ братскихъ капиталовъ они иногда пускались въ торговые обороты на условіяхъ для братства выгодныхъ: братчики брали изъ кассы деньги для торговли съ условіемъ предоставить братству весь получаемый барышъ; возможные-же при торговлѣ потери принимали на свой счетъ ⁸⁾.

Отчетность по братскимъ приходамъ и расходамъ велась самая строгая. Каждое полученіе и расходы заносились въ особо

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 70, 76, 85, 261—262, 271, 297, 340, 342, 344, 345, 349, 350, 351, 352, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365—372, 375, 376, 380, 393, 407, 471, 482, 639, 643, 644, 673, 703; т. XII, стр. 9, 21, 52, 53, 274, 388; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1011.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 361.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 290.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 264, 266—267, 343; т. XII, стр. 258, 259, 290, Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 124, 152, № 1007, стр. 29, 54.

⁵⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 321.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 325; т. XI, стр. 471, 481, 482.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 359, 360, 365, 643, 644, 672.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 169.

заведенныя книги съ приложеніемъ оправдательныхъ документовъ и собственноручныхъ росписокъ¹⁾.

Дѣла милосердія и челоуѣколюбія, широко распространенныя въ братствѣ, не могли не производить благотворнаго вліянія на окружающую среду и возвышали его авторитетъ въ глазахъ даже иновѣрцевъ.

Не меньшую заботливость обнаруживало братство о согласной съ законами вѣры и правилами нравственности жизни своихъ членовъ, воодушевляя твердыхъ и направляя тѣми или иными средствами на путь истинный немощствующихъ. Не ограничиваясь общими положеніями по сему предмету, находящимися въ братскомъ уставѣ, братство заботилось о разъясненіи этихъ положеній на своихъ засѣданіяхъ, гдѣ постоянно папоминалось присутствовавшимъ о взаимномъ мирѣ и любви между собою, о доброй семейной жизни, неукоснительномъ посѣщеніи храма Божьяго, поученіи въ законѣ Господнемъ, нравственной жизни и т. п. Въ засѣданіяхъ-же обычно рассматривались проступки братчиковъ, представлявшіе уклоненіе отъ нормальнаго порядка, и виновные подвергались тѣмъ или инымъ наказаніямъ. Обычный порядокъ при этомъ былъ такой. Обвиняемый въ извѣстномъ проступкѣ приглашался на судъ и (въ случаѣ безуспѣшности перваго призыва) неоднократно—сперва черезъ двухъ посылаемыхъ для сего братчиковъ, а затѣмъ чрезъ священника. Въ случаѣ неявки на судъ обвиняемаго послѣ этихъ призывовъ, братство постановляло тотъ или иной (соотвѣтственно проступку) приговоръ и ждало со стороны обвиненнаго раскаянія въ теченіи 4-хъ недѣль. Если такого раскаянія обвиненный не обнаруживалъ (что, замѣтимъ, случалось рѣдко), оно исключало его изъ среды братства, а иногда при этомъ

---

¹⁾ Тамъ же, стр. 10, 11, 17, 18, 19, 20, 38, 39, 40, 41, 44, 45, 49, 51, 53, 229, 230, 299, 300, 340—766; т. XII, стр. 174—352, 353—437; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 1007, 1009, 1011, 1012, 1014, 1015, 1017, 1019, 1020, 1022(a), 1024, 1025, 1026 и др.

(смотря по важности вины) отлучало даже отъ церкви, и всякое общеніе съ нимъ воспрещалось, о чемъ братчики извѣщаются были черезъ священника въ церкви.

По уставу „каждый братчикъ, знающій о проступкѣ своего брата, не долженъ сего скрывать, но объявлять въ собраніи братскомъ, чтобы виновный былъ наказанъ“¹⁾. Это правило было причиною многихъ недоразумѣній и нерѣдко служило яблокомъ раздора между братчиками. Вслѣдствіе этого братство стало избирать изъ своей среды особыхъ лицъ (изъ числа болѣе надежныхъ) и поручало имъ слѣдить за поведеніемъ какъ братчиковъ, такъ и вообще всѣхъ православныхъ²⁾, и о замѣченныхъ ими проступкахъ немедленно доносить братству. Такія уполномоченныя лица назывались „деспектами“³⁾. Для иллюстраціи ихъ правъ и обязанностей, а также для характеристики дѣятельности братства по затронутому вопросу приведемъ нѣкоторыя данныя изъ жизни братства.

Въ 1600 году „деспектъ“ донесъ братству, что старшій братчикъ Лука Бартниковичъ, возвращаясь изъ засѣданія и имѣя при себѣ ключи отъ братской казны, заходилъ въ корчму и пилъ тамъ водку. Факта этого Бартниковичъ не отрицалъ и за этотъ поступокъ (какъ старшій братчикъ, долженствовавшій служить образцомъ для другихъ) наказанъ былъ сидѣньемъ на колокольнѣ и штрафомъ въ одинъ камень воску. Бартниковичъ велъ себя въ засѣданіи очень нервно: сначала принялъ наказаніе съ благодарностію, а затѣмъ въ рѣзкихъ выраженіяхъ заявилъ, что онъ осужденъ несправедливо и съ бранью вышелъ изъ засѣданія, заявивъ, что онъ не подчиняется братскому рѣшенію. Братство дало время одуматься

¹⁾ Уставъ, §. 13.

²⁾ Особенное наблюденіе было за тѣми лицами, которые, не будучи членами братства, находились съ нимъ въ тѣхъ или иныхъ отношеніяхъ, напр., мастера при постройкѣ церкви (Юбилейное изданіе, № 5), служащіе въ типографіи и т. п. (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 380, 382, 386, 394).

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 59.

погорячившемуся, но уважаемому братчику, и когда онъ пришелъ въ засѣданіе съ повинною, то не только съ любовію приняло его, но даже смягчило наказаніе, отмѣнивъ заключеніе его на колокольнѣ, ограничившись однимъ только штрафомъ, и дало ему опять ключи отъ казны¹⁾).

Съ особенною строгостію братство относилось къ тѣмъ членамъ, которые заподозрѣваемы были въ проступкахъ, сопровождавшихся вредомъ для братства. Такъ, когда братчикъ Гавріилъ Дорошеевичъ заподозрѣнъ былъ въ сношеніяхъ съ мѣстнымъ епископомъ Гедеономъ Балабаномъ (въ то время враждовавшимъ съ братствомъ), немедленно созвано было по этому поводу экстренное засѣданіе, куда, по обычаю, приглашенъ былъ и Дорошеевичъ. Но послѣдній на засѣданіе не явился, считая себя обиженнымъ возведеніемъ на него подозрѣнія въ измѣнѣ (обвинялся, что хотѣлъ якобы передать Гедеону ключи отъ церковной кладовой), и обратился съ жалобою на братство къ экзарху Александрійскаго патріарха Кириллу Лукарису, находившемуся въ то время въ г. Острогѣ. Лукарисъ старался уладить возникшія недоразумѣнія, съ каковою цѣлію послалъ во Львовъ въ качествѣ лицъ, отъ него уполномоченныхъ, священника Аввакума и архидьякона Іеремію. Братство готово было примириться съ Дорошеевичемъ подъ условіемъ *покаянія* съ его стороны. Но когда Дорошеевичъ на это не согласился и началъ открыто вредить братству, то оно „вымазало его“ изъ своихъ списковъ на вѣчныя времена „за учинки зрадливые, яко отщепенца братства Христова“²⁾).

Не только измѣна строго каралась братствомъ, но и всякое вообще непослушаніе, въ особенности нарушеніе обѣта хранить тайну братскихъ засѣданій. По всей вѣроятности нарушеніе этого обѣта случалось перѣдко. По крайней мѣрѣ въ 1635 г. на братской сходкѣ рѣшено было требовать этого обѣта *подъ клятвою*,

¹⁾ Тамъ же, стр. 59, 63.

²⁾ Тамъ же, стр. 62—63.

при томъ не только отъ членовъ "внѣвъ" поступающихъ, но и отъ всѣхъ братчиковъ вообще ¹⁾, и когда одинъ изъ присутствовавшихъ на означенной сходкѣ (Стефанъ Ляшковскій) не согласился съ этимъ постановленіемъ и въ этомъ упорствовалъ, то, какъ братъ „безчинный“, исключенъ былъ изъ братства, и съ нимъ воспрещено было имѣть всякое общеніе впредь до раскаянія ²⁾:

Подвергались наказаніямъ братчики и невнимательно относившіеся къ своимъ обязанностямъ, именно, безъ уважительныхъ причинъ не являвшіеся на сходку ³⁾, или являвшіеся несвоевременно (напр. къ концу сходки) ⁴⁾. Они большею частию подвергались денежнымъ штрафамъ (безмѣну воску, двумъ и одному фунтамъ воску и т. п.) ⁵⁾. Преждевременно выходившіе изъ засѣданія наказывались строже: кромѣ денежнаго штрафа присуждались иногда и сидѣнью на колокольнѣ ⁶⁾:

Но при наказаніяхъ даже за самыя большіе проступки (неповиновеніе братству и его распоряженіямъ) братство имѣло въ виду гуманитарныя цѣли и всегда радушно открывало свои объятія даже отлученному брату, коль скоро онъ обнаруживалъ раскаяніе. Такъ, упомянутаго Ляшковскаго (очевидно, раскаявшагося) мы вскорѣ послѣ отлученія опять видимъ въ числѣ братчиковъ ⁷⁾.

¹⁾ Тамъ же, стр. 90.

²⁾ Тамъ же, стр. 96—97.

³⁾ Тамъ же, стр. 60, 100, 112. Младшій братчикъ наказывался однимъ фунтомъ воску, а старшій двумя (Тамъ же, стр. 150). За неявку въ засѣданіе освобождали отъ наказанія тѣхъ, кто могъ доказать основательно причину своего отсутствія (Тамъ же, стр. 60, 108).

За упорное же непослушаніе и намѣренное нежеланіе являться въ засѣданіе виновный отлучался *впредь до раскаянія* отъ церкви съ воспрещеніемъ священнику совершать ему и его семьѣ какія-либо церковныя требы (Тамъ же, стр. 86—87).

⁴⁾ Тамъ же, стр. 94.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 60, 94, 100, 150. Вдвойнѣ были наказываемы тѣ, которые были дома, но по неуважительной причинѣ не являлись въ засѣданіе (Тамъ же, стр. 112).

⁶⁾ Тамъ же, стр. 58, 69.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 154, 165, 167.

Въ особенности съ осторожностію братство относилось къ своимъ членамъ заслуженнымъ и въ случаѣ столкновеній съ ними обнаруживало большое долготерпѣніе. Для иллюстраціи еказаннаго укажемъ на слѣдующій случай: въ 1635 году старшимъ братчикомъ былъ Григорій Романовичъ, имѣвшій ключи отъ комнаты, гдѣ происходили братскія засѣданія. Въ сентябрѣ этого года ожидалось прибытіе во Львовъ вновь назначеннаго архидіакона Станислава Гроховскаго. Братство, имѣя въ виду тѣ непріятности, которыя пришлось ему испытывать отъ предшественника Гроховскаго, и желая расположить къ себѣ послѣдняго, рѣшило поднести ему подарокъ, для разсужденія о чемъ назначило засѣданіе. Но Романовичъ на засѣданіе не явился, задержалъ у себя и ключи, и братчики должны были „о належномъ консултовати съ жалемъ и стыдомъ въ присѣнкахъ“. По упомянутой причинѣ не могли состояться и слѣдующія три сходки. Затѣмъ „засѣдальная изба“ была открыта, и засѣданія шли своимъ чередомъ, но Романовичъ продолжалъ упорствовать, заявляя, что „не только ногою, но и мыслями не хочетъ быть съ братствомъ“. Послѣднее было поражено такимъ поступкомъ своего уважаемаго члена: „сплывучи зъ лѣтъ“, говорило оно, „зъ розуму почалъ сплывати“. Однако рѣшительныхъ мѣръ противъ непокорнаго не принимало, и когда онъ на новый годъ (1 января 1636 г.) прибылъ съ раскаяніемъ въ братское засѣданіе, братчики приняли его съ распростертыми объятіями ¹⁾.

Строго относилось братство и къ тѣмъ своимъ членамъ, которые, безъ его дозволенія, при возникавшихъ между ними ссорахъ и недоразумѣніяхъ обращались къ суду свѣтскому, ибо общимъ правиломъ въ братствѣ было, чтобы недоразумѣнія и спорныя дѣла между братчиками рѣшались семейнымъ образомъ въ братскихъ засѣданіяхъ ²⁾. Дѣла, разбиравшіяся здѣсь, были разнообразны, какъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 115—118.

²⁾ Уставъ, §. 20.

разнообразна была и самая жизнь. Большинство ихъ касалось взаимныхъ ссоръ между братчиками¹⁾, денежныхъ счетовъ²⁾, уклоненій отъ нравственной жизни³⁾ и т. п.⁴⁾. Многія дѣла кончались миромъ. Обычными наказаніями за проступки противъ нравственности были: заключеніе на колокольнѣ и денежные штрафы въ пользу братства⁵⁾.

Обычно братчики безпрекословно подчинялись суду братскому, но были и уклоненія отъ этого общаго правила, что строго каралось братствомъ. Такъ, однажды, когда на братскомъ судѣ состоялось примиреніе между враждующими, а между тѣмъ одинъ изъ нихъ послѣ сего обратился съ жалобою на своего противника въ судъ свѣтскій, братство такой поступокъ своего члена назвало „нечеловѣколюбивымъ“, учиненнымъ „по нашептыванію дьявола“⁶⁾.

Впрочемъ, иногда по тѣмъ или инымъ соображеніямъ братство разрѣшало своимъ членамъ по тяжбынымъ дѣламъ обращаться и въ свѣтскій судъ. Такъ, въ 1616 году 27 марта, въ страстную среду, братство, будучи свидѣтелемъ страшнаго скандала, учиненнаго Романомъ Стрѣлецкимъ въ братскомъ засѣданіи по поводу разсужденія объ окончаніи постройки церкви Успенія Пр. Богородицы, не препятствовало оскорбленному Ивану Красовскому

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39, 60, 64—66, 98—99, 101, 142—144.

²⁾ Тамъ же, стр. 47.

³⁾ Тамъ же, стр. 60, 64—66, 132, 298.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 246—247. Братство разбираю жалобы, ссоры и дразни не только своихъ членовъ, но и обращавшихся къ нему частныхъ лицъ. Изъ множества примѣровъ приведемъ одинъ: одна православная женщина дала другой, живущей въ братской богадѣльнѣ, нѣсколько аршинъ холста одного сорта и нѣсколько другого. Изъ перваго получившая сшила заказанное, изъ втораго нѣтъ, ссылаясь на то, что второе поодино воровы украли. Братство постановило, чтобы взявшаяся за работу сшила изъ втораго куска холста заказанное ей на свой счетъ и чтобы поклялась („присягнула“), что дѣйствительно воровы украли у нея холстъ, давъ для примиренія сроку три дня (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 298).

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 39—40, 64—66, 98—99, 101, 132.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 39—40.

жаловаться уголовному суду на своего обидчика и представить вырванные изъ его бороды сѣдые волосы ¹⁾).

Бывали случаи, когда братство и само вынуждалось обстоятельствами и прибѣгало къ содѣйствию суда сторонняго—какъ свѣтскаго ²⁾, такъ и духовнаго. Укажемъ на болѣе характерный изъ такихъ случаевъ, а также и на послѣдствія, коими онъ сопровождался. Въ 1590 году братство жаловалось Львовскому суду, что Оома Кушширь, Иванъ Бѣлдага, Сенько Крамаръ и Иванъ Мицевичъ съ своими приверженцами, измѣнивъ братству, перешли на сторону епископа Гедеона и, соединившись съ нимъ, старались всячески вредить братству: распространяли о немъ разныя клеветы, противодѣйствовали успѣхамъ проповѣди, раздававшейся съ кафедры братской церкви, запрещали дѣтямъ ходить въ братскую школу и производили многія другія безчинства и смущенія въ православномъ народѣ ³⁾. Съ своей стороны братчики жаловались суду на старшихъ братчиковъ, обвиняя ихъ въ томъ, что они принесли себѣ какое-то братство изъ Турціи, отъ какого-то патріарха, вводятъ ересь, совершаютъ странныя присяги въ этомъ братствѣ, отказываются отъ повиновенія власти, сами устраиваютъ у себя судъ и наказанія, поднимаютъ свои руки на церковные обряды, а тѣхъ ремесленниковъ, которые работаютъ у поляковъ, считаютъ проклятыми, не допускаютъ къ церемоніямъ церковнымъ и плюютъ на нихъ“ ⁴⁾. Желая оградить братство и его школу отъ такихъ злыхъ людей, митрополитъ, по жалобѣ и просьбѣ братства, послалъ 14 іюня 1590 года на нихъ свою неблагословенную грамоту, которою

¹⁾ Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 98, стр. 508—510.

²⁾ Было нѣсколько и другихъ случаевъ обращенія братчиковъ къ суду свѣтскому (даже самому королю), но вопреки желанію братства, причемъ эти обращенія носили характеръ *кляузническій* (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 87—88; т. X, № 182, стр. 456—460; т. XII, стр. 551—561).

³⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

⁴⁾ Łoziński, Lwow starożytny, т. II, Patrycyat i mieszczanstwo lwowskie въ XVI и XVII w., Lwow, 1892, т. II, стр. 344.

отлучалъ ихъ отъ общества вѣрующихъ и предавалъ клятвѣ: запрещалъ имъ ходить въ храмъ Божій, а равно отлучалъ и тѣхъ, кто захотѣлъ-бы имѣть съ ними какое-либо общеніе даже въ нищѣ и питѣ, пока они не покаются и не исправятся¹⁾. Магистратъ-же во избѣжаніе дальнѣйшихъ пререканій и ссоръ наложилъ штрафъ во 100 злотыхъ на того, кто станетъ нарушать миръ и согласіе²⁾. Полномочные противниковъ братства явились въ 1590 году въ Брестъ Литовскій, гдѣ въ это время былъ соборъ, и здѣсь просили митрополита снять съ нихъ клятву, но митрополитъ грамотою отъ 22 іюня 1590 г., ради блага церкви и благотворной дѣятельности братства, повторилъ свою клятву, прибавивъ, что до тѣхъ поръ не проститъ ихъ, пока они не переменятъ своихъ отношеній къ братству, не покорятся ему и не попросятъ у него прощенія³⁾. Помянутые братчики не раскаялись и не исправились до Львовскаго собора 1591 года 25 января и по прежнему дѣлали непріятности братству: „нарушаючи его добрую славу, честь и непорочную вѣру, къ униженію свѣцкому приводячи и грунтовъ церковныхъ монастырскихъ право нарушаючи“. Подстрекали епископа Гедеопа противъ братскаго священника Михаила, котораго нѣсколько разъ епископъ проклиналъ и бросалъ въ тюрьму, вслѣдствіе чего церковь братская „въ молчаніи на многое время пребывала“. Не признавали предъ свѣтскимъ судомъ значенія за патріаршими грамотами и „вѣру греческую еретическими прозвищами вездѣ именовали и по книгамъ урядовымъ писали“. Однако, въ концѣ концовъ помянутые братчики сознались митрополиту, что все, что они ни дѣлали братству, то дѣлали по повелѣнію епископа Гедеопа и принесли покаяніе: „покараемося, ласки, милости и згоды просимо и прощенія жадаемо, и вселенскаго патріарха,

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 24; Monumenta Confraternitatis, № 153.

²⁾ Łoziński, Lwów starożytny, т. II, стр. 344 и Львовскій магистратскій архивъ подъ 1590 г., стр. 270.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 36; Monumenta Confraternitatis, № 158.

зверхи́йшаго пастыря нашего, благословенство мѣти хочемо, и архієпископа по немъ перваго митрополита Кіевскаго и Галицкаго и всея Россіи за зверхи́йшаго пастыря себѣ признаваемо и готовы есмо досыть учинити, въ чемъ ся винны найдуемо въ духовномъ и свѣцкомъ урядѣ. Братство со всѣми ихъ благословенными приви-лейми визнаваемо быти *непорочно, честно и свято, и благословенно*, и ни въ чемъ *николи* противитися ему не хочемо“. Когда же митрополитъ подѣ условіемъ неблагословенія и клятвы спрашивалъ всякаго званія и состоянія людей относительно „житія и вѣры Львовскаго братства“, то никто не нашелся что-либо сказать противъ братства: „всѣ единогласно отповѣли, яко *николи* не вѣдаемо и ниже когда слышали есмо ни о единой винѣ братства сего; ни мало, ни велико не можемо свѣдчити, но есть *честно и во всемъ непорочно отъ начала и до сего дне*“ ¹⁾. Выслушавъ такія лестныя сужденія о братствѣ и готовность вышеупомянутыхъ братчиковъ покориться ему, просить у него прощенія и ничѣмъ не противитися ему, митрополитъ простилъ ихъ, и они сдѣлались рьяными поборниками и помощниками братства, въ особенности Иванъ Бѣлдага ²⁾.

¹⁾ Monumenta Confraternitatis. №№ 172, 173; Петрушевичъ, Акты, № 25.

²⁾ Онъ по порученію братства отправился въ 1600 г. въ Варшаву хлопотать по дѣламъ братства (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 19, 21—22, 24, 26), въ 1613 г. ѣздилъ на сеймикъ въ Вишню (Тамъ же, стр. 11) и тамъ возбуждалъ собравшихся православныхъ къ общей и дружной защитѣ православной вѣры и русской народности, а въ 1601 и 1612 гг. избранъ былъ „на урядъ церковный“, т. е. для хожденія съ кружкою въ церкви во время богослуженія (Тамъ же, стр. 63—64, 79). Сенько Крамаръ или Семень Луцкій также не мало оказалъ услугъ братству: такъ, онъ былъ отправляемъ по дѣламъ братства въ Варшаву и Краковъ (Тамъ же, стр. 43—44), участвовалъ въ разныхъ складчинахъ (Тамъ же, стр. 19, 35, 38, 40, 41) и т. п.

VI.

Религіозное движеніе въ Юго-Западной Руси, вызванное борьбою католиковъ съ протестантами, а затѣмъ и православными, не осталось безрезультатнымъ для послѣднихъ. Оно заставило ихъ пробудиться отъ долготѣней умственной спячки и серьезнѣе взглянуть на средства для защиты своей вѣры и народности, попираемыхъ врагами православія—католиками и протестантами. Мы говоримъ о появившемся въ средѣ русскаго народа, подъ вліяніемъ стѣснительныхъ обстоятельствъ, стремленіи къ просвѣщенію.

Правда, и до этого времени въ Юго-Западной Руси были училища при церквахъ и монастыряхъ, но только первоначальныя, гдѣ обучали чтенію церковно-богослужебныхъ книгъ и письму, а по мѣстамъ и пѣнію, чтобы приготовить для церкви чтецовъ и пѣвцовъ. Конечно, школы съ такимъ преподаваніемъ не могли создать надежныхъ и сильныхъ защитниковъ православной вѣры. „То вельми много зашкодило панству русскому“, говоритъ одинъ изъ современниковъ, „же не могли школъ и наукъ посполитыхъ розширяти и оныхъ не фундовано: бо коли бы были науку мѣли, тогды бы за невѣдомостію своею не пришли до таковыя погибели“¹⁾. „Не отъ чого инного“, писалъ князь Острожскій, „размножилося между людьми такое лѣнивство, оспальство и отступленіе отъ вѣры,

---

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 149, стр. 204, втор. столб.

яко наибольшей отъ того, ижъ устали науки, устали казанья, а затѣмъ наступило знищенье и уменьшенье хвалы Божое въ церкви Его, наступилъ голодъ слушанья слова Божого, наступило отступленіе отъ вѣры и закону“¹⁾. Между тѣмъ враги православія гордились своими школами и научною постановкою въ нихъ преподаванія. Школы эти удовлетворяли потребностямъ времени и привлекали въ свои стѣны многихъ питомцевъ, преимущественно изъ родовитой знати, поражавшейся внѣшнимъ блескомъ этихъ школъ. Въ особенной славѣ были учебныя заведенія іезуитовъ—этихъ глубокихъ знатоковъ человѣческаго сердца и человѣческихъ слабостей. Въ эти школы (заграничныя и преимущественно польскія—іезуитскія), по недостатку собственныхъ учебныхъ заведеній, отправляло своихъ дѣтей и русское дворянство, гдѣ это молодое поколѣніе, подъ вліяніемъ чуждыхъ русскимъ традиціямъ учителей, охладѣвало къ родной рѣчи, вѣрѣ и обычаямъ своихъ отцовъ и усвояло католическія воззрѣнія, а по возвращеніи на родину распространяло ихъ въ своей семьѣ, и все болѣе и болѣе дѣлалось равнодушнымъ къ вѣрѣ отцовъ своихъ, къ страданіямъ и нуждамъ своихъ единовѣрныхъ братьевъ—русскаго народа. Вредъ отъ такого ненормальнаго положенія ясно сознавался нѣкоторыми дальновидными людьми. Вотъ что говоритъ по этому поводу одинъ изъ современниковъ: „Русь, посполитовавшись зъ ними (поляками), позавидѣла ихъ обычаемъ, ихъ мовѣ и наукамъ, и, не маючи своихъ наукъ, у науки римскіе свои дѣти давати почали, которые зъ науками и вѣры ихъ навькли,—и такъ мало помалу науками своими все паньство русское до вѣры римской привели, ижъ потомкове княжатъ русскихъ зъ вѣры православной на римскую выкрестилися и имена собѣ поотмѣняли, якобы николи не знали быти потомками благочестивыхъ прародителей своихъ“²⁾. Такимъ образомъ лучшіе русскіе люди признавали, что главнымъ и существеннымъ

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 45, стр. 65.

²⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 149, стр. 204—205.

зломъ, отъ котораго пристекали почти все нестроенія православной церкви, былъ недостатокъ духовнаго просвѣщенія, побуждавшій западно-руссомъ утолять жажду онаго изъ чуждаго источника не безъ ущерба для православія. Сознаніе—шагъ къ исправленію. Оно, подобно лучезарному свѣту, проникающему въ сердца лучшихъ и наиболѣе дальновидныхъ людей, и привело ихъ къ мысли объ учрежденіи и распространеніи собственныхъ школъ, какъ надежнѣйшему средству для защиты православія отъ враждебныхъ посягательствъ иновѣрія, облеченнаго во всеружіе науки.

Первою изъ такихъ школъ, съ болѣе широкою постановкою учебнаго дѣла, была школа Острожская (называвшаяся Академіею), основанная извѣстнымъ ревнителемъ православія княземъ Константиномъ Ивановичемъ Острожскимъ, но къ сожалѣнію не долго просуществовавшая. Честь открытія второй подобной школы принадлежитъ нашему Львовскому братству. Возникновеніе ея относится къ 1586 году. Въ грамотѣ къ Константинопольскому патріарху Θεоплиту отъ 28 мая 1586 года братчики заявляютъ, что посѣтившій ихъ въ концѣ прошлаго года Антиохійскій патріархъ Іоакимъ, между прочимъ, совѣтовалъ имъ, „да устроится“ у нихъ „школа, яже нигдѣже въ насъ до нынѣ обрѣтается“¹⁾. Извѣщая объ этомъ Константинопольскаго патріарха, Львовское братство просило у него, по поводу сего, благословенія. Такое благословеніе (за устраненіемъ съ кафедры Θεоплита) въ декабрѣ 1587 года дано Константинопольскимъ патріархомъ Іеремію II²⁾. Но что школа начала устраиваться ранѣе этого времени и уже со второй половины 1586 года существовала, получивъ на то благословеніе отъ мѣстнаго епископа Гедеона Балабана³⁾, это ясно видно изъ

---

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 88; Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 149.

²⁾ Monumenta Confraternitatis, № 95; Statutaria, № 7, стр. 38; Памятники, т. III, № 3.

³⁾ Statutaria, № 6, стр. 21.

инструкціи, данной Львовскимъ учителямъ 8 октября 1586 г. ¹⁾, а также изъ записей вновь поступающихъ въ львовскую школу учениковъ, откуда видно, что школа сія уже функціонировала, по крайней мѣрѣ, въ концѣ этого года ²⁾. Итакъ „совѣтомъ и повелѣніемъ“ патріарха Іоакима и „благословеніемъ“ еп. Гедеоны, „совершеніемъ же и утвержденіемъ“ патр. Іереміи II „составися“ въ г. Львовѣ при церкви Успенія Пр. Богородицы „школа *грецкая и русская* ведле стародавнихъ обычаевъ и порядковъ святыхъ отецъ закону греческого, великимъ стараніемъ и накладомъ и пильностію мѣщанъ львовскихъ русскаго народу святого закону грецкого“ ³⁾.

Школа эта, какъ принадлежавшая одному изъ самыхъ знаменитыхъ въ Юго-Западной Руси братствъ, при томъ пользующемуся особеннымъ расположеніемъ и симпатіями патріарха, надѣлена была отъ него (сравнительно съ многими другими) большими правами: „не быть другому“, читаемъ въ грамотѣ патріарха Іереміи II, „общественному училищу во Львовѣ, кромѣ училища братскаго Успенія Пр. Богородицы и только въ немъ учить дѣтей благочестивыхъ и православныхъ христіанъ божественному и свящ. Писанію, также славянскому и греческому языку“ ⁴⁾. Это привилегированное положеніе школы подтверждается и соборомъ русскихъ іерарховъ на Брестскомъ соборѣ 1590 г. „одну эту (Львовскую) школу благословляемъ, соборно одобряемъ и утверждаемъ, запрещаая быть школамъ при другихъ церквахъ, какъ въ предмѣстяхъ, такъ и самомъ городѣ“ ⁵⁾.

Разумѣется, устройство школы требовало средствъ, необходимыхъ, во первыхъ, для первоначальнаго своего обзаведенія (помѣ-

¹⁾ Тамъ же, № 6, стр. 29.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 33.

³⁾ Statutaria, стр. 21 и 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154.

⁴⁾ Statutaria, № 16, стр. 39 и Памятники, т. III, № 5.

⁵⁾ Monumenta Confraternitatis, № 160; Памятники, т. III, № 7 и Акты Петрушевича, № 22.

Тоже самое подтвердилъ соборъ 1591 г. (Monumenta Confraternitatis, № 207) и 1594 г. (Ак. З. Р., т. IV, № 48).

щенія, снабженія учебными пособиями и т. д.), а затѣмъ для содержанія наличнаго состава преподавателей. Потребныя для сего средства братство, кромѣ отчисленія суммъ изъ братскихъ доходовъ, пріобрѣтало разными путями и прежде всего чрезъ воззваніе къ пожертвованіямъ. Въ Ставропигійскомъ архивѣ (во Львовѣ) сохранилось достаточное количество грамотъ, писанныхъ отъ имени Антіохійскаго патріарха Іоакима¹⁾, Константинопольскаго Іереміи²⁾, мѣстныхъ епископовъ³⁾, митрополита Михаила Рогозы⁴⁾ и писемъ самого братства съ воззваніемъ о помощи, какъ на сооруженія церковныя⁵⁾, такъ и для поддержанія школы⁶⁾. И эти воззванія не оставались тщетны. Сознаніе въ необходимости просвѣщенія глубоко пачало укореняться въ средѣ ревнителей православія и просьбы братчиковъ всегда находили отголосокъ въ ихъ сердцахъ. Щедрія пожертвованія на означенный предметъ братство получало и отъ Молдавскихъ воеводъ, и отъ вліятельныхъ магнатовъ, и вообще отъ людей такъ или иначе матеріально обеспеченныхъ, не говоримъ уже о жертвахъ мелкихъ. Болѣе крупныя пожертвованія дѣлались подъ условіемъ неприкосновенности капитала, часть процентовъ съ котораго шла на нужды школы⁷⁾. Такимъ образомъ у послѣдней понемногу образовывался постоянный фондъ. Кромѣ того братство отчисляло на сей предметъ извѣстную часть доходовъ, получаемыхъ съ принадлежавшаго ему свято-Онуфріевскаго монастыря⁸⁾. Изыскиваемы были и другія средства для увеличенія школьнаго фонда, такъ напр. постановлено было пріобщить къ нему плату, взимаемую за совершеніе звона по умершимъ братчи-

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 84; Ак. З. Р., т. III, № 157.

²⁾ Юбилейное изданіе, № 86, 117, 118.

³⁾ Юбилейное изданіе, №№ 85, 107, 110.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 47; Monumenta Confraternitatis, № 212.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 87, 89, 90, 94, 95, 101, 103, 108, 109.

⁶⁾ Юбилейное изданіе, № 87.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 125—126, 274—275; т. XII, стр. 345—348; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 492.

⁸⁾ Monumenta Confraternitatis, № 159; Памятники, т. III, № 6.

камъ, постороннимъ¹⁾ и за выручку отъ продажи свѣчей („офяерекъ“)²⁾, часть штрафныхъ денегъ и т. п. Нѣкоторымъ вспоможеніемъ школѣ служила и плата, взимаемая за право обученія. Плата эта не была строго опредѣленною и зависѣла какъ отъ „лѣтъ дѣтины“, отдаваемого въ обученіе, и той „науки“, въ какую онъ поступалъ (т. е. какимъ предметамъ имѣлъ обучаться³⁾), такъ и отъ средствъ родителей. Съ богатыхъ брали больше, съ менѣе состоятельныхъ—меньше: „какая будетъ“, какъ говорится въ протоколахъ,—со стороны родителей „ласка“⁴⁾. Очевидно, для облегченія небогатыхъ родителей, плата взималась и натурою, напр. дровами⁵⁾. Преслѣдуя не меркантильныя выгоды, а преимущественно религіозно-просвѣтительныя дѣли, благо православной церкви и русскаго народа, братство съ бѣдныхъ питомцевъ (сиротъ), называемыхъ въ протоколахъ „нищими“, и вовсе не взимало никакой платы. Даже наиболѣе способныхъ изъ нихъ содержало на свой счетъ, отведя для ихъ помѣщенія свято-Онуфріевскій монастырь⁶⁾. Эти бѣдные школьники получали поддержку и отъ православныхъ жителей города. Обычай „колядованія“, распѣванія „виршей“ въ дни праздниковъ Рождества, Пасхи, св. Пятидесятницы и т. п.⁷⁾—обычай, столь извѣстный въ нашемъ Кіевѣ за 18 вѣкъ, впервые сталъ примѣняться во Львовской школѣ еще въ начальные годы ея существованія.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 531, 533—537; т. XII, стр. 291.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 198.

³⁾ Statutaria, стр. 30 и Ак. Ю. и З. Р., т. II, № 154, стр. 181—182.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 33.

⁵⁾ Тамъ же. Тамъ же не менѣе въ 1637 г. братство постановило взимать съ состоятельныхъ родителей плату за право обученія въ четверть года не менѣе 15 грошей, не внесшаго платы ученика подвергать исключенію изъ школы (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 131).

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 37; т. XII, стр. 191; Monumenta Confraternitatis, № 149.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 437; Monumenta Confraternitatis, № 261; Supplementa, № 62; Statutaria, № VI, п. 5, стр. 31.

Для того, чтобы опредѣлить значеніе Львовской школы для своего времени, войдемъ въ нѣкоторыя подробности, касающіяся ея.

Для характеристики педагогическихъ пріемовъ, практиковавшихся въ школѣ, имѣются довольно обстоятельныя свѣдѣнія въ дошедшихъ до насъ школьныхъ уставахъ и инструкціяхъ, дававшихся учителямъ, а также въ протоколахъ братскихъ и другихъ того времени памятникахъ. О постановкѣ собственно учебнаго дѣла свѣдѣній имѣется гораздо менѣе, хотя въ общихъ чертахъ программа и характеръ обученія могутъ быть возстановлены, какъ на основаніи отрывочныхъ указаній въ поименованныхъ же памятникахъ, такъ и при пособіи сохранившихся учебниковъ и литературныхъ произведеній (хотя, къ сожалѣнію, немногихъ), дошедшихъ до нашего времени и принадлежавшихъ перу братскихъ учителей.

Имѣя въ виду исключительно интересы православія и русской народности, Львовская школа (подобно другимъ братскимъ школамъ) не была учрежденіемъ замкнутымъ. Доступъ въ нее былъ открытъ для всѣхъ—и знатныхъ, и незнатныхъ, и бѣдныхъ, и богатыхъ, или, какъ выражается епископъ Гедeonъ Балабанъ въ своемъ окружномъ посланіи ко всѣмъ православнымъ—*„для дѣтей всякаго стану: убогихъ—за прости Богъ, а для богатыхъ за равнымъ даткомъ“*¹⁾.

Поступленіе въ школу обставлено было слѣдующими формальностями: всякій, желающій опредѣлить своего сына или родственника въ школу, долженъ былъ взять съ собою одного или двухъ свидѣтелей—*„да при устѣхъ двою или тріехъ свидѣтелей станетъ всякъ глаголѣ“*²⁾, и явиться къ школьному начальству, состоявшему обыкновенно изъ двухъ членовъ братства, предназначенныхъ для наблюденія за веденіемъ школьнаго дѣла³⁾. Здѣсь ему предъявлялись и прочитывались *порядки*, практиковавшіеся въ школѣ, и

¹⁾ Юбилейное изданіе, № 85.

²⁾ Statutaria, стр. 31 и № VI, п. 1.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69 и Statutaria, стр. 30.

бралось обязательство неопустительно слѣдовать и подчиняться имъ. Сообразно съ возрастомъ поступающаго ¹⁾ и предназначеніемъ его въ то или иное отдѣленіе школы,—заключаемо было условіе о платѣ за право обученія, если, разумѣется, новопринимаемый ученикъ не былъ, какъ мы говорили, сиротою или бѣднякомъ.

Школьные порядки касались поведенія воспитанниковъ въ классѣ и внѣ его, въ особенности во время богослуженія. За исполненіемъ этихъ порядковъ должны были наблюдать въ школѣ и при богослуженіи учителя, внѣ школы родители или родственники, а если питомецъ пользовался помѣщеніемъ въ свято-Онуфріевскомъ монастырѣ—особые педагоги ²⁾ (можетъ быть даже и старшіе школьники).

Ученики должны были приходить въ школу и выходить изъ нея въ опредѣленное время (въ лѣтніе мѣсяцы приходили въ девять часовъ, въ зимніе позже) ³⁾, при томъ два раза: утромъ и послѣ обѣда ⁴⁾. Предъ началомъ ученія читались молитвы, „по реченному: въ началѣ дѣла твоего Юга поминай“ ⁵⁾. Затѣмъ учитель обыкновенно дѣлалъ перекличку учениковъ, и если замѣчалъ, что кого-либо изъ нихъ не оказывалось, то посылалъ узнать о причинѣ ихъ неявки въ школу. Если оказывалось, что „отрокъ играіемъ

---

¹⁾ Какихъ лѣтъ принимались дѣти въ школу, намъ не извѣстно. Думаемъ, что отъ 7 до 16 лѣтъ, а можетъ быть и болѣе. Извѣстно, что въ старину принимали въ первый классъ духовныхъ училищъ и гимназій „великовозрастныхъ“—отъ 16 и 20 лѣтъ.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 37.

³⁾ Statutaria, № VI, п. 6 и стр. 31.

⁴⁾ Тамъ же, № VI, п. 11 и стр. 32, п. 11.

⁵⁾ Тамъ же, № VI, п. 8 и стр. 32, Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, стр. 437, п. 10. Въ Букварѣ Львовскаго братства 1671 года помѣщена „молитва дѣтемъ хотящимъ учиться“. Приведемъ ее въ полномъ видѣ: „Боже всяческихъ слове, всѣхъ Царю, отверзи душу и сердце, уста и мысль мнѣ рабу Твоему, въ еже разумѣти и пріяти наказаніе и творити волю Твою, и избави мя отъ всякаго налога діаволя, соблюдая мя въ вся дни живота моего, преспѣвающа въ всѣхъ заповѣдехъ Твоихъ. Молитвами Пречистыя ти Матери и всѣхъ Святыхъ. Аминь“.

ся забавилъ или дома ся облѣнилъ“, то такой немедленно былъ приводимъ въ школу и получалъ должное возмездіе, „бо“, какъ говорится въ школьномъ уставѣ,—„иныхъ нуждею и страхомъ спасай“¹⁾.

Собравшіеся въ классъ ученики должны были занимать мѣста, предназначенныя для нихъ учителемъ сообразно съ познаніями и успѣхами ихъ. Строго наблюдалось, чтобы такое размѣщеніе зависѣло исключительно отъ послѣдняго обстоятельства, а не связывалось съ общественнымъ положеніемъ родителей или родственниковъ школьниковъ: „богатые передъ убогими“, говорится въ уставѣ „въ школѣ ничѣмъ не могутъ быть выше, какъ только наукою“²⁾. Въ школѣ воспитанники должны были соблюдать всевозможную тишину и со вниманіемъ слушать преподаваемое имъ. Въ Луцкомъ школьномъ уставѣ, однородномъ съ Львовскимъ, говорится по этому предмету: „мають (школьники) въ часъ приходити зъ тихостію впелякою безъ розмовъ и шептовъ, миговъ, и до себе прехажокъ“³⁾. Занятія открывались провѣркою прежде пройденнаго. Каждый ученикъ долженъ былъ дать отчетъ въ заданномъ ему урокѣ: „мають“ (школьники), говорится въ уставѣ, „первѣе мовити кождый вчерашнюю науку свою и писмо свое, што дома писалъ“⁴⁾. Нерадивые ученики подвергались наказанію. Наставникамъ, впрочемъ, рекомендовалось „*карати не тирански, но учительски, не више, но по силѣ*“⁵⁾. Затѣмъ начинался новый урокъ. Занятія оканчивались тоже молитвою. Субботній день назначался для повторенія всего пройденнаго. Разумѣется, съ благочиніемъ и тихостію долженъ былъ совершаться и самый выходъ изъ школы.

Всѣ ученики должны были по очереди (понедѣльно) исполнять слѣдующія обязанности: двое или четверо изъ нихъ должны были

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 7 и стр. 32.

²⁾ Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 3—4.

³⁾ Памятники, т. I, № 9, стр. 86.

⁴⁾ Statutaria, стр. 32, № VI, п. 10.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 31, № VI, п. 2.

приходить въ школу раньше другихъ, подметать ее; зимою топить печь и затѣмъ сидѣть у дверей, наблюдая за входомъ и выходомъ ¹⁾. Имъ вмѣнялось въ обязанность слѣдить за благочиніемъ въ классѣ, предупреждая шалости, и доносить о нихъ наставникамъ. Наблюденіе этихъ очередныхъ простиралось и на внѣшкольные проступки питомцевъ ²⁾. Кромѣ того ученикамъ вмѣнялось еще въ обязанность поочередно въ будни и праздничные дни звонить на колокольнѣ ³⁾ и прислуживать при богослуженіи ⁴⁾. За нерадѣніе къ симъ обязанностямъ виновный младенческаго возраста подвергался тѣлесному наказанію, а старшіе—въ первый разъ выговору, а во второй—по доведеніи о семъ до свѣдѣнія „провизора школы—“ лишенію братскаго содержанія, или исключенія изъ школы ⁵⁾.

Имѣя въ виду при устроеніи школы религіозно-просвѣтительныя цѣли, братство обращало, какъ и слѣдовало ожидать, особенное вниманіе на укоренѣніе въ сердцахъ питомцевъ началъ вѣры и нравственности. Это стремленіе братчиковъ особенно выразилось въ инструкціяхъ о препровожденіи праздничныхъ дней и вообще относительно исполненія религіозно-христіанскихъ обязанностей.

Подготовленіе воспитанниковъ къ воскреснымъ днямъ начиналось съ субботы. Въ эти дни учитель обязанъ былъ обстоятельно, чѣмъ въ предшествовавшіе дни недѣли, поучать своихъ питомцевъ „страху Божию, обычаемъ встыдливымъ младенческимъ, яко мають быти во церкви противъ Богу, дома противъ родичомъ своимъ и инѣде инымъ, цноту и встыдъ заховати“ ⁶⁾. Въ воскресенье рано—утромъ всѣ ученики собирались въ школу, гдѣ наставники объясняли имъ значеніе праздничнаго дня, затѣмъ шли къ литургіи ⁷⁾. Воспитанники, имѣющіе хорошіе голоса, должны

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 16 и стр. 33.

²⁾ Тамъ же.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 3, стр. 436; Statutaria, стр. 111.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.

⁵⁾ Тамъ же, п. 3, стр. 436.

⁶⁾ Statutaria, № VI, п. 14 и стр. 33.

⁷⁾ Тамъ же, п. 15 и стр. 33.

были становиться на клиросъ и пѣть въ хорѣ, который, какъ мы уже замѣтили, въ Львовскомъ братствѣ былъ прекрасно организованъ. Чтеніе часовъ, апостола и т. п. возлагалось тоже на питомцевъ. Не принимавшіе непосредственнаго участія въ богослуженіи мальчики должны были стоять въ храмѣ чинно и въ стройномъ порядкѣ на опредѣленномъ мѣстѣ¹⁾. Во время проповѣди они, обыкновенно, окружали кафедру проповѣдника²⁾. Послѣ обѣда ученики вновь собирались въ школу и здѣсь наставникъ изъяснялъ имъ смыслъ читаннаго въ тотъ день Евангелія и Апостола³⁾. Исполненіе христіанскаго долга—исповѣди, св. причастія—ставилось школьникамъ въ непремѣнную обязанность, и при томъ не менѣе четырехъ разъ въ годъ⁴⁾.

Строго религіознае направленіе воспитанія питомцевъ Львовской школы, укоренѣніе въ сердцахъ ихъ твердыхъ началъ вѣры и благочестія, въ духѣ православной церкви,—само собою разумѣется, требовало, чтобы руководителями ихъ были люди не только извѣстные своею ученостію, но и проникнутые любовію къ православію, люди высокой религіозной нравственности. Дѣйствительно, требованія, которыя предъявляло братство по отношенію къ своимъ учителямъ, было весьма высоко, можно сказать: идеально высоко. „Дидаскаль или учитель школы“, читаемъ въ уставѣ, „маеть быти благочестивъ, разуменъ, смиренномудръ, кротокъ, воздержливъ, не пьяница, не блудникъ, не лихоимецъ, не гнѣвливъ, не завистникъ, не смѣхостроитель, не срамословникъ, не чародѣй, не басносказатель, не пособитель ересемъ, но благочестію поспѣшитель, образъ благихъ во всемъ себе представляюще“⁵⁾. Поэтому, хотя мы и не имѣемъ данныхъ о недоразумѣніяхъ (не денежнаго

¹⁾ Памятники, т. I, № 9, п. 11.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 161, п. 10, стр. 437.

³⁾ Statutaria, № VI, п. 15 и стр. 33.

⁴⁾ Памятники, т. I, № 9, п. 11.

⁵⁾ Statutaria, № VI, стр. 21, стр. 30.

свойства), возникавшихъ между братствомъ и его учителями, но смѣло можемъ утверждать, что если бы такія недоразумѣнія возникли на почвѣ, касающейся нравственно-религіозной неблагонадежности учителя, то таковой немедленно былъ бы удаленъ изъ братства. Въ своемъ уставѣ братство, перечисливъ „рѣчи, ихъ же законъ не повелѣваетъ“, категорически заявляетъ, что не только учитель, зараженный пристрастіемъ къ симъ рѣчамъ, не могъ бы найти пріюта въ его средѣ, но и всякій другой простой человѣкъ (житель) ¹⁾.

За свои труды учителя получали опредѣленное жалованье, которое имъ выплачивалось за каждую четверть года ²⁾. Кромѣ жалованья учителя пользовались еще обѣдами, которые давались имъ поочередно родителями учениковъ ³⁾, а также получали доходы съ позвѣннаго ⁴⁾ и продажи свѣчей („офярекъ“) ⁵⁾.

Во главѣ учителей стоялъ ректоръ, избиравшійся братствомъ изъ лицъ, извѣстныхъ своими педагогическими способностями и познаніями. Онъ былъ главный руководитель въ школѣ. Ему принадлежало непосредственное наблюденіе за учителями и выполненіемъ принятыхъ ими на себя обязанностей, согласно съ братскими школьными инструкціями. Содержаніе его было нѣсколько больше, чѣмъ другихъ учителей ⁶⁾. Но власть ректора сильно была ограничена братскими „провизорами“. Это ограниченіе иногда простиралось до того, что пріемъ учениковъ въ школу зависѣлъ болѣе отъ означенныхъ „провизоровъ“, чѣмъ отъ ректора. Въ особенности это должно за-

¹⁾ Statutaria, № VI, п. 20 и стр. 34.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 68—69.

³⁾ Тамъ же, стр. 131. „Обѣды, ведлугъ порядковъ своихъ давныхъ, отъ каждого хлопца на день назначенный дидаскалове мають доходити“.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 130, 531, 533—537; т. XII, стр. 291; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, стр. 25.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 130, 198; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1017, стр. 15.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 69.

мѣтитъ объ опредѣленіи платы съ учениковъ и ея взиманіи ¹⁾. Вообще ректору была предоставлена власть только учебно-воспитательная, а хозяйственная и матеріальная находилась всецѣло въ рукахъ „провизоровъ“ школы, избираемыхъ на тѣ или другіе сроки. Состоя какъ бы посредниками между братствомъ и ректоромъ школы, они докладывали въ братскихъ засѣданіяхъ о нуждахъ школы. Были случаи, что какъ „провизоры“ школы, такъ и само братство вмѣшивались въ учебную часть школы, вслѣдствіе чего многіе изъ учителей оставляли свои мѣста, и школьное обученіе клонилось къ упадку ²⁾.

Если учитель не исполнялъ возложенныхъ на него обязанностей, братство отказывало ему и на его мѣсто принимало другого ³⁾. Были случаи, что нѣкоторые изъ братчиковъ содержали пожизненно на свой счетъ учителя греческаго языка ⁴⁾. Выборъ учителя зависѣлъ отъ братства, которому ищущій мѣста представлялъ докладную записку о методѣ ученія ⁵⁾. Если совѣтъ братства находилъ удовлетворительнымъ предложенный планъ ученія и соответствующимъ задачамъ школы, то принималъ претендента. Отношенія учителей къ братству были такія, какія существуютъ между нанимателями и нанимаемыми. Отношенія учениковъ къ учителямъ, сколько можно судить по дошедшимъ даннымъ, были самыя задушевныя. Учителя были какъ бы вторыми отцами своихъ учениковъ, защищали ихъ отъ всякихъ непріятностей ⁶⁾, и помогали имъ, чѣмъ могли. Отношенія учениковъ къ братству были сыновнія. Питомцы братства не забывали своихъ благодѣтелей до могилы. Братская школа—ихъ „alma mater“—была для нихъ неприкосновенною святынею. Приказанія братства были для нихъ священны, они явля-

¹⁾ Тамъ же, стр. 69.

²⁾ Голубевъ. Петръ Могила, т. I, № 28.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 179.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 115.

⁵⁾ Тамъ же, т. X, № 162, стр. 437—438.

⁶⁾ Supplementa, №№ 61—62.

лись немедленно на его зовъ и исполняли его волю безпрекословно ¹⁾. Преданность учениковъ къ братству, имѣвшихъ случай въ бытность свою въ школѣ обстоятельно познакомиться съ самоотверженною его дѣятельностію, была безгранична. Ни разстоянія, ни навѣты недруговъ не могли разъединить этихъ друзей, готовыхъ, и порознь, и сообща, положить свою жизнь за свою мать—православную вѣру, ея церковь и связанную съ нею русскую народность, не щадя ни здоровья, ни матерьяльныхъ средствъ, часто весьма скудныхъ и не хватающихъ для прокормленія семьи.

Львовская братская школа представляла типъ школы средней или, точнѣе, низшей и средней, такъ какъ въ нее принимались дѣти иногда безъ всякихъ познаній, и дѣло обученія ихъ начиналось *ab ovo*.

Несомнѣнно, что воспитанники, прошедшіе *полный* курсъ школы, обучались здѣсь четыремъ языкамъ: *славянскому, греческому, латинскому и польскому*, хотя и не на всѣ языки обращалось здѣсь одинаковое вниманіе.

На первомъ планѣ стояло обученіе здѣсь языку *славянскому*. Ревнители православія ясно понимали, что сохраненіе православной вѣры и русской народности обусловливается сохраненіемъ своего родного церковно-славянскаго языка. Правда, латино-польская партія во главѣ съ іезуитомъ Скаргою именно въ славянскомъ языкѣ и усматривала корень всѣхъ золъ для южно-руссомъ и ему приписывала отсталость ихъ отъ лицъ съ западно-европейскимъ образованіемъ. Но ревнители православія смотрѣли на это иначе, и зло для себя усматривали въ томъ, что на Руси „ученіе святыхъ писаній зѣло оскудѣ, паче же словенскаго Россійскаго языка, и вси человѣцы приложишася простому несъвершенному людскому писанію, и сего ради въ различныя ереси впадоша, не вѣдуще въ

---

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 234; Временникъ Ставропигійскій за 1871 г., стр. 143.

богословіи силы съвершеннаго грамматическаго словенскаго языка“¹⁾, а потому отъ процвѣтанія этого языка въ своихъ школахъ ожидали наилучшихъ для православія, православной науки и русской народности послѣдствій.

Второе мѣсто въ братской школѣ принадлежало языку *греческому*, на который смотрѣли здѣсь какъ на языкъ страны, откуда возсіялъ для Россіи свѣтъ христіанской религіи. Видное мѣсто, отведенное въ Львовской школѣ этому языку, объясняется, между прочимъ, и тѣмъ, что, заводя ее, братчики обращались за содѣйствіемъ для ея благоустройства къ греческимъ іерархамъ, и что однимъ изъ первыхъ учителей въ этой школѣ былъ природный грекъ—извѣстный архіепископъ Арсеній Элассонскій. Изученіе греческаго языка вызывалось также и настоятельною необходимостію, вслѣдствіе усилившихся сношеній съ восточными іерархами, вести переписку съ коими необходимо было на греческомъ языкѣ: нужно было *умѣть* читать греческія грамоты, а также нужно было *умѣть* и отвѣчать на нихъ.

Изученіе *латинскаго* языка, несмотря на протесты противъ сего консервативной партіи (Іоаннъ Вишенскій), вызывалось потребностями времени, такъ какъ языкъ этотъ былъ не только ключемъ къ тоговременной наукѣ, но вмѣстѣ съ тѣмъ имѣлъ громадное и общественное значеніе: былъ языкомъ разговорнымъ образованныхъ классовъ. „Bez łaciny“, писалъ Сильвестръ Коссовъ, „Rusin rłaci winu“²⁾. Но языку этому отведено было въ братской школѣ мѣсто скромное. Зависѣло это не только отъ упомянутаго несочувствія консерваторовъ, но и отъ ощутительнаго недостатка въ способныхъ для сего преподавателяхъ.

¹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 32.

²⁾ Exegesis, to iest danie sprawy o szkołach Kiiowskich y Winickich. Kiewo-Peczerska Lawra, 1635. Перепечатанъ, переведенъ и приложенъ С. Т. Голубевымъ къ Кіевскимъ Епархіальнымъ Вѣдомостямъ за 1874 г., къ №№ 16—19, см. стр. Exegesisa 48.

Что касается до *польскаго* языка, то свѣдѣній о преподаваніи его въ Львовской братской школѣ не имѣется. Но едва-ли можетъ подлежать сомнѣнію, что онъ здѣсь изучался. Во 1-хъ, въ другихъ братскихъ школахъ (напр., Кіевской) онъ преподавался; во 2-хъ, включеніе его въ школьную программу вызывалось насущными потребностями времени. Это былъ языкъ господствующій, безъ котораго нельзя было ступить и шагу,—языкъ, имѣвшій громадную литературу, знакомство съ которою для людей даже средняго образованія было обязательно.

Обращаемся къ предметамъ, преподававшимся въ Львовской братской школѣ.

Такъ какъ въ школу, какъ мы замѣтили, принимались иногда дѣти безъ всякой подготовки, то обученіе въ младшемъ классѣ начиналось *ab ovo*, съ азбуки. Затѣмъ слѣдовали *Часословъ* и *Псалтырь* („которыя“, дается наставленіе, „опусканы быти не могутъ“).

Въ среднихъ классахъ проходились *грамматика* и *реторика*,—послѣдняя, кажется, въ связи съ *гомилетикой*,—и науки—*арифметическія* и *геометрическія*; въ высшихъ — *философія* и *богословіе*. Разумѣется, объемъ преподаванія послѣднихъ наукъ не могъ быть обширенъ: преподавались, такъ сказать, начатки этихъ наукъ. Что касается до древнихъ языковъ, то преподаваніе ихъ, особенно греческаго, начиналось довольно рано, непосредственно послѣ ознакомленія съ славянскою грамматикою; но болѣе основательное изученіе продолжалось въ высшихъ классахъ. Въ Виленской школѣ (1619 г.) было *пять отдѣленій*; въ Кіевской—братской (до преобразованія ея П. Могилою)—*четыре*. Сколько было отдѣленій въ Львовской — неизвѣстно, но едва-ли, по крайней мѣрѣ, менѣе *трехъ*.

Учебниковъ, по которымъ велось преподаваніе въ Львовской и другихъ однородныхъ съ нею школахъ, сохранилось немного. Зависѣло это отъ способа преподаванія большинства предметовъ. Наставники читали лекціи или устно, или по запискамъ, которыя выдавали ученикамъ для переписки внѣ класса. Тѣмъ не менѣе

нѣсколько учебныхъ руководствъ (преимущественно для начального обученія) было напечатано. Эти начальныя руководства были общими для всѣхъ братскихъ (да и другихъ русскихъ) школъ того времени. Изъ такихъ учебниковъ (изъ коихъ нѣкоторые составлены были учителями Львовской школы) извѣстны слѣдующіе:

Во первыхъ, *Азбука*, изданная Лаврентіемъ Зизаніемъ подъ слѣдующимъ заглавіемъ: „Наука ку читаню и разумѣнію писма славенского, ту тыжъ о Св. Троицы и о вѣчловеченіи Господни, въ Вильни, в' друкарни братской. Року Бож. 1619. А от созданія міра сѣмьтысячнаго рѣд“. Остановимся нѣсколько на этомъ учебникѣ. Здѣсь Лаврентій Зизаній знакомитъ сначала учениковъ съ азбукою въ алфавитномъ порядкѣ: а, б, в, г, д..., затѣмъ въ разбивку: а, д, з, л, п, у.... и даже съ титлами ѿ. Познакомивъ съ буквами, Л. Зизаній переходитъ къ слогама двубуквеннымъ: ба, ва, бе, ве..., а затѣмъ къ трехбуквеннымъ: бра, бре, бри, бро... За слогами у Л. Зизанія слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи и первоначальномъ усвоеніи молитвы, съ объясненіями нѣкоторыхъ изъ нихъ. Именно: „Молитва до Бога нашего Исуса, молитва о святыхъ отецъ нашихъ, Господи Ис. Христе, Боже нашъ, помилуй насъ, аминь. Объяснѣнье за молитов. святыхъ отецъ нашихъ¹⁾. Молитва до Святого

---

¹⁾ „Ту просимъ Ис. Христа, Бога нашего, абы за причиною и молитвою, святыхъ змиловался надъ нами, а иж святыхъ собѣ на лѣмоу взываемо, тымъ Богу чести не уймемо, кгдажъ ихъ до Него о причину, а Его о змилованье просимо“. „А ижъ святыи молятся, пишетъ Іоаннъ Богословъ въ Апокалипсисѣ, въ главѣ 6, кгда отворилъ пятую печать, видѣлъ емъ, подѣ олтаремъ душъ побитыхъ за слово Божее и за свѣдоцтво, которое мѣли, и кричали голосомъ великимъ, мовячи, поки, владыко святыи и истинный, не судишь и не мстишь, крове нашеи надъ живучими на земли, и дано каждой зъ нихъ шаты бѣлыи, и засѣ въ 8 главѣ мовить и вышолъ дымъ кадиленный ко молитвамъ святыхъ въ руки ангеловы предѣ Бога. Ту ся явне оказуетъ, иж молятся святыи усоншии. Господи, Исусе Христе, Боже нашъ, помилуй насъ! Каждое реченіе того слова наполнено есть таемницѣ. Господи значитъ натуру божскую въ Сынѣ Божомъ, а Исусъ—человѣческую, а въ Христѣ двѣ натурѣ въ единой персонѣ, и кгда мовимо Господи, тымъ Арія, еретика, потлумляемъ, который Христа правди-

Духа, Слава Тебѣ Боже нашъ, слава Тебѣ, Царю небесный...., Слава Отцу, и Сыну, и Святому Духу, и нынѣ и присно и въ вѣки вѣкомъ, Аминь, Молитва до Св. Троицѣ: Господи помилуй ѿ, Слава и нынѣ, молитва до Бога Отца: Оче нашъ.... Господи помилуй ѿ, Слава и нынѣ, Прійдите поклонимся Царевнѣ нашему Богу. . Исповѣданіе православныя вѣры перваго и второго вселенскаго събора....“ Въ концѣ всего этого мелкимъ шрифтомъ прибавлено: „Будь веселый, кгда на тебѣ фрасунокъ прійдетъ, покорный, кгда ти ласка и пріязнь отъ всѣхъ будетъ“. За молитвами у Л. Зизанія помѣщенъ на 33¹/₂ лл. „Лексисъ сирѣчь реченія въ кратыцѣ събранъны и з словенскаго языка на простой русскій діалектъ истолкованы. Л. Z.“ Вотъ образчикъ „Лексиса“: буква А—рядъ словъ на эту букву съ объясненіемъ, напр. „Адонай—Господь, панъ“; „Абіе—заразь“; Авва—тато—отець“; „Аггелъ—вѣстникъ албо повѣдачъ“... алекторъ—пѣвень“.... „афедронъ—выходъ, закретъ...“ Б. „Багряница—шарлатъ, албо едвабъ багровой фарбы“. „Баня—лазня“. „Бреніе—глина, болото“.... „Внемлю—зразумѣваю“.... „Кошунство—жартъ“.... „Мурта, мурсина—дерево есть во Влошехъ, котораго ягоды барзо смачны суть и тиснутъ з нихъ вино“. „Мечка—медвѣдица“... „Тщаніе—стараніе“.... „Чресло—бокъ, бедро“.... „Щить—тарча, заслона“.

Въ разсматриваемое время церковно-славянскій языкъ, полагавшійся въ основу школьнаго обученія, далеко отстоялъ отъ обыкновенной рѣчи и уже былъ непонятенъ для большинства, значеніе нѣкоторыхъ церковно-славянскихъ словъ могло быть толкуемо неправильно. Чтобы устранить эти затрудненія у передовыхъ

вымъ Богомъ не признаваеъ. А кгда мовимо Іисус, Евтиха и Діоскора попираемъ, которіи не вѣрятъ, абы былъ Христосъ досконалымъ человекомъ, а кгда засъ мовимъ Христе—Несторія и иныхъ геретиковъ до конца потлумляемо, которіи двохъ сыновъ Божихъ повѣдають, единого сына Божого Бога, а другого сына Маріинна Христа—человѣка простого, а того не вѣдають безумныи, же тое реченіе Христосъ, т. е. Помазанецъ, значить двѣ естество въ единой ѱпостаси. Аминь, заправды то такъ есть“.

людей того времени явилась мысль составить словарь, гдѣ бы объяснялись непонятныя слова, встрѣчающіяся въ священныхъ книгахъ. Однимъ изъ первыхъ словарей въ такомъ родѣ и былъ упомянутый выше „Лексисъ“. Источники, коими пользовался Зизаній при составленіи своего „Лексиса“, были: священное Писаніе и творенія нѣкоторыхъ свв. отцевъ, напр. Кирилла Іерусалимскаго и Іоанна Златоустаго. Для лучшаго пониманія какого-либо слова составитель приводитъ цѣлыя фразы, напр. на слово „восхищаю-порываю, похапую“, онъ приводитъ слѣдующее: „тогда възхитиша Сумона волхва безплотныи на възъдухъ—тогда порвали бѣси Сумона волхва въ Римѣ и внесли его на повѣтря“. Онъ указываетъ на нѣкоторыя слова, напр. „ельма“, которое можетъ быть употреблено въ троякомъ значеніи: „колко, поневажъ, и иногда выѣсто бо и яко“, при чемъ приводитъ на каждое значеніе цѣлую фразу, напр. „ельма великъ еси, толъма смирися; ельма Богъ на землю прииде, сирѣчь *поневажъ*....“ Объясняетъ, что извѣстное слово употребляется въ такомъ то значеніи, но можетъ быть употреблено и въ другомъ, напр. „иждевеніе—выдатокъ, иногда мѣчъ; ратую—войну точу, уживается—побиваю“.... Въ „Лексисѣ“ Л. Зизанія есть не мало объясненій и энциклопедическихъ. Къ этому отдѣлу словъ относятся слова изъ естественной исторіи, напр. „драчіе, зеленичіе, мурта, муреина, цеясыть, оноксентавръ, онокротава, исопшъ“ и др.... Слова и буквы въ „Лексисѣ“ Зизанія не расположены въ строго-алфавитномъ порядкѣ, напр. послѣ Д слѣдуетъ Е, Г, затѣмъ Д, Г и Е, послѣ Е слѣдуетъ Ж, З и нѣсколько словъ на букву И, затѣмъ слѣдуетъ К, послѣ него опять И, З и І, К и Л. Этотъ безпорядокъ дѣлаетъ большія затрудненія при пользованіи имъ ¹⁾).

---

¹⁾ Впослѣдствіи въ болѣе совершенномъ видѣ является словарь Памвы Беринды, тоже ученика Львовской школы и главнаго заправилы братскою типографіею. Беринда въ своемъ „Лексіконѣ“ славяно-россійскомъ и именъ толкованій, изданномъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ въ 1627 году (Второе изданіе этого словаря вышло въ Кутенскомъ монастырѣ въ 1653 году. Мы пользовались первымъ изданіемъ), имѣлъ

За „Лексисомъ“ Л. Зизаній помѣстилъ сочиненіе брата своего Стефана: „Изложеніе о православной вѣрѣ. Короткимъ пытаньемъ и отповѣданьемъ для латвѣйшаго вырозумѣня христіанскимъ дѣтемъ. Странный пытаетъ зловѣрный, а православный—благовѣрный отповѣдаетъ“. „Странный. Кто еси ты? Православный. По приро-

ту же цѣль, что и Л. Зизаній: объяснить трудныя для пониманія слова, находящіяся въ священныхъ книгахъ. Вотъ что онъ самъ говоритъ о своемъ побужденіи при составленіи своего словаря: „широкій и великославный языкъ словенскій, маючи оквитое залецене не только от писемъ богословскихъ и гимновъ церковныхъ зъ еллинского нимъ претлумачоныхъ, але и зъ божст. лутургіи и иныхъ таемницъ, которыи ся тымъ языкомъ въ Великой и Малой Россіи, въ Сербіи, Болгаріи и по инымъ сторонамъ отправують; иж трудности тежъ словъ до вырозумѣня темныхъ многіи въ собѣ маеть, зачимъ и самая церковь Россійская многимъ власнымъ сыномъ своимъ въ огиду приходитъ“... Берында не останавливается только на непонятныхъ словахъ, онъ идетъ далѣе и вноситъ въ свой словарь каждое слово, представляющее хоть какое-либо отличіе отъ соотвѣтствующаго ему разговорнаго языка, напр. „волна=вовна“, „врата=ворота“, „глава=голова, гласъ=голосъ, злато=золото, златаръ=золотаръ, прагъ=порогъ“ и другія. Берында раздѣлилъ свой словарь на двѣ части: въ первой—онъ изложилъ слова славянскія, во второй—собственныя имена, взятая изъ другихъ языковъ. Берында указываетъ источники, коими онъ пользовался при составленіи своего труда. Первымъ его источникомъ былъ „Лексисъ“ Л. Зизанія, откуда по его словамъ онъ „взялъ начало“, а затѣмъ „от тлъкованія преп. Максима Святогорца, Мануила Ритора, св. Іоанна Златоустаго, Кирилла Іерусалимскаго, Андрея Критскаго, Іоанна Дамаскина, Каллиста, Василия Великаго, Никона Черныя Горы, Григорія Богослова и др.“ Объясненіе словъ у Берынды полиѣе и отчетливѣе, чѣмъ у Л. Зизанія. Подобно послѣднему, онъ, дабы уяснить настоящій смыслъ слова, приводитъ цѣлыя фразы, но онѣ у него яснѣе и отчетливѣе опредѣляютъ ихъ смыслъ. Онъ нерѣдко, объясняя слова, ставитъ при нихъ польскія слова, напр. „благъ, добрый, цнотливый, meżny“, иногда греческія и латинскія, напр. при словѣ „благостыня“ *χρόσις*, *benignitas*, *clementia* и другія... Въ словарь Берынды, также какъ и въ „Лексисъ“ Л. Зизанія, есть много энциклопедическихъ свѣдѣній, касающихся различныхъ предметовъ религіи, міеологіи, естествознанія и друг... преимущественно встрѣчающіяся въ духовныхъ книгахъ православной церкви. „Лексіконъ“ Берынды былъ лучшимъ пособіемъ при чтеніи священныхъ книгъ и служилъ „поощреніемъ искуснѣйшимъ и въ пользу спудеемъ“ (Послѣсловіе).

женію челоуѣкъ, а зъ ласки Божей сынъ Его естемъ...“¹⁾. Въ „изложеніи“ дается понятіе о православномъ христіанинѣ, о крещеніи и св. причащеніи, о православной вѣрѣ, о Богѣ въ самомъ себѣ и троичномъ въ лицахъ, о взаимномъ отношеніи лицъ между собою, о равенствѣ и о различіи ихъ между собою. Здѣсь особенно Зизаній останавливается на исхожденіи Духа Св. отъ Отца и опровергаетъ ученіе католической церкви объ исхожденіи Св. Духа и отъ Сына. За „изложеніемъ“ слѣдуетъ трактатъ С. Зизанія „О въчловеченіи Господни“, гдѣ говорится, что Христосъ—Мессія, что Онъ—Сынъ Божій, истинный Богъ и челоуѣкъ, что во Христѣ два естества—божеское и челоуѣческое, два рожденія: одно прежде вѣка отъ Бога Отца, другое—отъ Маріи Дѣвы, что во Христѣ одна вѣпостась, двѣ воли, два дѣйствованія. Очевидно, трактатъ этотъ направленъ былъ противъ протестантскихъ воззрѣній, имѣвшихъ широкое распространеніе въ юго-западной Россіи. Въ концѣ „Азбуки“ помѣщенъ трактатъ „о знаменіи крестномъ“, въ которомъ Зизаній видитъ „всю таемницу благовѣрія“ православныхъ²⁾. Такимъ образомъ „Азбука“ Л. Зизанія имѣла въ виду не только научить питомцевъ чтенію и пониманію читаемаго, но вмѣстѣ съ тѣмъ преподавать имъ начальныя свѣдѣнія объ источникахъ православной вѣры.

За „Азбукою“ Л. Зизанія появляется нѣсколько другихъ учебниковъ съ программой болѣе широкою. Изъ таковыхъ учебниковъ отмѣтимъ слѣдующіе: 1) Учебникъ, изданный въ 1621 году въ Вильнѣ, подъ заглавіемъ: „Граммати́ка³⁾“, албо сложеніе писмена

¹⁾ Не приводимъ „изложенія“, такъ какъ оно напечатано у С. Т. Голубева: „Исторія Кіевской Духовной Академіи, вып. I. Кіевъ, 1886 г., стр. 194—198 и въ Волынскихъ Епархіальн. Вѣдом. за 1887 г., стр. 556—558.

²⁾ Двухъ послѣднихъ трактатовъ не приводимъ, такъ какъ они напечатаны въ Волынскихъ Епарх. Вѣдом. за 1887 г., стр. 558—559.

³⁾ У насъ подъ руками „Граммати́ка“ безъ 5—6 лл., но послѣдніе легко могутъ быть восполнены соотвѣтствующими листами изъ азбуки Бурцева (изд. 1634 года, въ Москвѣ), представляющей почти дословную перепечатку Виленской грамматики 1621 г.

хотящимся учить словенскаго языка младолѣтнимъ отрочатемъ“ съ картинкою, изображающею классъ и учителя, который наказываетъ розгами ученика. 2) Учебникъ, изданный въ 1652 году въ Вильнѣ подъ заглавіемъ: „Букварь языка словенска, писаній чтенія учитися хотящимъ, въ полезное руководство, трудолюбіемъ іноковъ въ коіновіи Виленской православія восточнаго, при храмѣ Сошествія Св. Духа“. 3) Букварь, изданный въ 1664 г. въ Кіевѣ и 4) „Букварь языка словенска, писаній чтенія учитися хотящимъ въ полезное руководство“ изданъ въ 1671 г. во Львовѣ. Сравнивая всѣ эти буквари, за исключеніемъ (находящагося въ нашемъ пользованіи, кажется, unica) букваря 1652 г., гдѣ потеряны листы, на которыхъ помѣщались азбука и слоги, съ „Азбукою“ Л. Зизанія, мы замѣчаемъ, что двубуквенные слоги: „ба, ва.... ша, ща.... бу, ну.... шу, щу.... бя, вя...; за исключеніемъ бѣ, вѣ.... бѣ, вѣ“, находящихся въ грамматикѣ 1621 г., совершенно схожи. Трехбуквенные же слоги: „бла, вла, гла.... шла, цла; бле, вле... бра, вра.... хро, цро, чро...., за исключеніемъ блѣ, влѣ.... блѣ, влѣ..., находящихся только въ грамматикѣ 1621 года, составлены не по гласнымъ бра, бре, бри, бро, бру, бры, брѣ, брю, бря, какъ у Зизанія, а по согласнымъ: бла, вла, гла, дла...., что уже показываетъ нѣкоторое улучшеніе, такъ какъ при большемъ повтореніи школьникъ скорѣе усвоялъ прочитываемое. А въ букварѣ Львовскомъ 1671 г. прибавлено какъ въ двубуквенныхъ, такъ и трехбуквенныхъ слогахъ, еще слоги на буквы ж, ф, ѳ, напр. ба, ва.... жа, фа, ѳа; бе, ве.... же, фе, ѳе.... бла, вла, гла... жла, фла, ѳла; бле, вле.... жле, фле, ѳле..., которыхъ не было въ предыдущихъ букваряхъ. Внесеніе указанныхъ буквъ въ общее изученіе азбуки показываетъ, что составители понимали свое дѣло и требовали знанія всей азбуки вполнѣ, и потому не пренебрегали буквами, которыя рѣдко употреблялись. Составители послѣднихъ букварей пошли еще далѣе, они внесли въ свои буквари такъ называемые „триписминны знаменательныя слоги“, т. е. такіе слоги, которые выражаютъ собою

извѣстное понятіе, напр.: „тма, мна, зло, тло, гдѣ¹⁾), кто, чту, мною, адъ, ядъ²⁾), внѣ, мнѣ, тыю, ныю, тля“. Научивъ читать слоги по Виленской грамматикѣ, учитель приступалъ къ объясненію цыфръ, подстрочныхъ и строчныхъ знаковъ, т. е. давалъ ученикамъ объясненія о точкѣ, запятой, двоеточіи, оксіи, варіи и т. п., тогда какъ по Львовскому букварю съ „просодіею верхнею, ея же требуютъ Словяне „ѡѡіею, варіею, облеченною“ и т. д. и „строчными—точкою, точечкою, двоеточіемъ и ѡподіастолею“ и цыфрами, изображенными славянскими буквами, учитель знакомилъ учениковъ уже послѣ того, какъ ученикъ умѣлъ читать по титламъ, что, несомнѣнно, болѣе сообразно съ развитіемъ и ознакомленіемъ ученика, чѣмъ приступать тотчасъ послѣ умѣнья читать слоги.

Познакомивъ ученика съ встрѣчающимися знаками, составитель букваря 1621 г. переходилъ къ ознакомленію своихъ учениковъ съ элементарною грамматикою, для каковой цѣли на каждую букву алфавита составлялъ фразы, напр. *буки*—буду азъ, будешиты, будетъ той, будива мы два, будите вы два, будемъ мы мнози, будите вы безъ мене мнози, будутъ ти со мною мнози, яко бы нѣцыи на насъ глаголють или мы на другихъ“; „*въди*—вразумляю, вразумляеши, вразумляетъ, вразумляева, вразумляета, вразумляемъ, вразумляете, вразумляютъ“.... „*слово*—славлю, славиши..... и т. д. на каждую букву, кромѣ *ѣ, ѡ, ѣ*. Познакомивъ своихъ учениковъ съ дѣйствительнымъ залогомъ, учитель переходилъ къ страдательному и ко временамъ. Это показываетъ, что составители букварей уже далеко пошли впередъ и желали, чтобы ихъ ученики съ самаго начала своего ученія усваивали разныя формы залоговъ, и такимъ образомъ приготавливали своихъ питомцевъ къ переходу въ высшую область знанія, къ такъ называемымъ „*artes liberales*“.... Вотъ что говорятъ составители трехъ букварей о страдательномъ залогѣ: „страдальна же сугъ тако: біюся, біешися,

¹⁾ Въ Львовскомъ гдѣ.

²⁾ Въ Львовскомъ ядъ.

біється, біевася, біетася, біємся, біетеса, біются“. При чемъ указываютъ и на времена, сколько ихъ и какъ по нимъ можно и должно провести всякій глаголъ. Такъ по нимъ „настоящее время—біють мя, предбывшее протяжное—біяху мя, непредѣльное—биху мя, помалѣ бывающе—бити мя хотятъ, будущее—бити мя имуть“.

По „просодіи“ приводили почти на каждую букву примѣръ и ставили удареніе на приведенномъ словѣ, заставляя такимъ образомъ школьника задумываться, въ какомъ случаѣ и когда онъ долженъ употреблять съ такимъ именно, а не инымъ удареніемъ слово, наприм. б: бѹди, буди́; в: варі́те, варите́; г: говорі́те, говорите́..... м: мѹка, мукá; н: носі́те, нóсите; п: просі́те, прóсите....

„По ортографіи“, или, какъ выражается составитель букваря Львовскаго 1671 года: „во исправленіе языка отрочаѣ слози словесь подѣ титлами“, мы уже видимъ въ первыхъ букваряхъ, т. е. Виленской грамматикѣ 1621 года, не только измѣненіе именъ по нѣкоторымъ падежамъ, но даже образованіе отъ этихъ словъ именъ прилагательныхъ, такъ напр. А.: „Аг҃лазъ, аг҃лаа, аг҃лає., аг҃лоо, аг҃лѡ, аг҃лыы, аг҃ласька, аг҃льско, аг҃льскии, аг҃льскѡ, аг҃льстє, аг҃льсти.. .... Б.: Б҃газъ, б҃га, б҃же, б҃е, б҃ги, б҃и, б҃го, б҃гѡ, б҃гѸ, б҃гѹ. Б҃гамъ, б҃житвѧ, б҃житве, б҃житко, б҃житвъѢ, б҃житвенѢ, б҃житвениы, бл҃жатъ, бл҃житѧ, бл҃житє, бл҃житє, бл҃гъ, бл҃го, бл҃же, бл҃гин, бл҃го, бл҃гѸ, бл҃гдѣтъ, бл҃гдѣтню, бл҃гдѣтель, бл҃гдѣтелеѧ, ѿ бл҃гдѣтелю...“ и т. д. почти по всѣмъ буквамъ, кромѣ о, ш, ц, з, ф, ж, ю, ѱ и ѳ ничего говорить. Казалось бы, что въ букваряхъ, вышедшихъ гораздо позже Львовскаго—1671 г., можно было ожидать еще большаго обилія въ приведеніи словъ и ихъ измѣненій по падежамъ и образованія прилагательныхъ; но не такъ вышло на дѣлѣ. Позднѣйшіе составители, вѣроятно, находили очень утомительнымъ заставлять учениковъ прочитывать такое обиліе словъ, потому сократили ихъ до минимума. Покажемъ на примѣрѣ А.: „аг҃лазъ, аг҃лан, арх҃аг҃гъ, арх҃аг҃ган, арх҃аг҃лакїйн“ и т. д.

Покопчивъ съ „ореографіей“, составитель букваря 1621 года приводитъ еще на каждую букву алфавита, кромѣ ѣ, ѵ, ѳ, примѣры

изъ Св. Писанія, на которыхъ желаетъ повторить заученныя буквы и убѣдиться, выучили-ли дѣти слова съ титлами. Вотъ образчики: *А*: „азъ есмь всему миру свѣтъ“.... *В*: „вижу всю тайну члѣчную“.... и т. д. Вслѣдъ за этимъ въ букварѣ 1621 г. слѣдуютъ для упражненія въ чтеніи обычныя молитвы, предваряемая молитвою „дѣтемъ въ началѣ хотящимъ учиться“.

Характерную особенность этого букваря составляетъ то, что въ концѣ его находятся молитвы на греческомъ языкѣ (напечатанныя русскими буквами),—особенность, объясняемая сильнымъ вліяніемъ греческой школы на братскія—до Могиланскаго времени, въ особенности на Львовскую.

Изъ грамматикъ на первомъ мѣстѣ должна быть поставлена изданная въ 1586 году княземъ Константиномъ Острожскимъ въ нѣсколько передѣланномъ видѣ грамматика Іоанна Дамаскина¹⁾, не имѣвшая, впрочемъ, особенно широкаго распространенія. Гораздо большимъ авторитетомъ пользовалась изданная Львовскимъ братствомъ въ 1591 году грамматика „’Αδελφότης“. Полное ея заглавіе такое: „’Αδελφότης. Γραμματικὰ dobroglagolivaго еллинно-словенскаго языка. Совершеннаго искусства осмѣ частей слова. Ко наказанію многоименітому Россійскому роду. Во Львовѣ. В друкарни Братской. Рѣку ϣαϕῆα“.

Грамматика эта составлена была „спудеями“ Львовской школы подъ непосредственнымъ руководствомъ митрополита Димонитскаго и Элассонскаго Арсенія. Въ основу ея, какъ уже давно замѣчено, положена была грамматика Константина Ласкариса, впервые изданная въ 1471 году; но, безъ сомнѣнія, составители пользовались и другими грамматиками (напр. Кленарди, Крузія и др.), такъ что „’Αδελφότης“, какъ справедливо замѣчается въ предисловіи къ ней, дѣйствительно оказывается сложенною „отъ различныхъ грамматикъ“. Она напечатана на двухъ языкахъ—греческомъ (четныя

---

¹⁾ Несмотря на усиленные просьбы, намъ не удалось имѣть ея подъ руками.

страницы) и славянскомъ (печетныя). Грамматика эта въ свое время пользовалась громаднымъ авторитетомъ ¹⁾).

¹⁾ Въ виду важнаго значенія означенной грамматики считаемъ не лишнимъ представить здѣсь ея описаніе: Грамматика, in 8°, заключаетъ 183 листа, заглавіе... На оборотѣ заглавнаго листа изображенъ гербъ города Львова, сверху и снизу коего приведены слѣдующіе стихи:

„Знаменіе тезоименитаго князя Лва град сей маеть,
Его-же имя по всей Европѣ Россійскій родъ знаетъ.
В митрополіи Кнево-Галицкой славно пребываетъ.
Его-же вся окрестная страна обогащаетъ“.

Гербъ г. Львова

„Левъ царствуетъ безсловеснымъ звѣремъ в начало.
Словеснымъ-же образъ, Христово царство нам ся показало.
Мужайся многоплеменный Россій народъ,
Да Христосъ начало крѣпости в тебѣ буде“.

На 2-омъ листѣ напечатано предисловіе, въ которомъ говорится о значеніи грамматики и о причинахъ, вызвавшихъ учрежденіе школы: „правовѣрнымъ“, читаемъ здѣсь, „ученія любителемъ единыя, святыя, каѳолическія и апостольскія церкви, многоименитому Россійскому роду, братіи нашей о Господѣ радоватися. Бога всесильнаго благостію изобрази-хомъ вамъ, о любоучащійся христоименитый родъ Россій, съ всякимъ опасствомъ, еллинословенъскимъ языкомъ зложеную грамматику, юже издаемъ въ общую вамъ ползу, и в началѣ убо сію начинающе, четырема же ея частми предобучаемъся, яже суть: *орѳографія, просодія, етімологія и синтаксисъ*, сирѣчь правописаніе, припѣваніе, православіе и съчиненіе. Предреченное же ея опасство искусна творить быти тщателя во словесехъ и расловіяхъ творцевъ, и яже вѣтій неудобнѣйшая, сія бо естъ первая ключъ отверзаяй умъ разумѣти писанія, от нея же, яко по степенехъ всю лѣствицу, по чину ученій трудолюбивіи достизаютъ: діалектики, риторики, мусики, аріометрики, геометріи и астрономіи, и сими же седми, якоже нѣкимъ съсудомъ разсужденія почерпаемъ источникъ философіи, разумѣюще-же и врачевства ко благоискуству превосходимъ всесовершеннаго богословія...“ На третьемъ листѣ то же самое предисловіе напечатано по-гречески, но съ опущеніемъ разсужденія о пользѣ и значеніи грамматики. На четвертомъ листѣ помѣщены „титлы четверопрестольныя единица, святѣйшихъ патріарховъ вселенныя пастырей, святыя, Божія, каѳолическія и апостоль-

Далѣе слѣдуетъ отмѣтить издавную въ Вильнѣ въ 1596 году Лаврентіемъ Зизаніемъ грамматику подѣ заглавіемъ: „Граммати́ка

скія церкви: Іеремія милостію Божіею архієпископъ Костантинополя Новаго Рима и вселенскій патріархъ...“ На оборотѣ того же листа подѣ заглавіемъ „писмена грецкіи“—большія и малыя греческія буквы въ алфавитномъ порядкѣ съ названіемъ буквъ, выраженнымъ письмомъ греческимъ и кириллицею и съ противопоставленіемъ греческимъ буквамъ соответственныхъ кирилловскихъ буквъ. На пятомъ листѣ слѣдуетъ опять заглавіе, сперва по гречески: „Γραμματικὴ συντελλείσα ἐκδιαφόρων γραμματικῶν, διὰ Σπουδαίων, οἱ ἐν τῷ τῆς Λεοπόλεως παιδοτριβίῳ“, потомъ ниже по славянски: „Грамматика сложенъна отъ различныхъ грамматикъ енудейми, иже въ Львовской школѣ“. Далѣе на той же страницѣ текстъ изъ Св. Писанія, сперва по гречески, потомъ по славянски: „Ἀράξαοθι παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ ἀπολείσθῃ ἐξ ὁδοῦ δικαίας“. „Пріимѣте наказаніе, да некогда прогнѣвается Господь и погибнете отъ пути праведнаго“. На оборотѣ того же листа помѣщено по гречески опредѣленіе грамматики, а на слѣдующемъ 6 л. по славянски въ буквальномъ переводѣ: „Грамматика есть художество, учащее насъ умная писати, и яко къ какому мѣрително, или числительно вещественна, съ разсужденіемъ повѣдающа“. „Или грамматика есть художество зрительное и дѣлательное, еже благо глаголати и благо писати учащее насъ“. „Не всякъ бо пишай или чтяй глаголется грамматикъ, но иже правило и предѣль отдавый; правило убо въ еже управити, предѣль же въ еже предѣлтити...“ На оборотѣ этого листа и на слѣдующемъ 7—л. находится ученіе „о раздѣленіи писменъ“, на лѣво (или 6 л. об.) по гречески, на право (или 7 л.) по славянски, далѣе ученіе „о словѣ, реченіи и словѣ“.

„Περὶ λόγου

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις, διάνοιαν αὐτοτελῇ δηλοῦσα.

Τούτου δὲ μέρη ὅκτω·

Ἄρθρον.	Μετοχή.
Ὄνομα.	Πρόθεσις.
Ἀντωνομία.	Ἐπίρρημα.
Ῥῆμα.	Σύνδεσμος.

Τούτων κλιτὰ μὲν πέντε·

Ἄρθρον.	Ῥῆμα.
Ὄνομα.	Μετοχή.

Ἀντωνομία.

Ἀκλιτὰ δὲ τρία·

Πρόθεσις.

Ἐπίρρημα.

Σύνδεσμος.

„О словѣ.

Слово есть реченій сложеніе, мысль самосовершену являющее.

Сего-же частей осмъ:

Различіе,	Причастіе.
Имя.	Предлогъ.
Мѣстоимя.	Нарѣчіе.
Глаголь.	Съюзъ.

Сихъ скланяемыя убо пять:

Различіе.	Глаголь.
Имя.	Причастіе.

Мѣстоимя.

Нескланяемыя же три:

Предлогъ.
Нарѣчіе.
Съюзъ.

словенска съвършеннаго искусства осми частій слова и иныхъ

Затѣмъ о каждой части рѣчи говорится подробно: сперва опредѣляется „различіе“, потомъ говорится о раздѣленіи „различія“ на предчинное: „δ, ἡ, τὸ“ и „подчинное δς, ἡ, ὁ“ и его измѣненіи по родамъ, числамъ и падежамъ. „Склоненіе различій предчинныхъ и подчинныхъ“ по тремъ родамъ. Далѣе слѣдуетъ ученіе „О имени“: опредѣленіе и свойства его: „родъ, начертаніе, падежъ, видъ, число и склоненіе“ и раздѣленіе каждаго изъ нихъ. Въ склоненіи различаемъ: „равносложныя и пресложныя имена существительныя“. Склоненій пять: къ I—принадлежатъ имена сущест. равносложныя мужескаго и общаго рода на ας и ης, родит. падежъ на ου, дателън. на α и η, винит.—на ν; ко II—равносложныя женскія на α и η, родит. пад. ης, дат. на η, вин. на ν; къ III—равнослож. муж., женскія и общія на ως, ων, родит. на ω; къ IV—равнослож. мужскія, женскія, общія и преобщія на ος и ον, род. на ου, къ V склон. принадл. имена пресложныя всѣхъ родовъ и общихъ и преобщихъ, родит. пад. на ος. Приводится нѣсколько примѣровъ на каждое склоненіе. При этомъ дѣлаются замѣчанія, что имена сущ. на ων „страждутъ аттическимъ правомъ“, имена на ηρ—усѣченіемъ, напр. ἀνῆρ, ἀνδρός; есть еще имена „иносклоняемыя“, напр. Ζεὺς, δῖος; μέγας, μεγάλου. Далѣе слѣдуетъ склоненіе „стѣсняемыхъ именъ“, которыя также раздѣляются на пять склоненій... при чемъ дѣлаются разные примѣчанія. Далѣе слѣдуетъ имя числительное: опредѣленіе, склоненія и окончанія его: „ας, ης, ον, εις, ις, ος, ους, υς, ως, ων“. За нимъ слѣдуетъ изложеніе о семи видахъ производныхъ именъ: во 1-ыхъ, о имени отеческомъ, оканчивающемся въ мужес. родѣ на δης, ων, αδιος, въ жен. на ας, ις, νη; во 2-хъ, о зиждительномъ, оканчив. на хος, εν. въ 3-хъ, о разсудительномъ, оканч. на ερος и ων, въ 4-хъ, о превосход. имени на тτος, въ 5-хъ, объ умалительномъ имени, оканчив. въ муж. родѣ на ας, ων, αξ, οχος, λος, въ женскомъ—на ις, οχη, въ сред.—на ον; въ 6-хъ, объ именномъ имени, напр. θεων, и въ 7-хъ, объ отглагольномъ имени, производ. отъ глагола, напр. γραφή. Далѣе излагается ученіе о мѣстоименіи: „мѣстоимья есть часть склоняемая, вмѣсто имени пріемлема“. Мѣстоименіе измѣняется по родамъ, видамъ, числамъ, лицамъ и падежамъ. О каждомъ изъ нихъ говорится подробно, напр. о видѣ: „первообразный, зиждительный, показательный, наносный и сложный“ и т. п... Раздѣленіе мѣстоимѣній на: 1) „первообразныя ἐγὼ, σὺ, ὅς, я, ты, онъ; 2) зиждительныя: ἐμὸς, ἡμέτερος; 3) указательныя: οὗτος, ἐκεῖνος; 4) наносныя αὐτός; 5) сложные: ἐμσοῦτο“. За каждымъ изъ нихъ слѣдуетъ склоненіе во всѣхъ числахъ, родахъ и падежахъ. Далѣе говорится „о глаголѣ“: „Глаголъ есть часть слова склоняема съ различными времени, дѣйство или страсть, или средне нѣчто знаменуяй“. „Послѣдуютъ же сему осмь: изложеніе, видъ, лице, начертаніе, время, залогъ, число и супружество“.

нуждныхъ новосъставлена Л. З.“ Задача учебника, какъ значитсѣ

О каждомъ изъ нихъ говорится подробно. Затѣмъ авторы грамматики переходятъ къ спряженію глагола $\tau\acute{o}\pi\tau\omega$ по всѣмъ временамъ, наклоненіямъ и числамъ, затѣмъ переходятъ къ причастію, которое по ихъ словамъ „есть часть слова скланяема, свойства имени и глагола причащающіяся“. Причастіе измѣняется по родамъ, видамъ, начертаніямъ, числамъ, надежамъ, временамъ, залогамъ и супружествамъ. Далѣе продолжаютъ излагать спряженіе глаголовъ въ дѣйствительномъ и страдательномъ залогахъ по всѣмъ временамъ, лицамъ и наклоненіямъ..., по мѣстамъ переходятъ и къ супружествамъ глаголовъ, а наконецъ и къ глаголамъ на $\mu\epsilon$. Послѣ глаголовъ на $\mu\epsilon$ дѣлаются объясненія, что какъ „существительныя имена иносклоняемы и несклоняемы“, такъ и глаголы бываютъ „иносклоняемы“, напр. $\pi\acute{\epsilon}\pi\tau\omega$ — $\pi\acute{\epsilon}\psi\omega$, затѣмъ говорится о безличныхъ глаголахъ и излагаются правила объ образованіи временъ, видовъ, наклоненій и другихъ формъ разныхъ глаголовъ, съ предлогами и безъ нихъ, приводятся и исключенія, причемъ объясненія напечатаны только по-русски, а примѣры подведены греческіе. Сказавъ подробно о глаголѣ, его видахъ, залогахъ и прочее, авторы грамматики переходятъ къ остальнымъ частямъ рѣчи: предлогу, нарѣчію и союзу. „Предлогъ есть часть слова нескланяема, предлагаема всѣмъ слова частми, во сложеніи и сочиненіи“. Перечисляются всѣ предлоги и указываютъ, при какихъ случаяхъ и какими надежами они управляютъ. „Нарѣчіе есть часть слова нескланяема на глаголъ глаголема или надглаголема“. Нарѣчія раздѣляются: „времени, посредства, количества, творительная (напр. *грознавато*), мѣста, молитвенныя, бѣднотрадательныя (охъ, увы...), отмѣтательныя (ни, никакоже), отрицательныя, уподобительныя, удивительныя“ и т. п. „Союзъ есть часть слова нескланяема, связующи иныя части слова, во помышленіе сочиненіемъ“. Раздѣляется на девять видовъ: 1) „на сплѣтательныя, 2) съпряженныя, 3) совокупительныя, 4) пресовокупительныя, 5) винословныя, 6) отглагольныя, 7) съмысленныя, 8) преисполнительныя и 9) противныя“. Послѣ союзовъ помѣщенъ на 17 листикахъ списокъ неправильныхъ глаголовъ въ алфавитномъ порядкѣ—слѣва по гречески, справа ихъ переводъ. За неправильными глаголами помѣщена *просодія*. „Просодія есть протяженіе от писменнаго гласа, или удареніе сонимъ-же поем.“ „Просодій десять: 1) оѣія, 2) варія, 3) облеченная, 4) долгая, 5) врахія, 6) сипливая, 7) тонкая, 8) апострофъ, 9) соединительная и 10) подстолия“. „Просодія раздѣляется: на ударенія, времена, духи и страсти“. Объясненія каждаго изъ нихъ. Въ концѣ помѣщено исповѣданіе вѣры Никео-Константинопольскаго соборовъ, слѣва по-гречески, справа по славяно-русски. На послѣдней страницѣ помѣщено вверху слѣдующее двустишіе:

„Θεοῦ δίδοντος οὐδὲν ἰσχύει θρόνος,
καὶ μηδίδοντος οὐδὲν ἰσχύει κόπος“.

въ предисловіи къ спудіямъ¹⁾, состоитъ въ томъ, чтобы научить „добре читати, и безъ вонтпливости разумѣти и правописати“. Грамматика раздѣляется на четыре части: „1) орфографію, 2) просодію, 3) этимологию и 4) синтаксисъ“.

Въ „орфографіи“ Л. Зизаній слѣдуетъ греческой грамматикѣ „’Αδελφότης“. Подобно, какъ и въ ней, сначала пересчитываетъ буквы, раздѣляетъ ихъ на гласныя и согласныя и объясняетъ ихъ особенности: „гласныя, которыи голосъ зъ себе выдають, а съгласныя, которыи зъ себе голосу выдати и безъ гласныхъ нѣчого справити не могутъ, якъ тѣло безъ души не дѣйствуетъ“. Раздѣленіе гласныхъ на долгія, краткія и двоевременныя—цѣликомъ взято изъ „’Αδελφότης“.

Посрединѣ печать Арсенія Элассонскаго „Αρσεν“, подъ печатью:

„Богу дающу зависть ничтоже возможе,
И не дающу труд успѣетъ ничтоже“.

¹⁾ „Изряднымъ и всѣмъ любителемъ доброглаголиваго и пространнаго словенскаго языка, еже о Христѣ братіи нашей, с. о Господѣ радоватися. Два суть концы всякой науки в писмѣ, яко философе пишуть, вѣдати, што се есть потребное и оповѣдати е, то есть, не досыт на томъ, абы потребную речъ только знати, але потреба ей и инымъ оповѣдати, и тыи сут два skutки науки, въ которой я, прачуючи, разумѣлемъ за рѣчь пилю потребную, а наибольше, милуючи братію свою, важилемся вышше силы моеи ново написати и з друку выдати любезнѣйшаго словенскаго нашего языка первую отъ семи наукъ кграмматіку, которой каждый, добре ся научивши, можетъ книги словенскаго языка добре читати, и без вонтпливости розумѣти, и правописати, поневаж она есть ключемъ вырозумѣню, отворяючи и оказуючи всякіи вонтпливости, а приоздобляючи и свѣтлый чинячи розумъ чловѣческій, через ню риторіка и словесница въ купѣ чесной философіи и чрез естественной богословіи оказуется съюзъ, без которого порядне жадной рѣчи не справит, ку тому тыж без ней, если кто и читает много крот, вонтплячи, вырозумѣня певен не бывает, и для тогож каждому зле есть, не учившися читати. Кгдыж якъ Катон пишет, то што читати, а не разумѣти, есть взгарда и смѣх, до чого абысмы з себе причины не давали, за науку моцно ся имаймо, и еденъ другого добродѣтельною працею переходѣмо. Преч зависть и ненависть отложивши, мою малую працу любезно пріймѣте и Богу, хвалу давъши, сами себе на болшую подвигнѣте. Здравствуйте, но не болезнуйте, о друзи“.

Въ „просодіи“ Л. Зизаній разсуждаетъ о слогахъ, объ удареніи и о знакахъ препинанія. Рѣчь автора, обстоятельная по мѣстамъ (напр. объ облегченномъ удареніи, не имѣющая значенія въ славянскомъ языкѣ), находится въ зависимости отъ „’Αδελφότης“.

„Етимологія есть“, по опредѣленію автора—„яже части слова учитъ раздѣляти и въ своемъ ихъ чину благолѣпно полагати“.

Всѣхъ частей рѣчи, согласно съ грамматикою Дамаскина и „’Αδελφότης“, насчитываетъ восемь: 1) различіе (членъ), 2) имя, 3) мѣстоимя, 4) глаголь, 5) причастіе, 6) предлогъ, 7) нарѣчіе и 8) сюзъ. При трактаціи о сихъ частяхъ рѣчи авторъ тоже слѣдуетъ преимущественно „Αδελφότης“ (такъ напр. насчитываетъ 10 склоненій), но по мѣстамъ обнаруживаетъ и нѣкоторую самостоятельность (см. напр. трактатъ о глаголахъ). Вообще грамматика Л. Зизанія есть передѣлка (иногда удачная, а иногда и нѣтъ) грамматики „’Αδελφότης“ примѣнительно къ потребностямъ славянскаго языка, и есть первая по времени *церковно-славянская* грамматика, бывшая около двадцати пяти лѣтъ въ постоянномъ употребленіи въ западно-русскихъ школахъ. Съ 1619 года она замѣнена была здѣсь новою, болѣе совершенною, можно сказать, для своего времени замѣчательною грамматикою Мелетія Смотрицкаго, о содержаніи, значеніи и достоинствахъ которой имѣются въ нашей литературѣ спеціальныя изслѣдованія ¹⁾).

Въ 1638 году явилась изданная въ Кременцѣ передѣлка, точнѣе сокращеніе грамматики М. Смотрицкаго, но, повидимому, особеннымъ значеніемъ передѣлка эта не пользовалась.

О томъ, по какимъ руководствамъ преподавалась философія въ Львовской и другихъ братскихъ школахъ, ничего не извѣстно (едва-ли не пользовались сочиненіями Іоанна Демаскина). Что же касается до учебниковъ богословскихъ, то изъ нихъ отмѣтимъ:

¹⁾ См. въ Филологическихъ Запискахъ за 1871 г. статью „о преподаваніи отечественнаго языка Чудинова, стр. 176—181; Засадкевича „Мелетій Смотрицкій, какъ филологъ“, Одесса, 1883 г.; Вѣстникъ Европы за 1817 г., ч. ХСШ, стр. 202--208. Грамматика русскаго языка Ломоносова. Спб., 1855 г. Ученыя Зап. Ак. Наукъ, кн. III и Заря Галицкая яко Альбумъ за 1860 г.

а) Катехизисъ Стефана Зизанія, къ сожалѣнію до насъ не дошедшій. О немъ мы узнаемъ изъ полемическихъ сочиненій, направленныхъ противъ С. Сизанія: „Kąkol, który rozsiewa Stephanek Zizania w cerkwiach Ruskich w Wilnie“ (1595 г.), и изъ другого сочиненія того-же противника Зизанія: „Plewy Stephanka Zyzaniego“ (1596 г.), гдѣ онъ прямо говоритъ о „Катехизисѣ“ Зизанія и издѣвается надъ послѣднимъ: „Zizany ma tak wiele w głowie nauki, iako komarz sadła, napisał nową książkę, nie kąkolu w prawdzie, ale plew pełną“.

б) Катехизисъ Лаврентія Зизанія, составленный послѣднимъ около 1600 года, и сохранившійся только въ отрывкахъ (напеч. С. Т. Голубевымъ въ Чтеніяхъ въ Историческомъ Обществѣ Нестора Лѣтописца, кн. IV за 1890 г.).

в) Извѣстный Катехизисъ того-же Зизанія, напечатанный въ Москвѣ въ 1627 году.

И г) знаменитый катехизисъ П. Могилы, впервые въ сокращенномъ видѣ напечатанный въ 1645 году на языкахъ польскомъ и западно-русскомъ и затѣмъ неоднократно переиздаваемый (въ 1646 году былъ переизданъ Арсеніемъ Желиборскимъ во Львовѣ, а въ 1649 году вышелъ въ Москвѣ въ переводѣ на славянскій языкъ)¹⁾.

Кромѣ указанныхъ учебниковъ, безъ сомнѣнія, оказывали вліяніе на школьное преподаваніе и другія произведенія, предназначавшіяся для болѣе широкаго распространенія, но пригодныя и въ качествѣ учебныхъ пособій. Изъ такихъ произведеній укажемъ здѣсь на сочиненія Кирилла Транквилліона-Ставровецкаго „*Перло Многоцѣнное*“ и „*Зерцало Богословія*“. Изъ перваго сочиненія воспитанники могли заимствовать формы поэтическаго (стихотворнаго) искусства (на что указываетъ и самъ составитель: „будучіе студенты въ школахъ могутъ себѣ съ той книги святой выбирать

---

¹⁾ См. соч. С. Т. Голубева Петръ Могила, т. II, прилож. стр. 470--487.

вирши на свою потребу и творити изъ нихъ ораціи“), изъ второго—свѣдѣнія богословскаго характера. Последней потребности могли удовлетворять и такія сочиненія, какъ: „*Книга* о сакраментѣхъ или тайнахъ въ посполитости“ (Кіевъ 1657 г.), „*Наука* о тайнѣ св. покаянія“ (Кіевъ 1671 г.) и т. п., въ особенности же „*Зерцало* до прейзренія и латвѣйшаго зрозумѣнія вѣры святой, сакраментовъ десятословія Божія“..., изданное въ 1680 году по иниціативѣ еп. Іосифа Шумлянскаго и представляющее по мѣстамъ (въ 1-ой части) сокращеніе катехизиса П. Могилы, по мѣстамъ (во 2-ой части) восполненіе его, и индѣ (5 и 6 части) отличающееся и самостоятельностью (именно гдѣ предлагаются практическія наставленія священникамъ).

Изъ учителей Львовской братской школы за конецъ XVI и начало XVII стол. извѣстны:

1) *Арсеній, митрополитъ Димонитскій и Элассонскій*, въ 1586 году прибывшій на обратномъ пути изъ Москвы во Львовъ и здѣсь въ братской школѣ въ теченіи двухъ лѣтъ обучавшій греческому языку. Плодомъ его преподавательской дѣятельности была, между прочимъ, упомянутая грамматика „*Ἀδελφότης*“, составленная спудеями братской школы подъ его руководствомъ¹⁾.

2) *Стефанъ Зизаній* уроженецъ г. Львова²⁾, учительствовавшій въ братской школѣ съ 1586 по 1593 гг. и затѣмъ перешедшій на службу въ братство Виленское. Онъ былъ извѣстный ревнитель православія, принимавшій дѣятельное участіе въ борьбѣ Львовскаго братства съ католическимъ архіепископомъ Соликовскимъ и ведшій оживленную литературную полемику съ латино-уніатами. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій, имѣвшихъ педагогическое значеніе (Азбука, Катехизисъ), его перу принадлежало, въ свое время много

---

¹⁾ Подробныя свѣдѣнія о немъ см. въ цѣнномъ сочиненіи А. А. Дмитриевскаго: „Архіеп. Елассонскій Арсеній и мемуары его изъ русской исторіи“ и Оглоблина: „Арсеній, архіеп. Элассонскій и его описаніе путешествія въ Москву“.

²⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 154.

надѣлавшее шуму, полемическое сочиненіе противъ латинянъ: „Казане Кирилла Іерусалимскаго объ Антихристѣ“ (1596 г.).

3) *Лаврентій Зизаній-Тустановскій*, братъ Стефана. Въ Львовской школѣ онъ видѣнъ до 1591 года; затѣмъ послѣдовательно былъ преподавателемъ въ братскихъ школахъ—Брестской¹⁾ и Виленской. Оставивъ вслѣдствіе гоненій Виленскую школу, онъ занималъ мѣсто домашняго учителя сначала у князя Богдана Соломирцакаго (1600 г.), въ Боркулабѣ, а затѣмъ и у внуковъ князя К. Острожскаго, въ Ярославлѣ (1601—1605 г.). Послѣ заведенія въ Кіево-Печерской Лаврѣ типографіи онъ приглашенъ былъ въ сію обитель ея архимандритомъ Елисеємъ Плетенецкимъ и занимался здѣсь переводомъ съ греческаго языка свято-отеческихъ писаній, проповѣдничествомъ и, кажется, преподаваніемъ въ устроенной Плетенецкимъ Лаврской школѣ. Лаврентій Зизаній считался знаткомъ греческаго языка, св. писанія и богословія²⁾. Безъ сомнѣнія, преподаваніемъ этихъ предметовъ онъ и занимался. Кромѣ упомянутыхъ сочиненій (Грамматики, Катехизиса) и переводныхъ (Бесѣдъ св. Іоанна Златоуста, изданныхъ въ Кіево-Печерской Лаврѣ) его перу принадлежали нѣсколько казаній (проповѣдей), отличающихся большими достоинствами, но къ сожалѣнію доселѣ остающихся неизданными. (Одна изъ нихъ находится въ библіотекѣ Оссолинскихъ рук. № 827).

4) *Кириллъ Транквилионъ-Ставровецкій*, учительствовавшій въ Львовской школѣ въ 1587—1591 гг., затѣмъ кочевавшій по разнымъ мѣстамъ—въ Волини, при дворахъ князей Чарторижскихъ, Вишневецкихъ и окончившій свою жизнь (послѣ перехода въ унию) въ Черниговскомъ монастырѣ въ санѣ архимандрита († 1646 г.). Это былъ человѣкъ по тому времени очень образованный, знатокъ

¹⁾ Тамъ же, № 33.

²⁾ Предисловіе къ бесѣдамъ св. Іоанна Златоустаго на 14 посл. ап. Павла. Кіевъ, 1623 г. и Толкованіе Апокалипсиса св. Андрея, архіеп. Кесаріи Каппадоки, въ концѣ книги къ читателю.

языковъ греческаго и латинскаго, свѣдущій въ Св. Писаніи, хорошій гомилетъ. Его перу принадлежатъ слѣдующія сочиненія: „*Евангеліе Учительное*“ (1616 г.),—сборникъ талантливо написанныхъ проповѣдей, хотя не чуждыхъ вліянія латино-польскаго; „*Зерцало Богословія*“ (1618 г.), заключающее въ себѣ догматическіе трактаты, вызвавшіе рѣзкія возраженія со стороны православныхъ, и „*Перло Многоцѣнное*“,—представляющее собраніе нравственно-религіозныхъ разсужденій, написанныхъ частію стихами, частію прозой.

5) *Іоаннъ* (въ монашествѣ *Іовъ Борецкій*), родомъ изъ Галиціи (мѣстечко Борча)¹⁾, получившій первоначальное образованіе въ Львовской братской школѣ, а окончательное въ заграничныхъ коллегіяхъ. При глубокомъ знаніи древнихъ языковъ, особенно латинскаго, былъ знатокомъ свято-отеческихъ твореній: „учитель сый благочестія и достовѣренъ въ Божественныхъ писаніяхъ“, какъ говорится о немъ въ предисловіи къ Апоологіону (Кіевскаго изданія) 1619 г. Въ Львовской школѣ онъ преподавалъ латинскій и греческій языки²⁾ (упоминается о немъ въ 1604 г.); здѣсь онъ является и ректоромъ³⁾. Во второмъ десятилѣтіи XVII ст. переселился въ Кіевъ, занималъ здѣсь должность ректора въ Кіево-Богоявленской братской школѣ и мѣсто священника при Воскресенской церкви; послѣ смерти жены постригся въ монахи, получилъ настоятельство въ Кіево-Михайловскомъ монастырѣ, а въ 1620 году избранъ былъ на Кіевскую митрополію, управляя которою зарекомендовалъ себя особою ревностію къ интересамъ православної церкви.

О другихъ учителяхъ Львовской братской школы сохранились свѣдѣнія самыя скудныя (имѣемъ въ виду *Теодора Сидоровича*,

¹⁾ Голубевъ, *Петръ Могила*, т. I, № 53.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 68--69.

³⁾ Тамъ же, стр. 68.

учителя славянскаго языка ¹⁾, современника Борецкаго, Леоптія, ректора Львовской школы въ 1635 г. ²⁾, Келесія ³⁾, Николая Грека ⁴⁾ и т. п.).

Въ ряду религіозно-просвѣтительныхъ средствъ, которыми располагало Львовское братство, была заведенная имъ типографія, въ изобиліи снабжавшая Юго-Западную Русь книгами религіозно-просвѣтительными, преимущественно-же богослужебными. Большинство этихъ книгъ библіографамъ извѣстны. Менѣе извѣстна судьба самой типографіи и тѣ перипетіи, которыя она переживала. На этой сторонѣ дѣла мы и сосредоточимъ свое вниманіе.

Львовская типографія была устроена братствомъ на развалинахъ прекратившей свое существованіе типографіи Ивана Θεодорова, заложенной вмѣстѣ съ 140 книгами Апостола у еврея за 411 злотыхъ. Братство купило типографію у еврея за 1500 зл.; но такой суммы братство не въ состояніи было сразу уплатить еврею, потому просило его раздѣлить уплату долга на нѣсколько сроковъ. Еврей согласился, но братство оказалось несостоятельнымъ и къ частичной уплатѣ, потому обратилось за помощію къ мѣстному епископу Гедеону Балабану, предоставляя ему часть въ этомъ предпріятіи. Гедеонъ охотно согласился, но денегъ не далъ, а обратился съ окружнымъ посланіемъ (отъ 8 ноября 1585 г.) къ православнымъ христіанамъ, прося „о вспоможеніе заплаты того святоблिवого дѣла, чимъ кого Господь Богъ научить и вразумить по силѣ для размноженія хвалы Бога вседержителя и для науки святому православію“ ⁵⁾. Съ этимъ посланіемъ братство разослало

¹⁾ Тамъ же, стр. 69.

²⁾ Тамъ же, стр. 115, „которому есть *полецена* школа зъ еи околич-ностями“.

³⁾ Тамъ же, стр. 91.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 130—131.

⁵⁾ Monumenta Confraternitatis, № 79; Zubrycki. O drukarniach, стр. 72—74.

по Львовской епархіи своихъ довѣренныхъ лицъ, ожидая отъ нихъ благихъ результатовъ. Ожиданія братства не оправдались. Сборъ, очевидно, былъ незначителенъ, ибо епископъ Гедеонъ 10 декабря 1586 года вторично обращался къ православнымъ съ просьбою по этому же дѣлу ¹⁾. Когда окончательно братство выплатило еврею за типографію, мы не знаемъ. Извѣстно только, что и послѣ 1587 года братство обращалось къ православнымъ за „вспоможеніемъ“ при посредствѣ патріарха Іереміи II ²⁾, Молдавскаго митрополита Георгія ³⁾, Кіевскаго митрополита Михаила Рогозы ⁴⁾ и мѣстнаго епископа Гедеона ⁵⁾. Изъ посланія послѣдняго видно, что типографія была готова къ 1 мая 1587 г. и уже дѣйствовала: „и друкарню опущенную выдвинули, стараючися весполъ зъ нами, абы знову наши писма друкованы были для хвалы Бога въ Троицы единого и для розмноженя граматическое науки старожитнаго порядку святого благочестія греческаго закону...“ и людей способныхъ и понимающихъ дѣло нашли ⁶⁾. Но прежде, чѣмъ приступить къ серьезному дѣлу, братство, какъ и во всемъ остальномъ, обратилось за совѣтомъ и благословеніемъ къ патріарху Константинопольскому Іереміи II. Послѣдній благословилъ братскую типографію, давъ братству разрѣшеніе печатать книги всякаго содержанія, преимущественно же богослужебныя, богословскія и школьныя: „мають вольность братство друковати невозбранно священныя книги церковныя прилежно и з великимъ опатренемъ, не токмо Часословцы, Псалтыры, Апостолы, Минеи и Тріоди, Требники, Сѣнаксаріи, Евангеліе, Метафрасты, Торжники, Хроники и прочая книги богослововъ церкви нашея Христовы, но училищу потребныя и нужныя, сирѣчь Грамматику, Пѣитику, Реторику и Философію“ ⁶⁾. Завѣтъ патріарха

¹⁾ Monumenta Confraternitatis, № 80.

²⁾ Юбилейное изданіе, № 86.

³⁾ Тамъ же, № 87.

⁴⁾ Monumenta Confraternitatis, №№ 211 и 212.

⁵⁾ Юбилейное изданіе, № 85.

⁶⁾ Statutaria, № 16; Памятники, т. III, № 5.

братство имѣло всегда въ виду и по возможности исполняло его, примѣняясь какъ къ нуждамъ школьнымъ, такъ и къ спросу православныхъ. Спросъ послѣднихъ былъ преимущественно на церковно-богослужебныя книги, на изданія которыхъ братство и обратило особенное вниманіе. Но и въ этомъ дѣлѣ братство не разъ встрѣчало противодѣйствія со стороны враждебныхъ ему лицъ.

Иновѣрцы, особенно Львовскій магистратъ, пользовались всякимъ случаемъ, чтобы тормозить добрыя начинанія православныхъ львовлянъ и не дать развиваться тому дѣлу, которое служило поддержкою православію и русской народности. Съ цѣлію обезоружить хотя отчасти своихъ враговъ, братство обратилось къ К. Острожскому и Ө. Скумину-Тишкевичу съ просьбою оказать содѣйствіе, чтобы король своимъ авторитетомъ подтвердилъ данное патріархомъ право печатанья помянутыхъ книгъ. Сигизмундъ III въ 1592 г. 15 октября, укрѣпляя права братства, подтвердилъ и право печатанья церковно-богослужебныхъ книгъ¹⁾. Это право король Владиславъ расширилъ, предоставивъ братству привилегію печатать книги не только духовнаго содержанія, но и свѣтскаго,—но съ условіемъ, чтобы онѣ не были противны римской церкви и королевской власти²⁾. Хотя король Янъ-Казиміръ въ бытность свою во Львовѣ (послѣ пораженія козаковъ при Берестечкѣ) и принялъ отъ братства „уклону сто червонныхъ“³⁾, тѣмъ не менѣе по навѣтамъ на братство Студзинскаго предоставилъ было ему братскую типографію (выдалъ такъ называемый кадукъ)⁴⁾; но вскорѣ по просьбѣ сочувствующихъ братству лицъ⁵⁾ рѣшеніе это было королемъ отмѣнено⁶⁾.

¹⁾ Zubrycki. O drukarniach, стр. 74—76; Monumenta Confraternitatis, № 252.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, №№ 80, 251; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 552, 553, 589.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 171.

⁴⁾ См. выше, стр. 116—117; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 447—449.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 171—178.

⁶⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, № 604. Вотъ что пишетъ Львовскому магистрату по этому поводу коронный канцлеръ Андрей Лещинскій: „sprawa pp. typographow russkich (разумѣетъ братство и М. Слезку, на

Право печатать книги подтверждено было и Кіевскимъ митрополитомъ Петромъ Могилою, но съ тѣмъ ограниченіемъ, чтобы предварительно печатанія той или другой книги испрашивалось его, митрополита, разрѣшеніе ¹⁾, каковое ограниченіе и вызывало протесты со стороны братства (оно жаловалось на митрополита патріарху ²⁾), тѣмъ не менѣе оно должно было съ нимъ соображаться.

Первоначально братство устроило типографію при строящейся церкви—Успенія Пр. Богородицы, но такъ какъ всѣ находящіяся здѣсь пристройки необходимы были братству подѣ матеріалы и рабочихъ при церкви, то братство рѣшило перенести типографію на предмѣстѣе города—въ монастырь св. Онуфрія. Здѣсь типографія находилась до 1616 года. Въ этомъ году братство рѣшило перенести типографію изъ монастыря къ церкви Успенія, чтобы имѣть ее всегда на виду и такимъ образомъ быть всегда готовымъ защитить ее отъ недруговъ ³⁾. Въ этомъ же году братство постигло несчастье: сгорѣла русская улица и вмѣстѣ съ нею церковные братскіе дома, крыша на колокольнѣ, много книгъ, писемъ, актовъ и т. п., хотя типографію отстояли. Но во время пожара въ 1628 г. этого сдѣлать не удалось; изъ охватившаго ее пламени успѣли выхватить только типографскій станокъ съ его принадлежностями. Опять пришлось братству хлопотать о возстановленіи зданія и приведеніи въ дѣйствіе типографіи. Къ счастью братства находились люди, признававшіе пользу отъ типографіи и приходившіе на помощь братчикамъ съ посильными пожертвованіями ⁴⁾. Вскорѣ зданіе ти-

типографію котораго тоже былъ наложенъ секвестръ), z chorążem *Gostin-skim*, że tu iusz w sądzie k. i. m. uspokojona, w ktorey z kancelariey decretowey mali nic więcej nie zostaje, tylko żebyście im w. m. te tam dobra ich y xiegi sequestrowane odpieczętować bez wszelkiey odwłoki rozkazali, w czym aby mieli większą wiare, daie teraznieysze pisanie moje do w. m....“

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 545; Памятники, т. III, № 11.

²⁾ Голубевъ, Петръ Могила, т. II, № 62.

³⁾ Имѣемъ въ виду дѣло съ митрополитомъ Рутскимъ и еп. Морховскимъ, см. выше, стр. 95.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 947, стр. 14.

пографіи было возстановлено, и закинула въ немъ работа съ новою энергіею и съ большими надеждами на будущее.

При печатаніи какой-бы то ни было книги братство всегда сообразовалось съ нуждами церкви ¹⁾. Убѣдившись въ этомъ, братство приступало къ дѣлу, при чемъ заботилось о точности и вѣрности изданія сообразно съ вышедшими уже въ свѣтъ книгами. Для чего тѣ книги, которыя впервые печатало у себя, или въ которыхъ, послѣ перваго изданія, находило ошибки, свѣряло съ печатными уже книгами, какъ вышедшими въ Москвѣ, такъ и Молдаво-Валахія, Сербіи и Болгаріи, а изъ Греціи получало разные списки и печатныя книги, по которымъ провѣряло имѣющіеся у него въ рукахъ переводы и только послѣ тщательной провѣрки и совѣта съ компетентными лицами и благословенія высшей духовной власти ²⁾ приступало къ печатанію намѣченной книги ³⁾: „съ опаснымъ множицею прилежаніемъ и исправленіемъ съ еллинскими взводы паче прежнихъ изданій всѣхъ, отъ малыя худости, недоумѣнія и недостойинства...“ ⁴⁾ „напечатана“, читаемъ въ послѣсловіи къ Апологіону 1643 г., „бысть третицею уже всеконечне изслѣдованна, распространена и исправлена съ еллинскими истинными взводы“ ⁵⁾, „соборнымъ убо повеленіемъ и благословеніемъ не токмо древнимъ, но и новописменнымъ утвержденіемъ отъ четверопрестолныхъ пастырей вселенскихъ,—вамъ истиннымъ сыномъ моимъ, повсюду благочестія ревнителемъ всѣмъ обще принесесе и придадесе ⁶⁾. Тѣмже да не бланится порицающе въ семъ, яко множайша здѣ нова паче *перво* и *второ изданныхъ* печатана суть; но да увѣстѣ, яко не суть нова, но ветха въ исполненіихъ... аще бо въ единѣхъ еллинскихъ и словенскихъ изданіяхъ нѣсть, но не въ другихъ

¹⁾ Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 241, 592; предисловіе къ Апологіону 1643 г.

³⁾ Октоихъ 1630 г., предсловіе къ читателю.

⁴⁾ Октоихъ 1639 г., поученіе въ книгу сію.

⁵⁾ Послѣсловіе къ Апологіону 1643 г., л. 712.

⁶⁾ Предисловіе къ Апологіону 1643 г.

ближнихъ своихъ въ всемъ мірѣ прилежно искавшимъ обрѣтаются“¹⁾. Иногда братство брало цѣликомъ чужое (Кіевское) изданіе²⁾, (конечно, полагаясь на вѣрность и точность его), и или измѣняло его, прибавляя необходимое³⁾, или переставляло для удобства пользованія книгою⁴⁾, чтобы въ случаѣ нужды священникъ имѣлъ подъ руками руководство, необходимое при исполненіи имъ своихъ обязанностей. Братство заботилось не только о полнотѣ и совершенствѣ издаваемыхъ имъ книгъ, но и о доступности по цѣнѣ и величинѣ ихъ, чтобы, отправляясь на исполненіе той или иной требы за нѣсколько десятковъ верстъ, можно было взять въ карманъ, не стѣсняя себя. „Всякъ художникъ или хитрецъ“, читаемъ въ Еухологіонѣ или Требникѣ 1697 г., „въ потребу своего дѣланія приличнаго орудія потребуеть, подобнѣ и духовный художникъ и спасенія человѣческаго служитель и строитель сея книги есть потребенъ; но понеже великаго въ Кіевѣ изданнаго Требника *не каждый священникъ убожества ради своего* набыти себѣ можетъ, аще же кто и имѣеть, по въ *далекіе мѣста* и скороспѣшныя ради спотребы зѣ собою онаго *нести не можетъ*. Сего ради мы крестоносное братство и ставропігіане Богоспасаемаго града Лвова Требникъ Кіевскій съкратихомъ въ меншіи, иже есть інквартный (1695 г.), но яко и той еще нѣкоимъ зданіемъ быти приболшимъ, сего ради догажаючи священническому желанію, паче же человѣческому душевному спасенію, еще въ меншіи съставъ съченихомъ сію книгу, юже повелѣхомъ тѣпомъ издати...“⁵⁾. Не успѣло братство выпустить въ свѣтъ помянутаго Требника, какъ онъ былъ раскупленъ нарасхватъ и въ слѣдующемъ году (1698 5 марта) вышло уже новое изданіе (перепечатанное).

¹⁾ Предисловіе къ Анеологіону 1643 г.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 362.

³⁾ Тамъ же, стр. 414.

⁴⁾ Ср. Служебникъ Кіевскій 1629 г. съ Львовскимъ 1637, 1639, 1666, 1691 и 1702 гг.

⁵⁾ Предисловіе къ Требнику 1697 г.

При печатаніи церковно-богослужебныхъ книгъ братство не столько заботится о матеріальныхъ выгодахъ, сколько о религіозно-просвѣтительныхъ цѣляхъ: указываетъ на благотворное вліяніе книгъ на душу читающаго ¹⁾, на приобрѣтеніе извѣстной помощи молитвенной и побѣды на враги... и пути покаянія и спасенія ²⁾. „Мѣй-же, чительнику православный“, читаемъ въ предисловіи къ Апостолу 1666 г., „на таблицы сердца своего *написанную науку и мудрость Божскую*, презъ Апостоловъ свѣту поданую! *Мѣй на сердцу своемъ написанныи листы Апостольскіи*, зъ пошанованемъ и зъ любовію и зъ охотою читай и ховай оный и *ведлугъ науки ихъ живи на свѣтъ*“ ³⁾...! Братство чутко прислушивается къ религіозно-нравственнымъ нуждамъ и потребностямъ своихъ собратій—русскихъ галичанъ, и при появленіи какого-либо ученія, направленаго противъ вѣрованія православной церкви, принимаетъ мѣры: не только устно, посредствомъ проповѣдей убѣждаетъ православныхъ держаться крѣпко ученія православной церкви, но и письменно, употребляя для этой цѣли издаваемые имъ церковно-богослужебныя книги. Вотъ что пишетъ братство въ предисловіи къ Цвѣтной Тріоди 1663 г. противъ лжеученія, направленаго противъ Пр. Богородицы и двухъ естествъ въ Іисусѣ Христѣ: „Приносимо Тебѣ рождшей единого отъ Троица съ Тріодио сею трое сіе: вѣру, надежду и любовь. Вѣруемо албовѣмъ, ижъ естесь по рождествѣ Дѣва и по смерти жива. Вѣруемъ, ижъ единогоднаго и единосущнаго прежде всѣхъ вѣкъ отъ Отца рожденнаго Богу естесь Матка. Вѣруемъ, ижъ едина отъ Троица въ двойци естествъ не солитно познаваемаго, въ единомъ засъ составѣ единого Христа породила еси. Надѣмся, ижъ молитвами и помощію Твоею, Пречистая Дѣво, обѣщанные добра отъ Христа Бога, Бога чудесемъ и ненадѣющимся надежды зъ веселіемъ и радостію не вымовною одержимо. Любовь

¹⁾ Предисловіе къ Октоиху 1630 г.

²⁾ Предисловіе къ Октоиху 1639 г.

³⁾ Предисловіе къ Апостолу 1666 г.

вѣси нашу къ Тебѣ, Мати любви Сына Божія!... *утверди в вѣру православныхъ, и моли Сына Своего и Бога нашего, абы сыновъ церкви Матки нашей утвердилъ вѣхъ....*" ¹⁾).

На какихъ условіяхъ, за какую плату и на чѣмъ иждивеніи работали въ братской типографіи до упорядоченія ея Слезкою, мы не знаемъ достоверно, такъ какъ въ братскомъ архивѣ не сохранилось съ этого времени подробныхъ записей братчиковъ. Можно думать, что братство всецѣло отдавало типографію довѣренному лицу, напр. монаху Минѣ, Памвѣ Берындѣ и др. Со времени же 1662 года и далѣе сохранились подробныя записи братчиковъ, на основаніи коихъ мы можемъ констатировать, что братство отдавало всю свою типографію (по инвентарю) въ руки приглашенному имъ по контракту типографу ²⁾, назначало ему и его „челяди“ еженедѣльную плату ³⁾, а за присмотръ за рабочими и порядкомъ въ типографіи братство давало „майстрови“ въ видѣ награды нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги ⁴⁾. Такое условіе братства съ типографомъ было невыгоднымъ для перваго, потому въ слѣдующемъ—1663 году при заключеніи контракта съ типографами (Димитріемъ Кульчицкимъ и Семеномъ Ставицкимъ) относительно печатанія Тріоди Цвѣтной братство условилось платить за работу по предложенному экземпляру „безъ ерроровъ и вшелькихъ дефектовъ“ слово въ слово по 2 злотыхъ на братской бумагѣ и въ братской типографіи, но на полномъ ихъ иждивеніи „челяди“ и всѣхъ другихъ необходимыхъ расходовъ. При чемъ ставилось въ необходимое условіе, чтобы „челядь“ была рачительна, спокойна, трезва и не-праздна, чтобы вела себя хорошо какъ въ типографіи, такъ и на дерковномъ погостѣ, а типографы не надоѣдали бы братству просьбами о выдачѣ имъ впередъ денегъ, не брали бы соразмѣрно своей

¹⁾ Предисловіе къ Тріоди Цвѣтной.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 353—354, 356.

³⁾ Тамъ же, стр. 354.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 354—355.

работѣ: „жебы панове братство были безпечны и абы безпечнѣй, чулѣй и сиѣшнѣй друковалася тая книга безъ жадной шкоды и забирая суммы братской“¹⁾. И дѣйствительно, согласно условію братство выдавало типографамъ деньги соразмѣрно успѣху работы²⁾, при чемъ типографъ долженъ былъ давать собственно-ручную росписку какъ во всякомъ отдѣльномъ полученіи денегъ (по частямъ)³⁾, такъ и въ окончательномъ расчетѣ той или иной книги⁴⁾ и „контентаціи“⁵⁾. Сверхъ платы типографы и ихъ „челядь“ получали отъ братства „прикладки“, т. е. нѣсколько десятковъ экземпляровъ печатаемой книги на бумагѣ и остальномъ, необходимомъ при печатаніи матеріалѣ, типографовъ⁶⁾, съ обѣщаніемъ продавать по той-же цѣнѣ, по какой продавало братство данную книгу⁷⁾. Типографы обязаны были по своему усмотрѣнію, но по заслугамъ каждаго изъ „челяди“, роздать выговоренныя „прикладки“⁸⁾, послѣ чего „челядь“ уже не имѣла права просить у братства награды⁹⁾; иногда „прикладки“ (2 кн.) давались только типографу въ видѣ награды¹⁰⁾. Но чтобы типографъ охотнѣе и искреннѣе служилъ братству, послѣднее иногда обѣщало ему въ награду помимо „прикладковъ“ 100 злотыхъ¹¹⁾, иногда и хорошія вещи (сукно)¹²⁾. Иногда братство вмѣсто условленныхъ „приклад-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 356—357, 379—380, 381—386, 389—390, 398—399, 400—401, 403—404, 405—429.

²⁾ Тамъ же, стр. 362—370, 372—378, 388, 398, 400—403, 407, 424, 425, 429, 431, 433, 435.

³⁾ Тамъ же, стр. 388, 407, 409, 424 и др.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 401—402, 408, 409, 411, 412, 413, 419, 420, 421, 422, 429, 431, 433, 435, 436, 437.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 415.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 179, 184, 200, 231, 259—260, 357, 384, 385, 388, 389, 390, 393, 396, 404.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 357.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 384, 385, 388, 389—390, 393, 396, 404.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 384.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 412.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 384—385.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 383, 386—387.

ковъ“ выдавало „контентаціи“ какъ типографу, такъ и челяди деньгами ¹⁾, если, конечно, работа была исполнена хорошо и добросовѣстно. Иногда ставило въ условіе безъ всякихъ „прикладковъ“ ²⁾, и если бы какія-либо „прикладки“ нашлись у мастеровъ, то послѣдніе теряютъ условленную „контентацію“ ³⁾ и еще платятъ штрафъ въ 100 талеровъ ⁴⁾, 1000 гривенъ ⁵⁾, 500 злотыхъ и сидѣньемъ на колокольнѣ („вежѣ“) ⁶⁾, а въ томъ случаѣ, когда по условію не полагается „контентаціи“, теряютъ всю плату ⁷⁾ (или оставшуюся) ⁸⁾ за печатаемую книгу и платятъ штрафъ ⁹⁾.

Челядь по условію долженъ былъ держать типографъ здоровую, сильную, приспособленную къ дѣлу ¹⁰⁾, не обижать ее, не давать ей то, что слѣдуетъ ¹¹⁾, чтобы не было жалобъ ¹²⁾. Челядь не должна ни портить, ни терять, ни обмѣнивать буквъ ¹³⁾. Въ случаѣ какихъ-либо недоразумѣній, ссоръ между челядью, типографомъ и челядью и братствомъ, никто не долженъ былъ обращаться къ стороннему суду, а только къ братскому ¹⁴⁾. Должны всѣ жить между собою въ мирѣ и согласіи, и взаимно другъ друга уважать ¹⁵⁾.

¹⁾ Тамъ же, стр. 244, 365, 366, 371, 376, 377, 378, 380, 381, 383, 401, 403, 405, 406, 407, 410—415, 419—420, 423—424, 426, 428, 430, 434—435.

²⁾ Тамъ же, стр. 424, 426, 428, 430, 431, 432, 435, 436.

³⁾ Тамъ же, стр. 410, 411—415, 417—418, 419, 424.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 415, 425, 428, 430, 435.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 424.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 426.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 416, 418, 420, 421, 422, 423.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 430.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 416, 422, 423.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 389, 393, 396, 413.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 385, 389, 393, 396, 413.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 413, 415.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 385.

¹⁴⁾ Тамъ же, стр. 386.

¹⁵⁾ Тамъ же, стр. 394, 396.

Для наблюденія за порядкомъ и нравственностію челяди братство изъ среды себя назначало „дозорцевъ“, которыхъ типографъ и его челядь должны были слушаться во всемъ, какъ самого братства ¹⁾, относиться къ нему съ глубочайшимъ уваженіемъ и почтеніемъ ²⁾. „Дозорцы“ должны были отдавать отчетъ въ общихъ засѣданіяхъ всему братству ³⁾.

Кромѣ „дозорцевъ“ братство назначало корректора, къ которому типографы должны были относиться съ уваженіемъ и посылать пробные листы ⁴⁾.

Братство же съ своей стороны должно было заблаговременно выдавать бумагу ⁵⁾ подѣ счетъ ⁶⁾, негодную—типографъ долженъ былъ хранить для отчета ⁷⁾, болѣе трехъ стопъ не имѣлъ права брать подѣ страхомъ наказанія ⁸⁾. Бумаги не должно быть ни одного листа другой, кромѣ той, какую выдавало братство ⁹⁾, въ противномъ случаѣ типографъ платилъ штрафу на церковь 500 злотыхъ ¹⁰⁾, а братство всю найденную бумагу конфисковало ¹¹⁾, или же типографъ терялъ „контентацію“ и еще доплачивалъ 300 злот. на госпиталь ¹²⁾. Если по расчету братства типографъ израсходовалъ больше бумаги, чѣмъ на самомъ дѣлѣ вышло на напечатаніе извѣстной книги, то братство или высчитывало стоимость ея ¹³⁾, или не давало условленныхъ „прикладковъ“ ¹⁴⁾. Бывали

¹⁾ Тамъ же, стр. 363, 380, 383.

²⁾ Тамъ же, стр. 385.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 78.

⁴⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 389, 393, 395.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 380, 383, 386, 428, 430.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 393, 397.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 382, 435.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 389.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 404.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 401, 423.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 401.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 404.

¹³⁾ Тамъ же, стр. 179, 184, 199, 231, 243—244, 252—253, 260, 263, 267, 274.

¹⁴⁾ Тамъ же, стр. 184.

случаи, что братство находило между выданною имъ бумагою другую,—но, по своей добротѣ и снисходительности къ немощи чело-
вѣческой, прощало¹⁾).

Чернила должны были быть черныя, хорошія; киноварь крас-
ная, а не блѣдная²⁾).

Для болѣе успѣшнаго выполненія контракта иногда братство включало въ условіе неустойку въ 1000 и 2000 зл.³⁾, а челяди награды по 10 злотыхъ⁴⁾).

По заключеніи контракта братство выдавало типографу подъ
росписку все необходимое для напечатанія той или иной книги по
вѣсу и счету⁵⁾. По минованіи надобности взятое возвращалось
обратно братству по вѣсу и счету⁶⁾, недостающее же типографы
должны были пополнить на свой счетъ⁷⁾, или братство высчиты-
вало изъ слѣдуемой имъ платы.

По напечатаніи той или иной книги типографы сдавали брат-
ству подъ счетъ, при чемъ назначалась ревизія вновь вышедшихъ
книгъ⁸⁾. Оказавшіеся дефекты типографъ долженъ былъ допечатать
на свой счетъ⁹⁾, а за недостающее условленное количество экзем-
пляровъ братство высчитывало съ типографа ихъ стоимость¹⁰⁾, при
чемъ типографы давали росписку въ томъ, что ни одной изъ пе-
чатаемыхъ книгъ не дали на сторону¹¹⁾, а братство возвращало

¹⁾ Арх. Ю. З. Р.. ч. I, т. XII, стр. 200, 417.

²⁾ Тамъ же, стр. 389, 395, 398, 399, 400, 403, 405, 406—408, 410, 411, 413, 414—416, 418, 421, 422—424, 426, 428, 430, 431, 433.

³⁾ Тамъ же, стр. 380, 382, 398, 400, 403.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 410.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 360, 361, 362, 381, 383, 385, 387, 390, 391, 393—394, 396, 399, 401, 402, 404, 405—409, 410—416, 418, 420, 422, 432, 435, 436.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 360, 381, 383, 385, 390—391, 397, 399, 401, 402, 404—408, 411, 412.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 400.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 364, 365, 370.

⁹⁾ Тамъ же, стр. 420.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 179, 200, 364

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 263.

типографамъ всѣ расходы, какіе были ими учинены при печатаніи ¹⁾. По надлежащей ревизіи книги принимались въ „складъ“ ²⁾, откуда уже выдавались подъ росписку въ продажу „до склену“ выбранному для этой цѣли братчику ³⁾, передававшему иногда (былъ только одинъ случай) отъ себя извѣстной сестрицѣ ⁴⁾, которой братство за труды назначало опредѣленную плату (30 злотыхъ на „кварталъ“ ⁵⁾).

Продавцами книгъ обыкновенно назначалось два или три братчика ⁶⁾, исполнявшіе свои обязанности по очереди, смѣняя другъ друга ⁷⁾. Цѣны книгамъ назначались братствомъ въ общемъ засѣданіи по расчету ихъ стоимости ⁸⁾. При чемъ цѣны иногда понижались ⁹⁾, иногда повышались ¹⁰⁾.

Покупающій сразу много книгъ пользовался довольно большою скидкою ¹¹⁾. Для большаго сбыта книгъ братство не отказывало просящему въ кредитъ ¹²⁾. Книги продавались въ „склепѣ“ (мага-

¹⁾ Тамъ же. стр. 271, 272, 274, 279.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 203—204, 486—487.

³⁾ Тамъ же, стр. 227—230, 237, 243—244, 279—282, 367, 368, 369, 370, 415—416, 427, 472, 487, 540—547, 550—553, 558—563, 581—589, 595—599, 607—612, 622—624, 630—633; т. XII, стр. 174, 179, 181, 183, 184—186, 189, 190—196, 202—206, 207, 208, 209, 210, 212, 226, 228—230, 233—235... Львов. Ставропиг. арх., № 1049, стр. 3—6, № 1015, стр. 3—4, № 1020, стр. 54—57, № 1022а, стр. 3—8, № 1000, стр. 87—92, 169—170, 173..

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 607—611.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 616.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 78, 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 145, 248; т. XII, стр. 220, 255, 289.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 222, 254, 256, 550—553, 586, 598...; т. XII, стр. 174, 182, 185, 186, 219, 231, 232, 356...; Львов. Ставропиг. арх., № 1000, стр. 2; № 1003, л. 3; № 1019, стр. 4.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 187.

¹⁰⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 33.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 121, 167, 238, 242, 245, 539, 542, 543, 544, 568—569, 581 608; т. XII, стр. 197, 227, 251, 252, 318, 326, 356; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 12 об. 31; № 1000, стр. 37, 171, 173; № 1007, стр. 2, 32 40; № 1024, стр. 27—28; № 1020, стр. 77; № 1019, стр. 4, 12.

зинѣ), нарочно устроенномъ для этой цѣли, и въ „секстернахъ“ (въ складѣ). Въ первомъ дороже ¹⁾, во второмъ дешевле ²⁾.

Книги Львовскаго (братскаго) изданія расходились не только по всей Галицкой Руси, но и за предѣлами ея, именно: въ Молдавіи ³⁾, Волыни ⁴⁾, Подоліи ⁵⁾, Украинѣ ⁶⁾, Бѣлоруссіи ⁷⁾, Литвѣ ⁸⁾, и даже въ Москвѣ ⁹⁾. Больше всего, несомнѣнно, братство продавало книгъ въ Кіевѣ ¹⁰⁾, гдѣ во время козацкихъ войнъ типографія прекратила свои дѣйствія. Обмѣнъ книгъ между Кіевомъ и Львовомъ былъ всегда ¹¹⁾.

Братскаго изданія книги расходились не только по тѣмъ странамъ, гдѣ былъ въ употребленіи славянскій языкъ: въ Венгріи ¹²⁾, Сербіи ¹³⁾, Македоніи ¹⁴⁾, но даже въ Греціи ¹⁵⁾ и Палестинѣ ¹⁶⁾, куда братство посылало въ видѣ вспоможенія за неимѣніемъ въ наличности денегъ ¹⁶⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 539, 540, 542, 544, 561, 582, 586, 589, 596

²⁾ Тамъ же, стр. 541, 543, 544, 561, 582, 586, 589, 596.

³⁾ Тамъ же, стр. 76.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 62, 79, 83, 84.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

⁶⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 182; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020, стр. 75; № 1022(а), стр. 13, 16; № 1000, стр. 82.

⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 45.

⁸⁾ Тамъ же, стр. 47, 48, 81; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 443.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 171, 443; Львовскій магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1371—1372.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 38.

¹¹⁾ Тамъ же.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 285.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 525, 540, 582, 583, 614; т. XII, стр. 174, 230; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 47, 55, 101, № 1009, стр. 16.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 631; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 116.

¹⁵⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31; № 1000, стр. 116; № 1020, стр. 60.

¹⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 599—600, 602—603; т. XII, стр. 215; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 35, 101; № 1009, стр. 16.

Вырученные деньги за продажу книг братчики обязаны были сдавать въ братскую кассу, сначала (въ 1644 г.) въ каждые четыре недѣли ¹⁾, а потомъ (въ 1645 и 1690 гг.) черезъ каждые 3 мѣсяца ²⁾, при чемъ продавцу книгъ вмѣнено было въ обязанность выдавать другимъ старшимъ братчикамъ на необходимые расходы изъ имѣющихся у него въ наличности денегъ ³⁾; книги же брать въ продажу разрѣшалось разъ въ $\frac{1}{4}$ года ⁴⁾ въ присутствіи нѣсколькихъ братчиковъ ⁵⁾, отмѣчая какъ число взятыхъ книгъ ⁶⁾, такъ и время ихъ полученія ⁷⁾.

Каковъ былъ сбытъ братскихъ книгъ, можно судить изъ того, что въ 1645 году въ продолженіи года братство выручило 3948 злот. 2 гр. ⁸⁾, съ 11 сентября 1676 г. по 27 августа 1681 г. выручило 12851 зл. 22 гр. ⁹⁾, а 1690 г. было продано на сумму 17517 зл. 13 гр. ¹⁰⁾ и т. п.

Какова была прибыль братства изъ продаваемыхъ книгъ, можно судить по тому, что на эти средства братство содержало почти всецѣло школу, госпиталь, богадѣльню, типографію, двухъ священниковъ, одного дьякона и проповѣдника при церкви Успенія Пр. Богородицы и монаховъ при монастырѣ св. Онуфрія. А сколько братство помогало своими книгами нуждающимся людямъ какъ свѣтскимъ, такъ и духовнымъ ¹¹⁾, бѣднымъ монасты-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 149; т. XII, стр. 171, 181, 182, 190, 194.

²⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 154; т. XII, стр. 220.

³⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 627.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 149.

⁵⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 609, 610; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 601—604, 628, 629, 631, 633.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 221.

⁸⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 545—546,

⁹⁾ Тамъ же, стр. 614.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 626.

¹¹⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 600, 628; т. XII, стр. 174, 185, 215, 232, 238, 239—240, 241, 243, 285; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 46, 64, 65, 66, 71, 92, 116, 123; № 1009, стр. 16; № 1024, стр. 9.

рямъ ¹⁾, церквамъ ²⁾ и братствамъ ³⁾! Словомъ, братская типографія была неизсякаемою сокровищницею братскихъ матеріальныхъ средствъ, откуда братство черпало поистинѣ братскою рукою и давало всѣмъ истинно нуждающимся и жаждущимъ помощи и утѣшенія въ нуждѣ и скорби.

Чтобы получать такія огромныя средства, необходимо было какъ самимъ хорошо и расчетливо хозяйничать, такъ и удачный выборъ дѣлать между завѣдывающими типографіею. Къ чести братства нужно отнести и то, что выборъ большею частію былъ удаченъ, и братству попадались типографы большею частію люди дѣльные и преданные своему дѣлу, хотя иногда и себѣ на умѣ, какъ Михаилъ Слезка.

Послѣдній своею расторопностію, знаціемъ типографскаго дѣла и дѣловымъ хозяйствомъ успѣлъ обратить на себя вниманіе братства, которое вскорѣ послѣ знакомства съ нимъ назначило его завѣдующимъ своею типографіею. Слезка какъ нельзя лучше воспользовался довѣріемъ братства. Онъ въ продолженіи нѣсколькихъ лѣтъ упорядочилъ братскую типографію, пріучилъ рабочихъ къ дѣлу и приступилъ къ печатанію церковно-богослужебныхъ книгъ, имѣвшихъ большой спросъ. Первымъ трудомъ подъ непосредственнымъ руководствомъ братскою типографіею Слезки было печатаніе „Богородичниковъ“, которые были приложены къ оставшимся еще не проданными „Октоихамъ“, напечатаннымъ въ 1630 г. и посвященнымъ Мирону Бернавскому ⁴⁾. Вторымъ дѣломъ, вышедшимъ

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 566, 568, 571, 581, 586, 587; 588, 589, 590, 600, 601, 602, 603, 612, 617, 628, 632; т. XII, стр. 178, 203, 215, 232, 233, 249, 329, 330; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 48, 54, 59, 75, 101; № 1019, стр. 11; № 1020, стр. 58, 78.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 566, 567, 568, 569, 585, 586; 600, 603, 614, 628, 631; т. XII, стр. 232; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1000, стр. 53, 101; № 1020, стр. 58.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 566, 631, 632; т. XII, стр. 178, 238; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1001, стр. 115; № 1009, стр. 17; № 1000, стр. 65, 80, 115, 116.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

изъ братской типографіи подъ управленіемъ Слезки, была „Псалтырь 1634 г.“¹⁾, а третьимъ, Евангеліе, вышедшее въ 1636 году. Въ отдѣльной продажѣ братство постановило въ засѣданіи продавать вышедшее Евангеліе по 14 злотыхъ, а кто-бы пожелалъ „гуртомъ“ купить нѣсколько десятковъ, тому братство рѣшило уступить по 12 злотыхъ²⁾. Въ этомъ же засѣданіи братство совѣтовалось съ своимъ дѣльнымъ типографомъ, что ему далѣе печатать, чтобы типографія даромъ не стояла, и въ виду большого спроса на Триѳолой предлагало приступить къ печатанію его, обѣщая за труды платить отъ экземпляра по 2 злотыхъ, 15 грошей³⁾. Слезка въ принципѣ принялъ предложеніе; но предложенная плата показалась ему малою, потому просилъ братство дать ему нѣсколько дней для размышленія. Братство, конечно, согласилось, и черезъ нѣсколько дней заключило съ нимъ условіе, на основаніи коего Слезка соглашался напечатать своими трудами, по прежнему образцу, на братской бумагѣ извѣстное количество экземпляровъ съ платою по 2 злот. 20 грошей отъ штуки съ приплатою 60 экз. и съ условіемъ, что если-бы Слезка, записывая по чистой совѣсти всѣ расходы, потерпѣлъ убытокъ, то братство вознаградить его⁴⁾. Братство приняло условія Слезки и даже согласилось съ его предложеніемъ: прежде чѣмъ приступить ему къ такому большому труду, какъ печатаніе Триѳолоя, разрѣшить печатать Служебникъ, „абы тымъ челядь приспособить до большей работы“⁵⁾. Мы не знаемъ, сколько было напечатано экземпляровъ Служебника. Но что онъ былъ напечатанъ въ 1637 году, это видно изъ того, что въ засѣданіи братскомъ въ 1638 г. старшимъ братчикомъ Гавріиломъ Лянгишемъ было предложено Слезкѣ купить „гуртомъ“ 100 Евангелій, 100 Псалтырей и 100

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121.

³⁾ Тамъ же, стр. 121.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 121.

⁵⁾ Тамъ же.

Служебниковъ по удешевленной цѣнѣ¹⁾. Очевидно, печатаніемъ Служебника братство не достигло намѣченной цѣли, ибо въ томъ же 1637 г. въ засѣданіи братства былъ опять поднятъ вопросъ о томъ, чтобы типографія даромъ не стояла, а потому слѣдовало что нибудь пачать печатать. Но такъ какъ „челядь“ уменьшилась, и невозможно было приступить къ печатанію такой большой книги, какъ Триѳолой или Великая Минея, то братство сначала разрѣшило Слезкѣ напечатать 600 экз. Часовничковъ въ 8^о „для науки малыхъ дѣтей всѣмъ своимъ коштомъ“ съ платою братству 200 злотыхъ²⁾. Разрѣшеніе это братство вынуждено было дать Слезкѣ преимущественно для того, чтобы онъ могъ этою работою приспособить челядь къ дальнѣйшей работѣ, болѣе сложной и трудной, предоставивъ ему время на размышленіе. Пока Слезка соображалъ, высчитывая барыши съ Часовниковъ и Триѳолоевъ, братство раздумало и отказало Слезкѣ въ печатаніи Часовничковъ³⁾. Какъ видно, Слезка или считалъ для себя невыгоднымъ приступить къ печатанію Триѳолоя на условіяхъ, предложенныхъ братствомъ, или уже задумывался надъ тѣмъ, чтобы у себя устроить типографію, и потому подъ разными предлогами избѣгалъ этой работы. А быть можетъ послѣдняя была ему и не по силамъ и требовала отъ него большихъ затратъ на типографскія приспособленія.

Слезка былъ не только искуснымъ типографомъ, но и переплетчикомъ и купцомъ, который скупалъ книги⁴⁾, ѣздилъ по ярмаркамъ и продавалъ ихъ⁵⁾, несомнѣнно, съ большими барышами для себя. Убѣдившись на опытъ, какіе громадныя барыши получаетъ братство отъ изданія книгъ, Слезка задумалъ устроить свою собственную типографію. Для этой цѣли онъ прежде всего при-

¹⁾ Тамъ же, стр. 133—134.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 129—130.

³⁾ Тамъ же.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 133—134.

⁵⁾ Кіевскій центральный архивъ, № 1005, л. 435—437, № акта 303, 304.

обрѣлъ типографію польскихъ и латинскихъ книгъ и привилегію отъ Львовскаго латинскаго архіепископа Станислава Гроховскаго отъ 5 августа 1636 года ¹⁾ и названіе типографа Львовскаго архіепископа ²⁾, а потомъ при дѣятельной поддержкѣ того-же архіепископа выхлопоталъ себѣ привилегію у короля Владислава IV отъ 30 декабря 1638 года на печатанье и русско-славянскихъ книгъ ³⁾. Этимъ Слезка не удовлетворился. Онъ выпросилъ у патріарха за подписью двѣнадцати митрополитовъ грамоту, которую представилъ м. Петру Могилѣ, прося и его дать ему такую же грамоту, на что Петръ Могила, поразмысливъ, что „речь эта будетъ и Богу вельце мила и церкви Россійской барзо потребна и пожитечна“, далъ Слезкѣ въ 1639 г. благословенную грамоту „на друкованье въ друкарнѣ своей вшелякихъ церковныхъ и учительныхъ книгъ кгрецкимъ, словенскимъ и русскимъ діалектомъ ведле даннаго ему отъ святѣйшихъ патріарховъ благословенія“ съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы экземпляръ cadaго изданія былъ посылаемъ митрополиту для просмотра и „аппробаціи“ ⁴⁾. Узнавъ объ этомъ, братство вознегодовало и возбудило дѣло противъ Слезки, а короля Владислава IV упросило подтвердить всѣ его права и привилегіи. Король не только подтвердилъ всѣ права братства, но предоставилъ ему исключительное право печатать русско-славянскія книги ⁵⁾. Казалось бы, что послѣ этого братство прекратитъ всякія сношенія съ Слезкою тѣмъ болѣе, что послѣдній хитрилъ передъ братствомъ. Но какъ ни хитрилъ и не скрывалъ Слезка своихъ заѣй передъ братствомъ, все таки тайна должна была обнаружиться: книгу нужно было выпустить въ свѣтъ. Въ половинѣ 1639 года Слезка выпустилъ въ свѣтъ Апостолъ, посвятивъ его митро-

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 604.

²⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 22.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 77.

⁴⁾ Кіевскія Епарх. Вѣдомости за 1873 г., стр. 650—651.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. X, № 80; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 978, стр. 25.

политу Петру Могилѣ. Братству открылись глаза, и оно должно было принять мѣры къ уничтоженію дѣятельности такого опаснаго конкурента, какимъ былъ Слезка. Вѣроятно сначала братство уговаривало Слезку оставить свои затѣи и не причинять ущерба церкви и братству, отказаться добровольно отъ полученной привилегіи, предлагая ему приступить къ печатанію Тріоди. Слезка же, задумавъ печатать въ своей типографіи Тріодъ Постную, то назначалъ высокую цѣну, то мѣнялъ свое слово, то указывалъ на негодность и испорченность братской типографіи, подсмѣиваясь надъ надсмотрщиками за нею ¹⁾. Братство, видя, что ничего не добьется отъ Слезки, передало сначала типографію Ивану Кунатовичу ²⁾, а потомъ (въ 1641 г.) Андрею Скольскому ³⁾. Послѣдній былъ хорошо извѣстенъ братству. Онъ учился въ братской типографіи. Кончивъ въ ней ученье, онъ отправился въ Молдавію, гдѣ работалъ при типографіяхъ. Запасшись деньгами, онъ пріобрѣлъ себѣ русскій шрифтъ, формы къ литію буквъ и возвратился во Львовъ. Здѣсь, познакомившись съ Слезкою, продалъ ему шрифтъ и формы и сталъ работать у него въ качествѣ товарища. А за отсутствіемъ Слезки напечаталъ своими буквами Апостолъ и Псалтырь ⁴⁾. Узнавъ объ этомъ, братство позвало Скольскаго въ судъ, мотивируя свою жалобу тѣмъ, что Скольскій безъ всякаго права и безъ согласія магистрата открылъ типографію, печатаетъ въ ней русско-славянскія книги, которыя разрѣшено печатать только ему—братству, и Скольскій не платитъ городу никакихъ податей, подобно другимъ жителямъ ⁵⁾. Скольскій, желая выгородить себя, защищался недостойнымъ образомъ, возводя на братство клеветы: 1) „будто братство получило привилегію на типографію незаконнымъ обра-

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 140—141.

²⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 23.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 141.

⁴⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 23, 40—41.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 438.

зомъ (*ad malam informationem*), и помимо согласія магистрата и противъ правъ города, 2) что все, печатаемое братствомъ, направлено противъ римской церкви, книги его схизматическія, переполнены заблужденіями; 3) братство получаетъ съ типографіи большіе доходы, развозя книги по Украинѣ, Подоліи, Литвѣ и Москвѣ, а городу и Рѣчипосполитой не приноситъ никакой пользы; 4) печатаніе книгъ должно быть подчинено цензурѣ и магистрату: чтобы схизматическія ереси не размножались и чтобы книги не выходили въ свѣтъ съ заблужденіями и ересями; 5) все, что типографія печатаетъ, остается таковымъ на вѣчныя времена и должно быть защищаемо законами страны, между тѣмъ братство, сколько ни печатало и ни печатаетъ книгъ, ни одной не напечатало, которая не была бы направлена противъ римской церкви и католической вѣры, вслѣдствіе чего схизма растетъ и растетъ..., а отсюда рождается величайшее зло“....¹⁾ Несмотря на это, братство приложило всѣ свои старанія, и Скольскій проигралъ дѣло²⁾. Вскорѣ Скольскій помирился съ братствомъ, довѣрившимъ ему свою типографію, которою онъ управлялъ съ 1641—1643 г. Во время своего управленія Скольскій напечаталъ *Анѳологіонъ*³⁾, *Орологіонъ* или *Часословъ* полуставный⁴⁾ и др., а затѣмъ перешелъ устраивать и завѣдывать типографіею епископа Арсенія Желиборскаго при церкви св. Юра, гдѣ напечаталъ въ 1643 году „*Евхологіонъ*“ или „*Требникъ*“ и „*Зобранье короткой науки о артикулахъ вѣры*“⁵⁾. Дальнѣйшая судьба этой типографіи намъ не извѣстна. Думаемъ, что епископъ Арсеній, находясь въ хорошихъ отношеніяхъ съ братствомъ, по просьбѣ и убѣжденію послѣдняго переуступилъ ему типографію за приличную плату.

Въ 1643 году Слезка помирился съ братствомъ, отказался отъ полученной привилегіи на печатанье русско-славянскихъ книгъ,

¹⁾ Тамъ же, стр. 442—444.

²⁾ Тамъ же, стр. 444—447; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 603.

³⁾ Zubrycki, *O drukarniach*, стр. 23.

⁴⁾ Арх. Ю З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541, 542.

⁵⁾ Zubrycki, *O drukarniach*, стр. 42—43.

и братство передало ему свою типографію на условіяхъ, приведенныхъ выше¹⁾. Въ силу этого условія Слезка немедленно приступилъ къ печатанію Октоиха и Евангелія и выпустилъ ихъ въ свѣтъ въ 1644 году. Первый былъ напечатанъ въ 1224 экз., а второе въ 1065 экз.²⁾ Въ 1646 г. Слезка приступилъ къ печатанію Апологіона, который кончилъ въ 1651 г. Хотя Слезка далъ обѣщаніе братству ничего не печатать отъ своего имени, тѣмъ не менѣе, не довольствуясь предоставленными ему выгодами, началъ печатать книги въ свою пользу не только въ восьмушку, напр. Требникъ сирѣчь Молитвенникъ, но даже въ четверку: Помоканонъ и Служебникъ 1646 г. и въ листъ: Тріодъ Постную 1664 г., Тріодъ Цвѣтную 1666 г., Ключъ Разумѣнія 1663 и 1665 гг., Небо Новое и напрестольное Евангеліе 1665 г. Конечно, братство должно было отказать Слезкѣ отъ управленія типографіею и начать процессъ. Пока братчики ходили по судамъ, Слезка, опираясь на грамоты, данныя ему указанными выше лицами, и поддержкою нѣкоторыхъ изъ братчиковъ, среди коихъ были родственники и друзья, безнаказанно совершалъ свое дѣло, подрывая братство съ матеріальной стороны, и былъ даже избранъ старшимъ братчикомъ въ 1656 и 1664 гг.³⁾ Слезка умеръ въ 1667 г. Послѣ его смерти послѣдники хотѣли продолжать его дѣло, но братство пустило въ ходъ всѣ свои средства, не щадя ни денегъ, ни трудовъ (израсходовало на подарки и дѣло 5413 злотыхъ, 23 гроша, а вмѣстѣ съ типографскими принадлежностями 13560 зл. 28 гр.) и достигло того, что падворный судъ рѣшилъ дѣло въ пользу братства, но съ тѣмъ условіемъ, чтобы братство купило у послѣдниковъ Слезки всѣ типографскія принадлежности и книги. Король же далъ братству грамоту, въ силу коей никто кромѣ братства ни въ городѣ, ни за

¹⁾ См. выше, стр. 112.

²⁾ Zubrycki, O drugararniach, стр. 24; Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 192, 202, 238—239.

городомъ, ни въ какомъ либо другомъ мѣстѣ не имѣетъ права печатать русско-славянскія книги ¹⁾).

По удаленіи изъ типографіи Слезки братство продолжало развивать свое типографское дѣло, поручая его то ученику Слезки Семену Ставницкому, то Стефану Половецкому, то опять Семену Ставницкому, и его сыну Василию, извлекая громадныя доходы, которые такъ необходимы были братству при столь обширной и плодотворной его дѣятельности.

Доходамъ братства многіе завидовали, а потому, не взирая на тѣ преимущества, коими обладало братство, добывали разными путями привилегіи на открытіе типографіи и часто разорялись совершенно, какъ это было съ Войцѣхомъ Мѣльчевскимъ. Послѣдній въ 1684 г. добылъ привилегію на открытіе типографіи русско-славянской и латинской, а въ 1691 г. напечаталъ 2000 экз. Букваря. Узнавъ объ этомъ, братство немедленно позвало Мѣльчевскаго сперва на судъ Львовскій, а потомъ надворный. Послѣдній призналъ, что привилегія Мѣльчевскаго добыта посредствомъ злой информаций, а потому уничтожается, а братство остается при особенныхъ ему дарованныхъ правахъ, книги же и русскій шрифтъ должны быть сконфискованы и отданы братству ²⁾).

О Іосифѣ Шумлянскомъ, епископѣ Львовскомъ, и объ устройствѣ типографіи по его приказанію иноками при церкви св. Георгія мы уже говорили въ другомъ мѣстѣ. Здѣсь скажемъ только, что Шумлянскій завелъ свою типографію для того, чтобы подорвать матеріальныя средства братства въ самомъ главномъ его источникѣ дохода и такимъ образомъ заставить его смириться и подчиниться своимъ злокозненнымъ требованіямъ, въ чемъ и успѣлъ. Матеріальнаго разоренія братство не выдержало и должно было уступить и уступило, принявъ злосчастную унію 2 мая 1708 года.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 449—460; Львовскій Ставропигіальный архивъ, №№ 660, 663, 662; Zubrycki, O drukarniach, стр. 25—26.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 460—469; Zubrycki, O drukarniach, стр. 43.

О дѣлахъ братства, касающихся типографіи послѣ принятія имъ уніи, мы могли-бы не говорить, такъ какъ наша задача представить дѣятельность братства на пользу православной церкви и русской народности до принятія имъ уніи. Но въ виду того, что братство и по принятіи оффиціально уніи не переставало продолжать свою благотворную дѣятельность на пользу православной вѣры и русской народности, издавая попрежнему церковно-богослужебныя книги безъ всякой перемѣны¹⁾ и безъ всякаго препятствія со стороны уніатовъ до 1722 года, мы захватили и этотъ промежутокъ времени (1708—1722) издательской дѣятельности братства. Въ 1722 году возникли споры между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Аѳанасіемъ Шептицкимъ, требовавшимъ подчиненія себѣ братства, цензуры печатаемыхъ имъ книгъ и исправленія ихъ по уніатскому ритуалу, наложивъ секвестръ на вышедшія уже. Братство жаловалось въ Римъ и получило отъ 9 сентября 1727 г. декретъ, по которому секвестръ сносился, а для ревизіи книгъ назначалась коммиссія, которая должна была вычеркнуть изъ нихъ все то, что было несогласно съ ученіемъ римской церкви. Коммиссія приступила къ дѣлу въ 1730 г. и въ продолженіи своей двухлѣтней дѣятельности не мало уничтожила церковно-богослужебныхъ книгъ. Конечно, ни коммиссія, ни строгія предписанія ревностнаго уніата Аѳанасія Шептицкаго не могли подѣйствовать такъ, чтобы всѣ церковно-богослужебныя книги были отняты у всѣхъ церквей по всей епархіи и отданы коммиссіи. Многіе приходы, несомнѣнно, прятали православныя книги во время грозы, а, по миновеніи ея, вытаскивали ихъ изъ-подъ спуда и отправляли по нимъ богослуженіе по прежнему.

Прилагаемый ниже списокъ церковно-богослужебныхъ книгъ, напечатанныхъ въ братской типографіи, наглядно говоритъ о за-

---

¹⁾ До Замостскаго собора (1720) уніаты употребляли тѣ же книги, что и православные, съ собора начинаются измѣненія и искаженія въ составъ уніатской богослужебной практики и приближаютъ ее къ обрядамъ и обычаямъ церкви латинской.

мѣчательно-плодотворной дѣятельности братства на поприщѣ религиозно-просвѣтительномъ въ духѣ православной вѣры и русской народности.

1. Αδελφότης. Грамматика dobrogлаголиваго еллинословенскаго языка ¹⁾, въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр. ²⁾.

2. Акаѳистики съ Молитвами, въ 12°, 1681 г., въ колич. 1000 ³⁾ экз. Цѣна 2 зл. 10 гр. ⁴⁾.

3. Акаѳисты, въ 4°, 1661(?) г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. ⁵⁾.

4. Акаѳисты, въ 4°, 1698—1699 г. ⁶⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 6 зл. 15 гр. ⁷⁾.

5. Анамнисис албо припоминая, въ л., 1695 г. ⁸⁾.

6. Анеологіон=Труфологъ, въ л., 1600 г. ⁹⁾, въ колич. 600(?) экз.

7. Тоже, 1+1+521 лл., въ л., 1632 г. ¹⁰⁾, въ колич. 600(?) экз.

8. Тоже, 1+3+4+637 лл., въ л., 1638 г. ¹¹⁾, въ колич. 600(?) экз.

¹⁾ Петрушевичъ, Хронологическая роспись русско-славянскихъ книгъ, напечатанныхъ въ г. Львовѣ. Львовъ, 1884. № 6; Каратаевъ, Описаніе славяно-русскихъ книгъ, т. I, Спб. 1883 г., № 125; Ундольскій, Очеркъ славяно-русской библіографіи, Москва 1871, № 109; Максимовичъ, Временникъ Им. Москов. Общ. за 1849 г., кн. IV, Книжная старина южно-русская, № 1.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 381.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 185; Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 1, 2, 6 об., 20; № 1020, стр. 54, 55, 56.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, въ какомъ именно году были напечатаны, мы не знаемъ.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408; Петрушевичъ, № 121; Ундольскій, № 1258; Максимовичъ, № 69.

⁷⁾ Ставропигіальный архивъ, № 1020; стр. 54, 56, 85.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. 1, т. XII, стр. 470—511; Петрушевичъ, № 118.

⁹⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 21.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121; Zubrycki, O drukarniach rusko-słowiańskich, стр. 21; Петрушевичъ, № 27; Ундольскій, № 358; Каратаевъ, Описаніе славяно-русскихъ книгъ. Спб. 1883, № 387; Максимовичъ, № 16.

¹¹⁾ Петрушевичъ, № 34; Ундольскій, № 445; Каратаевъ, № 469; Максимовичъ, № 21.

9. Тоже, третее уже издадесея, 1+6+1+713 лл., въ л., 1643 г. ¹⁾), въ колич. 1358 экз. ²⁾). Цѣна 18—20 зл. ³⁾).

10. Тоже, четвертое уже издадесея, 1+1+2+4+671+1 ⁴⁾ лл., въ л., 1651 ⁵⁾), въ колич. 600(?). Цѣна 18—20 зл. ⁶⁾).

11. Тоже, 1+2+5+8+671+1 лл., въ л., 1694 г. ⁷⁾), въ колич. 1496 ⁸⁾). Цѣна 70 зл. ⁹⁾).

¹⁾ „Напечатана бысть третицею уже, всеконечнѣ изслѣдованна, распространенна и исправленна съ еллинскими истинными изводы“. (Анеологіонъ, л. 712). Петрушевичъ, № 52; Ундольскій, № 542; Каратаевъ, № 558; Максимовичъ, № 28.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 154, 539.

³⁾ Тамъ же, стр. 540, 541, 544.

⁴⁾ Библіотека Кіев. Дух. Академіи, № ВХІІІ4/91.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 551, 559; Петрушевичъ, № 62; Ундольскій, № 655; Каратаевъ, № 680; Максимовичъ, № 32.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 551, 559. Съ 1662—1666 гг. продавали по 30 зл. (Тамъ же, стр. 222, 254), съ 1676—1687 гг.—по 50—63 зл. (Тамъ же, стр. 614), въ 1688 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XII, стр. 186), въ 1690 г.—по 100 зл. (Тамъ же, т. XI, стр. 623); Львов. Ставроп. архивъ, № 1003, л. 2 об.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398—399; Петрушевичъ, № 116; Ундольскій, № 1151; Максимовичъ, № 64.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 262—263, 398—399.

⁹⁾ Ставропигіальный архивъ, № 1003 л. 7 об., 8, 11 въ секстернахъ № 1020, стр. 54, 55, 56, 57, 86; № 1022 (а), стр. 3, 6, 7, 9.

Мы не будемъ заниматься сравненіемъ приводимыхъ нами изданій, такъ какъ это дѣло не входитъ въ нашу задачу. Скажемъ только, что братство всячески старалось исправлять свои изданія, если къ этому находило достаточно основаній. Остановимъ наше вниманіе на изданіяхъ Анеологіоновъ или Триеологовъ 1632, 1638, 1643, 1651 и 1694 гг., чтобы показать хоть отчасти тѣ измѣненія, какія вносило братство въ свои изданія. Сличая изданіе 1632 г. съ 1638 г., мы находимъ большую разницу въ послѣднемъ. Такъ, въ Анеологіонѣ 1638 г. находимъ вставки: л. 202 об. прологъ отъ житія св. Амвросія, л. 203—8 пѣснь, л. 204—4 пѣснь, л. 206—3 ирмосъ, лл. 206 об., 207, 208, 209—ины ирмосы, л. 256 об.—24 декабря страданіе св. мученицы Евгеніи и поученіе въ повечеріе Рождества Христова,—5 пѣснь, ирмосъ л. 298,—5 января страданіе свв. мучениковъ,—инъ тропарь св. Іоанну Крестителю л. 330,—инъ кондакъ св. Клименту и Ксеніи л. 358...—двѣ пѣсни л. 386....—тропарь и кондакъ л. 407,—кондакъ на 20, 22 и 23

12. Апостолъ, въ л., 1645 г.(?) ¹⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 9—11 зл. ¹⁾.

13. Апостолъ, второе тупомъ издава, лл. 1+3+2+2+4+2+242, въ л., 1666 г. ²⁾, въ колич. 1240 экз. ³⁾. Цѣна 13 зл. ⁴⁾.

14. Тоже, въ л., 1685 г., ⁵⁾ въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—16 зл. ⁶⁾.

15. Тоже, лл. 1+2+2+2+4+1+245, въ л., 1696 ⁷⁾, въ колич. 993 экз. ⁸⁾. Цѣна 16 зл. ⁹⁾.

марта л. 411,—поученіе на празд. Благовѣщенія л. 413,—житіе св. Арсенія л. 444—445, перенесеніе мощей св. Николая л. 446—447, третье обрѣтеніе честныхъ главы Іоанна Крестителя л. 455,.... соборъ свв. слав. и всехвал. 12 апостоловъ л. 480 об.—481, положеніе чест. ризы Пр. Богородицы л. 486,.... слово на преобр. соб. отъ Прокла л. 546—547,.... слово на преставленіе Пр. Богородицы 15 августа лл. 587—588 и т. п. и т. п. .... Выпускаются псалмы въ изд. 1638 г. л. 259 об., 261, 262, кои напечатаны были въ изд. 1632 г. л. 232 об., 234 об., 236, 237; измѣняются кондаки святому гласъ 4-ый л. 295 об., л. 303 об. и 304, выбрасывается сѣдаленъ 24 февраля, выпускаются чтенія на 17, 20 января и 13 апрѣля, но указываются чтенія л. 340, л. 352 и многое другое. Сличая же изданіе Анеологіона 1638 г. съ 1643 г., мы опять находимъ большую разницу, изданія же 1643, 1651 и 1694 гг. почти сходны. Разница ихъ самая незначительная.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 546, подъ этимъ годомъ впервые упоминается, въ 1661 году продовали по 16 зл. (Тамъ же, стр. 222), а въ 1682 г. уменьшили и продовали по 14 зл. (Тамъ же, стр. 518).

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485; Петрушевичъ, № 74; Ундольскій, № 242; Максимовичъ, № 36.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 485.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 202.

⁵⁾ Ровинскій, Русскіе граверы и ихъ произведенія съ 1564 г. Москва 1870 г., стр. 19; Петрушевичъ, № 93.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 624, 626.

⁷⁾ Тамъ же, стр. 272, 369, 403; Петрушевичъ, № 119; Ундольскій, № 1191, Максимовичъ, № 66.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 272, 369, 403; должно быть 1000, но вышло только 993 экз.

⁹⁾ Львов. Ставропиг. архивъ, № 1020, стр. 54, 55, 56; № 1003, л. 13.

16. Тоже, 1+2+2+2+4+1+244, въ л., 1719 г.¹⁾, въ колич. 1200 экз.²⁾. Цѣна 20 зл.³⁾.

17. Богородичники, въ л., 1634 г.⁴⁾

18. Букварь=(Грамматичка) языка словенска, писаній чте-
нія учитися хотящимъ въ полезное руковоженіе, въ 8^о, 1612 г.⁵⁾ (?),
въ колич. 600(?) экз.

19. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1662 г.⁶⁾, въ колич. 650 экз.⁶⁾. Цѣна
12 гр.⁷⁾.

20. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1692 г.⁸⁾, въ колич. 1987 экз.⁹⁾.
Цѣна 9 гр.¹⁰⁾.

21. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1698 г.¹¹⁾, въ колич. 7000 экз.¹¹⁾.
Цѣна 9 гр.¹²⁾.

22. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1701 г.¹³⁾, въ колич. 6000 экз.¹³⁾.
Цѣна 9 гр.¹⁴⁾.

23. Тоже, 32 л., въ 8^о, 1710 г.¹⁵⁾, въ колич. 6000 экз.¹⁶⁾.
Цѣна 9 гр.¹⁷⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429; Петрушевичъ, № 141.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 428—429.

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 59, 60, 62, 63, 64.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105; Zubrycki, O drukarniach, стр. 20.

⁵⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 19. Друкарь Памва Берында.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354—355, т. XI, стр. 484. Друкарь
Димитрій Кульчицкій.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 356.

⁸⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 256, 260; Петрушевичъ, № 112; Ундольскій,
№ 1123; Максимовичъ, № 63.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 260.

¹⁰⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, №№ 1003, 1009 и 1019.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407.

¹²⁾ Львовскій Ставроп. архивъ, № 1003, л. 19, 20, 21.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 413, 378.

¹⁴⁾ Львов. Ставропигіальный архивъ, № 1003.

¹⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421; Петрушевичъ, № 136
Ундольскій, № 1468.

¹⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420—421.

¹⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 37 об.

24. Тоже, 32 л., въ 8°, 1720 г.¹⁾, въ колич. 6000 экз.²⁾. Цѣна 9 гр.³⁾.

25. Тоже, 32 л., 8°, 1721 г., въ колич. 6000 экз.³⁾. Цѣна 9 гр., 4 гр.⁴⁾.

26. Воззваніе братства къ православнымъ о помощи на постройку церкви, школы и типографіи⁵⁾, 1600 г., въ л., въ колич. 100(?) экз.

Вояковичъ Іоанникій см. Розмышляне.

27. Вѣршѣ на Рождество Христово для утѣхи православнымъ христіанамъ, 18 лл., въ 4°, 1616 г.⁶⁾, въ колич. 500(?) экз.

28. Вѣршѣ зъ трагедіи ХС. *πάσχω* Григорія Богослова..... въ 4°, 1630 г.⁷⁾ въ колич. 500(?).

Граммати́ка доброглаголиваго еллинословенскаго языка, 184 лл., въ 8°, 1591 г., въ колич. 500(?) экз. Цѣна 24 гр.⁸⁾.

Грамматичка см. *Букварь*.

29. Окружная грамота Константинопольскаго патріарха Іереми 1589 г. Кіевскому митрополиту Михаилу Рогозѣ, Литовско-рускимъ епископамъ, духовенству и мірянамъ, объ уничтоженіи обычаевъ приносить въ церковь мяса и пироги для освященія въ праздники Рождества Христова и св. Пасхи, также святить день Пятницы вмѣсто дня воскреснаго, и Соборная грамота о томъ же⁹⁾, въ л., 1589—1590 и 1591 гг., въ колич. 100(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 66 об.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 431.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2.

⁵⁾ Петрушевичъ, хронологич. роспись, № 11; его же, Сводная галицко-русская лѣтопись съ 1600—1700 г., стр. 8—10; Голубевъ. Библиографич. замѣчанія, стр. 68—69.

⁶⁾ Петрушевичъ, хронологич. роспись, № 21, Ундольскій, № 203; Каратаевъ, № 223; Максимовичъ № 11. Друкаръ Памва Берында.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 23; Ундольскій, № 336; Каратаевъ, № 359; Максимовичъ, № 14.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 369.

⁹⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 22, стр. 29—31; Statutaria, № 17; Monumenta Confraternitatis, № 155; Zubrycki, O drukarniach, стр. 16; Каратаевъ, № 124; Чт. въ Об. Ист. и Др. Росс. за 1859 г., кн. III, матер. Славян. стр. 42; Ундольскій, № 107; Петрушевичъ, № 57.

30. *Евангеліе* = *Евангеліонъ*, лл. 1+3+3+5+412+3, въ л., 1636 г. ¹⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл. ¹⁾.

31. Тоже, въ л., 1639 г. ²⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14 зл.

32. Тоже, лл. 1+3+3+5+412 ³⁾, опасно вторицею издадешя, въ л., 1644 г. ³⁾, въ колич. 1065 экз. ³⁾. Цѣна 14—15 зл. ⁴⁾.

33. Тоже, 12+412 ⁵⁾, третицею издадешя, въ л., 1670 г., въ колич. 1503 экз. ⁵⁾. Цѣна 20 зл. ⁶⁾.

34. Тоже, 12+412, въ л., около 1683 г. ⁷⁾, въ колич. 600(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 133—134. Петрушевичъ, № 30; Ундольскій, № 404; Максимовичъ, № 18.

²⁾ Петрушевичъ, № 39; приложеніе къ т. XXIV Записокъ Им. Академіи Наукъ, № 3, статья Головацкаго: Дополненіе къ очерку славяно-русской библіографіи Ундольскаго, стр. 21, № 22; Каратаевъ, № 486.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 33; Ундольскій, № 545; Максимовичъ, № 29.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 543—544, 545—546, въ переплетѣ отъ 16¹/₂ до 18 зл., безъ переплета отъ 14—15¹/₂ зл., въ 1669 г. продавали въ переплетѣ по 24 зл. (Тамъ же, стр. 596), по 20 и 22. (Тамъ же, стр. 598).

⁵⁾ Тамъ же, стр. 487, 1255 экз. безъ предисловія, а 248 экз. съ предисловіемъ; Петрушевичъ, № 82; Ундольскій, № 850; Максимовичъ, № 41.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 604—612.

⁷⁾ Отецъ протоіерей Петрушевичъ полагаетъ, что братство издало это Евангеліе около 1683 г. Мы не можемъ согласиться съ глубокоуважаемымъ о. протоіереемъ потому, что если бы оно было издано въ этомъ году, то братство не преминуло бы объ этомъ упомянуть въ своей контрактной записи, начинающейся съ 1680 года (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 379—437). Но что оно было напечатано, (пока не извѣстно въ какомъ году), въ этомъ мы убѣждаемся изъ ревизіи книгъ, произведенной въ 1687 г., гдѣ говорится: „№ 277 Ewangelyi w seksternach 5 edycyi dawney oddaie się p. Korędowiczowi“. Пятая едиція показываетъ, что до 1687 года было пять изданій Евангелія. Какія-же это? Достоверно знаемъ 1636 г. *первое*, 1644 г. *второе* и 1677 г. *третье* изданіе, а о 4-мъ и 5-мъ—мы ничего не знаемъ. Сколько намъ извѣстно до 1636 г. не было изданія Евангелія во Львовѣ. Быть можетъ, братство беретъ общій счетъ своихъ изданій Евангелія, о коихъ говорятъ Головацкій (1639 г.) и о. Петрушевичъ (около 1683 г.), въ такомъ случаѣ дѣйствительно выйдетъ *пять* изданій. Но почему одни изданія считаются, а другія—нѣтъ?

35. Тоже, 1+3+3+5+112, въ л., 1600 г., въ колич. 1500 экз.¹⁾. Цѣна 24 зл.²⁾.

36. Тоже, 1+3+3+5+112, въ л., 1704 г., въ колич. 1200 экз.³⁾. Цѣна 24 зл.⁴⁾.

37. Тоже, 1+1+3+5+112, въ л., 1722 г.⁵⁾, въ колич. 1200 экз.⁵⁾. Цѣна 27 зл.⁶⁾.

38. Евангеліе и Апостолы 1+125+11 лл., въ 12⁰, 1706 г., въ колич. 794 экз.⁷⁾. Цѣна 2 зл. и 10 гр.⁸⁾.

Евхологонъ см. *Требникъ*.

39. Еѡѡѡа албо слодковонный дойзрѣлыхъ въ молодомъ вѣку... Арсенія Желиборскаго, еп. Львовскаго... духовныхъ цнотъ запахъ презъ Григорія Бутовича... дедикованный, лл. 10, въ 4⁰, 1642 г.⁹⁾, въ колич. 200(?) экз.

Св. Іоаннъ Златоустъ см. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8⁰, 1609 г., въ колич. 200(?) экз.

Тоже. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4⁰, 1614 г., въ колич. 200(?) экз.

40. Ирмологъ (Јермоѡѡ), въ 4⁰, 1670 г., въ колич. 300 экз.¹⁰⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230—231, 389—390; Петрушевичъ, № 109; Ундольскій, № 1105; Максимовичъ, № 59.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 230, 231, 233, 234, 240, 241, 243, 249.

³⁾ Тамъ же, стр. 299, 415—416.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 28, 31, 33; № 1024, стр. 2, 3, 4, 5.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 433; Петрушевичъ, № 144; Ундольскій, № 1403.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1030, стр. 2, 3, 4, 5.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417—418; Петрушевичъ, № 132.

⁸⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31, 34 об.

⁹⁾ Петрушевичъ, № 51; Каратаевъ, № 533.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272.

41. Ирмолой новаго изданія, въ л., 1709 г., въ колич. 800 экз.¹⁾.
Цѣна 15 зл.²⁾.

42. Ирмолойчикъ, въ 12°, 1698 г.³⁾, въ колич. 1200 экз.
Цѣна 2 зл., 10 гр.⁴⁾.

43. Катехизисъ въ 8°, 1643—1645 гг. (?)⁵⁾.

Лейтургіаріон см. Служебникъ Лутургій Божественныхъ.

44. Мелетій, патріархъ Александрійскій. О хрістіаньскомъ
благочестіи къ іудеомъ отвѣтъ, лл. 58, въ 8°, 1593 г.⁶⁾, въ колич.
200(?) экз.

45. Молитвенники⁷⁾, въ 8°, 1683 г., въ колич. 2000 экз.⁷⁾.
Цѣна 1½ зл.⁸⁾

46. Молитвеннички, въ 8°, 1696 г.⁹⁾, въ колич. 988 экз.⁹⁾.
Цѣна 3 зл. 10 гр.¹⁰⁾.

47. Тоже, „cum additione pozdrowien Pannie Przenaswietszey
per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich“¹¹⁾, въ 8°,
1705 г., въ колич. 2000 экз.¹¹⁾. Цѣна 1½ зл.¹²⁾.

¹⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 419—420; „nowey editiey, iako iest poprawiony
teraz de novo, y przydatkiem co kolwiek w nim przyłożono będzie“. Петру-
шевичъ, № 135; Ундольскій, № 1458; Львовскій Ставропигіальный архивъ,
№ 1024, стр. 21, 22, 23, 24, Сопиковъ, Опытъ Россійской бібліографіи, ч. I,
№ 419.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 35 об.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 407—408.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

⁵⁾ Подъ этимъ годомъ встрѣчаемъ упоминаніе о „Катехизисѣ“ *Львов-
скаго братскаго изданія*. Въ протоколахъ братскихъ читаемъ: „церковные
книги, друкованные въ нашей друкарнѣ упростили продовати и отдали п.
Стрелецкому“ между другими книгами и „Катехизисъ“ (Арх. Ю. З. Р., ч. I,
т. XI, стр. 76). Не будетъ-ли это Катехизисъ Л. Зизанія?

⁶⁾ Петрушевичъ, № 10; Каратаевъ, № 139; Ундольскій, № 116; Ма-
ксимовичъ, № 4.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 365.

⁸⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 31 об., л. 33, 35 об.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 274, 405; Львовскій Ставроп. арх.
№ 1003, л. 7.

¹⁰⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 7, 13 об., 30 об.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 417.

¹²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 30, 31 об.

48. Тоже, малые, въ 8°, 1716 г., въ колич. 1920 экз.¹⁾. Цѣна 1 1/2 зл.²⁾.

49. Мѣсяцесловъ, лл. 278, въ 4°, 1642 г., отдѣльно 294 экз., (дефект. 13 экз.³⁾ а съ Часословами въ колич. 1105 экз.³⁾. Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл.⁴⁾.

50. Тоже, лл. 278, въ 4°, 1692 г., въ колич. 125 экз.⁵⁾. Цѣна 1 зл., 27 грош. и 2 зл.⁴⁾.

Оглашеніе церкви братской Львовской, см. Воззваніе братства.

51. Октоихъ, въ 4°, 1601 г.⁶⁾, въ колич. 600(?) экз.

52. Тоже, лл. 1+1+3+348, въ л., 1630 г.⁷⁾, въ колич. 600(?) экз. Цѣна 14(?) зл.

53. Тоже, лл. 5+353, въ л., 1639 г.⁸⁾, въ колич. 600(?) экз.

54. Тоже, лл. 3+350, третицею издадися, въ л., 1644 г., въ колич. 1224 экз.⁹⁾. Цѣна 14 зл.¹⁰⁾.

55. Тоже, 1+3+350, съвершенъ четвертое издадися, въ л., 1686 г., въ колич. 1240 экз.¹¹⁾. Цѣна 24 зл.¹²⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 424—425.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 54 об., 55.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541—542.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543, 545.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 395. Перепечатка Мѣсяцеслова, находящагося при Часословѣ 1642 г.

⁶⁾ Петрушевичъ, № 12; Максимовичъ, № 5; Каратаевъ, № 166; Ундольскій, № 148.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 105, 194; Библіотека Кіевской Дух. Академіи, № ВХVI ²/₂₀; Петрушевичъ, № 24; Каратаевъ, № 357; Ундольскій, № 337; Максимовичъ, № 13. Типографъ Андрей Скольскій.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 38; Каратаевъ, № 494; Ундольскій, № 474; Максимовичъ, № 23.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 148, 151; Петрушевичъ, № 54; Каратаевъ, № 570; Ундольскій, № 546; Максимовичъ, № 30.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 547.

¹¹⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 384—387; Петрушевичъ, № 94; Ундольскій, № 1031.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 620.

56. Тоже, 1+3+351, въ л., 1700 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁾.
Цѣна 26 зл. ²⁾.

57. Тоже, 1+3+294, въ 4^о, 1715 г. ³⁾, въ колич. 596 экз. ⁴⁾.
Цѣна 8 зл. ⁵⁾.

58. О воспитаніи чадъ, лл. 4+40, въ 8^о, 1609 г. ⁶⁾, въ колич. 500(?) экз.

59. О священствѣ, лл. 29+448+12, въ 4^о, 1614 г. ⁷⁾, въ колич. 500(?) экз.

Орологіон см.: Часословъ полуставный.

60. О таинахъ церковныхъ, въ 4^о, 1640 г. ⁸⁾, въ колич. 500(?) экз.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 410; Петрушевичъ, № 125; Ундольскій, № 1282; Максимовичъ, № 70.

²⁾ Львовскій Ставронигіальный архивъ, № 1003, л. 22 об., 23 об.

³⁾ Библіотека Кіевской Духовной Академіи, № ВХVII⁹/₂₉₂; Петрушевичъ, № 138; Ундольскій, № 1545. „Книга сія Октоихъ.. Шестодникъ названая, въ кратцѣ, безъ вседневныхъ пѣній.. выдается: подлугъ исправленія церковного, на дни только воскресные—неделные, и съботнаго ради вечерняго набожетства, частью тежъ, и для потребы молодыхъ людей побожнаго ученія, нѣкоторыи находятъ, ижъ для многихъ своихъ забавъ и трудностей не могутъ вседневнаго и великаго пѣнія церковнаго быти участниками, абы принаймнѣй тую отримавши книгу, по шестомъ дню каждого тыждня, яко ку отпочненію отъ працъ и забавъ временныхъ, седмого дня увольняючися духовне, отъ субботы зачинаючи вечерняя молитвы ку неделѣ, на божественная приготовася пѣнія.... воспоминаючи день велій свѣтлаго и преславнаго изъ мертвыхъ воскресенія Іс. Христа, Сына Божія... если иныхъ дней не можемо для слушныхъ причинъ въ день еднакъ неделной Лѣтургіи Божественной бысмо слухали, и презъ тые гимны пѣній Божественныхъ, въ книзѣ сей описаныхъ, чуйностію слухати приготвилися....“ Предисловіе. (Библіотека Кіевской Дух. Академіи. № ВХVII⁹/₂₉₂).

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 336, 424.

⁵⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

⁶⁾ Петрушевичъ, № 16; Каратаевъ, № 199; Голубевъ, библиографич. замѣчанія, стр. 70.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 18; Каратаевъ, № 215; Ундольскій, № 693; Максимовичъ, № 8. Трудомъ іеромон. Пафнутія.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 40; Каратаевъ, № 505; Ундольскій, № 495; Максимовичъ, № 24.

61. Пасхалія при Псалтыри, въ 12^о, 1705 г., въ количествѣ 2000 экз.¹⁾.

62. Плачъ albo Ляментъ по зестю зъ свѣта сего вѣчної памяти годного Григорія Желиборскаго, лл. 8, въ 4^о, 1615 г.²⁾, въ колич. 300(?) экз.

63. Полуставцы, въ 4^о, 1642 г., въ колич. 1105 экз.³⁾. Цѣна 5 зл.⁴⁾.

64. Тоже, въ 8^о, 1670 г., въ колич. 1337 экз.⁵⁾. Цѣна 7—10 зл.⁶⁾.

65. Тоже, въ 8^о, 1698 г.⁷⁾, въ колич. 1500(?) экз. Цѣна 3 зл., 10 гр.⁷⁾.

66. Тоже, въ 8^о, 1701 г., въ колич. 1500 экз.⁸⁾. Цѣна 3 зл., 10 гр.⁹⁾.

67. Тоже, въ 12^о, 1711 г., въ колич. 1996 экз.¹⁰⁾. Цѣна 3 зл. 10 гр.¹¹⁾.

68. Тоже, въ 8^о, 1720 г. въ колич. 1195 экз.¹²⁾. Цѣна 3 зл. 10 гр.¹³⁾.

69. Посланіе Львовскаго епископа Гедеопа Балабана отъ 8 ноября 1585 г. ко всѣмъ православ. христіанамъ относительно

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416—417.

²⁾ Петрушевичъ, № 19; Каратаевъ, № 219; Ундольскій, № 195; Максимовичъ, № 10.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 541; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542, 543.

⁵⁾ Тамъ же, стр. 487.

⁶⁾ Тамъ же, стр. 604—607.

⁷⁾ Львов. Ставроп. арх. № 1003, л. 18.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 411—412.

⁹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003. л. 23, л. 27 об., л. 28, л. 32.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 421; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 39.

¹¹⁾ Львов. Ставроп. архивъ, № 1003, л. 39.

¹²⁾ Тамъ же, т. XII стр. 432, а должно быть 2000 экз.

¹³⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 63 об., 64, 64 об.

помощи на покупку оставшейся типографіи Ивана Θεодорова, въ л., 1585 г.¹⁾, въ колич. 200(?) экз.

70. Тоже, отъ 1 и 20 мая, въ л., 1586 г.²⁾, въ колич. 200(?) экз.

71. Окружное посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго, къ православнымъ о доставленіи пособій Львовскому братству на возобновленіе сгорѣвшей церкви, постройки школы, типографіи и другихъ строеній, въ л., 1592 г.³⁾, въ колич. 800(?) экз.

72. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіального братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матеріальной помощи, въ л., 1608 г.⁴⁾, въ колич. 800(?) экз.

73. Проскомедія, въ 4⁰, 1699 г.⁵⁾, въ колич. 600 экз.⁵⁾. Цѣна 10 гр.⁶⁾.

74. Поученіе новосвященному іерееви, егда епископъ отпущаетъ къ престолу его отъ себе: подасть свитокъ сей. И о тайнахъ въ посполитости церковныхъ⁷⁾, лл. 25, въ 4⁰, 1642 г., въ колич. 500(?) экз.

75. Просфонима, привѣтъ Михаилу Рогозѣ, митрополиту Кіевскому и Галицкому, стихами и прозою на славянскомъ и греческомъ языкахъ, лл. 6, въ 4⁰, 1591 г.⁸⁾, въ колич. 300(?) экз.

¹⁾ Петрушевичъ, № 3; Zubryski, O drukarniach, стр. 14.

²⁾ Петрушевичъ, № 4, Временникъ Ставропигійскій за 1884 г., стр. 144—146; Zubryski, O drukarniach, стр. 14, 61—63.

³⁾ Ак. З. Р., т. IV, № 32, Временникъ Ставропигійскій за 1874 г., стр. 113; Zubryski, Rys do historyi narodu Ruskiego i hierarchii cerkiewney, Lwow, 1857, прибавленіе; Петрушевичъ, № 9.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 526—529. Теперь хранится въ Кіевскомъ Центральномъ архивѣ.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 373, 409.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 46; Каратаевъ, № 548; Ундольскій, № 515; Голубевъ, Петръ Могила, т. II, приложенія, № 57, стр. 206—232.

⁸⁾ Петрушевичъ, № 8; Каратаевъ, № 122; Ундольскій, № 110; Максимовичъ, № 2; Русская Истор. Библіотека, т. XIX.

76. Псалтырь, 1+500 стр., въ 4^о, 1608 г., въ колич. 500 экз. ¹⁾.
Цѣна 20 грош. ²⁾.

77. Тоже, въ 4^о, 500 стр., 1615 г., въ колич. 1000(?) экз. ³⁾.

78. Тоже, такъ называемая Кирилловская, въ 4^о, 1622 г. ⁴⁾,
въ колич. 1000(?) экз. Цѣна 3 зл., 13 гр. и 4 зл. ⁵⁾.

79. Тоже, въ 4^о, 1634 г. ⁶⁾, въ колич. 1000(?) экз.

80. Тоже, лл. 4+243, въ 4^о, 1637 г. ⁷⁾, въ колич. 1200(?)
экз. Цѣна 3—4 зл. ⁸⁾.

81. Тоже, лл. 5+254, *шестое* изданіе, въ 4^о, 1665 г., въ ко-
лич. 1417 экз. ⁹⁾. Цѣна 4 зл. ¹⁰⁾.

82. Тоже, безъ молитвъ, въ 4^о, 1668 г., въ колич. 1500 экз. ¹¹⁾.
Цѣна 4 зл. ¹²⁾.

¹⁾ Zubryski, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 14; Каратаевъ, № 192; Максимовичъ, № 7; Ундольскій, № 173.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75, 76.

³⁾ Петрушевичъ, № 20; Каратаевъ, № 222; Ундольскій, № 196; Макси-
мовичъ, № 91.

⁴⁾ Петрушевичъ, № 22; Максимовичъ, № 12; Ундольскій, № 250. Было,
кажется, еще изданіе Псалтырки 1608—1611 гг. въ 12^о.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 368, 369; 4 зл. въ переплетѣ.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 106; Zubryski, O drukarniach, стр. 20;
Петрушевичъ, № 28; Каратаевъ, № 413; Ундольскій, № 381; Максимовичъ,
№ 17.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 32; Каратаевъ, № 453; Ундольскій, № 432.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 194, 222, а „въ секстернахъ“ по 2 зл.,
увязованные по зл. 2, гр. 20. (Тамъ же, стр. 545), и по зл. 2, гр. 13½ и зл.
2, гр. 10. (Тамъ же, стр. 547).

⁹⁾ Тамъ же, стр. 239, 244, 594; заказано было напечатать 1300 экз.,
но типографъ тайно напечаталъ для себя 117 экз., которые братство от-
няло. (Тамъ же, стр. 239; Петрушевичъ, № 72; Ундольскій, № 805; Макси-
мовичъ, № 35).

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254.

¹¹⁾ Тамъ же, стр. 487.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 595.

83. Тоже, славян. буквами на румынскомъ языкѣ, въ 4^о, 1671 г., въ колич. 500(?) экз. ¹⁾).

84. Тоже, въ 4^о, 1679—80 гг., въ колич. 1987 экз. ²⁾). Цѣна 2 зл., 21 гр. ³⁾).

85. Тоже, лл. 204+49, въ 12^о, 1687 г., въ колич. 1260 экз. ⁴⁾). Цѣна 2 зл., 2 зл. и 10 гр. ⁵⁾).

86. Тоже, въ 4^о, 1692 г., въ колич. 1494 экз. ⁶⁾). Цѣна 3 зл. ⁷⁾).

87. Тоже, въ 4^о, 1697 г., въ колич. 1000 экз. ⁸⁾). Цѣна 3 зл. ⁹⁾).

88. Тоже, въ 4^о, 1699 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 3 зл. ¹¹⁾).

89. Тоже, въ 4^о, 1702 г., въ колич. 994 экз. ¹²⁾). Цѣна 3 зл. ¹³⁾).

90. Тоже, въ 12^о, 1704 — 1705 гг., въ колич. 2000 экз. ¹⁴⁾). Цѣна 70 грош. ¹⁵⁾).

¹⁾ Zubrycki, O drukarniach, стр. 27; Петрушевичъ, № 87.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 363—364.

³⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 185—186.

⁴⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 621. Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29; Максимовичъ, № 51; Петрушевичъ, № 96; Ундольскій, № 1060.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 184, 186; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 256, 259—260; Петрушевичъ, № 114; Ундольскій, № 1125; Максимовичъ, № 62.

⁷⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5, л. 6 об.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 279—280, 406.

⁹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 19.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 409; Петрушевичъ, № 122; Ундольскій, № 1257; Максимовичъ, № 67.

¹¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 20.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 377—378. Братство заказывало 800 экз. (Тамъ же, стр. 414—415 „według exemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiey psaltery“. У о. Петрушевича (№ 128), Ундольскаго (№ 1334) и у Максимовича (№ 73) настоящая Псалтырь помѣщена подъ 1703 г. Едва-ли это вѣрно?

¹³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 27, 28, 29, 30.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416; Zubrycki, O drukarniach, стр. 28; Петрушевичъ, № 131; Максимовичъ, № 74; Ундольскій, № 1378. Заказано было 1500 экз., а доставлено 2000 (Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 416).

¹⁵⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 29.

91. Тоже, лл. 2+252, въ 4^о, 1707—8 гг., въ колич. 1200 экз.¹⁾.
Цѣна 4 зл.²⁾.

92. Тоже, въ 4^о, 1715 г., въ колич. 1497 экз.³⁾. Цѣна 4 зл.⁴⁾.

93. Тоже, въ 4^о, 1722 г., въ колич. 1990 экз.⁵⁾. Цѣна 5 зл.
20 гр.⁶⁾.

94. Размышляне о муцѣ Христа Спасителя нашего при тымъ
веселая радость зъ тріумфалного Его воскресенія: вѣршами напи-
саныи презъ многогрѣшного инока Іоанникія Волковича, 31 л.,
въ 4^о, 1631 г.⁷⁾, въ колич. 300(?) экз.

95. Служебникъ (Леітургіаріонъ), лл. 8+241, въ 4^о, 1637 г.⁸⁾,
въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 3¹/₂—4 зл.⁹⁾.

96. Тоже, 4+335+57, въ 4^о, 1666 г., въ колич. 1289 экз.¹⁰⁾.
Цѣна 8 зл.¹¹⁾.

97. Тоже, 228+42, въ л., 1680 г., въ колич. 825 экз.¹²⁾.
Цѣна 8 зл.¹³⁾.

98. Тоже, лл. 4+350+60+3, въ 4^о, 1681 г.¹⁴⁾, въ колич.
500(?) экз. Цѣна 8(?) зл.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 418—419; Петрушевичъ, № 134; Ундольскій № 1434.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 34, 35.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 333, 423—424.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 52 об., 53.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 434—435, а должно быть 2000; Петрушевичъ, № 143; Ундольскій, № 1640; Максимовичъ, № 78.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 73 об.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 26; Каратаевъ, № 378; Ундольскій, № 354; Максимовичъ, № 15.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 121, 545; Петрушевичъ, № 31; Каратаевъ, № 452; Ундольскій, № 431.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 545.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 249, 485—486. Петрушевичъ, № 75; Ундольскій, № 816, Максимовичъ, № 37.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 254, 256, 595, 596.

¹²⁾ Тамъ же, стр. 364, 379, заказано было 800 экз.; Петрушевичъ, № 89; Ундольскій, № 958; Максимовичъ, № 48.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 611, 612, 614, 620, 623.

¹⁴⁾ Петрушевичъ, № 90; Ундольскій, № 979.

99. Тоже, третье тѣпомъ издадѣся, лл. 1+3+228+43, въ л., 1691 г., въ колич. 1500 экз.¹⁾. Цѣна 10 зл.²⁾.

100. Тоже, четвертое тѣпомъ издадѣся, лл. 1+3+350+60+3, въ 4^о, 1702 г., въ колич. 990 экз.³⁾. Цѣна 10 зл.⁴⁾.

101. Тоже, лл. 4+288+43+1, въ л., 1712 г., въ колич. 997 экз.⁵⁾. Цѣна 12 зл.⁶⁾.

102(?). Требникъ (Евхологіонъ), въ 4^о, 1637 г.⁷⁾.

103. Тоже, въ 4^о, 1668 г., въ колич. 1200 экз.⁸⁾. Цѣна 9 зл. 20 гр.⁹⁾.

104. Тоже, второе издадѣся, лл. 1+3+12+429+13, въ 4^о, 1682 г., въ колич. 1000 экз.¹⁰⁾. Цѣна 10 зл.¹¹⁾.

105. Тоже, въ 4^о, 1688 г.¹²⁾. Цѣна 10 зл.

106. Тоже, въ 4^о, 1695 г., въ колич. 1491 экз.¹³⁾. Цѣна 12 зл.¹⁴⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 233, 235, 236, 240, 241, 242, 243—244, 392—394 и т. XI, стр. 632; Петрушевичъ, № 111; Ундольскій, № 1115; Максимовичъ, № 60.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 630.

³⁾ Тамъ же, стр. 377, 413, должно быть 1000 экз.; Петрушевичъ, № 127, Ундольскій, № 1322; Максимовичъ, № 72.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 26.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 319, 324, 421—422, должно быть 1000 экз., Петрушевичъ, № 137; Ундольскій, № 1500; Максимовичъ, № 75.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 41 об.

⁷⁾ Петрушевичъ, № 33; Максимовичъ, № 20; Каратаевъ, № 451; Ундольскій, № 436.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 486; Петрушевичъ, № 78; Максимовичъ, № 39; Ундольскій, № 828.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

¹⁰⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 364—365, 381—382; Петрушевичъ, № 91; Ундольскій, 992; Максимовичъ, № 49.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 625, 630, 630, 634.

¹²⁾ Петрушевичъ, № 102; Максимовичъ, № 58; Ундольскій, № 1075.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 257, 265, 399—400, должно быть 1500 экз.; Петрушевичъ, № 117; Максимовичъ, № 65; Ундольскій, № 1178.

¹⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 13 об., л. 17.

107. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1697 г., въ колич. 600 экз.¹⁾. Цѣна 4 зл., 15 гр.²⁾.

108. Тоже, лл. 1+2+286+15, въ 8°, 1698 г.³⁾, въ колич. 1200 экз. Цѣна 4 зл., 15 гр.²⁾.

109. Тоже, лл. 16+429+13, въ 4°, 1719 г., въ колич. 1200 экз.⁴⁾. Цѣна 15 зл.⁵⁾.

110. Тоже, лл. 1+2+286+15+44, въ 8°, 1720 г.⁶⁾, въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 15 зл.⁵⁾.

Трѣфологіонъ см. Анѣологіонъ.

111. Тріодъ Постная, въ л., 1645 г., въ колич. 600(?) экз. Цѣна 13—20 зл.⁷⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 406—407. Библиотека Кіево-Печерской Лавры.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 18 об.

³⁾ Библиотека Кіево-Печерской Лавры.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 429—430; Петрушевичъ, № 140; Ундольскій, № 1593.

⁵⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 62.

⁶⁾ Петрушевичъ, № 142; Ундольскій, № 1617.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 182, 203, 202, 204, 212, 222, 226, 545, 547, 559, 562. Намъ кажется, что въ этомъ году была напечатана впервые Тріодъ Постная. О ней братство вело переговоры съ Слезкою еще въ 1641 г. (Тамъ же, стр. 140—141), но не сошлись въ цѣнѣ. Въ 1645 г. 22 іюня, во время элекціи, братство упросило Андрея Стрѣлецкаго продавать книги, *напечатанныя въ братской типографіи*, но здѣсь еще о Тріоди Постной не упоминается. (Тамъ же, стр. 154), только 30 іюня того же года о ней ведется рѣчь. Значитъ она вышла изъ типографіи въ 1645 году между 22—30 іюня (Тамъ же, стр. 145, 545), и поступила немедленно въ продажу. О ней упоминается въ 1645 (тамъ же, стр. 545), 1649 г. (стр. 547), 1654 (стр. 559), 1656 (стр. 182, 562), 1657 (стр. 203, 204), 1659 (стр. 212), 1661 (стр. 222) и 1662 г.г. (стр. 226, 227).

112. Тоже, лл. 1+2+1+436, въ л., 1664 г., въ колич. 914 экз. ¹⁾. Цѣна 18 зл. ²⁾.

113. Тоже, въ л., 1688 г., въ колич. 1250 экз. ³⁾. Цѣна 26—28 зл. ⁴⁾.

114. Тоже, 4+436 лл., въ л. 1699 г. ⁵⁾, въ колич. 1200(?) экз. Цѣна 28 зл. ⁶⁾.

115. Тоже, 4+436 лл., въ л., 1717 г. ⁷⁾, въ колич. 1200 экз. ⁸⁾. Цѣна 32 зл. ⁹⁾.

116. Тріодъ Цвѣтная, *первое* (издадися), 1+1+3+2+431 лл. въ л., 1663 г., въ колич. 860 экз. ¹⁰⁾. Цѣна 20—22 зл. ¹¹⁾.

117. Тоже, 1+3+2+439+1 лл., второе издадися, въ л., 1688 г., въ колич. 1260 экз. ¹²⁾. Цѣна 26 зл. ¹³⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 243, 484, 588; Петрушевичъ, № 66, 68; Ундольскій, № 797, 799; Максимовичъ, № 33. Не могло такъ случиться, что подрядъ два года выходила Тріодъ Постная, начата она была печатаньемъ въ 1663, а окончена въ 1664 г. Если-бы было иначе, то братство не преминуло бы сказать. Вотъ что братство говоритъ объ изданіи настоящей кн.: „Сію Тріодъ Постную тѣпомъ изъобразити и свѣту подати уважилисмо, абы яко от нѣякаго источника чашу трудолюбную приснотекущую, сладостми церковными, отъ которыхъ лѣнія медоточныя истекають и сердца вѣрныхъ напаяють. Тоею чашею душа жаждущихъ и правыхъ любящая сердцемъ упокоити и увеселити“.

²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 244, 588.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184, 186, 188, 190, 192, 193, 200—201, 388, Петрушевичъ № 101, Ундольскій, № 1062; Максимовичъ, № 53.

⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 202, 231; Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, стр. 2.

⁵⁾ Zubruski, O drukarniach, стр. 28, Петрушевичъ, № 120; Ундольскій, № 1256; Максимовичъ, № 68.

⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 22.

⁷⁾ Zubruski, O drukarniach, стр. 31; Петрушевичъ, № 139; Ундольскій, № 1577; Максимовичъ, № 76.

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 426.

⁹⁾ Львовскій Ставропиг. архивъ, № 1003, л. 58 об.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 356—358, 484, 577, заказано было 800 экз.; Петрушевичъ, № 67; Ундольскій, № 796; Максимовичъ, № 34.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 222, 587, 595, въ складъ продавали по 17 зл. и 20 гр. (596).

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 178, 179—180, 383—387; Петрушевичъ, № 100; Ундольскій, № 1061; Максимовичъ, № 54.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 182, 184, 185, 189.

118. Тоже, 1+3+2+431+1 лл., въ л., 1701 г. ¹⁾), въ колич. 1200 экз. Цѣна 28 зл. ²⁾).

119. Тоже, въ л., 1714 г., въ колич. 1197 экз. ³⁾). Цѣна 31 зл. ⁴⁾).

120. *Уставъ Молитвъ = Молитвословъ*, 11+696+12 лл., въ 16^о, 1670 г. ⁵⁾).

121. Часословъ, въ 4^о 1608 г., въ колич. 500 экз. ⁶⁾). Цѣна 20 гр. ⁷⁾).

122. Часословъ полуставный, лл. 1+2+276+Мѣсяцословъ лл. 278, въ 4^о, 1642 г., въ колич. 1105 экз. ⁸⁾). Цѣна 4½—5 зл. ⁹⁾).

123. Тоже, въ 4^о, 1668—1670 гг., въ колич. 1337 экз. ¹⁰⁾). Цѣна 7—9 зл. ¹¹⁾).

124. Часословъ, въ 4^о, 1689 г. ¹²⁾), въ колич. 1527 экз. ¹³⁾). Цѣна 7 зл. ¹⁴⁾).

125. Часословъ съ Мѣсяцесловомъ, 1+5+2+276+278 лл., въ 4^о, 1692 г., въ колич. 1200 экз. ¹⁵⁾). Цѣна 8 зл. ¹⁶⁾).

¹⁾ Библіотека Кіевской Дух. Академіи, № ВХV 1/3. Въ концѣ книги съ 424—431 л. погинація перепутана.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 23 об., л. 26.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 334, 422—423, должно быть 1200 экз.

⁴⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 50, 51.

⁵⁾ Румянцевскій Музей, № 378; Петрушевичъ, № 84; Ундольскій, № 851; Максимовичъ, № 43.

⁶⁾ Zubryski, O drukarniach, стр. 18; Петрушевичъ, № 13; Каратаевъ, № 191; Ундольскій, № 172; Максимовичъ, № 6.

⁷⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 75, а въ 1626 году уже продавали по 2 зл. и 20 грош. (Тамъ же, стр. 368).

⁸⁾ Тамъ же, стр. 541—542; Петрушевичъ, № 50; Каратаевъ, № 549; Ундольскій, № 514; Максимовичъ, № 27. Типографъ Андрей Скольскій.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 542—545, 547, 553, 559, 582.

¹⁰⁾ Тамъ же, стр. 487; Петрушевичъ, № 79; Ундольскій, № 829; Максимовичъ, № 38.

¹¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 604—605 переплетенные.

¹²⁾ Петрушевичъ, № 107; Ундольскій, № 1100.

¹³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 184.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, 625.

¹⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 244, 245, 252, 365, 394—396; Петрушевичъ, № 113; Ундольскій, № 1124; Максимовичъ, № 61.

¹⁶⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 5 об.

126. Часословъ малый=Часовнички, въ 8°, 1662 г., въ колич. 650 экз.¹⁾. Цѣна 24 гр.²⁾.

127. Тоже, въ 8°, 1664—1665 гг., въ колич. 1275 экз.³⁾. Цѣна 24(?) гр.

128. Тоже, въ 8°, 1669 г., въ колич. 1550 экз.⁴⁾. Цѣна 1 зл.⁵⁾.

129. Тоже, въ 8°, 1677 г., въ колич. 1990 экз.⁶⁾. Цѣна 1 зл.⁷⁾.

130. Часословецъ, въ 8°, 1688 г., въ колич. 1527 экз.⁸⁾. Цѣна 1 зл.⁹⁾.

131. Часословецъ малый, въ 8°, 1696 г., въ колич. 1492 экз.¹⁰⁾. Цѣна 1 зл. 13 гр.¹¹⁾.

132. Тоже, въ 8°, 1701 г., въ колич. 2000 экз.¹²⁾. Цѣна 1 зл. 23 гр.¹³⁾.

133. Тоже, въ 8°, 1704 г., въ колич. 1290 экз.¹⁴⁾. Цѣна 1 зл. 23 гр.¹⁵⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 354 — 355. Типографъ Димитрій Кульчицкій.

²⁾ Тамъ же, стр. 356, въ „секстернахъ“.

³⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 225, 484.

⁴⁾ Тамъ же, стр. 265, 487; Петрушевичъ, № 81; Ундольскій, № 843; Максимовичъ, № 40.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 583, а въ переплетѣ по 1 зл. и 6 грош. (Тамъ же, стр. 596).

⁶⁾ Тамъ же, стр. 608, 615 и т. XII, стр. 363.

⁷⁾ Тамъ же, т. XI, стр. 614.

⁸⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 184; Петрушевичъ, № 104; Ундольскій, № 1076; Максимовичъ, № 55.

⁹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 186.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 405, должно быть 1500 экз., 271, 369, 372, 376.

¹¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1003, л. 6 об.

¹²⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 412—413.

¹³⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 23 об., 24, 26.

¹⁴⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 415—416.

¹⁵⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 28 об., 29, 30 об., 32 об., 33, 34.

134. Тоже, въ 8^о, 1710 г., въ колич. 3000 экз.¹⁾. Цѣна 1 зл. 23 гр.²⁾.

135. Тоже, въ 8^о, 1719 г., въ колич. 2985 экз.³⁾. Цѣна 1 зл. 23 гр.⁴⁾.

136. Шестодневникъ, въ 4^о, 1670 г., въ колич. 812 экз.⁵⁾. Цѣна 7 зл.⁶⁾.

137. Тоже, въ 4^о, 1689 г., въ колич. 1030 экз.⁷⁾. Цѣна 7 зл.⁸⁾.

138. Тоже⁹⁾, въ 4^о, 1715 г., въ колич. 596 экз.¹⁰⁾. Цѣна 8 зл.¹¹⁾.

Ярмолой см. Ирмологъ.

Ярмолайчикъ см. Ирмолойчикъ.

Такимъ образомъ Львовское братство въ періодъ своей дѣятельности въ лоцѣ православной церкви выпустило изъ своей типографіи громадное количество экземпляровъ книгъ, превышающее 160,000, при чемъ большинство ихъ было содержанія богослужебнаго и религіозно-нравственнаго¹²⁾.

¹⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 420.

²⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 37 об., 38.

³⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 429.

⁴⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 59 об., 62.

⁵⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 262, 272, 487; Петрушевичъ, № 83; Ундольскій, № 859; Максимовичъ, № 42.

⁶⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 614.

⁷⁾ Тамъ же, т. XII, стр. 194, 195, 198, 199, 388—389; Петрушевичъ, № 108; Ундольскій, № 1103; Максимовичъ полагаетъ, что былъ въ 1688, едва-ли?

⁸⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XI, стр. 623, въ переплетѣ по 8 зл. (Тамъ же, стр. 625).

⁹⁾ Вѣроятно тоже, что Октоихъ подъ 1715 годомъ.

¹⁰⁾ Арх. Ю. З. Р., ч. I, т. XII, стр. 336, 424.

¹¹⁾ Львов. Ставроп. арх., № 1003, л. 52.

¹²⁾ Съ 1585 по 1722 гг. братство наше выпустило въ свѣтъ церковно-богослужебныхъ книгъ 123757, грамматикъ 500, букварей 34237 и много другихъ книгъ, всего 160,000 экземпляровъ.

Богатство христiанской идеи, лежащей въ основѣ западно-русскихъ братствъ, просвѣтительный и гуманно-нравственный характеръ ихъ дѣятельности, направленный на защиту православной вѣры и русской народности, все это стяжало имъ, по выраженiю одного ревнителя православiя, „славу вѣками не стираемую“ ¹⁾. Въ ряду-же этихъ братствъ первенствующее мѣсто принадлежитъ нашему братству Львовскому. Оно было *старѣйшимъ* и *первымъ* между всѣми православными братствами. Последнiя должны были сообразоваться съ постановленiями своего старѣйшаго брата и подчиняться его требованiямъ. Такъ смотрѣли на Львовское братство восточные патрiархи, щедро надѣлявшiе его правами; такъ было и на самомъ дѣлѣ, по крайней мѣрѣ, въ годы его расцвѣта.

Львовское братство въ концѣ XVI столѣтiя, въ виду усилившейся пропаганды католицизма и вообще иновѣрiя, будучи реформировано сообразно съ потребностями времени, сосредоточивало въ своихъ рукахъ дѣятельность *религiозную, просвѣтительную, благотворительную* и *миссiонерскую*. Важнѣйшiя дѣянiя въ западно-русской церкви, направляемыя къ охраненiю православiя и русской народности отъ посягательствъ на нихъ католицизма, совершались при самомъ живомъ участiи въ нихъ Львовскихъ братчиковъ, обнаруживавшихъ при этомъ необычайную энергiю и нещадившихъ при защитѣ праотцовой вѣры матеріальныхъ средствъ. Обновленный Львовскiй братскiй уставъ, построенный на началахъ христiанскихъ (жить по евангельски, по ученiю и правиламъ святоотеческимъ, примѣромъ личной жизни побуждать другихъ къ самоусовершенствованiю) служилъ образцомъ для другихъ братствъ. Львовская братская школа долгое время была свѣточемъ для всей Западной Руси и даже другихъ едино-вѣрныхъ странъ (Молдаво-Валахiи), снабжая научными силами повозникавшiя учебныя заведенiя. Братская типографiя неустанно

---

¹⁾ Выраженiе Гервасiя, епископа Переяславскаго (Арх. Ю.-З. Р., ч. I, т. III, стр. 250).

работала, удовлетворяя разнообразнымъ потребностямъ — и богослуженія и религіозно-нравственного чувства, и школьнаго обученія и вообще просвѣщенія въ духѣ православія. Организованныя благотворительныя заведенія—больницы, пріюты, богадѣльни, странноприимные дома братства, представляли прекрасное поле для вкорененія и воспитанія въ обществѣ наклонности къ милосердію и служенію страждущему человѣчеству, и дѣлали братство окомъ слѣпыхъ, ногою хромыхъ, покровомъ живыхъ, молитвою за умершихъ. Заботы Львовскаго братства объ устройствѣ и украшеніи храма, о чинномъ отправленіи священно-служителями богослуженія, о гармоническомъ „спѣваніи“, живой церковной проповѣди—были дѣйствительнымъ средствомъ „для помноженія хвалы Божія“. Представляя съ себя строго дисциплированную семью, крѣпкую внутренними связями христіанской любви и единомыслія, братства, примѣрами личной жизни своихъ членовъ возбуждало и другихъ къ самоусовершенствованію,—являлось учрежденіемъ воспитательнымъ для христіанской личности.

Таковы предъ усторією заслуги Львовскаго Ставропигіальнаго братства для православной церкви и русскаго общества. Мы начертали ихъ рукою слабою. Но къ своему голосу мы присоединили свидѣтельства того времени: снабдили свое изслѣдованіе многочисленными документами ¹⁾. Послѣднее обстоятельство при всѣхъ не-совершенствахъ нашего труда, падѣмся, служить достаточнымъ оправданіемъ для появленія его въ свѣтъ.

А. Крыловскій.

---

¹⁾ На бóльшую часть ихъ мы ссылаемся. Нѣкоторые изъ нихъ, хотя и не имѣютъ прямого отношенія къ предмету нашего изслѣдованія, по характеризуютъ то время съ религіозно-нравственной стороны и, безъ сомнѣнія, будущими изслѣдователями судебъ западно-русской церкви будутъ использованы.

Протоколы Львовскаго Ставропигіального Братства.

---

1. Списокъ лицъ, вступившихъ въ члены Львовскаго Ставропигіального братства 1586, 1590, 1591, 1597, 1600, 1601, 1609 годахъ.

Терминаль ¹⁾ реистра до братства вступуючих з даткомъ в року
ѣаха при елекции в недѣлю в Оомину:

Алексей Малечки, Оома Іоанович Бабиць, Димитрие Красовскій, Дорофей Омилиянович—гр. ііі, Костантин Корнѣакть, Іоанн Красовскій—гр. ііі, Лука Григорович Губа, Манолисъ Арфанисъ Маринетось, Юрей Козмич Рогатинец—гр. ііі, Іоанн Козмич Рогатинец—гр. ііі, Іоан Зѣнькович—гр. ііі, Іоанн Бруханъскій, Яней Афендиковичъ, Манолисъ Мадзапета, Лука Василевичъ—гр. ііі, Феодор Іоанов Драбикъ—грош. ііі, Касиянь Сахновичъ—грош. ііі, Николае Лукашевичъ—грош. ііі, Іоанн Іоаннович Еросъ—грош. ііі, Прокопие Оеодоровичъ—грош. ііі, Іосифъ Устияновичъ, Евстафей Михайловичъ, Оеодор Матоеевичъ, Максим Кравец, Андрей Козмичъ Подвоевож—грош. ііі, Іоанн Іоановичъ Пятниц(кій)—грош. їг, Іоанн Андреевичъ, Матеей Бабиць, Гавріилъ Дороеевичъ ²⁾, Михайло Семинович Добранс(кій)—грош. ііі, Алексей Григориевичъ (изъ) Вел(икихъ) Лук--грош. їѳ, Исаия Отомич, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитриев Бѣлдага—грош. ііі, Михайло Серво, Антоний Катакало, Андриян Дамило, Есифъ Онофриевичъ Спотурто, Гри-

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ: „Терминаль вступуючих до братства“.

²⁾ Въ подлинникѣ зачеркнутъ по опредѣленію братства см. приложение стр. 62—63.

горий Стефановичъ, Василий Стефановичъ—грош. ѿ, Павелъ Михайловичъ куш(ниръ)—грош. ѿ, Александер Стефанович сафьян(никъ)—(зол.) ѿ, грош. ѿ, Филипъ Феодоров(ичъ) маляр—грош. ѿ, Іоаннъ Василевич Бѣлдага—гр. ѿ, Лукиянъ Василевичъ Войтовъ—грош. ѿ, Василий Олексеевичъ Другобыц(кій)—грош. ѿ, Прокоп Григориев Мечникъ—грош. ѿ, Стефан Іоанов коваль—грош. ѿ, Олексей Карповичъ кушнѣр—грош. ѿ, Іоаннъ Іоановичъ фарбѣр—грош. ѿ, Феодор Матѣевичъ Подборец—грош. ѿ, Павелъ Василевичъ кравец, Григорий Димитриев Межиб(ож)—гр. ѿ, Стефанъ Оомичъ—грош. ѿ, Іоаннъ Корунка, Василий Евстаоиев—грош. ѿ, Феодор Карповичъ—грош. ѿ, Василий Семиіоновичъ Бабичъ.

Терминалъ реистра до братѣства вступуючих з даткомъ року Бож. парож. ѿѿфпг:

Алексей Малечкий грош. ѿ далъ, Оома Іоановичъ Баб(ичъ) грош. ѿ далъ, Дімитріе Красовъский Козм. грош. ѿ далъ, Дорооей Омеліанович грош. ѿ далъ, Константинъ Корниактосъ грош. ѿ далъ, Іоан Красовъский грош. з далъ, Лука Григорев. Губа грош. ѿ далъ, Манолисъ Арфанисъ Маринетос грош. ѿ далъ, Юрей Козмичъ Рогатинец грош. ѿ далъ, Іоаннъ Козмич Рогатинец грош. ѿ далъ, Іоаннъ Зѣньковичъ грош. ѿ далъ, Іоаннъ Бруханский грош. ѿ далъ, Яней Афендиковичъ (ѿѿф)у року грош. ѿ далъ, Манолисъ Мадзапета грош. ѿ далъ, Лука Василевичъ грош. ѿ далъ, Феодор Іоанов Драбикъ грош. ѿ далъ, Касиян Сахновичъ грош. ѿ далъ, Николае Лукашевичъ грош. ѿ далъ, Іоаннъ Іоановичъ Еросъ грош. ѿ далъ, Прокопие Феодоровичъ грош. ѿ далъ, Іосифъ Устияновичъ грош. ѿ далъ, Евстафей Михайловичъ грош. ѿ далъ, Феодор Матѣевич грош. ѿ далъ, Максим Кравец грош. ѿ далъ, Андрей Козмичъ Подвоев(ожій) грош. ѿ далъ, Іоаннъ Яковли(в) Пятницкий грош. ѿ далъ, Іоаннъ Андреевичъ грош. ѿ далъ.

Року (ѿѿф)у:

Матѣей Бабичъ грош. ѿ далъ, Гавріилъ Дорооевичъ грош. ѿ далъ, Михаило Симеонович Добренский грош. ѿ далъ, Алексей

Григоревичъ Великолук(скій)—грош. ѿ далъ, Ісаіа Отомичъ—грош. ѿ далъ, Григорій Стефановичъ—грош. ѿ далъ, Андрей Димитриевичъ грош. ѿ далъ, Бѣлдага грош. ѿ далъ.

Року (ѿѡф)ѡа:

Михалий Серво—грош. ѿ, Антоний Катакало—грош. ѿ, Андриянъ Дамокло—грош. ѿ, Есиф Онофриевичъ Спотурто—грош. ѿ, Григорий Стефановичъ—грош. ѿ, Василий Стефановичъ—грош. ѿ, Павел Михайловичъ кушнир—грош. ѿ, Александер Стефановичъ сафянник—грош. ѿ, Филипъ Θεодоровичъ маляр—грош. ѿ, далъ ѿї грош.

Року (ѿѡф)ѡз-го:

Іоаниъ Василиевичъ Бѣлдага—грош. ѿ, Лукианъ Василиевичъ Войтович-Остроскій—грош. ѿ, Василий Олексеевичъ Другобыцкий—грош. ѿ, Прокопъ Григориевичъ Мецник—грош. ѿ, Стефанъ Іоановичъ коваль—грош. ѿ, Іюлей Карповичъ кушнѣр—гр. ѿ, Іоаниъ Иоановичъ фарбѣр—грош. ѿ, Феодор Матѣевичъ Подборецъ—грош. ѿ, Павелъ Василиевичъ кравецъ грош. ѿ далъ, Грыгорый Демитриевичъ Межибож грош. ѿ далъ, Стефанъ Хомичъ—грош. ѡ, Іоаниъ Корунка грош. ѿ далъ, Василий Остафиевичъ кравецъ грош. ѿ далъ, Олексей Карповичъ кушниръ грош. ѿ далъ.

(Року 1600):

Року ѿѡх, в субботу великого поста, вступованя до братства през писаня листу своего Татияна Матфѣева Малинская приняла, на котором листъ рукою своею подписалася и вступного прислала през слугу своего Яна Ведроготского зол(отыхъ) полских пул триста.

(Року 1609):

Рок(у) ѿѡѡ, в нед(ѣлю) Антипасхи, терминал до отдав(ан)я розного: Алексей Малечкий, Фома Іоановичъ Бабичъ, Димитрие Красовский, Дорофей Омилияновичъ—грош. ѿ, Ко(н)стантин Корни-

актъ, Іоаннъ Красовскій—грош. ѿ, Лука Григоріевичъ Губа, Манолісь Арфанис Маринатосъ, Юрей Козмич Рогатинец, Іоан Козмич Рогатинец, Іоаннъ Зѣнковичъ—грош. ѿ, Іоаннъ Бруханскій, Яней Афендиковичъ, Манолий Мадзапета, Лукаш Василичевичъ кравецъ, Феодор Іоанов Драбик, Касиян Сахновичъ—грош. ѿ, Николае Лукашевичъ—грош. ѿ, Іоаннъ Іоановичъ Еросъ, Прокопие Θεодоровичъ—грош. ѿ, Іосифъ Устияновичъ, Евстафій Михайловичъ, Феодоръ Матѣевичъ, Анд(р)ей Козмичъ Подвоевож(ій), Іоаннъ Іяковль (sic) Пятниц(кій), Іоаннъ Андреевичъ, Матфей Бабичъ, Михайло Семион(овичъ) Добрянскій—грош. ѿ, Алексей Григоріев (изъ) Вел(икихъ) Лукъ, Ісаия Θомичъ, Григорій Стефановичъ, Андрей Димитриевичъ Бѣлдага—грош. ѿ, Михалий Серво, Антоний Катакало.

Вдовы рок(у) ~~ѣ~~ха, которые зосталы по змерлых мужах своих, которые повинны отдавати рочное о мужах своих: Григоріевая Губинная грош. ѿ дала, Евстафиевая—грош. ѿ, Ігнатовая—грош. ѿ.

Господин отец Феодор на п(ана) Янюго вотомъ, панъ Андрей Бѣлдаговичъ, панъ Миколай Добрянскій, панъ Прокопъ Феодоровичъ, панъ Красовскій посредникъ межи братіею.

Стефанъ Фомичъ отишол отъ братства ве елекцію, на що и уряд его ваковалъ.

Іесіф Онофриевичъ Слотурто, Григорій Стефановичъ, Василий Стефановичъ Ярослав(скій)—грош. ѿ, Павелъ Михайловичъ куш(ниръ)—грош. ѿ, Александер Стефанов(ичъ) сафиян(никъ)—грош. ѿ, Θілипъ Феодоров(ичъ) маляр, Іоаннъ Василичевичъ Бѣлдага—грош. ѿ, Лукиянъ Василичевичъ Войтовичъ—грош. ѿ, Василий Олексеевичъ Другоб(ыцкій), Прокоп Григоріевичъ Мечникъ, Стефан Іоанов(ичъ) коваль—грош. ѿ, Олексей Карповичъ куш(ниръ)—грош. ѿ, Іоаннъ Іоанов(ичъ) фарбѣр, Феодор Матѣевичъ Подборец—грош. ѿ, Павел Василичевичъ кравец, Григорій Димитриевичъ Межиб(ож)—грош. ѿ, Стефанъ Θомич—грош. ѿ, Іоаннъ Корунка, Василий Евстафиевъ—грош. ѿ, Феодоръ Карповичъ.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, „Терминаль вступуючих до братства“.

---

2. Инвентари и реэстры церковного имущества и библіотеки Львовскаго Ставропигіального братства 1619—1634, 1666, 1688, 1691—1705 гг.

*Инвентарь библіотеки и ризници Львовскаго Ставропигіального
братства съ 1619—1634 г.*

Инвентарь ¹⁾ скарбцу церковного въ року ҃ѣхѣї дня ҃г септевря
по елекціи.

К н и г и:

Библия полская великая друкovaná.	} Тие книги належат до реестру полскихъ книгъ.
Постила ортодокса з манастира взята.	
Библия чешкая друкovaná.	
Козмографѣя чешкая великая.	

[Библия словенская Острожко(го) друку. Библия другая словенская тогож друку. 3 библии—ѣ книгъ Моисеовых писаных. Псалтыр толковая красно оправная. Правила Святых Отець красно оправные. Правила Святых Отець другіе. Теофилактъ на всѣ чтыри Евангелисты толк(ованіе). Бесѣды Златоуста на Матѣея. Бесѣды Златоуста на Іоанна часть ѣ. Бесѣды Златоуста на Іоанна часть ѣ. Бесѣды Златоуста на Матѣея. Максима инока книга. Діонисія Ареопегита. Сборникъ на папери. Сборникъ на паргаминѣ. Василій Великій друкovaný. Никонъ. ѣ. Евангеліе учителное. ѣ. Евангеліе учителное Крилоское. ѣ. Евангеліе учителное друку Стратинского. ѣ. Евангеліе учителное другое друкóванное—в церкви] ²⁾. Маргарит друкóванный вес, нѣтъ давно. [Ерѣванъ книга, нѣтъ давно] ²⁾. Кронника писаная о греках, нѣтъ давно. [Іоанъ Лѣствичникъ, не нашолся] ²⁾. [Поученія розная. От бесѣдъ Златоустаго нѣчто. Сбор-

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. № consig 492, стр. 11—34.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

ничокъ ин кварто. Четѣя ин кварто. Апокалипсис толковый ин кварто. Премудрости Соломона друку Праского] ¹⁾. Псалтыр друку великого на десту. Псалтыр, тогож друку, другая на десту. Псалтырка друку Лвовского на пулдесту. Псалтырка другая. Псалтырка третьяа тогож друку продана. Псалтыр Виленская на пулдесту. Псалтыр красно и злотом писаная, пстрым покрыта, лѣтерми великими. Псалтыр и Часослов писанный вкупѣ. Псалтыр невязаная, старая. Часослов друку Острозского. Часослов Лвовского друку на осмеринѣ. Псалтыр с Типиком по некторых мѣсцах злотом прописана. Часослова Острозского часть. [Мѣнея избранная друку Кіевскаго продана] ¹⁾. Мѣнея избранная гругая тогож друку. Апостолъ друкованный—в церкви. Апостолъ друкованный. [Апостолъ друкованный продан архимандриту. Апостолъ тетрованный, писанный, продан до Мещиско села. Апостолъ писанный проданъ под срѣбро] ¹⁾. Апостолъ писанный, ест той. [Апостолъ писанъ на паперу, продан] ¹⁾. Апостолъ на паргаменѣ. Апостолъ на парѣгаменѣ другій. [Служебник друку Стратинского. Лѣкарство друку Острозского духовное. Тестаментъ друку Острозского. Молитвенник друкованный Острозскій. Служебникъ писанный старый. Истолкованіе Евангелій розных на осмеринѣ. Молитвы дневные, друкованные, на осмеринѣ] ¹⁾. Кграмматик кгрецких звязанных семъ. Книжок о воспитаніи чадъ ѣв. Мѣнуціе рускіи. Кронничка писаная на осмеринѣ. Торжество—вѣршѣ друку Острозского. Мелетіа святѣйшаго книжечка на осмеринѣ друкованая. [Катехизмъ аріанскій] ¹⁾. Полуставец друку Острозского.

Евангелие учителное Виленского друку.	} Тие книги з ре- естру п. Романо- вича особно списаные.
Евангелие учителное Кірілового прекладаня.	
Евангелие учителное Стратинского друку.	
Библия друку Острозского.	

[Двое бесѣд на Апостола Павла и] ¹⁾ на Дѣянїя Апостолская, двое Іоанна Златоустого.

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Библея Острозского друку в червономъ аксамитѣ, осмами на-
рожницами, двома клавзулами срибными украшена, тую далъ за
спасеніе свое отецъ Василій Боярскій, настоятел нашей церкви,
при погребѣ сына.

Отецъ Захарія Копыстенскій въ книги церкви нашей даро-
вал, то ест на Апостола Павла посланіе, а другое на св. Апостоль
Дѣяніе омѣли Златоустого.

Соборничокъ Богородичныхъ праздниковъ.

Двѣ Триоди Постныхъ Киевского друку.

Трехфолой друку Киевского невязанный в шуплетѣ (sic), на долѣ,
в склепѣ.

Книги церковные:

[Тріодъ Постная великая писаная. Тріодъ цвѣтная писаная,
нѣтъ. Тріодъ Цвѣтная писаная другая] ¹⁾. Тріодъ Постная на парк-
гаменѣ, нѣтъ. Тріодъ Постная друкованая с пуклями. Тріодъ Цвѣт-
ная друкованая с пуклями. Охтоихъ друку Острозского—в церкви.
Охтоихъ друку Острозского другій съ друкарни, нѣтъ. Устав церков-
ный новописанный—в церкви. Первогласникъ писанный [в друкарни]
ест, [в церкви] ¹⁾. Пятогласникъ писанный—в церкви. Пятогласникъ
другій писанный в друкарни.

Мѣнеи: мартъ и апрѣль вкупѣ, мартъ и апрѣль другая, май, май
и іюнь вкупѣ, іюнь, іюнь на паргаминѣ другая, іюль, іюль и ав-
густъ вкупѣ, августъ, септеврій ѿ, септеврій въ, септеврій ѣ, дарова-
ный до Деодимѣрза, октоврій, октоврій на пулдесту, ноябрь,
ноябрь на паргаминѣ, ноябрь и декабрь вкупѣ, декабрь,
генваръ и февралъ вкупѣ, генваръ и февралъ также, генваръ и февралъ
еще, нѣ маш.

Уставъ Іеросалимскій на паркгаменѣ.

[Уставъ писанный старій,—в церкви.

Каноны Богородицы.

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Прологъ наиболшій мартовый, паргаминовый.

Требникъ Стратинскій—в церкви.

Требникъ друку Стратинского—в церкви.

Служебникъ друку Мамоничева в простой оправѣ в церкви ¹⁾.

Часословъ друку Мамонича—в церкви.

Ермолой нотованный церковный—в школѣ,—в церкви.

Псалтырь друкованая—в церкви.

Помянникъ на пудесту—в церкви.

Прологъ на паркгаменѣ.

Прологъ на паркгаменѣ—в церкви.

Прологъ паркгаменовый.

Прологъ паркгаменовый.

Богородичник в политурѣ, на десту, ест в церкви.

Служебникъ старый писанный з осмѣма пуклями срѣбрными, табличка з Распятіем и клавзулѣ обѣ срѣбрныи] ²⁾.

Служебникъ Мамоничева друку, аксамитомъ чирвоным крытый, з осмѣма нарожницами великими, таблица великая з Распятіем в сродку, з клавзулами двѣма, а то все щиросрѣбрныи.

Служебник вкупѣ и Требник друку Виленского, аксамитом чорным толко покрытый.

Евангеліе друкованое грецкое, аксамитом чорнымъ одѣтое, з Распятіемъ, Пречистою и Іоанном и чтырма Евангелисты, з клавзулами двѣма и пуклями чтырма, то все зе срѣбра одливано ³⁾.

О священствѣ книгъ невязаных немало. Кграмматик кгрецких невязаных немало. Партес великих ѿ, а малых ѿ.

[Ермолой нотованный] ²⁾. Ермолой Кулизмяный на паргаминѣ. Мѣнея старая, барзо лихая, тетради не звязаныи, скорописю писаныи.

---

¹⁾ Противъ этой книги въ подлинникѣ на поляхъ написано: „у отца Василія“.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

³⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этого Евангелія написано: „тое давно помазано“.

Иконы срѣбромъ оправные злотистые:

а̃. Вседержителя образ, в корунцѣ три камычки, вшистек, бляха з шмалцем, взористо покрытая, с пуклем и гвоздѣкомъ и кольцем у верху срѣбрнымъ.

б̃. Вседержителя (образъ) с корункою, повсюду злотистый.

г̃. Вседержителя образ повсюду злотистый.

д̃. Воскресеніе Христово, з двома малыми курунками, злотистый.

е̃. Ряснати Господне, з девятма корунками, злотистый.

з. Святыя Троица, с трома корунками, злотистый.

ж̃. Святыя Троица, с трома корунками, злотистый.

и̃. Рождество Богородици, с пятма корунками, злотистый.

ѣ̃. Воведеніе Богородици, з шестма корунками, злотистый.

ї̃. Пречистой образ, з двома корунками и камичками двома чирвоными, а с третим жолтым, вес бляхой, з шмалцем, взористою (покрытый).

ѣ̃і. Пречистой образ з корунками двѣма, в одну чирвоных камычкѣ три, въвес бляхою з шмалцем взористою крыт, з тылу аксамить брунатный.

ѣ̃іі. Пречистой образ, коруна великая з перлами чтырма и с трома камычками, бляха взористая.

ї̃і. Пречистой образ с коруною и с подшійком, з каменми шестма, увес повсюду з шмалцемъ.

д̃і. Пречистой образ, з двома корунками шмелцоваными и з каменми шестма, злотистый.

Панагія троистая маленькая, внутрѣ с корунками срѣброзлотистыми, всѣ три иконы в церкви.

Панагія малая—воплощеніе Пречистой, увес отвсюду срѣбром оправлена, з надписом грецким,—в церкви.

ѣ̃іі. Пречистой образ, с пятма камычками, а шестого нѣтъ, злотистый.

з̃і. Пречистой образ, з одним модрым, а другим чирвоным камычками, злотистый.

ж̃і. Пречистой (образъ), с корунами шмелцоваными, злотистый.

Въ монастыру: ѿі. Пречистой образ толко оправный, злотистый.

ѿі. Святого отца Николы оправный, злотистый.

ї. Святого отца Николы, з двѣма камычками чирвоными, злотистый.

їа. Святого отца Николы, з трома корунками шмалцоваными и с камычками трома, злотистый.

їв. Покровъ Пречистой, з трома корунками шмелцоваными, а з осмѣма без шмелцу, злотистый.

їг. Іоанна Предтечи, з чтырма корунками шмелцоваными, а з единым камычком, злотистый.

їд. Іоанна Предтечи, съ коруною шмалцованою, злотистый.

їе. Іоанна Предтечи, з шмелцованою коруною, злотистый.

їз. Ѳеодора Стратилата, с коруною дробно-выбѣяною, злотистый.

їз. Василіевъ двох образ, з трома корунками, злотистый.

їи. Св. муч(еницы) Екатерины, з двѣма корунками шмелцоваными, злотистый.

їѳ. Святых трех исповѣдник:—Самона, Гуріа и Авива, злотистый.

ї. Святых Бориса и Глѣба—оправный, злотистый.

їа. Святого чудотворца Алексея, з коруною шмелцованою, злотистый.

Образ Пречистой, з коруною сребро-шмелцованою, з рожками, на которых каменій немало, надглавіе и подшиек перлами сажоны, корунка у їс. Ха сребро-шмелцованая, въколо сребром злотистымъ окована ввес,---въ церкви.

їв, їг и їд старые оправные всѣ їі по Неофитѣ, епископе Софійском, zostали церкви.

їе. Икона Воскресеніе Христово старая по Гасцѣ пани Одриховской zostала, з корункою одною, сребром Московским оправная.

Иконы просто малеванные:

а. Сущоя Богородици образ. в. Спасовъ со всѣми Апостолы.
г. Рождества Христова. д. Пречистой. е. Воскресеніе Христово с

пята корунками срыбръными. з. Пречистой. љ. Воведеніе Пречистыя. ѓ. Успеніе Пречистой, той образ року 1628 в дар господаревѣ его милости послали. ѿ. Чудо святого муч. Георгія. ї. Успеніе Пречистыя з ѿѿкгурками Апостоловъ вколо. ѿї. Святого Спиридона, не Московскій ¹⁾. ѿї. Святого Георгія со Святыми малый образ. її. Святого отца Николы малый. ѿї. Рождество Христово малый. ѿї. Благовѣщеніе Богородицы малый. ѿї. Святого великомученика Димитрія на кони, в отца Василия в дому. ѿї. Явленіе Богородицы преподобному отцу Сергію. ѿї. Умиленіе Богородицы. ѿї. Умиленіе Богородицы по Неофитѣ, епископѣ Софійском, zde представшимся. ѿ. Святыя Пятницы того же. ѿа. Спасовъ образ по том же Неофитѣ.

Книги кгрецкіе:

[Книгъ великих друкованых осм томов, Златоустого всѣ сполна, тилко пятого тому книги нѣт. Мѣнеи чтыри книзѣ мѣсяцей двѣнадцати. Дионисіа Ареопаита. Типик, то ест устав грецкій. Анеологіонъ. Пендикостаріонъ. Анеологіонъ другій. Тріодіонъ. Пароклѣтики. Евхологіонъ. Пендикостаріонъ. Анагностиконъ. Новый заветъ. Никифоръ кгреко-лятинум. Новый заветъ другій. Адилонъ писаная въ полѣтурѣ. Литургіи кгрецкое початок. Псалтыріонъ. Органонъ Аристотелѣс. Лукіанови опера. Псалмы, вѣршем друкованные, маленкие] ²⁾.

Книги латинскіе:

Дикционар на десту, нѣт его. Дикціонар кватуор, лѣнкгварум на пул дестю. Кграмматика Алвариушъ. Хронокграфѣя. Вѣрѣкгилѣушъ. Офѣція Цицеронѣс. Валерій Максимъ. Овѣдиушъ. Препцета діалектице ет реторице. Кграмматика Корнелѣй. Аристотелевыхъ книжокъ ї, in quarto всѣ.

¹⁾ На поляхъ подлинника противъ этой иконы написано: „в отца Василия“.

²⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Книги полскіе:

Кроні́чка полская Бѣлскаго на пулдестю. Студнѣца живота. Сумма десятера приказаня. Старый законъ. Десятеро приказане. Катехизмъ лютерски. Животъ Пана Езусовъ. Исторія Венгерская. Псалтырь полскій. Рай духовный. Чистецъ. Постиля полска. Кграмматика Клеонарди. Седмъ псалмовъ. [Модлѣтвы кресцѣанскіе. Рай душевный] ¹⁾. Пассіе Панске. Поздровене Панны Маріеи. Езус Сирах книжечка. Диспутація Любелска. Вѣридаръ. Исторія о потопѣ. Исторіи о войнѣ жидовской. Роздзялъ книжка. Модлитвы. Аврелѣуша Августина. Книга Конституціи в чирвоной полѣтурѣ. Конституціи двѣ.

Р и з ы:

Ѧ. Адамашку бѣлого, повсюду кресты, з злогоглавом въ верху и з перловымъ крестом, старыи.

Ѣ. Адамашку бѣлого взором великим, з листвою у долу чирвоною, старые.

Ѧ. Адамашку шарого—злыи.

Ѧ. Китайковые, жолтая нить з чирвоною, з злогоглавом у верху и у долу, з крестом рѣдко перловым.

Ѣ. Гатласовыи бѣлые, у долу листва пстрая и з образком Спасовым на плечи, старые.

Ѧ. Камковые на чирвоном днѣ жолто-зористые, з Роспятием и Пречистою и Іоанном, перлами густо гафтовано.

Ѧ. Аксамитныи черныи, з злогоглавом у верху, старо-злыи, той колнѣр злогоглавный до целистаго кѣдамашку . . . . . до монастырских далемъ.

Ѧ. Адамашковые чирвоныи, з злогоглавом у верху и у долу, старые.

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

Ѣ. Китайковыи, зеленая нить з чирвоною, у долу и у верху з гатласом жолтымъ.

Г. Злогоглавовыи на чирвоном дни, злотые кресты, з корункою перловою, Спасовъ образ на плечи, новые.

Ѣ. Ризы злагоглавовые жолтые, повсюду образы и подписы
Ѣс. Хс., з крестиком перловым малым и—Ѣс. Хс. Нї. Кѧ. перлы сажено, а зе споду листва гатласу папужого.

Ѣ. Чемлѣтовыи брунатныи з водою, з аксамитным чорным крестомъ.

Г. Ризы мухаеру чирвонитного, жолтая нить з чирвоною, у верху адамашок чирвоный и крестъ злогоглавовый. Колнѣръ старосвѣцкій, тяжко злотом наробленный. Ляма, або верхъ от ризъ, на чирвоном гатласѣ, персонъ Ѣ злотом гафтованых, а у каждой персоны корунка, вѣколо перлами сажона.

Д. Ризы комховые едwabю жолто-брунатного, на плечах образокъ гафтованный.

Е. Ризы злогоглавовые чирвоныи, з листвами у долу гатласовыми двѣма: чирвоною и бленкитною, з образом Спасовым гафтованным.

З. Ризы полотняныи бѣлыи, з листвою баказїи бленкитной, тые з волею братїи Иванашкови, попови Ерделскому, до деркви убогои далемъ.

Рок(у) 1620, фев(раля) 6 дня ея милость пани Киричіная з Волох прислала и сут отданы ризы, на зеленом днѣ злогоглавовый взор, з листвою аксамитною чирвоною у долу вколо, на плечи Спасов (образъ).

Ж. Образ срѣбрный округлый, зверху злотистый,

Нараквицѣ:

А. (Нараквицы) срѣбро-зотно-взористые, з шнурованям и з шпилкою на конци срѣбрною.

Б. Тяжко сутые злотем, з матерїи московской.

Г. Тым же подобныи, злотем тяжко сутые, коротшыи.

Д. Злотом пертыканыи, брунатною едwabю.

- ѣ. Чирвоною еджабю (и) злотом претыканые.
- з. З еджабем чирвоным, злотом претыканыи,—старыи.
- џ. Злотоглавовыи маленкіи.
- й. Матеріи—жолтая нить з бѣлою, з шнурованям, притертые.
- ѳ. Нараквицъ пара, з кгузами срѣбро-злотистыми шестма.

Епетрахелѣ:

- а. Злотом гафтованыи, на нем персон ѣї гафтованые, а у каждой персоны корунка перловая з кутасами пятма.
- б. Злотоглавовый на чирвоном днѣ, кресты жолтые з кутасами пятма.
- г. Злотоглавовый чирвоно-бѣло и жолто-пстрый з чтырма кутасами.
- д. На срѣбрѣ, злото-взористый у споду, при кутасах, з галками шестма срѣбрными, а вверху пасамановый клаитак, нѣцо перлами и пятма пункѣталиками злотыми нашитый и китайкою чирвоною въ-вес подшитый.
- ѣ. Аксамитный чорный, старый.
- з. Злотоглавовый взористый, на бленкитном днѣ, давный.
- џ. На брунатном днѣ, злотый взурѣ, старый.
- й. Чирвоный, взористого аксамитѹ, старый.
- ѳ. Епѣтрахел другой злотоглавовый старый.
- ї. Злотоглавовый, с пятма кутасами.

О р а р ѣ:

- а. Аксамитѹ дзѣкавого, старый.
- б. Злотом гафтованный, з кутасами еджабными грубыми, узкій, старый, в церкви.
- г. На злотом дни аксамитный, чирвоный взор, з бѣлыми крестиками пасамановыми.

С т и х а р ѣ:

- а. Китайки жолто-горячой, з листвою у долу зелено и чирвоно-пѣстрою.

Ѣ. Матеріи брунато и жолто и бѣло пѣстрой.

Г. Гатласовый самый бѣлый, старо-злый.

Д. Полотняный бѣлый.

Е. Плущанковый пѣстрый с пасаманом въколо жолтым.

З. Китайки жолто-горячей на падыки, пара стихариков.

Ж. Стихариков пара, баказіи кгрышпановой масти на падыки.

И. Стихаръ поддіаконский гарасу пѣстрого.

Ѧ. Стихар китайки, бленкитная нить з чирвоною, бѣлым пасаманом околєный,—ни маш, отцу Силію дано.

В о з д у ш к и:

А. Адамашковый бѣлый, з крестом ве сродку чирвоно-пстрым.

Б. Воздушокъ злоголаву сутого, зъ образом Пречистой, єсть перлами вшисток сажоный и з єдиным на прирамку рубѣном, а вездѣ цалый, кром чтырох каменій порожних, тых нѣст.

Г. Воздушокъ великій на китайцѣ чирвоной, Распятіє злотом гафтованое и на главѣ Спасителевѣ три цатцѣ, Пречистая и Іоанъ злотом гафтовано и з подписом кто дал.

Д. Воздушок по китайцѣ чирвоный, малый, баказією подшитый, крест, злотом гафтованный, старый.

Е. Воздушок такой же другой на китайцѣ чирвоной.

Ж. Воздушок на гатласѣ бленкитном великій, крест злотом гафтованный.

З. Воздушок на гатласѣ чирвоном, з листьями едwabными и с корунками золотыми, Распятіє злотом гафтованое.

И. Воздушок на гатласѣ чирвоном великій, з пасаманами въ коло, крест и литеры злотом гафтованные.

Ѧ. Воздушокъ на едwabници постный чорный.

Г. Воздушок гатласу чирвоного, крест и листва въколо злотом гафтованая.

І. Чоздушок адамашковый малый.

Приложъ къ ч. 1, т. 10.

А н т и м и с ы:

а. Антимисъ великий, вколо по грецку писаный.

Знову антимисов малых и великихъ вкупѣ всѣхъ двѣнадцать, осмъ, не снаю, якъ тоѣ разумѣти.

П о н я в ы:

ѧ. Понява срѣброглавовая, з крестом жолтым пасамановым, въколо листва злогоглавовая, чирвоно-пасаманом жолтым воколона.

Ѣ. (Понява) зеленая, зе злотом в полы, вколо срѣброглавом олиствиона, з кутасами чтырма ¹⁾).

Ѧ. (Понява) гатласовая чирвоная, зъ крестом жолтым и з гербами бленкитными ¹⁾).

Ѧ. (Понява) чирвоная для іконостасум, зе злотым взорем, з френзлями едwabными при единомъ конци. Тую року 1625 зараз по Богоявленіи з цѣркве украдено.

Ѣ. Понява брунатного адамашку, крестъ, и Пречистая, и Іоан, и ангели срѣбрно-позлотистые ¹⁾).

з. (Понява) злогоглавовая, вколо з гатласовою чирвоною листвою, зъ кутасами чтырма, тафтою пстрою подшита.

Ѣ. (Понява) бѣлого полотна, розмаитыми едwabы квѣты вышивана ¹⁾).

Ѧ. Понява китайковая чирвоная, еденъ конецъ злотом гафтованый ¹⁾).

З а в ѣ с ы:

ѧ. Завѣса подъ образы китайковая, з звѣздами, старая.

Ѣ. Завѣсъ пара, камхи взористой, стародавныя.

Ѧ. Завѣса китайковая старая.

Ѧ. Завѣса пулаксамитная брунатная, з листвою чирвоною вколо.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ противъ этихъ номеровъ значитса: «н(е) ест».

- є. Завѣса бѣлого едвабю, в кости взориста, вколо чирвѣнявая.
- з. Завѣса едвабная, китайчаная жолтая, узкая.
- џ. Завѣса китайки зеленой.

П о я с ы:

- а. Поясъ цалый злотоглавовый коштовный, долгій.
- б. Другій пояс злотоглавовый легкий и старый.
- г. Поясъ добре широкий, мѣсцами злотом претыканный.
- д. Пояс, або завѣса долгая, под образы, на чирвоном дни взоры жолтые, округлые.
- е. Пояса едвабного, папужого, то ест мукадему, половица толко ¹⁾).

Едвабници:

- а. Едвабницъ черныхъ три на образ Пречистой.
- б. Едвабница пѣстрая, зъ стрѣфами жолтыми, чирвоными.
- г. Едвабница, злотом претыкана и едвабом.
- д. Едвабницъ два кавалцѣ.

Х у с т к и:

- а. Хустька китайки бѣлой, вколо листва злотом и срѣбром гафтованая и з стрѣпками едвабными и з злотомъ.
  - б. Хустька другая, той же подобная.
  - г. Хустька бѣлого полотна, злотом и едвабом на обох конѣцех вышитая.
  - д. Хустька, якобы едвабница, пѣстрая, юж ветхая, листва бѣлая, рубковая, чирвоным едвабом по всюю листвѣ шитая.
- Плотна штучка цялисто фарбована.
- Рантухъ рубковый.
- Рубку кавалец узкого в звитку, рубку ковалецъ узкого другой.

---

¹⁾ На поляхъ противъ этого номера приписано: „Зданъ до двору кролевского взглядом справ церковных“.

[Плуденко золотое короткое] ¹⁾.

Баказіи бленкитной три кавалцѣ, рок(у) 1625 далем всю под
ризы злогоглавные.

Шпалер злотистый на целистым дзинзелю.

Фота бленкитная, на концах пстра, на двох сторонах з листвою
чирвоною.

Адамашку попелястого полтора локтя, той на престол . . . .
. . . . . рок(у) 1624 далем.

Аksamиту чорного два кавалцѣ по килку локтей ²⁾.

Н а в а л к у:

Плациница страстей Христовыхъ на китайцѣ, при ней гатлас
бѣлый, зъ крестом малярскимъ, злотом вымалеванный, за одѣвалце
дѣтем его уживают.

На валку другом:

Едвабница чирвоная, злотомъ и срѣбром претыкана, а то
охендозство гробу Господня.

Злогоглаву штукъ двѣ цалыхъ, тые братство на королевскій
упоминок купило.

Плациничка на китайцѣ бѣлуй—монастырская.

Полотна бѣлого два кавалцѣ немалыи.

Фалендышу чорного, ве двѣ полѣ зшитого, штука немалая, того
далем Иванови дякови лок(тей) $4\frac{1}{2}$, Келисею 5 и зас Ивану $1\frac{3}{4}$.

Фалендышу чорного брыть невеликий—в церкви, н(е) ест.

Сукна муравского чорного локтей килка, н(е) ест.

Киру чорного постав, н(е) ест.

Полотна колинского брытов три, тое далем пану Грігорію
Романовичу до спроданя.

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

²⁾ Противъ этихъ строкъ въ подлинникѣ на поляхъ написано: „То ест про-
данъ, яко влежалый и поквалан воском“.

Одѣвало аксамитное черное, з френзлями чирвоными и золотыми, вколо баказією подшито, н(е) ест.

Простирало великое, котрого под одѣвало уживают.

Простирало другое меньшее также з листвами бѣло-шитыми вѣколо.

Коберцы братскіе з знаком Б. Р.:

а. Коберець чирвоно-жолтый, новый. в. Коберець чирвоно-жолтый, новый. г. Коберець чирвоно-жолтый, новый. д. Коберець чирвоно жолтый, новый. е. Коберець чирвоно-жолтый новый. ж. Коберець чирвоно-жолтый, новый. з. Коберець чирвоный адзямскій старый. и. Коберець бѣлый, новый. ѳ. Коберець еще бѣлый, старый. . Коберець великій диванскій. ѿ. Коберець тому ж подобный диванскій. д. Килим жолто-чирвоно-пстрый. вѣ. Коберець чирвоный. гѣ. Коберець чирвоный.

Рок(у) 1625, април(я) 7 дн(я): дѣ и еѣ. Два (коберцы) бѣлого дна, (з) черными кропками, дал пан Константинъ Мадзапета, а в способъ повинности при слюбѣ.

жѣ. Чирвоно-жолтый, новый, панъ Манолій Грекъ при слюбѣ своем з панною Гаврыеловною Кірошвичовною іюл(я) 3 дн(я), рок(у) 1625 дал.

зѣ. Чирвоно зъ жолтым, подлого гатунку, пан Матеей Федоронцевич дал коберець рок(у) 1629, іюля мѣсяца 4 дня.

Рок(у) 1629, в пост великій, килим перскій, столпястый даровал панъ Теодор Грекъ, нареченный зят пана Григорія Романовича.

Ѣ коберци бѣлые, барзо великие, по смерти въ Бозе преставлшомъся малжонку своему, отцу Боярскомъ, отдала до церкви за спасеніе свое шляхетная пани Анна Боярская.

Таяж даровала избу, албо древо, зо всѣмъ зпореженое: (з) дверми и замками, з окнами и шибамн на шпиталь святого Онофрія до монастыря за спасеніе свое.

Таяж отдала квотец, албо скриночку тебановую, з шуфлядками и с кулцами срѣбрными, в серединѣ пушечка срібно-злотѣстая,

в котрой мощи Святых розных зъ их надписами, тое все отдала по смерти малжонка своего за спасеніе свое.

Пан Прѣкоп Дорофеевич, з Вилна мещанин, взявши слюб з обетницею своею, панною Софіею Лангишовною, отдал до церкви Успенія Богородица коберец мектанскій на червоном поли,¹⁾ на нем лѣтера П. Д.²⁾

Инвентарь братской церкви Успенія Пресвятыя Богородицы, написанный въ 1666 г. братчикомъ Петромъ Афендикомъ, но не оконченный.

През ³⁾ елекціѣ всѣхъ пановъ брацтва церкви Успенія Пресвятая Владычица наша Богородица оддана сосудохранителницѣ и иныхъ речый церковныхъ пану Петрови Афенъдику въ року 1666, дня 14 іюля, котрые речы описаные порядне ту далѣи в тым інвентару обачити рачишъ.

Инвентар церкви Успенія Пресвятыя Богородица вписани zde року 1666, дня 9 іюля.

Евангелія:

а. Евангеліе, золотіе цѣло, Острог(ское), таблицы, друкованое, которое даное до тоеи церкви от еи м. п. гетьмановой коронной Могѣлянкѣ з дому.

б. Евангеліе срѣбно—позлоцѣстое, купленое през п. п. братій от е. мл. пана Прокопа Желѣборъского.

в. Евангеліе Виленского друку, вшитко в сребрѣ позлоцѣстомъ.

г. Евангеліе писаное, вшитко в сребрѣ бѣломъ.

д. Евангеліе друкованое, грецкое, въ акъсамитѣ чорномъ, з Распятіем сребнымъ.

---

¹⁾ Противъ этого отдѣла въ подлинникѣ написаю: „Рок 1666 септемврія“.

²⁾ Ставропигіальный архивъ, № 961, стр. 11 -34.

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 984, или S. № consig. 450, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

- ѣ. Евангеліе писаное, в чорном акъсамитѣ.
- ѵ. Евангеліе писаное, в зеленомъ акъсамитѣ.
- ѥ. Евангеліе друкованое, в злотоглавѣ.
- ѥ. Евангеліе друкованое, въ акъсамитѣ чорномъ.
- ї. Евангеліе писаное, в акъсамитѣ чорномъ, взористомъ, юж витертомъ.
- ѡі. Евангеліе, акъсамитомъ темънимъ окритое.
- ѡі. Евангеліе в чорномъ окъсамитѣ (принадлежитъ церкви монастыря) святого Онуфрія.

Кресты:

- а. Крестъ великій, злоцѣстый, зъ мощами Святыхъ и столцемъ.
- б. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.
- в. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—злоцѣсто.
- г. Крестъ деревяній, оправній срѣбро—бѣло.
- д. Крестъ малий сребний (съ) столъцемъ.
- е. Крестъ сребний безъ столъца.
- ж. Крестъ сребний безъ столъца.
- з. Крестъ деревяний малий, стоячий, сребро-злоцѣсто оправний.
- ѣ. Крестъ деревяний малий безъ столъца, сребро-злоцѣсто оправный.
- ї. Крестъ деревян(ый) малий, неоправный.

Келихъ и сосуди розніе, яко вписано нижеи:

- а. Келиховъ позлоцѣстихъ чотири з патинами и ложечками и двома звѣздъома.
- б. Келиховъ ве сродку злоцѣстихъ три з патинами, звѣздами и ложечками, знову особливе ложечка позлоцѣстая.
- г. Киот сребно-злоцѣстий з мощами св. первомученика Стефана.
- д. Пушка сребная злоцѣстая з мощами свят. муч. Пантеле(м)она.
- е. Кадия сребно-злоцѣстая одна.
- ж. Гробница в полъ пстро-злоцѣстая.

ѹ. В великой церкве ямполокъ сребнихъ двѣ: мирница (съ) святымъ миромъ и миса также сребъная на антидорѣ.

Ѻ. Кадилъницъ сребнихъ три.

ѻ. Кадилъница одна злоцѣстая.

Ѽ. Корон, до шлюбу належащихъ, злоцѣстихъ пара.

Лямпи, (короны и заслоны въ) сосудохранительницѣ и в старой церкви:

Ѥ. Лямпъ в сосудохранительницѣ двѣ малыхъ, сребно—бѣлихъ.

Ѧ. Лампа маленькая, позлоцѣстая его мл. Бернавского.

Г. Лямпа великая в старой церкве пана Кѣрияка Исаровича.

Д. Лямпа тамже малая п. Семеона Лавѣришовича.

Е. Лямпа тамже великая п. Теодосинои.

З. Лямпа тамже вел. п. Алексея Анастасовича.

Ѻ. Коронкѣ (з) знаминами внутрь церкве на Спасителю и Богородици.

Ѻ. Корони на образѣ Пресв. Богородици и на Младенцѣ оклистне сребные.

ѻ. Коронѣ малые, с камиками, чтири на образѣ С. Покрови.

Ѽ. Заслоны барщовие, ядамашъковие: на образѣ Пресвятой Богородици и зверха кѣтайчаная и на Святой Покрови кѣтайчаная зъ коронками, заслона и запонка.

Ѥ. Лямпа великая внутри старой церкве с таблицею небожчика п. Василия Григоровича.

Ѧ. Лѣхътаров пара великихъ циновихъ также от негожъ.

В великой церкве:

На престолѣ образъ Пресвятой Богородици, на которомъ двѣ коронкѣ сребнихъ позлоцѣстихъ, а табличокъ бѣлихъ седмъ, кораликѣ на которыхъ, персцѣнковъ золотихъ два и крестикъ также золотий, тамже перелокъ два рядкѣ и штука от ношеня.

Гробъница зъ Пречистими Тайнами Христовими.

Голубъ сребно—злоцѣстий, висячий надъ престоломъ.

Лямпѣ великой церкви:

- а. Лямпѣ п. Василя Леоновича.
- б. Лямпѣ п. Папари зъ таблицею предъ Распятіемъ.
- в. Лямпѣ п. Стефана Несторовича предъ Деисусомъ съ таблицею.
- г. Лямпѣ п. Лангишовой предъ царскими дверми.
- д. Лямпѣ п. Лангишовой надъ гробомъ съ таблицею.
- е. Лямпѣ п. Стефана Лавришовича великая предъ Успеніемъ.
- ж. Лямпѣ п. Стефана Лавришовича предъ тимъ же храмомъ меньшая.
- и. Лямпѣ велик(ая) п. Матіяша Феодоровича.
- й. Лямпѣ малая предъ Спасителемъ паней Манеловой.
- і. Лямпѣ предъ Пресвятою Богородицею п. Стефана Ляшъ-ковъского.
- ї. Лямпѣ предъ Рождествомъ Пресвятыя Богородицы пана Кира.
- іі. Лямпѣ великая п. Анъдреевой Стрелецкой надъ гробомъ.
- ііі. Лямпѣ паней Григоровой Русиновичовой тамъже.
- ііі. Лямпѣ п. Ивана маляра Влошко зъ есиками трома.
- ііі. Лямпѣ надъ гробомъ нибожчика пана Мадзарака, надъ гроб(омъ) его, посродъку церкви.
- іі. Лямпѣ предъ фѣляромъ у дверей церковныхъ п. Яна Григоровича, тогожъ—на образѣ, отъ него коронокъ позлоцѣстихъ три, табличка и ланчушокъ золотий и крестикъ рубѣновий.

Р и з и:

- а. Ризи алытенбасовіе, зъ бляхою злоцѣстою, и нараквицѣ до нихъ и епетрахелъ фіялковіе.
- б. Ризи аксамитніе чорніе гавтованіе и епетрахелъ и нараквицѣ.
- в. Ризъ золотоглавныхъ бѣлихъ четверо зъ епетрахелями и на-ракъвицами.
- г. Ризи одини зъ крестиками, злотоглавніе зовъсѣмъ.
- д. Ризи одини зъ Архѣреемъ, злотоглавніе зовъсѣмъ.
- е. Ризи одини злотоглавовіе зъ бляшъкою, зеленіе зовъсѣмъ.
- ж. Ризи злотоглавовіе червоніе зовъсѣмъ до нихъ.

- и. Ризи одини табѣновіе, фіялѣковіе.
ѳ. Ризи ятласовіе вѣшновіе.
ѳ. Ризи ядамашковіе вѣшновіе.
її. Ризи буркателовіе жолтіе з червоними квѣтами, на которихъ Распятіе, перлами вигавѣтованое.
її. Ризи жолтіе, атласовіе зовѣсѣмъ.
її. Ризи адамашѣковіе, шкарлатніе зовѣсѣмъ.
її. Ризи адамашѣковіе, зеленіе зовѣсѣмъ.
її. Ризи атласовіе, цеглясте зовѣсѣмъ.
гї. Ризи атласовіе, фѣялѣкове зовѣсѣмъ.
їз. Ризи акѣсамитніе, цеглястіе, взористіе зовѣсѣмъ.
її. Ризи адамашѣковіе червоніе, жолтіе зовѣсѣмъ.
ѳї. Ризи чорніе табиновіе, взористіе зовѣсѣмъ.
к. Ризи чорніе, адамашѣковіе зовѣсѣмъ.
ка. Ризи трое чамѣлѣтовихъ, червонихъ зовѣсѣмъ.
кв. Ризи бяліе атласовіе злоцѣстіе, цаци на нихъ.
кг. Ризи табѣновіе, кармазиновіе зовѣсѣмъ.
кд. Ризъ двое ново-отданихъ червонихъ акѣсамитнихъ, зъ квѣтами злото-бляшаними.

С т и х а р и:

- а. Стихар злогоглавий бѣли, орар гавѣтованный, и з таблицею злоцѣстою.
б. Стихар злогоглавий бѣли з квѣтками малenkѣми.
г. Стихар фѣялѣкови з квѣтками.
д. Стихаръ червони з бляшкою, квѣтикѣ по нем рожѣніе.
е. Стихар адамашѣковий, червоній зовѣсѣмъ.
з. Стихар атласовый, кармазиновий.
ж. Стихар телитови, бляшаний.
й. Стихар пулѣатласовий безъ орара.
ѳ. Стихар червоний безъ орара.
ѳ. Стихар акѣсамитный, червоний зовѣсѣмъ.
її. Стихар взористый з великѣми квѣтами.

- вї. Стихар атласовий, фѣяльковий совѣсѣмъ.
- гї. Стихар чорни, атласовий зовѣсѣмъ.
- дї. Стихариновъ розѣнихъ хлопячихъ паръ чотири.
- еї. Стихариновъ ново-справленихъ пара.

Се списокъ розѣнихъ вещей буд ихъ въ склепѣ сосудохранительномъ:

- а. Книги Служебникъ в акъсамитѣ оправни.
- б. Служебникъ в чорномъ аксамитѣ оправни.
- г. Псалтирь подѣ маринес оправная чорная.
- д. Златоглаву штука одина съ крестиками.
- е. Златоглаву штука одина бѣлая.
- з. Златоглавнихъ двѣ штуцѣ якъсамитнихъ.
- ж. Заслов пара атласовихъ, цеглястихъ, адамашкомъ подѣшитихъ.
- и. Антепедия старая адамашковая, фѣяльковая.
- ѳ. Двѣ стучки червоніе атласовіе, золотіе квѣти на нихъ.
- ї. Пояс перски.
- йї. Кутнѣ штучка перской.
- йї. Адамашку штучокъ чтери червоного на стлупи.
- гї. Френдзѣля кармазинова зе злотомъ.
- дї. Китаикѣ цеглястои пултора локтя.
- еї. Атласу кармазинового пултора локтя.
- зі. Едвабница перская.
- жї. Штучокъ дванайцят розмаитих едвабницъ.
- йї. Ручѣникъ атласови(й).
- ѳї. Антипедия старая адамашъковая, влосовая.
- к. Невдзи пултора локтя.
- ка. Штука атласу от ложка кармазиновая.
- кв. Покривало адамашъкове зеленое.
- кг. Платокъ адамашъковий зеленый от ложка.
- кд. Антипедія златоглавное зеленое.
- ке. Сакос атласовий, цеглясти(й).

- ѣс. Подушевѣка атласова, кармазинова.
- ѣз. Заслони китайчане зеленіе двое.
- ѣи. Завои фарбовани и хустка турецкая з едвабемъ.
- ѣѳ. Панагѣикѣ, в серебро оправніе, з костей виризованих чотири.
- ѣ. Панагѣйкѣ двое древняніе, въ серебро оправніе.
- ѣа. Панагѣйка одина отвористая, в серебро оправная.
- ѣв. Сребра ворокъ запечатовани(й).
- ѣг. Ворочокъ, злотомъ и сребромъ запечатовани(й).
- ѣд. Хустѣка запечатованая зъ вѣнцами и з дробязками.
- ѣе. Бляхѣ циновіе двѣ и коновѣ циновая и . . . . . без споду.
- аг. Аптечка гебановая една.
- аз. Образовѣ з сребромъ трицят и два.
- аи. Образовѣ без сребра трицят и девят, ітем два.
- аѳ. Панагѣекѣ, у мосондзѣ оправѣнихъ, штукѣ сѣмъ.
- а. Плащенница на бѣломъ атласѣ в олстрѣ.
- аа. Едвабѣница з бляшкою до гробу.
- ав. Скриня зелѣзная (зъ) привилегіями.
- аг. Каганецъ мосендзовий.
- ад. Замокъ великѣй и еси до лѣхѣтара мосондзовіе.
- ае. Струсѣхъ яецъ три.
- аг. Патерица метрополитанская.
- аз. Лѣска сосудохранительная.
- аи. Мушкетовѣ два, бляха зелѣзная, лѣтарня московская, желѣза розѣмаитого и мосондзу.
- аѳ. Мидница великая мосондзовая, завѣсокѣ пар кѣлка ¹⁾.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 984, стр. 3, 5, 7, 9, 11—12, 17—18, 21, 25—27.

*Ревизія книгъ церковныхъ, ревизія библіотеки братской и сосудо-
хранительницы 1688 и 1692 и.*

In nomine Domini. Amen ¹⁾. Rewisia xiąg biblioteki brackiey w gma-
chach in anno Domini 1688, die 20 augusti novi calendarij.

1. Триодъ Посная писаная, darowana do monastira Лапчинского.
2. Бесѣди святого Іоана Златоустого писание.
3. Поучение на паргамѣни писаное.
4. Трефолой другого (и)зданія, darowano.
5. Трефолой першого (и)зданія, prodano.
6. Прологъ писанный русск(і)й.
7. Бѣблия русская друкованая.
8. Евангелие русское на ригаловимъ (паперѣ).
9. Охтоихъ писан(і)й.
10. Толкованіе Псалтири писаное.
11. Мѣнея писаная мѣсяца януария и фебруария.
12. Поучения Св. Отецъ писаное.
13. Поучение рочное Святыхъ Отецъ.
14. Трефолой першого (и)зданія, darowano.
15. Поучение Василия святого друкованая.
16. Требникъ Киевск(і)й велик(і)й.
17. Евангелия—толковане писаное.
18. Правила Святыхъ Отецъ писание.
19. Охтоихъ друкован(ы)й.
20. Святого Дионисия Ареопаита о священствѣ писани.
21. Василия Великого.
22. Бесѣди на Дѣи Посланий святого Іоанна Златоустого писани.
23. Казаня alias шестодневникъ Іоанна Златоустого писани.
24. Триодъ Посная друкованая.
25. Охтай друковани.
26. Писание поучения на постъ велики.
27. Исповѣданіе Максима святого писаное.
28. Слово Іоанна Златоустого на постъ писаное.
29. Іоанна Златоустого бесѣди на Дѣянця друкованіе.
30. Поучения на Евангелия и иньніе писание.
31. Евангелие толкованое писаное.
32. Минея писаная мѣсяца августа.
33. Поучения писание.
34. Апостолъ писани з научению.
35. Житіе и жизнь преподобнаго Григорія писание.
36. Минея писаная на мѣсяць іюнь.
37. Наука святого Ефрема и иншихъ—писание.
38. Животи Святыхъ Отецъ на паргаминахъ писание.
39. Бе-

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 989, или Т. № consig. 451. стр. 11—19, 21—47. См. начало настоящаго памятника въ приложеніи стр. 276—283.

сѣди святого Іоана Златоустого. 40. Григорія Богослова. 41. Миня на паргамини мѣсяца ноеврия. 42. Охтоихъ друковани. 43. Апостоль друковани. 44. Поучения писание. 45. Миня мѣсяца ноеврия писаная. 46. Дионисія Ареопаита—писани. 47. Бесѣди Іоана Златоустого на Дѣянія святыхъ апостоль друковани. 48. Псалтирь друкованая. 49. Бесѣди (на) св. евангелисти Маѳея писание. 50. Библия друкованая. 51. Бесѣди святого Іоанна Богослова. 52. Апостоль—толкованіе писани. 53. Бесѣди на Дѣянія святого апостола друкование. 54. Бесѣди святого Іоана Златоустого. 55. Бесѣди святого Іоана на Послания. 56. (Бесѣды) Василия Великого. 57. Охтой писани. 58. Евангелие учителное друкованое. 59. Миня мѣсяца мая писаная. 60. Миня мѣсяца ноеврия друкованая. 61. Гистория о седми соборахъ. 62. Поучение святого Іоана Златоустого писаное. 63. Апостоль на паргамини писани. 64. Триод Посная писаная. 65. Толковане Псалтири писаное. 66. Охтой друковани, darowane. (66 а). Бесѣди святого Іоана Златоустого писани. 67. Евангелие, толко учителное, писаное. 68. Апостоль писани, darowany do mon(astyra) Лапчинского. 69. Бесѣди Златоустого третье писание. 70. Псалтирь. 71. Триодъ Цвѣтная писаная. 72. Анастасія и Ефремъ писани. 73. Миня мѣсяца февруарія писана. 74. Кирилъ Александ. писани. 75. Слово Іоана Дамаскина. 76. Библия толкованая писаная. 77. Бесѣди святого Іоана писани. 78. Аѳанасія Великого Псалтирь толкованая писаная. 79. Триод Цвѣтная друкованая, darowana do monastera oo. Serbskich. 80. Уставъ церковный писани. 81. Книга ѿ святого Іоана Дамаскина. 82. Іоана Златоуста Псалтирь толкованая писаная. 83. Бесѣди на Апокалипс(ис) и на Дѣянія апостоль. 84. Наука на паргамини писаная. 85. Наука на неделѣ друкованая. 86. Триод Пост(ная) друкованая. 87. Евангелие учителное писаное. 88. Охтай друковани. 89. Поучение на пергамини писаное. 90. Евангелие учителное друкованое. 91. Евангелие учителное друкованое. 92. Евангелие учителное друкованое. 93. Соборникъ на пергамини писани. 94. Поучение писаное. 95. Дѣянія

Златоуста. 96. Соборникъ писани. 97. Триод Посная друкованая. 98. Охтой писани. 99. Минея (мѣсяца) априля писаная 100. Уставъ писани. 101. Маргарит друковани. 102. Дѣянія святыхъ апостолъ писани. 103. Шестодникъ писани. 104. Псалтирь и Чесословъ писани. 105. Еклезиястикъ друковани. 106. Книга о священствѣ Іоана Златоуста друкованая. 107. Цвѣтословъ in octavo друковани. 108. Книга октоври писани. 109. Уставъ Ерусалимск(i)й. 110. Псалтирь и Акаѳистъ друковани. 111. Маргаритъ друковани. 112. Дискурсъ св. Іоанна Дамаск. друковани,—гистория. 113. Житіе Іоана Листвичника писаное. 114. Соборникъ писани. 115. Часословъ писани. 116. Поучение рожное писаное. 117. Канонъ писани. 118. Часословъ писани. 119. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 120. Псалтирь писаная, darowana do oo. Serbskich monastira. 121. Тестаментъ друковани. 122. Дорогетей друковани. 123. Новое небо друкованое. 124. Апостолъ писани, darowano. 125. Ермолой на пергамене писаний. 126. Часословъ на пергаминахъ писаний. 127. Шестодникъ писаний. 128. О священствѣ Іоана Златоуста писани. 129. Месіяшъ друковани. 130. Іоанъ Златоусти друковани. 131. Іоанъ Златоусти друковани. 132. Іоанъ Златоустъ друковани. 133. Апокалипсисъ писани. 134. Чудо Іоана Златоуста писаное. 135. Номоканони друковани. 136. Іоанъ Златоустъ писани о вѣри, любви и надежди ѿ. 137. Новое небо друкованое. 138. Епифани писани. 139. Чтенія писание. 140. Чесословъ друковани. 141. Житія Григорія епископа писаное. 142. Соборникъ писани. 143. Молитви дневнія друкованія. 144. О соборахъ писани. 145. Требникъ друковани,—nie masz. 146. Евангеліе учителное писаное. 147. Соборникъ писани. 148. Псалтирь писаная. 149. Толкованіе Евангелій писаное. 150. Псалтирь зъ Типикомъ писаная. 151. Кантѣкъ ѿ іи и Ярмолой ѿ. 152. Полуставъ друковани. 153. Огородокъ. 154. Апостолъ писани. 155. Охтоихъ. 156. Винець Христовъ,—казанія на всѣ недѣли. 157. Евангеліе учителное. 158. Требникъ велики. 159. Животы на чтири мѣсяци—Киевскіе. 160. Охтай in folio друковани. 161. Минея

мѣсяца жоевра и декевра. 162. Уставъ писани. 163. Ключъ Разу-
мѣния. 1. Псалтирь in 4-to друкованая. 165. Чтения писания.
166. Евангелие писаное.

Rewisia xiąg łacinskich eodem anno et mense:

1. Joannis Chrisostomi commentaria. 2. Origenis Adamantij
interpretis scriptura opera per Erasmus Roterodami partim versa,
partim recognita. Iste labor redolet luteranismum. 3. Historiae ec-
clesiasticae centuria 1, 2 et 3-tia. Piękna xięga do czytania. 4. Dic-
tionarium seu latinae linguae thesaurus in folio. 5. Originis Ada-
mantij operum pars secunda. 6. Xenophontis historiarum opera.
7. Sabellicus de bello Venetorum. 8. Copuluta Petri Hispani.
9. De ritu, moribus, multiplicati ne turcarum. 10. Prisciani gram-
maticor. principis dogmata. 11. Aloisij Inglaris Niciensis . ....
Christi Jesu seu Dei Hominis elogi. 12. Porphirij Phaenicis isa-
goge, id est introductio in dialecticę. 13. Emmanuelis Aluari
14. Cornelii Valerij grammaticae institutiones libri 4. 15. Petri Fon-
secae ... item institutiones dialecticae libri 8. 16. Flores per Octa-
vias Mirandulas poetarum. 17. Valerius Maximus. 18. Ovidij Na-
sonis Heroides epistolae. 19. Sebestiani Actomedis Franci elegias
liber. 20. Smecius. 21. Francisci Benec. societ. Jesu orationes.
22. Evangelia in Dominicas. 23. M. Tullij Ciceronis orationes pars 3.
24. Virgilij Maronis opera. 25. In Evangelium ... nis apostoli.
26. De excellentia hominis libri 4. 27. Horatius ... 28. Col-
loquiorum scholasticorum liber. 29. Ovidius. 30. Ov ... 31. Fran-
ciscus Petrarcha de remedijs oriisque fortunae. 32. ... Berbonij
....gar libri 8. 33. Rudimenta logicae paripatheticae. ... Ci-
ceronis. 35. Virgilij Maronis. 36. Malleus Maleficae. 37. Celius
Secundus Curio. 38. De arte rhetorica. 39. Thesaurus phrasae poe-
ticarum. 40. Conciones de tempore sanctis. 41. Horilegium rerum
et materiarum selectarum. 42. Chronografiae Genebradi Theologi.
43. Commentarium in phisica Aristotelis. 44. Justinus. 45. Periphra-
sis Salanisere passionis Domini. 46. Precationes diversae. 47. Offi-

cia Jullij. 48. Theologia pisana. 49. Theologia pisana. 50. Theologia pisana. 51. Theologia pisana. 52. Phisica, methaphisica pisana. 53. Logica pisana. 54. Suppellex Grauisensis scientiae accommodatae cum theologia pisana. 55. Orathor Mohilianus pisany. 56. Kazania rozny pisany. 57. Dialectica pisana. 58. Orationes variae pisane. 59. Orationes variae pisane. 60. Rhetorica pisana. 61. Adagia pisane. 62. Liber latinorum et polonicarum pisany. 63. Liber annotationum syntaxiarum pisane. 64. Phrasys drukowany. 65. Notata varia pisane. 66. Cornelij de Lapide in Canticum Canticorum. 67. Secundus liber in Ecclesiasticum. 68. In duodecem Prophetas. 69. In Solomonis proverbialia. 70. In Epistolas canonicas. 71. In Jozue, Judicum, in 4 libros Regum et duo Paralipomenum. 72. In Deuteronomium Moyses. 73. In Ecclesiasticum, Canticum Canticorum et librum Sapientiae. 74. In 4-tuor Evangelia. 75. In divi Pauli epistolas. 76. In 4-tuor prophetas maiores. 77. Didaci Stellae Minoritani concionatoris sermo 19. 78. Arka testamentu pars estivalis rzezona. 79. Lexicon po turecku, arubsku, persku. 80. Cnapiusz po lacinie, in folio.

Rewisia xiąg graeco-latina.

1 Dionisius Halicarnassus. 2. Dionisius Areopagita. 3. Appianus Alexandrinus. 4. Sententiarum, sive capitum theologicorum, per Antonium et Maximianum monachorum. 5. Lexicon graeco-latinum. 6. Scholia Euripidis tragedia. 7. Aristotelis, Alexandri et Cassidi problemmata. 8. Prooemesis christiana. 9. Organon Aristotelis. 10. Apollonius Perseus. 11. Licofrones de virginitate. 12. Heliodori historiae. 13. Aristotelis Asclepiade. 14. Institutiones linguarum. 15. Bibliorum graeco-latinorum pars tertia. 16. Item pars 4-ta Aristotelis de moribus ad Nicomachum libri. 17. Librorum pars secunda. 18. Ioannis Chrisostomi orationum de casse. 19. Biblia graeca et latina. 20. Bellum sicculum Fassidis. 21. Nomenclator latino-graeco-germanicus. 22. Aesopus. 23. Epicteti Arici Philosophi et Charidum.

Rewisia xiąg polskich:

№ 1. Biblia c(z)eska drukowana. 2. Biblia wielka polska drukowana. 3. Kozmographia czeska drukowana. 4. Biblia czeska drukowana. 5. Kazania na Ewangielia drukowane. 6. Kazania drukowane. 7. Żywoty Świętych drukowane. 8. Kazania drukowane. 9. Żywot Jesusow drukowany. 10. Ewangelia drukowane. 11. Kamien drukowany Josepha Pimina. 12. Biblia drukowana. 13. Bractwo miłosierdzia drukowane. 14. Psalterz drukowana. 15. Godzinki drukowane. 16. Kathechism drukowany. 17. Summariusz dziesięciorgo przykazania. 18. Czyszciec drukowany. 19. Stary Zakon drukowany. 20. Godzinki drukowany. 21. Historia Jusephowa drukowana. 22. Perspectiwa Sakowicza drukowana. 23. Historia o walkach y klęskach ziemie Węgerskiej. 24. Wyrzdarz chrescianski. 25. Studnica żyw(ot)a. 26. Artykuli bratwa świętej Anny. 27. Ewangelij y Epistolij. 28. Ray duszny. 29. Krzysztoph Piekarski przeciwko Aryuszom. 30. Modlitwy. 31. Drugie modlitwy. 32. Zebranie modlitew codziennych. 33. Arka testamentu drukowana.

Rewisia xiąg graeckich:

№ 1. S. Ioannis Chrisostomi thomus 2-dus. 2. S. Ioannis Chrisostomi thomus 6-tus. 3. S. Ioannis Chrisostomi thomus 8-vus. 4. S. Ioannis Chrisostomi thomus 7-mus. 5. S. Ioannis Chrisostomi thomus 4-tus. 6. S. Ioannis Chrisostomi opera graeca (t.) octo. 7. S. Ioannis Chrisostomi thomus 3-ius. 8. S. Ioannis Chrisostomi thomus 5-tus. 9. Evseвий episcopus. 10. Eustaphius episcopus Thesalonicus. 11. Eustaphij archiepiscopi in Homerailadis. 12. Oratorum veterum orationes. 13. Mineia decembris. 14. Opera Aristotelis. 15. Plutarchi historia. 16. Platonis omnia opera. 17. Miesiąc iunius mineia. 18. Mineia miesiąca septembra. 19. Tacilides. 20. Mineia miesiąca maia. 21. Anfologium. 22. Ewangelia. 23. Rethorica. 24. Tryod graeckaja. 25. Epifanius. 26. Lucianus. 27. Pentikostarion. 28. Paraclitici. 29. Anfologion. 30. Anfologion. 31. Phocius. 32.

Toparantinikon. 33. Mineia miesiąca ianuarij. 34. Flori legum diversorum epigrammatorum. 35. Pauli Egineti Medici libro 7-mo. 36. Pindan Olimpi. 37. Penticostarium. 38. Aristotelis de arte rethorica. 39. Novum Testamentum. 40. Biblion legomemnorum Anagnosticon. 41. Organun istius philosophiae. 42. Variorum Plutarchi thomus 2-dus. 43. Demostenis orationum pars 2-da. 44. Athonius. 45. Octoichos. 46. Isocrates. 47. Novum Testamentum. 48. Organum istius philosophiae. 49. Novum Testamentum. 50. Licianus Samosatensis pars 2-da. 51. Demostenis orationes. 52. Horologium. 53. Psalterium. 54. Omiron. 55. Grammatika graeco-ruska. 56. Horologium.

Rewisia sosudochranitelnicy, to iest ozdoby.

Укращенія церкви с. przez niżej podpisannych braci naszych
wiernie spisana y konnotowana die 19 marca, 1692 a(nno).

Krzyże poprawne:

№ 1 krzyż wielki srebrny, suto złocisty.

№ 1 krzyż srebrny biały ręczny.

№ 1 krzyżyk drewniany, oprawny we srebro, pozłocisty, ręczny,—w puzderku.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, biały.

№ 1 krzyż drewniany, pozłocisty, we srebrze.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, pozłocisty.

№ 1 krzyż drewniany, we srebro oprawny, pozłocisty, stolec do niego miedziany, pozłocisty.

№ 1 krzyż drewniany, ręczny, we srebro (oprawny), pozłocisty, mały.

№ 1 krzyż drewniany samy.

Ewangielie poprawne:

№ 1 Ewangelium pisane, poprawne w tabin fialkowy, sztuki srebrne pozłociste.

№ 1 Ewangelium pisane, oprawne w czarny axsamit, sztuki srebrne białe bez klauzur.

№ 1 Ewangelium graeckie w czerwonym axamicie, sztuki oprawne, białe.

№ 1 Ewangelium pisane, axamit wzorzysty, sztuki pozłociste.

№ 1 Ewangelium drukowane, (oprawa) sama złota.

№ 1 Ewangelium roboty marcipanowaney, srebrne same.

№ 1 Ewangelium srebrne, złociste suto.

№ 1 Ewangelium srebrne same, całe.

№ 1 Ewangelium, w materiał oprawne, sztuki srebrno—po złociste

№ 1 Ewangelium, w axamit czerwony oprawne, sztuki srebrne pozłociste.

№ 1 Biblia drukowana, w axamit czerwony oprawna, sztuki srebrne.

№ 1 palitury od Ewangelij oprawne w srebro, bez klauzur.

№ 1 Służebnik w axamicie czerwonym, oprawny w srebro.

Sakosy metropolitanskie:

№ 2 sakosy zło(to)gławowe zastawne: ieden biały w kwiatki, drugi fialkowy, tenż perłami (osadzony).

Kielichy:

№ 1 kielich ieden srebrny, marcipanowy.

№ 3 kielichy srebrne, suto złociste.

№ 3 kielichy pstro złociste.

№ 1 kielich z wierzchem złocisty.

№ 1 kielich z wierzchem, wielki, złocisty.

№ 1 kielich srebrny, pozłocisty.

№ 1 kopia srebrna z żelazkiem.

№ 1 Duch Święty z skrzydłami wiszący, w postaci gałębia, srebrny pozłocisty.

№ 3 koneweczki srebrne: iedna do мирова́ня, druga z miereм до креще́нія, trzecia—s. oley w niej.

Srebro łomane, w chustce zawiązane.

Patiny, gwiazdy y łyżeczki:

- N° 6 patin srebrnych, złocistych.
- N° 4 gwiazd srebrnych, pozłocistych.
- N° 4 łyżeczki srebrnych, pozłocistych.
- N° 1 tabliczka srebrna, pozłocista od fełona.

K a d z i e l n i c e:

- N° 1 kadzielnica srebrna, pozłocista.
- N° 1 kadzielnica srebrna, pozłocista, ręczna.
- N° 1 kadzielnica srebrna biała.

Lichtarze srebrne:

- N° 2 lichtarzow srebrnych wielkich.
- N° 2 lichtarzow srebrnych małych słołowych.

K o r o n y:

- N° 2 korony dwie pozłocistych z kamienmi do вѣнчаня.
- N° 2 koron blaszanych, malowanych.
- N° 1 koronka misiurkowa.

Perły: 1)

Lampy srebrne:

- N° 1 lampa srebrna, pozłocista, mała.
- N° 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Jana Mazarakiiego.
- N° 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Kras-sowskiego.
- N° 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Stephana Kras-sowskiego.
- N° 1 lampa srebrna z tablicą nieb. i. m. p. Gabriela Langisza.
- N° 1 lampa srebrna bez tablicy tegoż.

---

1) Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.

№ 1 lampa srebrna i m. p. Jerzego Papary z tablicą.
№ 1 lampa srebrna z tablicą i. m. p. Hrehorego Russianowicza.
№ 1 lampa srebrna z esikami przed obrazem narodzenia Nas(więszej) Panny.

№ 1 lampa srebrna przed obrazem Nas. Panny namiestnim.
№ 1 lampa srebrna przed obrazem namiestnim Спасителя.
№ 1 lampa srebrna przed obrazem na filarze strony prawey niebosczyka i. m. p. Strzeleckiego.

№ 4 lampki srebrne na gurze przed Deisusem i. m. p. Stephana Lawryszewicza.

Lampy mosądziowe:

№ 15 lamp mosiądzowych.
№ 1 lampa blaszana.

Międnice mosiązne:

№ 3 międnice wielkie mosiądzowe.
№ 1 międnica wielka mosiądzowa.
№ 1 miedziana bania na oliwe.
№ 1 kociołek mosiądzowy na święconą wodę.
№ 1 miedziana wanna wielka dla oświecenia wody.

Misy cynowe:

№ 2 misy cynowe wielkie.
№ 1 miseczka cynowa na дары.

Lichtarze mosiądzowe:

№ 2 lichtarze wielkie, stojące przed obrazami намѣстними.
№ 2 lichtarze wielkie wiszące, jeden ma esow osm, drugi esow dziesięć, alias korony posrod cerkwi.
№ 1 lichtarz wieszący z esami w судохранильниці.
№ 2 lichtarzow stojące wielkie w kaplicy.
№ 7 lichtarzow stołowych.
№ 1 lichtarz stołowy złamany.

Lichtarze cynowe:

№ 4 lichtarze cynowe wielkie w cerkwi Успенія Прzenayswięt-szey Panny.

№ 2 lichtarze cynowe wielkie bez nożek w cerkwie starey.

№ 15 lichtarzow stojących.

№ 26 lichtarzow stołowych.

№ 4 lichtarze większe połamane y cyna łamana rozna.

№ 19 wierzchow do lichtarzow.

Tablice cynowe:

№ 12 tablic cynowych.

№ 2 tablice srebrne niebos(zczyka) i. m. p. Jana Mazarakięgo.

Zbanuszki do ziela:

№ 2 zbanuszki farfurowe.

№ 2 zbanuszki drewniane.

№ 18 sztuczek krzysztálu łupanęgo w puszcze ołowianey.

№ 2 iaiec strusich całych, iedne zepsowane, ieden dzwoneczek mały.

Essy mosiǳowe:

№ 29 essow mosiǳowych na roznych miyscach przed obrazami.

№ 3 gałek mosiǳowych od lichtarzow.

Zamki żelazne:

№ 2 zamki wielkie, każdy ma dwa klucze.

Obrazy moskiewskie oprawne:

№ 12 obrazow ze srebrem.

№ 1 obraz Naswiętszey Panny, perłami haftowany.

№ 10 obrazkow haftowanych na hatlasie.

№ 2 panagijki.

№ 1 obraz na wielkim ołtarzu z tabliczką.

Obrazy nieoprawne moskiewskie:

- № 47 obrazów różnych świętych.
- № 7 obrazów od panągiiiek wielkich.
- № 3 Mironosicy do grobu.
- № 1 ieden Christos воскресce.
- № 1 anioł nagrobki.

Xięgi cerkiewne:

- № 1 Ochtai oprawny drukowany
- № 1 Klucz drukowany Разумѣнія.
- № 1 Mineia pisana, oprawna, miesiącā 9-bra.
- № 1 Mineia pisana, oprawna.
- № 1 Psalterz drukowany, oprawny.
- № 1 Służebnik in folio, drugi in 4-to.
- № 1 Триодъ Цвѣтная.
- № 1 Требникъ wielkij.
- № 12 Miney moskiewskich y ieden Trebnik in 4-to.
- № 1 Kalist Учительное Евангеліе.
- № 1 Уставъ moskiewski с(ъ) prologami na cały rok.

Płasczenice:

- № 1 Płasczenica na hatłasie białym malowana.
- № 1 Płasczenica na hatłasie białym malowana Jerozolimska.

F e l o n y:

№ 1 fełon złotogławowy, galon około złoty, kitayką mienioną podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, z tabliczką srebrną pozłocistą, moskiewskim podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 felon biały złotogławowy, tabliczka haftowana z perłami—Спаситель, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 felon biały, złotogławowy, płutnem białym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, kindiakiem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon biały złotogławowy, albo altembasowy, z tabliczką pozłocistą S. Troycy, podszyty kindiakiem.

№ 1 fełon fialkowy w kuriały złote, Deisus haftowany z koronką złotą około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, na którym osoby Ic. Xc., podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, z krzyżykami y cherubiniami, blacha pozłocista—Успения z kamykami, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, w kwiatki złote, koronka srebrna, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon biały złotogławowy, przedni w gruszki, kindiakiem ceglastym podszyty.

№ 1 fełon złotogławowy czerwony, w kwiat wielki, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon zło(to)gławowy, z tablicą pozłocistą—Судитель, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 fełon materiy ceglastey, w złote kwiaty, korona srebrna, marcipanowa szyroka około, na plecach sztuczek dziewięć z rubinami, podszyty kindiakiem ceglastym.

№ 2 fełony axamitne czerwone, w kwiaty wielkie, z tablicami pozłocistemi: na iedney—Успение, na drugiej—S. Troycy, podszyty kindiakiem ceglastym.

№ 2 fełony czerwone axamitne, zwierzchu złotogław biały z koronką złotą około, podszyte kindiakiem papużym.

№ 1 fełon axamitny błękitny, z koronką srebrną, podszyty musulbasem czerwonym.

№ 1 fełon axamitny ceglasty, stary, wzorysty, płutnem czerwonym podszyty.

№ 1 fełon adamaszkowy czerwony, stary, podszyty płutnem czerwonym.

№ 1 fełon hatłasowy, ceglasty, turecky, z koronką srebrną, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 fełon materialny błękitny, w kwiaty, koronka około, podszyty kindiakiem czerwonym.

№ 1 felon tabinkowy, karmazynowy, z galonkiem złocistym około, podszyty kindiakiem barszczowym.

№ 1 felon czamlitowy czerwony, podszyty kindiakiem błękitnym.

№ 1 felon czerwony, pstry, w kwiaty, stary, podszyty płutnem błękitnym.

№ 1 fełon czerwony, kwiaty żółte, na niem Распятіе, ś. Jan y Bogaradzica, perłami haftowany, płutnem ciemno-zielonym podszyty.

№ 1 fełon rużowy, hatłasowy, na niem s. Barbara haftowana, galonek około złoty, kindiakiem lazurowym podszyty.

№ 1 fełon tabinowy zielony, galonek około złoty, podszyty plutnem lazurowym.

№ 1 fełon zułty hatłasowy, florentski.

№ 1 fełon szkarłatny, adamaszkowy, haftowane Распятіе, około gałon.

№ 1 fełon hatłasowy, karmazynowany, od ramienia złotogław, z koronką złotą.

№ 1 fełon fiałkowy, tercenelowy, koronka złota około, od ramienia złotogław biały y krzyżyk z pereł.

№ 1 fełon axamitny czerwony, stary, guziki trzy srebrne, y na zadzie haftowany.

№ 1 fełon hatłasowy, fiałkowy, tabliczka haftowana na zadzie, około koruna marcipanowa.

№ 1 fełon tabinowy żółto-gorący, mosulbasem podszyty błękitnym.

№ 1 fełon czarny axamitny, haftowany, wkoło kwiaty, krzyż na zadzie robiony z kamieni z turkusami, guziki, około frędzelka złota, podszyty kitayką mienioną.

№ 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.

№ 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.

- N° 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.
- N° 1 fełon czarny adamaszkowy, z koronką czarną złotą.
- N° 1 fełon czarny tercenelowy, z koronką szychową.
- N° 1 fełon czarny axamitny, gałon około złoty.
- N° 1 fełon czarny adamaszkowy, na plecach biały.
- N° 1 fełon czarny hatłasowy, na plecach biały.
- N° 1 fełon czarny hatłasowy, wzorzysty, na plecach biały.

Petrachle:

N° 1 petrachel biały złotogławowy, 6 gałek na spodzie srebrnych z frędzlami.

N° 2 petrachli białe złotogławowe, w gruszki, z koronkami.

N° 3 petrachle białe złotogławowe, w kwiatki.

N° 1 petrachel złotogławowy, z personami, haftowany, 6 gałek srebrnych z kutasami.

N° 1 petrachel złotogławowy, z krzyżykami y serafinami.

N° 1 petrachel biały materialny, kwiaty srebrne z iedwabiem zielonym.

N° 1 petrachel wołosowy, w kwiatki złote y srebrne.

N° 1 petrachel czerwony złotogławowy, w kwiatki złote.

N° 2 petrachele z paskow perskich złotych.

N° 2 petrachele, haftowane osoby.

N° 1 petrachel czerwony, materialny, korona marcipanowa około.

N° 2 petrachele czerwone złotogławowe.

N° 1 petrachel błękitny materialny, około korona.

N° 1 petrachel czerwony hatłasowy, turecky.

N° 1 petrachel czerwony adamaszkowy.

N° 1 petrachel czerwony axamitny.

N° 1 petrachel czerwony, axamitny, stary.

N° 1 petrachel fiałkowy, tercynelowy, z koronką.

N° 1 petrachel fiałkowy.

N° 1 petrachel karmazynowy, z koronką, hatłasowy.

N° 1 petrachel karmazynowy, hatłasowy.

№ 1 petrachel materialny żółty.

№ 1 petrachel ceglasty, złotogławowy.

№ 1 petrachel biały, w kwiaty złotogławowy.

№ 1 petrachel czarny axamitny.

№ 6 petrachelow czarnych tercynelowych, z pasamanami białymi.

№ 1 petrachel czarny, adamaszkowy.

№ 1 petrachel czarny, tercinelowy, z koronką.

N a r a k w i c e:

1 para narakwic granatowych, w paski y kwiatki złote. 1 para narakwic materialnych błękitnych, w kwiaty. 1 para narakwic, na axamicie zielonym haftowane Благовѣщеніе, z zkrzyżami srebrnymi z sznurkow. 1 para altembasowych, fialkowych. 1 para czerwonych złotogławowych. 1 para błękitnych materialnych. 1 para czerwonych materialnych, w kwiatki złote. 1 para złotogławowych, perskich. 1 para axamitnych błękitnych. 1 para czerwonych lamowych. 1 para ceglastych hatłasowych. 1 para kitaykowych czerwonych. 1 para czerwonych adamaszkowych. 1 para hatłasowych ceglastych. 1 para axamitnych, granatowych. 1 para hatłasowych, ceglastych, tureckich. 1 para złotogławowych czerwonych. 1 Para złotogławowych białych. 1 para suto haftowanych. 3 pary czerwonych złotogławowych. 1 para axamitnych czerwonych. 1 para hatłasowych czerwonych. 1 para nędzowych. 1 para barsczowych, kitaykowych. 2 pary różnych. 3 pary czarnych tercynelowych. 7 pary czarnych adamaszkowych.

Paski do opasywania:

№ 1 pasek sakieski, iedwabny. 3 paski płocienne. 1 pasek iedwabnicowy czarny. 1 pasek fialkowy.

S t y c h a r y:

№ 1 stychar biały, kwiaty srebrne z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, w paski y kwiatki złote. 1 błękitny materialny, w kwiaty z koronką. 1 kitaykowy ceglasty. 1 materialny zielony, w kwiaty.

1 złotogławowy biały, z tablicą pozłocistą. 1 hatlasowy błękitny. 1 axamitny, na białym dnie kwiaty różne. 1 złotogławowy biały, różowy, materiowy, w kwiateczki. 1 ceglasty, turecki, hatlasowy. 1 czamlitowy, barsczowy. 1 hatlasowy, ceglasty, drukowany. 1 złotogławowy biały, tabliczka srebrna—Благовѣщеніа. 1 hatlasowy, w paski, z guziczkami złocistemi. 1 czerwony w paski, z kuriatkami. 1 hatlasowy, fialkowy. 1 kitayczany biały, w kwiatki. 1 kitayczany czarny. 1 kitayczany czarny, ramiona białe. 1 kitaykowy czarny hatlasowy. 2 hatlasowe małe, białe, od ramion czerwone. 2 zielone, materialne, błękitne z zielonym.

O r a r y:

1 biały materialny, kwiaty srebrne, z zielonym iedwabiem. 1 granatowy, paski y kwiatki złote. 1 błękitny materialny, w kwiatki. 1 kitaykowy, ceglasty. 1 materialny zielony. 1 materialny, biały, haftowany, biały. 2 złotogławowych białych. 1 cytrynowy, axamitny. 1 hatlasowy czerwony, w paski. 1 złotogławowy czerwony. 1 adamaszkowy czerwony. 1 hatlasowy czarny. 1 kitayczany czarny. 1 hatlasowy czarny. 1 tercynelowy czarny.

Wozduchi na kielichi:

№ 1 haftowany na hatlasie błękitnym, Спаситель z perłami. 2 haftowany, krzyżowy, na błękitnym hatłasie z perłami. 1 złotogławowy wielki, popielaty. 1 złotogławowy mały, popielaty. 1 złotogławowy krzyżowy, popielaty. 1 haftowany, popielaty, srebrem y złotem. 2 wozduszki axamitne, czerwone, haftowane. 1 krzyżowy, axamitny, czerwony, haftowany. 1 hatłasowy, fialkowy, haftowany. 1 adamaszkowy, karmazynowy, haftowany, z perełkami. 1 fialkowy, kitayka żółta. 1 hatłasowy, biały, haftowany, z perłami. 1 haftowany czerwony. 2 hatłasowe czarne, małe. 1 hatłasowy czarny wielki. 2 czarne małe z koronką.

Mosczy Ss.

1 s. pierwszego męczenika Stephana srebrne pozłociste. 1 s. w. męczenika Panteleimona, w srebro oprawne, marcipanową robotą. 1 s. Merkuriusza w blaszaney puszce. 1 puszka srebrna pozłocista Langiszowska. 1 puszka drewniana.

Antimisy ss. patriarchow:

№ 8 malowanych na płótnie.

Kobierce tureckie:

№ 17 kobiercow. № 1 dywanski biały. № 1 dywanski czerwony. № 1 dywanski czerwony, mniejszy.

K i l i m y:

№ 1 stary u престола. № 2 perskie około ołtarza. № 1 w paski. № 2 perskie w сосудохранительницѣ.

Odzieżadła na mary:

№ 1 sukienne czarne, sukna francuskiego stepowanego około, y zapieczetowane po koncach. № 1 axamitne czarne, z frędzlami karmazynowemi złotemi. № 1 adamaszkowe czerwone, brzegi papuże. № 1 adamaszkowe, papuże. № 1 wiszniowe, hatlasowe, florenskie. № 1 czarne sukienne, z czarną frędzlą. № 1 sukna czarnego sztuka cienkiego. № 1 sztuka sukna czarnego, białego. № 3 sztuki kiru czarnego. № 1 kap czarnych. № 5 sztuk czerwonego paklaku. № 1 nakrycie czarne sukienne pod Ewangelią na stolec. № 1 hatlasowe nakrycie na stolec czerwone. № 1 adamaszkowe nakrycie papuże, z frędzlą czerwoną, pod Ewangelią. № 1 axamitne nakrycie pstre na stolcu wielkim. № 1 złotogławowe pokrycie na stolec pod коливомъ.

Zasłony y firanki:

1 materialna czerwona nad szafą. 1 kitaykowa czerwona. 2 kitaykowe włosowe. 4 taftowych, drukowanych, z koronką srebrną,

blekitnych. 1 kitaykowa barszczowa. 1 kitaykowa, żelazney masci. 1 kitnyczana nad drzwiami carskiemy. 1 paskowata nade drzwiami w kaplicy carskiemi. 1 nade drzwiami. 4 firanki zielone materialne. 2 adamaszkowych firankow czerwonych. 2 firanki kitayczane czerwonych.

Z a w' o i e:

№ 1 ze szlakiem złotym. № 1 biały, brudny, około stolca w co-судохранилелници. № 1 zawoju białey—łokci pięć. № 1 sztuka ząbku łokci pięć.

A n t e p e d i a:

№ 1 haftowane z kutasami na wielki tydzień. № 1 axamitne w kwiaty, frędzelka karmazynowa. № 1 złotogławowe srebrne, z złoto koroną. № 1 białe z koroną nicianą do stolca. № 1 hatlasowe czarne, zblakowane. № 1 hatlasowe czerwone, wzorzyste, z listrą y frędzlą, od wielkiego ołtarza. № 1 skurzone złote. № 1 kitaykowe, ceglaste, z frędzlą czychową. № 1 aksamitne, w paski złote, w kwiaty. № 1 złotogławowe białe. № 1 czerwone materialne, złociste, stare. № 1 srodek czerwony, lamowy, złocisty. № 1 białe materiowe, kwiatki czerwone. № 1 kitaykowe czerwone w wodę. № 1 aksamitne czerwone. № 1 tabinkowe, fialkowe, z korunką srebrną.

J e d w a b n i c e:

№ 1 biała. № 1 ze złotem do grobu y z frędzlą karmazynową. № 1 anioł trzyma na grobie. № 1 zielona. № 1 białei kawalec. № 1 zieloney kawalec. № 1 chustka długa z brzegami złotemi. Kilka kawałkow iedwabnicowych. № 1 sikowa z brzegami złotemi. № 1 włosowa do obrazu. № 1 czarna z brzegami czerwonemi. № 1 czarna, stara. № 1 ze szlakami złotemi. № 1 żółta. № 1 biała. № 1 kawełek żółty. № 1 biała.

T o w a l n i e:

1 biała. 1 złotem haftowana. 1 turecka haftowana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 z korunką szeroką, białą na stolec. 1 czarnym iedwabien y złotem wyszywana. 1 czarnym iedwabiem wyszywana. 1 złotem w kwiaty wyszywana. 1 z korunami białemi. 1 czerwonym iedwabiem szyta. 2 proste y, z frędzlami, podosronnych. 1 biała, wyszywana cała. 1 białem szyciem iedna, druga z kwiatami zielonemi iedwabnemi.

Materie iedwabne rozne:

1 materia na białym dnie, czarne kwiatki. 1 w czerwony pasek. 1 w kulki złote. 1 iedwabna, drukowane kwiaty, na stole w sosudochranitelnicy we dwoie. 1 kawalec materyi w paski. 3 sztuki materij karmazynowey z kwiatami złotemi. 1 materij nędzny stukai 1 materia biała, paskowata, turecka. 2—złotogławowe z cherubinami y krzyżykami. 1 aksamitna, karmazynowa, turecka, iak na poduszki. 1 hatłasu czarnego wzorystego u stolca. 4 adamaszku karmazynowego sztuki,—kawalki roznych materyi. 1 złotogławowa od palitur do Ewangelij.

Kawałkow roznych materij kitaykowych:

1 biała pod obrus na wielkanoc. 1 kawalec kitayki czarney. 2 sztuki materyi szarey. 1 kawełek kitayki ceglastej z pod orara. 2 kawalce hatlasu tureckiego. 1 listwa do prestoła na mosulbasie, korony niciane. 2 pasy wyszywane na mosulbasie. 1 włosienica biała, podarta. 1 sztuka materyi pstrey do stolca. 1 plucienko pstre. Galonu złotego kilka łokci. Dwa kawalce kowneru. Hatlasu czarnego kilka sztuczek. Korony białe, szerokie niciane. Forboty białe niciane. Dwa kawałki od listwy. 1 agnuszko drewniany. 1 szwuronka axamitna czerwona. Na stolcu, gdzie obraz całuią, sztuk dwie kitayki. Na tymże stolcu materia biała wzorzysta na trzy strony, a czwartą strone axamit wzorzysty. Trzy kawalce axamitu.

Pszescieradła płotniane pod trunne:

N° 1 przesciradło białe płocienne, wyszywane około iedwabiem czerwonym, w kwiaty. N° 1 płocienne wielkie, białe, z koronką białą. N° 1 pszescieradło wielkie, białe. N° 1 pszescieradło wielkie, białe. N° 1 szyte czerwonym iedwabiem.

Stychary płocienne:

N° 3 płocienne białe. N° 1 biały płocienny, iedwabiem karmazynowym wyszywany. N° 1 biały, nowy, nie zażywany. N° 2 białe płocienne, z korunkami. N° 2 białe płocienne, wyszywane iedwabiem. N° 1 biały płocienny, czerwono wyszywany. N° 1 biały płocienny, z kwiatkami, z nici. N° 1 płocienny, czarnym iedwabiem szyty. N° 1 płocienny, czarnym iedwabiem (y) złotem szyty. N° 2 płocienne, czerwonym iedwabiem szyty. N° 1 płocienny, niciami wyszywany. N° 7 płociennych z korunkami białymi. N° 4 płocienne. N° 1 płocienny podrany.

Nakrywadła prestolne:

N° 1 nakrywadło białe (na) presteł. N° 2 pszeszywane białe, iedwabiem czarnym wyszywane. N° 1 z korunkami. N° 1 płocienne z koronką. N° 2 płocienne na ołtarz. N° 1 płocienne, czarnym iedwabiem wyszywane. N° 1 płocienne na żertwenniki.

Ręczniki:

N° 3 ręczniki płocienne.

Skrzynie:

N° 1 drewniana ze złemi szelągami. N° 4 drewnianych. N° 1 żelazna.

Płutna:

N° 1 kawalec płutna. N° 1 lanego płutna. N° 1 nieobrubionego płutna. N° 1 kawalec płutna. N° 1 paterica episkopska drewniana z sandali rubri.

Obrazy:

№ 1 narodzenia Nas(więtszey) Panny, ma na sobie trzy koronki srebrne.

№ 2 Naswiętszey Panny namiestney na lewym kryłosie, ma na sobie szate srebrną pozłocistą, dwie koron srebrnych pozłocystych y tabliczek dwie srebrnych. Die 3 iulij, 1692 anno na sukienke Panny Przenayswiętszey tabliczki wzięły się.

№ 1 namistny Спаѣтеля, szata srebrna pozłocysta pstro y diadema.

№ 1 Успенія Пресвятія Богородици, на Спасителю, на Nas. Pannie szaty srebrne pstrozłociste, trzy koronek na Apostołach, osobliwie osm koronek y cherubin srebrny cały.

№ 1 Archierey na Deissusie, ma na sobie koroną srebrną pozłocystą y dwie tablice srebrne. Tablice wzięły się na szate.

№ 1 Naswieszey Panny na Deisusie podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą, tabliczke srebrną małą y łancuszek na szyi złoty z agnuszkim. Opatrzyć. Tabliczke y łancuszek na szate wzięło się.

№ 1 na s. Janie podle Archiereia, ma na sobie korone srebrną pozłocistą y dwie tabliczek srebrnych.

№ 1 na Błahowisczeniu dyadumy dwie, szata graskowa, lita, u anioła srebrna.

№ 1 Спаситель na słupie prawego kryłosa, ma na sobie pięć dyadymek.

№ 1 Благовѣщення на słupie drugim, ma na sobie dwie diademki srebrne y firanki z iedwabnicą.

№ 1 Воплощение Б(огороди)ци на słupie, dwie dyadymek srebrnych pozłocistych ma na sobie.

№ 1 Бо(городи)ци на słupie prawego kryłosa w ołtarzu, ma na sobie pięć tabliczek srebrnych y ieden łancuch w groch złoty albo srebrny, pięć sznurkow koralowy, sztuczka wisi u koralow, i ma dwa agnuski.

№ 1 Богородици Зачатіе na słupie, ma płucienko, około stęgami wiązane, y dwie diadimki.

№ 1 Спасителя moskiewski namiestny, ma na sobie blachę srebną pozłocistą y diademką srebną pozłocistą.

№ 1 Naswietszey Panny cudowny, namiestny, dawny, ma na sobie dwie korony srebrnych, tablic dwadziescia, szesnascie sztuczek srebrnych, roznych, wiszący, ieden talar bity bankowy, iedna puszcza, dwa krzyzyki oprawne, iedna panegiiia oprawna moskiewska, ieden sznur gagaszkow, ieden obrazek, w srebro oprawny, zasłonki dwie iedwabne z statkami.

Tabliczki srebrne y łancuszki wzięty są na sukienke Naswietszey Panny do kapliczki nowo wystawioney, ktoreykolwiek wyżej mianowane y opisane y wyrażone są.

Po rewisiei generalney uczynioney wszelkich tabliczek srybrnych, ktore wisieli na obrazach w cerkwi wielkiej, tak w kaplicy nowey, a mianowicie na obrazie Naswietszey Panny cudowney, to wszystko zebrawszy do kupy, na szate tegoż obraza cudownego zbralismy y inne srybło, ktore znajdowało się w skarbcu, te tedy obrazki, ktore nie zdali się, ale ich nie psować, na tenże obraz cudowny pod numerum oddałem, to iest:

1 obrazek swiętego Mikołaja y s. Irzego oprawny, około kamiky pozłocisty.

1 obrazek na białey kosci, oprawny we srybro pozłocisty Naswietszey Panny.

1 obrazek czarny kosciany Wopłoszczenie y Trzech Swietytelow, oprawny we srybro.

1 obrazek kosciany biały, we srybło oprawny, Wopłoszczenie, a z drugi strony s. Mikołay.

1 obrazek drewniany, oprawny we srybło, szmelc, Troch Swietytelow.

1 obrazek kosciany biały, we srybło oprawny, Воплощение.

1 krzyz marmurowy, we srybło oprawny, 3 krzyzyki drewniane, we srybło oprawne.

1 pana(g)ika, we srybło oprawna, na lancuszk srybrnym, 1 pana-(g)ika, w mosiądzu oprawna.

1 krzystał we srybro oprawny, 2 agnus(z)ki drewniane, 1 krzyzyk drewniany ¹⁾.

Реєстры вещей, пожертвованных въ Балабановскую часовню и церковь Успенія Пресвятыя Богородицы за 1691—1704 и..

Господи ²⁾ благослови и умножи на честь и похвалу Пресвятой Дѣви Богородици.

Anno Domini 1691, die 20 martij. Reiestr wszy(s)tkich rzeczy opisany, od roznych pobożnych benefaktorow ofiarowanych do tej cerkwie świętei y obrazowi cudownemu na częśc y na chwałę Przenaswieszey Boga Rodzice, z pobożnych uczynkow ligowanych y nadanych.

Anno Domini 1691, die 18 martij. Revisia obrazu cudownego Przenaswieszey Panny w kaplicy nieboszczyka pana Bałabana:

№ 4 tablic srybnych wielkich. 12 tabliczek srybnych. 1 noga srybna. 1 renka srybna. 2 oczek pojedynkowych małych. 1 obrazek rogowy, oprawny we srybło, pozłocisty. 1 puszcza srybna. 1 sztuka na kształt talara. 3 sztuczki na kształt urtow. 1 sztuczka, na kształt urta, pozłocista. 6 krzyzykow srybnych. 2 agnosiki z kamienmi oprawne. 1 stopka mała srybna. 1 metalik srybny. 6 obrazkuw blaszanych N(ayswieszey) Panny Czenstochowskiej. 1 obrazek troisty moskiewski pan(agi)iki. 3 krzyzyki drewniane, oprawne we srybro. 3 agnusiki drewniane, rzniete, oprawne we srybro. 3 piersciunki srybne, 14 agnuskuw, co mniszki robia. 23 agnuskuw mnieiszych roznych rogowych, co mniszki robia.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 989, стр. 11—19, 21—47.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1004, или РР. № consig. 471, стр. 1, —6, 104, 59—68, 105—111.

Tegoż roku 1691 przybyło na obraz sribra, naprzod: 1) gardło sribne, dała go przez ręce moje sławetna pani Anna Piotrowa Semionowiczowa, y rączke małą; 2) blaszka, na ktorey oczy, dana od Alexandra Lanickiego, malarza; 3) tabliczka na obraz namiestny cerkwie wielkiey, na tey во плоти Спас, dał ją młodzian Teodor Sibianowicz, krawiec, 1691 (roku), decembra 9.

Rok(u) 1692 i. m. pani Affendykowa offiarowała miescu świętemu ieden felon czarny y petrachel tabinkowy (y) narakwicy, item antepedium czarne do srodka, gdzie koliwa bywaią, item wozduch czarny.

Die 16 8-bris i. m. pan Zoia dał lampe srybno, ktora wisi w ołtarzu, za iakiegos greczyzna, ktory tu leży na cwentarzu.

Anno Domini 1694, die 8 ianuarij i. m. pan Andrzej Gensicki daie miescu temu za dusze małżanki swei, ktora tu leży, ieden felon blenkitny materialny, z kwiatami złotemi, petrachel y narakwicy do tegoż, item wozduch ceglasy, materialny, z kwiatami złotemi, y dwa wozduszki teiże materiey, item stychar biały płutniany, item ręczniki do ołtarza dla ucierania ręki oycom.

J. m(o)ści pani Affendikowa die 15 maij, anno 1694 ofiarowała temu miescu świętemu felon aksamitny, szkarlatny z petrachilem y narakwicami.

Die 18 iulij, anno 1694 i. m. pan resident Moskiewski ofiarował temu miescu świętemu felon materialny na dzikawym dnie, kwiaty rozne y złote, z petrachelem y narakwicami.

Die 24 augusti i. m(o)śc(i) pani Affendikowa lampe srybno z tablico miescu temu świętemu offiarowała, ktora wisi na(d) grobem małżanka iey y dziątek, ktorym niech będzie wiecznaia pamiat.

Die 8 ianuar., anno 1695 i. m. pan Buinowski, powruciwszy się z Kryma, darował do cerkwie iedne chustkie wyszywany dla ozdoby.

Die 22 martij, anno 1695 i. m. pan Zota dał paru kobierci małych dla kazannicy na uroczystość dla ozdoby, niech Pan Naiwy(s)zy nagrodzi ten dar.

Die 10 maij p. Theodor, faktor i. m. pana Maciowicza, ex pio opere darował 1 kobierzec—saprak wielki do cerkwie naszei, ktoremu niech Pan nagrodzi.

Die ultima iunij, eodem anno 1695 hospodarowa iey mość Petraczanka ofiarowała temu miescu świętemu ex pio opere ieden felon materiowy, ceglasty, kwiaty kręcone, złote, około szyi materia dżikawo obłożony bogatō, y para narakwic, ktorei niech Pan Naiwyszy nagrodzi zdrowiem dobrym.

1703 γεναρίου πρώτη ἔδωσεν ὁ κύρ Δημήτρις Μοραήτης ἓνα ζευγαρι μισάδια χαλίκηα στην (εἰς τήν) ἐκκλησία διατὶ ἔθαψαν τήν γηναικα του στήν καπλήτζα.

Roku 1703, die 26 ianuarij ofiarował i. p. Jan Odoysky, sekretarz y pieczętarz i. k. m., krzyżyk złoty, na ktorym tabliczki kamienne rznięte,—passia Panska, na obraz Matki Bożey w kaplicy Bałabanowskiey.

(Anno) 1704, μαρτίου 24 διὰ ἐνθήμε(συ) ἐχάρισεν ὁ κύρ Νεκολτζος τοῦ Τζήποη μῆα καντήλα μῆκρι ἀσιμενία στήν (εἰς τήν) καπλήτζα.

(Anno) 1704, ᾠπριλίου 11 ἔδωσε ὁ κύρ Ἡλίας Λαζόπουλος ἓνα χαλή ὅπου ἤχαμε θαψη τὸν μακαρίτη Γιάννη Κουρονκλῆ ἀπὸ Σινόπη.

(Anno) 1702, die 6 x-bris i. m. pan Andrzej Krassowski darował do cerkwi ś. mieyskiey na wiczny pamiątkie krzyżyk drewniany na stolcu, roboty nysmienity rzniętą.

Eodem anno iey mości pani Pankiewiczowa darowała do tey cerkwi świętey dwa felony czarne kanawacowe z petrachylami y narakwyciami.

Eodem anno i. w. i. w. pani Hanieniezka darowała 1 obraz moskiewski, na to to blaszka srebną.

Anno Domini 1695, die pr(ima) ianuarij rewizia sosudochranitenicy gurnoy, iak wiele znaiduie się roznych rzeczy cerkiewnych:

№ 1 szuflada: 1 felon hatlasowy, fiałkowy stary, 1 stychar hatlasowy, fiałkowy stary, 1 stychar mały, biały kitaiczany, 1 petra-

chel hatlas(owy), fiałkowy, 2 parze narakwicz, 1 Ewangelia w czarnym aksamicie, 1 krzyżyk srybny do całowania.

№ 2 szuflada: 1 felon błękitny materiowy, 1 felon ceglasty, materiowy, 1 felon dzikawy, materiowy, 1 felon granatowy, materiowy.

№ 3 szuflada: 1 felon na złotogławie zielonym, 1 felon na złotogławie granatowym, 1 felon na złotogławie karmazynowym, 1 felon na złotogławie z galunkami, 1 felon na złotogławie fulkosz. z Apostoła(ami), 1 felon na złotogław. z Archaniołem.

№ 4 szuflada: 1 felon biały z kwiatami wielkimi, 1 felon biały z kwiatami małymi, 1 felon biały z kwiatami wielkimi, 1 felon biały w gruszki, 1 felon biały z kwiaty wielkimi, 1 felon biały z kwiaty wielkimi.

№ 5 szuflada: 1 felon hatlasowy, wyszniowy, 1 felon hatlasowy, szkarlatny, 1 felon adamaszkowy, szkarlatny, 1 felon tabinowy, fiałkowy, 1 felon materiowy, karmaz(ynowy) z białym.

№ 6 szuflada: 1 felon aksamitny, karmazynowy, 1 felon aksamitny blenkitny, 2 felony aksamitne wzoryste z hal(onam)y, 2 felony aksamitne, szkarlatne.

№ 7 szuflada: 10 stycharów plutnianych białych, 1 stychar biało wyszywany, 4 stychary czerwono-szyte, 2 stychary czarnoszyte, 2 stychary chłopięce.

№ 8 szuflada: 9 petrachlow czarnych, 3 orary czarne, 11 par narakwicz czarnych, 2 wozduchi czarne, wielkie, 1 wozduszek czarny, mały, 1 antepedium czarne sukniane, 1 antepedium czarne na stolec.

№ 9 szuflada: 1 stychar hatlasowy, skarlatny, 1 stychar materiowy zielony z kwia(tami), 1 stychar materiowi blenkitny z kwia(tami), 1 stychar materiowy biały z kwiatami, 1 stychar materiow(y) z kwiatami grusza, 1 stychar hatlasowy blenkitny, 1 stychar materiowy w paski ceglaste.

№ 10 szuflada: 3 stychary białe złotogławowe, 5 petrachilow biało złotogławowych, 1 petrachel biały złotogław y z guzami srybnymi, 2 orary białe złotogławowe, 1 orar biały, haftowany

Apostoły, 3 pary narakwicz białych złotogławowych, 1 Służebnik, oprawny w aksamit zielony; 1 Trebnik, oprawny w aksam. zielony.

№ 11 szuflada: 1 stychar aksamit(ny), w kwiaty rozne, 1 stychar pulhatlas(owy) ceglasty, 1 stychar kitaiczany czerwony, 1 stychar materiowy żółto-czerwony, 1 stychar materiowy, paskom. czarno-biały, 1 orar kitaiczany błękitny, 1 orar materiowy żółtoczerwony, 1 orar aksamit(ny), cytrynowy, 1 orar adamasz(kowy), karmazynowy, 1 petrachel materiowy z pasa, 1 petrachel hatlasowy, karmazynowy, 1 petrachel pulhatlasowy, ceglasty, 2 petrachele materiowe złoto na czarny(m), 1 para narakwicz z lamamy karmazyn(owemy), 1 para narakwicz adamasz(kowy), wiszniowe, 2 pary narakwicz pulhatlas(owych), ceglastych, 1 para narakwicz materiiei bawełnanei, 1 para narakwicz materiał(nych), złoto-karmazyn(owych), 1 para narakwicz hatlasowe szkarłatne, stare, 1 para narakwicz haftowane, stare, 1 para narakwicz aksamitnych, stare.

№ 12 szuflada: 1 petrachel mater. złoto-błękitny, 1 petrachel mater. złoto-szkarłatny, 1 petrachel mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-granatowy, 1 petrachel mater. złoto-dzikertowy, 1 petrachel aksamit. szkarłatny, 2 petrachle mater. złoto-karmazynowy, 1 petrachel mater. złoto-krzyżyki, 1 petrachel mater. białe-zielone kwiatki, 2 petrachle haftowany z Apostołami, 1 petrachel mater. z głowami 5 guzow., 1 petrachel tabinowi, fialkowy, 1 petrachel włosowy, kuzaty, złote; 1 petrachel hatlasowi, wisznowy, 2 petrachle złotogław. z Archanioły.

W teiże szufladzie; 1 orar mater. biały, kwiaty czarno-zielony; 1 orar mater. granatowy, złote paski, 1 orar mater. w paski białe y ceglaste, 1 orar mater. zielony, w kwiaty biały, 1 orar mater. błękitney, w kwiaty, ceglasty, 1 para narakwicz haftowanych, 1 para narakwicz mater. złoto-karmaz., 2 parze narakwicz mater. błękitny ceglaste, 1 para narakwicz mater. złoto-błękitne, 1 para narakwicz mater. złoto-dzikawe, 1 para narakwicz mater. szkarłatney, 1 para narakwicz mater. złoto-granat., 1 para narakwicz mater. złoto-ceglaste, 1 para narakwicz aksamit. błękitnych, 4 par narakwicz

mater. złoto-karmazynowy, 1 para narakwicz mater. granatowe, 1 para narakwicz hatlaso-wiszniowych, 1 para narakwicz talinowych, fialkowych, 1 para narakwicz mater. biało-zielone, 1 wozduch mały haftowany, 1 wozduch na aksamit. haftowany, 1 wozduch na hatlase błękitnym haftow(any), 1 wozduch wielki materiei dzikawei, 1 wozduszek mały materiei dzikawei, 1 wozduszek krzyzowi, materiei dzikawy, 1 wozduszek wielki, materiei złoto-ceglastei, 1 wozduszek mater(iey) złoto-ceglastei, 1 wozduszek krzyzowi złoto-ceglastei, 1 wozduszek hatlas. fialkowy, haftowany.

№ 13 szuflada: 1 antepedium fialkowe, z kutasami, haftowane, na wielki post; 1 zasłona kitaiczana, kaczurowa, 1 zasłona adamasz. żółta z czerwono; 2 zasłonek pulhatlaso(wych), ceglastych, 2 zasłonek adamasz(kowych), szkarłatnych; 2 zasłonek pulhatlasowych, ceglastych; 1 nakrywadło czale kitaiczane, 1 zasłona aksamit. fialkowa, 1 antepedium aksamit., żółte karaty; 2 zasłonki kitaiczane żółte, 1 zasłonka kitaiczana czerwona, mała; hatlasu kawalec; 1 zasłonka hatlasowa stara, 1 antepedium mater. złoto w kwiaty, 2 antepedia złotogław., aksamit., karmaz., 1 antepedium mater. cieniot z kwiaty, 1 zasłona kitaiczana czerwona, 2 antepedium złotogław. na aksami(cie).

№ 14 szuflada: 1 felon aksamit. czarnego, haftowany, 2 stychare kitaiczane czarne.

№ 15 szuflada: 1 felon czarny tabinkowy, 1 felon czarny aksamitny ryty, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz(kowy), 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy, 1 felon czarny adamaszkowy, 1 felon czarny adamasz., 1 felon czarny hatlasowy.

№ 16 szuflada: 1 felon czamlitowy czerwony, 1 felon adamasz., karmazyn(owy), 1 felon aksamit. ceglasto-wzorysty; 1 felon tabinowy, karmazynowy, 1 felon mater. żółto z czerwonym, 1 felon hatlas. szkarłatny, 1 felon tabinkowy zielony, 1 felon hatlasowy żółte.

№ 17 szuflada: 1 sztuka materiei złotogław. w krzyży, 1 sztuka materiey białey kostki, 1 kawalec materiey białey z kwiatami czarnemi, 1

nakrywadło adamasz. zielone, 1 kawalec materiey ceglastei w paski, 1 kawalec kitaiki ceglastei, 1 sztuka frendzlow żółto y karmaz., 3 kawalce adamaszku karmazyn(owego), 3 kawalce hatlasu karmazynowego, kilkanascie materiey czarney, 2 paski haftowane do opasania, 4 pasy niciane do opasania, 1 kawalec kitaiki biały, 1 kołderka mała kitaiczana, 2 sztuczek bawełnicy biały, stążki rozmaite do ubierania obrazow, 1 wenzel z rozmaitemi kwiatami, 2 bawelnice czarnych z polityczku; 1 bawełnica czarna z czerwonym brzegiem, 2 sztuk bawełnici czerwonych, 1 sztuka bawełnici z brzegami złotymi, 1 bawełnica ze złotem przetykana, 1 zawui żółtawy, stary; 1 franke zawoiowe, 2 sztuki obicia adamasz. ceglast. y zielone, 3 sztuki obicia hatlasu wiszniowego.

№ 18 szuflada: przesciradła plutniane na prestoł, 1 towalna czarno-szyta na prestoł, 3 sztuki płutna na żertwennik, 4 towalnie z korunami holemi na stolcu, 1 towalnia, szyta iedwabiem kilowym; 1 ręcznik do ucirania rąk; 1 kocik błękitny, brzegi czerwone; 1 kocik czerwony, 1 kocik błękitny, przystary; 2 sztuki zuwocie z brzegami złotymi, 1 chustka zielono-szyta, 1 chustka złoto-szyta, 1 chustka turecka, srybłem (y) iedwabiem (szyta); 1 towalna, srybłem szyta, na prestoł; 1 towalna, szyta iedwabiem czarnym.

№ 19 szuflada: 1 obraz moskiewski Naswieszey Panny, 1 obraz perłami haftowany Neswieszey Panny, 8 aniołow dwokryłatnych, 4 proroki stojące, 1 obraz na papierze-Juzeph święty, 1 obraz na papierze Naswieszey Panny, 8 aniołow stojących, 3 aniołowie szesto-kryłatelne, 7 aniołkow małych dwokryłatnych, 2 esy malowane papirowe, 2 ruż malowanych papierowych, 1 słońce na papierze, 1 miesiąc na papierze.

№ 20 szuflada: przesciradło aksamitne, fialkowe, z frendzlami karmazynowymi; 1 przesciradło sukniane czarne, ciękie, z obrubko; 1 przesciradło sukniane czarne, ciękie, sztypowane około; 1 przesciradło czarne sukienne ciękie, sztypowane około; 1 kawalec sukna czarnego, ciękiego do kazalnicy; 1 przesciradło plutniane, czerwonym

edwabiem szyte; 1 przesciradło plutniane, koruno niciowo około obłożone; 2 przesciradeł wielkich plutnianych bez koruny.

W pierwszej skrzynie: 5 sztuk płutna czarnego, farhowanego, 4 sztuki sukna czarnego falendyszowego, 2 sztuki kiru czarnego, 7 kap sukna czarnego.

W drugiej skrzyni: 2 dywany wielkie, pstre, 1 dywan wielki, biały, pstry, 1 kobierzec wielki, pstry, 3 koberce perskie, 1 kilim paskowaty, nowy.

Реестръ образа, который на престолѣ Пресвятой Богородици: корона ѿ, а на Младенѣцу такъже ѿ, табличокъ г, очий срѣбрныхъ ѿ, перель рядковъ ѿ, кораловъ рядокъ ѿ, такъже крестикъ ѿ. Въ крестопоклонную недѣлю табличку дано. Панѣ Стефановая Несторовичовая дала ложечку. Панѣна Настя дала табличу; такъже еще коронъ три: одна на Деисусѣ, другая на Пресвятой Богородици, третья на Іоану Предитеча; табличка; еще корона четвертая, що на празники прибивають.

Реестръ о фелонахъ, кто дастъ: п. Матіяшъ далъ фелонъ зо всѣмъ, п. Маноелевая дала фелонъ зо всѣмъ и еще до того дала стихаръ зе червонымъ едвабомъ; п. Стефановая дала ручниковъ в на престолъ.

П. Теодорова дала стихаръ чорный гатласовый и зъ ораромъ.

П. Иванъ Матфѣевичъ, кравецъ, далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Миколай Гречинъ далъ фелонъ зо всѣмъ.

П. Теодозиевая дала товалню з чорнымъ едвабомъ.

Реестръ срѣбра на образахъ церкви великой, напродъ: на образѣ Спасителевомъ корона ѿ, такъже и ланцухъ с крестикомъ, перель рядокъ и ягнусокъ; такъже на образѣ Пресвятой Богородици корона една, а на Младенцу корона ѿ другая, таблицъ ѿі, очи ѿ, ланцухъ срѣбрный ѿ, перель рядковъ ѿ, крестикъ ѿ, перстепецъ ѿ, третий рядокъ перель съ паціорками мѣшаный, на тыхъ перълахъ ягнусокъ ѿ, кораловъ рядокъ и ягнусокъ, которыхъ ягнусковъ естъ ѿ.

Панъ Василий Грегоровичъ далъ табличку на образъ Пресвятой Богородици.

Подъчас комѣсии жолънѣръ далъ табличку ѿ.

На Усѣкновеніе честныя главы Іоана такъже жолънѣръ далъ табличку.

Панѣ Іоановая кравцевая Матфеовичовая дала табличку подчасъ спов(идѣ).

Панѣ якась дала крестикъ на святого Георгія.

П(анѣ) Василий Дорошъ далъ табличку.

Крестикъ дано срѣбный, такъже баба шѣпитальная крестикъ дала.

Пан Стефан Несторовичъ далъ ягнусокъ гафтованый.

Таблицъ всѣх ѿ и ѣ, крестиковъ ѿ, ягнусковъ ѿ.

Реестръ образа на фіяру Пресвятыя Богородици: панна Настасія Буновщанка дала табличку ѿ, п. якас табличку дала ѿ, п. Василий далъ табличку ѿ, п. Папарина дала сердце, панна якась дала табличку, п. Василий Григоровичъ далъ перла зъ ягнускомъ, очи дано ѿ; подчас комѣсии дано табличку, такъже подчас комѣсии шляхцянка дала коралѣ с крестиком; панѣ Теодозіева дала табличку на святого первомученика Стефана, на Воиханіе дано крестикъ ѿ, п. Заломовичева дала крестикъ, п. Гиоргіева дала табличку, п. якась дала табличку, панѣ Григорій пана Василиевско(го) дал ланцушокъ на образ Пресвятой Богородици. Всѣхъ таблицъ ѿ безъ одной, крестиковъ ѿ, заушничокъ ѿ.

Реестръ старої церкви: на иконѣ Пресвятой Б(огороди)ци таблицъ срѣбрныхъ ѿ, очий срѣбрныхъ ѿ, крестиковъ ѿ, ланцушокъ срѣбный ѿ, перелъ радковъ ѿ, кораловъ такъже радковъ ѿ, обручка срѣбрная ѿ, перловый вѣнецъ ѿ, ягнусокъ ѿ. П. Морозкова дала табличку. Панна Матіяшова дала табличку. Шевчиха дала очи срѣбрныи. На воздвиженіе Честнаго Креста дала табличку. П. Теодозіева дала табличку. П. Стрѣлецкая дала табличку. П. Кандида дала табличку. Панна якас дала табличку. Панѣ якас дала табличку. Баба шпитальная дала тожъ обручку срѣбрную. П. Катерина дала табличку. С передмѣстя табличку дано. П. Прокопова дала табличку. Панна Катерина табличку дала.

Реестръ потим, як зобрано срѣбро, кіеды в школѣ хоровали: п. Теодозіева дала табличку, п. Кириякова дала табличку, п. Александрова Грекова дала табличку, Шевчиха дала очи, панѣ Стефанова Несторовичова дала табличку, п. Миколаева Грекова дала табличку, п. Алемнида дала табличку, п. Самоелова дала табличку, п. якас дала табличку, п. Василий, жолѣнѣръ, далъ табличку, п. Острицкая дала табличку, п. Теодозіева дала перел ряд, п. якас дала табличку. Всѣхъ тобличокъ ѣв, сердце ѣ, а те-раз зостае ѣї.

Реестръ о лихтарахъ: мосонѣзовыхъ лихтаровъ пар—ѣ, срѣб-ныхъ пара ѣ, ямпулокъ срѣбныхъ пара ѣ, крестъ срѣбный на пре-столѣ ѣ, блюдо срѣбное на анѣтидорѣ ѣ.

Реестръ о лампахъ срѣбрныхъ: п. Папарина пред Распятіем Христовымъ, п. Нестеровичова лампа пред Деисусом, п. Василия Леоновича лампа у вольтара над престолом, п. Матіяшова и пана Стефана Лавришевича лампы пред Успеніем, п. Лянгишовой лампъ двѣ: одна пред врата Царскими, а другая над гробомъ, п. Маное-левой лампа пред Спасителем, п. Ляшѣковского лампа пред Пресвятою Богородицею, Кира небожчика лампа пред рождествомъ Пресвятой Богородицы, п. Анѣдрѣевой старой лампа пред Воскре-сеніемъ Христовым на філяру, панѣ Григориевой старой лампа которую дала пред Деисуса, тамже на фѣлярѣ, п. Анѣдрея Ми-галевича лампа посеред церкви, п. Іоана Грѣгоровича лампа на фѣляру пред воплощеніем Пресвятыя Богородицы.

Такъже в старой церкви лампъ ї: пред образом Пресвятой Богородицы: п. Семиона лампа срѣбрная, п. Лянѣгишевой старой лампа мосонѣздовая, п. Теодозіевой лампа срѣбрная, которую дала на Рождество Христово року ҃ѣхѣв, также и мосонѣзовую на пост; п. Прокоповой лампа склянная пред святым Николою, п. Але-ксандровой лампа на дворѣ пред воскресеніемъ Лазаревымъ ¹⁾).

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1004, стр. 1, 3—6, 104, 59—68, 105—111.

*Реєстр нотных тетрадей, принадлежащих Львовскому Ставро-
пигіальному братству, 1697 г.*

Reiestr ¹⁾ opisanых kantyk, iak wiele znajduie się na chorze
brackim Lwowskim, congregatiei Успения Пресвятой Богородици,
anno Domini 1697, die 20 9-bris.

Regestr intetow roznych, ktore są opravne na chorze.

В дванаицѣто-г(о)лоснихъ:

1) Служба Лаконѣка на голос. ѿї. 2) Служба Лаконѣка на
голос. ѿї. 3) Служба Чернушчина на голос. ѿї. 4) Причастник:
„Творя ангелы“ на голос. ѿї. 5) Концертъ: „Прїидите возрадуемся“
на голос. ѿї. 6) Концерт: „Вси языцы“ на голос. ѿї.

В девѣто (и восьми)-г(о)лоснихъ:

1) концертъ: „Аще не Господь“ на голос. ѿ, 2) концертъ.
„Благословенъ еси Боже“ на голос. ѿ, 3) концертъ: „Блаженъ
муж“ на голос. ѿ, 4) концертъ: „Въспойте Господеви“ на голос. ѿ,
5) концертъ: „Возшелъ еси во церковь“ на голос. ѿ, 6) другое
„Возшелъ еси во церковь“ на голос. ѿ, 7) концертъ: „Вси языцы“
на голос. ѿ, 8) погрѣб на голосовъ ѿ, 9) погрѣб другій на голос. ѿ,
10) служба погребова Колядчина на голос. ѿ, 11) причастникъ:
„Блажени, яже“ на голос. ѿ, 12) „Кирие“ за упокой на голос. ѿ,
13) концертъ: „Имже образомъ“ на глос. ѿ, 14) концерт: „Гласом
моимъ“ на голос. ѿ, 15) причастникъ: „Во всю землю“ на голос. ѿ,
16) концерт: „Господи услыши“ на голос. ѿ, 17) концертъ: „Во-
спойте Господеви“ на голос. ѿ, 18) концертъ: „Радуйтесь Богу“
на голос. ѿ, 19) концертъ: „Господи прибѣжище“ на голос. ѿ,
20) концерт: „Господи силою Твоею“ на голос. ѿ, 21) концертъ:

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, или RR. № consig. 472,
стр. 3—18. „Reiestr kantyk 1697 г.“.

„Хвалите Бога“ на голос. Ѳ, 22) концертъ: „Все язици“ на голос. Ѳ, 23) причастникъ: „Небесам повѣда“ на голос. Ѳ, 24) концертъ: „Возбранной воеводѣ“ на голос. Ѳ, 25) концертъ: „Утро свѣтъ“ на голос. Ѳ, 26) концертъ: „Воскликните Господевѣ“ на голос. Ѳ, 27) концертъ: „Богородице Дѣво“ на голос. Ѳ, 28) концертъ: „Гласом моим“ на голос. Ѳ, 29) концертъ: „Согрѣйся сердце“ на голос. Ѳ, 30) концертъ: „В рызах погрл.“ на голос. Ѳ, 31) концертъ: „Исусе сладчайшій“ на голос. Ѳ, 32) величаніе на Вѣханіе на голос. Ѳ, 33) другое велич(аніе) на Преображ(еніе) на голос. Ѳ, 34) третье величаніе: „Святим ангелом“ на голос. Ѳ, 35) 4-тое велич. Преображенію на голос. Ѳ, 36) 5-тое велич. Успенію Прес. Богородици на голос Ѳ, 37) славословіе на Успеніе Прес. Богородици на голос. Ѳ, 38) „Хвалите імя Господне“ на голос. Ѳ, 39) „От юности моя“ на голос. Ѳ, 40) концертъ: „Спаси Господи люди“ на голос. Ѳ, 41) канон Вѣханію Господню на голос. Ѳ, 42) канон: Воскресенію (Господню) на голос. н, 43) стихиры Пасцѣ на голос. Ѳ.

В оправных, в червоних (кантичкахъ, въ) паперѣ:

1) Канон: „Яже в кого“ на Воскресеніе на голос. Ѳ, 2) другій канон на Воскресеніе,—3) третій канонъ на Воскресеніе,—4) канон на Сошествіе Св. Духа,—5) 4-тій канон на Воскресеніе,—6) „О Тебѣ рад(уется)“,—7) канонъ на Рождество Христово,—8) другій канон на Рождество Христово,—9) третій канон на Рождество Христово,—10) стихиры и тропарѣ на Рождество Христово,—11) причастник на Рождество Христово и Богоявленіе,—12) причас(тникъ): „Во памят вѣчную“,—13) концертъ „Слыши отроко“,—14) канон на Рождество Христово,—15) канон: „Отверзу уста“,—16) другій канон: „Отверзу уста“,—17) канон на Успеніе Пресв. Богородици,—18) стихира Успеніе Богородици,—19) канонъ Успенію Богородици,—20) канон Успенію Богородици, 21) Вечерня,—22) канон Святому Духу,—23) Вечерня,—24) другая вечерня,—25) третья вечерня,—26) концертъ: „Пріидите возрад(у-

емся)“,—27) вечерня, —28) служба Диліецкого,—29) „Хвалите Господа“ ҃-г(о)лосне, 30) славословіе на голос. ҃, 31) „Обятія отча“ на голос. ҃, 32) канон и стихири на Богоявленіе голос. ҃, 33) „Достойно ест“,—34) славословіе,—35) служба Божая Гавалевича, 36) причастник: „Хвалите Бога“ на голос. ҃.

В. оправних (кантичкахъ) в червону юскуру:

1) Служба Диліецкого на голосов ҃, 2) служба десятая на голосов ҃, 3) концертъ: „Владычице пріими“ на голосовъ ё, 4) служба Диліецкого на голос. ҃, 5) канонъ Вѣханію Господню на голос. н, 6) концертъ: „Радост живонос(ная)“ на голос. ҃, 7) концертъ: „Радости мое сердце“ на голос. ё, 8) служба Орвацка на голос. ҃, 9) стихири Преображенію на голос. ҃, 10) служба Чорная на голос. ҃, 11) служба Диліецкого на голос. ҃, 12) причастникъ: „Блажении, яже“ на голос. ҃, 13) концертъ: „Дондеже“ на голос. ҃, 14) служба Пекалѣ на голос. ҃, 15) пѣснь ѿ Честному Кресту: „Таин“ на голос. ҃, 16) концертъ: „Іже образу“ на голос. ҃, 17) служба Воскресенская на голос. ҃, 18) служба Феріалная на голос. ҃, 19) „О Тебѣ радуется“ вмѣсто „Достойно“ на голос. ҃, 20) служба Чорная на голос. ҃, 21) концертъ: „Радуйтесь праведніи“ на голос. ҃, 22) служба Чорная на голос. ҃, 23) концертъ: „Егда помышляю“ на голос. ҃, 24) служба на голос. ҃, 25) канон Богоявленію на голос. ҃, 26) служба Божая Преждеосвящен(ная) на голос. ҃, 27) славословіе на голос. ҃, 28) служба на голос. ҃, 29) служба на голос. ҃, 30) стихира: „Преславная днес“ голос. ҃, 31) служба на голос. ҃, 32) концертъ: „Возбранной“ на голос. ҃, 33) концертъ: „Пророком всѣмъ“ на голос. ҃, 34) служба—на голос. ҃, 35) служба—на голос. ҃, 36) служба Цекалѣ на голос. ҃, 37) причастникъ: „Хвалите Господа“ на голос. ҃, 38) служба Грецкая на голос. ҃, 39) „Возопих во печали“ концертъ на голос ё, 40) концертъ: „Ангелом Твоимъ“ на голос. ё.

В других оправни в чер(воный) папѣр:

1) Канон Срѣтенію на голос. ѿ, 2) канон Честному Кресту на голос. ѿ, 3) служба Бишовского на голос. ѿ, 4) служба—на голос. ѿ, 5) служба Божая на голос. ѿ, 6) служба на голос. ѿ, 7) служба Пекулиц на голос. ѿ, 8) концерт: „Возшед еси“ на голос. ѿ, 9) концерт: „Да возраду(ется)“ на голос. ѿ, 10) другій концертъ: „Да возрад.“ на голос. ѿ, 11) концерт: „Пріими Госпоже“ на голос. ѿ, 12) погреб на голос. ѿ.

В пято-глас(ахъ) в бѣлую скуру:

1) пѣсни Моисеови, всѣхъ ѿ, на голос. ѿ, 2) концерт: „От корене Іесеова“ на голос. ѿ, 3) концерт: „Ангелом Твоим“ на голос. ѿ, 4) концерт: „Озлоблен бых“ на голос. ѿ, 5) причастник: „Знамена“ на голос. ѿ, 6) концерт: „Кто взидет“ на голос. ѿ, 7) концерт: „Ти ми Господи“ на голос. ѿ, 8) концерт: „За всѣх молишися“ на голос. ѿ, 9) концерт: „Радуйся Богослове“ на голос. ѿ, 10) концерт: „Всѣм скорбящим“ на голос. ѿ, 11) концерт: „Хвали дще“ на голос. ѿ, 12) концерт: „Пріидите возрадуемся“ на голос. ѿ, 13) концерт: „Душе моя“ на голос. ѿ, 14) причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ѿ, 15) концерт: „Умыю в непо(винныхъ) рудѣ Мои“) на голос. ѿ, 16) концерт: „Суди Господи“ на голос. ѿ, 17) причастник: „Во всю землю“ на голос. ѿ, 18) концерт: „Милосердія двери“ на голос. ѿ, 19) концерт: „Всѣм предста“ на голос. ѿ.

В других (трехъ, четырехъ), пято (и шесті)-глас(ах):

1) Служба на голос. ѿ, 2) служба на голос. ѿ, 3) служба на голос. ѿ, 4) концерт: „Утверди сердце“ на голос. ѿ, 5) причастник: „Во всю землю“ на голос. ѿ, 6) служба на голос. 6, 7) причастник: „Во память“ на голос. 6, 8) другій: „Во памят“ на голос. 6, 9) концерт: „Милосердія двери“ на голос. ѿ, 10) причастник: „Избавленіе“ на голос. ѿ, 11) причастник: „Чашу спасенія“ на голос. ѿ, 12) пѣсни Моисеови исхожденія (на) гол. ѿ, 13) концерт:

„О пресвѣтѣй Николае“ (на) голос. ѿ, 14) концерт: „Сію рызу на голос. ѿ, 15) концерт: „Возопит всѣм“ на голос. ѿ, 16) концерт: „Возбранной воево(дѣ)“ (на) голос. ѿ, 17) служба на голос. ѿ, 18) концерт: „Ко Богородици“ на голос. ѿ, 19) концерт: „О всепѣтая Мати“ (на) голос. ѿ, 20) концерт: „Ісусе сладчайшій“ на голос. ѿ, 21) концерт: „Во мѣсяц шестой“ на голос. ѿ, 22) концерт: „Утверди сердце“ на голос. ѿ, 23) концерт: „Да радуется Давидъ“ на голос. ѿ, 24) концерт: „Твое славят“ на голос ѿ, 25) концерт: „Хвалят блажаще“ (на) голос. ѿ, 26) концерт: „Совокупи Господь“ на голос. ѿ, 27) концерт: „Миру всему“ на голос. ѿ, 28) концерт: „Пріидите празднo людіе“ (на) голос. ѿ, 29) концерт: „Ісусе премудрости“ на голос. ѿ, 30) нагробне на голос. ѿ, 31) причастник: „Хвалите“ на голос. ѿ, 32) концерт: „О всепетая“ (на) голос. ѿ, 33) причастник: „Тѣло Христово“ на толок ѿ, 34) концерт: „Господи услышы“ на голос. ѿ, 35) концерт: „Кто ти спасенія рызу“ (на) голос. ѿ, 36) служба на голос. ѿ, 37) причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ѿ, 38) служба на голос. ѿ, 39) концерт: „Ізми мя Господи“ (на) голос. ѿ, 40) причастник: „Во память“ на голос. ѿ, 41) концерт: „Богородице Маріе“ на голос. ѿ, 42) концерт: „Очисти мя Спасе“ (на) голос. ѿ, 43) причастник: „Во память“ на голос. ѿ, 44) причастник: „Радуйтеся праведни“ (на) голос. ѿ, 45) концерт: „Господи прости“ на голос. ѿ.

В чорной скурцѣ оправніи третоглосницях:

1) Причастник: „Радуйся праведна“, 2) причастник: „Блаженни, яже избра“, 3) концерт: „Возбранной воеводѣ“, 4) прежде-священная: „да исправи(т)ся“, „нынѣ силы“, 5) „Да молчит всяка твар“, 6) во великій четвер на умовеніе ногъ 6 тропарей, 7) „Милост мира“, 8) причастник: „Хвалите Господа со небесъ“, 9) причастник: „Чому спасенія пріиму“, 10) причастник: „Ядїй мою плот“, 11) концерт: „Благословен еси Господи“, 12) концерт: „О Пресвятая Госпоже“, 13) концерт: „Укрѣпишася врази Твои“, 14) концерт: „Радуйся благодатная Богородице“, 15) концерт: „Да отвер-

земся“, 16) концерт: „Пріиди Дѣво Маріе“, 17) концерт: „Пріидите людіе Трісоставному“, 18) концерт: „Сію ризу обрѣтохом“, 19) концерт: „Кое разлученіе“, 20) концерт: „Кая темница“, 21) концерт: „Возлюбяша Господи“, 22) концерт: „Да возрадуется душа моя“, 23) концерт: „Ісусе премудрости“, 24) концерт: „Дивное имя Твое“, 25) „Милость мира“, 26) причастник: „Блажении, яже избра“, 27) причастник: „Вечери Твоеи“, 28) причастник: „Во память вѣчную“, 29) причастник: „Во всю землю“, 30) концерт: „Праведник, яко финикс“, 31) концерт: „Радуйся Пречистая“, 32) причастник: „Чашу спасенія“, 33) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 34) концерт: „Обятіе Отча“, 35) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 36) концерт: „Се глаголя Тебѣ“, 37) „Милость мира“, 38) в „Милость мира“, 39) ї „Милость мира“, 40) ѣ „Милость мира“, 41) є „Милость мира“, 42) ѓ „Милость мира“, 43) причастник: „Во всю землю“, 44) концерт: „Воспойте Господеви“, 45) концерт: „Пріидите возрадуемся“, 46) концерт: „Утвердися сердце“, 47) концерт: „О пресвятѣй отче Николаю“, 48) концерт: „Іже во святыхъ преблагословѣн“, 49) концерт: „Апостоли от конец земля“, 50) концерт: „Во збранной воеводѣ“, 51) концерт: „О всепѣтая Мати“, 52) „Тебе поем“, 53) концерт: „Владычице пріими моленіе“, 54) причастник: „Хвалите Господа“, 55) концерт: „Хвали душе моя“, 56) причастник: „Хвалите Господа“, 57) концерт: „Егда прохощаешься Господь“, 58) концерт: „Хвалите отроци Господа“, 59) концерт: „Ісусе мой сладчайшій“, 60) концерт: „Радуйтесь Богу помощ.“, 61) причастник: „Духъ Твой благій наставит мя“.

В других трецениях в червоний папѣр оправнии:

1) концерт: „Хвалите отроци“, 2) концерт: „Кто Тебя не блажит“, 3) концерт: „Радуйся Пречистая Дѣво“, 4) концерт: „Се глаголя Тебѣ“, 5) „Пріиди Дѣво Маріе“, 6) причастник: „Блажении, яже избра“, 7) причастник: „Духа Твоего Святого“, 8) причастник: „Чашу спасенія“, 9) концерт: „Вонегда скорбѣх“, 10) при-

частник: „Во всю землю“, 11) причастник: „Хвалите Господа со небесъ“, 12) концерт: „О пресвятая Владычице“, 13) концерт: „Возлюблю Тя Господи“, 14) концерт: „Благословенъ еси Христе Боже нашъ“.

Reiestr mutetow, ktore odebrałem od pana Pawłowicza in anno 1697.

Mutety na głos(o)w osm:

1) 1) Канонъ на Воскресеніе Шаваров(ского) голос. ѿ, при нем причастник: „Во свѣтъ“ на голос. ѿ и другая служба Шаваровского и другій причастник: „Хвалите Господа“ на голос. ѿ, 2) канон другій Дилецкого: „Рождество“ (на) голос. ѿ, при нем вечерня Шаваровского на голос. ѿ, 3) канон Шаваровского на Рождество на голос ѿ, 4) канон на Рож(дество) Черпущина на голос. ѿ, при нем канон Шаваровского: „Совокупя Господа и Царя небснаго“ на голос. ѿ, 5) канонъ на Преображеніе на голос. ѿ, при нем концерт: „Имамъ вѣру“ на голос ѿ, 6) служба Божая Мазурка на голос. ѿ, 7) канон Чесному Кресту на голос. ѿ, 8) канон Бѣшевского на Стрѣте(ніе) на голос. ѿ, при нем служба на голос. ѿ, 9) концерт: „Дондеже“ на голос. ѿ, другій концерт: „Великій воевода“ на голос. ѿ, 10) служба Божа Яжевского на голос. ѿ, при нем концерт: „На сотворшему свѣт.“ на голос. ѿ, 11) служба Божа Пекулицкого на голос. ѿ, при ней: „Елице во Христа крестистесь“ на голос. ѿ, 12) канон Воскресенски на голос. ѿ, 13) „Христос воскрес“ на голос. ѿ, 14) стихира: „Воскресеніе деп“ на голос. ѿ, 15) концерт: „Сей день, его же сотвори“ на голос. ѿ, 16) вечерня Шаваровского на голос. ѿ, другая вечерня на голос. ѿ, 17) концерт Шаваровского: „Согрѣших паче“ на голос. ѿ, 18) служба Божа Шаваровского на голос. ѿ, 19) служба Божа въ канонѣ Чесного Креста, 20) Бемулярна служба на голос. ѿ, 21) причастник: „Знаме(нася на) нас“, в тим канонѣ на голос. ѿ, 22) служба Божа Шаваро(вского) на голос. ѿ, 23) дру-

---

¹⁾ Цыфры наши.

гая на голос. Ѳ, 24) погребъ на голос. Ѳ и процесия при нем на голос. Ѳ, 25) „Кое разлученіе“ на голос. Ѧ, 26) погрѣбъ Завадовскаго на голос. Ѳ, причастник при тим погрѣбѣ: „Дух Твой“ на голос. Ѧ, 27) „Паси Израиля“ на голос. Ѳ, 28) концерт: „Вознесися еси“ на голос. ҃, другій концерт: „Еже ю нас совершивъ“ на голос. ҃, 29) канон на Воскресеніе Яжевскаго на голос. Ѳ, 30) концерт: „Суди Господи“ на голос. ҃, другій концерт: „Господи услыши“ на голос. Ѧ, третій концерт: „Ликуютъ ангелы“ на голос. Ѧ, 31) служба Божая шестоголос. на голос. ҃, при ней концерт: „Пріими Господи“ на голос: ҃, другій концерт на голос. Ѧ; 32) канонъ Святому Духу на голос. Ѳ, при нем служба Божая на голос Ѳ, 33) концерт: „Вси язици“ на голос. Ѳ, 34) концерт: „Сладчайшая Дѣво“ на голос ҃, 35) концерт: „Господ созда мя“ на голос. ҃, 36) „Благословен гряди“ на голос. Ѳ, 37) вечерня на голос. ҃, другая на голос. ҃, 38) Служба Божая на голос. осмнадцат, 39) „Хвалите Господа“ также и Чашу (спасенія)“ на голос. Ѳі, 40) концерт: „Со слезами“ на голос. Ѳ, 41) „Чужде ест“ на голос. Ѳ, 42) „Возиде Богъ“ на голос. ҃.

Концерта (четырегол., пятиголос.) шестоголосніе (и восьмиголосніе):

1) Концерт: „Душе моя востани“ на голос. ҃, 2) причастник: „Дух Твой благій“ на голос. ҃, 3) другій: „Духа Своего Святого“ на голос. ҃, 4) „Пречистому Ти обра(зу)“ на голос. ҃, 5) „Во святых“ на голос. ҃, 6) „Богородице, Ты еси лоза“ на голос. ҃, 7) „Восияви во Египтѣ“ на голос. ҃, 8) „На спасеную стезю“ на голос. ҃, 9) „Празднует днес“ на голос. ҃, 10) „Богородице упованіе всѣм христіаном“ на Стрѣ(теніе) на голос. ҃, 11) „Слава на небеси“ на голос. ҃, 12) „Готово сердце“ на голос. ҃, 13) „Слишаша пастиріе“ на голос. ҃, 14) „Разум не разумѣя“ на голос. ҃, 15) „Видяци стагю“(?) на голос. ҃, 16) „Имуще богоприятну“ на голос. ҃, 17) причастник: „Благословен гради“ на голос. Ѳ, 18) „Что Тя наречем“ концерт на голос. ҃, 19) „Спасти хотя“ на голос. ҃, 20) „На престолѣ, на небеси“ концерт на голос. Ѧ, 21)

„Хвалите Господа со небес“ на голос. ѣ, 22) „Ко Богородици при-
лежно“ на голос. ѣ, 23) „Хвалите Господа со небесъ“ на голос. Ѣ,
24) „Чашу спасенія“ на голос. Ѣ, 25) „Волеви Перстіе“ на го-
лос. Ѣ, 26) „Всякъ земнороден“ на голос. Ѣ, 27) „Предлагаю вамъ“
на голос. Ѣ, 28) служба Божа на голос. Ѣ, 29) „Хвалите Господа“
на голос. д, 30) „Сей ден Господ, иже сотвори“ на голос. ѣ, 31)
„Хвалите Господа со небес“ на голос. Ѣ, 32) „Вес еси желаніе“
на голос. Ѣ, 33) „Что воздано“ на голос. Ѣ, 34) „Умию в непо-
виннюж“ на голос. Ѣ, 35) „Сошед еси“ на голос. Ѣ, 36) „Яко
благъ еси“ на голос. Ѣ, 37) „О Тебѣ радуется“ на голос. Ѣ, 38)
„Тѣло Христово“ на голос. Ѣ, 39) „Хвалите Господа“ на голос. Ѣ,
40) „Блажени, іхже избра“ на голос. Ѣ, 41) служба Божа на го-
лос. Ѣ, 42) служба Божа Шаваровского (на) голос. Ѣ, 43) концерт:
„О всепѣтая Мати“ (на) голос. ѣ, 44) концерт: „Новое чудо“ на
голос. ѣ, 45) концерт: „Согрѣших“ на голос. Ѣ.

Концерта третоголосніе:

1) Концерт: „Преста Царица“ на голос. ї, 2) концерт: „При-
идите, видим вѣрніи“ на голос. ї, 3) „Стѣна еси дѣвам“ на го-
лос. ї, 4) служба Божа на голос. ї, 5) „Радости мое“ на голос. ї,
6) „Чашу спасенія“ на голос. ї, 7) „Надгробное“ на голос. ї,
8) концерт: „Преднаписует Гедеон“ на голос. ї, 9) „Творяй ангелы“
на голос. ї, 10) „Тѣло Христово“ на голос. ї. ¹⁾

Anno Domini 1697, die 29 9-bris rewisia kantlyk y mutetow
brackich Lwowskich, iak wiele znaiduie się na churze: 12 kantlyk
w żułyty papir opravione, 9 kantlyk w lazurowy papir opravione, 8
kantlyk w skurze czerwonei opravne z literami srybnemi, 8 kantlyk
w czerwony papir opravione grube, 8 kantlyk w czerwone skure
oprawione, 8 kantlyk w czerwony papir opravione cięke, 6 kantlyk
w czerwone skure opravione, 5 kantlyk w białe skure opravione,
5 kantlyk w nakrapiane skure opravne, 3 kantlyk w czarne skure

---

¹⁾ Цыфры нашн.

oprawione, 3 kantlyk w czerwony papir opravione, 8 kantlyk w par-
gamin bleńkitny opravione—stare, 6 kantlyk w zielone pargamin
oprawione—stare, 18 głosow służba nie opravna y inne concerta,
5 kantlyk w pargaminie pisanym starym opravione ¹⁾).

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 961, или NNN. №
consig. 492, стр. 11—34.

Тамъ же, № 984, или S. № *consig.* 450, стр. 3, 5, 7, 9,
11—12, 17, 18, 21, 25—27.

Тамъ же, № 989, или T. *consig.* 451, стр. 11—19, 21—47.

Тамъ же, № 1004, или PP. № *consig.* 471, стр. 1, 3—6,
104, 59—68, 105—111.

Тамъ же, № 1018, или RR. № *consig.* 472, стр. 3—19.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1018, стр. 3—19.

3. 1633, 1654—1719 годъ. Уставъ и протоколы Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.

О поступку ¹⁾ і о повинности уписатися хотячю до реестру братского.

Г л а в а ѿ.

Хто бы хотѣлъ до брацтва нашего уписатися, братомъ намъ зостати, таковой кождый без жадъного особъ бракованя, первѣй нѣмъ мает вписанъ быти, мает достатечне вѣдати о всѣх повинностяхъ братскихъ ниже описанныхъ, ведлугъ которыхъ повиненъ ся будетъ справовати, и во всемъ досытъ учинити; о которыхъ пока вѣдати не будетъ, не маетъ быти вписанъ, а то для того, абы потомъ не вымывлялся невѣдомостю ихъ подъ часъ выконываня, гдѣ достатечне о всемъ вѣдати будетъ, а самъ съ хоти своеи и волѣ доброи на то все позволитъ, тогда мають го вписати таковымъ способомъ: напрод, по прочитанію презъ него, альбо предъ нимъ о повинностяхъ братскихъ, ставши предъ собранною братією, всѣмъ въ слухъ маетъ вызнати, же ся му прочитаныи порядки братьскіи подобали, въ котрыхъ онъ, якъ въ душезбавленныхъ утѣхъ любячи, заховати обѣцуетъ за помощу Божією и преподобнаго отца нашего Онуфрія, а подъ свѣдоцтвомъ щирого, в чистомъ сумленіи сердца слобувати маетъ, просячи при томъ заразъ, абы до реестру ихъ вписанъ былъ, по котрой его обѣтніцѣ и прозбѣ мають му обидцати на певный часъ в реестръ въписаніа; еднакъ одложено быти маетъ, абы той, который въписатися хотячи, т(ы)мъ часомъ спорядился Божую а збавенія своего службу отъ Бога зачалъ. Мовить Божественный Апостолъ: „хто бовѣмъ зъ благословеніемъ сѣетъ, зъ благословеніемъ и пожнетъ“. Звы-

---

¹⁾ Архивъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, № 946, Liber electionum, лл. 1—9, 10—79, 81—104, 190—191.

Такъ какъ этотъ уставъ напечатанъ во Львовѣ въ неизвѣстномъ у насъ—въ Россіи „Временникъ“ или „Календаръ“ за 1870 г., при томъ въ немъ встрѣчаются нѣкоторыя несправности, поэтому, исправивъ погрѣшности по подлиннику, рѣшаемся перепечатать его.

чаем теды церковным приготованный бывши, в первую албо вѣторую недѣлю, сумленіе свое пред духовным братским справивши, пречистых и животворящих тѣла и кърве Господня таипъ сподобитися мает, на честь и хвалу Богу вседержителю, а на вѣчную память преподобнаго отца нашего Онуфрія и Троицы Святой, то за ласкою Божею набожне отправивши, на постановленный часъ до схазки ставившися, до реэстру брацкого, если писати сам не вмѣет, мають го въписати, а то все за помочу добротливаго Бога охотне справивши, отъ цнот милостиѣ в любви со всею братією повиненъ мѣти будет до общей братской скринки дати ведлугъ преможеня своего, що сам з ласки похочетъ.

О повинности первой уписаной братіи, меновите о пристойном захованю, учиненном, слобованном Богу обѣтници ихъ.

Г Л А В А Ъ.

Каждый уписанный брат мает того пильно въ боязни Божой перестерѣгати, абы шлюбови своему раз учиненном завжды досыт чинилъ; на оное грозное росказаніе Бога вседержителя до насъ мовячого; „всяк человекъ, иже обѣтъ обѣтствует Господеву, да не осквернит словесе своего“, все елико изыдет из устъ его сотворит. Каждый человекъ, который обѣтницу альбо шлюбъ Богу пошлюбит, слова своего нехай не отмѣняет, але все що колвекъ з устъ его выйdet выконывати повиненъ будет, который бы шлюбивши полънити шлюбъ своего не хотѣлъ, до таковых Збавитель нашъ Іисусъ Христосъ пречистыми устами такъ мовит: „что ся вам мнит, человекъ нѣкій, имѣя два сына, пришед ко первому и рече: чадо, иди, дѣлай во виноградѣ моемъ, онъ же отвѣщавъ, не хочу, послѣди же роскаявся и иде. Пріступль ко другому, рече такожде, онже отвѣщавъ: азъ Господи иду и не иде. Который от них сотвори волю отчу? Глаголаша ему, первый“. С которых Збавителевых словъ явно ест, шлюбивши полнити не хтѣлъ ест, подобенъ второму сыну, который обѣщался и нейшолъ; претоже писмо Божее до таковых так мовит: „лучше быше не обѣтовати,

нежели обѣтовавшу не отдати. Аще же обѣтоваеши обѣтъ Богу, не умедли воздати Ему“, и мовит: „яко нѣсть во безуміи хотѣніе. Ты убо, елико обѣтовати будеши, воздаждь, да не прогнѣвается Богъ о гласѣ твоємъ, и растлит твореніе рукъ твоихъ“. Не подобается бовѣмъ Богу невѣрная а безрозумная мова. Абы Господь Богъ, мовою своею розгнѣванный будучи, всѣхъ справъ твоихъ не распорошилъ; жебы тобѣ въ промислахъ твоихъ и в щастію твоємъ препоною не былъ; бо такъ мовитъ през Мойсея Господь Богъ: „Аще обѣтоваеши обѣтъ Господеви Богу твоему, да не умедлиши воздати Ему, яко възыщеть Господь Богъ твой отъ тебе, и будетъ на тобѣ грѣхъ“, то ест, если обѣтніци Богу шлюбованной не исполниш, то то грѣхъ, чого постерѣгати пилно треба. Каждый теды зъ братіей нашей нехай оного блаженного Давида во устѣхъ завше маетъ: „воздамъ Тебѣ обѣты моя, яже изрекостѣ устнѣ мои“. Обѣтніци своей завжды досыт чинити, и пилно постерѣгати маемо всѣ.

О повинности захованя вѣрности.

Г л а в а Ѣ.

Каждый въ братствѣ нашомъ найдуючися, що колвекъ в зобранію братіи, въ справахъ благочестивыхъ и збавенія душъ нашихъ належачихъ справовано будетъ, того до вѣдомости людей неналежачихъ выносити не мает, и розмовъ межи общими людьми о томъ чинити не повиненъ будетъ, кромъ щобы пожитечное и збавенное братству нашему належало въ славѣ и чести Божой быти могло. Такъ бовѣмъ премудрѣй Ісусъ Сираховъ о томъ, навчаючи, мовитъ: „открывая тайну, погубляетъ вѣру, не имаетъ обрѣсти друга своего по сердцу своему; возлюби друга и увѣрися с нимъ. Аще ли откриеши тайны его, не имаши гонити по немъ, далече бо ест, избѣже якъ серна отъ сѣти“. Вшелякую прето таємницу при собѣ мѣй, не хотѣй пріймовати; еслиже пріймешъ, помни вѣрне заховати предъ чужимъ человѣкомъ, абы ся и самъ той потомъ не насмѣявъ, котрый бы ты на той часъ похваливъ. Открыти бовѣмъ таємницу ближ-

него (тойже мовить сынъ Сираховъ) большая ест речъ, вижели ему рану задати, и тяжшая нѣжли его чимъ спотварити, бо тому обоему лацно пристойне позапобѣгнути может. Рану обвяжешъ, а потварь знесешъ, лечъ таемницу братскую объявити, распачъ души несчастливый приносить, которая вѣрност утративши набываетъ собѣ вѣчнои ганбы.

О повинности захованя любви и приязни.

Г л а в а ̃.

Если бы который колвекъ братъ послышалъ о братіи albo о братскихъ що колвекъ неслухного и шкодливого, любъ теж пожитечного, заразы братіи ознанити мает. Пишетъ: „слышалъ еси слово на ближнего твоего, да не пребудетъ в тобѣ невѣрностъ, не стыдися въ пригодѣ его, и не замолчи слова въ день потребы его“.

О повинности захованя благочинія и вшелякои скромности на схазкахъ.

Г л а в а ̆.

До братства пришедши з братій каждый спокойно и статечно заховати ся мает, не якъ в посполитомъ дому быти себе розумѣючи, але якъ в дому выдѣленом на омышлеваня спрятку, чести и хвалы всеилного Бога належачих, чого не тылко панове дозорци рочніи, але вси сполныя братіа мають перестерѣгати, абы нѣхто въ братствѣ розмовы непотребныи, albo смѣхи строити мѣлъ.—На таковомъ каждомъ мают панове дозорци без вшелякой фолги взяти вины грошми готовыми на пуль фу(н)та воску. Гдыжъ для збавенныхъ утѣхъ и справъ сходитися повинны, а не на жарты и смѣхи; зачимъ ежели бы не было какой справы потребной, то панове старшіи мают того перестерѣгати, абы читаны были артыкулы, повинны ихъ слухати, а не расходитися, языкомъ вырозумѣннымъ.

О днях обхожденя службы Божей братской и молебна.

Г л а в а ̑.

Одержавши от старших наших духовных охотнее зезволеніе, хочемо ку чести и хвалѣ имени Господа Бога нашего мѣти и заховати обѣязуемся, абы для помноженя братства нашего, въ том збавеню предсявзятю нашем, а найбарзѣй, абы на отпущеніе грѣховъ наших грѣхочистителная безкровная офѣра въ олтару нашомъ обхожена была на каждую чверть, такъ и за усобших, разовъ чтыри обходити.

Г л а в а ̒.

Не иным способом маются обходити, зоставивши звычай посполитый, бываня на кождый день при отправованю порядковыхъ службъ Божіихъ щоденныхъ. Каждому з насъ при воли на притомность нашу, а на тые службы постановленіе от старшихъ наших, который зъ уписныхъ насъ на той часъ в мѣстѣ будущий брат, на той службѣ Божой не былъ, вынявши, ежели бы хорошою былъ знятый. А который бы здоровый не былъ, ниже описанному караню подлегати повиненъ. Що ся дотычитъ нашего при той службѣ Божей обхожденія, услугованія, таковое быти мает: напруд чтыри младенци з ляными свѣчами приготованны быти. Братія вшитки през службу Божію з свѣчами мают стояти, с которыхъ еденъ с таблицею для ялмужны ходити мает по церкви. Служба Божая того дня з дияконом и поддияконом фѣгуралнымъ и зе спѣваням обхожена быти маетъ. Що ся дотыче обхожденія процессіи на праздники: всѣ братія, рано вставши, до церкви ити мают и не з голыми руками, кождый свѣчу принести повиненъ набожне, абы ся жаденъ з насъ легкомыслене sprawy Божой отправуючим не показалъ; поневаж проклятым ест кождый, который справу Божію обходитъ недбале.

О повинности внутреннего обновленія нашего человека.

Г л а в а II.

Постерѣгаючи с пилностью такъ для самого невонтпливого Бога нашего, душъ нашихъ збавеня, якъ и для речивистого в семъ звязку братства нашего, присмотритесь хотячимъ, абы непозвѣрховная якая церемонѣя, на оказаняся людемъ выставляла сей нашъ святой братства звязокъ, але чистого сумленя и ласкою Божою освѣдченого сердца поводомъ, щирую и нелицемѣрную побожность, на царство небесное, позысканя Духа Святаго маповеніемъ усмотрилисмо, ухваляемъ, становимъ, и заховати Богу вседержителеви нашему обѣцуюемъ и шлюбуемъ. Каждый зъ уписаныхъ насъ братій на каждый рокъ два разы, то ест на день радостный—Рождества Господа Бога и Спаса нашего Иисусъ Христа, на пресвѣтлое Его Воскресеніе другой разъ, абы сповѣдоу грѣховъ себе предочистивши святыхъ пречистыхъ и животворящихъ тѣла и крѣве Христа Бога нашего таинъ причастниками быти маемо. Повинность самая з насъ того витягаетъ, то естъ знакъ христіанства нашего, не загорожаючи еднакъ частшого и въ иншіи дни душезбавецьныхъ сихъ таинъ пріймовати: абысмо отоль утѣху духозбавенную могли отримати; абысмо отоль горятшими в побожность и охотнѣйшими до впелякихъ побожностей въ справахъ и въ тяжарахъ церковныхъ—бысмыся завше знайдовали зъ охоты, а не с примусу, и то ознаймуемъ, если бы который з насъ в тые празники в мѣстѣ не найдовалься, таковой на выиздѣ своемъ в дорогу маетъ ся Господу Богу справити, а по тымъ за благословеніемъ Божиимъ в дорогу ихати маетъ.

О сказыкахъ годовыхъ и припадковыхъ.

Г л а в а III.

Поневажъ безъ частшей посполитой намовы, и обмышленя справъ поважныхъ дознаваня и упадку, повинность постерѣгати того, абы зачатая нами Бога всемогучого справа за благословеніемъ Его свя-

тым ширитися и мѣцно трвати могла, сказы головныи для обмышлваня и намовъ в добрах и пожиткахъ душезбавенных, с которых на первой головной сказы дозорци, которых мает быти чтыры, а пятый писаръ, личбу порядную отдавши, уряд з себе зложити мають, потым всѣ сполне инших чотырох на тойже дозоръ и едного на писарство волным и згодным усѣ голосом обрати мают и уряды тые дозорскіе и писарскіе злецити, учинивши первѣй пристойное подяковане тым, которыи преишлого року уряды пилне и богобойне обходили. Другая сказка, гды бы яка пилная а важная потреба указала, и посеред тыжня. Повинны ся ставити на той часъ за ознайменіемъ от старшихъ без жадной небытности и причинъ выпайдованя ставитися повинны, и виною таковых непослушных карати.

О безчинно ходячих и шлюбъ свой Богу учиненый переступающих по встаню и караню.

Г л а в а І.

З певного досвѣдченя ест то вѣдомо, иж вшелякіе люде, купы и звязки в своем ухваленем порядку найдоватися повинны, а гды бы найдуючися по средку них, бывъ ротный найдовалися, ведлугъ артикуловъ их караны нехай будутъ. Але мы, межи собою заховати хочачи, абы чрез безчинниковъ яких в суѣтство и превротность предсявзятя до всесилнаго Бога служба наша в легкость якую и в наслабленя подавана не была, доброволне всѣ под то подлегати зезволяем. Еслибы кто з уписных насъ братіи, в мѣстѣ найдуючися, не пришелъ до службы Божой в четвертую неделю, на которую нам припадати звыкла сказка, таковый кождый, за каждым разом, за выступокъ свой первый повинен дати фунтъ воску. Еслиж бы и повторе учинилъ, мают его панове дозорчичные напоминати, вины не брати. Гды бы и третій раз такъ учинилъ и напомненя старшихъ нѣ в чом не мѣлъ, мают его панове старшіи перед всею братією обличити. Еслиж бы и на то недбалъ,

мают до него панове старъшіи духовного свого послати, напминаючи его, абы, що Богу вседержителеви шлюбовалъ, полнити не занедбывалъ, поневаж Богу шлюбованный шлюбъ той занедбанъ от него без жадного кривоприсяжства быти не может. Каждый бовѣмъ кривоприсяжства грѣхъ есть смертельный. В законѣ бовѣмъ написано: „непріемъли имени Господа Бога твоего всуе“. Еслиж такъ затвердѣлого сердца будетъ, же и духовнаго своего и всѣхъ братій не послушает, самъ Господь нашъ Іисусъ Христосъ на такового декрет учинити рачилъ: „буди вамъ яко язычникъ и мытаръ“. Апостолъ Павелъ пише: „измѣте злаго от васъ самѣхъ собравшимся вамъ силою Господа нашего Іисуса Христа, предадите сатанѣ во изможденіе плоти, да духъ спасется во дне Господа нашего Іисуса Христа“: оттятый бовѣмъ члонокъ гнилый, абовѣмъ здоровымъ шкодити будет, и гды злый отступает, доброму мѣстце готуетъ.

О повинности дозорцовъ рочныхъ.

ГЛАВА ІІ.

Панове дозорци рочныи всѣ и писарь на каждую четирене-дѣльную схацку скоро по службѣ до брацтва сходитися мают, мѣстца свои засѣсти. Цервей нѣжли братіа почнутъ збирати и такъ в прекладацію справъ, о которыхъ бы потреба указала, и зданя свое от нихъ подавати, первый голосъ мѣти будутъ въ братствѣ, не отходячи, мают быти поты, ажъ ся всѣ братіа розыйдутъ, котрыи повинны будутъ вѣдати, що ся зберетъ на которой схацкѣ, тое все при нихъ повинны писати до реестру, который для росходу и приходу мѣти будутъ презъ цалый рокъ, пристойце, поважне справовати будутъ. И о иншихъ речахъ писарь повиненъ вѣдати, о всѣхъ непритомныхъ братіахъ на вшелякіхъ обходахъ службъ Божіихъ, такъ на процессіахъ, на сказкахъ головныхъ, и о чинячихъ досыт повинности, и шлюбови, и отправованію сповѣди, и божественныхъ тайнъ причастіа, якъ предъ въписаніемъ въ реестръ кож-

дого с таковых повинностей, повинни перестерѣгати, кождый зъ вышѣ описанных постановленій на престоюгу. Преступных карати повинны будут ведлугъ постановленя на таковых въ главѣ 1. кара. А если бы котрый дозорца, або писарь на схапку головную не пришолъ, маеть быти ве двое каранный, нѣжли иншіа братіа, большаго бовѣм томленія достойни чести ради. Если бы дозорца, котрый мѣлъ свою забаву такъ пилую, для котрой бы ставитися не моглъ, albo ставившися, чекати не моглъ, аж бы ся вся братіа розыйшла, мает упросити брата на мѣстце свое, котрый бы все моглъ тое отправить, що оный мѣлъ отправляти, то той волным зостае. Если бы и в дорогу отеждалъ, то котрый подымется, повиненъ за того вѣрне всѣхъ справъ доглядати власне, якъ оный рочный дозорца. А гды бы дозорца рочный отехалъ, не упросивши на свое мѣстце котрого з братій, за то, гды прійде, не отпустная вина четвертая часть камене воску. Если бы ключѣ albo реестръ в себе задержалъ котрый належитый от тых речей братъ, тоуж виною каранный мает быти.

О ре(е)стрѣ головномъ и здаваню личбы.

Г Л А В А VI.

Реестръ головный с подписом рукъ дозорцовъ преишлыхъ, котрыи мають быти вписаны всѣ справы, то ест приходы и расходы, рокъ по року, не мают быти касованы, але уставичне въ скарбѣ братском схованы быти мают. Дозорци с писаром черезъ вѣвесь рокъ всѣ справы братскіе на инъшумъ реестру вписаны быти мают, а пред неделею здаця личбы своей всю справу статичне на иншом реестру слово въ слово маеть быти; потым въ головный реестръ вписати, абы въ нем не мазати, анѣ поправляти, суму подписавъши, и вѣвесь спрят братскій и гроши готовые наготовавши, вшитко спорядивши, всю братію мают обыслати, абы з них личбу, и вѣвесь скарбъ взявши, иным подали, кождые старшіе въ каждом року, на день третій, хвалебнаго праздника Рож-

дества Господа Бога и Спаса нашего Іисусъ Христа, якъ ся въ главѣ І. постановило, щобы колвекъ въ преішлыхъ старшихъ ведлугъ реестру възяли грошми. Апарата, книги и всѣ зъгола рухомые речи, от мала до велика, и с тым, що за ихъ старшинства до спрятку братского прійдет, вцале передъ всею братією старшими и молодшими показати мают и, личбу статечне здавши, ведлугъ порядку описанаго дозорцовъ ново обраныхъ, въвесь скарбъ ведлугъ реестру отдати повинны будутъ, и заразъ при томъ реестръ головный под писавши руки свои, тымже дозорцомъ новообранымъ до скарбу отдадутъ. А гдебы ведлугъ порядку братского на постановленный день панове старшіи въ той головный реестръ въсѣхъ справъ своихъ достатечне зовсѣмъ не отдали, а не были готовы зъ личною и зовсѣмъ скарбомъ братскимъ, таковыя якъ недбалые въ постановленныхъ порядкахъ братскихъ якъ противниковъ и зрайцовъ ведлугъ баченя виною обложены быти мают. Старшинства еднакъ не зложат, ажъ ся во всемъ уистятъ и въвесь скарбъ зъ рукъ своихъ вцале здадутъ, на що певный часъ имъ назначенный быти мает.

О оббираню дозорцовъ и писаря.

Г л а в а ІІ.

На преложенство старшинства и писаря мають быти оббраны побожные и здолные, котрые бы такому услугованю подлати могли, и приложенство свое побожностью живота здобили. В которыхъ оббираню голость зъ братій волъный быти мает. Порядкомъ ведлугъ зданя на тотъ часъ мѣсца засѣданы быти не мают. Той обебранъ быти мает, на кого всѣ братія зезволят. А на кого бы и наймолодшая братія не позволили, тотъ быти не мает. Якъ богатому, такъ убогому, старому и молодому волное мовеніе мает быти. О томъ и божественный Златоустый мовить: „не презирай тѣхъ, иже полезная совѣтуютъ. Аще, и подручны суть, и худи, и не сматрай имъ, да наше поставимъ, но да полезное пріймемъ. Аще и от худаго преподастся. И тако от Бога мзду пріймемъ, и боль-

шіа славы да насладимся“. Зачим старшіе мают того пилне постерѣгати, абы ся сами во всем порядне и статечне заховали, и во всем абы пилнейшими были. О которых Златоустъ святыи такъ рѣкъ: „старѣйшину ли ты уставиша, попецися о них, и толико прилежи, яко да красоту милости и вѣнецъ похвалы пріймеша, сами зъ себе подавайте образъ дѣлъ, да преспѣваніе вашея вѣры явлено будетъ; зане яко старѣйшина, таковыи и граждане его“.

Скарбу братскаго найменшаа речъ не маєт быти позычана нѣкому безъ застави слушиной.

Г л а в а ѿ.

Панове дозорци рочныи нѣкому нѣчого такъ брату старшому, молодшому, уписаному и не вписаному, не толко грошей готовых, але и найменшой речи исъ скарбу братскаго безъ заставу злота, срѣбра не дати, тылко заставу маютъ взяти такую, котрая бы добре за тую суму важила, той, що позичаетъ, бы положилъ. А если бы что колвекъ безъ застави позычили, а в томъ бы ся брацѣству шкода стала, теды панове старшіе тые, от которыхъ бы ся шкода стала, власне своимъ грошемъ повинны сполне до скарбу братскаго отдати и нагородити мають, не вымовляючися единъ другимъ; гдыжъ не одному, але всѣмъ чотыромъ старшимъ, якъ одному повѣренъ и поданъ вѣвесь скарбъ братскій бываетъ, зачимъ повиненъ одинъ другого перестерѣгати и обще сполне терпѣти всѣмъ; бо тыи чтыри якъ одинъ члонокъ суть и быти мають. Где бы тежъ и сами панове дозорци скарбу братскаго потребовали, жаденъ безъ застави злота, срѣбра, которое бы въ двое за суму стало, и то безъ вѣдомости братій иншой, не мають брати, и одинъ безъ другого ничего не маютъ церковного уживати.

Панове старшіи кромѣ вѣдомости всей братій ничего чинити не мають.

Г л а в а ѿ.

Если бы панове старшіе безъ волѣ своей братій, то есть безъ пановъ сполне всѣхъ на схаздцѣ головной, что колвекъ надъ поста-

новеніе братское, а звлаща щобы мѣло шкодити, мають то своим коштом нагородити. Чинити жаденъ з насъ и найменшой речи не повинен, котрая бы ся без домыслу братіѣй обходила, не мають ся того важити под виною, якъ панове винного найдуть, где сами для себе старшіи маються перестерѣгати, абы ся нѣ в чѣмъ братству шкода не ставала. А гды з недозору старших они повинни будутъ отповѣдати и откладати.

Всѣ братія мають мѣти стараня, абы шкода нѣ в чѣмъ не была.

Г Л А В А ̃іі.

Панове братія всѣ обще, одно тѣло будучи, мають того пилне доглядати, абы церкви шкода ни в чѣмъ не была, если бы котрый братъ видѣлъ якую колвекъ бы найменшую шкоду братству учиненую, предъ всѣми о ней на схазде головной ознанити мает, и подъ обещаннымъ слюбомъ повиненъ при ней стояти, и всѣ братія повинны ся за то взяти и пилно ся зъ овымъ вѣкупѣ старати, абы то до скарбу братского привернено было, братское бовѣмъ богатство Христово дѣдицтво, котрого хто колвекъ шкодливыми руками доткнется, доткнет и его рука Божая, святокрадства и грѣха таковой уйти не может, и апостолского выроку ухилитися, котрый межи иншими злосниками и святокрадца царства небесного не наслѣдит. То все що колвекъ з чистыхъ рукъ нашихъ працы, а вѣрной выслуги нашей даемо Христу Богу нашему в дѣдицтво, абы оттоль оздоба зевнутрняя церковная опрятована была, ведлугъ реченного: „возлюбихъ благолѣпіе дому Твоего и мѣсто вселенныя славы Твоея“. А особливе абы убогіе сироты и вдовы часу потребы ратованы съ того дѣдицтва Христа Бога нашего были, где самъ Збавитель устами Своими мовитъ: „елика аще сотворите симъ братіи моимъ меньшихъ, Мнѣ сотвористе“. Абы оттоль пиціи учитися хотячыи и до наукъ способныи осмотряти ихъ треба, котрыѣ бы на потомъ въ винницѣ Христовой дѣлательми трудолюбивыми найдоватися могли. Если теды частки добръ нашихъ от Него Самого намъ ласкаве узычоныхъ уча-

стникомъ Христа Бога нашего. Охотне прето чинѣмъ, жебы ся оныхъ святокрадца рукою не опиралъ ¹⁾, на ономъ страшномъ и нелицемѣрномъ судѣ не были сужены, гды будетъ мовити справедливымъ судомъ до оного злосника: „звяжите ему руцѣ и позѣ, поверзѣте его во тму кромѣшнюю, гды будетъ плачъ и скрежетъ зубомъ“, зачимъ стеречися треба, абы и до насъ декретъ таковой не пришолъ, гды и самъ Христосъ мовити рачилъ: „поне, да видѣлъ еси татя, теклъ еси с нимъ. Сіа сотворилъ еси и умолчалъ, вознепщевалъ еси, беззаконниче, яко буду тебѣ подобенъ и обличу тя и поставлю предъ лицомъ грѣхи твоя“. Чого насъ Христе Спасителю уховати рачъ, и устеречи, абы межи нами собраными злость такая не найдовалася незбожная, ани именовала.

О вспоможенію сиротъ и зубожалого брата з навѣсеня Божого.

Г л а в а ѳі.

Духъ Святый през уста Давида пророка и царя мовити рачилъ: „блаженъ разумѣваяй на нища и убога, въ день лютъ избавитъ и Господь. Милуай нища, въ заемъ даетъ Богови, по даянію же воздастъ ему“. Зачимъ найбезпечнѣйшій и найпевнѣйшій то скарбъ, который в рукахъ людій бѣдныхъ, нищихъ, сиротъ, вдовъ и вязневъ. О томъ то скарбѣ и Збавитель нашъ Іисусъ Христосъ вспоминати рачилъ: „сокровищуйте“, мовить, „собѣ скарбы на небеси, идеже червь ни тля тлитъ, ни татіе подкопывають, ни крадутъ“. Дай то абы и сердца наши тамъ быти удостоилися за ласкою добротливаго Бога. Усилуемо и повинны будемо, каждому з ближнихъ нашихъ, ведлугъ преможеня складки нашей нагихъ приодѣвати, зболѣлыхъ нужными потребами осмотрити. Каждая добродѣтель отъ себе починается звывла. Сирахъ: „кто собѣ злый, тотъ нѣкому добрымъ быти не можетъ“. Если бы которого брата уписанного Господь Богъ пригодною навѣдилъ, такового охотнымъ сердцемъ, яко свой власный

---

¹⁾ Въ подлинникѣ пробѣлъ.

члонокъ одного тѣла, мают братіа вспомоги, ведлугъ баченя своего, що которому Господь Богъ на сердцу положит. Писано ест для приказаня Божого: „пріймуй убогого, утрат пѣнязь для ближнего, не сокривай под камень в погибель себѣ. Сокрый милостию во сердца нищих, оны за тя помолятся“, если не от него, сам Збавитель обѣцуетъ тайное отдати.

О отлученю брата безчиннаго и непослушнаго.

Г л а в а III.

Если бы теж который братъ подпалъ през ліотерство якое колвекъ, такового не толко запомагати, але напомнимъши раз три, за четвертым разом, если бы ся не покаялъ, и от братства таковаго отлучити. „Не кохайся“, мовить Соломонъ, „в стежках неучтивых и пут злый да не полюбится тобою: убѣжи от него, и не ходи по нем, уклонися от зла, и отпусти их, безчестны бовѣмъ“. Учинилъ Господь Богъ сонмъ злых людей и сказалъ ихъ аж до конца, претож ибож апостолъ Павелъ мовить: „измѣте злаго от васъ самѣх, и отлучитися от брата своего безчинно ходячого, да не посрамится сами, не примѣшайте ся злымъ“.

Если бы братъ брату кривду учинилъ, скривжоный засъ якъ маєтъ справедливости доходити.

Г л а в а IV.

Если бы который брат брату кривду якую колвек учинилъ, имѣлъ бы его покривжоный до права позвати, мається вперед братству ознанити, же має волю до права го позвати. Братіа мають пилное стараня мати, абы их до права недопустивши в братствѣ их погодити могли. Еслиж бы винный укривжопому пристойне перед братією усправидливитися не хотѣлъ, тогды волю емо право и сторону винную и упорную брацтву карати волю будет ведлугъ уваги выступку. Еслиж бы укривжоный, первѣй пѣж братіи ознанмилъ, до права винного позвалъ, виненъ дати за то три фунты

воску для того, иж учинилъ противко постановенію и порядку братьского, пише бо апостоль Павелъ: „смѣет ли кто от васъ, вещь имѣяй, ко иному судитися от неправедных и не от святых, тако ли ни единъ во васъ мудръ, иже бы не моглъ уважити и разсудити между братією своею“.

О подаяніи милостинъ страннымъ, на кождую чверть, зе скринки братской отправувати мают.

Г л а в а ѿ.

Зе скринки братской мает вино быти милостиня с повинности тым способом: в кождый рокъ певного часу, меновите на рождество Христа Бога нашего, въ тыждень по пресвѣтлом Его воскресеніи, всѣх болницах и турмах и всѣм бѣдным, по улицах лежащим и скитающимся, каждому убогому ведлугъ преможенія ѿ, для отпущенія грѣховъ всѣй братіи живой, и за отпущеніе грѣховъ умершой братии другимъ разом. Писана бовѣмъ: (Сирахъ) „огнь горящій угашает вода, а милостиня очищаетъ грѣхи“. (Даніилъ) якъ мовить: „грѣхи твоя милостинями искупи, и неправди твоя щедротами убогих“. И инде пише: „милостиня от всякаго грѣха и от смерти избавляет, и не оставляет души ити во тму“.

О братъ уписаномъ, хоробою обложенном, и о смерти странныхъ.

Г л а в а ѿа.

Кгди ся который колвекъ брат з волѣ Божей захоруетъ, мает ознایмити о хоробѣ своей, абы подчасъ хоробы его такъ на телесномъ достатку, якъ и на духовномъ добрѣ ему не сходило: а гды ся обачить обложне захорѣлымъ з повинности шлюбу учиненного, повинны без жадного охилея и отмовы зезволити мают, на освященіе елею, якъ пишетъ божественный Іаковъ: „болит ли кто во васъ, да призовет попы церковныя, и да молитву сотворят над ним. Помазавше его миром во имя Господне, и молитва вѣры спасет болящаго, и воздвигнет его Господь, и аще бы грѣхи со-

творилъ отпустят ся ему“. То побожне и в скрусѣ сердечной от-
правивши, мает за доброй памяти, заразъ по елеосвященіи спо-
вѣд пред духовником своим учинити; а где бы обачилъ, любѣ
самъ, любѣ братію по нем постерегли, же ближайшимъ есть смерти,
нѣжли до часного живота, не откладаючи причистими и животворя-
щими тайнами себе посвятити повиненъ, при которых обходах ду-
ховных з доброй воли и побожности, прітом мають быть назна-
ченные братія чтыри, котрые бы там все порядне справили и во
всем досит чинили. Повинны тыж братія хорого навѣжати, писанно
боуѣм есть: „не лѣнися посѣти болящего“. Гды бы его видѣли близ-
шого ко оному животу, нѣжели к житію сего суетного житія,
мают его напомнѣти, абы що на брацтво отказалъ, албо записалъ:
не толко сами, але и черезъ духовного своего повинны упомнѣти
хорого. Пишет боуѣм: „въ день скончанія живота твоего, и время
смерти твоей, раздай имѣніе твое“, мовит премудрый Сирах, „да не
чуждымъ оставиши притяжанія твоя, и труды твоя дай нищим;
учини добре души своей; по силѣ своей буди щедръ, и давай ми-
лостиню, в немоци не забывай сам себе, но молися Господу Богу
твоему, и уздоровит тебе. Отвратися от грѣха, исправъ руцѣ твои
от всякіа злости, очисти сердце свое, блаженъ будеши“. Братъ упи-
санный въ хоробѣ през убожество свое не моглъ бы мѣти достатку,
мают ему братія зе скринки вшелякій достатокъ давати, еслибы
не было кого при нем, мают стараня мѣти, абы до послуги дали
якого челоуѣка доброго и богобойна, альбо невѣсту; еслибы Го-
сподь Богъ смерть на него допустити рачилъ, а не было бы его
чим поховати, с скринки братской мает быти похованъ, ведлугъ
порядку уписаного. Странныхъ теж убогихъ тѣла, если бы обачены
лежачіе, албо слыпачіе, и таковых пристойне поховати зе скринки
повинны естесмо.

О (о)бхоженю погребу и памяти преставившихъ.

Г л а в а ѿк.

А кгда Господь Богъ которого кольвек зъ братій нашей з
сих дочасных марностей до хвалы святой поволати рачит, такъ

убогого, якъ и богатою, мають всѣ братіа провадити тѣло его, шест братувъ коло тѣла иги мають прибранные, якъ пайпрійстойпѣй, или есть братіи, зе свѣщами провадити мають, а скоро будет по погребѣ, мають панове старшіе по всѣх больницах, шпиталях, з скринки братской порозсылати каждому по два пѣнязѣ, повишны дати за отпущеніе грѣховъ брата преставшагося. Писано бовѣм ест: „во упокои памяти его, и утѣшися о нем, во исходѣ души его, и точи надъ нимъ слези, якоже достоит. Хлѣбъ твой и вино твое при погребеніи праведного давай, и не возбраняй над мертвецем благодати“. Святыи апостолове мовят: „памяти усопшим творити от имени их“; для чого въшелякіе дорочные ведлугъ звычайу церковного за преставшуюся братію при олтару нашом обхожено быти мает.

Апробованя и стверженя ухвалы порядковъ братства нашего старшего Виленского.

Г л а в а 11.

В уставичной памяти имя Господа Бога нашего, въ Тройци хвалимаго, треба ховати, и на Его честь и славу и на вѣчную нашего благочестія памят нехай будет, иж под волю зъ презреня Божого всѣ о Христѣ братіа брацтва церковного Виленского, православія стану духовного и свѣцкаго и кондіціи шляхецкой, панове братіа молодшая в листех выжей описанныи порядки межи собою умоцнили и ухвалили, до насъ принесши, подали и о причитаніе нас пилне жадали. Мы теди, видячи такъ пристойную речъ и утѣшную, а ку хвалѣ Божой належачую, велцесмы то похвалили и руки свои подписалисмы, и выслали до святой памяти Еремеи патриархи Ко(н)стантинопольского, отъ которого благословенство отримавши, до его милости королевской донесши, упривилеовано и змоцнено ест, такъ всѣ тые порядки постановленя нашего братского з друку выданого и с приложеніем печати и с подписомъ рукъ наших ствержено, к томуж власне целю змѣряют, ку чести

и хвалѣ Бога вседержителя и ку пожитку, а о здобѣ общей всѣх нас матере церкви святой восточной, которыи ся правдивими сынами и небесными дѣдичами дѣвственно, и безплодными в той винѣпници хотять Христу служити, лѣтораслями найдоватися обѣдуют. Еще ровно з нами тяжару поднести не могутъ, але в часѣ до его ся заправуючи и цвичачи, по силѣ данной собѣ талантъ, ним до чого большого поволаны будутъ. Короткое ми жаданіе их и поступки видячи, по силѣ данной, слушное и пристойное и святобливое дѣло хвалимо и похваляемо. Под тим же претекстом и варунком и кондиціею, жебы панове братіа наши мимо вѣдомост нашу ничого бы наймнѣй чинити не важилися, але на сказыках и при пановах своих особу духовную (архимандрита названого монастыря нашего) при собѣ завше мѣти (старалися). Мы теж в справах, которые въ богочестію, хвалѣ Божой и пожиткови церковному належати будутъ, благословимъ ихъ. Аминь.

Року ҃ѣхѣ, мѣсяца окѣтоврия дня ҃ одебрали братия въ прешлых старшихъ братіи: од Іоанна Згажъки, од Іоанна Іоановича, од Феодора Григоріевича, од Петра Столяра, мы Цеприяи Николаевичъ и Лукашъ Юркіевичъ, Панътелеимон Лукашевичъ, Василій Кривонос, на тень рокъ будучи обраніе, папрод крест срѣбный, в котром гривен десят, келих злоцистый з верхомъ, келих в пол злоцѣстый старий, дискосовъ два срѣбныхъ, звѣзд двѣ и ложечка една, таблиц ҃, и сѣмъ малых срѣбных злоцѣстих, корун шѣст, корунъ шест великих срѣбныхъ злоцѣстих и ношеніе при них, и крестик позлоцистый и другій крестик, ве серебро оправный, кадилница срѣбная една, лампѣ ҃, пятая малая, панагії костяные, ве срѣбро оправленные московские, агнусекъ, оправлений ве срѣбро, лапцухъ золотий, в котром чирвоныє ҃ и ҃, перлы, при котрих червоныи зол. и коралѣ, перли другие шнуровъ ҃, при котрих криштал ве срѣбро оправный, перлы третие с кораями, при котрих крестик срѣбный злоцѣстый, перли четвертие с кораями, коралѣ, при котрых крестик злоцѣстый, коралѣ

другіе, при которых крестик срібно злоцѣстий, третіе коралѣ саміе, коралѣ пятіе з дробними перлами, крестиковѣ три срібныхъ, цвяковѣ ѣ срібныхъ а корунѣ. Евангелій срібныхъ ї: наперед старое злоцѣстое, а двое червонихъ, въ серебро о(прав)ныхъ, воздухъ атласовій, маловани, кармазинови, воздушокъ на пурпурѣ гафтований, воздухи старыя ї, едwabниця бѣлая великая, плащениця на бѣломъ атласѣ, корошовъ двѣ едамашковихъ, образовъ седмѣ ве срібро оправніе, одѣвадло фѣялковое, пурпуровое, одѣваделко бѣлое злогоглавное млад., едwabниц двѣ: одна влосовая, другая червоная, ризи бѣліе, по котрихъ квѣти зол., старіе, ризи фѣялкове, атласове, по котрихъ квѣти зол., новіе, ризи кармазиновіе, табѣновыя старіе, ризи кармазиновіе, чамлѣтовыя новіе, ризи едамашковіе чорніе, ризи фѣялкове, чамлѣтовыя старіе, стихар атласовій, напужий, до которого ораp ексамитный червоний, стихар другой червоний з ораpемъ зеленымъ, стихаровъ бѣлыхъ тры, а четвертый з едwabомъ, бавелниц ѣ: едина панковатая, а другая самая першая, хустка зе злотемъ и при нихъ хустка зе злотемъ, хустка другая зе злотемъ, товалня з едwabемъ, товалня с краями червоными, одѣваделко вишѣневое, пресцѣрадел двѣ великихъ и двѣ малыхъ, запона чирвоная, китайчана, лихѣтаровъ цѣновыхъ ѣ, два мосяжовыхъ, книгъ ѣї, фартухъ едамалшковій, кармазиновій, фартухъ китайковій, цеглястий, едwabниця зеленая, покровецъ китайковій, Евангелисти на немъ, гербъ великій, на гатласѣ малований, фартухъ бѣлій, лихѣтаръ великій. Отецъ Галятовскій даровалъ книгу Ключъ разумѣня до церкви преподобнаго отца Онофрія.

Господи благослови! Року Божого ҃ѣх҃ѣ, мѣсяца октовря дня ҃. Панове братья такъ мѣскіе, яко и монастирскіе всѣ згодне обрала и упросили пановъ братовъ старшихъ на имя: пана Кипріяна Миколаевича, пана Лукаша Юркіевича, пана Панѣтелеимона Лукашевича, пана Васіліа Кривоноса и пана писара Гербуса, котрымъ ведлугъ фунѣдушу елекции увесъ порядокъ братскій церковный и скарбъ церковный ведлугъ инѣенѣтару отдати казали, которыи всѣ в згодѣ мають сполне тимъ завѣдувати и еденѣ безъ дру-

того нѣчого не чинити, котрых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и онымъ на спасеніе и многы лѣта etc.

Семѣон Лавришевичъ, депутований од пп. братий храма Успенія Пресвятыя Богородици, według inwentarzu kwituiemu. Andrzy Alu(i)zy, iako deputat do tych rachunkow od ich mosciow p. bracy mieyskich m. p.

Року Божого ҃ѣхѣс, мѣсяца июля дня ҃. Панове братия так мѣскіе, яко и монастырскіе всѣ згодне обрали и упросили панов братовъ старших тыхже, котрых Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и онымъ на спасеніе и многы лѣта.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхѣз, благодатию Божию и благословениемъ Его, святыми молитвами Пресвятыя Его Матере и преподобнаго отца нашего Онуфрія и Троицы Святой, иже здѣ храм и всѣхъ Святыхъ. При зуполнум собранію брати, так стану младенческаго, яко и малженскаго братия прешліе учинили рахунок: ѿ) панъ Кипріяи (Миколаевичъ), в) Лукашъ (Юркевичъ), г) Пантелимонъ (Лукашевичъ), д) (Василій) Кривонос, показали приходу золотихъ сто девяностъ и три и гроший шѣст, росходу золотихъ сто пѣностъ и вусмъ и гроший вусмъ. Отдали братия прешліе поступуючимъ братиямъ золотихъ сѣмдесят и копу, при тим же рахунку подякованя учинили прешлимъ братиямъ и квѣтують ихъ. С по(с)родку себе обебрали: на самый перед пана Лукаша Юркевича, Стефана Гербестовича, Іоана Рачка, Домитрія Кузмича, и писара Георгія Гербестовича, котрымъ ведлуг инвентару скарб церковный и брацкій отдали, котрыхъ Господи благослови и поспѣши на дѣло благо. Напрод крест, в которумъ гривенъ десят, келихъ злоцѣстийъ з верхомъ, келихъ другой злоцѣстийъ вевнутрь, келихъ третій в пулъ злоцѣстийъ старій, ... ¹⁾ кадилницъ двѣ срибныхъ, лампъ пѣтъ срибныхъ, шостая малая, ланцушокъ небожчика Сокол-

---

¹⁾ Выпускаемъ совершенно зхожую утварь и одежду съ выше приведенною.

ского, брата нашего, который заставлен ве сту золотих, таблиц срибних двадцят и двѣ, перли с перфунами, при которых червонии золотии, перли другие, при которых ягнушок маленкий, коралѣ, при которых впул крестика, коралик, (крестикъ) кедровий, ве сребро оправний, Евангелій двѣ: едино вишневое, штуки срибные злоцѣстие на нюм, а другое яksamитное червоное, на нем стучки срибные; ризи бѣлие злогоглавие, ризи другие вишневие с квѣтами, третие вишневие с корунами срибними, четверти гатласовые червоние з галоном срибним, пятие чорные з галоном, шостие ядамашковие червоние, старие, семие чамлѣтовие, воднистие, осмие чамлѣтовие червоние; стихарувъ дияконских два: еден зелений, а другий чорний, а третий старий, червоний материйковий, орарув три: один яksamитний червоний, другий бѣлий, третий зелений; епетрахлувъ осм: перший яksamитний червоний, з галоном срибним; другий бѣлий злогоглавовий, з галоном срибним; третий червоний гатласовий, з галоном срибним; четвертий бѣлий гатласовий, пятый чорний з бѣлими корунками, шостий ядамашковий старий, червоний, семий китайчаний старий; параквици семеро, стихаровъ бѣлих пят, а шестий з едwabом, поярка, чтири рушника: два нових, а два старих, едwabниц пят, кавалец злогоглаву до убирания, заслона китайчана червоная, одѣвадло вишневое великое, одѣваделко малое злогоглавое, одѣваделко вишневое, яksamитное, просцѣрадло едино великое, фартухув чтири: еден червоний ядамашковый, другий цеглястий, туркусовый, четвертий бѣлий, тувалня едина з едwabом, хусток пят, плащениця гатласовая, короков двѣ ядамашковых, герб на гатласѣ, (лѣхтаровъ) мосонздових пять, лампъ коло образув сѣм ве сребро оправних.

Року Божия ҃ѣх҃н приходу золотих триста и два золотии с тими сорока золотими, що ся остало по рахунку. В тим же року росходу золотих двѣстѣ девяност и вусмъ и гроший чтири.

Ми нижей подписание, братия з братства мѣсцкого Лвовского, бывши депутование до преслухання реестров панов братии храма святого Онофрия, где добре проглядѣвши и прослухавши, теди

именем всѣхъ панов братии о нихъ квитиемо и тихъ же пановъ братии на тѣхъ же рокъ подтверждаемо, меновите: пана Лукаша (Юркевича), другого п. Стефана (Гербестовича), третего п. Ивана (Рачка), четвертого пана Димитра Мѣчника в року ҃ѣхъ҃и: Іоанъ Лясковъ-ский, Семионъ Лавришевичъ.

Року Божия ҃ѣхъ҃и на самый передъ крестъ сребный, в которомъ гривенъ десятъ, *и такъ далѣе* ¹⁾, патина позлоцѣстая и обручка наша братерская св. Онофрія, которая естъ у панувъ мещанъ заставная в золотихъ двадцати и чтирохъ на вускъ, гробница сребная, ланцушекъ злотий, в которомъ червонихъ двадцятъ; ризи ҃а табиновіе, при которыхъ таблица сребная злоцѣстая и тоижъ матеріи епитрафелъ и нараковици, ризи ҃б табиновіе, при которыхъ епитрахелъ яksamитный и нараквици такюжъ; ризи ҃в лазуровіе с квѣтами и нараквицъ двое также и епитрафелъ бѣлий при нихъ; ризи ҃г лазуровіе мухайровіе, при которыхъ епитрахлѣвъ два и нараквицъ двѣ парѣ; стихаръ гатласовый жовтый, при которомъ ораръ яksamитный, другой стихаръ чорный ядамашковый, при которомъ ораръ бѣлий, третій стихаръ смертелный, при которыхъ ораръ манзеляновъ, четвертый стихаръ червонный мухайровый, при которомъ ораръ зеленый. Стихарѣвъ бѣлихъ сѣмъ. На столецъ подъ евангеліе покроецъ пулгатласовый дияконский, коли чатае, другой покроецъ китайчани зъ евангелистами. Образѣвъ шѣснацятъ, въ сребро оправнихъ шѣстъ, а десятъ безъ сребра. Книгъ штукъ одинацятъ, ярмолойчикъ маленьки—кн. дванацятая. Воздухъ гатласовый великий, малованный, другой малый гавтованный, ҃г—злотоглавовый бросквѣтновъ, воздухъ злотоглавовый (з) зелеными краями, а при немъ воздушковъ чтири. Антипедіумъ адамашковое, обрусъ на престолѣ и пресцѣрадѣлокъ двѣ на престолѣ, фартуховъ два: одинъ червонный, другой мазуровый, запои двѣ: одна ядамашковая червоная, а другая китайчаная зщеглястая, антипедиумъ другая яksamитная, фиялковая, третая антипедиумъ червоная китайчаная. Лѣхтарѣвъ мосонзовыхъ

¹⁾ Помѣщаемъ здѣсь только то изъ утвари и одежды церковной, что не помѣщено выше.

сѣм, а цѣнових пят, одѣвадло великое фиялковое, другое цеглястое червоное, третее злогоглавовое, едwabниц власових чтири, а зеленая пятая, а шостая бѣлая, баволниц двѣ: едина пасковатая, другая бѣлая, хусток пят, а шестая тувалня, рушникув пят, лѣхтар мосонзовий, котрий посруд церкви висит, келимок пасковатий, кедрових крестикув ве сребро оправних два, а три сибних, евангелие аксамитное ве сребро оправное, которое даровал отец Гедион, другое евангелие также аксамитное червоное, новое, тилко сребро церковное бѣлое, червоний золотий даровано, таблиц пят, бѣло пресцѣраделко, ризи од панѣ Папаринои.

Року Божия ҃ѣхог, мѣсяца июня дня ҃її, на ден святого пророка Амѣмоса обебрани старшіе на сей рокъ: перший пан Лукашъ Юрѣкевичъ, вторый Пантелимон, третий Отеодор Григоровитъ, четвертий Іоан Василичевитъ, писар Камѣнецкий Васил, при панах: пану Василюви Корендовичови и при пану Симеонѣ Лаврешевичеви.

Року Божия ҃ѣход, мѣсяца июля дня ҃її, за позволением и згодою пп. и едностанною радою зюстного голосу, ведлуг правил святѣйших патриарх и благословением оних же, обебране сут на тен рок пп. нижеи специфѣкование до уряду старшинства згодне одни братіи храма преподобнаго и святого Онуфрия, которим ведлуг порядку належитаго отдани ест ведлуг инвентару скарбец церковний, которим шафovati и рядити мают згодне за згодою еднакже усея братіи и за вѣдомостю оних же и един без другого нѣчого чинити, которим рач Боже в Троици Единий Святой хвалимый при предстателствѣ Матере Его Пресвятия во всем благословити и поспѣшати не мнѣй в здравію, яко и в спасенію, Амен: пан Миколай Левкович, пан Роман Володимерский, пан Пантелимон Лукашевич, пан Иван Василевич, пан Ири Гербестович—писар.

Григорий Василевичъ Russ(ianowicz), яко провѣзоръ и депутатъ одъ пп. коллеговъ и брацтва. Семион Лавришевичъ, яко провизор и депутат от панув колегув и братіи.

Року Божия ҃ахоа панове братия прешлие панам братиям в тим року ново обебраним: пану Миколеви Левковичови, и пану Романови Володимерское(му), и пану Пантелимону Лукашевичови, и пану Ивану Василевичу аперата церковни и сребро, напрод крест срибний, *и такъ далье* ¹⁾, ланцушек злотий, в котором червоних ҃и и чтири, котри заставни на потреби церковние—золотих шестнаицят, гробница срибная, таблиц рузних срибних ҃и и чтири, пятая, которая у лампи висит, панагийки костяние, ве сребро оправние, цвякув срибних пят, перли с порфунами, при которых червоний золотий, перла, при которых криштал ве сребро оправний, крестикув два срибних, два ве сребро оправних, крестик деревяний, скруз рѣзаний, ношене срибне, злоцѣсте, при которум червоний золотий, а штукоч сѣм, крестик срибний, злоцѣстий, поясоч срибний злоцѣстий, в котором стучок трицят и сѣм, лѣхтарѣ пред Деисус з Апостолами мосонзние пятацят, лѣхтар мосонзний посруд церкви висящій, при которум есус ҃и, образув сѣм ве сребро оправних, короков двѣ ядамашковых, образ з лѣстариками, посродку висящій.

Станула елекция старших панувъ братии братства святого преподобнаго отца Онофрия во чест и хвалу Господа Бога при бытности панувъ братіи церкви Пресвятыя Богородици Львовской дня ҃з мѣсяца июля, (року) ҃ахоа, на когорой елекціи згодне обебрали старших: пана Дмитра Кузмича, пана Θεодора Лазаровича, п. Иякова Θεодоровича, п. Іоана Василичевича и писара п. Василия Стефановича, которыхъ Господе Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо во славу имени Его святого и оным на спасение и многіе лѣта etc. Панове братия перешлии паном братиям в тым року новообраным: пану Дмитриеви Кузмичеви, и пацу Θεодорови Лазаревичови, и пану Иякови Θεодоровичови, и пану Ивану Василеевичеви, и писареви Василиеви (передали скарбъ церковный) наперед крестъ срибний, в котором гривен десят, *и такъ далье* ¹⁾,

---

¹⁾ Опускаемъ все то, о чемъ выше уже говорилось.

ланцушок маленький, в котором червоние є и четверть, великий ланшок в котором червоних ѣ и тры, пошеніе що Карачиновский дал и червоніи золотыи при нихъ, рызы од панѣ Папарыной мондзелянови и параквицѣ, стихар зеленій мондзеляновій и ораp ядомашковій бѣлый, едwabниц влосовых тры и зеленая ѿ, є бѣлая.

Господи благослови! Року Божого ҃ѣход, мѣсяца іюня дня єї на деп святого пророка Амоса п. братия так мѣсѣцкіе, яко и ма-настирские преподобнаго отца Онофрія и Святой Тройци згодне обрали и упростили панувъ братій на імя: п. Лукаша Юркевича, Пантелимона Лукашевича, Ференца Григоровича, Іоанна Василевича, котрым ведлуг фундушу злецили увес порядок братский и скарбъ церковній ведлугъ инвентару, котрые братия всѣ в згодѣ мають сполне тим завѣдовати, котрым Господи Боже благослови и поспѣши на всяко дѣло благо имени Его святого, а тим на спасеніе и многіе лѣта.

Одебрали братия тєразнѣйшіє от панувъ прєшлих: от пана Дмитра Кузмича, от п. Ференца Лазаревича, от п. Яцка Мандзяюча, от п. Івана Василича, п. Лукашъ Юркевичъ, п. Пантелимонъ Лукашевичъ, п. Ференцъ Григоровичъ, Іоанъ Василевич, Василий Каменец(кій), на тен час будучи писар.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа. Амин. Лѣта Господня ҃ѣход, мѣсяца юля дня ѣз, при битности благородних панов братій крестоносного и христолюбиваго братства церкви всехвалного Успенія Прєсвятыя Дѣви Марія Лвовского, яко ктиторе монастира храма св. преподобнаго отца Онофрія мѣсца сего во чест и хвалу Божию совершіся избраніє старших братии братства нашего церкви реченой св. преподобнаго Онофрія подлугъ чину и фундушу нашего на сей рокъ ҃ѣход, згодне и любовно отдавши рахунок зупелне доходу и расхода сихъ: першого п. Лукаша Юркевича, второго п. Пантелимона Лукашевича, третяго п. Θεодора Григоровича, четвертаго п. Семиона Александровича, писарем Василия. До послушанія братии: Іляшъ Китович, Васил Щупак, Стефан Гєрбєсть с паном Петром.

Василий Корендович, старшій брацтва церкви Успенія Пресвятыя Дѣви Маріи Львовскои, м. р. Іоан Мазаракій м. р. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος. Γεωργιος Νικολαη.

Заховуючи порядок и фундуш братства нашего молодшого при церкви храма св. преподобного отца Онофрія монастира Львовского за благословеніем належащих пастирей и повеленіем благочестиваго и христолюбиваго крестоноснаго Львовского братства церкви Успенія Пресвятыя Дѣвы Марія, яко ктиторе мѣсца сего святого, при битности нановъ братии реченного братства крестоноснаго ниже подписаніе за призываніем Духа Святого, всѣ ми братия молодшии, сошедшися, так рахунок приходу и расхода прешлого року, яко и елекцію новихъ братий старших на сей рокъ благовѣйно совершилисмо дня 11 мѣсяца іюля, лѣта Господня 1880 во чест и хвалу Господа і Спаса нашего Іисус Христа и наше душевное спасеніе, буди, буди, амин.

Старшие: п. Роман Володимирский, п. Семион Александровичъ, п. Ілияшъ Китович, п. Ференцъ Лазарович.

Молодшие: ку услугам церкви и братству: Прокупъ, Яцко, Василий, Григорій Столяр, писар Василий Тарла.

Stwierdziwszy rachunek y electiā, podpisuiemy sie: Василій Корендовичъ, старшій брат крестоноснаго брацтва Львовского церкви Успенія Пресвятыя Богородици своим и других именем м. р. Іоанъ Мазаракій, м. р. 'Αλεξανδρος Μπαλαμπανος, Семионъ Ляврышевичъ рукою власною.

Во имя Отца, і Сына, и Святаго Духа. Подлугъ звичаю і благословенія святѣйших пастирей и зезволеніем п. братовъ Успенія Пресвятія Богородици церкви мѣсцкои Львовскои Ставропѣіону ми братство молодшое ¹⁾ ствержаючи по рахункахъ елекцію, их милост. п. братия мѣсцкіе Львовьскіе нас зъ посродьку себе зослали до обираія старшихъ братіи до церкви преподобного отца

¹⁾ Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто, которое предполагалось дописать, но не дописано.

Онуфрія, на що ся подписуем: Іяковъ Лавришович. Суріан Кі-
sielnicki m. p.

Господи благослови! (Року) ҃ѣхон, мѣсяца іюля дня ҃ѣ панове
братія мѣсцкіе, яко (и) монастирскіе всѣ згодні обрали і упро-
сили пановъ братовъ старших: на імя пана Лукаша Юрковича, і
пана Дмитра Кузмича, і пана Пантелимона Лукашевича, і пана
Іоана Китовича, і писар теңже, которым ведлуг фундушу зълецили
увес порядок братскій церковний і скарб церковний ведлуг інвен-
тару отдати, котори всѣ згодні мають сполне там завѣдовати и
еден безъ другого нѣчого не чиніти. Которых Господи благослови
и поспѣши на всяко дѣло благо во славу імені Его святого і оним
на спасеніе и многие лѣта. Суріан Кіsielnicku m. p. Piotr Korty
m. p.

До послуги п. братія: п. Іляш Китович, п. Іяковъ Страдецки,
п. Іоанъ Демидкович, п. Григорій Кишчевич, п. Евстафій Гави-
новски, п. Роман Опонович, п. Семион Александрович, п. Петро
Столяр. Панове братія панум старшим на кождую чверт с тих
осми два повинні допомогати, а который бы брат с тих п. бил
непослушні, бити будет ведлуг артикуловъ караній-ти.

Во имя Отца, і Сына, і Духа Святаго, аминь. Року Божого
҃ѣхоу, мѣсяца іюля дня ҃ї инвентар списаній за старшинства бра-
тии: п. Лукаша Юрковѣча, і п. Дмитра Кузмича, і п. Пантелимона
Лукашевича, і п. Яна, Василя і Василя Каменецкаго писарем.
На самый перед крест срѣбний—гривен ҃, гробница срѣбро—позло-
цѣстая, келих позлоцѣстий з верхом—гривен ҃ і лутувъ ҃ї, другій
келих—гривен ҃ і лутув пулѣ позлоцѣсти пул., третій келих пстро
позлоцѣсти—гривна едина и лутув ҃ї, патина позлоцѣстая, другая
бѣлая, звѣздъ ҃ бѣлих і ложка—гривна і лутов ҃, коруні позло-
цѣстии великии і малии, которих ҃—гривен ҃ і лутув ҃, коруна
бѣлая—лутувъ пул ҃, коруні маленькии, позлоцѣстии от Св. Троици
шесть—лутувъ ҃ и гвѣнтъ. Кадилница срѣбная—гривен ҃ и лутув
҃ї, ношеня с крижиком позлоцѣсте, которих табличок ҃—лутов ҃,
таблиц великих і малих, бѣлии, девятнацят—гривен ҃ и лутувъ

Ѧ, [за тих же братіѣ прибыли таблицѣ Ѧ], лампа великая—гривен ѥ и пул Ѧ-ста лута, лампа другая—гривенъ Ѣ и лутувъ Ѧ, лампа третая—гривенъ Ѧ и лутувъ ѢѢ, лампа четвертая—гривенъ Ѧ и лут еден, лампа пятая—гривенъ Ѣ і лутувъ ѦѢ, лампа шестая—гривенъ Ѣ і пул девята лута, лампочка маленькая—лутувъ Ѧ, которого сръбра вишменованого гривенъ вишесткихъ пятьдесятъ і три, гривні Ѧ, лут. пулчварта, ланцушокъ, въ которомъ червонихъ Ѣ и три червоніи, другіѣ маленькіѣ ланцушокъ, въ которомъ червонихъ Ѧ, и такъ далье. Всѣхъ за старшинства пановъ братіѣ прешлихъ отдають панове братія terazпиши сръбнихъ стукъ трицетъ и осмъ бѣлого сръбра, злотий персцунокъ и пулчервоного.

Господи благослови! Року Божого ҃ѡхп, дня Ѧд іюня. Зъ дару Духа Святаго, подлугъ порядку и звичаю, по святѣ преподобнаго отца нашего Ануфѣрея, постинножителя, патрона обители сей, згромадилися згодливе за обвѣщеніемъ старшихъ на тотъ часъ будучихъ всѣ братія, въ которомъ згромаженію зъ функции своей въ голось всѣхъ братіѣ при битности зесланихъ панувъ братіѣ отъ ихъ м. панувъ братства мѣстского провѣзорови нашимъ отдали рахунки порядніе такъ приходовъ, яко и расходовъ, а притомъ и старшинство свое зложили, которымъ всѣ братія, подякованія учинивъши, квитовали. Теразъ наново за ласкою Бога вседержителя презъ вота згодные обыбрали старшихъ: напродъ п. Григорія Пасиѣкевича, п. Ѳеодора Григоровича, п. Андрея Прокоповича, п. Іоана Василевича, которымъ отдали подлугъ реестру на тое вещи церковніе, яко нѣжеи, такъ аппарати, яко и сосуды братскіе вшелякіе, писаромъ п. Василя Каменецкого п. старшихъ, якъ виже описано, списали унѣвентар....

Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Стапула ревѣзіѣ при насъ братіяхъ, депутованихъ зъ посродку нашей конгрегаціѣ: Іоанѣ Мазаракумъ, Семеонѣ і Іяковѣ Лавришовихъ, Миколаю Мигалевичу и Киприяну Кѣсилънѣцкимъ всѣхъ аппаратовъ и сръбра, которое мѣло брацтво, повѣроное собѣ отъ насъ провѣзоровъ того мѣста святого, то естъ монастыря заложена подъ титуломъ св.

преподобнаго отца Онофрія, що вшистко, що ся теперъ знаходит, виражається вшистко ту ведлугъ специфікаціє: крест срібній гривен 7, гробниця срібро—позлоцѣстая, *и такъ далѣе*.

Господи благослови! Року Божого ҃ѣхпє. Заховаючи порядок и фундуш братства нашего молодшого при церкви храма святого преподобнаго отца Ануфрія монастыря Львовского за благословеніємъ належущихъ пастырей, а повеленіємъ благочестиваго и христолюбиваго крестоноснаго Львовскаго братства церкви Успения Пресвятыя Дѣви Маріи, яко ктиторовъ мѣсца сего святого, при битности пановъ братии реченаго братства крестоноснаго, за призиваніємъ Духа Святаго, всѣ ми братия молодшце, сошедшеся купно на елекцію новихъ братий старших, на сей рокъ благовѣрно совершивши во чест и хвалу Господа Бога нашего Іисус Христа и наше спасеніе буди, аминь, мѣсяца іюля, дня 12: ч. Семион Александрович, п. Андрей Прокоповичъ, п. Роман Опоновичъ, п. Янъ Китович, Stefan Pownicz, Семеон Лавъришевич.

Молодшіє ку услугамъ церкви святой: п. Станѣслав Ивакович, п. Григорій Яворовски, п. Григорій Столяр, п. Васил Кроць, п. Василя Романович писаромъ.

Господи благослови! Року ҃ѣхпи, іюля дня 16. На аффектацію пп. братии святого и преподобнаго отца Онофрія, зпедши, хотѣлѣсмо приступити до елекціи, поневаж и такъ южъ то килка лѣтъ продолжылыся, а же теперъ, непослушенство и любо обманіи били, на он день не зшлыся, яко то: пп. Семѣон Александровичъ, Дмѣтер Кузмѣнскій, Роман Володимерский, Василий Петровѣчъ, Феодор Лазаровѣчъ, Елѣя Китовѣчъ, Кипріан Миколаевич, Янъ Китовѣчъ, Петръ Данилевичъ, Васил Гроць, Стефан Петровѣчъ, Стефанъ Гербестъ, Григорій Яворовский, Андрей Мѣляновѣчъ, Даниѣл Страдецкій, прето ми, не хочачи такъ много безпритомнихъ упослежати и поспоновати, елекцію тую до пришлои недели откладаемъ, на которой кождій, или ихъ естъ вписанихъ, а суть притомніи въ Львовѣ, ставитися вишии будутъ подѣ виною в артикулахъ брацкихъ описаною, то естъ чвертью камня воску, которымъ ед-

нак, абы до вѣдомости дошло, з таблицею братскою п. старшій маєт их обислати, тїи зас, которїи на дзѣшейшой сессіеи не били, на той же прошлой сессіеи маються справити и дати причину непослушенства своего: Mikołaj Krassowsky m. p., Іоанъ Мозараки, Νικολαης Μιχαλοβητης.

Въ тєразнѣишей сессіеи поневажъ некоторіе п. брацтво ставилися и дали вимову слущную, же на прешлое сессіеи не были, за чим волними оних чинимо, те зас пп: Семѣон Александровѣчъ, Роман Володимирскій, Елѣашъ Кѣтовичъ, Іоанъ Кѣтовичъ, Стефан Петровѣчъ и на тєразнѣйшую не ставилися и не сѹт послушніе, згодне теди всѣ одекретовали, абы за тую вину кождий з особы своеє дал по двѣ фунтових свѣчокъ до церкви; а еслибы не послушній был, теды повинен будет паделятѣ до яснє вел. его мости отца епѣскопа, который особливую вину там даст на церковь св. Георгія—гривен шєст неопустных и пп. братїй перепросити.

Року ҃ѣхид. Господи благослови: Александер Петрашевичъ, Иван Згажка, Миколай Ивановичъ [||||], Семион Сокалскій [|||||||¹⁾], Базилій Пасниковичъ, Тимофей Ендреевич (17), Іоан Кунашевич, Яков Поповичъ (8), Іоан Медицкїй (6), Яков Федоровичъ, гарбар, (7), Лукаш Юркович (4), Иван Ковалевичъ (16), Игнат Буяковичъ (2), Томаш Чижевскїй (19), Яков Старомѣсцкїй (19), Дмитер Туркевич (1), Павел Романовичъ (13), Александер Ендреевич (10), Павел Миколаевичъ (19), Дмитер Тишковичъ (18), Яков Федорович (19), Матѣй Лисовичъ (16), Феодор Иоановичъ (19), Василий Петрашевич, Сава Петрович (19), Іоан Бѣлашевичъ (6), Дмитер Хилевичъ (2), Циприян Миколаевичъ, Ференц Петровичъ (3), Василий Сутковскїй (19), Марко Загора, Стефан Лисовичъ (19), Василий Лозинскїй (13), Василий Поповичъ, Иванко Ивановичъ (1),

¹⁾ Чтобы не ставить далѣе подлѣ фамилїй палочекъ и ноликовъ, мы будемъ ставить общее число ихъ. Палочки эти изображаютъ здѣсь то, сколько денегъ и за сколько сходовъ не уплочено извѣстнаго взпоса, какъ это видно изъ лл. 36, 37, 38, 39, 41, 44, 46, 49, 50 и др., гдѣ палочки зачеркнуты и написано: „rokowu, ot-dalъ, ne виненъ“.

Ирий Поповичъ (9), Петро Савинский (12), Матеей Семионовичъ, Матеей Яцковичъ, Пантелимон Лукашевичъ (6), Александер Туркевичъ (14), Ирий Гербустович, Василий Малютовичъ (15), Феодор Яцкович (13), Григорий Ендреевичъ (18), Василий Иванович (19), Марко Стулович, Семион Ендриович, Дмитер Климковичъ (6), Семион Табахалникович (15), Даниел Ивановичъ (8), Стефан Захариовичъ, Анъдрей Томасовичъ, Павел Феодоровичъ.

Року Божого ҃ѣхѣд, мѣсяца октоврия дня ҃ї, одебрали на той рок од брати прешлих апарата церковнии: од Антонія Стефановича, од Пантелимона Лукашовича, Ири(я) Гербестовича, напруд крест сребній, в которум гривен ҃и *и такъ даље, тожє самое перечисленіє. что выше, за исключеніємъ свящ. одежды и:* обручка сребная, позлоцѣстая, въ которум штук ҃з, ланцух злотий ве сту злотих небожчика Сокалнеча, который важит ҃е червонных.

Господи благослови! В року ҃ѣхпг, дня ҃а іюля. Заблагословенієм Божіим і даром Духа Святаго, при битности пп. братии братства мѣсцкого, провѣзорах того мѣсца св., зосланих з посрод себе, обебралисмо згодніми вотами в нашем братствѣ молодшим с посродку себе старшихъ на сей рокъ; ҃а) напруд п. Дмитры Кузьмински, ҃б) Пантелимон Лукашевичъ, ҃в) Андрей Прокоповичъ, ҃г) Станѣслав Иванович, которих Господь благословит, аминь. Іоанъ Мазараки м. р., Семѣонъ Лявришевичъ м. р., Суріан Kisielnickу м. р.

Року Божія ҃ѣзпд, мѣсяца іюля дня ҃к, в неделю ҃ѣ по сошествіи Святаго Духа, во время святого славнаго пророка Ілии, мы братия отъ братства церкви преподобнаго отца Онофрія, монастыря Лвовского, сошедшеся купно и стѣсуючися до порядку тогож братства, описаного при битности панов патронов церкви тоє, от монастыря, от благочестиваго братства Ставропѣгионъ церкви Успенія Пресвятой Богородици Лвовскаго зослани, призвавши Духа Святаго, вопиюще „Царю небесный“, единодушно и согласно с посредѣ нас на сей цѣлий рокъ обралисмо за старших братии наших четирыхъ: наперед п. Васілія Петрашовѣча, п. Феодора Лаза-

ровича, п. Васілія Климкевича, пана Васілія Протасовѣча, которим злицаем старешинство тогожъ братства ряду чулим и пилним, потребу в украшеніе церкви Христовои, на чест и на хвалу великаго Бога (въ) Троици единаго, оним же нехай будет от Господа Бога заплата, за паламара пана Евстафія Любаговского, а за писара пана Вас(ил)ія Романовѣча. Василій Коренѣдовичъ, старшій братъ от братства Ставропигіонъ церкви Львовскои славнаго Успенія Божія Матери Приспо. Дѣвы Маріи, сію елекцію утврждаю и подписую м. р. Стефанъ Лаврѣшевичъ, Симѣонъ Лаврѣшовичъ.

Laus Deo. Anno Domini 1688, die 29 iulij v. Ponieważ ruzny impedimenta nie pozwolili czasu, aby przyszło według czasu zwy-
czaynego, po odpuscie s. Onofrego pierwszej niedziele odebrać rachunki y urzędy odmienic, na ten czas, czasowi darowawszy, starać się mamy wszystkimi siłami, aby ta inconvenientia nie działa się, ale zawszy, co rocznie, pierwszą niedziele po s. Onofrym odpraw-
wała się, a teraz do przyszłego czasu obralismy za zezwaniem Ducha S. zgodnie do tej functiei osług cerkwie Bożej spulbraci naszych za starszych.

Року Божого ꙗхпѣ реестр, щосмо одебрали од пп. братии прешлих: од п. Семіона Александровича, од п. Андрея Прокоповича, п. Романа Опоновича. п. Яна Китовича, мѣсяца дня ѿ юля: на-
перед крест сребний, Евангели двѣ злоцѣстих, а третя бѣлая срѣб-
ная, келихивъ три *и такъ далѣе, кромѣ:* на Спасителю завше пе-
релка зъ крестиком срѣбним, на Пресвятой Богородици два кре-
стики срѣбнии, у них ланцушок мосенѣджовий.

Схадка учинила злотий и гроший осмъ в неделю пред рож-
дством Пресвятыя Б(огороди)ци.

П. Александер Петрашевичъ, п. Матѣей Семіоновичъ (6), п. Тимоѣей Ендреевичъ (10), п. Василий Пасниковичъ (1), п. Яков Поповичъ (6), *и такъ далѣе, тѣже фамиліи, что выше, за ис-
ключеніемъ слѣдующихъ:* Семіона Ендреевича, Стефана Захаріевича, Андрея Томасовича и Павла Ѳеодоровича, *только въ другомъ по-
рядкѣ, при нѣкоторыхъ изъ нихъ есть палочки, а при другихъ нѣтъ.*

На службу Божую дали злотих пят и грош. ѿ. Схадка учинила злоти и грош. двацят и три. Реестръ, що братия винни: Васили Пасникевич дал на долг гроши еще пул и гр. 3, дал 3, iii; Иоан Кунашевич дал зол. 7, Игнат Иванович дал золотий, Пантелимон (Лукашевичъ) дал грош. 11, од Стефана Холода зол. 11, Киприян Миколаевич отдал гр. 11.

Року Божого 1682 старшие братия обраніи: Базилий Пасникович, Циприян Миколаевич, Семион Сокальский 0000000000 ¹⁾, Василий Петрашевич—не винен, Александеръ Петрашевич (12), Иоан Згажка, Миколай Иванович (22), Тимоосей Ендреевич, Игнат Буякович (22), Матфей Лисович (20), Иоан Кунашевич, Матосей Семионович (13), Яков Попович (3), Иоан Медицинский (20), Лукаш Юркович, Иоан Ковалевич, Томас Чижевский (24), Яков Старомѣсцкый (26), Дмитер Туркевич (25), Павел Романович (9), Александер Ендреевич (21), Павел Миколаевич (20), Дмитер Тимкович (21), Яков Ѳедорович (21), Симеон Ендреевич, Ѳедор Ивасович (20), Сава Петрович (21), Иоан Бѣлашевич, Дмитер Хилевич (5) роко(вы) вин(ен), Ференц Петрович, Василий Сѣлковский (21).

Року Божого 1683, мѣсяца июля дня чтириатцятаго старшии братия в тим року: Базилий Пасникевич—не виненъ, Киприянъ Миколаевичъ даѣ groszy 12, не винен, Яковъ Поповичъ умеръ, Семион Ендреевич дал., Семион Сокальский (4)—умер, Василий Петрашевичъ, Александер Петрашевичъ (20), Иоан Згажка заплатил, Миколай Иванович (4) дал пултора (злот.) на рок, Тимофей Ендреевич (4) не винен, Игнат Буянович волний, Матосей Лисевичъ гроший три дал (15), Иоанъ Кунашевичъ не винен, и такъ далье, кромѣ Игната Ивановича, который упоминается впервые.

Року Божого 1684, мѣсяца іюля дня 14 старшие братия в тим року: Киприян Миколаевич, Лукаш Юркович, Семион Ендреевич (7), Василий Петрашевич, з младенцов: Пантелимон Лукашевич (13), Игнат Иванов, Ендрей Томасович (15), Ирий Гербус-

---

¹⁾ Число денегъ и невнесенныхъ взносовъ обозначено ноликами.

тович писар, Базилий Пасникевич (5), Александер Петрашевич (26), Тимошей Андреевич рокову отдал золотий и гроший шѣсть, и такъ далѣе, кромѣ Матѣя Гогоровича, Іоанна Дерлицы и Симеона Ивановича, которые здѣсь упоминаются впервые.

Року Божия ҃ѣхно, мѣсяца іюля дня ҃д старшии братия в том року обебрании: Киприян Миколаевич, Лукаш Юрковичъ, Семион Епдреевич, Василий Петрашевичъ, Ирій Гербустовичъ (писарь).

Року Божия ҃ѣхз, мѣсяца іюля на старшинство обебрание: Иоан Згажка, Иоан Иванович, Иоан Медицкій, Ирій Гербустовичъ, Киприян Миколаевич рокову oddał na ten rok, Лукаш Юркович рокову, Семион Ендреевич 0000000000 рокову, Василий Петрашевич (20), Александер Петрашевич (15), и такъ далѣе тѣже, что выше, и новые: Василий Вороцовскій, Стефанъ Гербестовичъ, Θεодоръ Григоровичъ, Иванко Даниловичъ, Василий Каменецкій, Прокопій Петровичъ, Андрей Прокоповичъ и Антоній Стефановичъ.

Року Божия ҃ѣхд: Иван Згажка—дал, Иоан Иванович, Иоан Медицкій, тен дал на тен рок гроший дванацят и знову три, Ирій Гербустовичъ 0000, Киприян Миколаевич рокову отдал, Лукаш Юркович роковы, Василий Петрашевич тен (12), Александер Петрович тен (13), Стефан Захариевич зостал винен золотый ¹⁾, и такъ далѣе, кромѣ Григорія Чорного, который впервые упоминается.

Року Божия ҃ѣхд: Киприян Миколаевич рокову оддал за рук., Антоній Стефанович, Пантелимон Лукашевич отдал вшистка, Томас Ендреевич дал золотий ²⁾, Иван Кунашевич (20), Стефан Захариевич дал золотий ²⁾, Семион Иванович (20), и такъ далѣе... Подъ этимъ годомъ впервые упоминаются слѣдующіе братчики: Петр Александрович, Василий Стефанович, Миколай Милинович.

Року Божия ҃ѣхд обебрани на той рок панове старшии: на-самий перед Иоан Згажка ||||—умеръ, Иоан Слота (4), Θεодор

¹⁾ Всѣ нолики зачеркнуты.

²⁾ Двадцать черточекъ зачеркнуто.

Рурка, Петро Столяр, писар Василий, Киприя(нъ) Миколаевич, Антони Стефанович (7), Пантелимон Лукашевич (5), Ирий Гербустовичъ (5), Лукаш Юркович (4), *и такъ далѣ, кромѣ слѣдующихъ вновь вписанныхъ*: Василия Григоровича (7), Миколая Миколаевича (7), Иоана Григоровича (1), Петра Даниловича (7).

Року Божого ҃ѣхѣ, мѣсяца октовря дня ҃: Киприян Миколаевичъ, Лукаш Юркіевичъ, *и такъ далѣ, кромѣ слѣдующихъ вновь записанныхъ*: Василия Кривоноса, Павла Домановича (12), Василия Попеловича, Иоана Василиевича, Романа Володимерского, Симеона Александровича.

Року Божого ҃ѣхѣ, мѣсяца июля дня ҃: старшие в том року: Киприян Миколаевич, Лукашъ Юркевич, Пантелеймон Лукашевичъ, Василий Стефанович, Юрий Гербустовичъ (8), Тимоѣей Андреевичъ, Василий Паспикевич (25), Иоан Конашевич, Игнат Буякович (19), *и такъ далѣ...* Въ этом году вновь записаны слѣдующіе братчики: Дмитер Кузмич, Роман Яремковичъ (19), Стефан Наумовичъ (15), Миколай Левковичъ.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхѣ: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (4), Иоанъ Грегоровичъ, Дмитер Кузмич, Ирий Гербестовичъ (4). З младенцув: Иоан Василиевичъ, Василий Иванович (13), Василий Григоровичъ (1), Яковъ Θεодоровичъ, Петро Даниловичъ (6), *и такъ далѣ...* Въ этомъ году вновь вписаны: Иляш Китовичъ, Стефанъ Дацкевичъ (5), Феодоръ Лазаровичъ, Василий Климовичъ (8), Григорій Ивановичъ.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхѣ: Лукашъ Юрковичъ, Стефан Гербестовичъ (14), Иоан Грегоровичъ, *и такъ далѣ, кромѣ слѣдующихъ вновь вписанныхъ*: Василия Косовича (33), Матѣея Столяра (15), Григория Кищевича.

Господи илагослови! Року Божия ҃ѣхо. Лукаш Юркевич, Стефан Гербестович (6), *и такъ далѣ, кромѣ впервые упоминаемыхъ*: Ивана Рачкевича, Иоана Берлинца (1), Василия Протасовича.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣхо: п. Миколай Левкович, п. Роман Володимирский, п. Пантелимен Лукашевич (2), *и*

такъ далѣ.. Въ этомъ году впервые вписаны: п. Стефан Петрович (16), п. Иляш Семионович.

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхог:* п. Димитръ Кузмѣн-ский, п. Θεодор Лазарович, п. Яков Θεодорович (4), *и такъ далѣ...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхов:* п. Лукаш Юркевич, п. Пантелеимон Лукашевич (13), п. Ференц Григорович (15), *и такъ далѣ...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣход:* п. Лукаш Юркевичъ, п. Пантелеимонъ Лукашевич (5), п. Ференц Григоровичъ, *и такъ далѣ...*

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхоє:* п. Романъ Володим-мерский ¹⁾ золот. *ѣ*, п. Семион Александрович ²⁾ дал першъ, п. Іоанъ Василиевич Китович (7) дал, п. Ілияшъ Китовичъ (4) дал першъ ²⁾, п. Ференцъ Лазарович дал першъ, п. Іоанъ.... (21) не дал, п. Лукаш Юркевич дал першъ, п. Стефан Петрович не дал (21), п. Ференцъ Григорович не дал перш (18), п. Пантелеимон Лукашевич (7) дал першъ, Василий Каменецкий не дал, п. Елияш Семионович не дал (21), п. Димитер Кузмич дал першъ, п. Ки-приян Миколаевич (23) не дал, п. Іоан Берлинец (19), п. Миколай Левкович не дал (22), п. Василий Поповичъ (11) дал перш, п. Іоанъ Василиевичъ (23) не дал, п. Стефан Гербест(овичъ) (23) не дал, п. Ирій Гербест(овичъ) не дал, п. Ігнатъ Иванович (23) не дал, п. Василий Протасович, п. Григорій Кишчевич (18) не дал, п. Василий Косович (18) дал перш, п. Петро Данилович (23) не дал, п. Петро Столяр (21) не дал, п. Іяковъ Θεодорович (23) не дал, п. Андрей Прокопович (13) не дал, п. Прокопій Петрович (12) не дал, п. Стефан Захариевич (23) не дал.

Господи благослови! Року Божого *ѣѣхог:* *вновь вписаны:* Евста-фій Завадовский (2), п. Samo(e)ly Kulcickу (26), п. Стефан Про-вичъ (26), п. Василий—Іоанъ Кроц, п. Микола Киприяновичъ, п. Ирій Мѣхновскій, п. Іоанъ Демидович, п. Роман Опоновичъ.

---

¹⁾ Здѣсь 22 черточки зачеркнуты и написано „зол. *ѣ*“.

²⁾ Здѣсь четыре палочки зачеркнуты и написано: «далъ першъ».

Господи благослови! Року Божого ҃ѣхон: п. Семион Описковичъ з Борткова ҃ѣхон, ¹⁾ *далѣе всѣ прежніе.*

Господи бдагослови! Року ҃ѣхп Божого: п. Василий Петрашо, п. Григорій Яворувскій, *далѣе всѣ прежніе, то съ черточками, то безъ нихъ.*

Господи благослови! В року Божом ҃ѣхпа: п. Стефанъ Холод (20), Станиславъ Іванович, п. Григорій Селецкій, *остальныя прежніе.*

Господи благослови! Року Божого ҃ѣхпѣ: п. Евстафій Івановичъ (5), п. Янъ Дмитровичъ (23), *остальныя прежніе.*

Року Божія ҃ѣхпѣ застали старшими братами: п. Семионъ Александровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Романъ Опоповичъ (4), п. Янъ Китовичъ (23), п. Станиславъ Івановичъ (2), п. Цивар Василий (22), п. Θεодоръ Лазаровичъ, пан Василий Петрашевичъ (8), п. Василий Протасевичъ (3), п. Климковичъ Василій (10), п. Дмитрий Кузмѣнскій, п. Пантелеимон Лукашевичъ (2), п. Василий Романовичъ (21), п. Иляшъ Китовичъ (9), Грогори Семионовичъ (5), п. Θεодоръ Грѣгоровичъ, п. Романъ Володимерскій, п. Киприян Миколаевич (25), п. Григорій Кищевичъ (25), п. Петро Столяръ (4), п. Петро Данилович (25), п. Василей Гроць (10), п. Стафанъ Петровичъ (25), п. Янъ Василевичъ, п. Прокопи Петрович (12), п. Стефанъ Берлинецъ (25), п. Янъ Димидовичъ (25), п. Семион з Борткова (25), п. Григори Яворовскій (23), п. Стефанъ Холодъ (26).

Року Божого рождества Господня ҃ѣхпѣ, мѣсяца іюля дня ііі. Ми братія церкви монастыря святого Онофрія Лвовского, держащися порядку, нам благочестно оставленого, подлугъ назначенного времени, до совершения елекциеи постановления, нових на сей рок панувъ старших брацтва нашего ....., порядков нам належащих постановленія, обсилалисмыя всѣ до собрания нашего, а ижъ некоторые братія, згордѣвши порядком братским церковнымъ, сталися непослушными. Для тогож таковых выписалоса, осуждаем, яко то: панъ Дмитер Кузымнскій, пан Роман Володимерскій, пан Феодор

---

¹⁾ Въ подлинникѣ подлѣ многихъ фамилій стоятъ кресты.

Григоровичъ, пан Григорий Столяр, п. Стефан Кишка, п. Василий Счупак, кождий з пих повинен одати по два фунта воску на свѣчи до тоейж церкви святого Онофрія неотпустне под болшими винами и неблагословеніем духовным, церковным.

А так ми братия, котории на таковую елекцію любовно а изрядно собрани естесмо, призвавши Пораклита—Духа Святаго, вси Ему поюще „Царю небесный“ и прочая до обирая старших пп. братий брацтва, згодне совѣтующе, при битности их милостей пп., ктиторов брацтва церкви Успения Пресвятой Богородици Ставропѣгисей Львовского и сего монастыря церкви святого Онофрія патронов и братства нашего дозорцов поступилисмо.

В Року Божом ҃ѣхпз, die 20 iuly. Обрани теди сут пп. братия с посредѣ нас старшими: п. Григорий Семионовичъ |||||, п. Петро Жевъский (8), п. Василий Климутовичъ (10), п. Евстафій Иванович (22), п. Симеон Александровичъ, п. Дмитер Кузмѣньский, п. Роман Володимерский, п. Василий Петровичъ (20), п. Панко Лукашевичъ, (6), п. Андрей Прокоповичъ (11), п. Теодор Лазаровичъ (3), п. Теодор Григорович (12), п. Иляшъ Китович (13), п. Василий Протасевичъ (21), п. Киприян Миколаевич (43), п. Василий Усманович (44), п. Ян Китович (35), п. Роман Опонович (28), п. Григорий Кищевич (44), п. Петро Данилевич (44), Василий Гроц, п. Стефан Петрович (33), п. Ян Василевич, п. Прокопій Петрович (22), п. Стефан Гербест(овичъ) (45), п. Ян Дмитрович з Господем Богом (sic), п. Семион з Борткова (43), п. Григорий Яворовский (35), п. Стефан Холод (23), п. Василий Гамар (43), п. Андрей Мѣляновский (15), п. Даниел Страрларас (27).

(Обебрали старшими на 1688 р.): 1) pana Dimitria Kuzminskiego, przy którym mają być klucze od skarbcu, który yzwolywac w potrzebach cerkwie Bożej moc mieć będzie, а my posłuszni być obiecuiemy się; 2) pana Theodora Lazarowicza; 3) pana Andrzeia Prokopowicza; 4) pana Andrzeia Mielanowskiego, ktorzy Panie Boże częśc y błagosław, przy przytomności naszej obroń. Na co się pod-

pisuiemy: Jan Mazaraki m. p. Mikołaj Krassowsky m. p. Року Божого 1688. Notarius ejusdem ecclesiae Daniel Stradecky.

Панъ Димитрій Кузмѣнскій, п. Θεοδωρъ Лазаровичъ, п. Андрей Прокоповичъ, п. Андрей Миеляновскій (10), *и такъ далѣе тѣже, что выше, съ черточками и безъ оныхъ.*

Ponieważ według zwyczaju elekcyei naszej, za niektórymi przeszkodami, nie odprawilismy na zwyczajny dzien ś. Onofrego, tedy dnia pierwszego iulii zgodną electią obebralismy do tego phronu ś. Onofrego za starszą bracią naszą: p. Dymitra Kuzmicza, p. Jana Wasilewicza, p. Jędrzeia Prokopowicza, p. Daniela Piotrowicza, ktory Panie Boże błagosłow, aby według woli Pańskiej urząd sprawowali. Roku 1689, iulii 1 die. Νικολαης Μιχαλοβητζης, Stefan Laskowsky.

Року Божия ҃ѣхпо, мѣсяца юня дня ҃а, в недѣлю шестую по сошествіи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекцѣи избранниѣ на службу церкви Божои панове братия: ҃а) п. Димитръ Кузмѣнскій, ҃б) п. Іоанъ Василевичъ (3), ҃г) п. Андрей Прокоповичъ (3), ҃д) п. Даніил Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (28), п. Пантелеимон Лукашевич (5), п. Василій Петрашевичъ (13), п. Романъ Яскултъ (8), *и такъ далѣе, кромѣ Даніила Стрѣлецкого впервые упоминаемаго.*

Господи благослови! Року Божия ҃ѣху, мѣсяца і(ю)ня дня ҃її, в неделю первую по сошествіи Святаго Духа, на тенъ рокъ на елекциѣ избранныѣ на службу церкви Божои панове братия старшие: ҃а) п. Дмитеръ Кузмѣнскій, ҃б) п. Іоанъ Василевичъ, ҃г) п. Ілия Китовичъ (28) и ҃д) п. Даніелъ Петровичъ, п. Киприянъ Миколаевичъ (27), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (28), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Ромянъ Яскултъ *и такъ далѣе тѣже, что выше.*

Anno 1691, a die 21 iuny veteris, podług porządku y zwyczaju dawnego dzień dzisieyszy był złożony do obebrania starszych na electiei, y z powinności swey przeszły starsi obwiescili wszystkich pp. bracy, wpisanych w cathalog, wiernie posłuszenstwa, wiele nie było braciey, ktorым Богъ нехъ будетъ судія, ci zas niektorzy, podług

obieceiey swey, byli w congregatiey zebrani przy nas braciey, deputowanych na te electio z posrodku ich mość. pp. braciey bractwa mieyskiego, prowizorow tutecznego bractwa, zesłanych, niży подпи-санных выбрали przez zgodne wota, ktorых на ten rok czterech. naprzod pana Romana Miecznika, pana Ferenca Hryhorowicza, pana Jędrzeia Prokopowicza, pana Ferenca Tebenkie, ktorzym we wszystkich usługach Pan Naywyszszy нехъ поспѣшествуетъ. Іаков Лаврышевич m. p. Stefan Laskowsky m. p.

Року Божого ҃ѣхѣа, мѣсяца юня дня ҃ѣо, на тен рок zostали старшими обебраніи на елекціи: п. Киприянъ Миколаевичъ (25), п. Роман Володимерски, п. Θεодоръ Григоровичъ (7), п. Андрей Прокоповичъ (6). п. Θεодоръ Лазаровичъ (2), п. Дмитеръ Кузмѣнскій (2). п. Семионъ Александровичъ, п. Панко Лукашевичъ (7), п. Іоанъ Василевичъ (21), п. Петръ Жевскій, п. Даниел Петровичъ, п. Василій Гроц. п. Василій Протасевичъ, п. Василій Лукашевичъ, п. Андрей Prokopowicz (Андреювичъ) (2), п. Василій Петрашевичъ (27), п. Романъ Ононовичъ (26), п. Петръ Даниловичъ (26), п. Стефанъ Петровичъ (27), п. Прокопи Петровичъ (27), п. Григори Яворовски (26), п. Евстафій Ивановичъ (28), п. Ілія Китовичъ (28), п. Іоанъ Китовичъ (27), п. Даниел Страдецкій (28), п. Семионъ з Борткова, п. Стефанъ Холод (16), п. Іоанъ Кухарски.

В року Божом ҃ѣхѣв: пан Романъ Мечникъ, Петръ Жевский, Василій Лукашевичъ (10), Енѣдрѣй Прокоповичъ (15), Киприанъ Миколаевичъ (27), Андрѣй Прокоповичъ (6), Θεодор Григорович (18), Θεодор Лазаровичъ (5), Дмитер Кузменски, Панко Лукашевичъ (28), *и такъ далѣе*, анно 1693, 14 iuly (вновь вписались): п. Стефанъ Ко(н)стантиновичъ, п. Прокопій Петрицевичувъ, п. Георгій Бѣлостоцкій, п. Савва Маляр.

Компуть братіи обители святого преподобного и богоносного отца Онофрія, пустынножителя, в року Божіимъ ҃ѣхѣг: п. Романъ Мечникъ, п. Петръ Жевскій, п. Василій Лукашевичъ (6), п. Андрей Прокоповичъ (2), п. Дмитер Кузмѣнскій, п. Киприянъ Миколаевичъ (22), п. Θεодоръ Григоровичъ (6), п. Θεодоръ Лазаро-

вичъ (4), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (5), п. Василій Гроць (23), п. Романъ Опоновичъ (21), п. Прокопій Петровичъ (21), п. Даніилъ Петровичъ (23), п. Василій Протасовичъ (23), п. Ілія Китовичъ (23) п. Даніилъ Стрелецькій (23), п. Петръ Даниловичъ (23), п. Григорій Яворъскій (23), п. Евстафій Івановичъ (24), п. Іоанъ Кухарскій (2), п. Симеонъ з Бортъкова (23), п. Стефанъ Холодъ (23), Стефанъ Костанътиновичъ, п. Прокопій Петрашевичъ (23), п. Георгій Бялостоцкій, п. Савва Маляръ, п. Іоанъ Берлѣнецъ anno 1694, die 24 iuny wpisanu, п. Григорій Горбачевичъ anno 1694, die 1 iuny (wpisanu).

Року Божія ҃ѣхѹд, дня ҃д мѣсяца іюня, во честь и хвалу Богу, во Троици Святой единому, Пресвятой Дѣвѣ Богородици Маріи и святому преподобному отцу Онофрію, пустинножителеви, елекція станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их м. пановъ ставропигіацовъ церкви Пресвятыя Богородици Львовскои: благородном его милости пану Миколаю Крассовскомъ, благородном пану Кипріяну Киселницкомъ, благородномъ Зотѣ Ісаревичѣ, згодне обрали за старшихъ обители святого Онофрія Львовскои братій за згодними вотами и крисками славетных на сей рокъ. Панове старшіи братія: а) панъ Романъ Яскулъ, б) панъ Димитрій Кузмѣнъскій, в) панъ Василій Лукашевичъ, г) панъ Георгій Бѣлостоцкій, писаръ Стефанъ Костанътиновичъ. Панове молодшіи братія до послуги: а) п. Даніилъ Стрелецькій, б) панъ Савіньскій, в) панъ Іоанъ Кухарскій, г) панъ Іоанъ Берлѣнецъ, котри Господь да послушит (sic) во благое, да дѣлающе добре и работаючи во страхъ Господним, во время свое от Господа воспріймуть мзду со всѣми Святыми.

Комъпуть братіи братства церкви обители святого, преподобнаго Онофрія Львовскои въ року ҃ѣхѹд, *тѣже, что выше, кромѣ того, здѣсь упоминаются впервые:* п. Липсомезей (?) (23) и Даніилъ Гроць, *а опущены:* п. Романъ Мечникъ, п. Кипріянь Миколаевичъ и п. Василій Гроць ¹⁾.

¹⁾ При чемъ при однихъ есть черточки, при другихъ нѣтъ и написано: «заплатилъ за цѣлый рокъ разомъ», л. 85.

Року Божия ҃ѣх҃ѣ, дня ultima юнии во чест и хвалу Богу, во Троици Святой единому, Пречистоѣ Дѣвѣ Б(огороди)ци Маріи и преподобнаго Онофрія пустинножителного, елекція станула ведлугъ звичаю и порадку давного при депутованихъ отъ ихъ мосціовъ пановъ ставропигияновъ церкви Пресвятой Б(огороди)ци Лвовскои: благородномъ его мосци пана Миколая Красовского и пана Циприяна Кисилницкого и пана Зоти Исаревича згодне обралисми брати старшихъ обители святого Онофрія Лвовского за згодними вотами и крисками славетнихъ: а) пана Романа Яскулта, б) пана Дмитрія Кузминского, в) пана Григорія Стрилника, г) пана Андрея Прокоповича. Писарь панъ Георги Бѣлостоцкій.

Панове молодшіе: а) панъ Янъ Берлинецъ, б) панъ Данило Страдецкий, в) панъ Янъ Кухарский, г) панъ (Петро) Савински.

Во имя Отца, и Сына, и Святого Духа, аминь. W roku Pańskim 1695, мѣсяца іюля дня ѿ obebrany są panowie starsi: p. Roman Jaskult, p. Dymitr Kozmynsky, p. Hryhory Horbaczewicz, p. Jendrzy Prokopowicz |||||, p. Jerzy Białostocky notarius na cały rok (2),—solwit, p. Cyprian Mikołajewicz (25), p. Teodor Hryhorowicz (25), p. Piotr Zesky (3), p. Teodor Lazarowicz, p. Pantylimon Lukaszewicz (25), p. Bazyly Groć (25), p. Prokopy Piątrowicz (25), p. Roman Oponowicz (22), p. Danieł Petrowicz (25), p. Ilyia Kytowicz (25), p. Bazyly Protasowicz (25), p. Chryhory Jaworowsky (25), p. Jewstafy Ywanowicz (23), p. Semion z Bortkowa (25), p. Bazyly Lukaszewicz, p. Jan Kucharsky (24), p. Jan Berliniec (23), p. Stefan Kostantynowicz, p. Stefan Chołod (25), p. Daniel Stradeczky (2), p. Sawa Maliar (8), p. Bazyli Lukaszewicz.

Господи благослови! Року Божия ҃ѣх҃ѣ, дня пятого мѣсяца іюля, со святъ и хвалу Бога, во Троици Святой единого, Пресвятия Дѣвы Б(огороди)ци Маріа и преподобнаго отца Онофрія, пустинножителя, елекція станула, ведлугъ звичаю и порядку давного, при депутованыхъ отъ ихъ милостей пановъ ставропигіановъ церкви мѣсцкой Успенія Пресвятой Богородици Лвовской благороднихъ ихъ милостей: пану Миколаю Мигалевичѣ и Кипріянь Киселницѣ-

комъ, згодне обралисмо братій старших до обители святого Онофрія Лвовской за згодними вотами и крысками: ѿ) папа Дмитрія Кузминского, ѿ) папа Василя Лукашевича, ѿ) папа Григорія Горбачевича, ѿ) папа Андрея Прокоповича. Иисаръ панъ Георгій Бѣлостоцкій.

Папове молодшіи: ѿ) панъ Іоанъ Берлинець, ѿ) панъ Даніилъ Страдецкій, ѿ) панъ Сава Маляр, ѿ) панъ Іоанъ Кухарскій.

Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компуть братіи братства обители преподобнаго и богоноснаго отца Онофрія Лвовской в року 1697: и. Дмитрій Кузминскій, и. Василий Лукашевичъ, и. Григорій Горбачевичъ, и. Андрей Прокоповичъ (17), и. Георгій Бѣлостоцкій (8), и. Кипріянь Миколаевичъ (46), и. Романъ Яскултъ (2), и. Петръ Жескій (52), и. Пантелеимонъ Лукашевичъ (52), и. Василий Гроць (49), и. Прокопій Петровичъ (53), и. Ілія Китович (53), и. Стефанъ Костантиновичъ, и. Іоанъ Берлинець, и. Даніилъ Страдецкій (31), и. Сава Маляръ (28), и. Іоанъ Кухарскій (26), и. Даніилъ Петровичъ (50), и. Григорій Яворовскій (51), и. Стефанъ Холодь (53), и. Іоанъ Кедровичъ, и. и. Павелъ Родаковскій (anno) 1697, die 26 may wpisany (18).

Anno 1697, a die 3 iuly, podług praw y funduszu zwirchności bractwa naszego mieyskiego, zszedszy sie do monastera s. Onofrego na elekcią y rachunkow przesłuchania tak przychodow, iako też y roschodow, gdzie przy bytności i. m. p. Mikołaja Krassowskiego, Jakubie Lawryszewiczu, p Kyprianu Kisielnickym, p. Jerzym Kociu, panu Zocie Isarowiczu oddali takowy rachunek, yż przez cały rok 1696 mieli przychodu tuteisze panowie bracia z. 190, roschodu zaś pokazali z. 184, cie tedy zgodnie będąc kontenci z przeszłych starszych, w roku 1696 obebranych, unanimiter uprosili na ten drugi rok, przeto w srebrze żadna się rewizyia nie czyniła, telko z rejestru pokazali, ze krzyżyk ieden małejki przybył. Mikołay Krassowsky m. p. Jakub Lawryszewicz. Cyprian Kisielnicki. Zότος τοῦ Ἰσαρη, Γεоргις Κοτζης.

Anno 1698, die 30 iuny, dosyć czyniąc funduszu y prawu zwierchności bractwa naszego, na dzień dzisiejszy eleccyi zwywkłej wpisanych braci do cerkwie s. Onofrego, niżej deputowani e gremio confraternii Lwowskiey na mieysce naznaczone zszedszy, podług zwyczaiu, eleccią starszych zgodnemi głosy obrali sławetnych panow: Dymytriia Kozminkiego, Bazylego Lukaszewicza, Hrehorego Horbaczewicza, Pawła Rodakowskiego, którą zgodną elekcią *authoritate nostra, qua iungimur*, mocą naszą approbuiemy y confirmuiemy, od których wprzody *percepty y expensarium* skuteczną rachunkow odebralismy rzetelnie *calculatią*, z których rzetelnie odebranych rachunkow też pp. bractwo, tu wpisane, swoim y innych ich mościow braci naszych imieniem kwituujemy. Dan w monasterze s. Onofrego dnia y roku wyżej mianowanego, na co się dla większey pewnosci rękami naszymi własnymi podpisuiemy, sławetny Jerzy Białostocki pisarz approbatur. Jerzy Korendowicz, deputatus. *Νικολαος Μιχαλοβατσης*. Cyprian Kisielnicki, iako prowizorz, m. p.

Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Комъпутъ брати братства въ обители преподобного отца Онофрія Лвовскои въ року ҃ѣххш, 11 июня: p. Dymitri Kozminski, p. Bazyli Lukaszewicz, p. Hrehory Horbaczewicz p. Paweł Rodakowski, p. Jerzy Białostocki, pisarz, p. Cyprian Mikołaiewicz (31), p. Roman Jaskolt (2), p. Piotr Zeski (31), p. Pantelimon Lukaszewicz (31), p. Bazyli Groc (31), p. Prokopy Pietrowicz (31), p. Heliasz Kytowicz (31), p. Stefan Kostantynowicz, p. Jan Berliniec (5), p. Daniel Stradeczki (10), p. Sawa Malarz (27), p. Jan Kucharski (31), p. Daniel Petrowicz (31), p. Hrehory Jaworowski (26), p. Jan Kedrowicz (15), p. Jendrżey Awdykiewicz (roku) 1699, maia 8 (wpisany).

Elekcia pp. bractwa tu wpisanych przy cerkwie s. Onofrego die 18 v. iunij, (r.) 1699. Stosuiąc się do funduszu praw od ss. patriarchow tak awie sobie nadanych, tudziesz y zwyczaiow starożytnych, że zwierchnosci y władzy naszej bractwa Staupigion, patronow cerkwie mieyskiey Lwowskiey y tuteyszey, niżej podpisani deputowani na mieysce naznaczone zwykłe zszedszy, Ducha S. piesn na-

p. Jan Berliniec (15), p. Jan Kucharski—solvit, p. Daniel Petrowicz (21), p. Hryhory Jaworowsky (25), p. Jan Kidrowicz, p. Ioan Żółkiewsky anno D(omini) 1700 wpisał (się) miesiąca maia 13.

Господи благослови! Во честь и хвалу Бога, въ Троици Святой единого, Пресвятыя Дѣвы Маріи и преподобнаго отца Онофрія, пустинножителя, особливаго заступника и патрона мѣсца тутечного, елекція станула ведлугъ звичаю и порядку давного при депутованих от их милостей пп. ставропѣгіянов церкви мѣсцьской Успенія Пресвятыя Б(огороди)ци Лвовской благороднихъ и благочестивых их милостей: его м. пану Міколаю Мигалевичу, Іякову Лавришевичу, Кипріану Киселницькому, згодне обраніи суть за старшихъ братій до порядку церковного обители святого Онофрія Лвовской за згодними вотами и крисками: ѿ) панъ Дмитрій Кузмѣнскій, в) панъ Григорій Горбачевичъ, г) п. Павелъ Родаковский, д) панъ Даніилъ Страдецкій и писарь п. Стефанъ Константиновичъ.

Панове молодшіе до послуги и пушъки: ѿ) панъ Андрей Авдиковичъ, в) панъ Георгій Бѣлостоцкій, г) панъ Іоанъ Берлѣнецъ, д) панъ Даніилъ Страдецкій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компуть братій братства обители святого Онофрія Лвовской въ року 1701, от дня 14 іюня: п. Дмитрій Кузмѣнскій, п. Григорій Горбачевичъ, п. Павелъ Родаковский, п. Даніилъ Страдецкій (14), п. Стефанъ Константиновичъ, notarius; п. Кипріанъ Миколаевичъ (26), п. Романъ Яскулъ (11), п. Петръ Жескій (26), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (26), п. Василій Гроць (27), п. Прокопій Петровичъ (26), п. Ілія Китовичъ (27), п. Георгій Бѣлостоцкій (6), п. Іоанъ Берлѣнецъ (9), п. Іоанъ Кухарскій заплатилъ на цѣлый рокъ, п. Даніилъ Петровичъ (27), п. Григорій Яворовскій (26), п. Іоанъ Кедровичъ (24), п. Андрей Авдиковичъ, п. Іоанъ Жолкевскій (3), п. Сава Маляръ (22).

Anno Domini 1701, 22 iuny vet. st. podług prawa y funduszu zwysz danego bractwa naszego mieyskiego, my e gremio ich m.

panow confraterniei cerkwie Stauropigion mieyskiej Wniebowzięcia Naswiętszey Panny Lwowskiej deputowani, zszedszy do monastera sw. Onofrego Lwowskiego na elekcią, de nowo uczynioną, y na przysłuchanie rachunkow przychodu percepti roczney, iako y expensow, że te sławetni: Dmyter Kuzminski, Hrehory Horbaczewicz, Paweł Rodakowski, Daniel Stradecki, słuszną wszystkiego uczynili y wydali calculum percept z. 112, expensow z. 111, na co y bracia wszyscy przystali, zaczym nomine totius confraternitatis my pomienionych wyżej ze wszystkiego quituiemy y dla większey mocy rękami własnymi podpisalismy anno et die, ut supra: Νικολαος Μιχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicki m. p.

Electia pp. bractwa, tu wpisanych przy cerkwie świętego Onofrego, die 22 iuny v. s., anno Domini 1701, zgodna, Bogu na chwałę w Troycy Świętey iedynemu, Nass. Pannie niepokalannie poczęcie y świętemu patronowi, pustelnikowi Onofremu wielkiemu, w manasterzu pomienionym stanęła, y tak obrani są notis concordantibus, sławetni obranemi są na starszynstwo: pan Dmyter Kuzminski, p. Hrehory Horbaczewicz, pan Paweł Rodakowski, pan Jan Berlinec, który zgodną electią auctoritate nostra, qua iungimur, approbuujemy y confirmujemy na, od ich m. panow confraterni cerkwie stauropigialney mieyskiej Lwowskiej deputowani e medio od ich mość., którą electią iterum, iterum approbuując, zyczemy przy dobrym zdrowiu во благо преуспиванія chwały Bożej, rozszerzenia domu Bożego ozdoby. Ta tedy stanęła electia przy ich mość: i. m. panu Mikołaiu Mihalewiczu, i. m. panu Cyprianie Kisielnickim.

Старшіи теди: а) п. Дмитеръ Козмѣнскій, в) п. Григорій Горбачевичъ, г) п. Павелъ Родаковскій, д) п. Іоанъ Берлѣнецъ, Νικολαης Μιχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicki, iako prowizory, за писара п. Константиновичъ. До послуги: п. Даніилъ Страдецькій, п. Георгій Бѣлостоцкій, п. Андрей Авдиковичъ, п. Іоанъ Жолкевскій.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа, аминь. Компуть братій братства обители святого Онофрія Львовской въ року ѣѡѡ, от дня ѣд іюня. Старшіи: а) п. Димитрій Куз-

мѣнскій, ѳ) п. Григорій Горбачевичъ, ї) п. Павелъ Родаковскій, ѿ) п. Іоанъ Берлѣнецъ (4), писар Стефанъ Константиновичъ, *далее тѣже, что выше и:* п. Даниилъ Страдецкій (26), п. Андрей Прокотовичъ (8), его милость п. Григорій Ru(sz)czynski (уписанъ) in anno 1702, die 1-ma martij v. s., п. Пантелеимонъ Паснѣкевичъ уписанъ in anno 1702, die 7 aprilis; die 12 aprilis, anno 1702 п. Іоанъ Скилевичъ (4) (уписанъ), *а не упоминается* Петръ Жевскій.

In nomine Domini (anno) 1702, iuly 15. Ponieważ na zwyczajnym dniu y czasie do tego przyść nie mogło, abysmy oną mogli odprawić, iednakże satisfaciendo powinności y obligom naszym oną dnia dzisieyszego, ut supra, odprawuiemy, na ten tedy rok 1702 panowie starsi: p. Hrehory Horbaczewicz, p. Paweł Rodakowski, p. Jan Berlinec, p. Daniel Stradecky. Cyprian Kisielnicky przy tym będący, Stefan Laskowsky przy tem będący. Pisarz p. Konstantynowicz, substitat P. Białostocky.

Господи благослови! Во имя Отца, и Сына, и Духа Святаго, аминь. Компуть братіѣ братства обители святого Онофрія въ року ѳѿѳв, от дня ѿд іюня. Старшіи: ѿ) п. Григорій Горбачевичъ, ѳ) п. Павелъ Родаковскій, ї) п. Іоанъ Берлинецъ, ѿ) п. Даниилъ Страдецкій, писарь п. Стефанъ Константиновичъ. *Далѣе тѣже, что въ 1700 и 1701 годахъ и* in anno 1703, die 4-ta aprilis (уписанъ) п. Анастасій Петровичъ (2).

Во імя Тройци Пресвятой, Бога единого: Отца, и Сына, и Святаго Духа. В недѣлю, дня первого мѣсяца августа, року Божого ѳѿѳг. Благодатию Бога всемогущаго, по призыванію Пресвятого Духа—Пароклита согласно чинѣмъ усты без прекословія на сей рокъ ѳѿѳг при призенціи благороднихъ ихъ милостей пановъ: Миколая Мигалевича, Петра Симеоновича, Кириіана Киселницкаго, яко депутатовъ отъ ихъ м. пановъ провѣзоровъ обители св. Онофрія братства церкви Успенія Пресвятой Богородици Львовской и зесланію на выслуханя рознихъ рахунковъ приходу и росходу и на елекцію, где обраніи суть за старшихъ: ѿ) п. Григорій Горбаче-

зоровъ обители святого Онофрія братства Успенія Пресвятыя Б(о-
городи)ци Львовскои, зесланих на выслуханіе рочнихъ рахунковъ —
приходовъ и расходовъ и на елекцію, где обраніи суть за стар-
шихъ: а) панъ Дмитрій Кузмѣнскій, б) панъ Григорій Горбачевичъ,
в) п. Анастасій Петровичъ, г) Пантелеимонъ Пасиѣкевичъ. Jako
na tey elekcyiey będący deputaci: Mikołaj Mihalewicz, Stefan Las-
kowsky s(ekretarz) i(ego) k(rolewskiey) m(ości), m. p.

Господи благослови! In anno 1704, die 23 iuly компуть бра-
тій обители св. Онофрія: старшіе: а) п. Дмитрій Кузмѣнскій (2),
б) п. Григорій Горбачевичъ, в) п. Анастасій Петровичъ soluit pro
toto anno, г) Пантелеимонъ Пасиѣкевичъ, писаръ п. Стефанъ Кон-
стантиновичъ; п. Кипріянъ Миколаевичъ (16), п. Романъ Яскулъ
(14), п. Пантелеимонъ Лукашевичъ (16), п. Василій Гроць (2),
п. Ілія Китовичъ (16), п. Даніилъ Петровичъ (8), п. Георгій Бѣ-
лостоцкій (1), п. Даніилъ Страдецькій (12), п. Андрей Авдике-
вичъ, п. Іоанъ Кухарскій (8), п. Прокопій Петровичъ (6), п. Ан-
дрей Прокоповичъ (6), п. Іоанъ Кедровичъ (18), п. Іоанъ Жол-
кевичъ (16), п. Сава Маляръ (16), iego mość пан Hrehori Rusz-
czynski (16), п. Іоанъ Скилевичъ, п. Стефанъ Авдикевичъ, п. Ни-
колай Стойкевичъ soluit (12), п. Дмитрій Александровичъ soluit
(6), п. Дмитрій Ставровичъ (вписанъ) in anno 1704, die 23 iuly
(6), п. Николай Павловичъ (вписанъ) 30 iuly, anno 1704 (6).

1704, 30 iuly п. Николай Мануиловичъ: вѣненъ czerwony
złoty, złot. 16, п. Леонтій Яповичъ, п. Симеонъ Елчикевичъ. вписаны
(anno) 1704, die 13 augusti: п. Дмитрій Георгіевичъ, п. Дмитрій Пе-
тровичъ, п. Евстафій Евстафіевичъ — зол. 3, п. Алексей Петричъ,
п. Анастасій Поповичъ, п. Христофоръ Якимовичъ, п. Христофоръ
Михіевичъ. In anno 1704, die 20 augusti (вписаны): п. Арбірій,
п. Григоръ Александровичъ, п. Георгій Панаяровичъ, п. Сава Яно-
вичъ, п. Николай Яповичъ.

Ponieważ po trzykrotnim obysłaniu do sessiey na czas na-
znaczony pp. bracy nie była diligentia y taka nie ochota się ku
ustudze mieysca świętego, nie pamiętając na swe uczynione przy-

siegi, pokazała sie, przeto my zesłani od ich m. pp. bracy naszych Staupigion mieyskich Lwowskich, iako prowizorowie tego mieysca swiętego, chcąc one mieć y w dalsze czasy, iako w naylepszym porządku praemissa protestatione przeciwko. nie posłusznych tychże pp. bracy, ktorzy y tak rok byli, y na ten 1705 confirmuiemy. Działo się w monasteru ś. Onofrego anno 1705, die 8 iuly veter. Stefan Laskowsky, uti deputatus. Γεωργιος Κοτζης, (ν)τηποτατος. Cyprian Kisielnicky, uti deputatus.

В року Божієм ҃ѣ҃҃҃, мѣсяца априля дня ҃е. Наперви п. Пантелимон Пасиѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ, (16), п. Ян Скилевичъ, п. Стефан Авдикевичъ, п. Георгій Горбачевичъ (20), п. Настасій Грекъ (20), п. Ян Кедровѣчъ (20), п. Григорій Федоровичъ (16), п. Григорій Товарнѣчки, п. Григорій Пасиѣкевичъ, п. Семионъ Гроц, п. Ян Кѣчкевичъ (8), п. Мѣхал Анталовѣчъ (22), п. Феодор Стрилъникъ (22).

В роки Божом ҃ѣ҃҃҃, мѣсяца августа дня ҃а обебрани zostали панове братия: ҃а) п. Панко Пасиѣкевичъ, ҃б) п. Андрей Прокоповѣч (26), ҃в) Григорій Товарнѣчки, ҃г) Ян Кѣчкевич (27).

Po oddanym zupełnie y uczynionym należycie in praesentia innych pp. bracy rachunku, tak prowentow dorocznych, iako y expensow, my iako deputati do tey elektiey od ich m. panow bracy mieyskich, wyżey specificowanych, obebranych za starszych na ten rok, confirmuiemy: Νικολαι Μιχαλοβατσης, S(tefan) Laskowsky m. p. Cyprian Kisielnicky m. p.

П. Стефанъ Авдикевичъ (2), п. Янъ Скилевичъ (6), п. Григори Пасиѣкевич, п. Семион Гроц, п. Ян Големѣювски, п. Ян Лукашевичъ, п. Стефанъ Григорович, п. Мѣхал Анѣталовѣчъ, п. Иржи Полянскій, п. Ян Ярославскій, (4).

В року Божом ҃ѣ҃҃҃, мѣсяца іюня дня ҃ї станула належита елекція на панув братій старших. На тен рок обебраніе zostали панове братия старшими: перви пан Янъ Големѣювски, другій пан Пантелимон Пасиѣкевич, третій пан Ян Ярославскій, чварти пан Григорій Товарнѣчки.

Po oddanych zupełnie y skoczonych rachunkach według zwyczajn należytogo in praesentia innych pp. braci, tak prowentow, iako y expensow y do electey tey od confraterniey naszej mieyskiej Lwowsk., iako deputowani confirmuiemy y approbuiemy: Piotr Semianowicz, sek. confr. Leopół., Stefan Laskowsky, sek. confr.

Господи благослови! Во чест и хвалу Бога всемогущаго и Троици Святой и преподобнаго Онофрія святого в року Божом 1872, мѣсяца юня дня 2: п. Папѣко Пасиѣкевич, п. Ян Голембювски, п. Ян Ярославскій, п. Григори Товариѣдки, п. Янъ Скилевич, п. Григори Пасиѣкевичъ, п. Андрей Прокоповичъ (5), п. Иржи Полянски, п. Семион Гроц (2), п. Ян Лукашевичъ, п. Стефан Григорович (4), п. Ян Кѣчкевич (8).

В року Божом 1874-го, мѣсяца юля дня 11-ї станула елекція згодна, вси братие купно и молѣчаливо ново избранні, згодне обрані: а) панъ Григорій Паснѣкевич, в) пан Ян Голембювски г) п. Семпон Гроц, д) п. Иржи Полянски, п. Панко Паснѣкевичъ, п. Андрей Прокопович (5), п. Янъ Скилевич (10), п. Григори Товарнѣчки (10), п. Ян Ярославски, п. Стефан Григорович (9), Василій Паснѣкевичъ писар, п. Мѣхал Росоловѣч.

Ponieważ za promocyio Ducha S. zgodnimi wotami swoimi ob-
brali panowie bracia między sobo panow starszych do porządku
ozdoby y przysługi cerkwi Bożej sławetnych pp.: Panteleymona
Pasnikiewicza, Jana Jarosławskiego, Hryhorego Pasnikiewicza, Mi-
chała Rosołowicza y onych godnych y słusznych do rz ndu cerkwi
s., y my approboiemy. Działo się roku 1715, dnia 5 sebtembra,
waruiemy iednak sobie, yż lubi nie na zwyczajny termin, lub dla
zabaw y ruznych potrzeb naszych ta elekcyja stanęła y z nimi ni
nima słudzie prawu y artykułam naszym. Piotr Semionowicz. Ste-
fan Laskowsky.

В року Божом ҃ѣї, мѣсяца септеврия дня ҃, ново избран-
ніи братия zostали з дару Духа Святаго, згодне вси купно позво-
лили пржи их мосцюх, стануло: а) пан Пантелеимон Наси́кевич—
волни, в) пан Ян Ярославски, г) пан Григори Наси́кевич, д) пан

Мѣхал Росоловѣч (2), Василий Пасиѣкевич писар, пан Андрей Прокопович (3), пан Семион Гроц, п. Ян Скилевич (5), п. Иржи Полянски (5), п. Стефан Григорович (3).

В року Божом 1719, мѣсяца октоврия дня 12, ново избраніи братия zostali з дару Духа Св., згодне вси купно позволили и обрали: а) п. Ян Ярославски (2), б) п. Семион Гроц (3), в) п. Мѣхал Росолович (2), г) п. Стефан Григорович, п. Панко Пасиѣкевич—gr. 6, wolny ¹⁾, Васили Пасиѣкевич писар, п. Андрей Прокоповѣчъ (22), п. Григорій Пасиѣкевич ²⁾, п. Ян Скилевич ²⁾, п. Иржи Полянски (18), п. Лукаш Вѣшновски (17), Микола Евтисовски (4), п. Стефан Янкович.

В року Божом 1720, мѣсяца августа дня 15, ново избраніи братия zostali з дару Духа Святого, згодне вси купно позволили и обрали: а) пан Григори Пасиѣкевич, б) п. Лукьян Вишнювски, в) п. Григори Горбачевич, г) п. Андрей Прокопович, п. Василий Пасиѣкевич—писар, п. Пантелимон Пасиѣкевич, п. Ян Ярославски, п. Семион Гроц, п. Ян Скилевич, п. Мѣхал Росолович, п. Стефан Янкович, п. Миколай Вѣтевски, п. Стефан Григорович.

Roku 1719, die 12 iuly według starych porządkow y świętobliwego zwyczaju my bracia cerkwie s. świętego Onofrego, pustelnika, przy praesentii i. pana Stefana Laskowskiego, sekretarza i. k. m. y pisarza apostolskiego, a starszego brata cerkwie mieyskiej Wniebowzięcia Przenajświętszey Matki, w tym do nas deputowanego, za zezwoleniem Ducha Świętego obebralismy sobie za pierwszych y starszych bracy dla lepszego dozoru cerkwie swietey y pomnożenia chwały Boskiej iednostaynie (po oddanych rachunkach temuż pomienionemu mości do nas deputowanemu) panow: p. Lukasza Wiszniowskiego, p. Michała Rosołowicza, p. Stefana Hrehorowicza, p. Jendrzeia Prokopowicza, ktorым klucze cer(kie)wne,

¹⁾ Было одиннадцать черточекъ, которыя зачеркнуты и написано: «gr. 6, wolny».

²⁾ Здѣсь 24 черточекъ зачеркнуто, значитъ отдалъ повинность.

skrzynkę y wszystkie splendory podług rejestrow oddaiemy według dawnych zwyczajów. Jako do tego aktu deputowany: Stefan Laskowsky, i. k. m. s(ekretarz), notar. apostolicus, senior confrater. ręką własną. Pana Bazylego Pasnikiewicza, iako brata swego uprosili ich mość, iako był przez wszystkie lata, tak y teraz onus pisarskie aby na sobie trzymał.

Господи благослови! В лѣто Господне ҃҃҃҃҃҃҃, мѣсяца июля дня ҃҃, за призваніем Духа Святого и волею братии всѣх, належачих того мѣсца святого, обебраними zostали старшими: а) п. Лукаш Вишновски (1), б) п. Мѣхалъ Росолович (1). в) п. Стефан Григорович (1), г) п. Андрей Прокопович (1), Васили Паснѣкевич писар, п. Григори, п. Паснѣкевич Панѣтелеимон, п. Григори Паснѣкевич (1), п. Ян Ярославски (1), п. Семион Гроц (1), п. Миколай Витевски (1), п. Стефан Янкович, п. Григори Горбачевич, п. Миколай Дитенко.

(Въ) року Божомъ ҃҃҃҃҃, мѣсяца юня дня ҃҃. Реестръ албо інвентар апператур церковных: найпервѣй два фелони жалобних, до них потрафель единъ, двѣ нараквѣцѣ, ітем ҃ фелон бѣли з потрафлем без нараквѣчъ от паней Анастасіи Буйновскои Русѣновичовой даровани; ітем другій фелон бѣлий—четвертий, з мѣста даровани, без нараквѣцъ, ітем ҃ фелон стари, бѣли, без нараквѣчъ; ітем ҃ фелон табѣновій бланкитни, с потрафлем, и нараквѣчъ двѣ до него от небожки панѣ Катерини и мужа еі Николая Косаря. Ітем от небожчика пана Романа Мѣчняка ҃ фелон червони, в квѣтки, дани. Ітем ҃ фелонъ жулти, стари, ітем други стари, червони; фелон ҃ ітем од пана Томаса Паснѣкевича бленѣкитни, табѣнови, даний. Дияконъски стихар пасковати от небожки панѣ Косаревої, орар и нараквѣчъ до него, ітем дияконски стихар червони, священнических стихарув ҃, полотняних ҃. Мѣсяца поеврія дня ҃҃, приходу грош. ҃҃, полмѣсячной схацки грош. ҃.

Панове братия, сошедшися вси купно, порадили, же потреба гроше золотникови платити, не было чим, tedy зезволили братия дробязки попродаати церковные, а золотника заспокоити, tedy най-

первѣй перелка з коралѣками и перфунков штири, одретик обли-
чонц, кржижыкув три и кавалек срѣберка пржи нѣх... Дѣялося
в року 1665, мѣсяца мая дня. Ioannes Pasnikiewicz hoc scripsit.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 946, liber electionum,
лл. 1—79. 81—104, 190—191.

---

4. 1665—1722 г.г. прихода-расходныя книги ¹⁾ Львовскаго Онуфріев-
скаго братства, находивнагося подъ покровительствомъ Львовскаго Ставро-
пигіальнаго братства.

Господи благослови! Реестръ братства святого преподобнаго
отца Онуфрія и Святое Троици року Божого 1665, мѣсяца ноем-
врия дня четвертого, за дозорцовъ на тенѣ рокъ спораженям на
имя: Кипріанъ Миколаевич, Лукашъ Юркіевичъ, Пантелеимонъ
Лукашевичъ, Васил Стефанович, Юрий Гербусъ, в которомъ при-
ходы и росходы мають быти писаны: напрод маемо приходу от
п. Петра Савинского зол. тры, схацка 1, зложили братня зол. и
гр. 10 и сѣм; сх. 10, злож. бр. гр. 10 и два шелюга; сх. 10, злож. бр.
пувталяра и два шелюга; сх. 10, злож. бр. зол. 10 и гр. три; од п.
Папары зол. 10, од Кравѣця зол. 10, од Гроця зол. 10, од Томаса
Теберки зол. 10, од Стрилника грош. 10, братня ходили с таблицею
пред Рождествомъ, выпросили зол. 10 и грош. 10; сх. 10, злож. бра-
тия гр. пятьдесят и гр. сѣм; сх. 10, злож. бр. гр. сѣмнайцять; сх. 10,
злож. бр. зол. и гр. сѣмнайцять и шелюг; сх. 10, злож. бр. гр.
двайцять и три и шелюг, одъ Мазаракого зол. два од погребѣ,
от Зіярейка од погребу зол., од Романа Володимерского от погребу

---

¹⁾ Извлекаемъ лишь болѣе интересныя записи.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983, или WW. № consig 476.
«Реестръ приходовъ и расходовъ братства св. Онофрія съ 1665—1690 г.г.».

зол. и гр. пятнайцят; сх. Ѡ, злож. зол. два и гр. ѡ и груш; сх. Ґ, злож. бр. зол. и штири шелюга; сх. ҃ї, злож. бр. зол. и чтири шелюга; братия ходили с таблицею пред свята великодними, выпросили зол. Ѡ и гр. сѣмъ; п. Иванъ Влошъко далъ зол. двацят, що его малжонка отказала; п. Яцко Гарбаръ дал зол. десят, п. Томас Теберка дал зол., от Шешелчиного зятя од погребу зол. ѡ и гр. ҃ї, од п. Стрелецкого од погребу зол. ѡ, Ференцова Рибярка од одѣваделка—гр. Ґ; сх. ҃ї, злож. братия зол. и шелюг; сх. ҃ї, злож. бр. грошей двацят. и пят; ходили братия с таблицею перед велекими святы, то принесли зол. девять и гр. двацят и два, од п. Миколая Поскробка зол. и гр. пятнацят од погребу, од п. Стефанового зятя зол. и гр. пятнацят; с пушки табличной виня-лисмо зол. вусм и гр. десят, братия ходили с таблицею перед св. Онофрием, принесли зол. одьнацят и гр. двацят и груш, прода-лисмо фунтув ѡ ладону за зол. чтири и за гр. двацят; сх. ҃ї, злож. братия гр. пятьдесят и два шелюги, пану, старшому братови, Се-меонови Александровичови приходит зол. ѡ, що пожичил на ви-купъ срѣбра.

Року Божого ҃хѣ, мѣсяца новемврїя дня ҃. Реестръ расход-ней на тенъ же рок: напрод видалисмо зол. ҃ на тенъ же реестръ, од одѣвадла гр. ѡ, за пушку бляшаную далисмо гр. ѡ и ѡ, од инвентера и од реестру далисмо урѣту, що писалъ, далисмо (въ) схажѣцѣ брату нашему зол., дал. за линовки до ламп грош. двацят и пят, дал. од маслосвятия священникум небожчикови Згазѣцѣ зол. и гр. шѣсть, дал. од галочок до линовок гр. чтирнацят, братѣцкая служба на св. Иоана Крестителя—зол. Ґ и гр. ѡ и гр. ҃, за мѣнѣю и за терѣ-петину зол. ѡ и гр. ҃, за гноти гр. Ґ, од лѣхѣтаря зол. и грош. ҃, за вускъ далисмо зол. Ґ, гр. ҃ї, парастас братский кошѣтует зол. ѡ и гр. ѡг, далисмо о. Васиянови зол. на дрива, од триоди зол. ѡ, далисмо за вускъ зол. ѡ и гр. ѡ и груш, одъ помяника далисмо одцу Гервасиеви зол., другим разом далисмо од помяника о. Ва-сиянови зол., на Божий грубъ видалисмо столяреви зол. ҃, за шиби до гробу зол. и гр. ҃ї скляреви, тииж шиби далисмо маловати, от

них—зол. 7, гр. 66, дронжником далисмо зол. и гр. чет(ыри), далисмо за воливу зол. три и гр. 3; дал. от свѣчъ, що переробляли, зол. и гр. 66; дал. за шпилки, за цвяцки и за бритналѣ гр. 66, дал. Василеви от есувѣ гр. 1, дал. Коцѣ на погрѣбѣ гр. 36, дал. на крохмал до стихарув гр. 3, дал. за лѣтарню до Божого гробу гр. 6 и гр. 6; дал. Кули, що церков обмѣтал и лѣхтар хиндожил, зол.; дал. младенцум, що стерегли срѣбра, гр. 6 и гр. 3; дал. за мѣнѣю зол. и гр. 3, за вино гр. 66, служба Божа на св. Іоана Богослова видалисмо зол. 6 и гр. патнацять, за проскури гр. двацят и чтири, о. Васиянови зол., о. днаконови гр. 66, дал. дякови пул таляра; за горѣлку зол. и гр. три, парастас брацкій перед Св. Духом каштует зол. три и грош; на рами, що направляв столяр, далисмо гр. пятнадцат, за таблицю столярови—гр. десят, а малярови од тоиж таблицѣ гр. шѣсть, до тоиж таблицѣ завѣси гр. шѣсть; на Св. Тройци видалисмо священникум и дякум на горѣлку и на перники зол. три и гр. чотири; за май гр. вусмѣ; що принесли скринку з мѣста—гр. три; на цвяки и на спилки гр. сѣм; за пулчварта фунтув воску далисмо зол. чтири и гр. двацять; од роблѣня свѣчъ далисмо зол. и гр. девят; на св. Онуфрія зол. щестнадцат и гр. 6 и гр. 3; од градуса далисмо столяреви гр. 6 и 3; на св. Іоана Крестителя служба братская каштует зол. чтири и гр. пять.

Року Божого 1882, мѣсяца іюля дня 6. Реестрѣ приходу: у елекцію брат(і)я зложили гр. педдесять и гр. шѣсть и шелюг; од п. Семеона от погребу зол. два; од Столяра Ивана од погребу зол.; од Рурки от погребу гр. сорокѣ; Петро, братѣ нашѣ, дал. золотувцюв два; од Березовицкого од погребу зол. два; од Лукаша од (с)тупил зол. од потребу, од Мултянина од погребу зол. два; од Мѣхувника од погребу зол. еден, од п. Антоного Камяницкого од погребу зол. чтири; од Столяра Грицка зол. два; од Яворувского Ивацка гр. вусмнацят; братия ходили перед Божиим нарожѣням, принесли зол. десять и гр. десять; од погребу од Андрѣя интролѣгатора пулѣ таляра; од п. Якуба од погребу зол. два; од

погребу Гонтаря Василя пул таляра, одъ погребу п. Якуба зол. два, од кравца Андрия зол. два, од Александра Бордуна зол. десять, од погребу од Корендовича зол. два, од Макара Загоры зол. три, од Панка зол. три, од Гречина зол. чтири, од Томаса Чигар(а) зол. двацять, братия ходили с таблицею передъ святи великодними, принесли зол. тринацать и гр. три; на Св. Троици ходили братія, то принесли зол. десят и гр. ѿ и чтири; од погребу пана Грегоро(го) пул таляра, од погребу пана Словки пул таляра, с пушки церкезной винылисмо зол. девятнацать, на св. Онофрия братия ходили с таблицею, то принесли зол. дванайцать и гр. дванайцать; Бордунув зять дал по небожчику зол. двацять, од панув мешчан взялисмо зол. чтири на святого Онофрия на ригли.

Року Божия ҃ѣхъ҃с схацка ҃а, и вторая, и третя, зложили братия зол. и гр. сѣмъ; сх. ҃д, злож. бр. гр. семдесятъ; сх. ҃е, злож. бр. гр. сорокъ без гроша; сх. ҃з, злож. бр. зол. и гр. дванайцать без шелюга; сх. ҃ж, злож. бр. зол. и гр. дванацать; сх. ҃и, злож. бр. гр. ѿ и три; сх. ҃ф, злож. бр. гр. ѿ и грушъ; сх. ҃ї, злож. бр. зол. и гр. ҃е; сх. ҃і, ҃ї, ҃ї и ҃ї, злож. бр. гр. сѣмдесят без двох, сх. ҃ї и ҃ї, злож. бр. зол. шесть; сх. ҃ї, злож. бр. зол. два; сх. ҃ї, злож. бр. зл. два и гр. вусмъ; сх. ҃ї, злож. бр. зол. два; сх. ҃к, злож. бр. зол. и гр. двацять; сх. ҃ка и (҃к) вторая, злож. бр. гр. пятьдесят и два.

Року Божого ҃ѣхъ҃с, мѣсяца іюля дня ҃к. Реестръ росходу: отцу Васиянови у елекцію далисмо гр. ѿ и гр. ҃д, на оливу далисмо зол. и гр. шѣстнацать, од колодки гр. ѿ, од простѣрадла гр. ҃д, далисмо за вускъ зол. три, *и такъ далье, кромѣ слѣдующихъ*: служба братская на преставленіе святого Иоана Богослова коштуеть зол. пять и гр. сѣмъ; служба братская на св. Иоана Предитечи коштует зол. сѣм, парастас братский коштуеть зол. чтири и гр. вусмъ, отцу намѣсникови в справѣ з Бордуновим зятем гр. двацять и гр.; служба братская коштует на св. Иоана Богослова зол. сѣм, на позов гр. одинацят на Ярославского, парастас кош-

тует братский перед Св. Духомъ зол. три и гр. десят, за май—гр. шѣсть, на Св. Троици коштует обѣд зол. десят и гр. сѣм, в справѣ з Ярославским—зол. чтири и гр. десять, в справѣ с Ковалем видалисмо зол. чтири и гр. двацят, на св. Онофрия видалисмо на обѣд зол. дванацят, на св. Іоана рождество коштует служба Божия братская зол. пулчварта.

Року Божия ҃ѣх҃зз реестръ приходу: од Морозковой од погребу зол. и гр. шѣст, од погребу од Перекупной зол., пан Иван Рачок даровал на гробницу таляр, за двѣ баволници полтрить зол., с пушки винялисмо зол. вусм и гр. вусмнацят першимъ разом, о. Иасаф дал. зол. пятнацят, о. Гедион дал зол. три, п. Стефан—зол. десять, Андрей Харачинувский дал зол. тринацят и шѣст, од Константого Рибяря зол. два, од Ирого (з) Широкой улицѣ зол. три, од Миколая Пуха гр. пятьдесят, с таблицею ходили братия, то принесли зол. чтири, Петро Столяр—зол. три, а Панко зол. три, знову за двѣ баволници—зол. три и копу зостал виненъ, Василко Гонтар дал копу, братия ходили с таблицею передъ рождеством Христовым, принесли зол. ѱї и гр. зї; од п. Семиона зол. два, од Григорого Слюсара зол. и гр. з, од Даниеля од погребу двѣ вурты, с пушки церковной винялисмо зол. одинацят другим разомъ; с таблицею ходили братия. випросили зол. тринацят и гр. три; перед святы великодними, перед святым Георгием винялисмо с пушки церковной зол. одинацят, перед св. Онофрием братия ходили с таблицею, то принесли зол. чтирнацят; братия ходили с таблицею перед великими святы, то принесли зол. девят и гр. двенадцят; од погребу Чуха зол. десят, од погребу Несторовича зол. два, Тебенчиха дала зол., од п. Назаракого од погребу зол. три, от погребу п. Ивана Шпирки—зол. два, од погребу Грицка зол., панове мѣщане прислали па св. Онуфрия зол. шест, од небожчика Андрея Кобки взялисмо зол. двацят, од погребу бабки гр. пятьдесят.

Року Божия ҃ѣх҃зз схадка ѡ, зложили братия грошей ортовъ пять; сх. Ѣ, злож. бр. зол. два и два шелюги; сх. Ѓ, злож. бр. зол. з без десяти гроший; сх. Ѡ, злож. бр. зол. и гр. девятнацят; сх. Ё,

злож. бр. гр. двацят; сх. љ и њ, злож. бр. зол. два и гр. вусм; сх. ѿ, злож. бр. зол. вусм; сх. ѣ, злож. бр. гр. пятьдесят и гроший ѣ; сх. аї, злож. бр. зол. два; сх. вї, злож. бр. гр. сорокъ и гр. три; сх. гї, злож. бр. гр. вусмнацять; сх. дї, злож. бр. зол. два и гр. двацят; сх. єї, злож. бр. зол.; сх. ѕї, злож. бр. зол. два и гр. три; сх. љї, злож. бр. зол. два; сх. њї, злож. бр. зол.; сх. ѿї, злож. бр. зол. два и гр. семнадцат; сх. ѣ и ѣа, злож. бр. зол. три; сх. ѣв, злож. бр. зол. и гр. ѣ и два.

Року Божия ꙗхѣ реестръ росходу на потреби церковние: на самий перед далисмо отцум гр. вусмнацят, на оливу зол. два и гр. з, далисмо за едwabницу зол. чтири, служба Божая на представление св. Іоана коштует зол. пять и гр. три, парастас брацкій коштует зол. чтири, од келиха зол. дванацят далисмо, служба брацкая на святого Іоана Крестителя, видалисмо—зол. пят и гр. одинацят; од помяника далисмо о. Гедиону зол. два, на святого Іоана Богослова служба брацкая коштует зол. шѣст и гр. шѣст, парастас брацкій коштует зол. три и гр. пять, на св. Онуфрія видалисмо на обѣд зол. вусмнацять, од кадилници далисмо зол. три, од псалтири и од ярмолойчика—гр. сорок, на святого Іоана рождество служба Божая коштует зол. пять и грош.

Господи благослови! Року Божия ꙗхѣ реестръ приходу: на самий перед осталосѣ брацких гроший зол. двацять и ѣ по рахунках, знову одебралисмо од Андрея Мелника легованих, що панѣ Маѳоля леговала, зол. пятнадцѣт ведлуг мамрами, которіи зѣтъ іе отдал Григори; другим разом взялисмо зол. тринацѣтъ, од п. Григорого Василевича—зол. вѣ, од п. Семиона Каменецкого зол. дѣ, од п. Максимовой зол. и гр. ї, винылося с пушки церковной зол. ї и гр. єї, од Андрея Шпорталя зол. два од погребу, од Василя Городецкого од погребу зѣ. два, од чана Стефана од погребу пул талѣра, од погребу од Козѣя с Тернявѣки пул талѣра, од пана Кипріяна зол. чтири, продалисмо старіи грошѣ (за) зол. вусмѣ и за гр. двацѣтъ, другим разом винылисмо с пушки церковной зол. де-сять, братія ходили перед рождеством Христовым с таблицею, то

принесли зол. сѣмнацять и гр. десять; полотно продалисмо за зол. двацять и сѣм, продалисмо ладану фунтовъ три за зол. вусмъ и за гр. сѣм, од погребу Ференца Пекаря зол. и гр. пятнацять, од погребу Култяника зол. два, братия ходили перед святыми великодними с таблицею, принесли зол. чтирняцять и гр. ѣї; од Волошка од погребу зол. два, од Кѣчника зол. два и гр. ѣ и шѣст; од друкаря зол. и гр. ѣї, выпросили братия перед святы зеленими зол. ѣ и гр. ѣ, вынялисмо с пушки зол. тринацять и гр. десять, перед св. Онофрием ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ и гр. ї, од Соляра Ивана зол. два, по рахунках даровал чернец Авраамий золотувцов ѣ; од погребу Іоана Соляра зол.

Року Божия ҃ѣх҃и: по рахунку и по елекции zostало на тен рок зол. пулсеманацят, пани Дацковая даровала зол. десять, п. Семионъ Владичка даровал зол. десять, п. Дмитрій Мѣчник даровал зол. шест, п. Симион Капиця дал зол. три, п. Стефан Тибет даровал зол. три, п. Иван Рачкович даровал зол. три и его млодзенец даровал гр. ҃, п. Игнат Иванович даровал зол. два, п. Сиеонова даровала гр. сорокъ, п. Миколай Левкович даровал зол., п. Яковъ Мандзя даровал зол. три, п. Андрей Корачиновскій даровал зол., пп. братия ходили с таблицею: пан Дмитрий, пан Петро Стучка, выпросили зол. вусм и гр. вусмнацять; панове братия виняли с пушки зол. ҃ и гр. два, п. Феодор Грегорович даровал зол. ї; од погребу Мѣхувника зол., п. Иван Василиевич дал зол., п. Феодор Лазарович дал зол.; од п. Семиона Мѣчника зол., братия выняли с пушки табличной зол. ҃ и гр. ѣг; братия ходили с таблицею перед святками рождественскими, принесли зол. шеснацять и гр. сѣм; Семион Капиця даровал зол. два, Глинский даровал зол. десять, од погребу Тимчишиного зол. и гр. ҃, пред святы великодними ходили братия с таблицею, вопрошили зол. тринацять; од погребу Китовича зол. два; с пушки вынялисмо зол. сем, пан Ференць Безноско даровал зол. десят, Васил Гарбар даровал зол., од Влошка зол. од погребу, перед великими святы ходили братия с таблицею, принесли зол. ҃ и гр. ҃ї; од пекаря Ивана од погребу

братню, далисмо зл. и гр. пятнацят; Козачкови далисмо зол. позиченим способом, служба Божая на святого Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. двацят и грош, парастас перед Св. Духом коштует зол. шѣст и гр. три, за вуск перед святи великими далисмо зол. сѣм и гр. ѣ и чтири, обѣдъ коштует на святого Онофрія зол. пулсеманацят, служба на святого Иоана рождество коштует зол. пят и гр. пят.

Року Божия ҃ѣхѣо реестръ росходу: од роблѣня свѣч зол. три и гр. ѣѣ; служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. шѣст и гр. десят, далисмо за вуск зол. трицят и пят и гр. десят, од роблѣня свѣч далисмо зол. чтири на Боже нарождѣня, од походи — зол. чтири и гр. пятнацят, одцу дияконови — зол. три на бути, на св. Иоана Крестителя служба Божая коштует зол. ҃ и гроший ҃, парастас братский коштует зол. ҃ и гр. ѣ и ҃; на св. Иоана Богослова служба Божая коштует зол. пят и гр. три; на Св. Троици видали братия на обѣд зол. сѣм и гр. шѣст, на св. Онуфрія од роблѣня свѣч далисмо зол. два и гр. ѣ и два, од переробления есுவ далисмо зол. три и гр. тринацят, на св. Онуфрія обѣд коштует зол. семнацят, на св. Иоана Крестителя служба братская коштуеть зол. чтири и гр. тринацят, за крестъ до скринки — зол. три и гр. пятнацят.

Року Божия ҃ѣхо реестръ приходу: осталось в скринцѣ зол. десят, винялисмо с пушки табличной зол. пят и гр. девятнацят, на рождество Христово ходили братия с таблицею, то принесли зол. одинацят; од погребу од п. Кириякои зол. и гр. ҃ѣ, од погребу од п. Кореновича зол. и гр. ҃ѣ, од погребу од Григорого Шевця гр. ѣ, од погребу од п. Ивана Маслянки зол. ҃, од погребу од Романа Гарбара, молодшаго брата моего Гавриила, золотих ѣ; винялисмо с пушки братской зол. ҃, од погребу од Кушиѣра Федора зол. ѣ, од погребу п. Теодозои зол. еден; даровал Семион Капиця зол. два, од погребу од Миколая Покробка зол. и гр. ҃ѣ; пред великодними святи ходили братия с таблицею, принесли зол. ѣѣ и гр. ҃; с пушки церковной винялисмо зол. ҃ѣ, од погребу Омеляна

зол. и гр. ѣ, од погребу Гуштаф дал зол. и гр. ѣ, братия ходили с таблицею перед святы великими, выпросили зол. ѣ и гр. ѣ, од погребу Козми зол. и гр. ѣ. Summa vergae z. 73, gr. 12.

Року Божия ҃хо реестрѣ росходу: далисмо в елекцию отцу Гедионову и отцу Генадому золотий, служба Божая на преставление св. Иоана Богослова коштует зол. ѣ и гр. ѣ, п. старостѣ далисмо за грунт Павлук зол. ҃о и зол. два и гр. ѣ; на рождество Христово за вускъ далисмо зол. ҃и, од роблѣня свѣч далисмо зол. ѣ и гр. ѣ, и такъ далѣ... Summa vergae z. 54, gr. 22. S tego ros-chodu—szafunku pp. Łukasza Jurkiewicza y drugich kollegow iego kwituujemy: Hregory Wasilewicz Russianowicz, Semion Lawriszewicz.

Року Божия ҃хо: схацка ѣ и вторая, зложили братия зол. два и гр. дванацят; сх. ҃, злож. бр. гр. двадцят и сем; сх. ѣ, злож. бр. зол. и гр. ҃; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. един и гр. чтири; сх. ҃, злож. бр. зол. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣ и грошѣ; сх. ҃, злож. бр. гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол.; сх. ѣ, злож. бр. зол. ҃ и гр. ѣ; сх. ѣ, злож. бр. зол. и гр. ѣ и ѣ шелюга; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и два шелюга; сх. ҃, злож. бр. зол. и гр. ѣ; сх. ҃, злож. бр. зол. и два шелюги; сх. ѣ и ѣ, злож. бр. зол. ҃; сх. ѣ, злож. бр. зол. един. Summa vergae зл. 21, гр. 15.

Року Божия ҃хо: схацка ѣ, зложили братия гр. двацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и пят; сх. ҃, злож. бр. гр. ѣ и ѣ шелюга; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и два; сх. ѣ, злож. бр. зол. два и гр. семнацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. ѣ и чтири; сх. ҃, злож. бр. зол. един и гр. тринацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. вусм без шелюга; сх. ѣ, злож. бр. зол. три и гроший восемнацят; сх. ҃, злож. бр. зол. един и гроший девят без шелюга; сх. ѣ, злож. бр. гр. тринацят и шелюг; сх. ѣ и ҃, злож. бр. гр. сорок; сх. ѣ, злож. бр. гр. пятнацят; сх. ѣ, злож. бр. гр. вусмнацят; сх. ҃, злож. бр. зол. и гроший девять и шелюг; сх. ҃, злож. бр. гр. пятдесят; сх. ѣ, злож. бр. зол. и чтири шелюги.

Року Божия ҃хо: панове братия прешлые zostавили грош.

пятьдесят, на самый перед од п. Яна Влошко зол. два од погребѣ, од погребу п. Савича пул талѣра, од погребу п. Чоповой нулосма зол., панове братия ходили с таблицею по мѣстѣ, то принесли на рождество Христово зол. шѣст и гр. тринадцѣтъ; що по передмѣстю ходили, то принесли зол. чѣтири и гр. ѣ и ѣ; третим разом ходили с таблицею, то принесли зол. два и гр. пятнадцѣтъ; даровал п. Семион Капица зол. два, од Лукаша Кравца од погребѣ Антоновой зол. шѣст, од Ивана Голешницкого од погребѣ зол. два, винялисмо с пушки церковной зол. тринадцѣтъ, п. Миколай Авдикович даровал золотий, винялисмо с пушки табличной гр. пятьдесят, на воскресение Христово ходили братия с таблицею по мѣстѣ и по передмѣстю, то принесли зол. восемнадцѣтъ без гр. десяти; од погребу Корендовича зол., од погребу из замку, що бабу ховали, зол. три; винялисмо с пушки церковной табличной зол. сѣм и гр. сѣм, од Ференца Кудли зол. два од погребу, отецъ игумен даровал талѣр, братия ходили с таблицею, то принесли зол. шѣст и гр. двѣцѣтъ и грош; панове дали на Святую Троицу зол. чѣтири; братия ходили в мѣстѣ и на передмѣстю с таблицею, то принесли зол. сѣм и гр. шѣснацѣтъ; на св. Онуфрия винялисмо с пушки церковной табличной зол. шѣст и гр. шѣст.

Року Божия ꙗ́хѡа (росходы): на самый перед священникум гр. двѣнадцѣтъ, що в скриню занесли и лѣхтар подчас турбации, то коштует гр. сто; в той же час—золотий, що образи занесли до мѣста; од дзвона—гр. двѣнадцѣтъ, що з мѣста принесли за вускъ зол. шѣст и гр. ѣ, од роблѣня свѣч гр. ѣ и сѣм, на преставление св. Иоана Богослова служба Божая братская коштует зол. три и гр. шѣснацѣтъ, за грушки гр. пять, в замку од деляціи далисмо гр. пятнадцѣтъ; на рождество Христово далисмо за вускъ зол. трицѣтъ и пяти гр. чѣтринадцѣтъ; од роблѣня свѣч на рождество Христово зол. един и грош, *и такъ далѣе.*

Р(оку) Б(ожия) ꙗ́хѡв приходы: схѣцка ѣ, зложили п. братия зол. еден и гр. ѣ, сх. ѣ, зложили п. братия гр. 12, о п. Симеона Супрановича зол. два, потим дал и третий, далисмо за вукна два

червонін, сх. г, зложили братия гр. зї; сх. д̃, є, з̃, зложили братия гр. і̃ и два, по тривозѣ братия ходили с таблицею, випросили зол. г; ¹⁾ од пана Евстафѣя Мултянина од погребу зол. к, од пана Василя Гарбара од погребу зол. един, отец игумен даровал зол. един, од пана Григорого Мѣчника гр. к и грош, перед тривогою винялисмо с пушки зол. є; сх. н, зложили братия гр. к и сѣм; сх. ѳ, зложили братия гр. вусмъ; сх. і̃, зложили братия гр. десять без шелюга; од пана Григорія Шидляка зол. два од погребу, ходили братия перед рождеством Христовым с таблицею, то принесли зол. є и гр. три; од пана Ивана интролѣгатора зол. два од погребу, сх. дї, зложили братия гр. тринацять; сх. кї и гї, зложили братия зол., од пана Петра од погребу зол. два, од Матвѣева зятя од погребу зол., сх. дї и єї, зложили братия гр. к и шест и шелюг; винялисмо с пушки церковной зол. д и гр. і̃ въ недѣлю Цвѣтную, ходили братия с таблицею перед воскресеніемъ Христовымъ, то принесли зол. сѣм без гроша; схацка зї и зї, зложили братия зол. и гр. тринацят и шелюг; од пана Панка Лелюха зол. два од погребу, од одца диякона од погребу гр. к и д, ладану продалисмо за зол. три и за гр. вусмнацять, од Драгана зол. од погребу, за вускъ узялисмо у одца игумена зол; схацка нї, зложили братия є грош. и шелюг; од погребу од Гавриеля взялисмо зол. н гр. і̃, од Катки Олеярки за грунт взялисмо зол. вусм; с таблицею ходили братия, то принесли зол. два и гр. девять перед Святою Тройцею; сх. ѳї, зложили братия гр. дї и два шелюги; на святого Онуфрого ходили братия с таблицею, випросили зол. д и гр. зї; с пушки и с таблиц на святого Онофрія винялисмо зол. г, Яковъ Мадзѣвич дал зол. Приходу зол. р и един и грош. одинацят.

Р(оку) Б(ожия) ҃ѣхов расходъ: на самий перед далисмо за замок до скринѣ гр. єї, подчас тривоги наперед далисмо дружни-
кум од звона грош. осмнайцят, далисмо млodenцум на горѣлку грош. 8, що працювали; на посвящение церкви для духовних да-

¹⁾ Далѣе оставляемъ цыфры безъ титлѣ за неимѣніемъ ихъ.

лисмо зол. один на почестованіе; за крижа, що на церкви, далисмо зол. є, *и такъ далѣ...*, парастас брацкій перед Святим Духом коштует зол. два и гр. вусмнадцят, коли Святой Тройци посвящовали, то дали гр. дванацять на почестоване для священникувъ, за май и за траву гр. десять, на Святую Тройцу для священникув коштует обѣд зол. пят и грош. д, на святого Онофрого коштует обѣд зол. ѳ и гр. і, в тим же року росходу зол. сто и один и грош. і.

Господи благослови! Року Божого ҃ѣхог приход: на самий перед даровал панъ Симеон зол., Василий Щупак дал зол., гр. з; Ференць Захариевич дал грош. к и грош, Грицко Мандзя дал гр. з, п. Кипріян дал гр. єі, од погребу од п. Яковое Савечовой гр. кд, пп. з мѣста дали зол. н, од погребу од Панка зол. и гр. єі, с пушки церковной зол. ѳ и грош. н и грош; перед святи великодніми ходили братія с таблицею, випросили зол. з и гр. єі; фразилбер продалисмо за зол. з, од Пантелимона за юпъку зол. є, Мандзя дал зол. и гр. кз, Камолецкая дала зол. и гр. і, Парашка дала грош. з, Кожух—золотих в; перед св. Онофрием ходили братія с таблицею, принесли зол. и гр. к; панове дали зол. д. Василий Корендовичъ, братъ старшій брацтва церкви Успения Пресвятии Дѣвы Маріи Львовской лѣта Господня ҃ѣход, мѣсяца іюля ҃ѣг подписал, м. р. Іоанъ Мазараки м. р. 'Αλέξανδρος Μπαλαμπανος. Γεоргιος Νηκολαη.

Господи благослови на росхуд! Року Божого ҃ѣхог: на самий перед видалисмо на службу Божию брацкую на день св. Іоанна Крестителя зол. г и гр. нї, далисмо одцу игуменови грош. вї, далисмо за вускъ зол. лд, знову зол. і, далисмо за оливу зол. дї и грош. вї на воскресеніе, далисмо од свѣчъ робленя зол. є и гр. і, служба Божая на преставленіе св. Іоана Богослова коштуеть зол. д и грош. г, за ключѣ до колодок и до церкви гр. дї, служба Божая на св. Іоана Крестителя коштует зол. д и грош. і, од свѣчъ ручнихъ зол. д, дѣдови от гробу золотий, одцу Терентію грош. єі, одцу Моисеови грош. і, отцу дияконови грош. з, *и такъ далѣ...*

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ҃ѣхог: схацка а, зложили братия грош. к и гр. з, сх. в зложили братия грош. к и и грош; сх. г, д, є, з, з, зложили братия зол., сх. вї, зложили братия зол. и гр. гї.

Прихудъ Господи благослови! Року Божого ҃ѣход: на самый перед п. Марковая Загориная дала три червонны, Мелнічка од погребу дала зол., гр. ї; по Данѣлю Пошевчюку взялисмо зол. єї, с пушки церковной винялисмо зол. д и гр. єї; братия ходили с таблицею предъ рождеством Христовымъ, випросили зол. з и гр. є, п. Панко Лукашевич дал зол., од Ференця Кравця од погребу зол. в, од Іванка Олещицкого од погребу зол., од Перекупня Прокопа од погребу зол., од п. Стефана Гербуса зол. (и) пулосма грош., од Гамолецкой грош. ї, од погребу од п. Григорого Василя зол., Семионъ Козачок дал гр. єї, с пушки церковной винялисмо зол. и гр. к, с пушки церковной винялисмо зол. в і гр. нї, пп. братия мѣскии дали зол. и на св. Онофрия (на) празник; братия ходили на Св. Троици с таблицей, принесли зол. г и гр. к; од погребу од капѣтана зол. г и гр. к, братия ходили на св. Онофрия с таблицею, принесли зол. з и грош. к, с пушки церковной винялисмо зол. г, од садовника взялисмо зол. в. Приходу в тим року братия учинили зол. сто и зол. ї и гр. ѳї, а розходу вчинили зол. сто и зол. дванацят.

Podług funduszu bractwa młodszego cerkwie s. Onofrego, będąc my bractwo cerkwie Успенія Пресвятыя Богородици na kalkulacii y electiey zaproszeni, wysłuchawszy tegoż bractwa młodszego rachunku, tak percepty, iako y expensy, zostaje sie nad expensa złoty 24 na ten rok 1675, który rachunek, że prawdziwy, podpisujemy sie dnia 18 veteris styli iuly roku 1675. Василий Корендовичъ, яко старшій брацтва церкви Успенія Пресвятыя Богородици Львовского м. р. Іоанъ Мазараки, м. р. 'Αλεξανδρος Μπαλαρπα(νος).

Господи благослови! Року Божого ҃ѣход розхуд: на рождество св. Іоана служба Божія—зол. три и гр. з, на преставление св. Іоанна Богослова служба Божая коштует зол. г и гр. ѳ, далисмо за вускъ зол. пултринадцата, од робленя свѣчъ зол. г и гр. кз, далисмо

на рури зол. в гр. єї, далисмо за завѣски до дверей гр. ъ, далисмо за вускъ зол. нї на Божей парожения; далисмо чоловікови, що скринку однѣсь и прилѣс и стерѣг гр. кз, служба Божая на св. Іоана Крестителя Предитечи зол. г и гр. єї, *и такъ далѣ...*

Господи благослови *ѣход* (рокъ): схацка а, зложили братия зол. и гроший ї; сх. в, г, д, є, зложили братия зол., гр. кг; сх. з, и, братия зложили гр. ке; сх. ъ, ї, зложили братия грош. кд; сх. лї, вї, гї, зложили братия зол.; сх. дї, єї, зложили братия гр. нї; сх. зї, зї, зложили братия гр. к и гр. пульосма; схацка нї, ъї, зложили братия гр. кг.

Прихудъ року Божого *ѣхоє*: братия першии zostавили зол. дї, п. Наптелимон Леонович дякованим с кунтуша дал зол. ї, п. Симоп Супрунович дал. зол. и гр. єї, с пушки с церковной виныалисмо зол. и гр. к, Декретиха с Тернавки дала зол. г, от Ёука с Тернавки дал. зол. в, од мѣсца Перекупен дал гр. м, од Василевой Туровички небожки од погребу зол. є, од п. Георгого од погребу дал зол., гр. єї; п. Киприян од особи одной дал зол. єї, п. Симион Супрунович дал зол., гр. єї; с пушки церковной виныалисмо зол. г и гр. єї, пп. братия с таблицею ходили пред Рождеством, принесли зол. д, гр. кг; другая таблица принесла зол. г и гр. кв, од погребу Влошко дал зол., од погребу Кравця Лукаша зол., гр. єї; с пушки церковной виныалисмо зол., грош. єї; од погребу Іоана, Ситиѣкув зят, грош. а; їхъ мосцове дали зол. нї, на вускъ на воскресение Христово—с таблиц двох зол. є и гр. з; с пушки церковной зол. в виныалисмо; п. Андрѣй, Срамкув зят, дал зол. г на долг на зол. сорокъ; на св. Опофрия с таблицѣ приходу зол. ъ і гр. три, на св. Троици Срамкувъ зят, нанъ Андрий, дал зол. г; їхъ мосцове дали зол. є, (у) одца ігумена позичили зол. з, од п. Івановой Бабицьки гр.—єї.

Росхудъ року Божого *ѣхоє*: напруд далисмо на ремѣнь до сердца до звона грош. м, на преставление св. Іоана Богослова служба Божая коштует зол. г, гр. кв; далисмо, що звона принесли,

грош. зї; за вускъ фунтув к, за них—зол. кд, од роблѣня свѣч—поставнікув далисмо зол. и гр. ді, *и такъ далѣе...*

Господи благослови! Схадка а, зложили братия гр. кд; сх. в, г, зложили братия гр. кд; сх. д, є, зложили братия зол. и гр. ді; сх. з, зложили братия зол. и гр. нї; сх. з, зложили братия гр. ді; сх. н, ѳ, зложили братия гр. ді; сх. ї, зложили братия гр. н; сх. аї, зложили братия гр. аї; сх. ві, зложили братия гр. зї; сх. гї, ді, зложили братия гр. ві; сх. єї, зложили братия гр. кв; сх. зї, зї, зложили братия гр. кд; сх. ш, ѳі, ка, зложили братия гр. кд; сх. кв, кг, зложили братия гр. аї.

Anno 1676, die 25 iuny veteris, my niżej podpisani, będący zasłani z posrodku ich mościow pp. bracy Stauropigion cerkwi mieyskiej Lwowskiej, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi swiętego Onofrego w monasteru, iako wyżej w tym reiestrze wyrnie, tak przychodow, iako tez raschodow, wpisano; ktory rachunki uznawszy słuszny, quituiąc panow starszych, rekomana naszymi podpisuiemy się: Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Прихудъ року Божого ҃ѣхос: пп. старшии братия прешлии отцу ігумену зол. з остали винны, п. Самуел Гулчицкий дал зол., од п. Іоана Влошка дал зол., с пушки церковной винялисмо зол. в и гр. ді, од п. Хомѣцкого од погребу зол. и гр. єі, од Григорія Мѣчника од погребу зол., с церковной пушки зол. и гр. ш винялисмо; од Петра Шевця од погребу дал зол. в, п. Миколай Левкович даровал червоній зол. на вускъ, с пушки церковной винялисмо зол. три и гр. з, од п. Ференцовой Кравцовой од погребу зол. чтири, пред рождеством Христовым принесли братия с таблицею зол. з і гр. єі, (от) одца ігумена взялисмо зол. и пулосма грош, од Вороця зол., од Засяцкого од погребу зол. в, п. Стефанова Лавришевчова од погребу зол. в, од п. Симиона Супруновича дал зол. в, од п. Александра Кушнера дал зол. в; од Кравця, що Зогушчевку поховал, дал зол., гр. єі; од п. Александра Кушнера дал на долг зол. в; братия ходили пред великими святи с таблицею, принесли з. є і гр. кд; у п. Дмитра

Мѣчніка узялисмо зол. д, од Гречина од погребу зол. в, од п. Котонѣ гр. од погребу кд, осталося од погребу Чорнѣихи зол. м, од п. Онісъка, сына его Миколая небожчика, од погребу дал гр. кз, дидаascal, од Св. Пречистой, мѣсьцький Евстафій даровал зол. з; на Св. Троицу ходили братия с пушкою, випросили зол. в і гр. кє; п. Григоровая, п. Стефановича цорка, даровала зол. н на вускъ и на оливу; п. Навтелей Лукашевич даровал зол. з, пп. мешчане дали з братства зол. вѣ, пред св. Онофрием ходили братия с пушкою, принесли зол. д и гр. к, с пушки винялисмо з братской зол. в с церковной.

Росходу року Божого ҃ѣхог: напруд далисмо за вускъ зол. з і гр. з на Успенія Пресвятия Богородица, од робленя свѣчъ зол. г и гр. дѣ, на оливу зол. и гр. єѣ, служба братская на преставленіе св. Іоана Богослова зол. д и гр. г, на рождество Христово далисмо на вускъ зол. лз; за трумну, брату нашему, Загори зол. г і гр. к; отецъ епископъ господин был в свята великодніи, видалисмо на потреби: на вино и на медъ зол. вѣ, п. Дмитеръ Кузмичъ дал за колачѣ гр. кд, на Св. Троици видалисмо на потреби церковніи зол. вусмъ и гр. єѣ; од лампи братской, котрую братия справили, од ней дали золотникови зол. сорокъ и зол., на св. Онофрия видалисмо зол. г і гр. нѣ, на св. Онофрия далисмо од робленя свѣчъ зол. в, гр. вѣ, *и тамъ далѣ...* В тимже року в расходѣ золотих рпг и гр. кг.

Господи благослови! Схацки: схацка а,—гр. к; сх. в, зложили братия гр. кв; сх. г, зложили братия гр. кн; сх. д—гр. нѣ; сх. є, зложили братия зол, гр. г; сх. з, зложили братия гр. лѣ; сх. з, зложили братия гр. ка и шелюг; сх. і, зложили братия зол; сх. лѣ, зложили братия гр. н; сх. вѣ, зложили братия зол. и гр. з; сх. єѣ, зложили братия гр. зѣ; сх. нѣ, зложили братия гр. кн; сх. ка, зложили братия гр. і без шелюга; сх. кв, зложили братия гр. лѣ; сх. кг, зложили братия гр. ѳ; сх. кд, зложили братия гр. зѣ; сх. кє, зложили братия зол. в. В року ҃ѣхог приходу зол. рпг і шелюг и грош: ѳ.

Року ҃ѣхоу, дня ҃е июня будучи ми, нижеи подписаніе, зосланіе зъ посредьку ихъ милостий пп. братии братства мѣсцкого Львовъского, провѣзоровъ того брацтва и церкви преподобного отца Онофрія, пустинножителя, на оттобрана рахунковъ отъ братии старшихъ, будучихъ въ прешломъ року обебранихъ, претоже рахунокъ показали слущный, который приняли братія всѣ брацтва тогожъ, где и ми, онихъ квѣтуючи, руками нашими подписуемся: Семеон и Яковъ Лавришовичове т. р.

Приходъ в року Божомъ ҃ѣхоу: од погребу п. Янковой зол. в, винялисмо съ пушки церковной зол. в, одебралисмо с Тернавки декрета зол. г, од Бука с Тернавки зол., Іоанъ Малик дал зол. в, од п. Василя Гавтаря зол. ѳ, гр. нї; Козѣйка дала грош. к, винялисмо с пушки церковной зол. г, п. Ірій Мѣхновский даровал зол. ї, п. Семионъ Супрунович—зол., грош. з; пред рождеством Христовым братия ходили с таблицею, вшисткого—зол. дї, гр. ї; с пушки церковной винялисмо зол. в, гр. к, од Бука с Тернавки зол. а, од погребу Преписної зол. и гр. єі, од п. Миколаеви Пуркурима зол., гр. єі; с пушки церковной винялисмо зол. в, винялисмо с пушки церковной зол. в и грош. і, од п. Іоана Димидковича зол., од п. Андрея, Шрамкова зятя, взялисмо зол. штири на долгъ, братия ходили пред воскресеніем с таблицею, принесли зол. н, од п. Андрия Гарбара оддебралисмо зол. д, п. Стефан Гербестъ дал. зол., гр. н; од Мѣчницкаго цеху од млодзянцувъ зол. к даровали, од п. Иляша Китовича взялисмо зол. г и гр. кз, од п. Романа Володимерскаго од погребу дал. зол., п. Симион Супрунович дал зол. и гр. з, Яздоѣга дала зл. з, од Бука с Тернавки зол. а, гостем на вина зол. ѳ, Пивоварка на зол. н дала зол. к; братия на сошествие Св. Духа ходили с таблицею, принесли зол. ѳ; с пушки церковной винялисмо зол. гї, взялисмо за бавалиїцъ двѣ зол. д, за скриню взялисмо зол. д, гр. єі; пп. мешчане дали зол. з, братия ходили с пушкою на св. Онофрія, зол. ѳ і гр. є принесли; узялисмо у паней Ляшковской на ланцупок зол. єі, с пушки церковной винялисмо зол. з; схацка а, зложили братия зол. и гр. к;

сх. в, зложили братия гр. гі; сх. г, зложили братия гр. кі; сх. д, зложили братия зол. и грош. гі; сх. є, зложили братия гр. ді і шелюгъ; сх. з, зложили братия гр. кд; сх. з, зложили братия гр. к; сх. и, зложили братия гр. кд; сх. і, зложили братия зол. в; сх. аі, зложили братия гр. к; сх. кі, зложили братия гр і без шелюга; сх. гі, зложили братия гр. ѳ; сх. ді, зложили братия гр кз; сх. зі, зложили братия зол. и гр. кг; сх. зі, зложили братия зол., гр. кд; сх. иі, зложили братия зол., гр. зі; сх. ѳі, зложили братия гр. кг; сх. к, зложили братия гр. єі; сх. ка, зложили братия гр. к; сх. кг, зложили братия гр. к; сх. кд, зложили братия зол. и грошъ.

Расходъ в року Божом ѿхоу: служба Божая братская на св. Іоана Крестителя рождество коштует зол. г і гр. кє, за похудни далисмо зол., п. Дмитрови далисмо долгу зол., далисмо отцу ігуменови зол. з долгу; коштует нас, кядисмо ходили до отца епископа, зол. з; далисмо за оливу гр. кг, од стихара од направи—гр. кє, далисмо п. Дмитрови долгу зол. в, отцу ігуменови далисмо долгу зол., в справѣ с паном Базилим Гафтаром у п. Яичувского строни легаціи п. Яцковой видалисмо на право зол. г і гр. з, од дзвона од сердца гр. кі, отцу ігуменови оддалисмо зол. і, на Тернавцѣ позивалисмо особи чтире—зол. и гр. і, при туй okazji на вускъ—гр. кі, далисмо п. Игнацому од робяня риз зол. ѳ, гр. єі; с поклономъ до отца епископа ходилисмо, коштует нас зол. ді і гр. єі, на св. Онофрия видалисмо зол. кі, и такъ далѣ...

A(nn)o 1678, die 30 iuny veteris, my niżej podpisani, będąc zesłani z posrodku ich mościow pp. braciey Stauropigion cerkwi mieyskiey Lwowskiey, przesłuchalismy rachunkow panow starszych, będących przy cerkwi swietego Onofrego w monastiry, iako wyżej opisano w tym regestrze, iako przychodu, tak y roschodow wpisano, ktory rachunek uznawszy słuszny, kwituiąc panow starszych, rękoma naszymy podpisuiemy się: Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Korty, m. p.

Господи благослови! Року Божого ѿхон прихудъ братский: п: Іоанъ Алешицкій од погребу дал гр. кі, од п. Мазараки од погребу

зол. в, с пушки церковной винялисмо зол. є, од п. Андрея, Шрамкова зятя, одебралисмо зол. ї, винялисмо с пушки церковной зол. ъ и гр. ки, од п. Семиона од погребу зол., гр. єї; од п. Яна Китовича зол., од п. Іляша Китовича зол. д, од Бучихи зол., по Гамолецкой небожци зол. кк, братия ходили с таблицею пред рождеством Христовим, выпросили зол. кї; од Пивоварки зол. в, од п. Іоана Маляра зол. в, од Андрея, Срамкова зятя, зол. є; Пелагня даровала зол. д, братия ходили пред воскресеніем Христовим с таблицею, принесли зл. гї; од п. Андрея, Срамкова зятя,—зол. є, од Пивоварки зол. в, од п. Семиона Олісчака з Борткова зол. в і грош. ї; од Василя Мучара зол. г, од Семиона с Тернавки зол., п. Циприян дал зол., гр. ї, од п. Петра Полотняра зол. в, пп. з мѣста дали зол. гї, од п. Дмитра зол. з, од п. Мигалейка зол. є, од Григорого Мѣчника зол. в, гр. єї, од одца ігумена зол. є, од Ференца Лазаровича зол. г, од Бука зол., од п. Андрея Гарбара зол. ї, с пушки церковной винялисмо зол. єї, п. Миколай Леонович даровал зол. є, с таблицами ходили братия на Св. Тройци принесли зол. з, гр. ъ; на св.-Онофрия ходили братия с таблицею, принесли зол. ъ і грош. г, п. Іоанъ Малик дал зол., грош. єї; Пивоварка дала зол. в, Дегретиха дала зол., Стефанъ Гербестъ дал зол., гр. з.

Схацки брацк(і)и: схацка а, зложили братия зол. і грош. д; сх. в, зложили братия грош. кї; сх. г, зложили братия зол., гр. к; сх. д, зложили братия зол. в; сх. є, зложили братия гр. з; сх. д, зложили братия зол., гр. гї; сх. ъ, зложили братия гр. зї; сх. аї, зложили братия гр. к; сх. кї, зложили братия зол., гр. з; сх. г, зложили братия гр. мг; сх. ді, зложили братия гр. ки; сх. є, зложили братия зол. і гр. ъ и шелюг; сх. зі, зложили братия зол., сх. зг, зложили братия гр. кз; сх. ѳ, зложили братия зол., сх. в, зложили братия зол., гр. в; сх. н, зложили братия зол. г і гр. є; сх. ка, зложили братия зол. і гр. в; сх. кк, зложили братия гр. в; сх. кг, зложили братия зол.; сх. кд, зложили братия зол., гр. з.

В року Божом ҃ѣхон росъхудъ брацкій: братская служба Божая на св. Іоана Богослова прѣставленіе коштует зол. д і гр к, од робѣня свѣчъ зол. і гр. з, далисмо отцу дяконови, що сръбра стерѣгъ, гр. м, далисмо за вускъ зол. лѣ, од свѣчъ робленя од ставпіку(в), і ручніх, і малих далисмо зол. з и гр. к, погреб небожкі Гамолецкой коштует золотих вѣ, служба братская на св. Іоана Крестителя коштует зол. є і гр. ї, викупилисмо н. Ляшковской ланцушок—зол. єї, братскій нарастасъ коштует зол. к, гр. єі, далисмо од печати крулевской зол. кі, *и такъ далѣ...*, пп. старшии: Лукаш Юркевич, п. Дмитрий Кузмич, Пантелимон Лукашевич, п. Іоанъ Китович рахунок учинили: въ приходу зол. чтириста (и) зол. к і гр. кз, в расходѣ золотих чтириста (и) зол. к і гр. і.

Року Божого ҃ѣхоѣ прихудъ: од Бучихи дала зол., од п. Оніскова од погребу зол. в, од п. Семионовой од погребу гр кз, на рождество Христово ходили с таблицею—зол. єі, п. Семионъ дал зол., виныалисмо с пушки церковной зол. з, Бучиха дала зол., виныалисмо с пушки церковной зол. г, Данчиха з Головска дала зол., од Кумихи погребу зол., пред воскресеніем Христовым с таблицею ходили, принесли зол. кі; на Св. Тройци ходили братия с таблицею, принесли зол. вусмъ і гр. кк; на св. Онофрія ходили братия с таблицею, принесли зол. з, пп. мешчане дали зол. з.

Року ҃ѣхоѣ: схацка а, зложили братия гр кд; сх. в, зложили братия зол., сх. г, зложили братия зол., гр. і; сх. д, зложили братия гр. кк; сх. є, зложили братия гр. кд; сх. з, зложили братия зол. г и гр. в; сх. з, зложили братия гр. кк; сх. и, зложили братия гр. ѳі; сх. м, зложили братия зол. з и шелюг, сх. кі, зложили братия гр. кз, сх. ді, зложили братия зол., сх. єі, зложили братия гр. ки і шелюг, сх. зі, зложили братия гр. кз.

Року Божого ҃ѣхоѣ росхуд: далисмо отцу ігуменови зол., одцу Кирилови далис(мо) гр. єі, *и такъ далѣ...*

My bracia, niżej podpisani, będący deputowani z posrodku bractwa naszego, patronow y prowizorow tego bractwa y manastera s. Onofrego, przestuchalismy rachunkow, tak przychoduw, iako ros-

choduw, starszych będących tego bractwa przy przytomności tegoz bractwa wszystkiego, tak starszych, iako y młodszych, y uznalismy sprawedliwie onych wybieranie przychodow y roschodow, z czego też imieniem ich mosciow wszestkich bractwa naszego onych quituiemy. Działo się die 24 iuny, a(nn)o 1680. Jakub Lawryszewicz m. p., Cyprian Kisielnicky m. p.

Року Божого ҃ѣхп прихудъ: од погребу взялисмо зол., од погребу взял. в зол., кд гр.; од погребу взял. г зол., гр. єї; с Тернавки од невѣсти (за) декрети зол. в, ходили братия с таблицею ведлуг potrzeby церковной—зол. в, од Малика взяли зол. в, с пушки брацкой взялис. зол., гр. к, п. Іляш Китович дал на схацки зол. г, на рождество Христово братия с таблицей ходили—зол. г, с Тернавки Бучиха дала гр. кд, панове мѣшчане дали зол. д, од челяди од погребу шевчика зол. и гр. єї, од Малика зол. в, од пона за келих зол. г, од Тепи погребу зол., од Іваніса погребу зол., од п. Івана Влошя зол., од п. Панка Левка зол., гр. єї; од Махома од погребу зол., од Препиш погребу зол., гр. єї; од Евстафія гр. кз, з лягации его мосцѣ п. Яна Скоробогатого той взялисмо зол. мг, гр. з, з Борткова Семионѣ дал зол., од Перекушня од погребу зол. г, од погребу од п. Ігнатовой зол. в, подчас праз. св. Юра братия з образу зол. з, од погребу от Стапка зол. г, од слюсара з замку зол. 3, sukno starý—z. 2, од Андрея Перекушня зл. 3, од Кравця, Мануеля сына, зол. 2; п. Василий Петранов(ичъ) дал зол. 2, на воскресение Христово братия с таблицей ходили, принесли зол. з, гр. єї; од пп. наших мяшчанувѣ зол. ї, с той суми з лягацѣи его мосцѣ п. Скоробогато од одца ігумена знову взялисмо зл. пятьдесят і золотих з і гр. кд; од одца ігумена лягации взялисмо зол. ї, на празнік св. Онофрія пп. нашѣ менчане дали нам зол. ї, ходили пп. братия пред св. Онофрием с пушкою, принесли зол. д, взялисмо од погребу од Бука зол. г, од одца ігумена Трёмбовецкого зол. є, од погребу од Слюсара зол.

В тум року ҃ѣхп схацки: а схацка, зложили братия зол., гр. ї; в сх., злож. бр. гр. ко без шелюга; з сх., злож. бр. зол. в і гр. н;

и сх., злож. бр. зол., гр. нї и шелюг; ѳ сх., злож. бр. зол., гр. ѳї,
ї сх., злож. бр. зол., гр. є; лї сх., злож. бр. гр. к и шелюг, кї сх.,
злож. бр. зол. и шелюг; гї сх., злож. бр. гр. нї; дї сх., злож. бр.
гр. єї; єї сх., злож. бр. зол., гр. з; зї сх., злож. бр. зол. и гр.;
зї сх., злож. бр. зол. в и гр. кз; нї сх., злож. бр. гр. ї; ѳї сх.,
злож. бр. гр. зї; к сх., злож. бр. зол. в, гр. д; ка сх., злож. бр.
зол.; кк сх., злож. бр. гр. дї; кг сх., злож. бр. зол. и гр. кг; кд
сх., злож. бр. зол., гр. г без шелюга, кє сх., злож. бр. зол., гр. и;
кз сх., злож. бр. гр. зї.

Року Божого ҃ѣхн росхуд: служба Божая на рождество св
Іоана Крестителя, за проскури гр. к, коштует зол. д; подчас
елекции на вуск далисмо для братий гр. к, за ключ церковній
далисмо гр. нї, коштуеть нас до его мосцѣ (отца епископа) пок-
лонѣ зол. кє, и такѣ далѣе...

My bracia, niżej podpisany, będące zesłani z posrodku bracy
bractwa naszego, iako patronow mieśca tego swiętego y prowizorow,
a to według należyтосci rachunkow przesłuchania bracy młodszego
bractwa monastera s. Onofrego, tedy według przychodow reiestrow
y roschodow rcznych do teyże cerkwi monastera s. Onofrego, po-
kazali przychodow złotych dwiescie czterdziesci, roschodow zas zło-
tych dwiescie trzydziesci sześć, groszy dwadziescia y trzy, co zgodnie
na przychodzie także mieysca tego s. bracia przyszli rachunkow
reiestru, a my, do tego zesłanie od braci naszych, bracia imieniem
ich mosciow—naszych braci, prowizorow tego mieysca, quituiemy
bracią tey, który mieli na sobie te functio. Działo się na mieyscu
swiętym w monasteru die 17 iuly, a(nn)o 1681. Semyon Lawrysze-
wicz. Яковъ Лавришевичъ. Сyprian Kisielnicki m. p.

В року Божом ҃ѣхн прихуд: од погребу зятя Строивопса
зол. д, од пн. старших перешлих одбираем зол. тридцать і зол.
вусмѣ за коня без гр. г, од погребу Карача зол., гр. єї; од погребу
Павъничного зол. д, од погребу . . . . зол., гр. єї; од погребу Шепъ-
шицкого зол. в і гр. к, од погребу Яцка Тесли зол. в, с пушки
церковной виныалисмо зол. лї, п. Александровая, вдова, таляр битий

дала, п. Семион Супруновъ дал зол. в, п. Семион Александр(овичъ) дал кз гр., п. дидакал дал зол., пп. мешчане дали зол. з, пред Божимъ нароженем с таблицею—зол. д, п. мешчане дали воску фунтов п, на Богоявление ходили братия с таблицею, припесли зол. г і гр гї, Бачинская од погребу—зол., гр. з; од Мѣхаловой шевчихи зол. од погребу, п. мѣшчане дали зол. є, гр. к на Лукашув погребъ, од погребу Бриклей зол. г, с пушки церковной винялисмо зол. к, од п. Корендовича од погребу зол., гр. кд; од п. Василя Петрашо од погребу зол., пред воскресеніемъ ходили братия с таблицею—зол. з і гр. ѳї, Парашка дала гр. з, братия, що зъ образом ходѣли под святим Юрум—зл. д, гр. ї, Семион з Борткович—зол. в, гр. ї; п. мешчане дали зол. з до поклону, п. мешчане дали на воскрес. зол. ї на вуск, с церковной пушки виняли зол., гр ї, од погребу од Гайдука зол., гр. є; виходили братия с таблицею на Св. Троици зол. вусмъ без шостака.

В томъ року ꙗ́хпа схацки: а схацка, зложили братия зол. в і гр. к; в сх., злож. бр. зол. і гр. ї; г сх., злож. бр. гр. к; д сх., злож. бр. зол. в; є сх., злож. бр. зол. гр. к; з сх., злож. бр. гр. к; з сх., злож. бр. зол., гр. ї; н сх., злож. бр. зол без шелюга, ї сх., злож. бр. зол., гр. г; н сх., злож. бр. зол., кї сх., злож. бр. гр. кн; гї сх., злож. бр. гр. кд; дї сх., злож. бр. гр. кг; єї сх., злож. бр. зол., гр. сї; сї сх., злож. бр. гр. сї; зї сх., злож. бр. зол., гр. є.

Panowie bracia congregatii naszy pana Hryhorego za dwa roki kwituią, wysłuchawszy, tak z przychodow, iako y z roschodow. A ostało sie przy panu Hryhory(m) zło(tych) 27.

В тем же року ꙗ́хпа росъхуд: од дзвона од правлѣня і затяганя—гр. кд, на преставлене св. Іоана служба Божая коштуєт зл. г і гр. к, на оливу зол. і гр. нї, що свѣчки робили зол., гр. к, за лампу пред чудо Пречистои образу Пресвятой Дѣвы зол. к, гр. к, на поклонъ его мосцѣ зол. зї, гр. кє, *и такъ далѣе...*

My bracia, niżej podpisany, będąc zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow i prowizorow mieysca tego s. względem rachunkow, ktorych przesłuchalismy, tak w roschodach,

iako y przychodach bractwa młodszeo s. Onofrego starszych bracy z wyz mianowanych, ktorzym pokazali przychadu zł. 169, gr. 5, a roschodu z. 172 w tym roku, ktore to rachunki wszyscy pp. bracia zgodnie przyszli, a my imieniem ich mosciow pp. bracy, prowizorow tego mieysca s., kwituujemy tych pp. bracy, ktory mieli deffunctią na sobie. Działo sie w roku 1682, miesiąca iunii 24. Νικολαις Μηχαλοβητζης. Cyprian Kisielnicky m. p.

В року Божом ҃ѣхпв прихуд: од п. Яворского пивнечной лягациі взялисмо зол. дї, винялисмо съ пушки церковной зол. девять, гр. кє; од Данїлевоі Кравчихи од погреб(у) зол., од погребу Стефановоі зол., од погребу Захарьяша зол. в, од погребу Шевчика зол., гр. кд; ходили братія с таблицею, принесли зол. г; од п. Григоров(о)и Миркови од погребу зол., гр. єї; од небожчика п. Іоана Берлинца легаціи оддебрали зол. ї, од погребу од Кушинѣра гр. єї, на рождество Христово далисмо за вускъ од робеня свѣчь черницям зол. ї, на Божее нарощене ходили братія с таблицею, принесли талюр, гр. кї; с церковной пушки винялисмо зол. к, од погребу Івануса зол., гр. єї; од Григорового Шевця од погребу зол. гр. ї, небожчик слави(о)и памяти п. Микола Левкович лякговал до церкви св. Онофрія зол. пятьдесят полских в року Божом ҃ѣхпв, небожка Катерина, вдова, даровала зол. і, в тим же року п, п. мешча(не) од Гречина погребу—зол. в, од пана Кипріяна од погребу Круликового двадцять сѣмъ гр., винялисмо с пушки церковной зол. д, і гр. зї, пред воскресеніем Христов. ходили братія с таблицею, принесли зол. ѳ, і гр. гї; п. Стефан Гербест дал зол. в, п. мешчане дали зол. ї, од погребу Толнижки зол., Семионъ з Борткова дал зол., Декретиха дала зол., с пушки церковной винялис. зол. є і гр. з, на празник Св. Тройци ходили братія с таблицею, принесли зол. п і гр. к; п. Янъ Влошко дал лягациі зол. ї, од Оніска од погребу зол., од Жиляка од погребу гр. кз, од Петра Слюсара од погребу зол. в, п. Антоній Соловкови(чъ) од погребу зол., п. Василий Петрашевич за запаску зол., гр. кє,

на празніку св. Онофрія братія ходили с таблицею, принесли зол. д, гр. кє, с таблицею другою зол., гр. к.

В року Божомъ ꙗхнв схацки: а схацка, зложили братія зол., гр. н; в сх., злож. бр. зол., гр. лї; г сх., злож. бр. гр. єї; д сх., злож. бр. зол., гр. нї; є сх., злож. бр. гр. ї; з сх., злож. бр. гр. зї; з сх., злож. бр. зол., гр. є; н сх., злож. бр. зол., гр. є; ѳ сх., злож. бр. зло, гр. єї; і сх., злож. бр. гр. кє; лї сх., злож. бр. гр. лї; ві сх., злож. бр. зол., гр. з; гї сх., злож. бр. гр. ї; дї сх., злож. бр. зол., гр. зї; єї сх., злож. бр. гр. нї; зї сх., злож. бр. гр. зї; зї сх., злож. бр. гр. к і гр.; сх. н, злож. бр. гр. з.

Року Божого ꙗхнв росхуд: на оливу, на шчипъцѣ зол. д і гр. н, черницям од роблепя свѣчъ зол. в, гр. і, на преставленіє св. Іоана Богослова служба Божая коштуєт зол. г, гр. ві, Васи́лієви, дякови, далисмо зол. в, Проко(по)ви Петровичеви позичили зол., его мосцѣ о. епископу поклунъ на св. Юра зол. г і гр. зі, казнодѣи подчас празніка св. Онофрія—гр. н, *и такъ далѣе...*

Року ꙗхнг зъ посродку здепутованіи отъ их мосци нп. братіи будучи мѣсяца іюля перваго дня тенъ реєстръ приходовъ и розходовъ презъ пановъ братій при храмѣ преподобного Онофрія въ монастири молодших застаючих, прослухавши яко достатечне и шлушне учинених, принявши, подписуємся, оним за прачу зичачи въ нѣѣ нагороды. Іоанъ Мазаракій, Семеон и Іяковъ Лавришовычови, м. р.

Лѣта Господня ꙗхнд, дня гї юлія, мы нижеи подписаніє братія церкви Лвовской Успенія Пречистія Божія Матере приспо Дѣвы Маріи Ставропигіон брацтва, будучи от братієи депутованіє на преслухання приходовъ и росходовъ брацтва молодшого церкви св. Онофрія, мопастыра Лвовского, преслухавши теды оныхъ при собраню ихъ обще, даючи ено братіям въ всемъ вѣру старшимъ и младшимъ, завѣдующымъ доходомъ и розходомъ, для болшого увѣренія подписуємъ: Василий Кореньдовичъ тапи ргоргіа, Іоанъ Мазараки м. р., Стефанъ Лавърѣшевичъ, Семеонъ Лавришевичъ.

В року Божом ҃ѣхпг. На св. Онуфрія починається прихудъ того року: од погребу Васка зол. в, пп. мешчане дали нам зол. м, гр. кз, с пушки церковной винялисмо зол. г, од погребу Антона Тичак дал зол., гр. з; од погребу Кушнѣрки зол. в, од небожчика Яцентого Мандзѣ зол. і, од Іоана Слюсара од погребу гр. кз, п. Дмитер Кузмипский даровал зол. з, п. Киприянъ од погребу Мѣчнїчъки зол. дал, пред рождеством Христовым винылисмо с пушки церковной зол. ѳ, гр. к, п. Семеонъ Слюсаръ от погребу дал зл. еденъ, і гр. єі; п. Ілія Петрашович дал до скрын(ки) зл., от погребу дала Стефанова зл. и гр. єі, панове мешчане даровали зол. г, панове братія с таблицею на рождество Христово выходили зол. є, на Богоявленіе Христово вынесли зол. и гр. єі, от нана Евѣстафія от погребу зол. в, панове опікунове: п. Дмитрій и п. Пантелимон зол. і, от небожъка п. Мулътанина зол. и гр. кд, от Лукаша маляра зол. д, от Мандзиного зятя од погребу гр. ка, от невѣсти от погребу з Арѣфороятук дала зол. а, з церковной пушки взелося зол. г, гр. кг, от п. Василя от погребу зол. в, пп. братія перед воскресеніем выходили с пушкою зол. д, гр. нн, пп. мѣщане дали перед воскресением зол. і, пп. братія перед великими святами выходили з таблицею зол. г, гр. кз, Семионъ з Борткова дал зол. а, гр. і, от его мосцѣ отца епископа отшукали зол. к, п. братія выходили на св. Онофрія з таблицею зол. д, гр. н, п. Феодоръ Слусар дал от погребу зол. д.

Въ року Божомъ ҃ѣхпг схацки: а схацка, зложили братія зол., гр. і; в сх., злож. бр. зол., гр. г; г сх., злож. бр. гр. кз; д сх., злож. бр. гр. єі; є сх., злож. бр. гр. кд; з сх., злож. бр. гр. і; з і н сх., злож. бр. гр. нн; ѳ сх., злож. бр. гр. г; і сх., злож. бр. зол., гр. і; м сх., злож. бр. зол., гр. д; в сх., злож. бр. гр. ка; г сх., злож. бр. гр. д; д сх., злож. бр. зол., гр. і; єі сх., злож. бр. гр. і; з і сх., злож. бр. гр. д; з і сх., злож. бр. гр. єі; нн сх., злож. бр. гр. ка; ѳ сх., злож. бр. гр. єі; к сх., злож. бр. гр. кд; ка сх., злож. бр. зол., гр. кн; кв сх., злож. бр. зол., гр. кв.

Росхудъ в тим року: напруд за оливу зол., за вускъ зол. 2 і гр. д, черницям за робленя свѣчъ гр. кг, за рамки г—за тое далося зол. д, другим разом за оливу—гр. кд; его мосъцѣ, кяди з обозу приихал,—зол. в на привитаня; од направи каплици далосся зол. є, до пана его мосцѣ Андрухи (?) настиржа поклунъ далосся зол. ѳ, служба брацкая зол. г, гр. вѣ, и такъ далѣе...

В року Божом ҃ѣхпд схацки: а схацка, зложили братия гр. к; в сх., злож. бр. зол. а; г сх., папове бр. злож. гр. кд; д сх., чп. бр. злож. гр. зї и шелюг; є сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. ѳ; з сх., пп. бр. злож. гр. к; н сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. д; ѳ сх., пп. бр. злож. гр. нї; ї сх., пп. бр. злож. гр. кє; аї сх., пп. бр. злож. зол. а; вї сх., пп. бр. злож. зол. а; гр. кв; гї сх., пп. бр. злож. гр. ка; ді сх., пп. бр. злож. зол. а; єї сх., пп. бр. злож. гр. зї; зї сх., пп. бр. злож. гр. ѳї; зї сх., пп. бр. злож. гр. ді; нї сх., пп. бр. злож. гр. ѳ; ѳї сх., пп. бр. злож. гр. а; к сх., пп. бр. злож. зол. а, гр. д; ка сх., пп. бр. злож. гр. ѳ.

В року Божом ҃ѣхпд, по св. Онофрію, починається приходъ тогож року: по елекціи по св. Онофрію zostало всѣх гроший зол. ї, гр. кд, пан Стефан дал од погребу зол. а, п. Томас дал од мѣсца зол. а, п. Миколай дал од мѣсца зол. а, п. Киприянъ дал от погребу зол. в, п. Иван Коваль дал от погребу зол. а, гр. єї, п. Холод дал гр. кг, п. Ференцова дала от погребу зол. ї, гр. 2, п. Иванъ Голеширка дал зол. г, п. Миколай Жкляк дал от погребу зол. а, гр. з, п. Иванъ Горешник дал зол. в, з пушкою перед святыми выходилося Богоявлением зол. д, п. Матишевичъ дал от погребу зол. н, гр. з; п. Іона Куче дал от погребу зол. в, Шевчикъ, що ховали в святого Миколая, дал от погребу зол. а, гр. єї; с церковной пушки взялисмо зол. д, гр. кз, дал от погребу ормянини зол. а, дал от погребу п. Литун зол. д, перед воскресением папове братия ходили с таблицами, выпросили зол. к, итем перед воскресением с церк. пушки зол. з, по воскр. Христово(м) на св. Георгия, що сѣдѣли за образами,—зол. з, перед святыми Духом пп. бр. выходили зол. ї, гр. к, на св. Онофрія с таблицею также—зол. г, п. Евѣстафій Завадовъ-

скій прислалъ з Кіева зл. до скринки шѣст, п. Евостафій дал от погребу зол. а, гр. зі, п. Семион дал до скринки зол. а, зо двох пушок винялисмо зол. в.

В року Божом ѿѡхид росхудъ: од направи кадилниці и за ланчошки до туж кадилницѣ далоя зол. г, от направи кадилниці срибнои далоя зол. а, гр. з, служба Божая на св. Іоана Златоустаго коштует зол. д, на воскресение Христова далоя зол. з, гр. кг, его мосцѣ отцу епископови поклону зол. к, отцу ігуменови на Св. Духа на риби зол. г, на св. Онофрія также на риби зол. г, парастас перед Св. Духомъ коштуеть зол. к, *и такъ далѣ...*

My bracia, niżej podpisani, będąc zesłani s posrodku bracy bractwa naszego, iako patronow mieysca tego s. względem rachunkow, ktorych przesłuchawszy, iak w roschodach, [tak y przychodach bractwa s. Onofrego m. starszych bracy wyż mianowanych, ktorzy pokazali przychodow zł. sto, a roschodow z. 124 w tym roku, ktory rachunek wszyscy pp. bracia zgodnie przyieli, a my imieniem ich mościow panow bracy i prowizorow tego mieysca swętego kwituujemy tych pp. bracy. Działo sie w roku 1684, miesiąca iunij 12. Stefan Lawryszewicz, brat starszy. Семѡнъ Лавърѣшовичъ. Cyprian Kisielnicky m. p.

В року Божомъ ѿѡхпє, мѣсяца іюля дня ѿ, по св. пророку Илии. Приход тогож року: першой схадки зложили братство гр. єї, другой сх. злож. бр. гр. к; третьей сх. злож. бр. гр. з, четвертой сх. злож. бр. гр. аї; п. Андрей Медицкій далъ на воскъ за родителку свою зол. единъ, от погребу и от мѣсца небожчика п. Григорєя отдано намъ зол. н, от погребу небожки п. Чорлиной отдано нам зол. в, взялисмо з таблицѣ знову св Юра зол. д, пятой сх. злож. бр. зл. ѱ, от погребу небожки п. Ивановои зл. а, шестой сх. злож. бр. гр. єї; з сх., панове братия злож. гр. єї; и сх., злож. бр. гр. єї; ѱ сх., злож. бр. гр. н; от погребу сина п. Корендовѣчєвого зол. а и гр. єї, от отца Самоеля зол. г, от погребу зятя панѣ Гордеи зол. в, гр. єї, с церковної пушки винилисмо зол. є; сх. і, злож. бр. гр. к; сх. аї, злож. бр. гр. вї; сх.

кї, злож. бр. гр. кє; сх. гї, злож. бр. к; сх. дї, злож. бр. гр. ка;
взялисмо од п. Василя Гроця за схацки зол. еден и гр. з, хо-
дили братия перед воскресєнієм Христовымъ, било зол. д и гр. нї;
сѣ другои таблицѣ взялисмо зол. д сповна, сх. єї, злож. бр. гр. з;
сх. зї, злож. бр. гр. дї; сх. зї, злож. бр. гр. ї; сх. нї, злож. бр.
гр. нї; дали їх мосцове панове зол. з и од п. Прокопа Пивъничъ-
ного зол. а и гр. к, одъ л. Григория, Онискового зятя, взялисмо
зол. а, з церковной пѹшки винялисмо на воскресєніє Христово
зол. д, гр. єї.

В року Божомъ ҃ѣхне, мѣсяца іюля (дня) ҃ѣ, по св. пророку Илиі. Приходъ тогож року: напередъ от погребу іего мосци небожчика п. Григорія отдано намъ зол. и, п. Андрей Медицкій дал на воскъ зол. а, от погребу небожки панѣ Торбиной отдано зол. в, от погребу небожки панѣ Ивановой зол. а, п. Пантелимонова, вдова, дала от погребу зол. а, гр. єі, п. Столярка дала от погребу зол. а, п. Ворони от погребу дала зол. а, гр. г, п. Ілияшъ Китовичъ далъ на схацки зол. г, гр. к; далось отцу ігуменови гр. к, п. Столяръ далъ от погребу от панѣ зол. є, гр. в; панове братия виходили перед святыми перед Божим народжином зол., гр. єі; перед святыми взелисмо с пушки зол. г, итем з другой таблицы взелисмо зол. а, гр. иі, взелисмо от п. Василя Деревенского зол. а, расхода: служба Божая братерская коштуеть зол. г и гр. к, взялисмо од погребу од Кушнера зол. а и гр. і, расходъ: коливо братерское подчас запусной суботи коштуеть зол. г и гр. к, расходи подчас квѣтноѣ недѣлѣ: далисмо од хуст церковних зол. а и гр. к, далисмо за воскъ на воскресение Христова зол. з и гр. і, далисмо на оливу зол. еденъ и гр. к, расходъ подчас св. Онофрія празник(а) видалисмо золотих з, расхода (на) рождество св. Іоана Крестителя служба Божая зол. д, Семионъ Мечникъ одебралъ с таблицъ зл. д, другимъ разомъ одебралем зол. д і гр. иі.

В томъ же року ѿхнѣ постановилисмо слушнии расходы: на-
перед купилисмо воску фунтовъ 41, далося за него зол. 61, (служба)
на св. Іоана Богослова коштует зол. 1, гр. 1, ітем от свѣчъ челяд-

них далось од роботи гр. єі, от хустъ от праня далось гр. ѳ, млодзіенцум, що з свѣчами служили, далисмо гр. гі; от скринки, що змѣста принесли, далось гр. кі; за риби для его милости отца епископа зл. і, гр. єі, за вино, за хлѣбъ бѣлий зл. гі, парастас в подчас сошествія Св. Духа видалисмо зол. в и гр. кі; подчасъ празнику Св. Троици видалисмо для сиѣвакувъ почестоване зол. к и гр. і, *и такъ далѣе...*

Суми приходної в тим року Божом ҃ѣхис, мѣсяца іюля дня 11, чинит сума зол. девятдесят подлуг рахунѣку звиш вписанного реестру, а росходу през цалый рок на потреби церковниа до сего часу учинилося зол. сто.

Podług porządku artykułów brackich y prowizorstwa, będąc od ich mościów panów bracy naszej bractwa cerkwi Lwowskiej Stauro-pigion cerkwie Usnienia Przenaswietszey Panny Marij do wysłuchania rachunku przychodu y roschodu bractwa cerkwie s. Onufrego, manastyra Lwowskiego, deputowanie, zwysz uczyniony rachunek roznie pomieszczony y rękami naszymi podpisuiemy się. Roku 1686, die 18 iulij: Bazili Korendowicz m. p., Stefan Lawryszowicz, Piotr Affendyk m. p.

В року Божом ҃ѣхис приход, мѣсяца августа дня 1: а схацка, зложили братия зол. а и гр. єі; д сх., злож. бр. зол. а; з сх., злож. бр. зол. а и гр. к; от небожчика Мелника взялисмо от погребу зол. в, п. Андрей Медицькій дал за родителку свою на воскъ зол. а и гр. кі, з сх., злож. бр. гр. кд; и сх., злож. бр. гр. ді; і сх., злож. бр. гр. кѳ; взялисмо от погребу од п. Данѣеля, Онискового зятя, зол. а; м сх., злож. бр. гр. ді; сходної с пушки винелисмо зол. з, с церковної с пушки винялисмо зол. д и гр. к, п. Θεодоръ Лазарович дал зол. а, ходили панове братия перед рождеством Христовимъ, выходили зол. є; дали нам их мосцове пи. месцане зол. ѳі, гр. кі; взялисмо от пана Иляша Китовича за схадски гр. кз, од п. Василя Гроця взялисмо зол. а и гр. і; кі сх., злож. бр. гр. ка; и сх., злож. бр. зол. а и гр. 11; єі сх., злож. бр. гр. ка; з і сх., злож. бр. гр. ка; 11 сх., злож. бр. гр. к; ѳі сх.,

злож. бр. гр. з; сѣдачия братия з образомъ приобрили зол. з и гр. к на св. Георгия, отъ погребу небожчика п. Василя Деревенского дано нам зол. д, ходили пп. братия з таблицею на св. Георгія, выходили зол. в; сх. к, злож. бр. гр. з; сх. ка, злож. бр. гр. з; сх. кг, злож. бр. гр. і; перед Богоявлением ходили братия с таблицею, выходили зол. з и гр. к; панѣ Сачковая дала нам од погребу зол. к, од п. Григорого Столяра дано нам зол. а, и гр. г, од п. Базиліого Кравца дано нам гр. к, од п. Стефана Кишки дано нам зол. а и гр. з, од п. Красовского померла дѣвка, дано намъ зол. к; п. Драмаилик Кравецъ дал од дитины од мѣсца гр. к, Хомѣцки рибар дал од брацтва зол. а и гр. к, п. Андрѣй Гарбаръ од процесіи дал нам зол. а и гр. є, п. Ендрѣй, цо в замѣку, дал гр. є, на воскресение Христово, дали намъ их мосцеве панове воску пул каменя, п. Дмѣтер Мѣчник дал воску на хвале Божо камѣи, п. Подвоеводжа замкови далъ нам зол і, п. Стефанъ Лавришевичъ, п. Семионъ Лавришевичъ дали намъ зол є на поклон его мосцѣ (о. епископа), во св. великую пятницу ходили братия, принесли нам зол. к; перед св. Опофрием ходили братия—зол. д, подчас празнику водосвятия выходили зол. в, на Св. Тройци при водосвятию выходили зол. в, од отца Василя од кухарки дал нам зол. в, од небожки Зоссекчанки од брацтва зол. в, п. Стефан Холод дал за схадски зол. а; схадска кд, зложили братия гр. кг.

В року Божом ҃ѣхпз розходъ: наперед на Преображеніе за овоц далисмо зол. а, од роботи до служенія свѣч далисмо гр. кз, од праня хустъ церковних далисмо зол. а и гр. з, за оливу—гр. є, Василеви, дякови, кеди хоровалъ, далисмо зол. а, *и такъ далѣ.*

В року Божом ҃ѣхпз приходъ, мѣсяца августа дня ҃: а схадска, зложили братия гр. г, взялисмо от п. Иляша Маляра зол. г, в сх., злож. бр. зол. а; од Иляша Соляра взялисмо зол. к, од п. Ясѣнѣського—зол. а, од небожки Красиной од мѣсца дано нам зол. г, од п. Ивановой Малярки взялисмо зол. а, од п. Ляшковской дано нам зол. к, од п. Семиона Супрановича зол. з, од п. Павла Мѣчника зол. а и гр. кд, од таблицѣ пред Божим нароже-

піем зол. а, гр. ѳ; сх, г; злож. бр. гр. г; сх. д, злож. бр. гр. нї; є сх., злож. бр. зол. а, гр. ді; з сх., злож. бр. зол. а и гр. єї; од их мосцевъ на поклон дано нам зол. г, на святую великую пятнецю ходили братия з таблицею, виходили зол. є и гр. н; сѣдѣли братия з образом, випросили зол. г и гр. єї; в тен же день св. Георгія ходили инии братия по цвинтари, по базари, випросили зол. г и гр. і; пѣршей раты взялисмо од п. Базилюса Кравца зол. а, од п. Ляшковскої взялисмо зол. і, другим разом—зол. є, их мосцове панове мѣщаніе дали нам воску фунтовъ єї, итем дано нам на воскресение Христова воску фунтовъ єї, з сх., злож. бр. гр. гї; и сх., злож. бр. гр. і; в пятницу перед Св. Троицею братия принесли зол. един, гр. пятнайцять з таблицѣ, въ день Св. Троици з таблицѣ од служби Божой даной взялисмо зол. а, гр. кз, в тенъ же день при водосвятию ходилъ п. Романъ Кравецъ з таблицею по цвинтари, виходилъ зол. в, в тен же день служби Божой великой з таблицѣ грош. зї, в день св. Онофрія при службѣ Божой даной з таблѣцѣ зол. а и гр. єі, при водосвятию виходили братия зол. а и гр. кз, в тен же день св. Онофрія з служби Божой великой з таблицѣ гр. к, по св. Онофрію в недѣлю взялисмо од п. Андрея Медицинского зол. в од погребу.

В року Божом ҃ѣхнѣ расходѣ, мѣсяца августа дня 5; на Преображеніе далисмо за овоц гр. нѣ, подчас преставления св Іоана Богослова коштует нас служба Божая братерская зол д, выкупилисмо пошеніе, котрое било заставное на право, оддалисмо зол. г, его мосцѣ отцу епископови поклун - видалисмо зол. кѣ, *и такъ далье. .*

Ponieważ w przeszłych sessiach przed spółbracią swoją za deputatją do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio całego bractwa Staupigialnego cerkwi Wniebowzięcia Naswietszey Panny, z ktorych panowie starsi bracia: p. Piotr Zeski y p. Wasil Klementowicz z dworocznych przychodow y roschodow uszynili rachunki, z ktorego relatij cale ucontetowane y dac wiarę zeczy za prace onę podziękowawszy. Судизме, да получет нагороду. A teraz onym, przy obecności drugij spółbraciey onych, my, iako e gremio prowizorowie,

uproszeni y zesłani y na niego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnym czynią(c). Działo się anno Domini 1686, iuly 29 veteris. Mikołay Krassowsky m. p., Jan Mazaraki m. p. Po ktorym kwiecie przystompilismy do rewisiei rzeczy przy cerkwie s. Onofrego, w skarbcu zostaiących.

Приходъ ꙗ́хпд (року), от дня 1 августа: в недѣлю пред Успеніем Пр. Богородици приходу з схацки мѣстной гр. вї, од п. Петра Антоновича от погребу гр. 1, от п. Конста(п)того Мосіонжника от погребу зол. а; сх. другая, злож. бр. гр. з; четвертая сх., злож. бр. гр. ѳ, з пушки церковноѳ взяли пп. братия зол. є и гр. вї, з пушки брацкоѳ знову вишіелисмо зол. а и гр. н; сх. пятая, злож. панове бр. гр. н, з церковноѳ пушки знову виняли зол. в, од п. Глинскаго од погребу взяли зол. а и гр. ї; сх. мѣсячная, злож. бр. гр. вї, сх. мѣсячна, злож. бр. гр. кє, дал Холод на схацки гр. в1, от Гребенника от погребу зол. еден, от хлопа от погребу гр. вї, у св. Покрови выходили п. братия зол. и гр. двацятъ, взяли от панув мещановъ талярув д битихъ, от отца Васияна зл. з, легация от п. Ламбуцкого зл. н, от п. Петра, от Столяра, от погребу зол. еденъ, от п. Миколая Жиляка от погребу зол. и гр. з; сх. осмая, злож. пп. бр. гр. зї; сх. девятая, злож. пп. бр. зол. и гр. 1; сх. десятая, злож. пп. бр. гр. к, выходили панове братия с пушкою п. Василий з паномъ Прокопомъ зл. д и гр. к, п. Янъ Китовичъ з . . . . . выходили с пушкою зол. г и гр. вї, п. Штучка з паномъ Ендрѣем—зол. и гр. зї, от п. Романа зол. г, панове мѣщане дали воску фунтувъ єї; сх. одинайцятая, злож. пп. бр. зол. еден; с пушки церковноѳ випялисмо на рождество Христово зол. осмъ, сх. дванайцятая, злож. пп. бр. гр. кз, п. Семпон Александровичъ дал зол. караного, п. Роман Яскулт дал зол. караного, от Головецкой легации зол. д и гр. ї, от Бервенчихи зол. г, от Кравца от погребу гр. єї, от Якуба Перекупня за погрѣбъ зол. з, сх. гї, злож. пп. бр. гр. єї; от п. Афендика от погребу зол. два; сх. дї, злож. пп. бр. гр. єї, на воскресение Христово выходили панове братия с пушками зол. одинайцят и гр. ї, за скриню зол.

осм и гр кд, от п. Данѣла от вписаня зол. еденъ, с пушки церковноѣ—зол. сѣмъ, сх. єї, злож. пп. бр. гр. кз; сх. зї, злож. пп. бр. гр. к; з образами, що сѣли у св. Юра, и с пушками виходили зол. дї, от п. Троцѣнской легациѣ зл. девятнайцят, сх. зї, злож. пп. бр. гр. ої, на св. Онофрія виходили пп. братия зол. г и гр. шѣспайцять, от погребу от п. Петра Крутовича зол. к; сх. нї, злож. бр. гр. г; славней памяти п. Якуб леговал зол. к, кторес ми от шукали от пана Яна Ламбуцко(го). Сума персерта доходовъ церковнихъ зол. рѣз, гр. з.

Росхудъ тогож року: от хустъ праня гр. єі по Успению, на оливу взяли зол. еденъ, напред служба Божая на св. Іоана Богослова зол. д, гр. зї, далисмо за оливу зол., гр. к, на вускъ далисмо зол. ка и гр. г, брацкая служба Божая на св. Іоана Крестителя зол. д, брацкій парастас перед запусти зол. г, поклон его мосцѣ отца епископа золотихъ кз, служба Божая брацкая на св. Іоана Богослова зол. д, для браци почесна зл. и гр. ї, коли до епископа ходили, *и такъ даље...*

Te rachunki odebralismy, będąc od ich mościow deputowani za zgodą wszystkich pp. bracy s. Onofrego, nie na to nie contradicciujących: Mikołaj Mihalewicz, Laskowsky.

По елекѣции пановъ старшихъ братий в року ҃ѣхпѣ першой схацѣки зложили пп. братия гр. пятнайцят, вторая сх., злож. пп. братия зл. л, гр. г; от погребу п. Григория зол. три, братия злож. третій сх. гр. к, от погребу от Костантого Мосіонжника зол. л и гр. єї, сх. четвертая, злож. бр. гр. з, сх. пятая, злож. бр. гр. ка с пушки церковноѣ—зол. н, з брацкой пушки зол. з, от погребу от Дрималика зол. к; сх. шостая, злож. бр. гр. о, от п. Іоановоѣ Братусовоѣ дал зол. з. Року ҃ѣхпѣ, юлѣя ҃ днѣ сх. седмая, злож. бр. зол. един; сх. осмая, злож. бр. гр. лї, от погребу от Солярки зол. и гр. єї, от погребу от п. Яцентого Кравца зол. еден и гр. ї, сх. девятая, злож. бр. гр. ої; сх. десятая, злож. бр. гр. кї; панове братия виходили с пушками предъ Божимъ нароженіемъ зол. штирнацят; сх. одинайця(тая), злож. бр. зл. и гр. є, на рождество Хри-

стово с пушки церковноѣ взялисмо зол. ѳ, от п. Базилого Гроця зол. един и гр. с; сх. дванайцятая, злож. пп. бр. гр. гї, сх. тринайцятая, злож. пп. бр. гр. з, взялисмо с пушки церковной на парастас зол. г, сх. чтирнайцятая, злож. пп. бр. зол. а, гр. зї; сх. пятнайцятая, злож. бр. гр. і, от п. .... легаціи зол. н; сх. шеснаста, злож. пп. бр. гр. аї; сх. сѣмнайцятая, злож. пп. бр. гр. ді; панове братия выходили с пушками зол. и гр. і, п. Лашковский легаціѣ дал зол. і, панове мещане дали на поклон его мосцѣ (о. епископа) зол. кї; сх. осмнадцатая, злож. бр. гр. гї, панове бр. выходили на Св. Троици с таблицею зол. три и гр. і, на св. Онофрїя выходили панове братия с таблицею зол. з и гр. єї. Приходу з тихъ двохъ страницъ чинит сто сѣмнайцят зол. и гр. сї.

Ponieważ w przeszłych sessiach przed spółbracio swoją za deputacją do tych rachunkow od pp. deputatow e gremio bractwa Stauro-pigialnego cerkwie Wniebowzięcia Naswiesz Panny zesłanych, panowie starsi bracia p. Dmitr Kuzmich, p. Jan Wasilewicz, p. Andrzej Prokopowicz, p. Daniel Pionowicz z rocznego przychodu y roschodu uczynili rachunki, z ktorego relatyey cale ocontentowani, daie wiare, zaczyn za prace onym podziękowawszy (от Вышняго да получают нагороду), а teraz onym przy obitności drugich spółbraci onych my, iako e gremio prowizorowie, uproszeni y zesłani y naszego całego bractwa imieniem quituiemy y wolnemy czynim. Działo się anno 1690, die 15 veteris iunij. Mikołaj Krassowsky. Cyprian Kisielnicky m. p. Piotr Semionowicz m. p. Νικολαι Μηχαλοβητης.

Росхудъ в том же року ꙗко: видалисмо на замокъ до шафки церковной гр. кї, и такъ далѣ... Тая (т. е. 132) страница чинит росходу зол. рзї и гр. а.

В року Божом ꙗко: на св. Онофрия елекция: п. Дмитер Кузьмински пѣршій, п. Пантелимон Лукашевичъ вторій, п. Андрей Проко(пович) третій, п. Ян Китович четвертый.

В том же року виш подписаном приходу за п. нашихъ братий старшихъ золотихъ ѿ і зол. в, в том в року росходу зол. ѿ і зол. в; в том же приходу і росходу зосѣтаѣ зол. вусмъ.

В року Божом ҃ѣхнѣ пп. старшини: а) Дмитер Кузминский, в) Пантелимон Лукашевич, г) Андрей Прокопович, д) Стапѣслав Іванович.

В року Божом ҃ѣхнд пп. старшини п. ¹⁾, п. Осеодоръ Лазарович Іоссович дал зол. а, п. Даниел Петърович дал золот. а и гр. з, Иржи Полянъскій—гр. нї, дал Ян Скилевич гр. нї, Григори Скачквиревичъ дал гр. и, Стефан Григорович дал гр. нї. Семион Гроц дал гр. єї, Ян Ярославскій—гр. нї.

В року ҃ѣхог прихуѣ зол. ҃д и гр. з, росходу зол. ҃ и зол. и.

В року Божом ҃ѣхоє пп. старшини св. Онофрія дали прихуѣ і росхуѣ золотих: прихуѣ трийцят і штири, росходу золотих штиридесят і еден.

В року ҃ѣхоѣ прихуѣ зол. сѣмдесят і гр. єї, в росхуѣ зол. сѣмдесят і золотий.

В року ҃ѣхн прихуѣ зол. двѣстѣ (и) зол. и. в росхуѣ зол. саз, зостаєт зол. три и гр. сѣмѣ.

Року Божого ҃ѣхна прихуѣ золотих ҃ і золот. з і золот ѣ, гр. є, росходу золот. ҃, зол. о, зол. в.

Року Божиѣ ҃ѣхѣ на тих зол. трицят видалим своих гроший: на самий перед зол. д и гр. сѣмнацят, другимъ разом зол. и гр. з, знову далисмо с тих же гроший зол. г и гр. к, далем от свѣч с тих же гроший зол. г и гр. вусм(над)цят, нарастас коштуєт братскій зол. г и гр. к и д. ²⁾

Наперид ³⁾ пан Столяр Петро, утем п. Столяр Григорий, ут. и. Дудка Осеодоръ, ут. и. Василий Гроцъ, ут. п. Роман Мѣчник, ут. п. Стефан Кищевичъ, ут. и. Илияшъ Китовичъ, ут. и. Даниел, п. Ян Китовичъ. П. Илияш Китовичъ, п. Григорий, п. Осеодор, ... п. Петро

¹⁾ Въ подлинникѣ пробѣлѣ.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 983.

³⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1005, или СС. № consig. 459, „счетовъ 1691~1716 гг.“, стр. 1, 4, 6—31, 33—35, 37—54, 56—57, 59—93.

Столяр, п. Петро Даниловичъ, п. Василий Гроць, п. Стефан Холод, *wsprawie abies między sławetnimi bracio, albowiem pp. bracy na pana Stefana,—yż nie był na pogrzebie nieboszczyka oycy iepiskopa, za to powinien dac y Dudka tyż. Ukontentował sie p. Stefan dekretem braterskim, obiecał pan Stefan pare swic funtow 2 na Boże narodzenie.*

В року Божом ҃ахѹа, мѣсяца януария дня кє, приход: схода-ска а, зложили панове братия зол. а и гр. є, од п. Вѣлѣковички взялисмо зол. г, от погребу Литвинѣка—гр. вї, сх. в, зложил бр. зол. ѳ и гр. ки, од п. Іоанна Кулѣпѣнѣского дал. зол. а и гр. є, п. Гареновскій дал зол. а, од п. Базилои Кравчихи дала зол. в и гр. вї, сх. г, злож. бр. гр. з, ходили панове братия перед воскресіем Христовым с таблицею, выходили зол. ѳ, од п. Лясковского зол. г, од погребку студента зол. а и гр. єї, на недѣлю Өомину виналисмо с пушки церковнои зол. ѳ; сх. д, злож. бр. гр. ї, панове бр. сидѣли зъ образами под св. Юром, принесли зол. а и гр. кз; с таблицею ходили панове бр., выходили зол. а и гр. кз, од погребку взялисмо, дал п. Коць зол. к, од п. Ляшковского взялисмо зол. в; сх. є, злож. бр. зол. з, от вписованя п. Базилого Лукашевича до братства—гр. кг, ходили бр. з таблицею по мѣстѣ перед празъникомъ Св. Троицы, выходили зол. г и гр. є; у раннои служби Божои выходили зол. а и гр. є, знову гр. з, от погребцу грош: вї, и такъ далѣе.....

Львовскій Ставропигиальный архивъ, № 946, Liber electionum, лл. 1—79, 81—104, 190—191.

Тамъ же, № 983, или WW. № consig. 476, стр. 1—11, 13—15, 17—19, 21—29, 31, 33, 35, 37, 39, 41—42, 45—50, 52—58, 60—75, 77—86, 88—118, 120—121, 123—135.

Тамъ же, № 1005, или CC. № consig. 459, стр. 1, 4, 6—31, 33—35, 37—54, 56—57, 59—62, 64, 66—93.

Тамъ же, № 1027, или CO. № consig. 558, стр. 11, 14—35, 38—39, 41.

---

5. Протоколы засѣданій Львовскаго Ставропигіального братства
за 1686—1725 rr. ¹⁾.

Plantatio porządku i elektiey prawosławnego bractwa Lwowskiego Stauropigion cerkwie sławnego Uszenia Przenaswiętszej Panny Mariey Θετοχος η Παρθενος, roku Panskiego reparatae salutis humanae MDCLXXXVI, die XXI mensis aprilis novi, XI veteris, niedzieli Θωρονος, po sławney uroczystosci swiāt Zmartwystania Pana y Zbawiciela naszego ĩc Xā, uchwalona.

Reassumptya z przyczyn niżej wyrażonych przedłużoney aliqua intercapedine bractwa naszego Stauropigion elektiey, w przeszłych aktach tegoż bractwa interesowaney, taki o sobie daje w potomne czasy wywód tym wyswiadczeniem swoim, iż wszelkie rzeczy porządkiem ustanowione, trwałe, pożyteczne i z pochwałą odprawowane bywają. Porządek bowiem dobry jest wszytkiemu naturą y sposobem czynienia ten, gdy gdzie nienaruszony znayduie się, doskonałość wszelką ingenerat w sobie y wydaie; którego jako przestrzegać należy, daje napomnienie Doktor narodow z wybranego naczynia swego, w te słowa opisując: „Ale niech wszytko będzie uczciwie y porządnie“ — „Всяке благообразна и по чину да бываютъ“; y w drugiej epistoliey swojej do Kolossan, z dobrego porządku toż naczynie wybrane, ciesząc się, takową ust swoich effundit verborum concinnitatem: „Аще бо и плотию отстою, но духом съ вами есмъ; радуюся и видя вашъ чинъ и утверджене вашея вѣри, яже во Христа“. Damascen święty naucza, mówiąc: „wiedzieć potrzeba, yż porządek iest dobrą rzeczą y jako naylepszą, ktory każdemu w przyrodzeniu właściwego iest zachowanie“; zalecaiąc go nawet y poganscy poetowie rythmem swoim intonują: „Ordine cunctarum stat gloria

---

¹⁾ Библиотека Оссолинскихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

rerum“ etc... Któryż porządek ma być naylepszy i nayświętobliwszy, jako союз братолюбя, to iest ziednoczenie braterskiey miłości, ieden ku drugiemu równą komparuiąc się sympatyą. Powabia do tego psalmographią swoją z krolow krol, śpiewając: „Се нынѣ что добро и что красно, яко еже жити брати у купѣ“. I dla tegoż godni wspomnienia, niesmiertelności starożytni bractwa tego ktitorowie, zelosi prawosławia w tym przeznacznym miescie Lwowie Rossyjskiego narodu w Duchu Świętym cerkwie wschodniej, matki swey synowie, antecedanei nostri, mając ac profitendo союз любви, uważwszy i przejrzawszy się w tym, yż ordo universi totius est vinculum et salus, ac ordine suo cuncta stant principia, na żadną nie przychodzą, gdzie porządkiem res moderantur, konfuzyą; przeto, za szczęśliwą, od Boga daną святѣйшаго ojca y pana Eremiasza, thronu apostolskiego Konstantinopolitańskiego patryarchy wselenskiego, w kraiach Rossyiskich bytnością, wizituiącego diaecesję provinciarum Rossiae, pastwy swojej owieczek chrystusowych, sobie powierzonych, za szczęśliwego panowania najasniejszego króla i. mości polskiego Zygmunta Trzeciego, temuż światijszemu patryarsze, iako naywyższemu pasterzowi, oddawszy należytą synowską rewerencją i stawszy się ręki jego błogosławionej uczestnikami, suplikowali o postanowienie i konferowanie z błogosławieństwa jego porządku i artykułow bractwu tutejszemu, благолѣпію и благостоянію cerkwie świętey, w tym mieście Lwowie, sub eclogio articulo przesławnego Uspienia Przeczystey y Przenaswiętszey Panny Mariey Matki Bożey erigowaney, uprzywilejowanemu, jako świętobliwe desiderium takowe antecessorow naszych pochwalając y ojcowsko błogosławiąc ojciec patryarcha, snadnie od niego porządek opisany artykułow swoich, w jakiéy obserwancyi zachować go to nasze sacrum confraternium powinno, tamquam de monte Sion, ex suprema onego hierarchica ecclesiae potestate fundamenta pobożnego bractwa swego locandi otrzymali, в нихже, яко у законѣ Господни, поучаться день и нощь; заповѣдь бо Господня свѣтла, просвѣщающая очи; y będą iako drzewo secus de cursus aquarum wszczepione w inkrementach swoich

owoc błagóчестя wydawali y od tegoż owocu prawdziwymi synami prawosławia, idiomate Ставропія, to jest Креста, знаменуюцеся—bractwem, iako napisano: „и одъ плода ихъ познають“, poznawani. Custodiendo legem Domini, ne et iota plenitudinis eius auferatur, любо вся держащеся, vinculum enim est, iako namieniony Doktor gentium opowiada, „perfectionis charitas, y gdzie miłość tam y Bóg przebywa“. W którym to porządku i artykułach bractwa naszego Stauropigion cerkwie pomienionej Lwowskiej z błogosławieństwa swiatijszaho patryarchy, od najaśniejszych krolow ich mościow Polskich, panów miłościwych, szczodrobliwie uprzywilejowanego i synodalnie dekretami oekumenicznemi tak od swiatijszych patryarchów, iako y przeoswieconych archiepiskopów, metropolitów Kiiowskich, y Boga miłuiących iasnie przewielebnych episkopow prawosławnych, velut lapide angulari, stwierdzonego,—y ten postanowiony, regulariter canónnicae pharó serenius wyrażony, eminent artykuł, aby quotannis, certo stato tempore, pierwszej po sławnym swiāt chwalebnych Zmartwychwstaniu Chrystusa Pana niedzieli, która się nazywa Θομια, odprawiwszy pilny examen rachunkow przychodu y rozchodu brackiego y zdawszy z siebie przeszłoroczne urzędy, znowu ichmoscie panowie bracia z posrodku siebie wszystkich na cały rok, poczynający się od teyże niedzieli Θομια до takowey że, w przyszłym roku odprawiającey się, candidatos obierali czterech starszych y drugich czterech młodszych do nich assessorow y innych officialistow, ministerio cerkwie Bożey y temu pobożnemu bractwu potrzebnych. Więc co jest tak durable, żeby kiedy ex orbita porządku swego nie schibieło? co tak adamantinum aheneumque, ne commoveatur? albo tak świątobliwego ne violetur? Doznała oiczyzna nasza, kraie Rossyiskie, paroksyzmu tego, jako wszystkie stany, w porządku y konsystencyi swoiey ex orbita poruszone; jeśli przeszłych nieprzyjacielskich najazdów od roku tysiąc sześćsetnego czterdziestego osmego, iaka rerum stała się catastrophe, komputerując,—coż daley sequentibus? Daleko bardziey: roku tysiąc sześćsetnego siedmdziesiątego wtorego, krwawą kataklizmi

oblewając się admiracją, powzięła swoją wielką odmianę, kiedy tegoż roku, iakoby de specu infernalis barathri flammivomus y na wszytek swiat wściekły y zjadły abyssi Machomet bisurmański Buziris, wybuchniony, popolity eo immanissimus wszystkiemu narodowi chrześcianskiemu, rabidior cerbero tricipiti ac ferocior dracone decicorne, hostis, z niezliczoną saraceńską y azyatycką hałastrą, manubias, poimanych y zabranych chrześcian w ciężkiej niewoli, więzy wprowadzając, innych mieczem conficiendo et omnem superficietem terrae prawie Phaetontico w Podolskich kraiach incendio devastando, ius fasque omne proculcando, templa Dei profanando et tamquam in novo Pharaone ludzie chrześcianscy intentum tyrannidis od niego passi; a potym miasto Kamieniec Podolski cum circum adiacentiis pod tyranską swoją potentję odebrawszy, wszystkie tenebrarum, barbarorum suorum legiones, nefaria foedae originis suae agmina pod te miasto Lwów rozpuściwszy, strasznym ścięto oblężeniem, tenże Lwow, terrarum Rossiae decus, circumcludendo oppressit, wielkimi machinami hucznemi ustawicznym przez kilka niedziel codziennie y nocnie strzelaniem, podkopami, szturmami, intra viscera samego miasta dobywając się, extremum prawie satanae virus suum effundendo, intripidi iednak nec nutantes oblężeni ludzie w mieście tym Lwowie zostając, coelum suspectantes et Deo Vindici nominis sui supplicantes, Którego, iako wszechmocnego y prawdziwego swego assessora, praesidio, takowym impetom, iako mogli, resistebant. Et tandem dextera Domini fecit virtutem, yż zuchwały y chciwy żarłok eversionis miasta tego, krwie tyran, non praevaluit portis suis Protectrice Maria, cerkwie naszej patronki, tot miraculorum Operatrice, Christi fidelium animas vindicante; verum propere iako famelicus auri ad obturandas fauces suas na okup zezwolił, y tak intra spem et metum oblężeni w miescie zostając, a nie mając zupełnego lytri pretium, które na ośmdziesiąt tysięcy talerii bitych dać sobie tenże łakomca okrutny postanowił, in parte dało miasto, składając się, kilka tysięcy talery, gdzie y cerkiew nasza splendorem swoim srebrnym przykładać się na ten okup musiała,

a residuum in maiori parte niemogąc dać: wywiezione ante incur-
sionem tego nieprzyjaciela w insze kraie fortunas et facultates suas,
maiąc tedy in pignus temuż nieprzyjacielowi z narodów religionum
miasta tego per binos cives pro obsidibus, gdzie y z narodu rossyi-
skiego bractwa naszego starszych dwóch, selectissimos viros: iego
mościa p. Stefana Lawryszewicza i iego mościa p. Piotra Affendika,
ex consilio magistratu et praesidiariorum na ten czas miasta tego,
communi, wybrawszy, wydano do Kamieńca Podolskiego w zatrzy-
manie pohanom aż do wykupna. To tedy inauspicatum paradoxum,
odebranych od nas w niewolą spółbraci, na których ordo et cardo
rei bractwa naszego dependebat, iako y inne calamitosa temporum
infortunia, perturbarunt et retardarunt, rachunki et elekcyą naszą
brackę do teraźniejszego roku prolongowaną; lubo albowiem y ci
obsides panowie spółbracia nasi z drugimi aliarum religionum coob-
sidibus suis, protectia y klemencyą osobliwą neyjaśnieysego króla
iegomości pana miłościwego, teraz szczęśliwie panującego, z niewoli
siedmioletniey takowego zastawu tyrańskiego eliberowani, in propria
do nas zdrowo przed kilko lat revocati, jednak et ob interventum
innych impedimentów do elekcyi namienionej uchwalonego articulis
czasu przyść dawniey trudno było, częścią, iż w tych kraiach po
przeszłej obsidii od tegoż nieprzyjaciela ustawiczne formidines pe-
riculorum recru descendo non cessabant, częścią expeditiones belli-
cae, iak wiele ich było, każdy pamiętać może, distinebant, że y
niektorzy z panów braci naszych, z tych postrachów odiachawszy, nie
prędko do domów swoich powrócili, drudzy też to na seimy koronne y
w wielkiem księstwie Litewskim odprawuiące się, to y na insze akty
w sprawach cerkiewnych, iako y same konstytucye regni Warszawka i
Grodzińska: tytuło Religia grecka, wyświadczają, wysyłanie gremio te-
goż bractwa będąc, na kadencyą czasu niedzieli Θομινοи być wszyscy
praesentes we Lwowie in frequentia bractwa swego dla rachunków i
elekcyi odprawowania nie mogli, y drudzy trudne mając professionis
suae in ducendis vitae rationibus proventus, a wielkie ciężary na
siebie podatków włożonych w tem mieście ponosząc, w handlach

swoich kupieckiech dla poratowania swego odieżdżać musieli. Przecież iednak in tanta vicissitudine commotionis rerum respirantes w tey intencyi zostawali zawsze, non derogando ordini suo, ile czasu mieć wolnego mogli, kongregując się in sua synodia, iako rachunki, rewidując registra, tak y elekcyą przypominają, onę właśnie iakoby czyniąc, do skutku przywieść należytego sobie przed oczy reprezentowali, y do tego celu, aby nie opuszczać instituta articulorum suorum votis et consiliis suis, zmierzali. Tandem, cunctatione restituendo rem, pace aurea refulgente, za łaską y providencyą Boską unanimi inspiratione, iako ad fontem, unde rivuli благодати Божіа derivantur, do tychże artykułow swoich rectissimo intentionis calle recurrendo, w roku niniejszym, tysiąc szesćsetnym osmdziesiątym szostym, niedzieli uprzywileiowaney solemnitati aktu takowego, Θομινου konsekrowaney, rachunków, podług registrów pokazanych, lydio probabilius przesłuchali wszystkich, apparatusa y wszelką sacrae supellectilis ozdobę cerkiewną cultus divini accuratissime zrewidowali, obligując evangelisato prawdy verbo sumienia, każdy z osobna z tych panów braci swoje, którzy w administracyi y dyspozycyi swojej od wszystkich panów bractwa tego spółbraci przychody y rozchody od przeszley elekcyi do terazniejszey z pieniędzy utargowanych ksiąg drukarnie brackiej zlecone y powierzone mieli; jako y drudzy, którzy od nich expensarum w różnych ekspedycyach, sprawy okazkach, podróżniach y domowych, cerkiewnych y brackich restauracyach monastera świętego Onophrego, kwartałów prowizyi wielebnym oicom duchownym cerkwi swoich, drukarnie, szpitalom y szkole dysponsatorami byli, iż szczerze, pilnie y wiernie urząd szafowania swego we wszystkim stateram veritatis amplenando sprawowali, nic ku szkodzie y ujmie tych perceptorum proventuum et expensarum cerkwi y bractwu swemu nie czyniąc, y nie uczynili, registra calculum o tém wszystkim prawdziwie, bona fide, recta conscientia et puro corde omnia revelantes konnotowali, y cale zupełny wedle tych registrów ad archivum bractwu do schowania danych, nie w prywatę nie obraca-

jąc, rachunek bractwu swemu czynili. Czego wszystkiego coronide exacte imposita et antiquum morem prządków bractwa tego statu-
minando, invocato Divino Sancto Pneumate, Paracletō resonante
pāēne canticum occinētes: „Rex Caelestis, etc. etc“... „Царю небес-
ный, Утѣшителю, Душе истинный, etc. etc“... eoque finito hymno,
благодарене czyniąc y winczuiąc sobie in amplexu animorum szczę-
śliwego skończenia y zaczęcia przeszłych rachunków y nowej elek-
cyi do inauguracyi y kandydacyi panów braci starszych y innych
officialistów bractwa naszego, w teiże rezydencyi naszej postąpiliśmy:
nie nam, ale Temu, Емуже Ёмѧ Господь, Który jest alpha et
omega, ІѢ ХѢ, Principium et Finis wszystkiego na cześć y na
chwałę wieczną.

Tak, tedy congruo sententiarum suffragio zgodnie wotując, ob-
rali e collegio suo panów starszych dorocznych: pierwszego i. m. p.
Bazylego Korëndowicza, 2) i. m. p. Jana Mazarakiego, 3) i m. p.
Stefana Ławryszewicza, 4) i. m. p. Piotra Affendika, z tą prero-
gatywą, aby każdego roku, podług prawidłnego ustawu porządku,
artykułów bractwa naszego wspomnionych, canonizato tempore, zaw-
sze iure patronatus nostro przestrzegając, o niedzieli Ооминои ra-
chunki y elekcye panów starszych y innych officialistów brackich
ordynowane bywały, ne aliqua, strzeż Boże, incuria tego porządku
brackiego wszelkiey pilnosci godne instituta torpescant, ale utinam
vigeant iugiter vigilando et floreant in viridi resurgendo, augentes
bonum na większą chwałę wielkiego Boga y przenayświętszey prze-
czystey Panny Богородици, bractwa naszego Patronki, Którey en-
comio Успеня Іеу chwalebneго cerkiew nasza Lwowska szczyci się,
oney że świętą y błogosławioną promocyą, niech będzie to bractwo
nasze stauropigion propagationis divinae gloriae seminarium.

Assesorów zaś z panów braci młodszych także czterech obrali.
Assesores: i. m. p. Hrehory Rusinowicz, i. m. p. Mikołay Michale-
wicz, i. m. p. Kiprian Kiselnicky, i. m. p. Kortewicz.

Officia rozdane: imci p. Bazyli Korędownicz ma księgi wydawać do przedania, do których ksiąg klucze mają być u jego mości; tenże prowizorem starszym do oiców tak cerkwi naszej Успенія Пречистої Маріи, jako też do oiców monasteru s. Onofrego; tenże do szkoły także starszym prowizorem; tenże do odbierania ksiąg, gdy z drukarni jakowy tabor będzie wy-dany, y powinien będzie w regiestr wpisać, wedle ksiąg iakowych z drukarni odbierze.

Imci p. Jan Mazaraki do obsyłania zebrania braci w sprawach wszelkich należytych; tenże dozór w drukarni; tenże do legacyi wszelkich; tenże klucz ma mieć do sklepu tego, w którym kasny będzie skrzyni z pieniędzmi trzymał; przytem że klucze do pierwszych gmachow y izby sekretney y klucz do szafy, w której monumenta legacyine; w tej szafie pieczęć bracka ma cale zostawać.

Imci pan Stefan Ławryszewicz kasny z pieniędzmi szkatułę ma chować w sklepie bałabanowskim, sklepieniem będącym na cwin-tar y oknem; wchodzenie weń z cerkwi; klucz ode dźwi ma być do otwierania sklepu tego u imci pana Mazarakiego.

Imci pan Piotr Affendik cerkiewnym, raczey sosudochranytelnym; tenże powinien wszystką ozdobą cerkiewną podczas uroczystości zawiadywać: świecami, oliwą, dzwonieniem i puszką cerkiewną.

Imci pan Hryhory Rusinowicz do przedania ksiąg za wydaniem sobie przez imci pana Korędownicza; pieniądze ma oddawać z przedania do kasy co cztery niedzieli.

Imci pan Mikołaj Michalewicz szpitalnym prowizorem, leguminą i drwami do szkoły, także y puszką szkolną cum consensu, iednak, imci pana Korędownicza, iako starszego prowizora.

Imci pan Kisielnickiy imci p. Piotr Kurtewicz do ratusza należeć mają; cokolwiek by tam contra nationem z ublizeniem było stanowionego, mają to przed ichmościami in congregatione opowiedzieć.

Pisarzem imci pan Mikołay Krasowski.

Wszystkie tedy urzędy, iako się wyżej wyraziło tak z starszych ichmościów, jako też y iech assesorów, nie ma się żaden drugiemu w urząd wtrącać, ani wdzierać.

Darunki, budynki, murowania kilką panów braci konsensem nie ma być, aż zupełnei sesyi braci pozwoleniem zgodnem.

Aże nie mogło się zaraz zrewidować dobra cerkiewne post electionem dla różnych zabaw ichmościów panów braci y odiezd w drogie onych, dziś tedy d. 18 octobris veteris dobrze y porządnie zrewidowawszy, tu się wyraża, iako niżej roku 168-siódmeo.

W dolnym gmachu księgi, które się oddaie imci panu Korędowiczowi: № 277 Ewangelyi w seksternach, 5 edycyi dawney; № 510 Apostołów w seksternach, № 878 Psalmyr w seksternach, № 1008 Ochtaiów w seksternach, № 731 Trebników w seksternach, № 1 Tryod postna w seksternach, № 1 Tryod cwitna w seksternach, № 18 Tryfoloiów w seksternach, № 205 Służebników w seksternach, № 1172 Psalmyrek maleńkich nowey edycyi, № 1634 Modlitewek z Akafistkami, № 48 szestodników.

W gmachu górnym, w komnacie z izby sestralney dzwierzami, № 900 Polustawów na hrubym y cienkim papierze ze exemplarza Wileńskiego.

Pieniędzy gotowych, które się oddaia imci panu kasnomu: In primis: 1 worek talarow bitych № 853 wydane; 1 worek lewkowych № 518½. (Odmienione te lewki № 6140; taler lewek po f. 6, gr. 8; 1 taler po f. 7; jest za to taler 549: 2: y currenti f. 1, gr. 7) ¹⁾. 1 worek czerwonych № 63; w tymże worku czerwony ieden y Krystyneli № 20; w tymże worku № 33—21.

Bazyli Korędowicz, m. p.

Jan Mazaraki, m. p.

Γεώργιος Παπάρα αχε

Hrehory-Wasyl Rusinowicz, m. p. ²⁾

ιατρὸς μπαλαμπος.

Jakób Ławryszewicz, m. p.

Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Piotr Korty, m. p.

Mikołay Krasowski, m. p.

¹⁾ Строки въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ Писали и Rusinowicz.

Ten do Rzeszowa p. Mikołajewi na papier w . . . . woreczku (?) 1 worek cesarskich ortow № 1760, 1 worek tynfow № 1330, 1 worek monety dobrej, rachuiąc szostakow pięć, we złoty dziury iest, № 1046; 1) worek szelągow f. 157—25, ten się nie wydał; 2) worek szelągow f. 200 y ten wyięty y oddany; 3) worek szelągow f. 100 y ten się oddał; 4) worek szelągow f. 86—24 y ten się wydał; 5) worek szelągow f. 133—22^{1/2} y ten się wydał; 6) worek szelągow złotych f. 107—6; 7) worek szelągow złotych f. 45—20. Item poł czerwonego pozostałego złota od pozostały szat na tutejszych obrazow item.... łutow 9.

W sklepie pod szkołą, kędy księgi się sprzedają, iest papieru gdanskiego ryz № 63; na postną triod poczoł się dawać. Item prostego papieru ryz 44; ten na czasosłowce wydał się, jeszcze się dokupiło jako niżej.

Imci pan Kiprian ma być do szafowania, któremu j. pan kasny przy sesyi (ma) wydawać po kilkaset złotych, a gdy wyda, powinien czynić rachunek w sesyi przy ichmościach panach braciach.

Bazyli Korendowicz, m. p. — Jan Mazaraki, m. p. — Michał Krasowski, m. p. — Γεωργιος Παπάρα αρχιε ιατρος μπαλαμπος. — Νικόλαος Μιχαλοβάνης. — Piotr Korty, m. p. — Hrehory-Wasil Russinowicz, m. p. — Jakob Ławryszewicz, m. p.

Laus Deo. Anno Domini 1687, d. 29 decembris. Z tych pieniędzy, ktore są specyfikowane w tym reiestrze wyżej w sesyi, za zgodą ichmościow panow braci wszystkich dalo się z iednego worka imci panu Orchowskiemu, administratorowi dubra iegomości pana naszego miłościwego, a to względem wiederkafu od summy św. pamięci imci pana Korniakta, promocyi iego, talarow bitych dziesięć, to iest 10.

Tegoż dnia w teyże sesyi ichmościowie panowie bracia zezwolili y odesłali przez pana Mikołaja Michalewicza imci panu Korendowiczowi worek ieden, w którym szelągami złotych sto, a to w sprawach cerkwi Bożej.

Die 30 decembris novi calendaris. Z sesyi przy ichmościach panach braciach wydało się do szafunku panu Cypryanowi Kisil-

nickiemu worek ieden szelągów, w którym było złotych sto pięćdziesiąt siedm, groszy 25, to iest, f. 157, gr. 25.

D. 9 ianuarii, anno 1688. Od drukowania Tryody cwitnych ad rationem do porachowania, co wziął od p. Stefana Ławryszewicza z tych pieniędzy, co są w tym reiestrze wpisane, dało się mu worek ieden szelągów, w którym iest złotych sto, to iest fl. 200. Symeon Stawnicki.

Felix faustumque sit exordium novo incipienti anno ab Incarnatione Verbi Dei.

Anno Domini 1688, d. 15 ianuarii. Reiestr wypisanych ksiąg, wydanych z gmachu dla przedania imci p. Hrehorowi Rusianowiczowi, iako się niżej specyfikuje: 20 ewangelii, 20 apostołów, 50 psałtyrz, 25 połustawcow, 200 gramatyk, 30 ochtaiów, 50 trebników, 50 służebników, 25 szestodników, 100 akafistków, 100 psałtyrek małych, 3 trefoloja, 1 ochtai y ieden służebnik; przedali się na gruncie przed wydaniem tych ksiąg za fl. 32, za które pieniądze takie talarów bitych $3\frac{1}{2}$, tynfów 6 y szostak, po gr. 3 tynf; ostatek szelągi, które pieniądze oddali się imci p. Hrehoremu. Suma za te księgi 3523 (złot.), 20 (gr.), 30 tryody cwetnych wydało się do przedania a f. 26, co czyni f. 780.

De consensu wszystkich ichmościów panów braci księgi ochtai jałmużnej, ieden darowano oicu archimandrycie Serbskiemu od s. Sawy, na który dali byli kwit ichmościowie panowie bracia do pana Hrehorego, a że pan Hrehory nie chciał na ten kwit dać, zlecili panu Cypryanowi, aby zapłacił za te księgi fl. 24, a ten kwit do siebie ma wziąć. Latus za te księgi f. 4303, 20 gr.

Ta tedy księga nie od gmachu, ale od p. Krassowskiego.

Laus Deo. Anno Domini 1688, d. 8 februarii. Drugim razem panu Cypryanowi wydało się do szafowania z kasy worek, w którym szelągów iest złotych sto trzydziści y trzy y gr. $22\frac{1}{2}$, f. 133, (gr.), $22\frac{1}{2}$.

Tegoż dnia panu Mikołaiowi wydało się z kasy na leguminy do szpitalu y szkoły worek, w którym iest szelągami złotych ośm: dziesiąt y sześć y gr. 24, to iest f. 86—24.

Die 13 februarii. Lubo już tak wiele sesyi minęło, w których potrzeby cerkwi Bożej dla nie przychodzenia niektórych panów braci naszych odprawić y nie w nich postanowić się nie mogło, chociaż tak przez posługacza cerkiewnego, iako y przez samych niektórych z panów braci y przez pismo ciż ichmościowie zawżdy zaproszeni bywali; a że coraz zabawami swymi wymawiali się domowymi, że y se in congregationem zbraniali się, do tych czas cierpliwie to znosząc, z tą manifestacją naszą zatrzymywaliśmy się y one konotować zwlekali. Jednak teraz, widząc też oziębłość ichmościów ku nam y cerkwi Bożej, a nie chcąc daley tego cierpieć (będąc tak stricte obowiązani w tem bractwie, przysięgą przez nas wykonaną¹⁾), aby sprawy cerkiewne odłogiem nie szły, na ten czas przytomni oświadczamy się Scrutatori cordium et omnium internorum Penetratori, że to non in contemptum, albo uimę honoris ichmościów, albo zawziętości ku ichmościom, ale in bonum cerkwi Bożej, aby sprawy oney szły swym porządkiem, ustanawiamy y dajemy moc tym, którzy na ten czas znachodzić się będą, aby co videbitur justum et dignum pro ecclesia bez tych, którzy obesłani będąc, do coiozy braterskiego zejść nie zechcą, przytomni na ten czas kończyli, nie oglądając się na żadną w tem nie przychodzących niechęć y z domu contradictiæ i owszem praeccludendo po domach potestatem rozkazowania y w cerkwi Bożej sua auctoritate, a nie ex consensu omnium confratrum in congregatione, że o tem się stanowienia; y ktoby z panów braci co uczynił przeciwko tey zgodzie naszej, albo w tem posłuchał y wydał na jakiegokolwiek expensa, by y słuszne, z woli iednego,—tedy mu to do rachunku nie mamy przyiąć; takowych zaś, obowiązкови swemu braterskiemu dość nie czyniących, да судил самъ совитъ. A my w nienieyszey sesyi, ponieważ przez tak wiele lat sami to dobrze widzimy, że w długach, które na wygodę w sprawach cerkwi Bożej niektórzy panowie bracia sami de suo proprio peculio wygodzili, są niepokoieni, które im w prędcie pieniądze oddać się mieli z utargo-

---

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки

wanych ksiąg, uskarżając się na to niektórzy, że y interes od nich płacą swym własnym groszem y za krzywdę wielkie sobie poczytują, tedy, onym za tę uczynność y cierpliwość podziękowawszy, uznawamy, iż nic słusznieszego, iako *cuique, quod suum est, reddere*; przeto uchwalamy, aby długi wszystkie, które są zaciągnione w przeszłych leciech tak na sprawę z sukcesorami nieboszczyka pana Sloski u panów braci naszych, popłacić, iako y za papier, który od tech wielu lat, z którego w przeszłych leciech księgi wyszli, a dotychczas nie zapłacone panu Stefanowi Ławryszewiczowi, tak też y te pieniądze, które na dopłacenie trzechset ryz, z których jeszcze we Gdańsku zostaje dwieście, a sto już przywiezione, panowie Krassowscy swych własnych wydali pieniędzy, iako y te, co teraz na świeżą robotę zadać mają, we Gdańsku oddać, iako y inne, które by się kolwiek znaleźli, że są mire zaciągnione na potrzebę cerkwie Bożej y ex consensu panow braci; to dokładaiąc, aby tymże panom braciom z tych sum, ktore się im winne, wprzód wytrącić, ieśli kto iest co winien też cerkwie Bożej, albo z legacyi, albo za księgi, na swoją potrzebę wzięte, albo z czynszów y innych tym podobnych. A że zachodzi w tem jeszcze trudność, że za osmset złotych wydano ksiąg z gmachow cerkiewnych na zapłacenie długu panu Guzikowi, który ichmościowie panowie bracia nasi, iako *cives*, na promocyą wolności swej zaciągnęli byli y sami ten dług koequowawszy się złożyć y oddać, a w tem nasza tureczczyzna, w którą imci p. Stefan Ławryszewicz, imci p. Piotr Affendik, spółbracia nasi, pro obsidibus dani są; dług zaś ten, w niebytności ichmosciow, zapłacony przez kilku pozostałych musiał byc, za czem że do zapłacenia tego długu y ci ichmosciowie należeli. Pozostali panowie bracia wymogli na nas te księgi, aby im wydane byli na partią ichmosciow; nam to assekuruiąc, że ichmosciowie za powrotem swoim szczęśliwym w dług swym przez nas, cerkwi Bożej prowizorow im winnym, przyiąc mieli, a ieśliby nie przyszli, że im samym z ich długow potrącić mamy, na co się y podpisali. Teraz zaś, iako y przedtem, przez długi czas y za żywota nieboszczyka pana Kotoniego lubo cię

panowie bracia urgebant, aby się coequovali y, co na kogo przyi-dzie, złożyli y oddali; iednak ichmosciowie любительно do tego po-rachowania y coequovania się przyjsc nie chcą, a p. Kotionia przez tak wiele instancyj roznych, iako y samego iasnie przewielebnego im. o. episkopa Lwowskiego, n. m. pana, instat y uprasza, aby iey oddane byli czterdziesci czerwonych złotych, ktore na sprawę Slos-czynską użyczył, nie wytrącając tey sumy za te księgi, co są za 800 zł. wydane na partyą iey, czego y drudzy dopominaią się; po-nieważ czterech ich po kilkaset złotych zapłaciło, a drudzy nie dali. Przeto my, wiedząc dobrze, że do tey składki należą imci p. Ste-fan Ławryszewicz z imci panem Hrehorym, zięciem swoim, za kto-rego sam dał słowo przy nas, że miał złożyć drugim panom bra-ciom za niego y imci pan Affendik, po kilakroc roznie uprasza-liśmy y e medio sui panow braci swych wysełali, aby na tę coe-quatio zezwolili y odrachowali, a tak nas wszystkich, prowizorow cerkwi Bożey, iako y siebie uspokoiłi; a ze w tem ichmosciowie, iak imci pan Stefan Ławryszewicz, iako y imci pan Affendik contemnuat, prosbę naszą zabiegając, zeby przez to cerkiew Boża szkody iakiey nie poniosła, uchwaliliśmy, (ponieważ na tę koekwacyą tu in gremio nostro zapisali się ichmosciowie, ze oney podlegać mają) ¹⁾, te 800 złotych z długu onym winnego zatrzymać. W czem, ieśliby mieli iaką krzywdę, mają viam agendi z tymi, ktorzyby ich przesladowali, in foro fori. Drugą trudnosc uspokaiając z panami Krassowskimi, ktorym tamuie się oddanie 77 czerwonych złotych, ktore takze wy-godził był na sprawę z sukcesorami nieboszczyka pana Sloski, a to z tey racyi, ze podczas obsidium tureckiego na leguminę dali za niego miastu z karbony cerkwi Bożey złotych dwiescie, iako tez y za księgi, przez niego wzięte; zostaje winien złotych sto siedm, tym, jako deklarując, dajemy, ponieważ to było danie sine consensu panow braci, y cerkiew za niego dawac niewinna była. Tedy tego długu temu, kto będzie go pokazywał, nie przyimowac w rachunku, agat

---

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

un sobie z sukcessorami nieboszczyka pana Krassowskiego. Co zas się tknie długu za księgi winnego, in quantum iuż cale nie zechcą go successores zapłacić, a to względem tego, że w kamienicy onych przez kilka lat księgi leżeli, sit to in conscientia ichmościów. Tedy onym iuż y nie wytrącac, cedat to na czynsz onym. Księgi teraz nowo wydane, to iest tryody cwitne odebrane, wpisać zlecilismy. Drukarzowi tak za te księgi, co się mu ieszcze ex calculo według kontraktu pokaze, zapłacić, iako y z ochtaiow zatrzymane złotych czterysta y sukno dawno obiecane oddać, (y lubo cos trochi na podłym papierze przyłożył nad kontrakt, iuż tym czasem daruiąc) ¹⁾, pozwalamy y zlecamy. I daley, aby drukarnia taż wakowała, ale robiła, pilnego przyłożyć starania upraszamy y moc do stanowienia dajemy. O długi legacye y zkądkolwiek przychodzące cerkwi Bożey proventa w odwłokie nie puszczaiąc, ieśliby dobrowolnie oddać nie chcieli, do należytego pòzywać, y do egzekucyei przywoodzić, sądu zlecami; gdyż dosc w tym iuż uszcerbku ma cerkiew Boża.

Do Wilnia list odpisać na list bractwa stawropigialnego, do nas dirigowany, upraszaiąc o suplement księgami, ponieważ drukarnia ich zruinowana, upraszamy, y na prosbę ich abysmy się nie zdali być nieużytymi, a nieludzkimi, ponieważ pierwszy raz ta ich prośba zachodzi, wydać te księgi zezwalamy, a to w seksternach: ewangelią, ochtay, apostoł, tryod cwitną, trebnik, służebnik. Do manastyru Poczaiewkiego także trebnik jeden w seksternach na prośbę onych listowną wydać zezwalamy.

Do monastyra sw. Onufrego, ponieważ iuż nie po iedynokroc zachodzi nas prosba od wielebnego oica ihumena miejsca tamtego, że nie może z samych tych dochodów, które go dochodzą, sustentare braci y uprasza, aby przynaymniey na suknie braciom, iako y sami duchowni, tam zostające, upraszaią suplementować go, zaczem chcąc wygodzić prośbie ich, zezwalamy postaw sukna czarnego półkiernowego na złotych siedmdziesiąt kupić y onym in via lemosinae, a nie w powinność iakie zaciągaiąc cerkiew in futurum, gdyż

---

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

cerkiew ta ma dosć swoich wydatków, a przychody oney co raz szczupleją, onym darować, tą obowiązawszy kondycją, aby podczas festinitatum za daniem znać od pana sosudochranitelnego brata, albo wielebnego oica . . . . . cerkwi tey przysyłał dla odprawy soborem dla ozdoby oney, a gdy insza potrzeba okaże, y w monasterze aby przystoinych duchownych trzymał, a cztery razy do roku za fundatorów dobrodzieiów y braci pracujących sollenie odprawowali parastasy i służby Boże; na koływo, iednak, szafarz cerkiewny y świce koszt łożyc ma.

O kaznodzieię, ponieważ się tak przez długi czas zaniedbało, y słowo Boże opowiadane nie bywa na tak publicznem miescie, starac się primario mamy wszelkimi siłami, aby onego gdzie przewiedzić, a dopiero onym wiedziawszy, a zniosszy się z nim, należeć będzie przyiąć.

Naostatek, ponieważ do tych czas dydaskał dekretowi dosyć nie czyni y syna Semiona typographa nie uspokuie, dostaniemy, iż jeśli do niedzieli przyszłej onego nie uspokoie, że mu didaskalią wypowiemy, a innego na iego miejsce postanowimy.

Co wszystko przytomni na ten czas rękami własnymi stwierdziamy: Jan Mazaraki, m. p. Mikołaj Krassowski, m. p. Pisarz Cyprian Kisilnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεωργιος Παπαρ. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Laus Deo. Anno 1688, d. 13 februarii calendaris veteris. Odebrało się ksiąg z drukarni nowo wydanych tryody cwitnych tysiąc dwieście dwadzieścia, to iest № 1220, okrom 40, co on wziął sobie przykładków; a to z tymi, co panu Hryhoremu wydaliśmy ieszcze przy rewizyi do przedania, y są przy innych księgach, przez niego wziętych, wpisane za dwoma kartami wyżej y z tymi dwoma, co nie dostał drukarz, a my mu za to f. 52 wytrącili z zapłaty, gdyż za ksiąg № 1220, a f. 2, przychodziło mu się f. 2440; kontencyi onemu obiecano z ochtaiów i tryody cwitnej f. 100, z ochtaiów długu onemu winno się zostało, co nie dopłacili pierwej, f. 400, co czyni wszystkiego summa f. 2940. Tak mu się tedy płaci ta summa: od pana Semiona Ławryszewicza wziął, co się w iego reiestrze w ra-

chunku znachodzi, f. 700; od pana Stefana Ławryszewicza roznymi czasy odebrał f. 923, 15; od nas na gruncie wziął w roku niniejszym, iako iest w reiestrze tym teraz, f. 100; za papier cerkiewny, ktory na przekładki ksiąg iemu pozwolili, odtrącilismy za ryz 17½ i ark. 10 f. 175; za dwie księgi nie dodał, to iest do 1220, odtrącilismy osiem, 1218, oddał f. 52. Resztę sumy, iemu przychodzącej, teraz dopłacilsmy f. 989, 15. Suma f. 2940. A na te księgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz № 552, ark 40, bo na każdą księgę wychodzi arkuszow № 219. Ieszcze mu za sukno, ktore się mu dawno obiecało, łokci pięć, dało się teraz.

„Symeon Stawnicki. Drukarz. Iż mi się dosyć stało, tak za ochtaie, iakoteż y za triody cwitne, z których ichmosciow kwituje“.

Die 15 februarii c. v. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wpisanych pieniędzy złotych 43.

D. 16 februarii c. v. na legacyą Matyaszowską, iako w tymże pstrym reiestrze iest wyrażone, oicom naszym na przyszły rok złotych 17, (gr.) 15.

Die 16 februarii oicom Krechowskim teize legacyi Matyaszowskiey, y to w pstrym regestrze, iako kwit ich na karcie iest osobliwy od nich dany, złotych 35.

Laus Deo. Anno 1688, die 15 februarii. Wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, ktorego czas kwartalny wychodzi dnia, ut supra, oddało się, y te są w pstrym regestrze, złot 10.

Die 16 februarii. Legacyi Matuszowskiey oddało się temuż oicu ihumenowi złot 17, (gr.) 15.

Eadem die odebraliśmy od sukcesorów nieboszczyka pana Andrzeja Aloizego, według ugody, przez jaśnie przewielebnego iegości oica episkopa Lwowskiego, № 47(?) p. z nimi postanowioney na sumę złotych szescset, ktore oddac winni byli 330. A złotych 70 nie dodał, wytrącaiąc sobie za pięć czerwonych, ktore pożyzył był na sprawę Sloszczyńskie, restat przy nich jeszcze na stronę

Michałka złotych 200. A matka y z Perepysznym zapłaciła, y pan Michał zapłacił, iako daley w reiestrze stoi, i kwit mu dano.

Za księgi, ktore pan Hryhory odebrał w r. 1688, d. 15 ianuarii n(ovi) c(alendaris), z tymi pieniędzmi, co za słuźebnik i ochtai iemu się oddali według taksy, czyni suma złotych cztery tysiące trzysta y trzy y gr. 20. Na którą sumę ad rationem z przedanych ksiąg dnia dzisieiszego d. 27 februarii odebralismy od pana Hrehorego do kasy siodmakami sztuk 577, a gr. 30, uczyni f. 377; szelągami f. 200, talarow sztuk $58\frac{1}{2}$, a f. 6, gr. 15, czyni fl. 300, (gr). $7\frac{1}{2}$; lewkowych (talarow) 9, a f. 5, gr. 15, czyni f. 49, (gr.) 15; tyńfami sztuk 161, a gr. 33, czyni f. 177, gr. 3¹); czerwony ieden f. 14; item oddał f. 24. Ktora to suma, in unum combinando od imci pana Rusianowicza za utargowane xięgi ad rationem wzięta, in summa czyni złotych tysiąc czterysta dwadzieścia y ieden y gr. $25\frac{1}{2}$; to iest f. 1421, gr. $25\frac{1}{2}$.

Die 27 februarii n. c. wydało się ksiąg drugim razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 20, a f. 20, f. 400; № 20, a f. 13, f. 260; № 20, a f. 24, f. 480; № 20, a f. 7, f. 140; № 2, a f. 100, f. 200¹). Czyni tedy ta suma f. 1480.

Laus Deo. Anno 1688, die 20 martii. P. Jan Hrehorowicz czynszu za rok przeszły 1687, na św. Michał expirujący, wypłacił czynszu takim sposobem złotych dziewiędziesiąt y pięć i gr. 10, pokazał na expensach, że wydał na sprawę kamienicy, ktore przy wykupnie powrócić winien będzie, na co się podpisał ręką swoją na reiestrze swoim, a które do kasy oddał, f. 44, (gr). 20.

W skatule między przywilejami te pieniądze y pierścień dyamentowy, co p. Stefan Ławryszewicz oddał.

Die ultima martii dało się panu Cypryanowi na expensa: wosk trzecim razem, oliwę y inne talarów bitych 40, a f. 7, co czyni f. 280¹).

---

¹) Здѣсь, какъ и въ дальнѣйшихъ мѣстахъ подлинника, приведенныя въ текстѣ цифры означаютъ стоимость монеты или вещи въ золотыхъ и грошахъ, а затѣмъ обозначается сумма золотыхъ и грошей за все количество монеты или вещи.

Die 5 aprilis daliśmy panu Semionowi drukarzowi ad rationem expensu roboty czasowników talarów bitych № 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 5 aprilis wydało (się) ksiąg trzecim razem z gmachów do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangelii, a f. 20, f. 600; № 40 tryody cwitnych, a f. 26, f. 1040, № 10 szesto-dników, a f. 7, f. 70; № 10 trebników, a f. 10, f. 100; № 20 służebników, a f. 8, f. 160; № 20 apostołów, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 70 psaltyrek małych, a f. 2, f. 140. Czyni tedy ta suma f. 2850.

Eadem die dało się panom Krassowskim za listem od rodzinnego do nich pisanym, iż swe pieniądze wydał za sto ryz papieru, które teraz swiżo odebrał w talarach bitych № 116 y pół y tynf. Taler się rachował—a f. 3, gr. 18 dobrej monety, co czyni b. m. f. 420.

Die 7 aprilis wielebnemu oicu ihumenowi świętego Onofrego według consensu ichmościów braci y za kondycjami, w tymże konsensie wyrażonymi, dał się postaw sukna czarnego półkiernowego za złotych siedmdziesiąt, to iest f. 70.

Laus Deo. Anno 1688. Za księgi przedane ad rationem sumy die 12 aprilis odebraliśmy od imci pana Hrehorego do kasy Rusianowicza: № 920 siodmakami, a f., czyni f. 920. № 209^{1/2} talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15, (czyni) f. 1361, (gr.) 22^{1/2}. № 30^{1/4} lewkowych a f. 5, (gr.) 15, f. 166, (gr.) 11^{1/2}. № 145 tynfow, a f. 1: 3, f. 159, (gr.) 15. № 4. czerwone: 2 czerwone, a f. 14, a 2 czer., a f. 13, (gr.) 15, f. 55. 22 aprilis dało się 1 worek szelągami za worek panu Cypryanowi na rozchód niżej położony; nie trzeba tu go rachować, że wziął, bo niżej się na niego zapisało f. 150. Suma f. 2812, (gr.) 19.

Die 20 aprilis dało się na cynobre funtów 16,—a f. 5, gr. 15 funt, co czyni talarów 12^{1/2}. Za dęby y traczowi na zadatek 5 talarów, a f. 7; dało się y siodmakow 2.

Imci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdańska na papier z tynfowego worka, ktore byli w szkatule, dało się tynfow № 1320;

a z talarowego worka dało się talarów 280, które się rachowali a f. 3, gr. 18; b. m. 1 worek szelągów z p. Hrehorego dali się unkoszta z pierwszych f. 100.

Eadem die imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi na papier do Rzeszowa dało się siódmakami f. 1755. Tych iedne wydał na papier y inne rozchody, iako list d. 20 octobris... 1172. Panom Krasowskim dało się czerwonych № 77, y co na papier oddali we Gdańsku do 300 ryz pierwszych, z których się iuż 100 przywiozłotu,—złotych dobrei monety 326 y gr. 20. Od noszenia rzeczy f. 1, (gr.) 15. Ktorą to sumę tak się płaciło: czerwonych się dało in specie 62¹/₂, a za 14¹/₂ czerwonych rachowali po f. 7, gr. 12. Co czyni b. m. (f.) 107, gr. 9. Wszystka tedy w kupę kombinowana suma b. m. czyni złotych 435, gr. 14; za który rachowali sobie talar a f. 3 y gr. 16. Dało się tedy za to talarow 123¹/₄. Item co czerwony złoty nie doważali talara ¹/₂.

Na zadatek na papier tymże de novo teraz dało się talarow 64¹/₂, które już oddali.

Laus Deo. Anno 1688, eadem die. Pani Kotoniey za 40 czerwonych, które się winne byli na Słoszczyńskiej sprawy, iako y za chustki y kilimki pretendowała sobie lewkowych 12 y za 14 grzywien, nakazane przez dekret, i ey samey odtrąciwszy sto złotych, które panu Semionowi winien był nieboszczyk, dało się teraz talarów bitych 79 y currenti f. 1, (gr.) 12, okrom grzywien, co się sądowi dały, y honorarium, y patronowi expensa, y inne.

Panu Szczygliwiczowi przez pana Jakóba y Mikołaja dało się talarów bitych 2, które mają powrocic.

Die 22 aprilis czwartym razem panu Cypryanowi currenti monetą f. 150. 8 ryz kupiło się papieru na dorobienie czasłowczykow, a f. 5¹/₂ ryza, ale ieszcze nie dostało, co czyni f. 44.

Die 14 maii 3 ryz papieru dokupiło się do czasosłowców na dorobienie, a f. 8 ryza, co czyni f. 24.

Die 14 maii piątym razem dało się panu Cypryanowi na różne expensa talarami bitymi № 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 25 maii n. c. na zapłacenie kwartałów oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest spesifice w pstrym tego-rocznym reiestrze expensorum wyrażone, dało się z kasy z wyż wypisanych pieniędzy złotych 43.

Eadem die wielebnemu oicu ihumenowi Onofryckiemu, korego czas kwartału wychodzi die, ut supra, oddało się, y w reiestrze pstrym znajduje się, f. 10.

Eadem die odebraliśmy od pana Semiona Stawnickiego, typographa cerkwi tej czasłowców in numero 1502, a że wydało się na nich papieru ryz 55, ktorego przychodzi, aby było czasłowniczkow 1527 i ark. 14, rachuiąc w czasownik po ark. 18, restat tedy co nie dodał 25 czasownikow, ze mu się tedy nic nie dało przykładkow y, sumieniem zobowiązał się, że nic nie korzystał z nich, za czem zupełnie mu się zapłaciło. Za 1500—tedy dało mu się przed tem, iak niżej stoi, f. 140, a teraz dodało się f. 160. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Laus Deo. Anno 1688. Pan Szymon Krzysztofowicz kramu szawiczowskiego oddał ad rationem do porachowania czynszu, co się mu wpisało w iego reiestr którego dnia złotych 30. W skatule między przywilegiami te pieniądze.

Die 7 iunii przedało się z gmachu do Kiiowa kupcowi: 11 ewangeliy, a f. 20, f. 220; 10 apostołów, a f. 13, f. 130; 5 och-taiów, a f. 24, f. 120; 18 służeńników, a f. 8, f. 144; 14 trebni-ków, a f. 10, f. 140; 40 psaltyrek, a f. 2. (gr.) 10, f. 93, (gr.) 10; 8 polustawcow, a f. 7, 56; 1 tryod cwitną komu innemu, a f. 26, f. 26. Summa facit f. 929, (gr.) 10, w którey sumie takowe są pieniądze: 86 talarów bitych, a f. 6, (gr.) 15 . . . . 2 a f. 2. 15; 292 siodma-ków y ieden worek szelągami, czyni tedy suma ut supra. Ktory worek iest zapieczętowany od pana Iwana, w którym ieżeliby czego nie dostawało, albo złe szelągi byli, pan Iwan ma odpowiadać za to.

Die 18 iunii ad rationem tryody postney daliśmy talarów bitych № 30, a f. 7, co czyni 210. „Symeon Stawnicki, m. p. Typograf“.

Die eadem dało się od rąbania dębów w lesie f. 2, (gr.) 15, a traczowi ad rationem roboty talarów 3,—facit f. 21.

Die eadem za consensem ichmościów panów braci wydało się z gmachu połustawiec na grubym (papierze) oicu dyakonowi, który był tu przy cerkwi, tedy przy odprawie darowało się mu.

Die 14 iulii traczom co do dzwonnicy tarcice dębowe rznęli, sztuk № 105, a okraiców 42, czem uczyniło złot. 945, a gr. $3\frac{1}{2}$, dopłaciło się do pierwszych 13, teraz f. 82. Furmanom, co to drzewo zwieźli na grunt, dało się f. 40, (gr.) 6. Traczowi za pracę, co zbierał furmanów y traczów, f. 1. Temu chłopu, co chodził odbierać dębów z cieslarni po kila razy, f. 1.

Laus Deo. Anno 1688, die 14 iulii. Szóstym razem dało się panu Cypryanowi na różne expensa monetą f. 1, (gr.) 24 y talarów bitych 49, a f. 7, czyni to wszystko f. 344, (gr.) 24.

Za księgi przedane trzecim razem ad rationem sumy d. 20 iulii odebraliśmy od ichmościa pana Hrehorego Rusianowicza do kasy różną monetą, która iest niżej specyfikowana: № 107 $\frac{1}{4}$ talarów bitych, a f. 6 (gr.) 15, czyni f. 697. 3. 2; № 18 $\frac{1}{4}$ talarow lewkowych, a f. 5. 15, czyni f. 100. 11. 1; № 1102 siumaków, f. 1102; № 218 tynfów, a gr. 3, f. 239. 24; 4 czerwonych, a f. 13. 20, f. 54. 20; kopiikami, f. 3. 24; 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; 1 worek szelągami, f. 140. Summa facit f. 2717. 23.

Eadem die predało się z gmachu introligatorczykowi: 1 ewangelia—f. 20; 1 służebnik—f. 8; 1 psałtyr wielka—f. 2. (gr.) 21; 2 akafistki—f. 4. 20; 10 gramatyk—f. 3; 1 tryod cwitnaia—f. 26; 1 szesnodnik—f. 7; 3 ochtaie—f. 72; 1 trebnik—f. 10. Summa f. 155, (gr.) 11, w którey summie takowe są pieniądze: 71 siodmaków, talarów bitych 10, szelągami f. 19, gr. 5.

Die 22 iulii wydało się księg czwartym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: № 30 ewangelii, a f. 20, f. 600, № 20 ochtaiów, a f. 24, f. 480; № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 40 trebników, a f. 10, f. 400, № 30 służeb-

ników, a f. 8, f. 240; № 9 szestodników, a f. 8, f. 72; № 60 psaltryrek małych, a f. 2, (gr.) 10, f. 140.

Laus Deo. Anno 1688. № 100 czas(os)łowców małych, a f. 1, (gr.) 6, f. 120; № 20 polustawców, a f. 7, f. 140; № 50 psaltryrz wielkich, a f. 2, (gr.) 21, f. 135; № 2 trefolów, a f. 100, f. 200. Summa z tamtą stroną za terażnieysze czwarte wydanie czyni f. 3047.

Die 4 augusti dało się imci panu Affendikowi dla przywiezienia papieru od wody talarów bitych 20, co czyni f. 140.

Eadem die panu Cypryanowi dało się dla kupienia wosku na prażnik Uszenia Preswiatoi Bohorodyci talarów 20,—f. 140.

Die 20 augusti ad rationem tryody postney, drugim razem daliśmy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Die 20 augusti z przedanych rzeczy Mukaczanowych według testamentu do Czesnego Kresta dało się f. 100; te tedy sto złotych, zebrawszy z roznych mieysc pieniądze, oddaliliśmy, ktorzy mają nam kwit dac, ponieważ tamte złotych sto nie wiedziec gdzie się zamieszali, do kasnych pieniędzy.

Die 25 augusti n. c. na zapłacenie kwartałow oicom naszym, kucharzowi y dzwonnikowi, iako iest specifice w pstrym tegorocznym reiestrze ekspensowym wyrażone, dało się z kasy wielebnemu oicu ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 45.

Die 25 augusti ósmym razem panu Cypryanowi dało się na rozne ekspensa monetą talarami № 60, a f. 7, czyni f. 420.

Die 17 septembris na zapłacenie drukarni, którey specyfikacya niżej iest wyrażona, iaśnie przewielebnemu iegomci oicu episkopowi Lwowskiemu n. w. m. pana wyięło się talarów, co za lewki zamieniane, z którego się worka y przedtem wydawało, № 252 talarow y monety f. 6, a z utargowanych ksiąg przez imci pana Rusianowicza wyjęłisme z worka № 90 talarów; z obu tedy worków wyiętych czyni talarów № 342 y monety f. 6, rachuiąc tedy talar a f. 7,—czyni wszystkiego suma f. 2400.

Laus Deo. Anno 1688¹⁾. Daliśmy jeszcze do tego księgami z gmachu, a naprzód: 2 trefoloje, a f. 80, czyni f. 160; 10 ewangelii, a. f. 18, czyni f. 180; 5 ochtaiów, a f. 20, czyni f. 100; 10 trebników, a f. 8, czyni f. 80; 10 służebników, a f. 8, czyni f. 80. Summa facit. f. 600.

Darowało się ichmości oicu episkopowi: 2 tryody cwitnych, 1 połustawczyk na cienkim (papierzu), 2 psaltyrek małych, 2 akafistki małe. 1 tryod cwitnaia panu Mokrzeckiemu y 1 ochtai temuż. 1 ochtai oicu archidyakonowi. 1 akafistek pisarzowi p. Łączkowskiemu.

Zozstaiemy ieszcze winni, na co dało się membran, która powinna się zapłacić 6 ianuarii, f. 2000.—Ma przywilej oddać ichmości przy oddaniu tey sumy. Zapłaciła tę tu sumę, niceśmy nie winni . . . . . y drukarnię odebraliśmy taką: ewangielskich liter kamieni № 31, liter nowych trefoloinych kam. 27, № 23, kwadratow do tych liter kam. 5, № 10, liter ruzywanych tychże kam. 10, № 22, liter psaltyrnych kam. 15, drobnych, małych liter kam. 8, № 10, 30 figurek trefoloioowych, 15 liter roznych, 6 furt, 5 figur roznych in quarto, 10 pralozów, 9 tytułów, matryces y ponsony, do wszystkiego tego pisma odebrało się 2 pras ze wszystkim porządkiem, 4 kast z szufladami. To wszystko iest w sklepie, gdzie księgi przedają się. Przytem y pismo iest dano, w ktorem deklaruię, ze w całej episkopii ani sam, ani kto inny nie ma erygowac drukarni, y prawa approbue, uti in se sonat fusius.

Od iego krolewskiey mości pana naszego miłościwego imci pan Orchowski oddał legacye Korniaktowskie—sumę złotych 4000, a prowizyi od tey sumy ab anno²⁾ ad annum praesentem tylo dali złotych 1200, a to w takich pieniądzech: szelągami w

---

¹⁾ Въ подлинникѣ съ стр. 15 по 52 каждая почти страница вверху подписана: „Laus Deo“ съ обозначеніемъ года во многихъ мѣстахъ мѣсяца и числа, между тѣмъ какъ въ текстѣ тѣже даты обозначаются въ послѣдовательномъ порядкѣ.

²⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто. Кажется съ 1603 по 1688 гг.

workach № 27, a f. 100, czyni f. 2700, talarami № . . . . a f. 7., 2700, tynfami № . . . .¹⁾

Die 29 septembris dało się bractwu św. Onofrego na wosk cztery talary bite, a f. 7, f. 28.

Eadem die ad rationem tryody postney trzecim razem daliśmy talarów bitych 20, co czyni f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Objaśniając papier gdański, iż tu perplexe iest wyrażony, tak się objaśnia: przed poczęciem pisać w tym reiestrze mieli dane panowie Krassowscy pieniędzy na papier—na ryz 300, do których trzysta ryz trzeba im było ieszcze dopłacić dobrej monety f. 326, gr. 20, które już przez nas, iako tu iest wyżej wyrażono, są dopłacone. Z tych tedy 300 ryz ieszcze przedtem, gdy się cwitna tryod drukowała, oddali do p. Semiona ryz 100, zostało tedy było przy nich 200, a 5-ta aprilis 1688, dało się na sto, uczyniło tedy trzysta, które dnia dzisieyszego oddali, to iest ryz 300 spełna; zostało tedy ieszcze u panów Krassowskich talarów $64\frac{1}{4}$, które się dali in anno praesenti 28 aprilis y pieniądze znowu te, które przez p. Semionowicza dane byli tegoz dnia, jako wyżej w tym reiestrze iest wyrażono, na którą sumę teraz przy tem papierze dał znowu ryz 50; a tak pan Semionowicz dał rachunek z tych powziętych pieniędzy przez siebie d. 28 aprilis ze złotych 1804, gr. 9, gdyż na $21\frac{1}{2}$ bankowych talarów wyszli te w zarobku f. 4, (gr.) 9. Z tych tedy taki dał rachunek według reiestru, imci pana Semionowicza opisanego: za fasę większą na papier y z zanesieniem do pakowania f. 5, (gr.) 18, za drugie mnieiszą z zanesieniem f. 3, (gr.) 6; a trzecia fasa ze Lwowa się tam wzięła, za słomę do pakowania gr. 12, od pakowania papieru f. 5, bednarzom od naprawy fas za ob ręcze y zabijanie f. 9, (gr.) 24, za cwioki do fas gr. 18, furmanom drągarzom, co zawieźli y wytoczyli do statku, f. 6, kwitowe od papierów w Fordanie pisarzom f. 3 (gr.) 10, rewizorom f. 2, w Nieszawie kwitowe y rewizorom f. 1 (gr.) 12. Summa expensorum b. m. f. 39. 12.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Imci panu Krassowskiemu zostawił na papier b. m. f. 1761. 20. Reszty teraz oddał tu b. m. f. 3. 7. Summa, ut supra, facit f. 1804. 9. Na tę tedy sumę f. 1761, gr. 20 b. m., iako i na talarów bitych № 64¼, które u pana Krassowskiego, które, rachując po f. 3, gr. 18, a czyni wszystka summa, w kupę to computowaszy, f. 1993 dobrej monety. . . . już odebrało się tu we Lwowie 50 ryz przez pana Semionowicza przesłanych, iako wyżej stoi.

Ze złotych zas stu, szelągów y talarów bitych 20, a f. 7 rachując, które szelągi się dali 20 aprilis, a talary 4 augusti, iako wyżej są wyrażone, na unkoszta, taki daje rachunek: od 3 fas papieru № 350 ryz, w Zakroczyniu pisarzowi f. 1, w Stenzycy (gr.) 12, w Sędomirzu f. 1 (gr.) 15, wysełając z furmanami chłopca Kosera tak ze statku wesuiąc fasy, iako y w drodze uczynionego przez chłopca y iemu nagrodę pro parte papieru f. 9 (gr.) 15, do miasta w prowadzając y drążnikom od 2 fas pierwszym razem f. 6 (gr.) 12, item od 3 fasy do miasta y drążnikom f. 2 (gr.) 15, fury od dwu fas a cetnarów 10 i funt. 14—facit cetnarów 24, a f. 3 y gr. 10, f. 80, od trzeci raz fasy cetnarów 13, a f. 2 (gr.) 20, f. 34. 20, froktu od szaffuntów 18, a f. 3, f. 54, reszty oddał tu f. 50 (gr.) 1. Summa facit f. 240.

Die 19 octobris przedało się z gmachu ksiąg: 12 ewangelii, a f. 20, f. 240; 7 ochtaiów, a f. 24 f. 168; 5 tryody cwiitnych—26, f. 130; 10 apostołów—13, f. 130; 7 trebnikow—10, f. 70; 5 służeńników—8—f. 40; 1 akafistek—f. 2 (gr.) 10. Summa f. 780 (gr.) 10, która się summa wzięła w talarach, a f. 6 (gr.) 15.

Die 25 octobris pan Mikołay Michalewicz z tych pieniędzy, które wziął był 28 aprilis do Rzeszowa na papier, iako wyżej stoi, siedmaków № 1755, taki dał rachunek: kupił papieru ryz № 30, a f. 9, f. 270. Fura od niego f. 6, od wiązania (gr.) 10, 2 fasce gwoździ na cerkiew naszą wyszły f. 28, (gr.) 20, 1 faska gwoździ f. 15, kursorowi do Skytu f. 10, do Żółkwi furmanowi y żydom, gdy sam ieździł, a nie zastał konia podstawnego, f. 17. Znowu co uczynił pan Stefan Semionowicz, gdy odebrał od ego królewskiej mości

pana miłościwego przez iasnie wielmożnego pana Orchowskiego, po wrócił mu pan Mikołaj z tych unkosztów iego f. 11(gr.) 22, item kupił ryz № 30, a f. 8 (gr.) 15, f. 255, fury f. 8, drążnikom f. 1. 5, na maty (gr.) 6, oddał nazad siódmaków № 1132. 8. Summa facit 1755, 21. Odrachował się tedy wcale. A te, przez niego oddane, do szkatuły się włożyły w sklepie.

Die 2 novembris ad rationem tryody postney czwartym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 3 novembris dziewiątym razem panu Cypryanowi dało się na różne ekspensa talarami talarów 40, a f. 7, czyni f. 280.

Die 6 novembris ad rationem tryody postney piątym razem daliśmy talarów bitych 20, a f. 7, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Eadem die ojcu Aleksiemu, co dzwonnikiem u nas był, za konsensem ichmościów panów braci dało się talarów bitych dwa, facit f. 14.

Eadem die na zapłacenie kwartału ojcom, którym czas wyszedł d. 25 novembris, die 27 novembris, jako w rejestrze stoi, f. 55.

Za księgi przedane czwartym razem ad rationem summy odebraliśmy od imci pana Hrehorego Rusianowicza do kasy różną monetą, która iest niżej specyfikowana: № 907 sztuk cesarskich, a f. 1, f. 907; № 106^{1/2} sztuk talarow bitych, a f. 6, 15, f. 692^{1/2}; № 2^{3/4} sztuk lewkowych, a f. 5, 15, f. 15, 4; № 212 sztuk tynfami, a f. 1, 3, f. 233, 6; № 2 czerwonych, a f. 14, f. 28; № 2 sztuk krystynek, a f. 4, f. 8; № 11 kopiek, f. 1, 3; № 2 worki szelągami, a f. 150, f. 300; № 1 worek szelągami, f. 130; № 1 worek szelągami—f. 80. Summa f. 2394, 20^{1/2}.

Die 27 novembris ichmości oicu episkopowi Lwowskiemu zapłaciło się residuitatem według membrany za drukarnie f. 2000, która odebrała się.

Die 30 decembris, anno 1688. Imci panu Stefanowi Ławryszewiczowi na zastaw, która iest w skarbcu położona, z pieniędzy legacyinych nieboszczyka pana Korniakta dało się currenti monetą, i membran dana iest, f. 3000. Anno 1690, d. 27 martii zapłacona ta membrana.

Die prima februarii, anno 1689, z tychże pieniędzy legacyinych nieboszczyka imci pana Korniakta na zastaw, która iest w skarbcu, wygodziło się imci panu Jakubowi Ławryszewiczowi, gdzie i membran jest na f. 1200. Soluta cum prouisione et transportata do tamtej membrany.

Od f. 1300 dał imci pan Mazaraki prowisiei za 4 miesiące—a f. 10 .procento, co czyni f. 43, (gr.) 15.

Die prima februarii wydało się xiąg piątym razem z gmachow do przedania imci panu Rusianowiczowi: 30 ewangieli, a f. 20, f. 600; 20 ochtałow, a f. 24, f. 480; 30 tryody cwitnych, a f. 26, f. 780; 20 apostołow, a f. 13, f. 260; 30 trebniów, a f. 10, f. 300; 30 służeńników, a f. 8, f. 240; 60 psałtyr wielkich, a f. 2, 21, f. 162; 60 psałtyrek małych, a f. 2, 10, f. 140; 40 akafistków, a f. 2, 10, 93. 10; 100 czasosłowczyków, a f. 1. 6, f. 120; 299 grammatyczek, bo iedne ukradli, nosząc, (po gr.) 9, f. 89. 21 to iest f. 3265. Summa facit f. 3265, 1.

Eadem die panu Cypryanowi na roschody dało się dziesięntym razem talarow bitych № 20 y puł, a f. 7, czyni f. 143. 15.

Eadem die imci panu Mikołaiowi Michaliewiczowi na roschody szkolne y oycom dla supplementu legominy dało się f. 150 (z pieniędzy p. Hrehorego—szostaków ¹⁾)

Eadem die Aftanazemu introligatorowi pozyczyliśmy figur mosiędzowych obostronnych: do ewangelia 1 wielka szrodkowa, rogowych ewangelickich dwie, item druga sztuka srodkowa wielka obostronna do tryody, narozniki dwa obostronnych, item iedna podługowata obo-

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

stronna, co czyni wszystkich sztuk 7.

Die 8 februarii kupiło się papiru ryz № 135, a f. 7 y gr. 21, co facit summa f. 1039. 15. Baryszu żydom dało się f. 2, 15.

Die eadem sprzedało się xiąg z gmachu: 10 ewangieli, a f. 20, f. 200; 5 ochtaiow—24, f. 120; 10 apostołow—13, f. 130; 20 trebnikow—10, f. 200, 20 służeńników—8, f. 160, 5 polustawcuw na grubym, a f. 7, f. 35 debet ¹⁾, p. Jan oddał, solvit. 4 akafistki—f. 2. 10, f. 9. 10, debet ¹⁾ tenże, oddał, solvit. Summa f. 854. 10.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talary № 124, po f. 6. 15, tylko 4 siumaki wzięli się po f. 1, które te pieniądze zaraz zapłacili się za ten papir, wyżej opisany, a wydali się po f. 7 te talary.

Die 16 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 15, co czyni f. 112. 15.

Die 18 februarii kupiło się papiru ryz № 25 y liber 14, a f. 7. y gr. 15, czyni f. 192. 22½.

Die eadem ad rationem tryody postney szustym razem dalismy rozna moneta z pieniędzy pana Hrehorego—200. „Symeon Sawnicki. Drukarz“.

Die 23 februarii kupiło się papiru ryz № 15, a f. 7. 17, co czyni f. 112. 15.

Die 24 february kupiło się papiru ryz № 36, a f. 7. 15, co czyni f. 270.

Die 25 ultima februarii n. c. na zapłacenie kwartałow oycom naszym, kucharzowi y dzwonikowi, iako iest specifice w pstrym tego rocznym reiestrze expensowym wyrażono, dało się z kassy y wielebnemu oyce ihumenowi s. Onofrego na ten czas f. 63.

Die ultima februari iedynastym razem dało się p. Cypryanowi na воск f. 100.

Z woii ichmościów panów braci dało się zakonnikowi cudzoziemcowi f. 8.

---

¹⁾ „Debet“ въ подлинникеъ зачеркнuto.

Die ultima februarii dało się na cynober panu Mikołaiowi, aby kupił, f. 66.

Die 7 martii przedało się z gmachu xiąg: № 5 ewangieli (po) f. 20—f. 100; 20 ochtaiow—24—f. 240; 6 tryody cwitnych—26—f. 156; 10 trebnikow—10—f. 100; 10 służeńnikow—8—80; 25 psałtyr wielkich—2 (gr.) 21—67. 15; 1 tryod cwitnaia—26—26. Summa f. 769. 15.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talarami № 97, a f. 6, gr. 15; tymfami 6. Za talar talary 3, siudnakami rachuiąc 7 na talar № 1. Co czyni siumakami 55, gr. 15. Na psałtyrach nic nie nakładano na siumakach.

Die 12 martii przedało się z gmachu № 2 polustawcy małe na cienkim—o. Samuelowi, a f. 10, f. 20.

Eadem die przedało się z gmachu: № 10 tryody cwitnych, a f. 26, f. 260; 5 ewangieli—20—f. 100; 5 appostoluw—13—f. 65; 3 trebniki—10—30. Summa facit f. 455.

Za te xięgi wzięła się moneta takowa: talarami № 61, a f. 6 (gr.) 15; siumakami 14, a tymfami 42.

Die 18 martii, dało się panu Cyprianowi na rozne expensa dwunastym razem talarami 20, a f. 7, f. 140.

Anno 1689, d. 20 martii. Pan Jan Hrehorowicz czynszu zapłacił za rok przeszły, to jest 1688, na ¹⁾ święty Michał expirujący, f. 140; wypłacił czynsz takim sposobem: podymnego oddał 1688 (r.) ianuarii 15 f. 9, gr. 28, z grószowym czynszu ziemnego tegoz roku 1688, octobra 24, złotych 2.

Anno 1689, d. 19 februarii dupel 4 złotych 3, (gr.) 6, co czyni f. 15, gr. 4; oddał ostatek f. 124. 26.

Die 20 martii ad rationem tryody postney siudnym razem dało się drukarzowi f. 120. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p.“

---

¹⁾ Передъ словомъ „на“, пачинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена пометка NB.

Die 24 martii oycu¹⁾ episkopowi, z cudzych krajów—od Wecniey, dało sie za consensem panów braci elemosyny f. 30.

Die 2-da aprilis oddało się iego mosci wielebnemu oycu episkopowi talarow bitych 5—f. 35, co dał p. Tatkowskiemu, odzwonie sie w sprawie.

Die 6 aprilis dało się panu Cyprianowi na rozne expensa trzynastym razem talarami № 20, a f. 7, f. 140.

Die 23 aprilis za xięgi przedane piąntym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do kassy rozna moneta, która jest nizey specyfikowana: № 241³/₄ talarow, a f. 6. 15, f. 1571. 11; 233 tymfami, a f. 1. 3, f. 256. 9; 11 lewkowych, a f. 5. 15, f. 60. 15; 1 czerwony, a f. 14, f. 14; 29 krystynek, a f. 4, f. 116; 763 cesarskich, a f. 1, f. 763. Summa f. 2781. 5.

Die eadem dało się oycu Runnowskiemu na vict f. 20.

Die 23 aprilis ad rationem roboty szestodnikowey pierwszym razem dało się panu drukarzowi złotych trzysta, to iest. f. 300.
„Symeon Stawnicki. Typograph, m. pr.“

Die 25 aprilis panu Cypryianowi dało się na rozne expensa czternastym razem talarow 30, a f. 7, czyni f. 210.

Die 13 mai przedało się xiąg z gmachu: № 15 ewangieli (po) (f.) 20, f. 300; № 10 ochtaiow—24, f. 240; 20 appostolow—13, f. 260; 5 tryody cwitnych—26, f. 130; 20 służebnikow—8, f. 160; 21 trebnikow—10, f. 210. Summa f. 1300. Za te xięgi wzięło się talarow 200, a f. 6. 15.

Eadem die ieszcze przedało się z gmachu xiąg: № 25 psaltyrz wielkich, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 polustawcow na grubym (papierze), a f. 7, f. 70; 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 2 służebniki, a f. 8, f. 16; 2 psaltyrz wielkich, a f. 2. 21, f. 5. 12; 2 psaltyrek małych, a f. 2. 10, f. 4. 20; 1 trefoloy o. ihumenowi Trembowielskiemu f. 100, 2 psaltyrek małe, a f. 2. 10, f. 4. 20. Summa f. 336. 7.

---

¹⁾ Тоже передъ словомъ „ојси“.

Za ewangielia, ochtaie, trebniki, służebniki wzięło się talarami, a f. 6. 15, 1 szestodnik f. 7. 10, f. 7. 10.

Die 22 mai, 1689 recentioris. Panu Cypryanowi Kisielnickiemu na rozne enpensa dało się pietnastym razem f. 140.

Tegoż dnia dało się oycu Podgorskiemu, kaznodziei, ad rationem zasług f. 30.

Mai 25 oycum naszym y. s. Onophrego na zapłacenie kwartała, dzwonikowi y kucharzowi—f. 63.

Die 8-va iunii 1689. Imci panu Piotrowi Semionowiczowi na expensa od wody dla przywiezienia papiru, ktore imci pan Krasowski przystał przez pana Hawrockiego, dałem f. 100.

Tegoż¹⁾ (dnia) na zapłacenie gontow do s. Onophrego kop. 249, a gr. 20, f. 166. Za kop gwozdzi 304, a gr. 4. 2, f. 43 (gr.) 18.

Die 9-na iunii przedało się z gmachu xiąg: 7 ewangeli roznym, a f. 20, f. 140; 1 ochtay f. 24, 2 trebniki, a f. 10, f. 20; 1 połustawiec na cienkim—,dziewięć siodmakow (dał) za niego p. Laskowski, f. 10; 7 psalterz szelągi, a f. 2. 21, f. 18, 27; 4 czasowcow szelągi, a f. 1. 6, f. 4. 24; 2 psalterze, a f. 2. 10, f. 4. 20. Facit f. 222. 11.

Za ewangelia, ochtay, trebniki, talarami, talar po f. 6. 15.

Die 26-ta iunii panu Cypryanowi Kisielnickiemu na różne expensa szesnastym razem—f. 223. 8¹/₃.

Tegoż (dnia) panu Semionowi drukarzowi ad rationem szestodnikow—f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 15 iunii odebralismy papiru, co imci pan Krassowski przystał przez pana Hawrockiego, a imci pan Laskowski oddawał, ryz № 200. A z tego papiru, co za expensa nań są wyrażone, daley patrzac, to iest die 19 iulii.

Die²⁾ 27 iunii recentioris w zupełney sessiey na ten czas w Lwowie będących, okrom iego mosci pana Hrehorego Rusianowicza,

---

¹⁾ Передъ словомъ „tegoż“, начинающимъ строку, поставлена помѣтка NB.

²⁾ Тоже передъ словомъ „die“.

ktory, kilka razy będąc vocatus, przysc nie chciał y cale declarować, aby po niego y nie posyłać, bo nie przydzie, jednak przyszedł y był, uchwalili iednostaynie, aby do bractwa zaprosic pp. braci y ad congregium swego przyjąc, aby pomagali dziło cerkwi Bożey promowowac y oney usłuzyc, a naprzod: p. Piotra Semionowicza, pana Stephana Laskowskiego, pana Jrzego Kociego, pana Jana Klikotaiowicza. Praesentes przy tey sessiey były: iegomosc pan Papara, iegomosc pan Stephan Lawryszewicz, iegomosc pan Piotr Affendyk, iegomosc pan Hrehory Rusainowicz, iegomosc p. Mikołay Michalewicz, iegomosc pan Piotr Kurtowicz, iegomosc pan Cyprian Kisielnicki.

Iulii 1-ma novi calandaris, dało się iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi na papier do Gdanska do płacenia szesciuset ryz contractowych, a to do tych 64. 4 talarow, ktore przy panu Krassowskim zostały były na żadatek, iako y do tych, co p. Semionowicz onemu zostawił b. m. f. 1761(gr.) 20, a teraz ie oddaiemy, dopłacić b. m. f. 527, gr. 1. Co czyni currentis f. 1024 (gr.) $23\frac{2}{3}$.

Die eadem przedało się z gmachow xiąg: 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; 5 triody cwitnych, a f. 26, f. 130; 11 trebnikow, a f. 10, f. 110; 10 służebnikow, a f. 8, f. 80. Facit f. 780

Za nie wzięło się talarów 120, co taler po f. 6. 15. 6. psałterek currenti, a f. 2. 10, f. 14.

Tegoż (dnia) iegomosci panu Piotrowi Semionowiczowi do Gdanska na papier, na nowo aby kontrakt uczynił, y co może być gotowego kupił, dało się taler. bitych talerami y szostakami: talarów bitych № 610, co czyni in currentia f. 7, f. 4270. „Piotr Semionowicz.“

Iulii 2-da n. c. za księgi przedane szostym razem ad rationem summy odebraliśmy od iegomosci pana Hrehorego Russianowicza do kassy rozną monetą, która iest nizey specificowana, a naprzod: 131 talarow bitych, a f. 6. 15, f. 851. 15; 636 cesarskich, a f. 1, f. 636; 2 lewkowych, a f. 5. 15, f. 11; 119 tymfow, a

f. 1. 3, f. 130. 27; 5 krystynek, a f. 4, 20; 4 cerwone złote, a f. 14, f. 56, kilka szostaków złych. Summa summarum f. 1705. 12.

Eadem.¹⁾ die pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki p. Wasylowey, dopłacając trzech lat czynszu, które się skonczyli na Wielkanoc blisko przeszło, dał f. 133. Gdyż na rok ma płacić po fl. 90, a to dwoma ratami. Popłacił tedy pirsze nieboszczkowi panu Korędowiczowi f. 2. Wytracił za kanon do lunerii, a ostatek oddał, ktore się oycum oddali.

7-ma¹⁾ iulii, 1689. P. Szymon Krzysztophowicz ad rationem czynszu z kramu lawiczowskiego oddał, które są w szkatule, f. 38, a złotych 2 potrącił do lunerii. Został ieszcze winien dawnego f. 40, a za ten rok, co wyniydzie 1-ma novembris w te-
raźniejszym roku drugie, winien będzie wypłacić f. 40.

Eadem die 7-ma iulii oycu archimandrycie z Dołhoho-Pola z Wołoch, za instantią iego mości oyca episkopa, a zgodą wszystkich p. p., dało się iałmużny f. 40 y z gmachow¹⁾ w seksternach słuzebnik 1.

Eadem die przedało się z gmachu: 1 ewangelia, f. 20; 4 trebnikow, a. f. 10, f. 40; 6 słuzebnikow, a f. 8, f. 48; 1 psalterz f. 2. 21; 56 grammatyk, a gr. 9, f. 16. 24. Facit f. 127. 15. Za dwa trebniki, słuzebniki talery po f. 6, gr. 15, za inne po f. 7.

25 psalterz p. Iwanowi do tydnia, a f. 2. 21. Oddał pienędzy f. 67. 15.

Eadem die zapłaciłem pisarzowi, synowi Semionowemu, ad praelata item pisma, które się wyrobiło, a to z tem pismem, co Semionowi dawno wydane iest y u niego zostaje w rachunku, com ia odważył za kamieni 5, a co pan Krassowski odebrał kam. 1½, a powiada, że wierzytelnosci także, — że sam Semion zapłacił, oddałem y te a f.—, dałem f. 52.

---

¹⁾ Передъ словами: „eadem, 7-ma“ и „z gmachow“, поставлена пометка NB, передъ послѣднимъ еще прибавлено „сłuzebnik“.

Die 12 iulii recentioris kupiło się papiru od Korniakta wodnego ryz 86; a f. 4. 20, f. 401. 10.

Tegoż dnia wieleb. oycu Rumnowskiemu dopłaciło się kwartału do przeszłych złotych dwudziestu, teraz dodałem quartał . . . . ten quartał 1-ma iulii veteris, f. 30. A znówu za drugi quartał dało mu się złotych 20. „Do tego czasu wzięłem złotych 20 . . . . Rumnowski“.

Die 14 iulii iegomość p. Piotr Semionowicz dał rachunek ze f. 100, które wzięł był 8-va iulii anno praesenti na expensa papirowe ryz 200, któreśmy odebrali 12 iunii od iego mości pana Laskowskiego: w Sieniawie od wywaszonia fasy ze statku na ląd gr. 20, fury od cetnar. 20, a f. 2. 15; f. 50; contetaciey furmanowi, co złamał wóz y na przepicie drugi raz osobno, f. 4. 12; w drodze expensa y do miasta wprowadzając f. 1. 18, drążnikom od składania f. 3, frachtu f. 23. 10, przez Nawrockiego na cłach expensa f. 38. 26 $\frac{2}{3}$, za fure b. m. f. 6, za pakowanie f. 2, bednarzowi f. 1, za noszenie gr. 12, drążnikom f. 2, chłopom na statku, co pomagali, gr. 24; od mitu f. 2, gr. 18, f. 14. 24,—na currens f. 28. 23 $\frac{1}{3}$. (Summa) f. 150. 20.

Wzięł tedy, iako wyzey, f. 100, a teraz dałem i dopłacił reszte f. 50, (gr.) 20.

Tegoż dnia za sledzie, co do Skitu, dało się oycom f. 60.

Die 28-va iulii iegomości panu Rusianowiczowi wydał za szostym razem: 10 ochtaiow fl. 240, 10 apostołow—130, 10 służebnikow—80, 10 trebnikow—100, 20 psalterzy małych—46. 20, 20 psalterzy wielkich—54. Facit f. 650. 20.

Die 1-ma augusti p. Semionowi drukarzowi na robote szestodnika trzecim razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m. p“.

Die 15 augusti dało się na expensa iego mości panu Cypryanowi f. 400. A to już siedmnastym (razem).

17-ma augusti panu Janowi Mikołaiowiczowi y p. małżące iego na łańcuch pancerowy, wazy ferro plus minus 99, f. 1000. Cur-

renti moneta od sta po f. 8 na r. k. W skatule w skarbcu łańcuch.

24-ta augusti odebrało się od p. Semiona drukarza z drukarnie szestodników 1000 do gmachow cerkiewnych spełna, na które wydało się mu było papiru ryz 153. W szestodniku iest arkuszow 75. 2. Przechodzi tedy dwie ryzie nad to, co przebrał. Wziół iuż tedy na te roboty, iako wyzey stoi, f. 580. Za papir, co przebrał, za 2 ryzie odtrącam f. 18. Reszty teraz dodałem mu f. 202. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Tegoż d. etc. iegomości p. Semionowiczowi na fure od fasy papiru, co p. Iwanowski przywioz y expensa p. Jwanowskiego . . . fury f. 30, a expensa f. 16,—f. 46. A tego papiru odebrało się ryz 100. A expensa od wody az w miasto p. Laskowski—f. 24. 23.

Na zapłacenie quartałow oycom naszym i s. Onofrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Die ¹⁾ iegomości p. Rusinowiczowi wydało się siódmym razem: 25 szestodników nowowyszłych do przedaży, a f. 8, f. 200; 40 psalterek, a f. 2. 10, f. 93. 10.

3-tia octombris p. Semionowi, drukarzowi, dało się ieszcze na robotę triody postney osmym razem f. 210. Pamiętać, cynober rachować, zda mi się, dwa razy y figure dzisia Uspenyia wielke do srodku. „Symeon Stawnicki. Typ., m. p.“

Wielebnemu oycu Rumnowskiemu dopłaciło się drugie quartału, który wyszedł dnia dzisieyszego, to iest 11 octombris novi calendaris, f. 30; a nanowo na trzeci quartał zadało się f. 20.

Die 18 octombris przewieleb. oycu archimandrycie s. Góryz pozwolenia panow—f. 21.

Tegoż (dnia) p. Cyprianowi osmnastym razem—f. 140.

Die 20 octob. osmym razem iegomości p. Rusinowiczowi: 10 trebników, a f. 10, f. 100; 10 służeb., a f. 8, f. 80.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Die ¹⁾ultima octombris 1689. Zeznało się quit w grodzie Lwowskim z powziętey summy legacyiney, która zapisana była na Zboiskach przez s. pamięci nieboszczyka p. Korniakta, y potomstwo iego approbowana, to iest te f. 2000, tu do cerkwi tey legowanych, a z drugich 2000 do s. Onophrego, do ktorego quitu stawaliśmy z consensu wszystkich pp. braci deputowani: Jan Mazaraki, Stephan Ławryszewicz, Piotr Affendik, Piotr Kurtowicz.

Die 3-tia novembris kaznodziei wielebnemu oycu Podgurskiemu ad rationem zasług iego do porachowania—f. 30.

Z pozwolenia panow braci na podparcie dolegliwości succurrendo pod ten czas ciężki aegrestati tak do odziezy, iako y vivendi, za supliką wieleb. oycy ihumena s. Onophrowskiego, z oycami supplicuiącego, dało się złotych f. 50.

25-ta novembris na zapłatę quartałów: na zapłacenie quartałów oycom naszym y s. Onophrego, dzwonnikowi y kucharzowi dałem f. 63.

Tegoż dnia p. Cypryanowi dziewiętnastym razem—f. 120.

Tegoż dnia p. Mikołaiowi Michalewiczowi na expensa szpitalne y szkolne—f. 100.

Anno 1690, d. 8 martii. Z przedania xiąg zapłaciło się wiel. oycom naszym y s. Onofrego także y dzwonnikowi z kucharzem quartały—f. 63.

Eodem anno, d. 27 martii, albo anno 1690. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydanych tryody postnych, cwitnych tysiąc dwieście dziesięć, to iest № 1210, okrom 40, co wzioł sobie przy przykładow. Tedy wedłud contractu, uczynionego z nim, od kozdey xięgi zapłaciło się onemu od 1210 xiąg, a f. 2,—czyni f. 2420. Tak tedy mu się płaci ta summa, roznemi czasy odebrał według reiestru, wyzei opisanego, z podpisem onegoz gotowemi pieniędzmi f. 1300. Za cynobrę po rachowało się onemu, co się było kupiło, f. 87. 15. Za papir na 40 xiąg według contractu, z nim uczynionego, przykładow ryz $17\frac{1}{2}$, a f. 11; czyni f. 192. 15. Za dwie tryody postne, co nie dodał, wytrąca się f. 56. Summa—f. 1636.

---

¹⁾ Передъ словомъ „die“ поставлена пометка NB.

Reszty mu się dopłaciło według rachunku, wyzey spisanego, do capitalney summy z targowanych pieniędzy za xięgi f. 784. Summa f. 2420. A na te xięgi z iego 40 przykładkami wyszło papieru ryz 552 i puł, bo na każde xięgie wychodzi arkuszow № 219; tedy na deffekta wyszło ryz 2, a darowało się mu, że więcey wzioł, ryz 3 według rachuby dla lepszey zgody.

„Iż mi się dosyć staneło w zapłaceniu tryody postney, z której ich mościów pp. braci kwitue: Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Die 27 martii. Imci p. Stefan Ławryszewicz oddał pieniędzy tu w sessiei in praesentia wszystkich ichmościów y zapłacił membrane anno 1689, die 30 octobris, talarami złotych trzy tysiące dwieście, cum provisione na cały rok, które wygodziło się było z legatiei imci pana Korniakta.

Die 28 martii c. n. Oddał pan Michał, syn nieboszczyka pana Andrzeia Aloisego, cum assistentia paniey rodzicielki swei, in praesentia ichmościów pp. braci: imci p. Stefana Ławryszewicza, imci p. Cypriana y imci p. Piotra Kurtowicza summy, co został był winien z rachunkow. A że teraz zapłacił pro sorte sua złotych dwieście, z czego kwituie pana Michala Aloisego.

A lubo nieporządnie się pisało, że się znowu poczyną reiestr pisać a die 22 iulii, anno 1689.

Die 22 iulii. Przedało się xiąg z gmachu swieszczenikowi za instantio i attestatio ichmościów pp. Blazowskich, że cerkiew obkradziono: № 1 trebnik za siudmakow—f. 10.

(28 iulii) ¹⁾ 6 psaltyrek małych, a f. 2. 10, o. Erumnowskiemu—f. 14.

(15 augusti) ¹⁾ przedało się: 2 ewangieli Kisilowi introligatorowi, a f. 20, f. 40; 1 ochtai f. 24, 1 tryod cwitnaia f. 26, 1 apóstol f. 13, 1 trebnik f. 10, 1 sluzebnik, f. 8, 10 psaltryz f. 27, 10 grammatyczek f. 3.

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

Eadem die pan Iwan introligator kupił: 5 ewangieli, a f. 20, f. 100; 4 ochtaiow, a f. 24, f. 96; 1 ewangeli, f. 20. Summa f. 391.

Die 4 novembris przedało się Jakubowi: 8 ochtaiow, a f. 24, f. 192; 10 apostołow, a f. 13, f. 130; 4 trebnikow, a f. 10, f. 40; 8 sluzebnikow, a f. 8, f. 64. Summa f. 426. Talary brali się a f. 6. 15; № 34 psaltyrek, a f. 10, (?) f. 49. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 100 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 30; 10 czasłowcow, a f. 1. 6, f. 12. Summa f. 114, (gr.) 20.

Die 8 novembris przedało się: 1 apostoł f. 13, 2 ewangieli f. 40, 6 grammatyczek f. 1. 24. Summa f. 54. 24.

Die 16 novembris przedało się: 50 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 116. 20; 150 psaltyrek, a f. 2. 21, f. 405.

Die 18 novembris przedało się: 20 tryodi postnych, a f. 26, f. 520.

Die 19 novembris na furmany do wody po papier dało się f. 210.

Die 22 novembris. Przedaza xiąg z gmachow: № 1 apostoł f. 13; № 1 ochtai f. 24; № 1 ewangelia f. 20; № 6 apostołow f. 78; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 4 sluzebnikow f. 32; 3 trebniki f. 30. Summa f. 223.

Przedaza xiąg bez pana Mazarakiego, co oddał imci pan Piotr talarow dwadzieścia, które odesłał y są w skrzyni, pan Mikołai Michalewicz włożył, 5 tryodi postnych, a talarow 4. Facit talarow 20 f. 130.

Za 1 tryod pan Affendik zapłacił f. 26. Eadem die przedano xięgi z Łucka: 2 tryody cwitne, a f. 26, f. 52; 2 psaltyrek wielkich, a f. 2. 10, f. 5. 12; 10 czasownikow, a f. 1. 6, f. 12; 10 grammatyczek, a (gr.) 9, f. 3; 1 trebnik f. 10; 1 sluzebnik f. 8. Summa f. 116. 14.

Rzedaza xiąg z gmachu: № 21 trebnikow, a f. 10, f. 210; № 11 apostołow, a f. 13, f. 143; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 tryody postnych, a f. 26, f. 260; № 11 ewangeli, a f. 20, f. 220; № 25 sluzebnikow, a f. 8, f. 200; № 5 tryodi post-

nych, a f. 26, f. 130. Summa f. 1403. Talarami, a f. 6. 15. № 4 psalter wielkich, a gr. 81, f. 10. 24; № 4 psalterek małych, a gr. 70, f. 9. 10; № 1 polustaw na grubym, a fl. 7, f. 7; № 2 grammatyczek, a gr. 9, gr. 18. Summa f. 27. 22; № 2 tryody postney, f. 52; № 2 służebniki, f. 16. Talary a f. 6. 15. Summa f. 68.

1 Tryfoloy oycu Korytkowiczowi sprzedało się za talarow 20, a f. 6. 15, f. 100; 5 grammatyczek, f. 1. 15. Summa f. 101. 15.

1 służebnik darowano do Szczepłot, 1 psalterz tymże darowano.

1 służebnik do Ławrowa darowano o. ihumenowi.

1 trefoloy kupili oo. z Dobromila za f. 100, 1 ochtai za f. 24.

Die 29 decembris. Przedaża xiąg: № 4 tryody postne, a f. 26, f. 104; № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 4 apostoły, a f. 13, f. 52; № 1 ewangelie, a f. 20, f. 20; № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 3 służebnikow, a f. 8, f. 24. Summa f. 292.

Przedaża xiąg z gmachu: № 2 tryody postnych, a f. 26, f. 52; № 2 trebniki, a f. 10, f. 30; № 4 służebniki, a f. 8, f. 32. Summa f. 104.

№ 1 psalterz, f. 2. 21; № 1 ewangelia, f. 20; № 4 grammatyczek, f. 1. 6. Summa f. 23. 27.

Die 24 ianuarii, anno 1690. Dało się panu Cypryjanowi na expensa rozne dwudziestym razem, po śmierci nieboszczyka pana Mazarakiego, f. 200.

Die 31 ianuarii. Przedaża xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 2 tryody cwitnych, a f. 26, f. 52; № 1 tryod postna, a f. 26, f. 26; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 gramatyczka, gr. 9. Summa f. 124. 15.

Die 2 februarii. Przedaża xiąg: № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 5 tryody cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 służebnikow, a f. 8, f. 80; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 połustawcow, f. 65; № 5 służebnikow, f. 40; № 1 ochtai f. 24; № 1 apostoł f. 13; № 1 połustaw na ciękim—f. 20. Summa f. 982.

Die 10 februarii. Przedaza xiąg: № 3 ochtaie, a f. 24, f. 72; № 5 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 130; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostołuw, a f. 13, f. 26. Summa f. 368. № 7 grammatyczek, a gr. 9, f. 2. 3; № 1 połustaw f. 7; № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 1 tryod postna f. 26; № 2 psałtyrek, a f. 2. 10, f. 4. 20; № 1 psałtyrz, a f. 2. 21, f. 2. 21. Summa f. 122. 14. Tamtey strony przedaż tu należy do tei summy f. 368. Summa f. 490. 14.

Die 13 februarii. Przedaza xiąg: № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 apostoł f. 13; № 1 tryod postna f. 26; № 1 służebnik f. 8. Summa f. 87.

Die 17 februarii. Przedaza xiąg: № 2 trebnikow, a f. 10, f. 20; № 1 tryod postna f. 26; № 1 tryod cwitna f. 26; № 5 psałtyrz, a f. 2. 21, f. 13. 15; № 2 ewangeli, a f. 20, f. 40; № 1 grammatyczka gr. 9; № 2 czasłowcuw f. 2. 12. Summa f. 128. 6.

Die 21 februarii. Przedaza xiąg: № 2 tryody postne, a f. 26, f. 52; № 1 tryod cwitna f. 26. Summa f. 78.

Die 25 februarii. Przedaza xiąg: № 3 tryody postne, a f. 26; f. 78; № 2 ochtaie, a f. 24, f. 48; № 3 tryodi cwitne, a f. 26, f. 78. Summa f. 204.

Die 6 marti. Przedaza xiąg: № 2 tryody cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26. Summa f. 78.

Die 20 februarii, anno 1689, oo. Skickim: № 1 tryod postnaia; № 1 ochtai darowano.

Za beczke sledzi dla tych że oycum dano f. 66; fury, co przywiezli te beczkie, f. 3. 15. Summa f. 69. 15.

Eadem die p. Cypryianowi dano na expensa dwudziestym pierwszym razem talarow 10—f. 70.

Die 10 martii. Przedaza xiąg z gmachu: № 2 psałtyr, a f. 2. 21, f. 5. 12; № 1 czasłowiec f. 1. 6; № 1 grammatyczka gr. 9; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 tryod cwitnaia f. 26,

№ 5 tryodi postnych, a f. 26, f. 130; № 4 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 104; № 5 służeńnikow, a f. 8, f. 40; № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 2 psalteryk małych f. 4. 20; № 4 grammatyczek f. 1. 6; № 1 tryod postnaia f. 26; № 1 połustaw f. 7. Summa f. 397. 13.

Die 13 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 4 psalteryki małe f. 9. 20; № 1 grammatyczka gr. 9.

Die 18 martii. № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 3 grammatyczki gr. 27.

Die 20 martii. № 2 tryodi cwitne f. 52; № 1 tryod postna f. 26; № 2 ewangeli f. 40. Summa f. 154. 16.

Die 22 martii. Przedaża xiąg o. archidiakonowi: № 5 ewangeli, a f. 20, f. 100; № 6 tryodi postnych, a f. 25, f. 156; № 6 ochtaiow, a f. 24, f. 144; № 3 tryodi cwitnych, a f. 26, f. 78; № 5 służeńnikow, a f. 8, f. 40; № 2 apostoły, a f. 13, f. 26; № 1 szestodnik, a f. 7, f. 7; № 3 trebniki, a f. 20, f. 30. Summa f. 581.

Die eadem. Przedaża xiąg z gmachu: № 2 ewangeli f. 40, № 2 apostołów f. 26, № 2 trebnikow f. 20, № 2 psaltery f. 5. 12, № 1 psalterz f. 2. 21, № 2 czasłowce f. 2. 16. Summa f. 96. 19.

№ 1 ewangelia f. 20, № 1 apostoł f. 13, № 1 ochtai f. 24, № 1 służeńnik f. 8, № 2 psalteryk małych f. 4. 20, № 1 szestodnik f. 7, № 1 tryod postnaia f. 26, № 2 tryody cwitne f. 26, № 2 służeńniki f. 16, № 2 psalteryki f. 5. 12, № 1 trebnik f. 10, № 10 grammatyczek f. 3, № 2 ewangeli f. 40, № 3 tryodi postny f. 78, № 3 tiody cwitne f. 78, № 3 ochtaie f. 72, № 2 służeńniki f. 16. Summa f. 447. 2.

Die 23 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 3 tryody cwitne f. 78, № 2 tryody postne f. 52, № 1 apostoł f. 13, № 1 trebnik f. 10, № 1 czasowiec f. 1. 6, № 3 grammatyczki gr. 27. Summa f. 165. 3.

Die 26 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ochtai f. 24, № 1 trebnik f. 10, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 ewangelia

f. 20, № 2 czasłowca f. 2. 12, № 3 grammatyczki gr. 27, № 2 grammatyczki gr. 18, № 1 apostoł f. 13. Summa f. 96. 27.

Die 29 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 tryod cwitnaia f. 26; № 1 tryod postnaia f. 26. Summa f. 52.

Zapłacił imże wcale polucku (?).

Die 30 martii. Przedaża xiąg z gmachu: № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24; № 2 apostoły f. 26, № 2 służebniki f. 24, № 2 trebniki f. 20, № 1 tryod cwitnaia f. 26, № 1 czasłowczyk f. 1. 6, № 5 grammatyczek f. 1. 15, № 1 psałtyrz f. 2. 21, № 1 ewangelia, talarami, a f. 7, f. 24. 15; № 1 apostoł f. 13. Summa f. 162. 27.

Die 1-ma aprylis. Z woli y uproszenia ichmościow panow braci oddane byli xięgi do rąk imci pana Hrehorego Rusianowicza, aby z łaski swei chciał pracować w przedaniu xiąg; tedy przez cały rok sprzedając, gdzie w tym reiestrze specifice wszystkie xięgi wypisane są, y iak wiele oddał pieniędzy; a że teraz kogo innego uprosilismy, aby na iego miescu także przedawał, tedy ponieważ wszystkich xiąg nie przedał, odbieramy, deputowawszy ichmościow pp. braci: imci pana Mikołaiia Michalewicza, imci pana Cypryiana Kisilnickiego, imci pana Piotra Kurtowicza, imci pana Piotra Seimionowicza. Tak tedy odebrało się: № 1 tryod cwitnaia w seksternach defektowa—f. 26, № 3 służebniki w seksternach defektowe—f. 24, № 1 trebnik w seksternach defektowe—f. 10, № 1 połustaw w seksternach defektowe—f. 7, № 14 szestodnikow w seksternach—f. 122, № 21 psałtyrek małych w seksternach—f. 49, № 13 akafistkow w seksternach—f. 30. 10, № 40 czasłowcow w seksternach—f. 48, № 1 psałtyrz w seksternach defektowa—f. 2. 21. Summa 309. 1. № 2 apostoły introligowane—f. 32, № 6 szestodnikow introligowanych -f. 56, № 2 psałtyrki małe introligowane—f. 6, № 4 psałtyrek albo akafistkow—f. 12, № 13 czasłowcuw—f. 18. 19. Summa f. 124. 19.

Eadem die. Po odebraniu xiąg od imci pana Hrehorego Rusianowicza usprosilismy pana Mikołaiia Krassowskiego, aby chciał

pracować także w sprzedaży ziąg, tedy te xiegi odebrane od ichmości pana Hrehorego, panu Krassowskiemu oddali się te xiegi y klucze od sklepu.

Eadem die z gmachu wydali się xiegi panu Mikołaiowi Krassowskiemu do przedania, iako niżej stoi: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 10 połustawczykow na grubym, a f. 7, f. 70; № 20 apostołuw, a f. 13, f. 260; № 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; № 20 trebnikow, a f. 18, f. 200; № 5 służebnikow, a f. 8, f. 40; № 25 psaltyrz, a f. 2. 21, f. 47. 10; № 20 grammatyczek, a gr. 9, f. 6; № 2 ewangelii, a f. 20, f. 40. Summa f. 183. 10; № 1 ewangelia f. 20.

Eadem die zapłaciła się reszta panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi, co zostało się winno za tryody postne z tych utargowanych xiąg z gmachu, talarów 112—f. 784.

Eadem die dało się na expensa imci panu Cypryanowi dwudziestym drugim razem talarow 50 z utargowanych xiąg w gmachu, a f. 7, f. 350.

D. 5 aprilis, anno 1690. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1689, który wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1689, czynsz należyty—złotych 140, a to takim sposobem: podymnego oddał 1690 anno 4 duple na dwie części—f. 3. 6, Stanowniczemu f. 2, co czyni f. 5. 6, ostatek gotowemi pieniędzmi oddał f. 134. 24. Summa f. 140.

Die 6 aprilis. Pan Szymon Krzystofowicz anno 1690, d. 23 aprilis c. n., cale oddał z retentow dawnych dług porachowania s. pamienci imci pana Mazarakiego f. 38, a do lunariei f. 2 przyjmuie się, czynsz zaś płaci tego roczny, ab anno 1688 poczynający cię, który kący się in anno 1689 d. prima novembris na s.s. wszystkich. Oddał także f. 30, także przyszło się do lunariei czynsz f. 2, według kontraktu, zdawna z nim uczynionego i według sumnienia iego, że daie każdego roku; tedy poczyyna się znowu czynsz de novo ab anno 1689 prima novembris od wszystkich s.s., kący się in

anno 1690 prima novembris na wszystkich s.s., tedy na ten czynsz jeszcze nic nie dał. A że oddał z retentow dawnych f. 38, do lunariei f. 2, także czynsz tak roczny f. 38 i do lunarii f. 2, z czego anno Domini 1690, d. 6 aprilis, kwitowało się, w reiestrze iego napisało się.

Comput sprzedaży xiąg różnych z gmachu, iako wyżej reiestr spiecifice opisany iest przez ich mościow p.p. braci: imci pana Mazarakiego y pana Cypryiana, pana Kurtowicza, pana Semionowicza, pana Laszkowskiego, gdzie różnemi czasy przedali; computowawszy wszystkie summy za xięgi—czyni f. 8996. 25. Takim tedy sposobem oddaie te summe, iako wyżej stoi, a naprzod, iako w tymże reiestrze stoi, na różne expensa y unkoszta na potrzebe cerkwie: p. Cypryianowi na expensa na papier, za sledzie o. Skickich, to wszystko czyni f. 1746. 15. 1000 talarow bitych odebrało się od ich mościow i do skarbcu włożyło się, rachyjąc talar a. f. 6. 15, czyni f. 6500; 12 f. b. m. pułtorakami—f. 24; siudmakami oddano f. 95; 4¹/₂ lewkowych, a f. 6, f. 27; 446²/₃ tymfów, a gr. 3, f. 491; szelągami f. 42, item ¹) za xięgi znowu utargowane f. 118. Summa f. 9043. 23.

Według kontraktu dawnego, uczynionego z papirnikiem we Gdańsku anno 1688 na ryz sześćset, gdzie w jesieni przez pana Nawrockiego ad rationem odebrało się ryz 50 y zapłaciło się unkoszta; także na tenże kontrakt anno 1689, die 8 iunij, przez pana Nawrockiego odebrało się ryz 200 y od tego unkoszta zapłacili się; eodem anno przez pana Iwanowskiego odebrało się ryz 100 y unkoszta zapłacili się teraz. Tedy reszte eodem anno, d. 21 octobris, oddał imci pan Piotr Semionowicz ryz 250 dawnego kontraktu, gdzie wypisuią się expensa od tych ryz № 250, jako niżej stoi: we Gdańsku za 3 fasy na papier, a f. 3, f. 9; od zanesienia tych fas do papiru chłopcom f. 8; od pakowania y bednarz y słoma f. 10; co do Szkuty zawieźli y wtoczyli drukarzom f. 6; za maty do ukrywania

---

¹) Предъ словомъ „item“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена пометка NB.

gr. 6; kwitowe w Nieszawie y Wroclawku f. 1. 18. B. m. facit f. 27. 2, a currenti f. 52. 10¹/₂. Frachtu od 3 fas papiru szaff. 12, a f. 6, f. 72. Na przykomorkach kwitowe f. 1. Od wywesowania ze statku fas na furmany chłopum (gr.) 18. Fury z pod Ryczowola od 30 cetnarów, a f. 7, f. 210. Drobne unkoszta podróżne y do miasta wprowadzając f. 6. 20. Facit summa currenti f. 342. 26¹/₂. Według reiestru tego wyżej opisanego odebrał od imci pana Mazarakiego na te unkoszta imci pan Semionowicz f. 210.—Restat f. 132. 26¹/₂. Te tedy reszta powinno się oddać imci panu Semionowiczowi zaraz in instantia. Oddała się ta reszta iego mości.

Cum consensu ich mościow p.p. braci d. 20 februarii, anno 1690, kupiło się dla o.o. Skickich do manastyru pro honorario 1 kamionkę oliwy za f 26¹/₄, kam. pieprzu f. 18. Czyni f. 44 (¹/₄).

A ¹) ponieważ pilna potrzeba przypadła imci panu Jakubowi Ławryszowiczowi pieniędzy, tedy wszystkich ich mościow uprosiwszy, aby z cassy cerkiewney onemu wygodzili; tedi unanimiter pozwolili wszyscy ich mościowie, aby ich mości poratować; tedy na membran zapisawszy się na kamienicy swojej własney, nie zawiezioney, za uproszeniem imci pana Affendika, że się za niemi zapisyie na membrane, yz za rok mają oddać cum provisione po f. 8 na summe f. 5000, od. f. 5000 ma dać prowisiei na rok, a membrana w cassie, f. 400. A że imci pan Jakub Ławryszewicz prima februarii anno 1689 wziął był na membrane pieniędzy z lęgaciei Korniaktowskiei na zastaw, tedy teraz d. 7 aprilis anno 1690 ta summa w tę membrane wchodzi, to iest f. 1200, a doliczyliśmy z cassy f. 3000, aby była cała summa f. 5000, iednak tedy płaci od tej summy pierwszej membrany na f. 1200 prowisiei f. 96.

Wydanie xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; 20 tryody cwitnych, a f. 36, f. 520; № 5 słuzebnikow, a f. 8, f. 40; № 60 grammatyczek, a gr. 9, f. 18. Summa f. 638.

Die 21 aprilis xięgi wydane z gmach up. Krassowskiemu: № 20 tryody cwitnych, a f. 26, f. 520.

¹) Передъ „а“ поставлена въ подлинникѣ помѣта NB.

Die 7 aprilis rewisia cassy cerkiewney w skarbcu, iak wiele znaiduię się pieniędzy po nieboszczyku imci panu Janu Mazarakim, będącym starsym na ten czas: № 1. Worek pułtorakow, rachuiąc a 5 szostakow, czyni bona moneta f. 1046, procentow induplo f. 2092. № 2. Worek siumakami, w którym znaiduię się f. 2000. № 3. Worek siudmakow, w którym znaiduię się f. 2000. № 4. Worek, w którym znaiduię się rozney monety, to iest tymfami 657, a gr. 5, czyni f. 766 (gr.) 15, talarami $33\frac{1}{4}$, a f. 7, f. 232, gr. $22\frac{1}{2}$, szelągami f. 22. To wszystko czyni f. 1000. № 5. Worek, w którym znaiduię się rozney monety f. $471\frac{2}{3}$. № 6. Worek, w którym znaiduię się tymfow, a gr. 5, 521 zł. f. 607. 25. № 7. Worek z szelągami f. 100. № 8. Worek z szelągami f. 100. № 9. Woreczek z szelągami f. 40. № 10. Woreczek tymfow $233\frac{2}{3}$, a gr. 5, f. 272. 15. № 11. Worek, w którym znaiduię się talarow $100\frac{1}{2}$, a f. 7, 703. 15. № 12. Woreczek, w którym zastawa pana Mikołaiowicza za f. 1080. 13. Worek, w którym znaiduię się talarow $31\frac{3}{4}$, a f. 7, czerwonych 6, siudmakami f. 52, pułtorakow 4 gr. 9, tymfami 121, gr. 25. Ta summa wszystka czyni f. 509. $12\frac{1}{2}$. Item szelągami w woreczku i lewkowych $5\frac{3}{4}$ —f. 47. 15. № 14. Worek 1000 talarow, a f. 6, gr. 15 z utargowanych xiąg w gmachu, czyni f. 6500. № 15. Worek f. 12 b. m. pułtorakami, siudmakami 95, lewkowych $4\frac{1}{2}$ (czyni) f. 146. № 16. Worek tymfow $446\frac{2}{3}$, a gr. 3, szelągami f. 42, (czyni) f. 533. 8. Za xięgi utargowane u imci pana Papary, u imci pana Affendi o. Trembowielskiego f. 118. W szafie w sessie znaiduię się pieniędzy lewkowych 10 y szelągami f. 3. Czyni summa f. 18321.

Die 21 aprilis rewisia generalna xiąg roznych, w gmachach znaiduiących się: № 1089 xiąg tryody postnych w gmachu dolnym, № 302 psaltry in quarto, № 460 apostołów. W izbie drugiej dolney: № 298 trebnikow, № 790 ochtaiow, № 682 psaltyrek małych, № 975 szestodnikow, № 1600 akafistkow, № 5 ewangeli, № 5 trefoloioiw, № 9 służebnikow, № 200 grammatyczek. W gurnych gmachach w izbie podle sessiei: № 931 tryod cwitnych, № 822 polustawcow na grubym i cienkim,— № 1300 czasowniczkow, № 114 czasosłowow. Między temi xięgami znaiduię się siła xiąg defektowych, z których może się co wybrać.

Die 23 aprilis czynsz z retentami odebrał się od p. Szymona Krzystofowicza, już po rewisiei uczynionej.

Die 17 aprilis po rewisiey generalney uczynionej w skarbcu iak wiele znaidzie się w gotowiznie pieniędzy, iako wyżej opisało się każdą rzecz specifice, a że tu znów poczynają się expensa rozne z tych pieniędzy, co byli rewidowane.

Die 6 aprilis z cassy wyiente pieniędzy z roznych workuw specifice opisane: z iednego worka tymfow 657, z drugiego tymfow 521, z trzeciego worka $22\frac{2}{3}$ tymfow, z czwartego $44\frac{2}{3}$, w sessiei z olmary tymfow 121, gr. 25, talarami za tymfi 23 (gr.) 6. Ta tedy summa posłana iest do Gdańska przez imci pana Semionowicza na papir do imci pana Krassowskiego, combinando po 5 szostakow na złoty, czyni b. m. f. 1200.

Die 17 aprilis. Według postanowienia y uczynionego kontraktu z wielebnym oycem Podgurskim, kaznodzieją ordynarnym cerkwie Wniebowzięcia Naiświętszej Panny, według reiestru danych f. 60, tedy dopłaciło się za ten cały rok f. 90.

Eadem die. Także według postanowienia sollarium f. 200 wielebnemu oycu Eramnowskiemu, że nabrał przez ten czas, iako w reiestrze iest opisano, roznemi czasy f. 170, dopłaciło się z cassy f. 30. Temuż z consensum wszystkich ich mościow darowano szestodnik.

Die 21 aprilis. Ex amore fraterno wygodziliśmy imci panu Kiriakiemu Paparze, na membran zapisany na dobrach swoich, cum consensu omnium ichmościow, talarow bitych 20, co czyni f. 140.

Die 25 aprilis po rewisiey generalney, ichmościow p.p. braci uczynionej, dało się panu Cypryanowi na expensa z xieg utargowanych przez pana Krassowskiego talarow 30, co czyni f. 210.

Die 26 aprilis po rewisiey wszystkich xiąg wydało się z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 1 ewangelia, a f. 20, f. 20; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 1 służebnik, a f. 8, f. 8.

Eadem die de novo wzioł pan Simeon Stawnicki, typograph, pierwszym razem na ewangelia ad rationem talarow 20, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

Die 16 mai wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krasowskiemu: № 3 ewangeli, a f. 20, f. 60; № 20 ochtaiow, a f. 24, f. 480; № 20 tryody postnych, a f. 26, f. 520; № 20 apostołów, a f. 13, f. 260; № 60 psalteryk, a f. 2. 10, f. 140; № 3 polustawow na cienkim,—a f. 10, f. 30. (Summa) f. 1490.

Die 17, albo 27 c. n., mai drugim razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiei, co poczoł drukować, talarow 30,—f. 210. „Symeôn Stawnicki. Drukarz“.

Die 20 mai dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg talarow 30, a f. 6; drugim razem f. 210.

Eadem die dało się na zapłacenie kwartałów wielebnym oycom naszym y do swietego Onofrego f. 63.

Die ultima mai wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 25 psaltery, a f. 2. 21, f. 67. 15.

Die 4 iunii wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodzei mieskiemu, ad rationem zasług swoich pozyczyło się f. 100.

Die 9 iunii dało się z cassy imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fure papiru, posłanego ze Gdańska od brzegu sanowego, y na myta, co wydał, dało się f. 100.

Die 10 iunii pan Bogdan Latynowicz z kramiku nieboszczki paniei Wasilowej zapłacił czynsz w teraźniejszym roku 1690, który skonczył się na Wielkanoc, a że mając unkoszta, że dach naprawił około kamienicy, gdzie czernicy z niciami siedzą, wydał na to f. 13 w gotowiznie, oddał f. 77, co czyni f. 90.

Die 10 iunii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta rozne z utargowanych xiąg trzecim razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die ultima iunii zapłaciło się za pułtory faski blachi białei panu Kiechinowi przez pana Cypryana, a f. 120 faska, czyni f. 180.

D. 6 iulii trzecim razem dało się ad rationem xięgi ewangelicki, co się drukuje, talarow 30, to iest f. 210. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 7 iulii dało się panu Cypryanowi na expensa y unkoszta różne z utargowanych xiąg czwartym razem talarow 30. Czyni f. 210.

Die 11 iulii zapłaciło się za iedne faskie blachi białey żydom przez pana Cypryana, ztargowane za f. 120.

Eadem die wydali się xięgi do przedania z gmachu panu Krasowskiemu: № 4 ewangeli, a f. 20, f. 80; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 27 psałtyr, a f. 2. 21, f. 72. 27; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 20 psałtyrek, f. 2. 10, f. 46. 20; № 50 grammatyczek, (gr.) 9, f. 15; № 1 słuźebnik, a f. 8, f. 8. summa f. 509. 7.

Anno 1690, d. 5 iulii. Imci ¹⁾ panu Hrehoremu Russianowiczowi na zastaw, ktora iest w skarbcu położona, z pieniędzy kassnych y membran dana na złotych 4000.

Anno 1690, die 25 iulii. My ¹⁾ zgodnie bracia, niżej podpisani, bractwo cerkwie Lwowskiej Niebowzięcia Naświętszey Panny votis et suffragiis nostris unanimiter zezwoliliśmy, uważywszy sobie, że wielebny oycec ihumen s. Onofrego, wiele razy supplicuiąc do całej confraterniei naszej, yż nie może sustentować kilka braci duchownych przy sobie dla ozdoby mieysca świętego, że nie mogo mieć sufficientium vivendi; dla tego my, praecustodiendo, aby te miejsce święte miało ozdobę w duchownych, zezwalamy wszysci unanimiter, według dawnego zwyczaiu, o. ihumenowi samemu na kwartał po złotych dziesięć, drugim nastoiatelom, to iest prezbiterom, ile ich będzie w manastyrzu s. Onofrego, koźdemu na ieden kwartał po złotych ośm, a diakonowi po złotych sześć, teraz noviter zezwolilismy. Od daty tego consensu takowy tedy consensus tak ważny mieć chcemy y wszysci przytomni na ten czas rękami własnemi stwerdzami y podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p. Γεοργιος Παπαρα. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Іаковъ Лавришевичъ. Nicolaus Krassowsky, m. p. No-

---

¹⁾ Тоже, передъ словами „інци“ и „мы“.

tarius congregationis Marianus. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Korty, m. p. Hrehory Russianowicz. Stefan Laskowsky.

Die 15 iulii dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg piątym razem talarow 50. Czyni f. 350.

Die 5 iulii za promotio iasnie przewielebnego ichmosci oyca episkopa Lwowskiego, dobrodzieia naszego, odebralismy od imci pana Irzego Dragonowicza legaciinych pieniędzy od successoruw świętei pamienici imci pana Jana Mazarackiego, któremu y kwit generalny dany iest na złotych 1000.

Die 27 iulii za xięgi utargowane y przedane siudnym razem ad rationem summy odebralismy od imci pana Hrehorego Russianowicza do cassy różną monetą, która iest nizei specificowana, a naprzod: 116 $\frac{1}{2}$ talarow, a f. 6. 15, czyni f. 757. 7 $\frac{1}{2}$; 96 $\frac{2}{3}$ tymfow, a f. 1. 3, czyni f. 106. 10; 8 czerwonych, a f. 14, czyni f. 112; 208 siudmakow—f. 208; 7 krystynek—f. 28; 2 $\frac{1}{4}$ lewkowych, a f. 5. 15, 12. 11 $\frac{1}{4}$; 11 talarow bitych, a f. 7, f. 77; szelągami—f. 117. Summa f. 1417. 28 $\frac{3}{4}$. Item oddał imci pan Russianowicz f. 500. Summa f. 1917. 28 $\frac{3}{4}$.

Odebrało się xiąg w seksternach, y intrologowane od imci pana Hrehorego Russianowicza, z wydanych xiąg z gmachu przedtym, iako reiestr opiewa wyzey, summa f. 430. 20. Summa (съ прежними) f. 2348. 18 $\frac{3}{4}$.

Die 27 iulii imci pan Mikołai Michalewicz z czynszow oddał według reiestru pstrego, które odebrał y, f. 239. 8, przy sobie zatrzymał.

Die 28 iulii ad rationem roboty żydom blachownikom dało się f. 100.

Die 10 iulii oicu Erumnowskiemu cum consensu (braci) na drogie dało się f. 10.

Die 11 iulii do membrany dołożył pan Krassowski imci panu Russianowiczowi f. 1050.

Die 17 iulii za puł faski blach żydom zapłaciło się f. 60.

Die 11 iulii nieboszczyka pana Mazarakiego legacyjne pieniądze daliśmy na prowisie, f. 1000, któreśmy odebrali od imci pana Kocia, odalismsy imci panu Russianowiczowi na zastaw.

Anno 1690, d. 29 iulii. Odebrawszy zupełny rachunek od imci pana Hrehorego Russianowicza z powziętych xiąg przez cały czas, iako w reiestrze wielkim tym stoi specifice y w oddaniu sum z utargowanych xiąg do cassy, iako kwity w tamtym reiestrze swiadczo, że nam satisfactia we wszystkim stanela, na co podpisuiem się i quituiem totaliter ichmości. Wszyscy tedy na ten czas będący pp. bracia rękama swemi własnemi podpisali się, każdy w imieniu swemu na kwicie.

D. 6 aprilis 1 słuźebnik cum consensu darował się do manastyru oycom z Derewien oprawny.

D. 17 aprilis 1 szestodnik oprawny cum consensu darowano oyce Erumnowskiemu.

D. 18 mai 1 psalterz oprawna cum consensu darowano o. Winickiemu do manastyru.

D. 13 iunii 1 psalterz oprawna cum consensu dała się do s. Onofrego.

D. 17 iulii na sprawę z sukcesorami nieboszczyka pana Mazarakiego wydało się patronowi od dekretow, iako w reiestrze stoi, f. 54. 6.

D. 27 iulii odebralismsy od pana Krassowskiego z utargowanych xiąg ad rationem y któremu y kwit się dał na f. 3487. 6.

Die 28 iulii odebrało się 180 ryz papiru Gdanskiego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdanska przysłanego przez pana Stefana, Semionowego syna.

Eadem die przez tego 10 ryz na probe lipskiego odebrało się ze Gdanska, od pana Krassowskiego przesłanego przez p. Stefana Ławryszewicza.

D. 10 iulii 1 polustaw oprawny darowano y f. 10 na droge o. Erumnowskiemu.

D. 11 iulii 1 trebnik oprawny darowano o. graeckiemu z Ierusalem.

Року Божого 1743, дня 11, мѣсяца декевріа. Сумма виписанаїа розныхъ гроши, которіе били ревѣдованіе в каси церковной, іакъ много знайдовалосіа, іако в тим реестрѣ вижен виписано и до диспозиціе пана касного отдано, готовіе гроши, а парзод: № 883 таларовъ битыхъ в одним ворку знайдуютсїа, золотихъ 7 рахуючи, чинит всеї сумми золот. 6181;618½ левкових битихъ в одним ворку, по зол. 6, чинит золот. 3611;63 червонихъ битих в ворку, по зол. 14, чинит золот. 882; 1 червоні бити зли в тимъ же ворку; 20 кристинокъ въ ворку, по зол. 4, чинит зол. 80; итем копѣйками в тимже ворку золот. 33.21; итем оден ворокъ цесарской монети ломанов. золот. 1760; 1330 тимфівъ в ворку знайдуетсїа, по грош 5, чинит золот. 1551.20; 1046 золотих доброй монети, рахуючи по 5. шостакув на золотій, теди куренті монети чинит золот. 2033.19; еден ворокъ з шелюгами золот. 157.25; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100; итемъ ворокъ з шелюгами золот. 100; и темъ ворокъ з шелюгами золот. 86.24, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 133.22½, итем ворокъ з шелюгами злими золот. 107.6, итемъ ворокъ з шелюгами золот. 45.20, итемъ шостаками золот. 6. Сумма чинит золот. 16960 (грош.) 7½.

Продажа книгъ церковныхъ: 271 евангели през тои час продалосіа по зол. 20, чинит золот. 5420; 235 апостоловъ продалосіа по зол. 13, чинит золот. 3055; 260 триоди цвѣтнихъ продалисїа по зол. 26, чинит золот. 6760; 140 триоди постнихъ продалисїа по зол. 26, чинит зол. 3640; 9 трефолоювъ продалосіа по зол. 100, чинит золот. 900; 269 охтаювъ продалосіа по зол. 24, чинит зол. 6456; 346 требниковъ продалосіа по зол. 10, чинит зол. 3460; 346 служебниковъ продалосіа по зол. 8, чинит золот. 2768; 117 шестодниковъ продалосіа по зол. 7, чинит золот. 819; 498 псалтирь великих продалосіа по зол. 2.21, чинит золот. 1344.18; 99 полуставцовъ на грубим (паперѣ) продали по зол. 7, чинит золот. 693. (Сумма) чинит золот. 35315.18.601 псалитрокъ малихъ продалосіа по зол. 2.10, чинит золот. 1402.10; 194 акафистковъ малихъ продалосіа по зол. 2.10, чинит зол. 452.20; 287 часослов-

цувъ малихъ продалосіа по зол. 1.6, чинит зол. 344.12;673 грам-матичокъ продалосіа по (грош.) 9, чинит золот. 201.27. Сумма чинит золот. 2401.9. Тамтаіа сторона продажи—с них сумма чинит золот. 35315.18. За продажные книги сумма всеи зол. 37716.27. Готовихъ гроши знаидовалосіа къ касѣ розною монетою ведлугъ ревѣзиі, іако сіа описало, 16960. Чинит всіа сумма зл. 54676.27. ²⁾.

Долгъ небошчика пана Андреіа Алоизого сукцесорове отдали сумму золот. 530. Чинши розние одебралисіа от рожных золот. 628.10. От 3000 зол. провѣзии отдалъ п. Лавришевичъ зол. 200. От 1200 зол. провѣзии отдалъ п. Лавришевичъ золот. 96. От 1300 зол. провѣзии отдала п. Мазараки золот. 43.15. Чинит всіа сумма золот. 56174. (22)

Легацїа пана Мазаракого тераз новоотданаіа зол. 1000: Чинит всіа сумма зол. 57174. (22)

Книги даровние на іальмужню: 3 триоди цвитние, 1 триод постнаіа, 4 охтан, 4 служебники, шестодникъ, 3 псалтири великихъ, 2 полуставци, 2 псалтирки малне, 3 акафистки.

От року Божїа 4803, днїа к, мѣсяца декевриїа ажъ до року 4811 дня 1, мѣсяца юлїїа, видатки, експенса и унѣкошта рожнеи учинение іако в реестри каждаяіа речъ знаидуетсїа, специфіце виписанаіа, а ту в тим суммаряушу иллицидуетсїа з тихъ гроши, которне знаходилисїа в касѣ и що сіа торговало за книги рожние.

Пану Киприїану на рожние експенса на потребу церковную, рожними часи, іако в пстрим реестру каждаяіа речъ виписанаіа, далосіа золот. 5823.4.

Пану Семионову, типографови, рожними часи давалосіа ад радномем книгъ рожнихъ, що видруковалъ и до гмаховъ церковних отдалъ, и що му сіа тераз дало на евангелиїа, зол. 4879.15.

Папѣръ Гдански и тутейши на рожние книги до друкарнѣ церковной много рази куповани през рожних пановъ видалосіа зол. 16903.24.

---

¹⁾ Сумма зѣдсь подведена въ виду того, что въ подлинникѣ означивалось стр. 31.

²⁾ Почему то 7½ грош. въ подлинникѣ опущено.

Іамажвие и дарунки рожние cum consensu omnium давалися
зол. 431.

На легумину рожнимъ п. п. далосіа дліа школы и ппیتالіа
зол. 336. 24.

Кварътали, що сіа платило ойцом нашим и до святого Оно-
фрііа, рожними часи далосіа зол. 574.

Легацин, що сіа платили, до Крехова и до с. Онуфрііа зол. 70.

Ойцумъ казнодѣомъ ординарнымъ платилися квартали зол. 400.

За дошки духовие(?) на писане видалосіа зол. 184. 21.

За три фасокъ біах бѣлих на побиване банѣ зол. 360.

Пану Корендовичови, в справѣ церковной, cum consensu om-
nium зол. 100.

Пану Архувскому, в справѣ легациен п. Корниакѣта, далосіа
зол. 70.

Пану Шадкувскому, юристѣ, в справѣ церковной, далосіа зол. 35.

За гонти и цвіаки до святого Онуфрііа далосіа зол. 211.18.

За литери, що отливано на друкарнѣ, далосіа золот. 52.

Адѣ раціономъ работи, що біаху прибивают, жидомъ далосіа
зол. 100.

П. п. Красувским отдалися 77 червоних, що пожичили были
на справу з Слоскою о друкарню. Чинит зол. 1078. Чинит всеи
суммы 31607.16.

П. п. Котови отдалися гроши 79 талари, що пожичилѣ
былѣ на справу церковную з Слоскою о друкарню и на патрона,—
видано зол. 568.12.

Друкарніа заплатиласіа іасне превелебному его милости отцу
епископови Лвовскому, а добродѣеви нашему, зол. 5000.

На мемѣбрану п. Іанневи Мигалевичови на заставѣ далосіа
зол. 1000.

На мемѣбранѣ пана Григоріева Русіановичови на заставѣ
далосіа зол. 4000.

На мемѣбранѣ п. Кириакови Папари далосіа зол. 140.

Чинить сумма зол. 10708.12. Другая сторона чинит всей сумми зол. 31607.16. Теди всей сумми расходной чинить *comptando* зол. 42315.28.

В касѣ ревѣдованих гроши знаидуетсѣа *in specie* зол. 14381.19. Чинит всѣа сумма зол. 56697.17.

Во имѣа Отца и Сына и Святаго Духа. Амѣнъ. Року Божого 484, мѣсяца юліа, дня 4. За произволениемъ Духа Пресвіатого и за згодою ихъ милости п. п. брати всѣхъ, в брацтвѣ Успеніа Пресвятой Владичици нашіа Богородици и присно Дѣвы Маріи на тот час будучих, либо с продолженьем часу дня небитноте и иных их милостей п. п. брати, единакже соединившихсѣа дліа лѣишого порядку и звичайного способу, поставленіе сѣт от п. п. брати на той рокъ по зеплихъ п. п. братнахъ старшихъ, которые отъ насъ сѣа преставили; а же подлугъ благословенства святѣйшихъ патриарховъ, преосвіатѣйшихъ, метрополитов боголюбивыхъ епископовъ, а бы згодне въ любви и млости перестеригали шкод церковнихъ, старалисѣа ведлугъ обѣтовъ своихъ Богу Святому и Пресвятой Его Матери во всемъ вѣрне служити и во всемъ, іако наилучше, промишліати, ажъ до року пришлаго и часу звичайного, не вимавліаючисѣа жадними придатними причинами, не засланіаючисѣа ними, подъ неблагословеніемъ тихже святыхъ патриарховъ и подъ виною брадкою, а іако братніа особливе обраніе тие уріади поносити маюг.

Старшие п. п.: его милость пан Стефанъ Лавришевичъ, его милост панъ Петръ Афендикъ, его милост панъ Егоргии Папара, его милост панъ Грегори Русіановичъ.

Асессорове: его милост панъ Миколаи Мигалевичъ, его милость панъ Іаковъ Лавришевичъ, его милост панъ Киприан Киселницки, его милост панъ Петръ Куртовичъ.

Писари: панъ Миколаи Красувски. Субститут его милост пан Петро Семіоновичъ.

Его милости пану Стефану Лавришевичу до гмахувъ сесіалнихъ ключи одданіе сѣт такъ долънихъ, іако и горнихъ, которы владзу мает сесію зкладати в справѣ церковной.

Его милости пану Петрови Афендикови отдалие суть ключи отъ сосудохранительниці, абы оздобою вшиткою тоєи церкви святой завѣдовалъ и порадне трималъ.

Его милости пану Георгиеви Папари отдалие суть ключи отъ книгъ вшитѣкихъ, которые сіа знаидуютъ в гмахахъ долнихъ и горнихъ до виданія брату, котори книги продаетъ на грунтѣ церковномъ, албо кому инному, кто бы хотѣлъ купити.

Его милости пану Григориеви Русиановичови отдалие суть ключи отъ каси церковной, где всѣ гроши з уторгованихъ книгъ и з иннихъ приходовъ церковнихъ, маєтъ до каси брати и поредне ховати.

Ассессорове: его милост панъ Миколан Мигалевичъ ¹⁾ и, молодши братъ, его милост панъ Стефанъ Лашкувски, назначение суть до отбирания вшиткихъ легацїи и чиншовъ и власт мають позивати до права, которые бы не хотѣли отдавати легацїи, также склепи каменици наймовати.

Его милост панъ Киприанъ Киселницки и, молодши братъ, его милост панъ Іани Миколаевичъ провизорами до шпиталїа и до школы ве дрива и в легумину.

До велебнихъ ойцувъ нашихъ и до школы дліа порядку провизорове: его милост панъ Стефанъ Лавришевичъ, его милост панъ Петро Афендикъ, а ежели бы того великаїа потреба била, его милост панъ Еорги Папара, его милост панъ Грегори Русиановичъ.

Шафаръ его милост панъ Киприанъ маєтъ гроши отбирати з каси и на вшелїакие потреби церковные з консенсомъ всѣхъ п. п. брати маєтъ шафувати, а рахунѣки зъ каждою сумою отдавати п. писареви.

Книги брадкїе, що сіа продають, пана Красувского упросилис—ми, аби продавалъ, а гроши, що утаргуєтъ, каждой чверти отдавалъ до каси. А в небытности пана Красувского назначаемо субститута его милости пана Петра Семионовича.

---

¹⁾ Писали и Михалевичъ, самъ же онъ подписывался, какъ можно было видѣть выше Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

На ратушѣ тие депутование сут п. п., аби пилновали и мѣсца своего не устоповали, которое мають лунари: *а.* его милост пан Миколан Мигалевичъ, *б.* его милост пан Іаков Лавришевичъ, *г.* его милост панъ Стефанъ Лашковски, *д.* его милост панъ Іанъ Миколаевичъ.

До друкарнѣ дозорци: его милост панъ Петръ Куртовичъ, его милост панъ Стефанъ Лашковски.

Року Божніа *аѣч*, дніа *ка*, ведлугъ старого, юліа. Ревизіа книгъ рожнихъ, которые знайдуются в гмахх долнихъ и гурнихъ, по елекци: № 750 охтаювъ в секстернахъ, № 781 шестодниковъ, 288 требниковъ, 440 апостолувъ, 332 псалтирь великихъ, 769 триоди постнихъ, 596 псалтирокъ малихъ, 1480 акаѳестовъ, 5 евангели, 5 трефолоювъ, 150 грамматичокъ, 950 триоди цвѣтнихъ, 1300 часовничковъ, 825 полуставцовъ, 114 часословувъ без мѣсяцов. Тие книги мают сіа выдавати при килку братіахъ зобранихъ, а тои продавца книгъ церковнихъ маєт сіа подписовати, іако много и которого дніа и мѣсяца выдадут му книгъ з гмаховъ до проданіа.

Ми братіа старшие билисмо при ревизіи тихъ книгъ и молодшие: Стефанъ Лавришевичъ м. р. Piotr Affendyk м. р. Іаковъ Лавришевичъ м. р. Mikolai Krasowsky м. р., Hrehory—Wasil Rusianowicz м. р. Piotr, Stefan Larszkowsky. Piotr Semionowicz м. р. Piotr Kurtowicz м. р. Νικόλαος Μιχαλοβάρτζης.

Року Божніа *аѣч*, дніа *ка* юліа. Ревизіа всѣхъ гроши церковнихъ, которые сіа знайдуют в касѣ, въ склепѣ балабановскимъ, за ключемъ пана сосудохранительного на тот час: 1 ворокъ з пултораками доброю монетою, рахуючи 5 шестакувъ за золоти, чинить золотыхъ 1071.15,—чинит куренти монета зол. 2143.13; 1 ворокъ, в котримъ знайдуются таларобитых 946^{1/2},—по зол. 7, чинить зол. 6625.15; 1 ворокъ, въ котримъ знайдуется цесарские монет. зол. 2000; 1 ворокъ, в котримъ знайдуются цесарскими зол. 200; 1 ворокъ, в котримъ знайдуются цесарскими зол. 317, въ тимъ же ворку тynfow 104 по грош. 5, чинит. зол.

121.10; 1 ворокъ скурани, в котрим сут таларов банкових 26^{1/2}, чинит. зол. 105.15; в тимъже ворку левкових—15, по зол. 6, чинит зол. 90; въ тимъ же ворку кристинок 23^{1/2}, по зол. 4, чинит зол. 94; въ тимъ же ворку червоних 47^{1/2} по зол. 14, чинит зол. 665; въ тимъ же ворку копѣиками знаидуетсѣа зол. 40.9; в тимъ же ворку еден перстѣнъ днѣаментови, мепжи червоними знаидуетсѣа 1 ворочокъ, въ котрим знаидуетсѣа срибло ламапое, 1 ворочок французки роблени знаидуешсѣа, 1 ворокъ з шелюгами зол. 100¹⁾, 1 мембрана на заставъ пана Іанніа Котоного на зол. 1000, 1 мембрана без заставу пана Іакова Лавришевича на каменицу свою власную, 3 легации Корніаков на зол. 5000, 1 мембрана на заставъ п. Грегориіа Русиіановича на зол. 4000. 1 Мембрана без застави п. Кириіакого Папари на зол. 140. Сумма чинит зол. 24521.19. Тне гроши маютсѣа выдавати при килку братніах зобранихъ власне на потребу церковную, а не на жаден иптерес. Стефанъ Лаврѣшевичъ м. р. Piotr Affendyk м. р. Hrehory Wasil Russianowicz м. р. Cyprian Kiselnicki м. р. Piotr Siemionowicz м. р. Mikolay Krassowski м. р. Stefan Łaszkowsky м. р. Piotr Kurtowicz м. р. Γεοργιος Παπαρας м. р. Іаковъ Ліавришевичъ м. р. Νικόλαος Μιχαλοβ'ατζης.

Tu poczynaią sie expensa y unkoszta po electiei.

(Anno 1690) d. 5 augusti panu Cyprianowi dało się na expensa talarow 30. Czyni f. 210.

Eadem die wydało się xiąg z gmachu: № 3 ewangelia, a f. 20, f. 60; № 10 ochtaiow, a f. 24, f. 240; № 10 trebniow, a f. 10, f. 100; № 5 służebniow, a f. 8, f. 40; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 500.

D. 9 augusti. Czwartym razem dało się ad rationem xięgi ewangelickiei p. Semionowi, drukarzowi, talarow 30, co czyni f. 140. „Symeon Stawnicki. Drukarz“.

---

¹⁾ Эта цифра подчеркнута, съ боку написано надъ чертой Н. З., а подъ чертой 14301.19. Это, очевидно, сумма вышеприведенныхъ денегъ, но съ маленькой опиской, должно быть 14302.2.

D. 9 augusti. Żydom, co blachi przybiiaią na cerkwi, ad rationem—f. 80. 15.

Anno 1690, d. 18 augusti c. v. A że pilna potrzeba przypadła w wygodzie) pieniędzy p. p. Krassowskim, tedy my wszyscy, na ten czas będąc w generalnei sessiei, uważwszy sobie, że słuszną potrzeba y godna, abyśmy ich mościom z cassy cerkiewney uczynili wygodę, pozwolilismy unanimiter wszyscy wyliczyć talarow tyśiąc bitych tali conditione, aby od tych pieniędzy prouisie płacili, iak długo będą trzymać, do roku, y membran aby dali, zapisawszy się na dobrach swoich coram actis castrensibus, na który consens my bracia wszyscy podpisuiem się: jako brat starszy Piotr Affendik, m. p. Stefan Ławryszewicz. Γεωργιος Παπαρα. Jakob Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cypryan Kisielnicki, m. p. Νικόλαος Μεγαλοβάτης. Piotr Kurtowicz, m. p. . . . .

Anno 1690, d. 15 augusti. Widząc pilno potrzebę y słusžno ratować brata swego, któryby się mógł ieszcze na substantiei swojej . . . a ze legatia s p. nieboszczyka imci pana Sahaidaczego na stojące dobra legowana, aby prouisia na pia opera szła, tedy na poratowanie imci pana Kurtowicza te legatia imci pana Sahaidaczego na dobra iego własne czyste pozwolilismy unanimiter wszyscy dać f. 2000, od których ma płacić prouisie na każdy rok tali conditione, ze imci pan Pápara assecoruie się na swoich własnych dobrach, stojących za pana Kurtowicza, yż ma dosyć czynić obligowi swemu, który ma być roborowany na ratuszu, na który consens my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendik, m. p., iako brat starszy. Jakob Ławryszewicz. Mikołay Krassowski, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Kortewicz, m. p. Γεωργιος Παπαρα. Νικόλαος Μεγαλοβάτης. . . . .

Die 15 augusti. Przez tak długi czas nie mogło się skączyć w rachunkach, expens uczynionych, sprawa z imci panem Stefanem Ławryszewiczem, a że teraz in praesentia wszystkich ichmościow

---

¹). Передъ словомъ „А же“ и „widząc“ стоитъ помята NB.

porządnie porachowawszy, iak wiele pieniądze cassa została była winna imci panu Ławryszewiczowi, to iest f. 2058. 26, tedy potrąciło się za ryze (?) f. 600, ostaie się reszty f. 1458, prouisie płacim od f. 658 od lat 20,—similem summam f. 600, to wszystka summa czyni f. 2116; że pan Stefan Ławryszewicz winien widerkafu za lat 15 z kamienicy Morochowskiej po f. 120 na rok, czyni f. 1800, reszty oddało się f. 316 p. Stefanowi Ławryszewiczowi.

Eadem die oddali się imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi czerwonych 20, ktore był wygodził na sprawę z successorami Sloski. Wzioł przedtym z czynszowych pieniędzy, iako stoi w pstrym reiestrze, f. 229, a reszty dodało się f. 51.

Die 16 augusti. Druga sprawa nastompiła z imci panem Affendykiem, yż przez tak długi czas nie mogła się sprawa skączyć w rachunkach, expens y unkosztow różnych uczynionych, z imci panem Affendykiem, a że in praesentia wszystkich ichmościow porządnie porachowawszy, iak wiele pieniędzy cassa została była winna imci panu Affendikowi,—f. 886. 25, prouisia czyni 20 lat od tei summy, similis summa złotych 886. 25, combinowawszy te wszystkie summe capitalne y prouisialne za lat 20, czyni f. 1773; a że imci pan Affendik został był winien widerkafu z legatiei Sahaidaczno go za lat 10 po f. 160,—czyni widerkafu zatrzymanego f. 1600; potrąca się z summy, co wydał imci pan Affendik swoich pieniędzy f. 1773, te f. 1600, przychodzi się oddać reszty f. 173, item f. 200, co dała imci pani Affendykowa in absentia ichmości, gdy był w Kamiencu,—to wszystko czyni f. 373, które oddaiem z cassy ichmości.

Druga sprawa, gdy wygodził był na sprawę cerkiewno imci pan Affendik wzglendem drukarni z Sloską, w roku 1670, d. 2 martii, to est czerwonych 35, które czynią po f. 14, czyni f. 490, które oddaiemy z cassy.

Eadem die ponieważ imci pan Jakub Ławryszewicz w reiestrach swoich omyłkie uczynił wzglendem pare kobiercy, co dano było p. Hornowi względem prouisiei od pieniędzy, a że nie napisał

w swym reiestrze, co dał za te pare kobierci f. 80, tedy oddało y zapłaciło się z cassy. A te czerwonych 35, co wygodził był na sprawe p. Sloski, iuż odebrał z utargowanych xiąg, iako w reiestrze p. Semiona stoi.

Eadem die. Imci pan Semion Ławryszewicz wygodził był na sprawe z successorami p. Sloski wzglendem drukarni czerwonych 25, gdzie odebrał z przedanych xiąg f. 202. 21½, reszta przychodzi się oddać z cassy f. 113. 28½; tedy się oddało y zapłaciło.

Eadem die, Imci pan Cypryan tak wiele razy upominał się wzglendem kulbaki, ze wszystkim szaftowane, które darowano w sprawie drukarni, która ztargowana była za f. 200, tedy oddało y zapłaciło się z cassy samemu.

Tenże oddawszy rachunki wzglendem murowania celli u s. Onofrego, a że omyłka się stała w rachunkach między mularzami y pomocnykow, tedy się wynalazło według słuszności w reiestrze, co swoich wydał f. 62, gr. 22, tedy y to oddało się z cassy.

A ponieważ w praetensiach y długach każdemu z ichmościow panow braci satisfactia stała się, co byli wydali więcej swych pieniędzy, tedy każdemu oddało się z cassy cerkiewney, iako wyżej w tym reiestrze specifice stoi, na co my bracia wszyscy podpisuiem się: Stefan Ławryszewicz. Piotr Affendyk, m. p., iako brat starszy. Γεώργιος Πάπαρα. Jakub Ławryszewicz. Mikolay Krassowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτσης. . . . Piotr Kurtowicz, m. p.

Die 18 augusti. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensy y unkoszta z utargowanych xiąg siudnym razem talarow 40, to jest f. 280.

Eadem die. Tenże pan Cypryan z puszki cerkiewnei na legomine do szkoły wzioł f. 32.

D. 22 augusti żydom za robote blachi dało się f. 19. 15.

Die prima septembris przez pana Laszkowskiego dla zapłacenia duchownym—f. 38.

D. 6-ta septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 9-na septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 30.

D. 11 septembris żydom blachownikom ad rationem roboty dało się f. 40.

D. 26 septembris piuntym razem dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem xiegi ewangelickiej, na to się podpisuie, f. 30. „Symeon. Drukarz, m. p“.

Die 19 augusti. Wydało się xiąg z gmachu przez imci pana Piotra Semionowicza, odebranych po odiezdzie pana Krassowskiego: № 10 tryodi cwitnych, a f. 28, 280; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaioł, a f. 26, f. 260; № 10 służebnikow, a f. 8. 15, f. 85; № 20 trebnikow. a f. 10, 15, 210; № 25 psałtyr in 4-to, a f. 2. 21, 67. 15; № 20 psałtyrek, a f. 2. 20, 53. 10; № 20 akafistkow, a f. 2. 10, f. 46. 20; № 10 polustawow na grubym—, a f. 7, 70; № 2 ewangeli, a f. 22, 44; № 50 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 60. Summa f. 1596. 15.

D. 21 septembris. Do Jarosławia imci panu Michalewiczowi na kupienie blachi białej do obiiania ban dało się talarow 15—f. 105.

D. 3 octobris. Dało się Semionowi, drukarzowi, szustym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na to się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 8 octobris. Żydom blachownikom do 12 fasek achi—reszty f. 60.

D. 12 octobris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, siudnym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na to się podpisuie, f. 100. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 16 octobris ad d. 26 octobris. Żydom blachownikom od trzech fasek blachi, co wybili, zapłaciło się f. 90.

D. 20 octobris. Imci panu Affendikowi na wykupienie materii cerkiewnej, co zastawiona była,—w talarach 10 bitych, czyni f. 70.

D. 19 octobris. 1 trefoloy oprawny wydało się z biblioteki dla przedania za f. 100 panu Semionowiczowi.

D. 3 novembris. Wydało się xiąg do przedania z gmachu panu Krassowskiemu: № 30 ochtaiow, a f. 26, f. 780; № 20 tryodi postnych, a f. 28, 560; № 25 szestodnikow, a f. 8, f. 200; № 40 psalmyrek, a f. 2. 10, f. 93. 10; № 50 psalmyr in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 1 ewangelia, a f. 22, f. 22; № 100 grammatyczek (gr.) 9, f. 30. Summa f. 1960. (10.)

D. 28 octobris. Kornarzyńskiemu zapłaciło się za papier dawny, co wzięto było za nieboszczyka pana Mazarakiego, gdzie na drukarni pomacano, tedy z rozkazania ich mościów dało się onemu f. 18.

D. 4 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazyłki, co wybili na banie, f. 60.

D. 4 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, osmym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na co się podpisuie, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 10 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za dwie bazyłki, co wybili na banie, f. 60.

D. 14 novembris. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziewiątym razem ad rationem roboty ewangelickiej, na co podpisuie się, f. 70. „Symeon. Drukarz, m. p“.

D. 15 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

D. 20 novembris. Dało się panu Cypryjanowi na rozne expensa y unkoszta z utargowanych xiąg siudmym razem f. 110.

Eadem die. Oycum Skickim trzem kwartały zapłacili się f. 28. Dwie legatie tymże zapłaciło się f. 20. Na droge tymże zakonnykom naszym dało się cum consensu omnium f. 20.

Oycu Zawadowskiemu cum consensu omnium darowano ochtai ieden oprawny za f. 29.

Przez ¹⁾ wielebnego oyca Zawadowskiego otrzymalismi xięgie: „Żywoty Oycuw Świętych“, na 3 miesiące wydane, darowane od

¹⁾ Передъ словомъ „przez“ поставлена помѣтка NB.

iaśnie przewielebnego ichmościa oyca metropolity Kiiowskiego, gdzie my in vim gratitudinis cum consensu omnium wzajem dalismy ochtai oprawni przez tegoz wielebnego o. Zawadowskiego.

D. 30 novembris. Wielebnemu oycu Samuelowi kwartał y legatia zapłaciła się f. 30.

Item wielebnemu oycu ihumenowi z bratieiu zapłacił się kwartał f. 28.

D. 29 novembris blachownikom za iedne baryłkie, co wybili, dało się f. 30.

A ponieważ my sami, widząc szczupłość do vivendi pod terażniejszy czas y drogość, unanimiter pozwoliliśmy wszyscy, aby z cassy na suplement do spiezarni oycom naszym y do świętego Onophrego dano na legomine f. 200.

D. 4 septembris omyłka się stała: Dało się panu Cypryjanowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie z cassy cerkiewnei z sosudochranitelnicy talarow. 60, czyni f. 420.

D. 30 novembris. Żydom blachownikom zapłaciło się za iedne faskie blachi, co wybili, f. 30.

Eadem (die) tymże żydom blachownikom, co stare blache przybiiali około bani srzednei, dało się od roboty f. 10.

Eadem die dało się panu Semionowi, drukarzowi, dziesiuntym razem ad rationem roboty ewangelskiej, na co się podpisuie, f. 70.
„Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 augusti. Pieniędzy dali się z cassy dla kupienia blachi na obicie bani do Jarosławia imci panu Mikołaiowi Mihalewiczowi: 33½ talarow, a f. 7 bez gr. 6, f. 227.24; 16 lewkowych—, a f. 6 gr. 6, f. 99. 6; 12 czerwonych—, a f. 14, f. 168; kopijkami—f. 40.22; 462 cesarskich—f. 462; 2 tymfi dołożyło się—f. 2. 18. Summa f. 1000. (10).

Die ultima augusti. Przysłano mie z cassy przez imci pana Piotra Semionowicza pułtarakami dobrei monety f. 300, co czyni currenti moneta f. 1610. Eadem die przy tychże pieniądzach odebrałem f. 100. Summa facit f. 1710.

Die prima decembris. Taki rachunek daie imci pan Mihalewicz: 4 fasek blachi kupiono w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 4 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 460; 6 fasek blachi znowu kupiło się w Jarosławiu, a f. 115, f. 690; 11640 cwiekuw do teize blachi kupiło się do przybiiania, a f. 5. 19 (za) 1000 cwiekuw,—f. 63; od 6 fasek fury furmanowi z Jarosławia do Lwowa dało się f. 18, od 4 fasek fury znowu furmanowi—f. 13, od cwiekuw fury furmanowi dało się f. 1. Summa f. 1705. Gotowizną oddał imci pan Mikołaj f. 5. Summa f. 1710.

Die 6 decembris. Papir odebrany do sklepu, przysłany ze Gdanska od imci pana Stefana Krassowskiego oraz imci pana Stefana Lawryszewicza do Cypla, a tu wprowadzony do Lwowa przez imci pana Semionowicza: 1. Fasa, w ktorej znaidowało się ryz in № 57. 2. Fasa, w ktorey znaidowało się ryz in № 57. 3. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 90. 4. Fasa, w ktory znaidowało się ryz in № 26. (Wszystkiego) ryz in № 230.

Die 15 decembris. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensu y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg dziewiętnastym razem f. 140.

Die 19 decembris. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym razem ad rationem roboty ewangeliei f. 200. „Symeon. Drukarz, m. p.“

Die 28 decembris. Wydało się xiąg z gmachu panu Krassowskiemu do przedania: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od tysiąca złotych roczne prowisie w złotych 8 od sta, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w r. 1690, ktory dał do cassy prowisii f. 80.

Die prima ianuarii, anno 1691 c. n. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa dziesiuntym razem z pieniędzmi pana Jana Michalewicza prowisialne f. 80.

Die 2-da ianuarii. Oycu Podgurskiemu ad rationem dało się f. 21.

Eadem die za karto imci pana Affendika zapłaciłem za wosk na Boże Narodzenie 4 kamieni, 13½ funt., a f. 35. 15, czyni f. 158. 9.

D. 17 ianuarii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem ad rationem roboti ewangeliei f. 200. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Na święta Bożego Narodzenia według consensu wszystkich ich mościow trzem chłopcum dyszkancistom sprawiło się kuntusiki ciemno-zielone puklakowe,—a f. 2, gr. 20. Toż potrzeby, krawiec, buty, czapki, to wszystko combinowawszy, kosztuie f. 57.

D. 18 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 50 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 135; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 9 służebnikow, a f. 8, f. 72; № 10 polustawcow na grubym—, a f. 7, f. 70; № 10 polustawcow na cienkim—, a f. 10, f. 100. Summa f. 857.

Cum consensu omnium ich mościow Alekrandrowi Łomikowskiemu, który tu był diakiem, za suppliko onego, że ma votum być zakonnikiem, tedy onemu jałmużny dało się pro suplemento f. 10.

Die 23 ianuarii. Jaśnie przewielebnemu iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu, dobrodzieiowi naszemu, ex humanitate nostra, cum consensu wszystkich ich mościow, z drukarni brackiei, gdy ewangelia wyszli, ofiarowaliśmy 1 ewangieli oprawne, item 2 ewangieli w sexternach.

Die 23 ianuarii. Dało się panu Cypryjanowi na rozne expensy unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg iedynastym razem talarow 20. Czyni f. 140.

Die 24 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panuw braci xięgie ewangelium iedne; ratione jałmużnej, darowano oycu archimandrycie Serbskiemu od świętego Sawy, już to drugie xięgie darowano.

Die 26 ianuarii. Odebrało się xiąg z drukarni nowo-wydanych ewangeli od pana Semiona Stawnickiego tysiąc czterysta siedmdzie-

siąg, to iest 1470, okrum tych xiąg, co się według kontraktu onemu pozwoliło przyłożyć, № 30. Tedy według kontraktu, z nim uczynionego, od kaźdei xięgi ma się onemu płacić od № 1467 po gr. 50, czyni ta summa f. 2445. Tak tedy summa ta się płaci onemu: różnemi czasy, według podpisow iego, w tym reiestrze expresse wyrażonych, nabrał gotowemi pieniędzmi z cassy cerkiewnei na swoje potrzebę f. 1620, za papir Gdanski na 30 xiąg, według kontraktu, z nim uczynionego, przykładkow ryz 12, liber 14 y arkuszow, f. 11; czyni f. 139. 27. Czyni ta summa f. 1759. 27. Reszty dopłaciło się panu Semionowi, według rachunku, do capitalnei summy z utargowanych xiąg, to iest f. 659. 3. Summa czyni f. 2445. A na te xięgi wszystkie, ewangelie, wyszło papieru z iego przykładkami, 30 xiąg, według rachuby ryz 636, co na koźde xięgie wychodzi arkuszow № 212. Co dla lepszej wiary y pewności, yż onemu dosić stało we wszystkim, na co się podpisuie: „Ja Symeon Stawnicki, typograf, zeznaie, yż mi się dosić we wszystkim stało za xięgi“.

Die 26 ianuarii. Cum consensu wszystkich ich mościow panow braci xięgie ochtai darowano, ratione elemosinae, do manastyru Sokolskiego, niedaleko Kryłosa, za intercessyą iasnie wielmożnego jego mości oycą episkopa Lwowskiego.

Die 4 februarii. Wielebnemu oycu Samuelowi, correctorowi xięgi ewangeli, pro labore darowano 1 xięgie ewangelium cum consensu omnium.

Die 12 februarii. Dałem panu Cypryanowi dla kupienia iągier do szkoły y do szpitala iedynastym razem z utargowanych xiąg f. 100.

Die 5 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; № 30 tryody postnych, a f. 28, f. 840; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 25 psaltyr in 4-to, a f. 2, 21, f. 67. 15; № 2 trefoloie, f. 200. Summa f. 1847. 15.

Die 18 februarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 100 czasosłowcuw, a f. 6, f. 600; № 50

grammatyczek, (gr.) 9, f. 15; № 10 tryodi cwiitnych, f. 28, f. 280; № 10 szestodnikow, f. 8, f. 80; № 5 polustawcuw na grubym—, f. 7, f. 35. Summa f. 1010.

Die 21 februarii. Dało się imci panu Affendikowi na zapłace-
nie iagieł, do szkoły kupionych; f. 180.

Die 27 februarii. Wielebnym oycum naszym y do świętego Onu-
frego kwartał się zapłacił f. 59.

Eadem die cum consensu omnium darowano do Jarosławia do
nowei cerkwie, w mieście teraz fundowaney: 1 apostoł oprawny,
1 trebnik oprawny także.

Eadem die cum consensu omnium darowano do manastyru
Korsunskiego za instantio Iwona oycy episkopa Lwowskiego 1 psal-
tyr oprawno.

Die 28 februari 1 psaltrykie oprawne darowano cum consensu
omnium iednemu zakonnikowi Serbskiemu ratione alemosinae.

Die ultima februarii. Za 5 kamieni liter giserowi, synowi pana
Semiona drukarza, zapłaciło się z ołowia naszego, wydanego z skarb-
cu, od kamienia iednego po f. 7, gr. 20, co czyni f. 38. 10. Wy-
lewał rozne litery ewangelskie, ktore się iuż byli wytarli, także y
kwiatki rozne po brzegach, do służebnika potrzebne.

Die prima martii. Wydało się xiąg z gmachow do przedania
panu Krassowskiemu: № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15;
№ 30 trebnikow, f. 10, f. 300; № 10 polustawców na grubym—, f.
7, f. 70; № 20 akafistkow, f. 2. 10, f. 46. 20. Summa f. 484. 5.

Die 27 februarii. Kwartał oycum naszym y oycu ihumenowi s.
Onufrego z bracio zapłaciło się iuż na tamtey stronie, omyłka się stała.

Die 2 martii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana
Matyiasza za dwa roki wydała się, gdzie y kwit dany iest, f. 70.

Die 10 marti. Dało się panu Cypryanowi na rozne expensa y
unkoszta, należyte do cerkwie, dwunastym razem z utargowanych
xiąg f. 140.

Die 11 martii cum consensu omnium imci panu Basilemu
Iskrzyckiemu na oblig, pozyczalnym sposobem, wyliczyło się f. 120.

Die 19 martii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników pierwszym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 19 martii. Wygodziło się na zastaw krzyżyka rubinowego, w którym znajduje się rybinow 13 y dyamentow 16, na które to puł krzyża iasnie wielmożnemu iego mości oycu metropolicie Soczawskiemu dało się f. 600.

Die 27 martii. Cum consensu omnium za instantio wielmożnego iego mości oycy episkopa Lwowskiego darowano do manastyra Pereńskiego świętego Onofrego 1 ochtai oprawny, 1 psalterz in 4-to oprawne, 1 polustawiec na grubym—oprawny.

Die ultima martii. Wielebnym oycum naszym y oycu ihumenowi świętego Onofrego zapłacała się legatia nieboszczyka pana Matyasza za trzy lata, która się nie płaciła przez ten czas, f. 105.

Die 4 aprilis. Czynsz roczny z kramu Sawiczowskiego zapłacił pan Szymon Krzysztofowicz, który poczynął się in anno 1689 od wszystkich świętych, a skączył się in anno 1690 prima novembris na wszystkie święte, gdzie oddał do cassy brackiej po tey, co wzioł, czynsz do lunaryei f. 2, co czyni f. 38.

Die 8 aprilis. W sprawie nieboszczyka pana Mazarakiego z sukcesorami dało się panu Kastellemu, co stawał od nas, talarow 9 na kobierzecz, to jest f. 63.

Die ultima martii wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krasowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 20 tryody cwiitnych, a f. 28, f. 560; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 4 psalterz in 4-to, a f. 2. 21, f. 10. 24. Summa f. 1210. 24.

Die 12 aprilis. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebników drugim razem f. 200. „Sumeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 17 aprilis c. n., anno 1691. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1690, który wyszedł na święty Michał polski w roku przeszłym 1690, czynsz należyty złotych 140 oddał, a to takim sposobem: in

anno 1690, d. 4 novembris, ex duabus sortibus z chłopa na 20, podymnego primam sortem dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18; eodem anno d. 16 decembris, ktore ratę soluit, f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1691 d. prima martii trzecią ratę soluit f. 9. 8; item groszowego gr. 18; to tedy combinando czyni f. 29 y gr. 18, a ostatek oddał gotowizną f. 110. 12.

Die 19 aprilis. Wielebnemu oycu Podgurskiemu, kaznodziei naszemu, ad rationem zasług przed swietami Wielkanocnymi dało się f. 79.

Die ¹⁾ 20 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz zapłacił czynsz z kamienicy Masarowskiej od kramiku, według kontraktu uczynionego, złotych dziewiędziesiąt, tak tedy płaci za trzy podymne, z trzeciej części zapłacił po f. 4 (gr.) 22 z groszowym, co czyni f. 14, gr. 6, a gotowizną dał f. 75. 24. Powinien pan Bogdan trzy kwity oddać, co zapłacił podymne pro parte nostra.

Die 20 aprilis. Według karty pana Affendyka zapłaciłem za wosk—2 kamieni y funt. 24½, a f. 38, na Wielkanoc. Czyni f. 205. 21½.

Die 23 aprilis. Panu Cypryjanowi dało się na expensa f. 140.

Die 2 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krasowskiemu: № 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; № 5 apostołów, a f. 14, f. 70; № 25 psalterz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 377. 15.

Imci pan Papara wziął xięgi z gmachu na credit: 1 ¹⁾ trebnik w sexternach f. 10, 1 służebnik oprawny z sklepu u p. Krasowskiego za f. 12, 1 czasosłow wielki w seksternach za f. 12. (Summa) f. 34.¹

Die 14 maii. Wydało się ksiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: 20 ewangeli, a f. 24, f. 480; 25 psalterz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; summa f. 647. 15.

---

¹⁾ Тоже передъ „Die“ и „1“.

Die 16 maii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow czwartym razem złotych sto, to iest f. 100. „Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Die 17 maii. Dało się panu Cypryjanowi na różne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 21 maii. Według karty imci pana Semionowicza zapłaciłem za ryz papiru № 20 Wrocławskiego na drukowanie służebnikow, a f. 8. 10, czyni f. 160. 20.

Die 27 maii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; 25 psalteryz in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; 10 psalteryk małych, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 570. 25.

Die 27 maii. Wielebnym oycum naszym y wielebnemu oycu ihumenowi swientego Onofrego z bratio zapłacił się kwartał, który expirował się mense, dało się f. 59.

Die 29 maii oycu Podgurskemu za xięgi dało się f. 20.

Die 6 iunii. Uczunił imci pan Mikołay Krassowski z przedania xiąg rachunek, ktore za wyproszeniem miał oddane roznemi czasy a prima aprilis et anno praeterito 1690 ad hunc diem et annum praesentem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy koždy gatunek różnych xiąg, iako tu wypisuię niżej: ewangeli w sexternach № 110, szestodnikow w sexternach № 55, tryody postnych № 100, polustawcow na grubym—№ 46, tryody cwitnych № 101, polustawcow na cienkim—№ 13, ochtaio w № 120, psalteryk małych № 173, apostołow № 87, akafistkow № 77, trebnikow № 131, czasłowcuw 253, służebnikow № 39, grammatyczek № 280, psaltery in 4-to № 335, za ktore to wszystkie xięgi uczyniła summa siedmnaście tysący pięćset y sześć złotych y groszy trzynaście, z ktorei pomienioney summy pokazał wydatki na rozne roschody y potrzeby cerkiewne. A naprzod: dawał roznemi czasy do szafowania imci panu Kipryjanowi na budynki, oprawe cerkwie y ban, także legominy kupienie do szkoły, do szpitala y oycum naszym y s. Onofrego,

iako wszystko iasnie opisane są w naszym reiestrze wydatkowym, dał tedy f. 2910. Drukarzowi Semionowi roznemi czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki iego stoi, wydał f. 2595. Na legacie, także solarium oycu kaznodziei, kwartały naszym oycum y do świętego Onofrego wydało się, iako specificantur, f. 840. Za blachi do bani we Lwowie kupiono, excepto w Jarosławiu, z cassy zapłacona, wydało się f. 465. Żydom rzemiesnikom od roboty 22 fasek, a f. 30, f. 660. Darunki do rozných manastyrów ratione elemosinae f. 370. 10. Na rozne expensa: papir, wosk y dopłacenie membran f. 2502. 6¹/₂. W gotowiznie do cassy oddał z utargowanych xiąg f. 3500. Summa f. 13842. 16¹/₂. Reszta w xięgach nieprzedanych zostaje przy p. Krassowskim, według rewisiei. Ta tedy summa znowu f. 3663. 26 na drugi stronie wypisuje się. Summa summarum 17506. 13.

Die 7 iunii. Residuitas z utargowanych xiąg, która została przy panu Krassowskim, według combinaciei summy, iako na tamtej stronie pokazało się, f. 3663. 26.

Imci pan Jakub Lawryszewicz od 5000 f. zapłacił prowisie we Gdańsku imci panu Krassowskiemu, na papir wyliczył b. m. f. 210. 16, co czyni f. 400, która prowisia powinna była oddana być d. 7 aprilis anno 1692. Z tych tedy 5000 talarow bitich, co pan Krassowski dał z utargowanych xiąg do cassy cerkiewnei, taki rachunek daie się: panu Kasprowi Prawe według kontraktu, z nim postanowionego na № 200 ryz papiru Wrocławskiego, dało się z tych pieniędzy talarow bitich 100, a f. 7, co czyni f. 700.

D. 24 iunii. Na membrane iego mości oycu episkopowi Lwowskiemu y na zastaw, to iest na srybło, według reiestrzyku opisanego, który znajduje się w skrzynce zamkniony w sosudochranitelnicy, to iest ma wykupić na distrybute z cassy, wydano f. 2000.

D. 14 iunii. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow czwartym razem talarow 30 z cassy,—f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p“.

D. 14 iunii. Panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożej wydało się z cassy f. 140.

Eadem die panu Laskowskiemu na sprawę z drukarzem wzglen-
dem drukarnie, co drukował xięgi ruskie, dało się z cassy f. 75.

Die 15 iunii oycu Podgurskiemu, kaznodziei, ad rationem dało
się z utargowanych xiąg, nie z cassy, f. 21.

Anno 1690, d. 23 iunii. Że Gdanska do Lwowa od przypro-
wadzonych na statkach 2 fas papiru ryz № 190 expensa rozne,—
daie rachunek pan Stefan Lawryszewicz, co był we Gdansku, odeb-
rał od pana Krassowskiego b. m. złotych 30: za 2 fasy na papir
we Gdansku b. m. f. 8, za słome do pakowania gr. 15, noszenie
z gury papir gr. 12, bednarzowi y za gwoździe f. 3 (gr.) 7, druga-
rzom y na statek zawieziono f. 3. 12, na fordanie pisarzom y re-
uisorum f. 8. 12, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe f. 2, za maty
do ukrywania gr. 12. Facit b. m. f. 27 (?) Reszty oddał nazad b. m.
f. 3. Summa b. m. f. 30.

D. 15 iunii, anno 1691. Frochtu od 2 fas papiru szafuntow
10, a f. 4 tymfy, facit currenti f. 46. 20. Fury z Ulanowa od cet-
narow 21, a f. 4. 10, f. 91. Expensa podrozne, idąc z Ulanowa,
f. 2. 15. Drażnikom od iedney fasy gr. 25. Contentatiei furmanowi
f. 1. Facit expensa currenti f. 142.

Anno 1690, d. 13 novembris, od 4 fas papiru, ryz № 230,
do Lwowa sprowadzonego ze Gdanska, na ktore także wzioł pan
Stefan Ławryszewicz expensa we Gdansku b. m. f. 50 od imci pana
Krassowskiego; z tych takowy rachunek daie: za maty do ukrywa-
nia papiru dał b. m. gr. 24, chłopum od wtoczenia na statek gr.
12, przez 3 dni leżąc na bulwarku gr. 18, item od iednei fasy po-
został do pakawzu f. 1. 18, w fordanie pisarzom dwom y żydowi,
także reuisorum f. 9, w Nieszawie y Wroclawku kwitowe pisarzom
y reuisorum f. 1. 6, w Płocku, Zakroczyniu z Nowodworem gr. 18.
Summa f. 14. 6. Reszty oddał bona moneta p. Stefan f. 35. 24.
Bona moneta summa f. 50.

Expensa currenti moneta od 4 fas papiru w iesieni przypro-
wadzonych: frochtu od № 4 fas papiru ryz № 230, szafuntow 12,
a tymfow 4, czyni currenti moneta f. 56, ze statkow od wyciąga-
nia chłopum f. 1. 15, furmanom od cetnaruw 24½, a f. 3½, f.
85. 22½; drażnikom f. 2. 15, na Krulewskim kwitowe, sztukowe
y w bramie gr. 27, na Zamkowym od dwuch wozuw, a f. 1. 6,
f. 2. 12, skura safianowa contentatiei synowi p. Nawrockiego f.
167. 1½. Summa facit f. 167. 1½. Na te expensa wydano imci
panu Semionowiczowi z cassy do tryodnego papiru 1 worek szelą-
gami—f. 99. 15; item do iesiennego papiru także 1 worek szelą-
gami—, f. 100; f. 38. 24 gr. b. m., co się zostało było z tryod-
nych, videlicet iesiennych pieniędzy od imci pana Krassowskiego
wziętych, czyni currenti f. 75. 28. Summa f. 275. 13. Reszty ma
się oddać imci panu Semionowiczowi f. 33. 23. Summa f. 309. 6.

Die 15 iunii. Errorem stało się, oddając rachunki, nie wpi-
sało, co się dało było cum consensu omnium Alexandrowi Łomi-
kowskiemu iałmożnei, toiest f. 10.

Przedając xięgi imci pan Semionowicz na miejscu pana Kras-
sowskiego ukradzione ma 3 psalteryki za f. 9.

Tenże przedając ichmości xięgi, oddając rachunek panu Kras-
sowskiemu, nie dochodziło mu do summy f. 18.

1 trebnik d. 17 iunii oycu Iwanowi z Potoka darowano
za f. 10.

3 ewangelia d. 8 iunii panu Semionowi według kontraktu dla
defectow kazano dać te xięgi dla lepszej zgody za f. 72.

Die 8 iunii. P.p. Zulkwianum bractwu ex commiseratione, że
pogorzeli xięgi wszystkie cum consensu omnium darowano: 1 ewan-
gelie opravne za f. 31, 1 apostoł opravny za f. 17, 1 ochtai
opravny za f. 29, 1 tryod cwitnaia opravna za f. 31, 1 tryod
postna opravna za f. 31, 1 trebnik opravny za f. 11 (gr.) 15,
1 psaltyr in 4-to opravna za f. 3. 27, 1 trefoloy opravny z bib-
lioteki za f. 110.

1 akifstek, d. 12 iunii, zakonnikowi iednemu, który ma pusc do Kiiowa poklonic się miejscu swietemu, darowano za f. 3.

Die 16 iunii. Według kontraktu uczynionego na 200 ryz papiru Wroclawskiego z panem Casprem Prawem, a f. 84 bella, dopłaciło się z cassy cerkiewnei residuitas f. 980.

Eadem die. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta należyte dla cerkwie Bożej, wydało się z cassy f. 140.

Die 25 iunii. Widząc wielkie ruine w fundamentach cerkiewnych, że ie woda wszędzie zaliwa sklepy, gdzie umarłych ciała są złożone, także piwnice, ktore należą do cerkwie świętei, y teiże fundamenta ruinują się, także w gmachach, gdzie xięgi roznego gatunku w seksternach (W roku 1633, d. 23 iunii, zaczęła się mrować drukarnia na ..urze) ¹⁾ dla conserwowania zostaią, ob maiorem tego wszystkiego conseruationem et securitatem pozwolilismy zgodnie należyte dać opatrzenie, okienice z blach zelaznych do gmachow dać zrobić, około dzwcnice, gdzie się wielka ruina pokazuje, poprawić, do czego aby doskonalsza stała się w robocie cooperatia, uprosilismy zgodnie e medio nostro ich mościow p. p.: pana Stephana Lawryszewicza, Mikołaiia Krassowskiego, Jakuba Lawryszewicza y Cypryiana Kisilnickiego, ktorzy omnem curam adhibebunt ad perficiendum hoc opus, na co się podpisuiem. Anno et die, ut supra: Stefan Lawryszewicz. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης..... Mikołay Krassowsky, m. p. Jerzy Korendowicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Piotr Semionowicz. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski.

Die 12 iunii. 1 akafstek zakonnikowi, który do Kiiowa votum miał, cum consensu wydano za, iuż napisano, f. 3.

Die 27 iunii. Imci panu Semionowiczowi dało się z cassy na unkoszta papiru Gdanskiego, który iest posłany ze Gdanska do Cypla y na naięcie furmanow f. 240.

Die 29 iunii panu Michalowi Teteruchowi ex misericordia fra-

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на доскуткѣ бумаги, который приклеенъ на этомъ мѣстѣ.

terna cum consensu omnium darowano xięgi: 1 polustawic oprawny za f. 8. 15; 1 psaltrykie oprawnę za f. 3.

Die 13 iulii. Dało się panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem służebnikow z utargowanych xiąg piuntym razem f. 100. „Symeon Stawnicki. Druk., m. p.“

Die 14 iulii. Dopłaciło się oycu Podgurskiemu reszty według kontraktu, uczynionego na rok, f. 300, tedy dało się z utargowanych xiąg f. 59.

Die 15 iulii. Panu Laszkowskiemu z utargowanych xiąg dałem f. 70.

Die 25 iulii. Panu Cypryjanowi dało się na expensa y unko-szta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Eadem die. Do Warszawy patronowi wzglendem sprawy o drukarnie przez imci pana Korendowicza w liscie posłało się 2 czerwone z utargowanych xiąg—f. 29.

D. 4 augusti. Odebrało się papiru ryz № 190 ze Gdanska, posłanego przez pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne pierwszą wodą. Przedtym odebrało się ze Gdanska przysłanego papiru we dwóch fasach: w iedny ryz 90, a w drugi ryz 110, przez tegoż pana Stefana Lawryszewicza młodego teraz na wiosne za powrotem pierwszej wody.

Die 7 augusti. Dało się imci panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty służebnikow z utargowanych xiąg szustym razem f. 210. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Po rewisiei y odebraniu rachunkow od pana Krassowskiego, die 25 iulii, wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140. Summa f. 640.

Die 6 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: № 20 ewangelii, a f. 24, f. 480; № 20 apostołow, a f. 14, f. 280; № 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; № 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; № 20 ochtaiow, a f. 26, f. 520; № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100; № 10 psal-

tyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; № 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 2334. 5.

Die 7 augusti. Wydało się xiąg do sprzedania: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 10 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10. Summa f. 663. 10.

Die 17 augusti. № 50 ryz papiru kupiło się u pana Kaspra, kupca wrocławskiego, po f. 83 bella, na drukowanie słuzebników, dało się tedy f. 415.

Die 18 augusti. Za 2 kamieni wosku y dwadzieścia y puł funt., na Успение Пресвятой Богородицы, na praznik, po f. 39, dało się f. 107. 15.

Die 22 augusti. Wydało się xiąg z gmachu do przedania panu Krassowskiemu: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 apostołow, a f. 14, f. 140; № 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; № 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; № 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. Summa f. 907. 15.

Die 24 augusti. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkoszta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 28 augusti. Oycu archimandrycie Graeckiemu z Macedonii, ratione elemosinae, dało się cum consensu (omnium) f. 21.

Die 28 augusti. Wielebnym oycum naszym y do świętego Onofrego, dzwunnikowi y kucharzowi zapłacił się kwartał f. 60.

Eadem die. Oycu ihumenowi s. Onofrego na nowo postryżenca zakonnika cum consensu dało się f. 10.

Die ultima augusti. Panu Mikołaiowi Mihalewiczowi do Jarosławia posłało się na blache zelazne y papir siudmakow 500, czyni f. 507. 3, przez pana Hadzi Kiryakiiego.

Die 4 septembris. Przez imci pana Semionowicza posłało się pieniędzy do Jarosławia do pana Mihalewicza dla kupienia papiru na drukowanie psaltry,—dało się talarow 60, a f. 7, czyni f. 430.

Die 10 septembris. 1 psaltrykie oprawno darowano oycu Matthiiowi z Druhobicza cum consensu omnium za f. 3.

Die 11 septembris. Panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty słuźebnikow z utargowanych xiąg siudnym razem dało się f. 200. „Symeon Stawnicki. Typograph“.

Die 11 septembris. Legatia zapłaciła się świętey pamienci imci pana Korniakta wielebnym oycom naszym y do s. Onofrego f. 60.

Eadem die. Legatia oddała się godnei pamienci paniei Maryanny Wasilowey Russianow(iczow)ei z czynszu kramiku wielebnym oycum naszym y do s. Onofrego f. 20.

Die 14 septembris. Za rznięcie roznych figur, liter, furty, do słuźebnika zapłaciło się oycu diakonowi z Krechowa, za to wszystko, f. 30.

Ponieważ wygodziło się było z cassy brackiei p.p. Krassowskim na membrane na ¹⁾ pilne ich żądanie y potrzebe talarow bitych tysiąc cum provissione na rok procento 8 talarow, a że trzymawszy cały rok, oddaia do kassy brackiei te pieniądze in praesentia panow: imci pana Stefana Lawryszewicza, imci pana Piotra Affendika, imci pana Cypryiana, imci pana Piotra Semionwicza, imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Stefana Laszkowskiego, z ktorych tedy odebrania pieniędzy do cassy brackiei quituiem ichmościow y membran oddaiem, a dla lepszei informatiei wypisuię się odebranie tych pieniędzy: w talarach bitych oddano do cassy talarow 365½, w szostakach bitych talarow, oddano talarow 340, w siudmakach 70 talarow bitych, rachuiąc po gr. 3 na siedmi siudmakow, czyni bitych talarow 71, we Gdansku przez pana brata ich wydanych na papier na ryz 1000 do kontraktu y na unkoszta f. 1068, gr. 23 b. m., to currendo na talary po f. 3 y gr. 18, czyni złotych talarow 296½, in summa talarow 1073. Od 300 talarow, co pan brat we Gdansku wyliczył na papier d. 10 maii ad d. 17 augusti,—czyni niedziel 14; tedy wytrąca się prowisia talarow 7,—talarow 1080. Dla verificatiei tych f. 1068 y gr. 23 b. m. taki rachunek daie: dopłacił do papiru na ryz 1000 papirnikowi we Gdansku d. 10 maii pan Krasowski f. 836. 19, za 10 ryz papiru lipskiego na probe f. 40, Pei-

---

¹⁾ Передъ „па“. поставлена помѣта NB.

cerowi od pakowania papiru f. 7. 27, panu Stefanowi Lawryszewiczowi na unkoszta f. 30, a parte od pakowania iedney fasy f. 5, pani Peicerowej, wdowie, od pakowania 420 ryz według auscugu f. 41. 12, panu Stefanowi Lawryszewiczowi drugim razem na cła f. 50, ditto temuż na unkoszta przy ładunku papiru f. 17, pani Peicerowej za fase do papiru y pakowania według auscugu f. 19, także na 200 ryz, co we Gdansku są, uczynili się unkoszta według auscugu f. 22;—in summa b. m. f. 1068. 23.

Die 19 septembris. 11 ryz kupiło się papiru wrocławskiego u Berka, a f. 9 ryza, na dodrukowanie służebnikow za f. 99.

Die 20 septembris. 1 psaltrykie oprawno darowano oycu Michałowi z Hologur cum consensu—f. 3.

Dle 22 septembris. Imci panu Affendikowi według żądania oyca metropolity Soczawskiego na ten krzyż rubinowy ieszcze dodałem f. 200.

Die 26 septembris. Panu Cyprianowi dało się na różne expensa y unkosta cerkiewne z utargowanych xiąg f. 140.

Die 20 septembris. Wydało się xiąg z gmachow do przedania panu Krassowskiem: 1 trefoloy stary dla pana Zurakowskiego za f. 70, 10 ewangeli, a f. 24, f. 240.

Die 4 octobris. Wydało się xiąg z gmachu do przedania pany Krassowskiemu: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 szestodni-kow a f. 8, f. 80.

Die 5 octobris. Imci panu Semionowiczowi na papir wrocławski dałem, aby oddał imci panu Michałowi w Jarosławiu, talarow 20,—f. 140.

Die 15 octobris. Odebrało się xiąg z drukarni nowowydrukowanych służebnikow in folio od pana Semiona, typographa naszego, według kontraktu uczynionego, № 1470 służebnikow, a iemu dało się także według kontraktu № 30, co czyni № 1500 xiąg wszystkich. Od № 1470 xiąg służebnikow, według kontraktu uczynionego, od każdej xięgi ma się onemu płacić po gr. 28, co czyni ta summa f. 1372. Tak tedy ta summa płaciła się onemu: roznemi czasy,

według podpisow iego, w tym reiestrze expressa wyrażonych, nabrał gotowemi pieniędzmi z kassy cerkiewney na swe potrzebe in summa f. 1120, na 30 xiąg słuzebnikow, według contractu z nim uczynionego pro parte onegoż, za papir wrocławski na te xięgi ryz 8, liber 4, arkuszow 10, po f. 9. 15, czyni in summa f. 78. Reszty dopłaciło się panu Semionowi według rachunku do capitalney summy z cassy in summa f. 174.—Summa f. 1372.

Z woli ich mościow wszystkich, na ten czas będących, że więcej przybyło do słuzebnika roboty, dali mu nad kontrakt honorarium f. 100. A na te xięgi wszystkie słuzebniki wyszło papiru, z iego przykładkami 30 xiąg, według rachuby ryz 411, na defekta 1 ryza, to na każde xięgie wychodzi arkuszow 137. „A że mi się dosic stało według kontraktu, na co dla lepszey wiary podpisysie się d. 18 octobris. Dosyc mi się stało z zapłacenia słuzebnikow. Symeon Stawnicki“.

Die 12 octobris. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 15 słuzebnikow, a f. 12, f. 180.

Die 18 octobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 ochtałow, a f. 26, f. 260; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 280; 10 apostołow, a f. 14, f. 140; 5 czasosłowcuw welkich a. f. 12, f. 60. In summa f. 1020.

Die 28 oktobris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 ewangeli, a f. 24, f. 240; 10 apostołow, a. f. 14, f. 140; 15 słuzebnikow, a f. 12, f. 180. Summa f. 560.

Die 2 novembris. Basilewiczowi y Susabskiemu, studentom iadącym do Kiiowa, ratione elemosinae cum consensu dało się na drogę f. 30.

Die 7 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to, pierwszą ratą, f. 140. „P. Boże szczęśliwie—! Symeon. Typograph, m. p.“

Die 8 novembris. Za 24 funt. ołowia, co kwiatki wyliwał do czasosłowu, y 27½ funt. na kwadraty zapłaciło się to wszystko z templamy y materkami, co wy(liwał), f. 10.

Die 9 novembris. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensa y unkosza cerkiewne z utargowanych xiąg f. 100.

Die 18 novembris. Pan Szymon Krzysztofowicz zapłacił czynsz z kramu Sawiczowskiego bogatego, według kontraktu uczynionego, na wszystkich S.S. die prima novembris expiruje, a że według dawnego zwyczaju do lunary dał f. 2, do cassy f. 38.

Die 21 novembris. Za krzyż drewniany oprawny kupiło się od iednego ormianina za talarow 25, baryszu dało się f. 3,—czyni f. 178.

Die 25 novembris. Iego mości oycu episkopowi w darunku dało się dwa służebniki w sexternach y ieden oprawny, y od oprawy dało się f. 4. 15.

Eadem die ieden służebnik oprawny dało się do cerkwie naszej, od oprawy—f. 4. 15.

Die 27 novembris. Wielebnym oycom naszym y do świętego Onofrego kwartał oddał się f. 60.

Die 27 novembris. Złotnikowi od naprawienia tego krzyża kupionego, y od wychandożenia, y pozłocenia, y kamykow wsadzenia złotnikowi dało się f. 20.

Die 28 novembris. Przewielebnemu oycu archimandrycie Graeckiemu dało się elemosyne na droge cum consensu omnium f. 10.

Die 29 novembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to, drugim razem, f. 140. „Symeon Śtawnicki. Typograf, m. p.“.

D. 19 decembris. 1 służebnik oprawny do manastyru Wersyckiego ratione elemosinae cum consensu omnium dało się za f. 14. 15.

D. 26 decembris. Bractwu świętej Paraskewi wygodziło się pieniędzy na zastaw na krzyż srybny y kielich pozłocisty na prowisie z cassy f. 300.

Eadem die wygodziło się na potrzebe pilno iednego Graeczyna, który tu we Lwowie umarł, synowi iego, na fant na blam futra szlummowego lisiego y 60 par garel lisich, który ma płacić prowisie z cassy f. 200.

Die 27 decembris. Oycum do manastyra Szczepłockiego ratione elemosinae na święta Bożego Narodzenia na воск dało się f. 7.

Die 27 decembris. Wydano xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltry in-to a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 28 decembris. Za 1 kamien y funt. 14 wosku, po f. 38, panu Cyprianowi zapłaciłem f. 52, gr. 24. Item za 3 kamienie y funt. 17 wosku, a f. 38, panu Michałowi Słoscie zapłaciłem f. 135. 16 na święta Boże Narodzenie, co facit summa f. 188. 10.

Eadem die przed świętami Bożego Narodzenia panu Cyprianowi na rozne expensa dało się z utargowanzech xiąg f. 140.

Die 29 decembris. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem czasosłowuw in 4-to trzecim razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf“.

Die 30 decembris. Manuelowi mytnikowi wzglendem myta for-danskiego y wrocławskiego, aby bez turbati papier gdanski y wrocławski przepuszczony na komorach, honorarium przez imci pana Semionowicza dano czerwonych 5, a f. 14. 15, czyni f. 72. 15.

Die ultima decembris. Jasnie wielmożny iego mość episkop Lwowski oddał summe, ktore był wzioł na zastaw, to iest na srebro, sine provisione, do cassy oddane, f. 2000.

Die 7 ianuarii, anno 1692. Trzem dyszkancistom na Boże Narodzenie sprawiła się barwa: kuntusiki cielone, czapki, buciki żółte; to wszystko kosztuie f. 60.

Die 10 ianuarii z powziętych pieniędzy przez imci pana Mikołaja Michalewicza, do Jarosławia posłanych, na blache y papier roznemi czasy odebrał f. 1060. Taki tedy daie rachunek imci pan Mikołaj Michalewicz: № 4 cetnary blach zelazney, na okienicy kupioney w Jarosławiu, po f. 36, summa czyni f. 144, od tei blachifury z Jarosławia do Lwowa dał f. 12; 15 ryz papieru wrocławskiego, w Jarosławiu kupionego, a f. 8. 15 ryza, czyni f. 127. 15; 6 ryz papieru wrocławskiego, w Jarosławiu także kupionego, a f. 10 ryza, czyni f. 60; od 21 ryz papieru tegoż fury, myta po drogach z Ja-

rosławia do Lwowa kosztui f. 9; 170 ryz papiru wrocławskiego kupionego po f. 7, gr. 12, y belle 2, czyni wszystkiei summy f. 1266. In summa f. 1618. 15. Odtrąciwszy tedy te summe, powzięto według reiestru, f. 1060, imci panu Mihalewiczowi przychodzi się reszty oddać, oddało się f. 567. 15.

Die 15 ianuarii. Dało się panu Cyprianowi na rozne expensy y unkoszta cerkiewne f. 140.

Die 21 ianuarii. Pan Szymon Krzysztofowicz według kontraktu, de novo uczynionego, na rok po f. 50 od kramu Sawiczowskiego zapłacił pierwszą ratę do cassy f. 25.

Die 21 ianuarii. Wydało się xiąg z gmachu do przedania: 10 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 280; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 10 ochtałow, a f. 26, f. 260; 10 trebnikow a f. 10, f. 100. In summa f. 920.

Die 22 ianuarii. Maiąc wielką krzywdę y dishonor natia Ruska wzglendem deputatiei y confusiei a communitate, gdy nas mocuią ad sessionem, tedy nas postponuią y nie dają miejsca według dawnego zwyczaiu także y ad vota przyniewalaia, aby na ostatku dawne post communitatem, czego ab antiquo do tych czas ¹⁾ nie bywało, a tak aby u maistratu zabieżyć temu z condolentią supplicuiąc, zezwolicismy unanimiter dać honoraria ich mościom ¹⁾ panom raicom y na inne expensa w teiże sprawie, z których mają rachunek dać, a to imci pana Irzego Korendowicza, imci pana Mikołaiia Mihałewicza y imci pana Cypryiana Kisielnickiego. Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Affendyk, m. p., brat starszy . . . . . Stefan Lawryszewicz. Jakob Lawryszewicz, na ten raz brat starszy, Stefan Laskowski. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz.

Die 24 ianuarii według consensu na sprawę cum communitate wydało się z cassy talarow bitych trzydzieści, to iest f. 210.

Die 25 ianuarii. Dało się panu Semionowi, typografowi, ad rationem roboty czasosłowuw wielkich in 4-to, czwartym razem, f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograf“.

---

¹⁾ Тоже передъ „czas“ и „mościow“.

In anno 1691, d. 27 iunii, z odebrania pieniędzy przez imci pana Semionowicza, na expensa z cassy na papier gdanski z Fryczu na statkach przysłanych, za 3 fasy dało się, które są pisane w tym reiestrze, f. 240. Tak tedy rachunek daie imci pan Semionowicz: od wytoczenia fas z statku chłopum f. 2. 10, styrnikowi od pomagania (gr.) 12, bednarzowi od pobiiiania y zacierania dna po dwa razy f. 1. 6, za maty do nakrycia tych fas (gr.) 10, myto drobne po drogach od 3 fas f. 2, na krolewskim kwitowe gr. 12, na zamkowym f. 1. 6, burmistrz f. 1. 20, item od trzeci fasy wielkiej kwitowe do bramy y w bramie (gr.) 26, fury od 3 fas od cetnarow 41 $\frac{1}{2}$, a f. 4, f. 166, frochtu od szafuntow 20, a f. 3, f. 60, drażnikom od dzwigania f. 2. In summa f. 236. 24.

Die 26 ianuarii, anno 1692. Item dobrei monety expensa na cłach y mytach: w Fordonie pisarzom, reuisiorum f. 5, 12, w Nieaszawie, Wroclawku y Plocku f. 1. 11, w Zakroczyniu y innych przykomorkach (gr.) 28. Facit b. m. f. 7. 22, currenti moneta f. 13. 21. We Gdansku sprzedał pan Jakub z prouisialnych pieniędzy więcy f. 9. 10. Tamtey strony summa czyni expens f. 236. 24. Summa facit f. 259. 25. Ponieważ imci pan Semionowicz wzioł na te expensa f. 240, a że wydał więcy, iako się pokazało z rachunku, f. 259. 25; tedy resztę przychodzi się oddać f. 19. 25.

Co zaś pan Stefan Lawryszewicz młody wzioł we Gdansku od imci pana Krassowskiego na expens tych 3 fas papiru b. m. f. 17, taki tedy podaie rachunek: we Gdansku od leżenia w pakawzie przez zime fasy z papirem dał f. 6, drażarzom od tey wielkiej fasy y od dwuch mnieyszych do statku f. 7, za 7 rogoży do nakrycia tych fas f. 1. 12, za 30 mat f. 1, za gwozdzie do fas f. 1, chłopum, co pomagali, gr. 18. In summa f. 17. Według pierwszego rachunku reszty przychodziło się oddać imci panu Semionowiczowi od papiru f. 33. 23. Według drugiego rachunku reszty temuż przychodzi się od papiru oddać f. 19. 25.

Na Święta Wielkanocne dwie pary pochodni, po 3 funt., dano za nie f. 20. Za 3 $\frac{1}{2}$ kamieni oliwy do lamp do Bożego grobu na

święta, a f. 29, f. 101. 15. Na święto uspienia Preswiatoy Bohorodicy 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In anno 1692 na Boże Narodzenie 2 par pochodni (po) 3 funta, za nie f. 20. In summa f. 215. 3. Z utargowanych xiąg oddał pan Krasowsky.

Na zielone świątki wzięło się było 2 par pochodni (po) 3 funta, za ktore dano f. 13. 10, te tedy zapłacił pan Semionowicz, bo z cassy wziół był czerwonych 27, po f. 14, a że udał one po f. 14½, tedy te pochodnie zapłacił z tych pieniędzy f. 13. 10.

Die prima februarii. Pan Jan Mihalewicz zapłacił od złotych tysiąca roczne prouisie po złotych 8 procento, gdzie rok wyszedł d. 17 augusti w roku 1691, który dał do cassy prouisie f. 80.

Die prima februarii. Pan Bazili Iskrzycki oddał pieniędzy, ktore się mu wygodziło na oblig z cassy cerkiewney sine prouisione.

Die 16 februarii. Dało się panu Semionowi, typographowi, ad rationem roboty czasosłowcuw wielkich in 4-to piuntym razem f. 140. „Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Die 18 februarii. Oycu ihumenowi z Kryłosa, cum consensu omnium, ratione elemosinae, dało się 1 apostoł w seksternach, 1 psaltry in 4-to w seksternach, 1 czasosłowiec mały w seksternach, to czyni za to wszystko f. 18. 27.

Die 8 februarii. Wydało się xiąg z gmachu: 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 25 psaltry in 4-to, a f. 2. 21, f. 67. 15. In summa f. 347. 15.

Die 25 februarii. Wydało się xiąg do przedania z gmachu: 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; 10 tryodi postnych, a f. 28, f. 280; 20 tryodi cwitnych, a f. 28, f. 560; 10 ochtaiow, a f. 26, f. 260; 10 apostołow, a f. 14, f. 140; 20 trebnikow, a f. 10, f. 200; 15 słuzebnikow, a f. 10, f. 150; 10 psaltyrek, a f. 2. 10, f. 23. 10; 10 akafistkow, a f. 2. 10, f. 23. 10; 30 czasosłowcuw, a f. 1. 6, f. 36. In summa f. 1912. 20.

Die 28 februarii. Wielebnym oycum naszym, do świętego Onofrego zapłacił się kwartał f. 68.

Eadem die. Tymże wielebnym oycum y do świętego Onofrego oddała się legatia nieboszczyka pana Matyiasza f. 35. 15.

Die 29 februarii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa y unkoszta, należyte do cerkwie, f. 140.

Die 8 februarii. Oycum Krechowskim legatia nieboszczyka pana Matyiasza oddała się f. 35. 15.

Die 7 martii. Strażnikowi żydowi, który ręczył się na granicy względem kwitu na papier wrocławski, co pan Mikołaj Mihałowicz przyznał, dało mu się za porękie cum consensu f. 20.

Die 11 martii. Pan Jan Hrehorowicz za rok 1691, to iest pierwszy, który wyszedł na s. Michał w roku przeszłym 1691, czynsz należyty, złotych sto czterdzieści, oddał w ten sposob: in anno 1691, d. 27 octobris, ex duabus sortibus z chłopa na dwadzieścia, podymnego 4-tam ratam dał f. 9. 8, item groszowego gr. 18, eodem anno 1691, d. prima decembris, item 5-tam ratam oddał—f. 9. 8, item groszowego gr. 18, item anno 1692, d. prima februarii 6-tam ratam oddał f. 9. 8, item groszowego gr. 18. To, tedy combinando, czyni razem podymnego f. 29. D. 18 reszte według kontraktu oddał do kassy f. 110. 12.

Die 17 martii. Panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich szustym razem f. 140. „Symeon. Drukarz, m p“.

Die 18 aprilis. Pan Bogdan Latynowicz czynsz z kamienicy Masarowskiej według kontraktu, uczynionego na rok, po f. 90, tak tedy zapłacił za trzy podymne, ostatne iuxta laudum visnense, za każde podymne po f. 4. 22 z groszowym, co czyni f. 14. 6, także wydał na dach, gdzie nici przedaią, na gonty y rzemesnik a f. 7, co czyni wszystkiego f. 21, gr. 6; w gotowiznie oddał według kwitu f. 68. 24.

Die 28 martii. Dało się panu Cypryianowi na rozne expensa, należyte do cerkwie, f. 300.

Die 3 aprilis. Dało się pann Cypryianowi na rozne expensa należyte do cerkwie, f. 140.

Die ultima martii. Panu Semionowi dało się ad rationem roboty czasosłowuw in 4-to wielkich siudnym razem f. 140. „Symeon. Drukarz“.

Die 15 aprilis. Panu Jakubowi Mihalewiczowi Laszkowskiemu na sprawę z drukarzem Woiciechem cum consensu dało się talarow 30—f. 280.

Die 26 martii. Wydało się xiąg do przedania: № 10 ewangelii, a f. 24, f. 240; № 10 trebnikow, a f. 10, f. 100.

Die ¹⁾ aprilis. Panu Piotrowi Semionowiczowi dało się do Gdanska na papier z cassy cerkiewney talarow 400—f. 2800.

Die ¹⁾ aprilis. Drugi raz czyni rachunek imci pan Mikołaj Krassowski z przedania xiąg, ktore miał w dispositiei swoiey, za uproszeniem wszystkich ich mosciow, wydane z skarbcu przy roznych ich mościach, ktorzy byli praesentes każdego czasu, gdy wydawano roznemi czasy, a d. 25 iulii et anno praeterito 1691 ad hunc annum praesentem et diem, ut supra, to iest w tym reiestrze expresse wyrażone. Xięgi, ktore brał do przedania, combinowawszy tedy każdy gatunek roznych xiąg, iako tu się wypisuię niżej: № 100 ewangelii w seksternach, № 80 ochtaiow w seksternach, № 80 apostołow w seksternach, № 60 tryodi cwitnych w seksternach, № 60 tryodi postnych w seksternach, № 100 psaltry in 4-to w seksternach, № 70 trebnikow w seksternach, № 30 psaltryrek w seksternach, № 20 akafistkow w seksternach, № 10 szestodnikow w seksternach, № 45 służebnikow w seksternach, № 5 czasosłowuw w seksternach, № 30 czasosłowcuw w seksternach, № 1 trefoloy w seksternach, za ktore to wszystkie xięgi porachowalismy według taxy naszej, postanowionej przy wszystkich ich mościach, ktorzy byli na ten czas praesentes, uczyniła summa złotych dziesięć tysięcy dziewięćset trzydzieści y pięć y groszy pietnaście, dawnego długu, co został był winien z przedarzy xiąg na długach, iako w tym reiestrze wypisało się naprzędzie, to iest summe złotych trzy tysiące

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

sześćset pięćdziesiąt y cztery y groszy dwadzieścia y sześć. Combinando te obie symmy—f. 14590. 11. Z tey summy oddaie imci pan Krassowski takowy rachunek: imci panu Cypryianowi dawał rozmaite czasy do szafowania na rozne expensa y unkoszta do szkoły y szpitala według reiestru f. 1380, drukarzowi Semionowi rozmaite czasy na drukowanie xiąg, iako w tym reiestrze z podpisem ręki iego stoi, wydał f. 1764, na legacie, kwartały oycum naszym y do świętego Onofrego wydał f. 398. 15, darunki roznym oycum ratione elemosinae do manastyrow ubogich f. 517. 10, expensa rozne na potrzebe cerkiewne wydał f. 3780, w xięgach oprawnych oddał w sklepie przedaźnym f. 1803, w xięgach w sexternach oddał w sklepie na summe f. 779. 10, w gotowych pieniądzech oddał do skarbcu f. 2514. In summa facit f. 12936. 5. Na długach, co za xięgi zostali winni rozni creditorowie, czyni f. 1654. 6. In summa facit f. 14590. 11.

D. 12 maii. Odebrało się xiąg do skarbcu od pana Semiona, drukarza, według kontraktu uczynionego, na gdanskim papierze czasosłowuw wielkich in 4-to № 975. Item temuż panu Semionowi według kontraktu przykładow dało się na gdanskim papierze № 25. Na grubym papierze odebrało się do skarbcu xiąg czasosłowuw № 70. Item odebrało się xiąg na grubym papierze same misecosłowy, ktore dodrukował do starych czasosłowuw, 120, po dwa rachuiąc, czyni № 60. Defectowych xiąg czasosłowuw na grubym papierze oddał xiąg 8. Tak tedy porachowawszy, według kontraktu, przychodzi się onemu zapłacić: od № 975 czasosłowuw na gdanskim papierze, a f. 1. 8, facit f. 1235, od № 70 czasosłowuw na grubym papierze, a f. 1. 8, facit f. 88. 20, od № 120 misecosłowuw na grubym papierze, rachuiąc po dwa misecosłowy w iedne xięgie, to iest po 60, czyni, a f. 1. 8, f. 76. In summa facit f. 1399. 20. Tak tedy panu Semionowi płać się xięgi: rozmaite czasy odebrał od pana Krassowskiego według iego podpisow ręki własney, w białym reiestrze zaiduie się, f. 980. Za papir gdanski, co wyszło na 25 xiąg przykładow według kontraktu, iemu oddano, to iest ryz 7-to arkuszow 12, po f. 12 ryza, f. 84. Za 8 ryz y liber 6 papiru grubego,

co nie oddał do skarbcu, a f. 4 ryza, facit f. 32. Reszty dodało się w gotowiznie według kontraktu f. 303. In summa f. 1399. № 282 ryz papiru gdanskiego wydało się roznemi czasy na drukowanie czasosłowuw wielkich, na każde tedy xięgie wyszło papiru gdanskiego arkuszow 140¹/₂. № 44 ryz y liber 6 papiru grubego wydali się na 70 xiąg czasosłowuw całych y na 120 misecosłowow y na 8 xiąg defectowych także wyszło na iedne xięgie arkuszow 140¹/₂. „Ja niży podpisany przyznaniem tym podpisem moim, iż za robotę xięgi czasosłowow in quarto, podług contractu, od roboty we wszystkim dosic mi się stało. Symeon Stawnicki. Typograph, m. p.“

Во имя Отца и Сына и Святаго Духа. Аминъ.

Electia d. 7-ma aprilis 1692. Собралъ насъ и совокупилъ Духъ Святый y dzień niedzieli świętey, od святѣйшихъ патриарховъ rodany, artykułami stwierdzony, y od antecessorow naszych w niwczym nie naruszony, abysmy roku każdego, dnia, iednak, dziesięjszego praecedendo wprzody z porządkami naszemi, to iest rewisią xiąg, z ktorych unicum clerus et tutamen haec nostra mater ecclesia ma, y innych ozdob do украшения cerkwi s., tudziesz perceptorum et expensarum, ac aliis ad firmandum bonum ordinem spectantibus constitutionibus electiā braci stanowili. To wszystko my, quorum inest amor ecclesiae, et boni publici cura ad praesens tu zostaiący sacrosancte et inviolabiliter obseruando, in locum solitum, to iest ad sacrariam immunitatem et consultationum nostrarum, zgodnie zeszedszy się y zebrawszy, cale y zupełnie konserwuiemy praeliminaria wszystkie, wyżey specyfikowane, wprzody uprzątnąwszy, ustanowiwszy y skutecznie utwierdziwszy, invocato eodem nomine Spiritus Sancti, in Cuius spiritu sortes nostrae, przy interposicji, iednak, Przeczystey y Przebłogosławioney Marii, Matki Bożey, y Patronki mieysca tego, y nas wszystkich, Cuius benedictione et patrocinio venimus, monemur et morimur, de denominacyi y electii braci naszych et constituendum bonum ordinem votis et suffragiis nostris zgodnie przystąpilismy, et collegio, et gremio nostro, ich mościow panow braci naszych dorocznych obralismy:

Pierwszego. Jego mości pana Irzego Papare. Drugiego. Jego mości pana Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Jego mości pana Mikołaja Krassowskiego. Czwartego. Jego mości pana Mikołaja Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pan Jakob Lawryszewicz. 2. Imci pan Cyprian Kisielnicki. 3. Imci pan Stephan Laszkowsky. 4. Imci pan Piotr Semionowicz.

Pisarz. Imci pan Ierzy Korendowicz.

Ich mościow braci starszych y assessorow te officia ad dispositionem et conseruandum ordinem oddaia się, a naprzod:

Imci pan Ierzy Papara, brat starszy, ich mościow braci ma spraszać do congregacyi, klucze od congregacyi y od skarbcu, y od xiąg przy ich mościach być maia, y od teyże congregacyi szaroki klucz trzymać będzie.

Imci pan Hrehory Russianowicz, brat sosudochranitelny, to iest dozorca y gospodarz całego украшения cerkwie s., dzwonnice y dzwony mieć w dozorze y opatrzaniu, подзвонне w disposicy swoiey mieć, y pieniądze odbierać y calcularia z nich ich mościow panow braci przed następującą electią czynić y cokolwiek iest ozdoby cerkiewney stale przestrzegać, ażeby szkody w niwczym nie ponosiła cerkiew s., klucz mieć będzie także od skarbcu. Cokolwiek zas ozdoby augmenti stanie się, co imci pan Russianowicz diligenter connotować w regestrach swoich powinien będzie.

Imci pan Mikołay Krassowski, brat kasny, ktoremu klucze oddane są do teyże kassy, iako też y od xiąg y od skarbcu do wydania xiąg, od przedawcy xiąg ma odbierać każdego miesiąca pieniądze, z tych pieniędzy na expensa potrzebne cerkwie s. imci panu sosudochranitelnemu, panu szafarzowi, Semionowi, drukarzowi, a co cwierć roku reszty, co się pokaże, do skarbcu wnosić; y tak imci pan kasny z summy przedanych xiąg rachunek przy ich mościach panach braci czynić będzie, każdej cwierci roku perceptarum et expensarum czynić powinien.

Imci pan Mikołay Michalewicz, brat, klucze mieć ma dwa od

kassy y od bibliotheki, w którey papier do drukarni zwożony y wydawany ma być.

Ci ich mości panowie bracia starsi, duchownymi, szkołą y drukarnią rządzić y disponować wszelką władzą y moc mają, y wolną do porządku stanowienia dispositiā mieć będą z imci panem Laszkowskim, bratem naszym, ratione części brackiey, którą ma w disposicyi, aby przyszła ad dispositionem liberam braci, mają z jego mością cale finaliter concludować y one recuperować.

Przedawca xiąg imci pan Piotr Semionowicz, substitut imci pan Stephan Laszkowski. Ten przedawca imci panu kasnemu co miesiąc z przedanych xiąg czynić y oddawać rachunek powinien będzie, za odebraniem zaś xiąg do siebie, cokolwiek wezmie od braci xiąg, ma się na to podpisać.

Шафаръ imci pan Cyprian Kisielnicki ma pieniądze brać od imci pana kasnego, a na potrzeby cerkiewne z konsensem braci naszych szafować y wydawać, y co weznie podpisać się ma na reiestrze, a ten rachunek expensarum imci panu kasnemu oddawać powinien. Legominą y drwami do szkoły y szpital s. Onofrego supplementować y iego prowizorem być.

Darunki, budowania, murowania, pożyczania pieniędzy kilku konsensem panow braci nie ma być, aż za zupełną braci naszej zgodną sessiā y zezwoleniem.

Deputaci na ratusz: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Ierzy Korendowicz, imci pan Stephan Laszkowski, imci pan Ierzy Dragnowicz, imci pan Jan Koton. Ci ich mości panowie bracia do spraw cerkiewnych, ktore kolwiekby contra nationem et commissionem iurium były stanowione y intimowane, attendentiā y wszelką pilność y dozor mieć powinni y naszych panow braci informować, y relaciā czynić tak, iednak, ażeby żadney sprawy nie attentowali, y w nie się nie wdawali aż za konsensem wszystkich panow braci.

Prowisores: imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Jakub Lawryszewicz, imci pan Ierzy Korendowicz. Ci ich mości legacie y czynsze, osobliwym registrem spisane y pieczęcią stwierdzone, ma-

ią vindikować. Ci duchownym tuteyszym monasterow s. Onofrego y Krechowskiego legacie y kwartały wypłacać od puszki cerkiewney, ktora iest przy obrazie narodzenia Naswietszey Panny na lewym kryłosie, mieć klucz powinni; te zaś zebrane pieniądze imci panu kasnemu oddawać mają.

Ich mości panowie bracia, iako y starsi, tako y młodsi, którzy tylko mają iako dispositią w ręku swoich, ieżeliby iakowa potrzeba odiazdu albo zabawy intercederet, dla ktoreyby adesse nie mogli, tedy każdemu wolna będzie dispositia, aby ktoremu zechce praesenti, iednak e modio braci, oddał ad manus.

Rewisia xiąg w gmachach cerkiewnych in praesentia wszystkich ich mościow panow braci naszych fideliter zrewidowana, connotowana y wiernie spisana. W komnacie w gurnym gmachu: № 85 związkow tryodi cwitney, w każdym związku po 10 triodi, facit № 851. № 125 puł-czasosłowow wielkich in 4-to. № 30 związkow połustawcow na grubym papierze po 25 w związku, facit in № 750. № 1 związek połustawow na cienkim, facit in № 25. № 1070 czasosłowow w izbie na dole. № 93 związkow triodi postnych, w iednym związku po dziesięciu, facit № 930. Item triodi tychże № 9. № 83 związkow służebnikow in folio, w każdym związku tychże po 15, facit 1245. W komnacie na dole: № 1127 związkow ewangelii, w każdym związku po 10, facit 11270. № 61 związkow ochtaiow, w każdym związku po 10, facit 610. № 31 związkow apostołow, w każdym po 10, facit 310. № 36 związkow szestodnikow, w każdym związku po 25, facit 900. Item dwa szestodniki, № trebnikow in № 118. Psalterek małych in № 492. Akafistow in № 1445. Trefołoiow in № 2.

Anno 1692, d. 25 iulii, odebrały się: № 1469 psalterzy nowo-wydrukowanych in 4-to, № 1950 grammatyk także (nowo)wydrukowanych, ktore xięgi odebrało się do skarbcu in depositum.

Die 22 iulii, anno 1694, 1496 trefołoiow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty dolney.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis, 1491 trebniow, dobrze rewidowanych, odebrało się do skarbcu do komnaty gurney.

Reuisia cassy, wiele znayduie się pieniędzy gotowych, anno et die, ut supra, fideliter zrewidowana y connotowana przy bytnosci panow braci: 1. Worek tymfami, szostakami, currenti moneta znayduie się złot. 1400. 2. Worek talerami bitemi cesarskimi z. 1114. 3. Worek tymfami—z. 1250. 20. 4. Worek talerami bitemi—z. 2373. 5. Worek cesarskimi—z. 495. Łancuszek pana Mikołaiowicza Jana złoty, w zastawie, w summie z. 1000. Jeden pułkrzyża rubinowy z dyamentami, w zastawie będący, iego mości metropolity Suczawskiego w summie z. 800. Czerwonych złotych in № 33 y puł, po złotych 14 y puł, facit z. 485. 12. Pierscionek ieden złoty o siedmiu dyamencikach. Pułtorakami y kopiykami w worku z. 26. Item w worku iednym talerami lewkowemi, kopowcami, y czerwony biały, y szelągi, facit z. 525. 16. Z czynszu pieniędzy z. 240. W woreczku iednym żółtym dwie tabliczki srebrne okryte: iedna mnieysza, druga większa. Serduszek № 2 srebrnych składanych. Pasek № 1 srebrny pozłocisty kozacki. Klauzurek dwie srebrnych od ewangelii. Krzyżek № 1 srebrny maluski. Wianeczek № 1. Srebra topionego, srebra..... i topionego srebra. Jeden kamień krwawnik y w papierze.... topiony.

Membrany: (Korniaktowskie) ¹⁾. D. 7-ma aprilis, 1690 anno, imci pana Jakuba Lawryszewicza (na) z. 5000. (Sahaydacznego) ¹⁾. D. 7 augusti, 1690 anno, imci pana Piotra Kurtowicza (na) z. 2000. D. 24 februarii, zapis, 1692 anno, imci pana Bazilego Iskrzyckiego (na) złot. 120. Wykupił. D. 5 iulii, 1690 r., (zapis) imci pana Hrehorego Russianowicza (na) z. 4000. D. 26 decembris, 1691 (r.) karta dana od braci cerkwie s. Папачкевичи (na) z. 300. Wykupili. D. 26 iunii, 1692 (r.) membran imci pana Krassowskiego Mikołaiia in talerow bitych, in № po piecdziesiąt,—z. 1050. Wykupił, na co pignus iest wyrażony w zastawie. D. 6 augusti, imci pan

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

Laszkowski siedmset złotych, 1692 anno, z. 700 wzięł na zastaw, ktore d. 6 novembris roku teraznieyszego oddać, podług daney membrany, oblige się.

Za konsensem y zgodnym wszystkich postanowieniem stanął takowy konsens dla ozdoby Matki Przenaswietszey w nowowystawioney kaplicy: ażeby szatę srebrną z konstitutiey y ustanowienia legacyi s. p. imci pana Lawryszewicza, brata niegdy naszego, przybrali y ozdobili, daicmy na to srebra grzywien trzydziesti na wyposzłote, wymyslić powinni będziemy, y rzemieślnikowi od grzywny po iedynastu złotych pro labore płacić deklarowalismy, ktora robota, aby tym prędzey do skutku bez szkody żadney braterskiey nie była y cerkwie Bożey nie działa się, uprosilismy z porządku swego ich mościow panow braci: Mikołaja Krassowskiego, Cypriana Kisielnickiego, Jerzego Korendowicza, braci naszych, aby tey roboty dozorcami pilnemi byli, na co się podpisuiemy. Działo się w Lwowie, w kongregacyi, na mieyscu zwykłym d. 7-ma iulii, 1692 anno.

Ich mościom panom deputowanym braci wyżey mianowanym daie się na poszłote tegoż obrazu: łańcuchow złotych dwa, manelli złotych iedna para, krzyżyk ieden złoty, te wazą czerwonych złotych in № 55. Pierscieni iedynascie—wazą czerwonych złotych osm. Do tego ieden czerwony złoty wenecki (Czerwony złoty wenecki oddał imci pan Krassowski) ¹⁾ oddał, dwie sztuki złota odliwanego, ktore wazą czerwonych złotych pietnascie y czwierć, oddał, wszystkich komparuiąc, czerwonych złotych in numero siedmdziesiąt dziewięć y czwierć, ktorzy ich mościowie panowie (Dwa krzyżyki przy sobie zostawily) ¹⁾ bracia deputowani te złoto sprzedać iak naylepiey starać się będą, y za to fangultu na poszłote tego obrazu kupić, y poszłoto na tenże obraz Matki Przenaswietszey dać, przy ktorym poszłoceniu personaliter być powinni. Nozeneczka z nożem we srebro... .. (oddał) do sprzedania. Ich mościom panom braci deputowanym daicmy trzysta trzydziesti złotych polskich.

---

¹⁾ Слова, помѣщенные нами въ скобкахъ, написаны въ подлинникѣ на поляхъ.

Dnia 8 iulii, 1692 anno. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzięł z skarbcu srebra funtów dwa y łut ieden.

Na robote szaty na obraz cudowny Matki Przenaswiętszey p. Grzegorzowi Niedzielskiemu, magistrowi teyże szaty, według kontraktu ustanowionego y spisanego, płacąc onemu od grzywny kaźdey po złotych iedynastu, ciż ich mościowie za wystawieniem teyże szaty powinni będą.... Mikołay Krassowsky, m. p. Γεώργιος Παπάρα. Cyprian Kisielnicki, m. p. Jan Michalewicz. Stephan Laskowski, m. p. Ἰωαννης Μικολαβατζης.... Jerzy Korendowicz, m. p. Ζωτος τοῦ Ἰσχυρης. Νικόλαος Μιχαλοβατζης.

Imci panu Mikołaiowi Krassowskiemu, bratu y kasnemu naszemu, daiemy talarów bitych in № 34 y złotych cztery y groszy dwadzieścia y ieden. Temuż puszka zapieczętowana z perłami, ze złotem y druga z koralami daie się. (Oddał) ¹⁾. Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi, bratu naszemu, do rąk dla nawlekania pereł łutow in № 15 y puł łuta daie się. (Oddał) ¹⁾. Item temuż imci panu kasnemu daie się w papierze korale y kamienie rozne d. 10 iulii, 1692 anno. (Oddał) ¹⁾.

Die et anno eodem. Imci pan Hrehory—Wasil Russianowicz dla naprawy zepsowanych lamp wzięł z skarbcu srebra funtów dwa y łut ieden.

D. 22 iulii. Imci pan Mikołay Michalewicz oddał do skarbcu pereł łutow 15 y puł łuta, ktore dali się byli do nawlekania.

Anno 1692, d. 25 iulii. Odebranie xiąg z drukarni teraz nowowydrukowanych od pana Semiona, drukarza, to iest № 58 związków psaltry in 4-to na wrocławskim papierze, w każdym związku znajduie się 25 psaltry, czyni in summa psaltry 1450. Item tenże oddał w związku psaltry 19. Psaltry 1469 od pana Semiona odebrało się do skarbcu dobrze rewidowanych. Panu Se-

---

¹⁾ Слова, помещенныя нами въ скобкахъ, написаны въ подлиннике на поляхъ.

mionowi według kontraktu oddało się psaltry 25. Porachowawszy, tedy przychodzi się panu Semionowi, według kontraktu uczynionego, od iedney psaltry po gr. 15, to iest od 1469 czyni f. 734. 15. Tak tedy płaci się panu Semionowi: roznemi czasy, według rejestru opisanego z podpisem ręki iego, odebrał od pana kassnego f. 430, za papir na 25 psaltry, co się dali onemu, wyszło ryz 3 y liber $4\frac{1}{2}$, a f. 9 ryza, czyni f. 29. Za iedne ryze, co nie dostaie do rachunku, f. 9. In summa f. 468. Reszta przychodzi się dopłacić f. 266. 15 = 734. 15. № 193 ryz y liber 15 wydało się z sklepu na drukowanie tych psaltry, tedy każda psaltry ma w sobie arkuszow $64\frac{1}{2}$. A że oddał do skarbcu y sobie wziął według kontraktu, iako wyżej opisało się, y z deffektami combinando na 1494 złotych y na 243 arkuszow, czyni ryz papiru wrocławskiego № 192 y liber 14 y arkuszow 23, nie dostaie 1 rzy.

Eadem die № 1950 grammatyczek odebrało się do skarbcu. 37 grammatyczek sobie wziął według kontraktu, 29 arkuszow deffektow. Tedy, według kontraktu uczynionego, przychodzi się onemu od kożdey grammatyczki po gr. 2, tedy od 1950 grammatyczek od gr. 2 czyni f. 130. № 16 y arkuszow 8 papiru prostego wydało się z sklepu na drukowanie grammatyczek, tedy wyszło na kożde grammatyczkie arkuszow 4, a że oddał do skarbcu y sobie wziął według kontraktu y deffekta oddał, combinowawszy, czyni ryz 15 y liber 19. „Za robote psaltry y grammatyczek stało mi się dosyć od imci panow w zapłaceniu. Symeon Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Anno 1692, d. 23 iunii. Rachunek papiru, ze Gdanska przyprowadzonego, fas № 7, a było w nich ryz № 610, imci pan Piotr Semionowicz czyni. Percepta: odebrał z kassy na papir ryz 410, aby we Gdansku zapłacił talarow bitych № 400, rachując tedy talar b. m. a f. 3. 18, facit summa f. 1440. Item we Gdansku od imci pana Jakuba Lawryszewicza ratione prowiziei od 5.... currenti moneta odebrał f. 205. 20. Summa f. 1645. 20.

Distributa: za № 410 ryz papiru gdanskiego papirnikowi we Gdansku zapłaciło się, a f. 4 ryza, czyni f. 1640. Za 4 fasy na

papir y za pakowanie drążnikom do pakauzu, iako według os bliwego reiestrzyku papirnik swych pieniędzy wydał, f. 33. Drągarzom od 7 fas papiru do statku z pakauzu f. 13. 6. Za rogozy y maty, y gwoździe dla przykrycia fas obicia f. 4. 9. Od miejsca w pakauzie, co bez zime leżeli fasy, dało się f. 18. W Fordanie pisarzom dwom y rewizorom 3 szlamki f. 11. W Nieszawie y Wrocławku pisarzom dwom y rewizorom f. 3. Summa distributi b. m. f. 1722. 15. Na to wydał imci pan swoich pieniędzy b. m. f. 76. 25. № 200 ryz papiru gdanskiego we Gdansku odebrało się z kontraktu dawnego od panow Krassowskich, ktorzy zostali byli winni, tedy teraz z temi 410 ryz tu do Lwowa sprowadziło się.

Die 20 iunii. Wydało się z cassy na expensa tegoż papiru imci panu Semionowiczowi currenti moneta f. 500, z ktorych expensa takowe: od 30 szafuntow frochtu, a 3 tymfy, facit 90,—currenti moneta f. 105, od wywożenia papiru ze statku chłopcum f. 3, fury od pierwszych fas № 4, ryz № 410, cet. 46, a f. 4. 20, f. 198. 12, item od ostatek fas № 3, 3 ryz № 200, co z Sieniawy, cet. 23, a f. 3, czyni f. 69, do bramy kwitowe y w bramie także drążnikom f. 8. 15. In Summa f. 383. 27. Item od cetnarki dwuch fas w wadze na furmana, co wazyli, od wagi f. 1. 12, od tegosz papiru, co z wagi przeniesli, drążnikom f. 3; na zamkowym panu Kociowi myta od 4 wozuw, a gr. 36, f. 4. 24; kilim y skura safianowa panu Szyprowi contentatiey—f. 37; mnie reszta insuper wydanych b. m. 76 f., 25 gr. Czyni currenti moneta f. 149. 12.

Reiestrzyk za pochodnie y swicy wydanych f. 46. 2¹/₂ in summa f. 241. 20¹/₂. Swic branie na potrzebe cerkiewne, według reiestrzyku wypisanego, anno 1692, d. 15 ianuarii: na Bohoiawłenyie za swice 2¹/₄ funt. dało się f. 3. 22¹/₂, na pochwalne sobbote ¹/₄ kamienia oliwy f. 9. D. 5 aprilis na Woskresenye f. 20, 2 pary pochodni 3 funtowych f. 20, 2 pary swic 2 funtowych do grobu Bożego f. 13. 10, in summa f. 46. 2¹/₂. Po porachowaniu summy powziętej, że wydał imci pan Semionowicz swoich pieniędzy więcy, ma się

oddać z cassy według rachunku f. 125. 17¹/₂. D. 30 augusti ta residuitas oddała się ich mości.

D. 18 augusti. Pan Krassowsky zapłacił swę membrane, na ktore wzioł był d. 26 iunii z cassy pieniędzy talarow 150, a prowizii dał talarow 2, bo trzymał tylko dwa miesiące, z czego quetatur.

Die 30 augusti na membran wygodziło się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na fant, to iest na łańcuch złoty, ktory in pignus położony iest w cassie, na f. 350. Die 20 martii imci pan Semionowicz zapłacił capital y prowizie f. 42.

Die 18 mensis martii, 1694 anno. Z tablicy cerkiewney, z którą podczas służby Beżey: iutrzni y wieczerni, z ktorey wysypuie się w karbone, przyboczną przy obrazie narodzenia Naswiętszey Panny, pieniądze, ktore przeliczone, uczyniły summe z. 88.

Anno 1694, d. 18 martii. Imci pan Mikołay Michalewicz, brat nasz, powrociwszy z Jas od hospodara iego mości Konstantina Duki, ktory ciało rodzica tego przyprowadził, y szczęśliwie, y zdrowo powrócił, y od tegoż hospodara iego mości, in suffragium animae, sto dwadzieścia y pięć lewkowych przywiozł y do karbony cerkiewney zupełnie oddał, z czego teraz..., a pięć lewkowych imci panu Mirowaszkowi Janowi pożyczył pan Mikołay, w drodze iadącemu.

Anno, ut supra, d. 12 aprilis. Bractwo Zmartwychstania Panskiego ritus graeci rekuperowało zastaw swoy, będący w summie sto złotych ad publicam cassam confraternitatis, przywróciło y oddało, y prowizią od teyże, roku nie dochodzącey summy, szesć złotych oddało.

Anno Domini 1694, d. 22 iulii. Odebrali się xięgi trefoloie z drukarnie brackiei teraz nowowydrukowane, to iest № 1496, na gdanskim papierze drukowane przez pana Semiona Stawnickiego, drukarza. № 1496 trefoloiow dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od pana Semiona, ktoremu zapłaciło się, według kontraktu uczynionego, od każdej xięgi trefoloiu po złotych 4, czyni summa f. 5960. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roznemi

czasy według rejestru, ręką jego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukując te xięgi, in summa f. 3645, synowi Basilemu według karty z podpisem ręki samego oycza oddało się f. 700, 5 trefoliow, co czeladzi zapłacono, wytrąca się f. 20, 2 ryzы papiru gdanskiego nie dostawało do rachunku f. 24, reszta wypłaciła się panu Semionowi według roboty f. 1571, in summa f. 5960. № 1022 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi, według rejestru ręki jego podpisany. Wyszło tedy na każde xięgie trefoloiów 340 arkuszow, rachując tedy 1022 ryz na arkusze, czyni 510970 arkuszow. Odebrało się 1493 trefoloiow dobrze reuidowanych, czyni 507620 arkuszow. Reszta nie dostaie 3350 arkuszow. Te tedy 3350 arkuszow oddaie w defectach, ktore przyielismu. „A ponieważ satisfactia mi się staneła we wszystkim według kontraktu, ze mno uczynionego, wzglendem zapłaty tym kwitem y podpisem ręki moiei kwituie ich mościow y submittuie się, że żadney xięgi trefoloiu nie skorzystałem na inne strone, ale iakom w drukarni drukował, tak oddałem do skarbcu, na co ręką moią podpisuie się. Ja niżej podpisany tym podpisem moim quituie ich mościow wszystkich, yż mi się zadosic stało w zapłacie od roboty trefoloiow. Symion Stawnicki. Drukarz, m. p.“

Anno Domini 1693, d. 3 iulii. Percepta pieniędzy, danych z cassy cerkiewnei na papir gdanski imci panu Piotrowi Semionowiczowi, we Gdansku kontrakt uczyniony.

Eadem die. Imci panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 388. 27, b. m. f. 200.

D. 24 septembris. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

In eodem anno imci pan Jakob Lawryszewicz ratione prowiziei b. m.—f. 200.

Anno 1694, d. prima martii. Jego mości panu Semionowiczowi na papir dało się currenti f. 1400,—b. m. f. 720.

Eadem die. Temuż iego mości dało się na papir currenti f. 238. 12,—b. m. f. 122. 18.

Eodem Anno, d. 24 aprilis. Imci pan Jakub Lawryszewicz ratione prowiziei—b. m. f. 200.

Die 26 mai przez imci pana Jakuba wexel zaciągniony f. 455. $21\frac{2}{3}$, currenti b. m. f. 234. 6. Summa facit $3883\frac{2}{3}$, b. m. f. 2396. 24.

Z tey powziętey summy na papier gdanski taki daie rachunek in anno 1694, d. 4 septembris, imci pan Piotr Semionowicz: za 120 ryz papiru gdanskiego zapłaciło się maistrowi, a f. 4, f. 480. Ten papier pan Kosinski do Kazimirza przywiuzł na statku, a z Kazimirza furmanem, przywieziony—odebralismy d. 22 ianuarii, anno 1694. Item 355 ryz papiru gdanskiego eodem anno, d. 5 iulii, odebralismy przez imci pana Jakuba, przywieziony na statkach iaśnie wielmożnego iego mości pana wojewody Belskiego, gdzie we Gdansku papirnikowi, według kontraktu uczynionego, od 80 ryz, a f. 4, f. 320, a od 215 ryz, a f. 4, gr. 6, czyni f. 1155. Unkoszta we Gdansku przez papirnika uczynione według iego reiestru: za 7 fas na papier, co pakowano w nie, f. 19, od pakowania ludziom f. 12. 9, bednarzowi, co dna wbiiał, f. 9, za obręcze, gwozdzie y słome y od wagi f. 12. 27. In summa f. 53. 6. Item temuż papirnikowi na zadatek nowego kontraktu, aby pod . . . . . wystawił № 200 ryz, albo więcej, dało się f. 300. In summa f. 2308. 6.

Anno Domini 1694, d. ianuarii. Expensa rozne na ten papier gdanski uczynione: od fasy № 120 ryz papiru imci pan Pep dał panu Kosinskiemu frochtu do Kazimirza b. m. f. 12, na myta wodne temuż panu Kossinskiemu dał f. 15. 18, na fure do Lwowa także dał f. 12, drugarzom y furmanom, y na szkute zawiesc, y styrnikowi f. 3. Item od 6 fas papiru gdanskiego przez pana Jakuba przywiezionego: na Fordanie imci panu Kaszewskiemu 2 talary bite—f. 7. 6, panu Szlomie 1 talar bite—f. 3. 18, obum pisarzom kwitowe f. 3. 18, w Nieszawie pisarzowi y szaczownikowi f. 1. 12, we Wrocławku także pisarzom f. 1. 12. In summa b. m. f. 59. 24.

Expensa currenti moneta na tenże papier gdanski: od iedney fasy—ryz 120, z Kazimirza przysłaney od pana Kosinskiego, cetnarow 13 y ieden kamiń, a f. 5 cetnar, czyni f. 66, sztukowe po drodze y Święto-Janske f. 5. 21, drążnikom, co do wagi y z wagi składali, y od wagi, f. 5. 18, od 6 fas papiru—ryz 355 przywiezionego, frochtu od szafuntow 19, a f. 4 szafunt, czyni f. 76, strużowi Senkowi od pilnowania na statku tego papiru f. 4. 6, flisom od przekładania z statku na szkute ten papir f. 4, fury z Sieniawy od 39 cetnarow, a f. 3. 15, czyni f. 136. 15, myta podróżnego f. 4. 9, do miasta wprowadzając kwitowe y w bramie f. 2. 9, drążnikom od składania z wozuw f. 6, na przepicie furmanom y biczowe czeladzi gr. 20. In summa currenti f. 311. 8. Te tedy f. 28. 24 b. m., co niestało do capitalney summy, co wzioł był imci pan Semionowicz, z tey wytrącam currenti monety, co wydał swoich, to iest f. 311, gr. 8, wytrącam f. 56, restat oddać iego mości f. 255. 8. Te tedy odebrawszy, rachunek oddałem iego mości f. 255. 8. Item za 2 wanięki ryb słonych dla imci pana Pepa y pana Kosinskiego dało się f. 39. 19. In summa f. 294. 27.

Anno Domini 1695, d. prima aprilis. Odebrali się xęgi trebniki z drukarni brackiey teraz nowowydrukowane, to iest № 1491, na gdanskim papirze przez pana Semiona Stawnickiego, typographa naszego. № 1491 trebnikow, dobrze rewidowanych, odebrało się do ckarbcu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacić się ma według kontraktu uczynionego, od każdej xięgi trebnika po złotych iednemu y groszy osm, czyni f. 1888. 18. Wzglendem przykładow pieniędzami gotowemi dało się f. 250, in summa f. 2138. 18, 4 trebniki defektowe. Tak tedy płaci się panu Semionowi, drukarzowi: roz-nemi czasy według reiestru, ręko iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukując te xięgi, in summa f. 1380, reszta dopłaciło się f. 704, in summa 2084. № 352 ryz papiru gdanskiego wydało się na drukarnie panu Semionowi według reiestru, ręko iego podpisanego. Wyszło tedy na każde xięgie trebnika 117 arkuszow, rachuiąc tedy 352 ryz, a 500 arkuszow, czyni 176000

arkuszow. Odebrało się trebnikow № 1495 dobrze rewidowanych (na nich wyszło papiru) 174915 arkuszow. (Zbyt) 1085 arkuszow, defektow wzięło się 394 arkuszow, (ostatek) 691 arkuszow. 300 arkuszow wrocławskiego papiru odebralismy z drukarni, wytrącam tedy arkuszow 300, (a) 391 arkuszow nie dostaie. „Te tedy porachowawszy mie według roboty moiei y według kontraktu, ze mno uczynionego, ze mi się satisfactia stała we wszystkim, tedy tym podpisem moim własnym quituie ich mościow, a ręką moią własną podpisuie się, że mi się dosyć stało według kontraktu y z kontentatią. Symeon, drukarz, m. p.“.

Ab ¹⁾ ultima quietacione rachować. Imci ¹⁾ pan Jerzy Papara prowizią za lat pięć od summy Sa(ha)ydacznego originalney dwóch tysięcy, przez pana Kurtowicza odebraną, szesc set złotych polskich, a przedtem sto złotych ad cassam publicam confraternii naszej wypłacił, y kwit authenticzny rękami starszemi podpisany oddalismy d. 9-na maii, 1695 anno. Feria quarta post Dominicam rogationum 1735. Quietatio praesens actis castrensibus capitanealibus est ingrossata.

Pro anno 1693 et anno 1694 ad d. 17-mam augusti imci pan Jan Mikołaiewicz zapłacił prowiziei od tysiąca złotych procento, a f. 7 rachuiąc, za dwa roki dał f. 140.

Anno 1695, d. 10 maii. Dało się panu Krassowskiemu do szafowania z prowiziei pana Jana Mikołaiowicza f. 140, item z podzwunnego od imci pana Korendowicza f. 21, co czyni f. 161.

Eadem ¹⁾ die. Za instantią iasnie wielmożnego oyca episkopa iednemu szlachcicowi, z niewoli wyszłemu, dało się pro elomosina z cassy pana Krassowskiego f. 100.

Eadem die. Paniei Kiriakiei Isarewiczowey pro elemosina dało się z cassy panem Krassowskim f. 30.

Anno 1695, d. 19 maii. Daiąc ¹⁾ rachunek imci pan Korędowicz z odebranych pieniędzy od pana Krassowskiego, casnego, y roz-

---

¹⁾ Предъ словомъ: „ab, imci, daiąc“ и „eadem“, начинающими въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта BN.

nych czynszow, ktore czynili summe f. 1436. 22, że tedy legacie y kwartały wypłacał wielebnym oycom naszym y do s. Onofrego, według reiestru swego nie dostało do summy ieszcze capitalney, to iest f. 206. Item zeznał czynsz Hrehory Ptaszkiewicz, że dał panu Korędowiczowi f. 29.

Anno 1695, d. 14 maii. Imci pan Hrehory Russianowicz, czyniąc rachunek wzglendem prowiziei od powziętei summy f. 4000, od ktorej płacić procento, a f. 7—, za cztery lata—ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1694, d. 5 iulii, co czyni summa f. 1120, od imci pana Krassowskiego wzioł f. 250, podzwonnego f. 145, wszystkiego czyni f. 1515, że tedy, według reiestru swego wypisanego, na ozdobe cerkwie świętei, iako sosudochronitelny, uczynił unkosztow f. 1302. 12^{1/2}, restat tedy summy capitalney u braci f. 212. 17. Od kamienicy Bilduhowskiej legatia sławnei pamięci pana Mazara-kiego od 2000 ¹⁾ f., za dwa roki, a f. 120, został winien, czyni f. 240.

Anno ¹⁾ 1695, a d. 18 maii w sessiey dzisieyszey ustanowiły ich mościowie panowie bracia unanimiter, iż ich mościowie panowie deputowani delegatiey, iako to: imci pan Mikołay Michalewicz, Jakub Lawryszewicz w powinności swoei nie byli diligentes, ani też chcieli się naraz do tego szczegulnieć, tylko imci pan Ierzy Korędowicz, na ktorego samego zacieżko było, ustanowiły to, aby wszelkie legatie in loco congregationis oddawane były, a ich mościowie wszyscy, podług funduszow każdego dobrodzieia, wielebnym oycom oddawać będą cum admonitione, aby za duszey tych dobrodzieiow obsequia zawsze były odprawowane.

Γεοργιος Παπαρα.

Hrehory-Wasyl Rusinowicz.

Mikołay Krassowski, m. p.

Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Jakob Lawryszewicz.

Ciprian Kisielnicki, m. p.

Ἰωαννης Μιχαλαβατζης

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)συχης.

Ἀλεξανδρος τοῦ Ζωτου.

¹⁾ Тоже передъ словами: „2000“, и „Anno“.

Die 21 maii. Hrehory Ptaszkiewicz oddał czynsz roczny z gruntu przed bramo Krakowsko y zapłacił panu Korędowiczowi f. 19, a do cassy cerkiewnei dał panu Krassowskiemu f. 21.

Anno 1695, d. 25 maii. Stosując się ich mościowie panowie bracia w dzisieyszey sessie do wypisanego consensu wyżej d. 18 praesentis względem odbierania legathey y oddawania należytych wszystkim, ich mościowie stanowią też, aby y imci pan kasny, imci pan Krassowsky, aby solarium wielebnemu oycu kaznodziei tu w sessici, a nie na inszym mieyscu oddawał. Γεωργιος Παπαρα. Mikołaj Krassowski, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. . . . Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ἰωαννης Μιχολαβάτζης. Zotos τοῦ Ἰ(η)σκλης. Ἀλεξανδρος τοῦ Ζοτου.

Zostaie ¹⁾ przy imci panu Korędowiczu za podzwonne reszty po iey mości paniey Granowskiej, starosciney Żytomirskiej, f. 20.

Za ¹⁾ czynsz z kamienicy Wasilowskiej oddał pan Bogdan Latynowicz imci panu Korędowiczowi za rok 1695 d. 18 aprilis, który wyszedł już, tedy nie dał, w rachunku swoim f. 90.

Widząc, znając y dobrze znając znaczną ruine starozytney wiezy Korniaktowskiej, która od nieprzyjaciela Krzyża s. podczas obsidium ¹⁾ Porthy Othomanskiej ustawicznym strzelaniem z dział swoich iest skołatana y, prawie, ostatnią przegraża ruine, ktorey wczesnie obiuvando, ne subsequatur maius detrimentum, zasczycając się przy tym osobliwą łaską y clementią najasnieyszego Jana Trzeciego, pana naszego miłościwego, nam szczęśliwie panującego, który na suplike naszą pokorną, na reparatią teyże wiezy, z lasow swoich dziedzicznych wyciąć rozkazał, ten mając znaczney łaski krola, iego mości pana naszego miłościwego, oczywisty pochop y dokument, teraz zgodny y nieodmienny zapisuiemy konsens, pozwalając wszyscy zgodnie y nieodmiennie, ażeby też wieżę nową zaczynać reparatią y podług abrisu, wydanego przez pana budowniczego

---

¹⁾ Тоже передъ „zostaie, za, obsidion“.

króla, iego mości nam podanego, wystawiac zezwalamy y zlecamy, która reparatia wiezy utinam benedicente Domino desuper impetratrice Maria perficiatur, day Boze, do ktorey reparacyi dozór pilny y należyty około rzemesników y roboty całą nas wszystkich deputuiemy konfraternią. Na co się dla większey pewności rękami naszemi własnemi podpisuiemy w Lwowie, na mieyscu zgromadzenia naszego zwykłym. D. 17 maii v. styli, 1695 anno. Γεοργιος Παπα. Ζωτος τοῦ Ἱ(η)σχης. Jakob Ławryszewicz. M. Krassowski. m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Ierzy Korendowicz. Stefan Laskowski.

Puniętaiąc na swiątobliwą y pobożną erectią wiezy y założonych fundamentow cerkwie świętey miesca tego, tudziez y ogłaszaący wystawiony nie małym kosztem y sumptem s. p. imci pana Konstantego Korniakta dzwonniczym innym wypłacać nam należy, tylko immortali memoria w sercach y affektach nas braterskich conserwuiąc, ktoremu swiatłość wiekuista niech nie ustawa swiecic. Do tego zgodnie y w niwczym nieodmiennie in salutem eiusdem animae tudziez naszych przodkow y antecessorow y braci pracuiących y pomnażaiących chwałę Bożską w Panu Bogu zmarłych extraordinaryiny паpаcтaчъ razy cztery w roku każdym, po sobie następuiącym, która constitutia nasza tak teraz, iako y w potomne czasy nieodmiennie aby trwała et in excutione zawsze zostawała, tak przez nas teraz tu będących, iako y na potym zostaiących, zaraz tego tygodnia w czwartek blisko następuiący ma się odprawowac przez zakonników mieysca tuteyszego, iako s. Onofrego, którzy sobornie zebrawszy się, odprawywac zwykłym nabożenstwem, ile kiedy za tych do rąk tychże zawsze punctualiter dochodzą legacie, swiątobliwie powinni, y tegoż dnia za tegoż wysz mianowanego pobożnego fundatora y godnych κλητορoвъ ofiara bezkrewna Bogu niesmiertelnemu oddana być powinna. Na to zas expensa, większe expensa być nie maią, tylko te: swiec par pułfuntowych—z. 1. 20, sześć swiec białych, po gr. 6, dla oycow,—z. 1. 6, cukru funt. za który—z. 1. 2, pszenica za gr. 3, miód przesny gr. 6. kadzidło gr. 12, oycow, który służyć będą, z. 2, wina gr. 10,

ubogim gr. 6. Facit 7. 5. Dla utrzymania tey naszej pobożney konstytucyi rękami naszemi podpisuiemy w kongregacyi naszej d. 27 septembris, 1695 anno: Mikołay Krassowsky, m. p. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μιχαλοβατζης. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σχης. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Korędowicz, m. p. Jakub Lawryszewicz, m. p.

Stosuiąc się do ostatniej dispositii s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, mieszczanina y kupca Lwowskiego, brata y kolegi naszego, testamentem swoim własnym naznaczoney y ordinowanej, imci pan Mikołay Krassowski z iej mością swoją oddał y wyliczył trzy tysiące złotych polskich, wraz z roczną prowizją dwieście czterdzieści złotych do congregacyi naszej wyliczył. (Restat z. 700 odebrać)¹⁾. Saluie sobie raz confraternia do recuperowania siedmset złotych w tychże albo imci p. p. Russianowiczow zostawuie, ktoremu, iako bratu naszemu w Bogu zmarłemu, za te wzdienczność niech Pan Bog wieczną kontentuie błogosławioną wiecznością, z odebrania zaś y wiliczenia tey summy z. 3000 ich mościowie panowie Krassowscy, małżoukowie, przez nas quietantes, przez nas w kongregacyi d. 27 decembris 1695. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ierzy Korendowicz, m. p. Γεωργιος Παπαρα. Νικολαος Μιχαλοβατζης Ἰωαννης Μιχαλοβατζης. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σχης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1695, d. 19 maii. Imci pan Stefan Krassowski przez imci pana Semionowicza ze Gdanska na Fryor przysłał papiru gdanskiego ryz № 165.

D. 4-ta augusti. Od tegoż imci pana Krassowskiego przez pana Piianowskiego przysłano papiru gdanskiego ryz № 50. Każda ryza kosztuie we Gdansku a f. 4. gr. 6,—czyni f. 1092. Za beczki do tego papiru od pakowania y wozenia f. 30. Za ieden szyfunt żelaza f. 24. In summa f. 1146.

Anno 1695, d. 10 iulii. Imci pan Semionowicz rachunek daie: expensa na papir z Fryoru od 3 fas papiru ryz 165 we Gdansku do stat-

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ въ подлинникѣ на поляхъ.

ku, co zwozili drągarzom f. 3. 6, za maty y styrnikowi gr. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych, roznych f. 1. B. m. f. 11. 6, currenti f. 22. Frochtu od szafuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnaruw $15\frac{1}{2}$ z Sieniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wywiszowania styrnikowi, strużowi, f. 2, podrozne myta na woz ieden f. 1. 18, do miasta wprowadzając mytowe y droznikom f. 3. 15, latus drugiej summy f. 22. Facit expens roznych f. 124. 18. Na te expensa papiru odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Reszta przy imci panu Semionowiczu f. 15. 12. Facit f. 140.

Anno 1695, d. 16 novembris z iesieni. Od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztuk zelaza: frochtu od tey fasy papiru ryz imci panu Szyprowi f. 20, fury od № $7\frac{1}{2}$ cetnarow papiru, zelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22, 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmankowi f. 5, podrozne myto do miasta y droznikom f. 1. 15, in summa f. 49. Na te expensa odebrałem od pana Krassowskiego f. 50. Reszta przy mnie f. 1. Te f. 15 y gr. 12, item f. 1 potrąciło się w drugim rachunku imci pana Semionowicza, wydanych pieniędzy na unkoszta pana budowniczego.

Anno Domini 1696, d. 12 maii. Odebrali się xięgi—czasosłowce małe z drukarni brackiei, teraz nowowydrukowane, to iest na wrocławskim papirze № 994 na ciękim, a na grubym papirze odebrało się czasosłowcow № 498. To czyni in summa czasosłowcow № 1492, a gr. 6, czyni złotych 298. 12, item za przykładki według kontraktu dało się złotych 20. (Summa) z. 318. 12. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi naszemu: roznemi czasy według reiestru iego dałem f. 200, dopłaciłem według rachunku f. 118. 12. In summa f. 318. 12. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłaceniu czasosłowcuw małych, ktorem wydał z drukarni do skarbcu, z czego kwituie z podpisem ręki moiei. Symeon. Drukarz, m. p.“. № 1492 czasosłowcow, a 20 arkuszow, czyni 29917 arkuszow.

Za zgodnym konsensem naszym na potrzebe własną imci panu Stephanowi Laszkowskiemu, bratu naszemu, pozyczyliśmy gotowemi

pieniądzmi dwa tysiące czterysta dwadzieścia y osm złotych polskich, w ktorey summie łańcuch y manelle złote presiduitate, zaś summy et securitate eiusdem membran tenże na siebie konfraternii dał, na co się podpisuiemy w konfraternii d. 27 iunii, 1696 anno: Mikołay Krassowsky, Ierzy Korendowicz, Piotr Semionowicz, m. p., Jakob Ławryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p., Roman Janowicz + ¹⁾ Νικολαος Μιχαλοβατζης.

Anno Domini 1696, d. 11 iulii. Odebrali się xięgi apostoły z drukarni brackiey, teraz nowowydrukowane na gdanskim papiru, to iest związkow № 82, w każdym związku po 12 xiąg, co czyni xiąg № 984. Item odebrało się apostołów № 9. № 993 apostołów dobrze rewidowanych odebrało się do skarbcu od Semiona, drukarza, ktoremu zapłacić się ma, według contractu uczynionego, od każdej xięgi apostoła po złotych iednemu y groszy pietnaście. Czyni summa f. 1489. 15. Za przykładki według kontraktu gotowemi pieniędzmi płacić mamy f. 120. In summa f. 1609. 15. Tak tedy płacim panu Semionowi, drukarzowi, roznemi czasy według reiestru, rękó iego podpisanym, nabrał u imci pana Krassowskiego, drukuiąc te xięgi, f. 1420. Tenże na swe potrzebe wzioł apostoł teraznieiszei editiei, za który przechodzi się . . . . . f. 133. Za 1 ryże y 8 liber papiru gdanskiego, co nie dostało do rachunku według reiestru iego, f. 1 6. (Summa) 1569. Wydało się papiru gdanskiego ryz 261 y 8 liber 31=1600. Na drukowanie apostołów wyszło tedy na 993 apostołów, a 130 arkuszow, ryz czyni 258 y 90 arkuszow. Defektów 1001 arkyszow, czyni ryz 2, nie dostaie ieszcze ryza iedna y liber 8, za co potrąca się w summie. „Że tedy mi się zadosic stało w zapłaceniu xiąg apostołów, według contractu ze mno uczynionego z meleratio, ktore xięgi są odebrane do skarbcu, z czego ich mościow quituie, yż mi cale zapłacono, na co podpisuie się ręką swoią, iż mi się dosyć stało. Symeon. Drukarz, m. p.“.

---

¹⁾ Крестъ въ подлинникѣ.

Die ¹⁾ 16 iulii, 1696 anno. Imci pan Ierzy Papara prowizją z powziętey legacyi, Sa(ha)ydacznego nazwaney, ab anno 1695 ad annum proxime venturum za lat dwie per septem a centum z 980 persoluie y kwit eo nomine od wszystkich braci dany authenticę. Fereia quarta post Dominicam Rogationum proxima anno 1738. Quietatio praesens actis castrensibus Leopoliensibus est ingrossata.

D. 25 iulii, anno 1696. Imci pan Stephan Lawryszewicz młody zapłacił prowizie od f. 500 za dwa roki, ktore kączo się d. 16 augusti, anno 1696. Odebrało się tedy do cassy brackiei, a f. 40 na rok, f. 80.

Anno Domini 1696, d. 29 iunii. Ze Gdanska generalny rachunek z posłanych pieniędzy, przez rozne kupce posłane, do imci pana Stefana Krassowskiego na papier gdanski, daie rachunek: anno 1694, d. 7 maii, przy zawarciu kontraktu z maistrem Gierholdem, papirnikiem, wypłacił imci pan Jakub Lawryszewicz b. m. f. 300, anno 1695, d. 21 februarii, przez pana Rosa Szota ordinowane f. 300, d. 8 augusti przez pana Alexandra Bellego Szota ordinowano f. 1000, anno 1696, d. 5 maii, przez imci pana Piotra Semionowicza ordinowano f. 720. In summa f. 2320 b. m. Z tych pieniędzy taki daie rachunek imci pan Stefan Krassowski: anno 1695, d. 5 iunii, przez imci pana Semionowicza posłał papiru ryz 165, d. 4 augusti przez Piianowskiego ryz 50, anno 1696, d. 13 maii, przez monsieur Knube do Warszawy ryz 55, d. 18 maii przez imci pana Semionowicza ryz 153. In summa ryz 423. Papiru ryz 423, a f. 4 y gr. 6, czyni b. m. f. 1776. 18. Od pakowania tegoż papiru, fasy kupione, według aucugu, furmanowi od ryz 55, fury ze Gdanska do Warszawy y ztamtond per medium do Lwowa f. 46. 12. Za ieden szyffunt żelaza z unkosztem f. 25. Imci panu Semionowiczowi na unkoszta podrożne do tegoż papiru f. 30. In summa b. m. f. 1940. 18. Reszty zostaje przy imci panu Krassowskim b. m. f. 379. 12. Według listu, pisanego ze Gdanska, że po-

---

¹⁾ Передъ „Die“ поставлена пометка NB.

tracił imci pan Krassowski papirnikowi za zły papir, co nie przysłał był na Frior przez imci pana Semionowicza, to jest f. 150.

Za zgodnym nas wszystkich konsensem pozwalamy, stosując się do świątobliwej intencji imci pana Piotra Semianowicza, brata naszego, który kaplicy Bałabanowskiej na proznej kamiennej facjacie ołtarz snecerską robotą wystawuje tak, iednak, ażeby ołtarza, ani ganku żadnego nie było, tylko iedyne miejsce dla postanowienia swiec, goraiących lichtarzami, obrazu, iednak, Matki Przenajświętszey ruszac nie będziemy, aż do zgodniejszego między nami postanowienia. Ten ołtarz stanowić, pozłacać y malować, iako nayozdobniy, bez wszelkiej . . . . . wystawiać pozwalamy temuż imci panu bratu naszemu, ktore pium et sanctum opus, aby iako nayprędszy skutek swoy ozdoby powziół. Zyczymy iemu zas szczęśliwie, niech Pan Bog przez życie augeat successy! Na co się podpisujemy w Lwowie, w konfraternii naszej, d. 13 augusti v. s., 1696 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz. Ierzy Korendowicz. Ἰωαννης Μιχαλαου . . . Roman Janowicz. + ¹⁾ Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno Domini 1696, d. 13 novembris. Odebrali się xiązki-modlitweniczki in 8-tavo z drukarnie, teraz nowowydane na papierze gdanskim, to jest związków № 18, po 50 modlitwenikow, a ieden związek ma 46 modlitwenikow, od każdej sztuki po gr. 15, czyni f. 498. Za przykładki płaci się mu według kontraktu f. 20. In summa f. 518. Roznemi czasy według reiestru swego nabrał f. 450. Dopłaciło się onemu f. 68. Summa f. 518. Wydało się papiru gdanskiego, według iego podpisu ręki, ryz 60, co czyni 30000. Oddał na xiązek 998, w każdy po arkuszow 29¹/₂, czyni 29441 arkuszow, w defektach oddał 97 arkuszow. (Summa) 29538. Papiru duże drukowanego oddali 425. (Summa) 29963. „Ze tedy mi się zadosic stało w zapłacie, podpisuje się ręką moją. Symeon. Drukarz, m. p“.

---

¹⁾ Крестикъ поставленъ въ подлинникѣ. На поляхъ передъ этимъ разрѣшеніемъ поставлена помѣта NB и слово „Оłtarz“.

Anno Domini 1696, d. 20 iunii we Lwowie. Wypis rachunku expensow na 3 fas papiru—ryz № 155 ze Gdanska na Frior wyprowadzonego przez imci pana Semionowicza, na ktore expensa odebrał był z sessiei szelągami staremi pruskimi f. 15, z ktorych wydał f. 13, gr. 10, bo reszte f. 1, gr. 20 oddał. Czyni curren. moneta f. 25. 26 $\frac{2}{3}$. Item we Gdansku na też unkoszta odebrał od imci pana Krassowskiego b. m. f. 30. 10, co czyni currenti moneta f. 58. 10. Item za 20 bank taler więcey, a gr. 4 $\frac{1}{2}$ nad taler, f. 5. 25. Facit na expensa currenti moneta f. 90. 1 $\frac{1}{2}$. Z tego expensa takowe: w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 12, na roznych przykomorkach kwitowe f. 7, ze statku od wytoczenia papiru f. 1, frochtu od szaffuntow 7, a 4 tymfy, № 28, currenti moneta f. 32. 20, fury od cetnarow 16, a f. 3, f. 48, do miasta kwitowe w bramie, droznikom f. 4, myto podrożne, z statku wyiachawszy, f. 1. 15, na zamkowym od papiru osobliwie f. 2. 12. Facit expensa na papir f. 108. 17. Insuper tedy swych pieniędzy wydał imci pan Semionowicz f. 18. 15 $\frac{1}{3}$. Item za 5 xiąg złota fangieltu, a f. 11, f. 55. D. 8 septembris dla pana budowniczego, 3 dni bawiącego się, 1 garnuszek sektu (?) wyczęstował—f. 8. A na dzwonnice, kiedy zdawał in praesentia niektorych ich mościow panow, puł garca wina—f. 4. Item d. 14 decembris za wosku przeiętego a kupionego kamieni. 3 funt. 19 $\frac{1}{2}$, a f. 42, f. 151. 27. Imci pan Semionowicz reszty, co należy, currenti moneta f. 245. 12 $\frac{1}{2}$ oddać ma. F. 245 y gr. 12 $\frac{1}{2}$ przyięto w rachunku.

Anno Domini 1695, d. 10 iulii, na papir z Fryoru omylka się stała od 3 fas papiru y paczki ryz № 165: we Gdansku do statku, co zawiezli drągarze, b. m. f. 3. 6, za maty y'styrnikowi f. 18, w Fordanie pisarzom y rewizorom f. 6, na przykomorkach drobnych y roznych f. 1. 18. In summa b. m. f. 11. 6, currenti moneta f. 22, frochtu od szaffuntow № 10, a f. 4, f. 40, fury od cetnarow 18 $\frac{1}{2}$, z Szaniawy, a f. 3, f. 55. 15, ze statku od wywieszowania styrnikowi z strużem f. 2, podrożne myto na wóz ieden f. 1. 18, dō miasta wprowadzając kwitowe y droznikom f. 3. 15.

Facit expensa na ten papir f. 124. 18, reszty przy panu Semionowiczu f. 15. 12, bo na ten papir dla expensow odebrałem od imci pana Krassowskiego f. 140. Item d. 16 novembris, anno 1695 z iesieni od iedney fasy papiru ryz № 50 y 7 sztab żelaza: frochtu od tei fasy panu Szyprowi.... fury od cetnarow $7\frac{1}{2}$ papiru, żelaza z Sieniawy, a f. 3, f. 22. 15, a z Ulanowa do Sieniawy osobliwie furmanom f. 5, podróżne myto do miasta y droznikom f. 1. 15. Facit expensa f. 49. Reszta przy mnie f. 1, bo na to od pana Zoty odebrał f. 50. Za wino zapłata dla imci pana budowniczego, d. 20 octobris, za 3 flaszy wina. Od d. 2 et 3 novembris za 3 flaszy wina. Item d. 4 novembris za 4 flaszy wina, kiedy imci pan podstarości był na obiedzie przy zakładaniu sztybru. Item d. 17 novembris za 2 flaszy wina. Facit 6 garcy wina, a f. 8, f. 48. 1696 r. d., 24 ianuarii 1 garniec wina imci panu podstarościemu przy wszytkich f. 10. Item soku limeniowego $\frac{1}{2}$ garca temuż f. 4. Facit f. 62. D. 9 martii dla pana naszego podstarościego Zułkiewskiego, z roskazania ich mościow, puł kamienia wyziny f. 9. D. 16 martii dla pana budowniczego za 1 kamień y 22 funt. wyziny, a f. 18, f. 31. 15. Za pudelko na wyzine y stryczek f. 20. In summa f. 103. 6. Odtrącić z tego reszty friornego papiru, przy mnie f. 15. 12. Item drugiej reszty przy mnie zostały f. 1. (Reszty) f. 16. 12. Te f. 86 przyjęto do rachunku imci panu Semionowiczowi, reszta debet f. 86. 23.

Anno 1697, d. 20 martii. Wypis z rejestru braterskich rachunkow cerkiewnych, długow y legacyi winnych do wypłacenia przez imci pana Hrehorego Russianowicza, brata starszego w konfraterniy naszej: summa pozyczona z kassy braterskiej in anno 1690, d. 5-ta iulii f. 4000, prowizia przez lat siedm, po f. 7 rachuiąc na każdy rok, od tey summy przychodzi f. 280, za lat siedm ad d. 5-tam iulii należy f. 1960. Na te prowizią, czyniąc kalkulacyą, wydał na rozne potrzeby cerkiewne f. 1302 y 12 gr. Restat ad iulium dopłacie f. 657. $6\frac{1}{2}$. Od imci pana Mikołaja Krassowskiego wziął z kassy f. 250. Podzwonnego pokazał

f. 145. Na kamienicy Morozkowskiej summa g(otowych) p(ieniędzy) imci pana Mazarackiego, w ktorej pan zięc iego mości reziduie, f. 2000, od ktorej roczna legatia powinna się wypłacać po f. 120 ab anno 1695, a winna się od lat czterech f. 480. Pozostała summy resztą, testamentem g. p. imci pana Stephana Lawryszewicza legowana, tak u imci pana Krassowskiego, iako y u imci pana Russianowicza f. 700, tey medietas od tegoż debet f. 350. Summa f. 1000 testamentem naznaczona g. p. imci pana Bazylego Hrehorowicza, rodzica iego mości, na kamienicy tegoż zapisana in anno 1663, od ktorego co rocznie legatia pro anima pie defuncti po f. 80 wypłacać się powinna, ab ultima quietatione wynosi summe f. 2720. (To nie do nas należy, bo ta summa)¹⁾. In summa winnych prowiziy, długow y legatij przez imci pana Russianowicza wynosi f. 8602. 17¹/₂.

Widząc potrzebe cerkwie świętej dla rozszerzenia cwintarzu, a osobliwie iż znaki tu, yz pod oknem cerkwie s. apostołów Piotra y Pawła apostoła w kamienice Theofilowskiej pod zrałem (?) był wyznaczony ab antiquo, przeto my niniejszey sessiey zgodliwemi voti postanawiamy, aby pilno o tym starac się, czeńć imci pana Stefana Laszkowskiego otrzymac tak dla ozdoby przymnożenia cwyntarza, iako też osobliwie, aby pod cerkwią chwały Bożej obrzydliwosci zagrabic, na co zgodnie podpisuiemy się. Działo się w sessiey zgromadzenia naszego anno 1697, d. 26 martii veteris c. Γεώργιος Παπάρια. Γεπρίη Παπα . . . . . Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Piotr Semionowicz, m. p.

Wzglendem legatiey, godney pamięci imci pana Kostantego Korniakta, ktora miała być wypłacona in februario od Jakoba Lawryszewicza, przekazuie tedy u imci pana Ierzego Kocia talarow bi-tych dwadziescia y osm, residuum złotych piędziesiąt y cztery os-taie winien, iako nayprędzey do cassy oddac anno 1697, d. 22 martii.

---

¹⁾ Слова въ с обѣяхъ на поляхъ

Panu Kiprianowi Kisilnickiemu prowizio od summy pułtora tysiąca, na kamienicy iego zapisano za dwa roki, wzglen dem pracy iego y około wieże cerkiewney pracował, onemu condonuią, ab his powinien będzie płacić od sta złotych po złotych siedmiu, iako y insi. Działo się, ut supra, anno 1697, d. 22 martii.

Zastaw srebna, która była w summie złotych czternastu set położona, wydaie się imci panu Piotrowi Semionowiczowi na assecuratie onego, yż we Gdansk oblige sie za te summe f. 1400 y przez praeteryta lata prowiziey od tey summe sto xiąg złota kupić, residuum na papier obrucić. Działo się we Lwowie d. 22 martii, anno 1697.

Prowizia od złotych tysiąca u pana Jana Mikołajewicza, w ktorey summie ma łańcuch w zastawie, zostaie tedy oddać za dwa roki od sta złotych po siedmiu prowiziey, która expirue in augusto praesentis anni.

Z imci panem Ierzym Kociem uczynilismy postanowienie wzglen dem części Leonowiczowskey w kamienicy, nazwaney Prokopowiczowskey, którą część onemu kupnym sposobem za złotych osmset puszcza my y od tey części sam podatki wszystkie płacić powinien y naprawować w niey, a poki summy nie odda f. 800, powinien będzie od dnia dzisieyszego płacić co rok po złotych piendziesiąt y sześć, a przez tamte lata, co trzymał, odrachował z naprawy wydanych pieniędzy y na ratusz podatkow. Działo się d. 22 martii, anno 1697. Γεωργιος Παπαρα. . . . . Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. Ζωτος του Ή(η)σαρης. Mikołay Krassowsky, m. p. Piotr Semianowicz, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p.

Anno 1697, d. 22 martii. W dzisieyszey sessiey ustanawiaią ichmościowie zgodnie, aby u kogokolwiek są legatie fundowane, a podług funduszu nie oddaie, żeby z takowym czynić prawne o nieoddanie y dosic w fundaciey nieuczynienie, na co dwóch panow braci deputuią do vindicowania: imci pana Korendowicza y imci pana Cypriana Kisilnickiego, na co się podpisuią. Datum, ut supra. Γεωργιος Παπαρα. Mikołay Krassowsky, m. p. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης

Ζωτος τοῦ Ἰσαρης. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. S. Las-
kowski.

Die prima aprilis, anno 1697. Po rowiziei wszystkich pieniędzy,
ktore znaiđuia się w kassie, od imci pana Zoty z przedanych xiąg...
teraz de novo w gotowiznie dał f. 1410. Za 5 kamieni wosku y
3½ funt. wosku na Wielkanoc, a f. 43, f. 220. Panu Cypryianowi
na expensa f. 50. Parence y co pomogł ubierać obraz f. 2. 2.
. . . . . na buty f. 2. In summa f. 1682. 2. Imci panu Żura-
kowskiemu trefoloi y ochtai dał za f. 96. (Summa) 1778. 2.

Eadem die od imci pana Semionowicza odebrali się, że został
winien z rachunku dawnego, f. 139. Pan Żurakowski nie dopłacił,
kupując xięgi, f. 9. 15. Za 3 funty oliwy f. 3. (Summa) f. 151. 15.
pan Zota dał f. 23. Imci pan Semionowicz prowiziei f. 18. Irzy
Muchometa czynszu f. 20. Pan . . . . .¹⁾ f. 5. 15.
Podzwunne od szlachcianki f. 8. Item podzwunne od szlachcica f. 6.
Imci pan Michalewicz od kramu pana Lawryszewicza czynsz f. 46.
To wszystko kombinowawszy w kupe czyni f. 126. 15. Wydało
się tedy na roschody inne powolne f. 45. 15, reszta dało się do
cassy f. 81. Te tedy w gotowiznie f. 1360 od imci pana Zoty y
imci pana Semionowicza do cassy są włożone y w reiestr napisane.

Anno Domini 1697, d. 14 augusti. Odebrało się z drukarni
naszej psaltry in 4-to nowowydrukowanych związkow № 39 y 19
psaltry, w kozdym związku znaiđuie się po 25 psaltry, czyni tedy
wszystkich psaltry dobrze rewidowanych № 994, a defektowych
№ 6. Od № 994 psaltry według kontraktu, a gr. 15, przychodzi
się zapłacić summy f. 497. Za przykładki gotowizno ma się dać
f. 30. Item 5 psaltry za papier przychodzi się f. 8. Tak tedy pła-
cim panu Semionowi Stawnickiemu, typographowi naszemu, roznemi
czasy według reiestru z podpisem ręki iego, wzioł u pana casnego
f. 450. Reszty przychodzi się dodać f. 71 (y) 5 psaltry według con-
traktu. Papiru gdanskiego wydało się na drukowanie według reie-

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободно: мѣсто.

stru ryz № 130. Czyni arkuszow 65000. 1000 psaltry, a 64¹/₂ arkuszow,—64500. Deffektow arkuszow 241. (Wszystkiego) arkuszow 64741. Reszty nie dostaie arkuszow 259. (Wszystkiego) arkuszow 65000. „Symeon. Drukarz, m. p. Iż mi się dosyć stało w zapłaceniu psaltry od ich mościow“.

Anno Domini 1697, d. 20 augusti. Według reiestru, wypisanego od imci pana Stefana Krassowskiego, ze Gdansku przysłanego, wydanego na papier, zostało się było przy nim reszty z calculatiei b. m. f. 379. 12, według listu, pisanego ze Gdansku, że potrącił był papirnikowi za zły papier, co przysłał tu do nas, f. 150. Die 9 aprilis posłało się przez imci pana Semionowicza do Gdanska b. m. f. 360. In summa f. 889.

Die 9 iulii, anno 1697. № 150 ryz papiru gdanskiego, posłanego przez pana Basilego Lawryszewicza na Frior, odebraliśmy na te summe. Na te № 150 ryz papiru gdanskiego taki daie rachunek: za 150 ryz papiru gdanskiego papirnikowi, a f. 4, gr. 4 ryz, —f. 620; za fasy pak drąznikom f. 19. 18; za xięgie symbolonow dla kaznodziei f. 18. 12. In Summa f. 658. Reszty zostało się de novo na papier f. 221. 18.

Na silną y pilną potrzebę imci pana Cypriana Kisielnickiego, brata naszego, pracuiącego, za zgodnym consensu wszystkich braci, natenczas zgromadzonych y przytomnych, wygodzilismy przedtym summe f. 1500 w roku 1695, iako inscriptio coram actis adlocatilibus Leopoliensibus przez tegoż sabbatho in crastino festi s. Agnechis v. rg. et mart. fusius edissent, teraz do teyże summy trzysta złotych polskich do rąk tegoż wyliczamy praevia seorsiva na te summe assecuratio, że przez imci pana Cypriana Kisielnickiego inscripta, na co się podpisuiemy we Lwowie d 30 augusti, 1697 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Ζετος του Ι(η)σαρης..... Jerzy Korendowicz. Roman Iwanowicz + ¹). (P. Cyprian NB/NB) ²).

---

¹) Крестъ въ подлинникѣ.

²) Слова въ слобкахъ написаны на поляхъ.

Za zgodnym nas wszystkich, na ten czas będących, konsensem, stosując się do wysz opisanego konsensu, także nabycia kamienicy, części własney imci pana Stephana Laszkowskiego, brata naszego, a to dla rozszerzenia mieysca cmentarza y rezidencyi oycow, tu residuiących, którą pro pretio szesć tysięcy kupilismy, y te wysz pomienione summe za zeznaną in officio consulari Leopoliensi cessią albo donatią, in rem naszej konfraternij służącey, do rąk tegoż imci pana Laszkowskiego, brata naszego, wyliczyliśmy. Na co się podpisuiemy w Lwowie d. 4 septembris, 1697 anno: (wprzody) ¹⁾. Mikołay Krassowsky, m. p. Jakob Lawryszewicz, m. p. Stefan Laszkowsky. Ζωτος τοῦ Ἱ(η)σαρης..... Jerzy Korendowicz. Piotr Semianowicz ¹⁾.

Idąc torem y zwyczajem starożytnym braci naszych, y my, na ten czas będący, nie odstępuiąc tegoż y, owszem, tego trzymając się, a widząc następujący akt blisko przypadający koronacyi najiasniejszego elekta naszego, Augusta Wtorego, na poparcie y confirmacją praw cerkwie Lwowskiej y religii, y narodowi Rossijskiemu ²⁾ od s. p. najiasniejszych krolow Polskich, obralismy y uprosili z posrzedka nas braci imci panow: Jakoba Lawryszewicza, Jerzego Korendowicza, regenta..... Dragnowicza, zgodnie obieramy y upraszamy, ktorzy, ażeby instructii od nas podaney, sprawowali się pilnie, żądamy. Na co się rękami naszemi podpisuiemy we Lwowie, w konfraternii naszej d. 18 septembris, 1697 (anno) Γεοργιος Παπαπα..... Ζωτος τοῦ Ἱ(η)σαρης. Piotr Semianowicz. M. Krassowsky, m. p. Cyprian Kisielnicky, m. p. Stefan Laskowskij.

Za zgodnym nas wszystkich, natenczas przytomnych, zdaniem y konsensem, in subsidium imci Jakoba Lawryszewicza, brata naszego, za należytą iego instantią wydalismy xiąg z skarbcu braterskiego varii generis, ruskim dialectem drukowanych, praevia eiusdem na to emanata obligatione et assecuratione seorsiva summe wynoszącą, tysiąc trzysta pięćdziesiąt złotych polskich, na co się podpi-

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ На поляхъ этого отдѣла поставлена помѣта NB.

suiemy w confraternii d. 25 v. s., 1697 anno. Mikołay Krassowsky, m. p. Cyprian Kiselnicky. Ζοτοζ τοῦ Ἱ(η)σαρης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz.

Anno 1698, a d. 29 iannuarii. Po zesciu z tego swiata s. p. imci pana Mikołaja Krassowskiego stando porachowanie przez imci pana Andrzeia Krassowskiego w sessiei, in praesentia ich mościow panow braci, wiele percepty przy nieboszczyku było, y z tego expensa rozne specifice produkowane.

Percepta: Naprzod w cassie gotowych pieniędzy znajdowało się f. 9542. Panu Casprowi na blache z kontraktowane wyliczył f. 1400. Od imci pana Laszkowskiego na membran ad rationem odebrał f. 1000. Od pana Stephana Lawryszewicza młodego na membran odebranych f. 540. Z odebrania tak czynszow y sprzedania ołowni etc. etc., iak w regestrze, f. 2105. 12. Od pana Zoty z przedania xiąg, roznemi czasy odebranych, f. 13469. 24. Item po nieboszczyku drukarzu pozostałych pieniędzy f. 2150. Summa perceptorum facit f. 30207, 6 gr., insuper swych nieboszczyk wydał pieniędzy f. 362. 22. Summa facit concordati f. 30569. 28.

Distributa expensorum, ktore uczynił niebosz. imci pan Mikołay Krassowski z percept, iako w regestrze nieboszczykowskim specifice każda rzecz fusius latet. Naprzod imci panu Cyprianowi na rozne expensa wydał f. 1655. Imci panu Jakubowi Lawryszewiczowi na kamień wydanych f. 3350. Panu Alexandrowi malarzowi f. 896. Na blache miedziane wydanych f. 9056. 14. Na kotlarza wydanych f. 570. Na drukarza wydanych f. 621. Na papier gdansky wydanych f. 1520. Za kamienice imci pana Laszkowskiego z unkosztami f. 6512. Na koronacie do Krakowa wyprawa kosztuie f. 2081. Na membrany dane pieniądze f. 1450. Na elemosine y darunki f. 132. Do sosudochranytelny ci kosztuie f. 185. 27. Na dyszkancistow barwa etc. f. 132. 22. Na expensa rozne cerkiewne f. 140. 10. Quartaty y legatie oycom f. 520. 15. Na wapno y cegle f. 795. Summa expensorum facit f. 29617. 28. Gotowych pieniędzy w rozney monecie zastalismy w sessiey w szafie f. 952. Summa facit f. 30569.

23. Więc te insuper wydane nieboszczykowskie własne pieniądze f. 362, gr. 22 disponuie iey mości pani Krassowska y oddaie za te złoto, ktore byli ich mościowie panowie bracia dali do sprzedania nieboszczykowi, że ieszcze reszty przychodzi do tego złota f. 449, na co te f. 362, gr. 22. potrąciwszy, ieszcze y reszte te obliguie iey mość pani Krassowska zapłacić f. 86, gr. 8, w czym dała zastaw pierścien diamantowy.

Anno 1698, d. 4 martii. W sessiey oddał rachunek in praesentia ich mościow panow braci pan Piotr Semionowicz, ktory był winien na membrane, co odebrał do siebie, f. 1400, od których pieniędzy prowiziey ab anno 1693, d. 24 septembris, ad annum 1697, d. 8 aprilis, za lat $3\frac{1}{2}$, procento f. 7, f. 343. Summy przychodziło od niego f. 1743. Na co tak wypłacił: naprzod oddał do rąk s. p. imci pana Mikołaja Krassowskiego № 120 xiąg fangultu, a f. 10, f. 1200. (N. B. Te złoto do kaplicy ś. Piotra y Pawła wyzłoćiło się) ¹⁾ Item № 20 xiąg cwirgultu, a f. 5, f. 100. Expensa od papieru ryz № 150 wyprowadzonego ze Gdanska: we Gdansku sternikowi y chłopom dla ułożenia na statku papieru gr. 18. Za maty do ukrywania tegoż papieru gr. 12. Na Fordanie iego mości superintendentowi talar bity f. 3, gr. 18. Pisarzowi tamże y woznemu f. 1, gr. 24. Rewizorom trzem y woznym z strażnikiem f. 3, gr. 18. Bona moneta facit f. 10, a currenti moneta tymfow zas, facit tymfow, $16\frac{2}{3}$. Frochtu imci panu Szyprowi 45. Facit tymfow $161\frac{2}{3}$, a currenti moneta 72, 29 gr. Pod Puławami wieszaiąc ze statku papier chłopom f. 1. Factorowi Szyprowemu contentatiey pan Bazyli dał, aby szkody nie było, f. 2. Myto podrozne od dwoch wozow f. 4. 18. Do miasta wprowadzaiąc kwitowe na krolewskim, sztukowe, zamkowe, marszałkowe y instigatorskie także w bramie etc. f. 7. 17. Drażnikom y od wagi iedney fasy cetnary f. 2. Fury od 2 fas y paczky z za Ulanowa od cetnarow 13, kamieni 2, po f. 3, gr. 10 od cetnara, f. 48. 8. Furma-

---

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

nom Świętoianskie y na przepicie f. 1. Za 1 garniec wina na sie wzięty od Nowego Swiatu przy pożegnaniu na coronacie z iadącemi ich mościami panami ablegatami f. 10. Reszty od blachy 3 czerwone złote, pozostałe przy nieboszczyku f. 45. Summa facit na te membrane wydana f. 1494. 12 gr. Reszty przy mnie zostało było, ktore oddałem f. 248. 18. Concordat summa f. 1743.

Anno 1698, d. 16 aprilis. Stanął generalny y skuteczny rachunek in praesentia ich mościow panow braci w sessiey z iego mością panem Hrehorym Russianowiczem, ktory evidentem w swych regestrach nam pokazał, że per electionem obiawszy sosudochranitelnice, cokolwiek dla ozdoby y potrzeby cerkwi Bożey wydał, pokazał y uczynił. Expensa ab anno 1692 ad annum 1695, d. 9 maii, iako w tymze regestrze niżej stoi wyraznie przy oddawaniu pierwszego swego rachunku f. 1302. 12¹/₂. Item drugie expensa ab anno 1695, d. 9 maii, ad annum 1696, d. 26 augusti, f. 908. 1¹/₂. Item trzecie expensa ab anno 1697, d. 5 maii, ad annum 1698, d. 16 aprilis, f. 958. 12¹/₂. Summa expensorum facit f. 3168. 26¹/₂. Na ktore to expensa miał imci pan Russianowicz percepty tak z podzwonnego, iako co y od imci pana Krassowskiego odebranych f. 250, co społem to czyni, iako fusius specific w swym regestrze wyraził imci pan Hrehory, f. 694. 18¹/₂. Item ab anno 1690, d. 5 iulii, ad annum 1698, diem praesentem 16 aprilis, prowiziey przychodzi od czterech tysięcy za lat pułosma, po f. 7. od sta, a za rok f. 280 przychodzący, facit f. 2100. Summa perceptorum facit f. 2794. 18. Insuper tedy swych wydał imci pan Hrehory Russianowicz f. 374. 8¹/₂, ktore się oddały iego mości. Concordatur f. 3168. 26¹/₂.

Anno 1700, d. 22 martii. Widząc pilną y gwałtowną potrzebę spółbrata ¹⁾ naszego imci pana Ierzego Korendowicza, my wszyscy spółbracia, pod ten czas będące, niżej na podpisie mianowani unanimiter zezwolilismy takową potrzebę wygodzić onemu f. 1200, na

---

¹⁾ На поляхъ помѣта НВ.

ktore dał nam membranę, aby wypłacał na każdy rok po złotych trzysta, poki do skuteczney nie uczyni satisfacciey f. 1200. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowskij. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Γεωργιος Παπαρα. Jakob Lawryszewicz. Ζωτος του 'Ι(η)σαρης. Roman Janowicz. Jan Michalewicz.

Na instantią y interpositią iaśnie przewielebnego iego mości episkopa naszego y pasterza, za zgodnym naszym konsensem wielebnemu oycu.... episkopowi Maramoryskiemu in subsidium proźby iego ofiarowalismy апостола, служебникъ y . . . . . ofiaruiemy (z ciąg kamienieckich) ²⁾ y dla większey pewności rękami naszemi podpisuiemy w Lwowskiey naszej konfraternij d. 27 martii, 1700 anno: Ierzy Korendowicz. Cyprian Kisielnicky, m. p. Piotr Semianowicz. Νικολαος Μιχαλοβατζης. . . . . Stefan Laskowskij. Roman Ianowicz.

Uważaiąc pilną nadder y usilną całego православія potrzebę, terazniejszego czasu, osobliwie nakłaniaiących się do unij ²⁾, a oddalaiących się od православія y swoich pasterzow, tedy my mieysca świętego tutelares, praw y swobod Rossyjskich promotores et defensores tudziesz et ad obligationem professionis nostrae, mając się ad nexum conscientiarum in tuitionem tegoż za zgodnym wszystkich nas konsensem pro praesenti senatus consilio do Warszawy e medio nas uprolismy ich mościow panow: Ierzego Korendowicza, regenta grodzkiego Kamienieckiego, Stephana Laszkowskiego, Ierzego Kocia, Dragnowicza, ktorych ich mościow conscientias obligamus et per amorem imienia православія upraszamy, aby się usilnie starać mogli, ut possint cirka iura, privilegia et immunitates nostrae confraternitati, od naiasniejszych krolow panow miłościwych in toto conservari. Na co się rękami naszemi podpisuiemy w konfraternii d. 29, ut supra, 1700 anno. Γεωργιος Παπαρα. Ierzy Korendowicz, regent. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Piotr Semianowicz. . . . . Piotr Kurte-wicz. Jakob Lawryszewicz, m. p. Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowskij. Ζωτος του 'Ι(η)σαρης. Jan Michalewicz.

¹⁾ Слова въ скобкахъ написаны на поляхъ.

²⁾ На поляхъ противъ этого слова поставлена помѣта NB.

Anno 1700, d. 13 novembris. Oddał tu do sessiey pan Jakub, ormianin, czynsz za puł roku, przychodzący na s. Michał, z kamienicy Lawryszewiczowskiey, z sklepiku, złotych trzydziesci, a drugie złotych 30 debet przy dokonczeniu roku, na Wielkanoc, oddać.

Item anno 1701, d. 24 maii. Oddał tu do sessiey tenże pan Jakub, ormianin, czynsz za drugie puł roku, kończące na Wielkanoc, f. 30, y iuż za cały rok czynsz zupełny oddany za terazniejszy rok, ut supra. An. 1701, d. 4 novembris, oddał tu do sesiej pan Jakub, ormianin, czynszu ze sklepiku w kamienicy iego mosci Jakuba Lawryszewicza za puł roku, kączący się na s. Michał, f. 30.

1701, d. ultima iunii. Według opowiedzenia panow bracij świętego Onofrego z swych regestrow opowiedzieli, że mają: Lamp srebrnych roznych № 7. Kadzielnic srebrnych № 2. Koron roznych z malenkiami № 12. Szata z obrazu cudownego. Tabliczek srebrnych roznych № 52. Krzyż wielkij srebrny 1 y mały srebrny 1. Krzyż oprawny drewniany 1. Ewangely ze srebrem № 3. Aparatów roznych z diakonskimi № 13. Kielichow srebrnych z patynami, gwiazdami y łyżeczki 3. Puszka srebrna № 1. Sukno pogrzebowe, fiałkowe z frendzlą karmazynową y przesciradło. Mosiądzы różne sztuk ¹⁾. Cyny różney sztuk ¹⁾. Pereł roznych sznurkow № 8. Łancuszkow złotych № 2. Iagnuski y panagijki ze srebrem kilka, a przy iedny kamin szafir. Xięgi cerkiewne do nabożenstwa należące. Szyrokich kilimow kilka y inne rzeczy, do ubiorow obrazow y ozdoby cerkwie Bożey należące, według rejestru onych, którym wiarę daiemy, a day Panie Boże tego wszystkiego w dalsze czasy znacznieyszą auctiā.

Ad perpetuam rei memoriam. My bracia stauropigianie cerkwie tuteyszey mieyskiey, zyiąc in vita в союзѣ любви stale, trwale, spol-

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

nie z sobą równą pracą, spólnym staraniem y zgodnym pieczołowaniem in auctione et splendore chwały Bożej, też wdzięczność powinna manere po śmierci y po rozłónczeniu się z nami, którym też y po śmierci nagradzając świeżą zawsze pamięcią, zgodnie ex unanimi consensu na tośmy spólnie się zgodzili et in perpetuum postanowili, ażeby po każdym zmarłym bracie naszym z póśrzodka nas in vita zostającym w tydzień po śmierci parastas dniem przed tym y służba Boża coóopne przez oycow mieysca tego nazaiutrz odprawowała się, y na ten czas w dzwony wszystkie razy dwa zadzwonili, a na te expensa pan brat, mający dispositiā pieniędzy, podług postanowienia opisango generalnego parastasu, w czterech częściach roku naznaczonego, bez wszelkiew retinenciew wydał teraz y na potym będący, ten zaś pobożny uczynek zaraz wypełniony być powinien po zmarłym g. p. imci panu Mikołaiu Krassowski, starszym bracie naszym, dignum semper memoria. Toż mamy tenże braterski affekt z następcami naszymi, każdemu in medio nostri zostającemu, z tego swiata schodzącemu, świadczyc y trzymać in effectu powinni będziemy id, yż sub onere conscientiae. Co dla utrzymania tego porządku swiętobliwego y zbawiennego rękami naszymi własnymi podpisujemy. Działo się w konfraternii naszej d. 9 ianuarii, 1699 anno. Γεωργιος Παπαζα. A. Krassowski, m. p. . . . . Cyprian Kisielnicki, m. p. Stefan Laskowski. Νικόλαος Μιχαλοβάτζης. Ierzy Korendowicz. Piotr Semianowicz. Ζωτος τοῦ Ιη)σαρης. Jan Michalewicz. Roman Janowicz, m. p. Piotr Kurtowicz ¹⁾).

Ponieważ do tych czas od lat circiter siedmiu electia braterska dla roznych usilnych potrzeb gospodarskich, kupieckich y innych racyj, prawem y konstituciā braterską naznaczona nie dochodziła y skutku swego nie zabierała, więc teraz nagradzając ten czas uchibiony, wcale konserwowac y całość praw naszych utrzymując, widząc teraznieyszą osobliwą tego potrzebe, lubo czas przychdzi na

---

¹⁾ На поляхъ противъ этого отдѣла поставлена помята NB.

nadziele Θωμονοε, blisko przypadająca, prawem warowaną y zwy-
czaiem starożytnym od tak wielu utwierdzaną; ale kiedy na ten
czas iarmark Rzeszowski odrywa y oddala braci naszych tak wielu,
dla których żadną miarą ob absentiam tychże mieć y składać nie
możemy, więc teraz niedziele blisko przypadająca, to iest 19 (dnia) mie-
siąca marca, starego kalendarza, miesiąca marca w roku terazniey-
szym zgodnie wszyscy czas naznaczamy saluis iuribus et moribus
nostris in toto manentibus. Na który czas y dzień do mieysca tu-
tejszego, nieochilnie stanąc, deklaruiemy się y zapisuiemy. Działo
się w konfraternii: d. 15 .y. 1699 anno.

Γεωργος Παπαρε.	Jakob Lawryszewicz.
Νικολαος Μιχαλοβατσης.	Cyprian Kisielnicky, m. p.
Ierzy Korendowicz.	Piotr Semianowicz, m. p.
. . . . .	Stefan Laskowski.
Piotr Kurtewicz.	Ζωτος τοῦ 'Ι(η)σαρης
Andrzej Krassowski, m. p.	Jan Michalewicz.

Electia. Stosuiąc się do konsensu zgodnie z imci spisanego,
wyżey specyfikowanego, którym na dzień dzisieyszy electią postano-
wilismy y te do skutku chcąc doprowadzić, poprzedziwszy y ode-
brawszy rachunki z xiąg, connotatią uczyniwszy, in nomine Domini,
invocato auxilio Spiritus Sancti, согласно „Царю Небесный“... za-
spiewawszy, ad vota y connotationem krysek przystąpilismy y tak
congrue votorum et sententiarum suffragio zgodnie z poszrodka
nas panow starszych obralismy:

Pierwszego. Imci pana Ierzego Papare. Drugiego. Imci pana
Hrehorego Russianowicza. Trzeciego. Imci pana Ierzego Korendowi-
cza. Czwartego. Imci pana Mikołaja Michalewicza.

Assessores: 1. Imci pana Jakoba Lawryszewicza. 2. Imci pana
Cypriana Kisielnickiego. 3. Imci pana Piotra Semianowicza. 4. Imci
pana Stephana Laskowskiego.

Pisarza imci pana Ierzego Korendowicza.

Officia ich mościom panom starszym bractwa są rozdane: imci pan Jerzy Papara klucz od sessyi y od skarbu trzyma, do obsyłania y zebrania braci w potrzebach cerkwie Bożey.

Imci panu Hrehoremu Russianowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Jerzemu Korendowiczowi od skarbcu y od xiąg klucze oddane.

Imci panu Andrzeiowi Krassowskiemu od (co)судохранилѣцѣи klucze oddane y podzwonne w disposicią oddane.

Imci panu Mikołaiowi Michalewiczowi od skarbcu klucze oddane.

Imci panu Stephanowi Laszkowskiemu klucze od xiąg oddane.

Przedawce xiąg: imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz in absentia iego.

Prowizores y szafarze: imci pan Jakob Lawryszewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki.

Na ratusz w sprawach braterskich obebrani: imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Mikołay Michalewicz, imci pan Cyprian Kisielnicki, imci pan Stefan Laszkowski, imci pan Jerzy Dragnowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Do rządu oycow duchownych y szkoły: ich mościowie panowie bracia starsi należić mają, aby przykładnie ten rząd prowadzili recommendatur.

Do drukarni: imci pan Russianowicz, imci pan Jerzy Korendowicz, imci pan Piotr Semianowicz, imci pan Zota Issarowicz.

Kasni ich mościowie panowie bracia starsi.

Urzędy tedy wszystkie, iako są zgodnie rozdane, tak ie ich mościom oddawszy, takie sposobie nie mają, ażeby Przenaswietszey Matce, sub Cuius tutela vivimus et existimus, ku chwale y sławie cedat, ieden drugiemu w rząd wdawać się nie powinien; ale każdy z osobna, każdy do tego aplikować się ma, do czego wokowany został. Działo się w konfraternij d. 19 v. s., miesiąca marca, 1699 anno. Γεωργιος Παπαρα. Hrehory-Wasil Russianowicz. Jerzy Korendowicz. Νικολαος Μιχαλοβατζης. Jakob Lawryszewicz. Cyprian Kisielnickij, m. p. Piotr Semianowicz. Ζοτος του 'Ι(η)σαρης. Stefan Laskowskij. Roman Janowicz.

Ciesząc się wiele y Panu Bogu dziękując, że znaczna częśćka reliquij świętych s. Merkuria ¹⁾, męczennika, przy tym mieyscu świętym w disposicyi braterskiej zostaią, ktore ażeby iako w nayosobliwszy obserwancyi y conserwacyi zostawały, umyslilismy y postanowili pobożne dzieło ku chwale tegoż świętego Merkuria kiot ozdobny sztuką złotnicką misterną wyrobić, ktore opus, ażeby co nayprędzey do skutku przyprowadzić, attendencią zlecamy do tego y upraszamy ich mościow panow: Hrehorego Russianowicza y Zote Issarowicza, dwoch z posrzodka braci naszych, ktorzy abrys zgodny y ozdobny ich mościow panow braci prezentować powinni y za zgodą tychże z rzemiesnikiem zkontractować, y skuteczniei dozierać pilnie zalecamy. Obraz Matki Bożey, w kaplicy niegdy Bałabanowskiej, namiestny że szatą nie iest srebrną ozdobiony, iako Спачатель, tedy za zgodą nas wszystkich szatą taką, iako tenże Спачатель iest przybrany, a sukienke sprawilismy, iakoż sprawić zlecamy tymże ich mościom, wyżey specyfikowanym. Działo się w konfraternii d. 14 aprilis, 1699 anno. Γεоргιος Παπαρα. Hrehory-Wasil Russianowicz. Ierzy Korendowicz. Νικολαος Μεγαλοβατσης. Jakob Lawryszewicz. Piotr Semianowicz. Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης. Cyprian Kisielnickij, m. p. Stefan Laskowskij.

Zapatrując się od lat kilku, ze narod Rossyjski iam a magistratu civili, iako też a communitate miasta tuteyszego na oppressią y niepozwolenie vota, iuxta solitam et antiquam praxim, wolnego głosu z należytego mieysca et ex ordine nacyi nie ma. Dla czego, ażeby więcey non apprimatur ¹⁾, y onere do dawney wprowadzić mogliśmy ryzy y zwyczaiu, zgodnie wszyscy zgodzilismy się, ażeby tym czasem rescript od najasnieyszego Augusta Wtorego, króla iego mości, teraz szczęśliwie panującego, ad nobilem magistratum et communitatem był wyprawiony z mandatami, dla czego się na to wszystko podpisuiemy. Dan w konfraternii naszej d. 7 maii v. s.,

---

¹⁾ На поляхъ помѣта NB.

1699 anno. Imci panu referendarzowi koronnemu in honorariis na też expeditiã dziesięć czerwonych złotych ordinuiemy.

Γεωργιος Παπαρα.

Cyprian Kisielnickij, m. p.

Hrehory-Wasil Russianowicz.

Ἰωαννης Μικολαοβατζίης.

Jakob Lawryszewicz.

Piotr Semianowicz.

Νικολαος Μικαλοβατζίης.

Jan Michalewicz.

Jerzy Korendowicz.

Stefan Laskowskij.

Ζωτος του Ἰ(η)σαρης.

Roman Mikołaiewicz.

Uznawaiąc fatygi y prace nasze ku konserwacyi całosci mieysca tego, tudziesz ku przysłudze y potrzebach cerkwie Bożey ¹⁾ od iednego Pana Boga iedyney tylko wyglądając rekompensy, chcąc przecić sobie w tym przynamnij subvenire in consolationem et subsidium de aequitate et iustitia uznalismy . . . . . Pan Bóg z woli Swojej ktorego z nas braci, albo domowych naszego domu, ztąd zebrał, tedy każdy z nas do publiczney braterskiej karbony płacić podzwonne nie powinien, ani się o nic imci pan (so)sudochranitelny upominać nie powinien, tylko ażeby złoty ieden od iednego dzwonienia na szkołę do rąk tegoż samego imci pana (so)sudochranitelnego oddawał. Wybiianie braci razy dwanascie być powinno, młodszym dziatkow razy sześć, innym zaś podzwonne po złotych trzy płacić powinni, ktore zgodne nasze postanowienie rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszej d. 18 iunii, 1699 anno.

Γεωργιος Παπαρα.

Piotr Kurtowicz.

Hrehory-Wasil Russianowicz.

Jerzy Korendowicz.

Cyprian Kisielnickij.

Piotr Semianowicz.

Νικολαος Μικαλοβατζίης.

Stefan Laskowskij.

Jan Michalewicz.

Ζωτος του Ἰ(η)σαρης.

Ἰωαννης Μικολαοβατζίης.

Widząc iego mości episkopa Lwowskiego zbawienną intentiã w restauracyi starożytney cerkwie Kryłoskiej ¹⁾ Uspenyia Naswiętszey Panny z fundamentu erogowaną, tudziesz poważaiąc sobie tegoż usilną instantiã, in subsidium teyże baziliki dwa tysiące złotych

¹⁾ На поляхъ помѣта NB.

offiarowalismy y oddalismy skutecznie na instancją powtorną tegoż iego mości, a barzij ex zelo nostro ku chwale Boskiej, kiedy widzimy y słyszymy, że się forteca, miasto Kamieniec do korony Polskiej przywraca, oraz y cerkwie Boże do ogłoszenia chwały Jego świętey do odebrania przychodzą, xiegami y obrazami supplementuiemy, to iest ewangelij dwie, apostołow dwa, słuźebnikow dwa, trebnik y trebniczek, trefołoioiw dwa, czasosłow dwa, czasowie dwa, psalterzy dwie, ochtay, szestodnik, proskomidy, dziesięć akafistow, obrazow dwanascie, apparat ceglasy, hatłasowy, narakwice, patrachil, stychar biały y paseczek, ktore cedant in salutem animarum nostrarum y na ogłoszenie chwały Boskiej, ktore zgodne nasze pborne offiare dla większey pewnosci rękami naszemi podpisuiemy w konfraternii naszej d. 15 iunii, 1699 anno.

Hrehory-Wasil Russianowicz.

Piotr Kórty m. p.

Jerzy Korendowicz.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Γεωργιος Παπαρ.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης.

Cyprian Kisielnickij.

Piotr Semianowicz.

Jan Michalewicz.

Stefan Laskowskij.

D. 10 februarii, anno 1700. Na mam(b)rane swoje winną imci pan Jakub Lawryszewicz zapłacił f. 300, zastaw odebrał. Te zas pieniędzy f. 300 włożyli się w sessiey do szafky.

Anno 1700, d. 9 maii, z tych pieniędzy dało się ex consensu ich mościow panow braci w sessiey na drogie Warszawskie imci panu Jerzemu Korendowiczowi, ratione przyobiecaney contentatiey, złotych sto.

Kiedy terazniejszych czasow y lat iasną y gwałtowną widzimy y oglądamy wielką odmiane w православнiю, a zatym dalsze, a dalsze zachodzą inconvenie natia, oraz y pravo cerkwie Bożey od najasniejszych krolow, panow naszych miłosciwych, znaczną potym prędko przynoszą konwulsją, na co iako serdecznie ubolewamy, a temu wszystkiemu y dalszemu zapobiegaiąc złemu, wszyscy zgodny w niwczym y nieodmienny zapisuiemy konsens, że w każdej nastę-

puiącey potrzebie cerkwie Bożej wszyscy iedno huic mieć, radzić y ieden przy drugim statecznie stawać y bronić aż do ostateńniego życia naszego kresu deklaruiemy się y zapisuiemy, y obli-guiemy, co wszystko że nieodmiennie otrzymamy. Działo się w kon-fraternii naszej d. 10 augusti, 1700 anno ¹⁾.

A ponieważ tego koniecznie po nas potrzeba wyciąga, abysmy się zawczasu o ludzich potrzebnych do promociey prawosławia świę-tego starali, która nie przez kogo innego, iako przez panów posłów ziemskich, być może, przeto na takową potrzebę uchwalilismy wszys-cy unanimiter dać się xiegami złotych tysięcy, na co się wszyscy pod-pisuiemy. Datum, ut supra.

Jakob Hakpinski.

Cyprian Kisielnickij, m. p.

Jerzy Korendowicz, regent gro-
dzki Kamieniecki.

Piotr Semianowicz.

Stefan Laskowski.

Γεωργιος Παπαρχ.

Νικολαος Μιχαλοβατσης.

Ζωτος του 'Ι(η)σαρης

Jan Michalewicz.

. . . . .

Романъ Яновичъ + ²⁾.

Jakob Lawryszewicz.

Piotr Kurtowicz.

Widząc pilną y gwałtowną potrzebę, brata naszego, imci pana Stefana Laskowskiego ³⁾ zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, iż do reszty pozostałej na mem(b)rane stare tysięcy trzysta szesćdziesiąt y trzy, item do rejestru za xięgi złotych sto szesćdziesiąt, item do tegoż rejestru złotych dwiescie pięćdziesiąt szesć, ieszcze teraz do tego gotowemi wyliczyli złotych tysięcy temuż imci panu Laskowskiemu, y in summa czyni dwa ty-siące siedmset dziewięćdziesiąt y dziewięć, które to f. 2799 summe zapisuie imci pan Laskowski z swoją iey mością panią małżonką według swej intromisyjey na dobrach wszelkich. Insuper propig-nore zostaie łańcuch złoty y pare manelli złotych, wążące czerwonych pięćdziesiąt, które to summe wyż mianowane submittuie za rok

¹⁾ На поляхъ этого постановленія стоить помѣта NB два раза.

²⁾ Къ есть въ подлинникѣ.

³⁾ На поляхъ противъ „Laskowskiego“ поставлена помѣта NB.

oddać y wyliczyć ich mościom panom bractwu sine provisione. Działo się w confraterniey, anno 1702, d. 23 ianuarii.

Νικολαος Μιχαλοβατζίης.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης.

Piotr Semianowicz.

Piotr Kortowicz.

Na usilną supplike y prozbe iey mości pani Kotoniey zezwolili unanimiter ich mościowie panowie bracia, na ten czas będący, złotych siedmdziesiąt dać iey mości pani Kotoniey. Na co się podpisią. (Działo się) we Lwowie d. 31 ianuarii, 1701 anno.

A. Krassowskij, m. p.

Stefan Laskowskij.

Νικολαος Μιχαλοβατζίης.

Ζωτος τοῦ Ἰ(η)σαρης.

Piotr Semianowicz.

Oddał czynszu imci pan Leonty od izdebky szriedniey w kamienicy Lawryszewiczowskiey za rok cały, to jest ab anno 1700, d. 12 aprilis, ad annum 1701, d. 12 aprilis, złotych szescdziesiąt w sessiey in praesentia niektorych panow braci. W sessiey działo się d. 12 aprilis, anno 1702.

Anno ¹⁾ 1700, d. 5-ta maii. Czynsz roczny imci pan Bogdan Latinowicz oddał w sessiey in praesentia ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiey złotych sto, ex quo quietatur.

Anno 1701, d. 9 maii. Item czynsz roczny oddał imci pan Bogdan Latinowicz do sessiey in praesentia niektorych ich mościow panow braci z kamienicy Masarowskiey złotych sto, ex quo quietatur, includuiąc susceptę quitu podatkowego na ratusz f. 2, 12 gr., ktore anno 1701, d. 19 aprilis, zapłacił imci pan Latinowicz.

Anno 1700, a d. 25 aprilis. Ex consensu ich mościow panow braci wygodzili ich mościowie panowie imci panu Jerzemu Dragnowiczowi na zastaw szabli, w diamenty sadzoney, bez prowiziey do trzech niedziel złotych tysiąc, in quantum za trzy niedziele nie wyliczy tysiąca złotych, te prowizie ma imci pan Jerzy zapłacić. Potym d. 10 maii, 1701 (an.) odebrał imci pan Jerzy te szable, a na to miejsce w zastawie położył: kielich srebrny, pozłocisty, diamentikami sadzony, patyn dwie srebrno-pozłocistych, w skrzynce sreb-

---

¹⁾ На поляхъ противъ „Анно“ поставлена помѣта NB.

rney moŝczy s. Jana Krzciciela y reliquie w krzystalu stłuczonym, także kłudeczka kręcona, szakambety dwa w pasy złote z iedwabiem karmazynowym y fiałkowym, notandum, że w kielichu iedney sztuczki nie masz. Item antepedium zielone w kwiaty pstre y przesciradło dla . . . . . szakambetow. Te pieniądze zapłacone, szabla, skrzynka z reliquiami s. Jana, kielich, patyny, reliquiarzyk krzyształowy oddane. Dwa czapraki na konie zostały, a . . . . .

Stosując się do pobożney intencji, a prawie zbawiennej, imci pani Anastazyi w święcie Lawryszowiczowny, niegdy g. p. imci pana ¹⁾ Mikołaja Krassowskiego małżonki, teraz w zakonie Annie, zakonnicy reguły s. Bazilego Wielkiego, monasteru panien zakonnych Kiiowo-Pieczarskich, tudzież tej legacyi, na rozszerzenie kaplicy Troycy Świętej w monasterze s. Onofrego przez pomienioną wielebną Krassowską ordinowaney y cale postawionej, która ażeby co do nayprędzszego skutku przyprowadzona przez nas, do tego umyslnie uproszonych, mogła za zgodnym konsensem nas wszystkich, na ten czas przytomnych, zezwalamy te zbawienną robotę zaczynać y szczęśliwie kńczyć, który nasz konsens dla tym większej pewności rękami naszemi podpisuiemy. Działo się w konfraternii naszej Lwowskiej d. 10, mensis julii v. s., anno 1701.

Jerzy Korendowicz, regent grodzki Kamieniecki.

Νικολαος Μιχαλοβατζίης.

. . . . .

Cyprian Kisielnickij.

Piotr Semianowicz.

Stefan Laskowskij.

Ζωτος του Ι(η)σαρης.

Jan Michalewicz.

Романъ Яновичъ.

(An.) 1701, d. 24 novembris. Wykupiono kufel srebrny, we f. 60 zastawiony, y dano z prowizją 10 talarow bitych tu do sessiey.

Anno 1702, d. 24 maii. Czynsz roczny oddał tu do sessiey imci pan Bogdan Latinowicz z kamienicy Masarowskiej złotych

---

¹⁾ Противъ „рапа“ поставлена помѣта NB.

sto, a z tego zapłacony podatek wytrącił za 4 duple f. 1, 18 gr., i z tego quietatur.

Anno Domini 1704-to, d. 12 junii. In nomine Domini. Amen. Chcąc ¹⁾ iść tymże torem antecessorow naszych y starać się oto aby chwała Boska tu na mieyscu tym świętym nie diminutia, ale imo zawsze miała auctia, lubosmy do tych czas trochę w prolą-gatia dla różnych tak cerkiewnych extra ordinarijnych zabaw y kłopotow, iako też y swych własnych domowych, należytą rewizią xiąg y innych porządkow confraternii wpuscili byli, iednakże dnia dzisiejszego, gdy nas Pan Bóg collegit in unum, chcąc powinności naszej zadosyć uczyć, do należytych przystępujemy porządkow, a naprzod do rewiziei kassy cerkiewney, która się po wesciu w rachunek z imci panem Piotrem Semionowiczem oraz y z tą summą, którą od niego odbieramy do skarbcu cerkiewnego, składa: 1-mo. Worek, w którym currenti—f. 900. 2-do. Worek, w którym currenti—f. 634. 15. 3-tio. Worek, w którym talarow bitych Nr 142, currenti—f. 1043. 10. 4-to. Worek, w którym currenti—f. 1622. 22. 5-to. Pieniądze, które się wzięły od pana Bogdana Latinowicza za część kamieniczki narozney pod ratuszem Wasilowskie—f. 1270. Summa pieniędzy—f. 5470. 17. Item. 1-mo. Worek z tymfami currenti f. 4400. 2-do. Worek z roznią monetą—f. 2905. 6. 3-tio. Worek z roznią monetą—f. 2000. 4-to. Worek z roznią monetą—f. 1109. 20. 5-to. Woreczek z tych pieniędzy f. 39. Summa summarum—f. 15924. 13. Z tych pieniędzy zostawilismy w sessyi—f. 3439, z których pożyczycło się potym imci panu Russianowiczowi f. 1200, solutum post mortem mobilibus rebus. Imci panu Janowi Michalewiczowi także do pierwszego długu f. 1148, gr. 23, dodało się—f. 351, gr. 7, aby dał membrane na sumę f. 1500. Reszta dała się panom kasnym do szafowania, która została w sessyey.

Rzeczy różne, które się kładną do skarbcu: kanaczek sztuczek w nim dyamencikowych Nr. 22. Wstęga rubinowa z perełką wi-

---

¹⁾ Противъ слова „*Хочу*“, начинающимъ строку, поставлена помѣта NB.

szącą. Piersciuneczek z dyamencikiem złamany, zastaw iasnie wielmożnego pana wojewody Bełskiego przez ręce imci pana Jerzego Dragnowicza położony. Takowy kielich srebrny, pozłocisty, z kamyczkami, patyn 2, ten zastaw, iako go pan Kocy położył, tak y odebrał, tylko dywdyki zostały dwa srebrnych pozłocistych. Reliquiarzyk w srebro oprawny krzyształowy, pozłocisty. Skrzyneczka srebrna złocista, w ktorey reliquije świętego Jana. Kłudeczka krwawnikowa z kluczykiem. Dywdykw 2 tureckich w zawinieniu materyalnym starym, już podartym, na co iest y karta pana Kocia, a te we— f. 1000. Solutum przed Szwedami.

(Membrany i zapisy): membran imci pana Jerzego Korendowicza na f. 1200. Membran imci pana Jerzego Dragnowicza na f. 300. Solutum. Membran imci pana Jerzego Papary z imci panem Kurtym na f. 2000. Membran imci pana Laskowskiego z porachunku (na którą dał zastaw łańcuch złoty y manelle złote z rubinkami, ważyły czerwonych 50, z prowizyją rachowali po f. 10) ¹⁾ na którą utyskuie, bo w niey przychowana prowizia procento po f. 10, y za xięgi niektore sexternowe, ktore się pod czas druku, wychodząc, zawsze, zwyczajnie panom bracij in vim laboris gratitudinis daruią, f. 370, co sobie ich mościowie do dalszego z imci panem Laskowskim odkładaią czasu, na f. 2799. Membran imci pana Kiriakiego Papary na f. 540. Membran imci pana Mikołaiia Michalewicza na condonatum f. 400. Membran imci pana Irzego Korendowicza na f. 300. Karta pana Gawalewicza na f. 10. Membran y zapisy imci pana Cypryana Kisilnickiego na f. 2000. Membran p. Pskrzyckiego na f. 1000. Membran pana Jana Introligatora na f. 292. Zapisy różne bratstwa świętego Mikołaiia z przedmiescia Krakowskiego. Zygarek zastawny pani Mikołaiowey f. 140.

Condonatum: Sztuczeczka z rubinkami. Kubeczek srebrny. Łyzeczek srebrnych 2. Koneweczka srebrna. Mis cynowych 6 imci pana Cypryana Kisilnickiego, na co wziął f. 150. Srebro Szwedom dano. Cyna do dzwona poszła.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

Nożenka oprawna we srebro imci pana Alexandrowicza, zastawna we f. 300. Dano Szwedom.

Imci pana Kiedrowskiego zbaneczek z nakrywką, srebrny—we f. 50. Szwedom.

Pana Jacentego introligatora pas srebrny—we f. 200. Szwedom.

Zastaw Litwina pewnego złoto łamane—we f. 1860. Szwedom.

Mis 2 cynowych imci pana Cypryana Kisilnickiego—we f. 170. Szwedom.

Imci pan Chalepinski na rząd, który położył, wziął f. 600. Item tenże bez zastawy debet f. 1033. 10.

Membran pana Jana Michalewicza na f. 1500.

Zastaw imci pana Janiego Mikołaiewicza szabla y pierścionek—f. 130.

Imci pana Dragnowicza—f. 200. Solutum.

Zastaw imci pana Alexandrowicza—we f. 100. Szwedom.

(Karty): Karta imci pana Laskowskiego na f. 366. 20. Karta imci pana Piotra Semianowicza na f. 1660.

Imci pan Laskowski—na zastaw f. 1453. 10. Imci pan Chalepinski—na zastaw pereł f. 220. 18. Solutum.

Kielich srebrny zastawny z Rakowca we f. 40. Szwedom.

Łyżka srebrna y koniec od pasa—f. 16. 20. Szwedom.

Imci pan Cyprijan—na pierścionek f. 40. Pani Mikołaiowa z Kamienca—na pierścionek f. 40.

Condonatum: imci pani Krassowskiej na pierścionek f. 86. Krzyż drewniany kupiony przez imci pana Semianowicza f. 10. Krzyż drewniany biało oprawny. Patyna. Gwiazda biała. Stolcow dwa srebrnych. Ewangelia szczerozłota Mohilowska. Ewangelia srebrna marcypanową robotą. Ewangelij dwie starych ze srebrem. Krzyż wielki srebrny, złocisty. Krzyż drugi, w srebro oprawny, rznięty. Kioty dwa nowe srebrne. Reliquiarz świętego Szczepana pozłocisty. Reliquiarz świętego Panteleimona srebrny. Kadzilnic dwie srebrnych, złocistych. Puszka z wirzchem złocista. Kielichow złocistych trzy z patynami, gwiazda złocista, łyżeczka złocista. Kielichow cztery

złocistych. Miska srebrna na dare. Lichtarze srebrne stołowe dwa. Lichtarze stołowe dwa srebrne. Biblija ze srebrem. Koron dwie slubnych. Lampeczka złocista iedna. Patyna iedna, gwiazd cztery, łyżeczek trzy, puszciczka iedna, te rzeczy złociste.

Rewizyia zaś w cerkwiach aparatow y innych wszystkich splendorow cerkiewnych, ta będzie należała do imci pana brata, od nas do sosudochranitelniey obranego y uproszonego.

Anno eodem 1704-to, d. 18 iunii. Rewizyia xiąg w gmachach znaydujących się. Na gurze: 687 połustawow wielkich, 681 czasosłowow in 4-to, 506 irmołoyczykow, 152 tryody cwitnych, 565 akafistow in 4-to, 740 trebnikow in 4-to, 249 proskomedij. Na dole: 560 trefołoiow, 1020 ochtaiow, 429 szestodnikow, 3900 gramatyk, 1496 czas(os)łowcow, 219 trebniczkow, 708 połustawcow małych, 904 akafistkow, 15 psalterek, 945 służebnikow in 4-to, 544 apostołow, 206 służebnikow in folio, 210 tryody pöstnych, 1300 ewangelij.

Post subsecutam revisionem xiąg odkładamy, da Pan Bóg, electiä generalną pro d. 15 iulii, ponieważ się ich mościowie niektórzy zabawami excusią, tych zaś ich mościów, ktorzy urzędy sobie nadane mają do ich trzymania na daley uprosiwszy.

W ¹⁾ tym terminie, ante electionem, nawiedził Pan Naywyższy, że złodzieie, wślupawszy dach, niewiedziec skąd wlazszy, tylko że tę dziurę dzwonnik postrzegszy, z dzwonnicy, w dachu, przyszedszy opowiedział, gdysmy weszli znalezlismy zaraz drzwi zelazne z wirschu od strychu z naruszeniem kamienia oderwane, drzwi drewniane, od strychu funditus, wysadzone, drzwi do izby sessijney, przez piec wlazszy y kafle wyiäwszy, otworzone. Drzwi do komnaty w sessyey zamek nożem circum circa we drzwiach oberznięty y wyięty, gdzie w izbie, w szafce były zastawy y pieniądze zostawione, zamknięte (y srebra, niektore rzeczy, ktorych nie brano) ²⁾ tylko same pieniądze y złoto to pozabierano, gdzie były y zastawy imci pana

---

¹⁾ Передъ „W tym“, поставлена помѣта NB.

²⁾ Въ подлинникѣ скобки.

Laskowskiego et alia, ktore zginęły. Na dole także izba z hakuw zdięta, gdzie xięgi sexternowe, wczym nie małą otrzymalismy szkodę y nie mogliśmy doysc złoczyńcę, bo nie mogło się wiedzieć, kiedy się to stanęło, ponieważ ustawicznie na dole drzwi dobrze zamknięte były, a tak czym nayprędzey kazalismy to wszystko quam securissime ponaprawiać.

Anno 1704-to, d. 15 iulij. Nie mogąc w naznaczonym terminie dla różnych znacznych przyczyn przyść do tego, ażebyśmy należytą uczynili electią, odłożyliśmy oną ad d. 24-tam iulii, aby oną absque omni excusatione omnium uczynić; y na to wszyscy unanimiter zezwalamy.

Anno 1704 to, d. 24-ta iulii. W imię Oyca, y Syna, y Duchu Świętego.

Electio subsecuta: Ponieważ przez te czasy do tego przyść nie mogło, a to dla różnych znacznych y wielkich przyczyn, tudzież dla absentiey panow bracij niektórych, abysmy według praw sobie od zwierzchnosci duchownych nadanych y od najasniejszych krolow, panow naszych miłosciwych, potwierdzonych, w zwyczajnym czasie, po Zmartwychwstaniu Panskim, w niedziele pierwszą, należytą electią złożyć mogli dla podeymowania prac około cerkwi Bożey, aby tym większa chwała Boska mnożyć się mogła, tudziesz utrzymania praw y swobod narodowi Roxolanskiemu. Więc dnia dzisieyszego, gdy nas wszystkich in unum Duch Święty zebrać raczył, oną saluis in toto iuribus nostris, zupełną nomine contradicente, składamy, ex unanimi consensu ich mościow tak starszych, iako y młodszych pro subsellio, iako assessores, między sobą libera voce obieramy.

A naprzod ich mościow panow starszych: 1-mus. Imci pan Grzegorz Rusinowicz. 2-dus. Imci pan Piotr Semianowicz. 3-tius. Imci pan Mikołay Mihalewicz. 4-tus. Imci pan Stefan Laskowski.

Ich mościow panow assesorow: 1-mus. Imci pan Cypryan Kisielnickij. 2-dus. Imci pan Irzy Dragnowicz. 3-tius. Imci pan Zota Isarowicz. 4-tus. Imci pan Jan Mihalewicz.

Officia ktoremu z ich mościow co ma należeć:

Imci pan Grzegorz Rusinowicz kasnym, y klucze u niegoż od sessyey.

Imci pan Piotr Semianowicz kasnym y na ratusz.

Imci pan Mikołay Mihalewicz na ratusz. Imci pan Stefan Laskowski na ratusz, ktorego oraz upraszamy, aby, iako post recessum imci pana Irzego Korendowicza, na prozbę naszą był pisarzem tak y teraz; idem onus chciał na siebie przyiąć.

Imci pan Cypryan Kisielnickij szafarzem y szpitalnym.

Imci pan Irzy Kocij Dragnowicz recuperatorem in omnibus.

Imci pan Zota Isarowicz sosudochranitelnym y recuperatorem.

Imci pan Jan Mihalewicz do przedaży xiąg z oddawaniem rachunku y pieniędzy co czwierć roku ich mościow panow bracij.

Klucze od gmachow y od skarbcu mają bydź u ich mościow panow bracij czterech starszych; ciż mają należeć do dozoru oycow duchownych, drukarni y szkoły.

Jeżeliby zas iakie potrzeby przypadały, tak dla cerkwi Bożey, iako y dla narodu Russkiego tego miasta Lwowa, tedy takowe wszelkie, zebrawszy się ich mościowie panowie bracia, ktorzy pod ten czas będą praesentes we Lwowie, między sobą uradzić y iako naylepiey stanowić powinni będą przy zapisaniu consensu w aktach naszych należytych. Na co się rękoma naszemi własnemi ich mościowie, przytym będące, podpisuiemy. Datum, ut supra.

Hrehory-Wasil Russinowicz. Ζοτος τοῦ Ἱ(η)σαρης.

Piotr Semianowicz. . . . .

Cyprian Kisielnickij. Stefan Laskowski.

Γεοργιος . . . . . Jan Michalewicz.

Νικολαος Μιχαλοβατςης. Романъ Яновичъ + ¹⁾.

Alexander Zotowicz + ¹⁾—swoim y innych panow bracij wszystkich imieniem.

A że imci pan Jędrzey Krassowski, lubo sotej przez posyłania samych panow braci był vocatus, a nie wiemy dla czego, bo

---

¹⁾ Крестъ въ подлинникѣ.

ex nulla ratione iusta, tylko sobie jakąś uprzątnowszy fantazyją do terazniejszey electiey przyść nie chciał, przeto przeciwko onemu wszyscy w tym manifestuiemy się.

Dyaryus nieszczęśliwy: Tegoż roku 1704, d. 28 augusta veteris stili, z piątku na sobotę bardzo rano, o godzinie osmey na całym zygarku, przystąpili szturmem nawalnym na miasto nasze Lwow Szwedzi, krol sam Szwedzki ad praesens z generałem Sztembokiem, za ktorego zaraz gwałtownym z rozellaniem krwi y zabiciu nie-mało dusz niewinnych miasta Lwowa wzięciem musielismy oraz z miastem tak wielką od cerkwi Bożey dawać kontrybucyą. Założono było na miasto całe, naprzod: talarow bitych cztery kroć sto tysięcy, iuż one naprzod zrabowawszy y w niwecz obruciwszy y ieszcze rabować nie przestawszy, atoli potym wstąpili nibyto ex clementia na talarow bitych trzy kroć sto tysięcy, osobliwie iednak honorarium generałowi Sztembokowi czerwonych złotych dwa tysiące y na roznych innych komisarzow wyszło czerwonych tysiąc, także y nowy elekt krolem Polskim, od Szweda uczyniony, Stanisław Leszczyński, wojewoda Poznanski, y ten próżno ze Lwowa cum adhaerentibus nie wyiechał. Na ktore to summy kontrybutią narzuciło miasto bez respektu na cerkiew naszą (y z nami samemi Bog wie, coby się było działo, gdyby nas nie wszechmocna ręka Bozka salwowała) ¹⁾. Dziesięć tysięcy talarow bitych, ktorej summy, ani mając, ani mogąc czym wypłacić, ile mogło bydź zbiorow y ornamentu cerkwie Bożey, wszystko dać musielismy, bo nie tylko Szwedzi, ale y miasto na nas gwałtownie instigowali, abysmy pomienioną summę 10000 talarow bitych iako naýprędzey oddawali, grożąc nam rozrzuceniem porochami cerkwie Bożey y samym gardłem, ieżelibysmy prędko zupełney nie oddali kontributiey, y ustawicznie nas nazywając moskalami, kozakami, szelmami, iuż y dwoch panow bracij naszych: pana Stefana Laskowskiego y pana Zotę Isarowicza w kaydany sadzać chciano, zesmy "pieniędzy prędko nie oddawali,

---

¹⁾ Въ подлинникѣ скобки.

co ci ichmościowie libenter ponosic chcieli, boć iuż y co dać więcej nie było, iednakże nas w tym mocna ręka Bozka y instantia Matki Przenayświęszej do Jego Majestatu, w obrazie naszym mieyskim cudownym, w kaplicy Bałabanowskiey nazwaney, salwowała, ktory pod ten czas iawnie łązy święte toczył. W ten czas my, nie mając iuż co więcej dać, suplikowalismy do generała Sztemboka, prosząc, aby się nad nami zmiłował, y żeby, ieżeli nam nie wierzy, swego widza z nami posłał, żeby widział, że iuż nic więcej, ani pieniędzy, ani złota, ani srebra, nie mamy. A tak za Bożą pomocą y zrządzeniem posłano z panem Laskowskim, bratem naszym, sekretarza y kommisarza, na ten czas naypierwszego, Gustafa Zołdona, ktory, gdy przyszedł do cerkwie Bożej y uyrzał gmin ludu płaczącego y ten cud na obrazie Panny Przeczystey, nie długo patrząc, wszedł w ołtarz, gdzie stał obraz Panny Przenayświęszej Trembowelskiey, ieszcze nieobdarty, (ten komisarz był przedtym na Moskwie y poznał się z panem Laskowskim, ale nie rychło) ¹⁾, tym cudem skruszony poniekąd, y na nasze łązy patrząc, y datkiem ukontentowany, iuż się nie kazał tego obrazu tykać y obdzierać y nie rewidował stricte więcej; lecz, przyszedszy do imci pana generała Sztemboka, opowiedział, że iuż krom fantow nic więcej nie mamy, gdzieśmy y przysięgać musieli super veritatem. Potym też za łaską Bożą y serce się k. s. Szwedom skłoniło, ze wszystkim domom Bożym, co nie dodali, condonować kazał; iednakże niektórzy z panow mieszczan na nas instigowali, abysmy dopłacali, a naybardziej pan Szmeling y imci pan Dominik Wilczek, ktorzy mówili te słowa: „że lepiej cerkwie popalić, a tam żydow albo chłopow osadzić, żeby pożytek czynili“, co iuż niech Pan Bog zapłaci, a za resztę niedodaną chcieli pana Laskowskiego wsadzić, aż biegł do tegoż pana Zołdona, komisarza, pan Zota. Ten imci pan komisarz, przyszedłszy na ratusz, iuż niepolitycznym słowem powiedział y tych panow instygatorow zgromił, a panu Laskowskiemu z ratusza zeysć kazał, tam też w brew panu Laskowskiemu rzekł

---

¹⁾ Въ подлинникѣ столби.

pan Wilczek: „żes ty sekretarz y krolewsky Augusta, y Moskiewsky“, a generał Zołdan odpowiedział, „żescie wy daleko więksi szalbierze et sic soluta sententia waścina“. Tenże komisarz Zołdan ex misericordia darował potym, z kieszeni swej wyiąwszy, ex misericordia, widząc okolicznego Laskowskiego, Laskowskiemu y panu Zotie po dwa czerwone, respectuiąc na nędzy y udręczenia onych, które cierpieli. A co daley działa się za bida, to Sam Pan Bóg niech nadgrodzi. Kwity Szwedzkie tu się kładną.

Specificatio, co się dało na okup Szwedom: naprzod dalismy srebra cerkiewnego różnego białego pstro złocistego y suto złocistego, owo zgoła nic w cerkwi Bożey nie zostawiwszy, tylko żesmy za znacznym ukontentowaniem obraz Trembowelsky od obdarcia uprosili, grzywien Nr. 571, łotow 6. Te srebro odważyliśmy byli wagą Lwowską należytą złotniczą, ale się tą wagą Szwedzi nie kontentowali, tylko dali gwichty swoje, które grzywna wynosiła łutow 18, a na auszlag sobie potracali na każdą grzywnę po dwa łuty, co uczyniło na każdą grzywnę po łutow 20. Potym wszystkie srebro połamawszy w garkach topili y w ziemię między cegły gorzey niżeli ołow wylewali. Dołożyliśmy y ieszcze nie mało srebra, poobdzierawszy to rzędy, to szable, które mielismy zdawna w legatiach ofiarowane, także y niektóre srebra zastawne; alesmy iuż tego y ważyć przed nagłością na swoy gwicht nie mogli, a byłoby go naymniey grzywien 30 y uczyniłoby było wagę sprawiedliwą wszystkiego na grzywien szescset z dobrym okładem. Po spaleniu tych sreber, gdy go odważyli, nie odważyli więcej tylko wagi Szwedzkiej grzywien 558 spełna, które potym tak taxowano: proby: 10: 11: grzywien 364 po f. 32=f. 11648, proby: 12: 13: 14: grzywien 194 po f. 32=f. 6028 t. b. tum. Co uczyni na talery bite talarow Nr. bitych 2643. 4. Ewangelia Mohilowska szczerozłota, która miała w sobie czerwonych 1200. Teraz na swoje gwichty odważyli 1062; a otaxowali czerwony po tymfow 10,—czyni talarow bitych 1770. Złotem w różnych rzeczach czerwonych 94, po tymfow 11²/₃. Talarow bitych 184, tymfow 4. Gotowych pieniędzy

rożnych talarow bitych 1850. Item czerwonych 19 złota, po tymfow 11^{2/3},—talarow bitych 37, pożyczonych od ludzi, ktore oddać potrzeba, na zastaw krzyża wielkiego, ewangeliey, kadzilnice, co się z odwagą życia zataiło, talarow bitych 117, na ktore zarazesmy oddali krystynkami, bo iech Szwedzi brać nie chcieli, talarow bitych 50, item pieniędzy rożnych, ktore się tylko gdzie wynaleść mogły, zebrało się talarow bitych 130. Znowu złota rożnego czerwonych 30, po tymfow 10, w talarach bitych 50. Nie mogąc tedy iuż zdołać dopełnić talarow bitych 7000, pieniędzmi dalismy puł krzyża złotego episkopskiego, cos my mieli zastawny, rubinami y dyamentami sadzony, a to przez ręce imci pana Zołdana Gusztafa do imci pana generała Sztemboka, ktory taxowano talarow bitych 150. Temuż imci panu Zołdanowi, aby za nami wniosł instantią y opowiedział nasz niedostatek, co y wyswiadczył, darunku talarow bitych—50. Pokoiowemu, zesłanemu od imci pana generała Sztemboka na cwentarz do żołnierzow, aby więcej szkod nie czynili y zamkow nie odbiiali, iako iuż byli poczęli, rożnemi drobiazgami talarow bitych—34. Sami wzięli ze sklepu papiru ryz 5. Gdy iuż Pan Bóg dał, że się krol iegomosć Szwedzki nad domami Bożemi aliquantum usmierzył y, cokolwiek iuż kto wydał, tym się kontentował, nie każąc więcej nie brać y gwałtow czynić, pro honorario tym imci panom komisarzom, co z tą nowiną przyszli, dalismy do składki do rąk imci xiędza Josefowicza, kanonika Lwowskiego, talarow bitych 30. Uczyniło wszystkiego in summa, iako sami Szwedzi sobie taxowali y rachowali, talarow bitych 7051, tymfow 2; ale prawdziwie rachuiąc, wyniosło to na sto dwadziescia tysięcy.

„Anno 1704, d. 8 septembris, cerkiew Ruska contrybutiey z rachunku soluit talarow bitych siedm tysięcy ad rationem. Marcin Sontag, m. p. Mikołay Andryszowski, m. p.“

Anno 1705, d. 29 aprilis, po desolatiey Szwedzkiey ¹⁾ y usmierzeniu gniewu Bożego przez powietrsze, gdy się nam dał Pan Bóg

---

¹⁾ Передъ словомъ „Szwedzkiey“, начинающимъ въ подлинникѣ строку, поставлена помѣта NB.

tym, ktorzysmy pozostali, do kupey ziechać, uczynilismy generalną rewizią, co się gdzie znaydowało. A naprzod—rewizyia aparatow y innych splendorow cerkiewnych, tak w cerkwi s., iako y sosudo-chranitelnicy.

№ 1 szuflada: 1 stychar fiałkowy, adamaszkowy, narakwice y orar. 1 fełon fiałkowy, adamaszkowy, petrachil y narakwice. 1 fełon fiałkowy, kwiaty złote, petrachil y naraquice.

№ 2 szuflada: 1 fełon axamitny, szkarłatny. 1 fełon czerwony, materyalny, turecki, kwiaty złote. 1 fełon fiałkowy, telitowy, z blachą. 1 fełon czerwony, materyalny, kwiaty złote.

№ 3 szuflada: fełon rużowy, lamowy, petrachel y narakwice. Fełon fiałkowy, materyalny, kwiaty złote, z haftowanemi Apostołami. Fełon błękitny, materyowy, w kwiaty, petrachel y naraquice. Fełon z archiereami czerwony złoty, petrachil, pukle srebrne y narakwice. Fełon zielony, telitowy, w kwiaty, z blachą srebrną. Fełon błękitny, lamowy, w kwiaty. Fełon karmazynowy w kwiaty, złote.

№ 4 szuflada: fełon biały, nayprzedniejszy bogaty. Fełon biały, bogaty, z petrachilem, gałki srebrne. Fełon biały, bogaty. Fełon biały, bogaty, z blachą srebrną.

№ 5 szuflada: fełony dwa czerwone żerbabowe, z blachami, petrachile y naraquice. Fełony dwa czerwone axamitne. Fełony dwa czerwone z cherubinami, blachi złociste.

№ 6 szuflada: fełon czerwony hatłasowy. Fełon tabinowy, fiałkowy, z krzyżykiem perłowym, petrachil y narakwice. Fełon czerwony, materyowy, z Raspiatyiem, perłami haftowanym. Fełon tercynelowy, goździkowy, kwiaty złote. Fełon włosowy, tercynela, kwiaty srebrne, petrachel, naraquice y blacha srebrna.

№ 7 szuflada: fełon axamitny czarny haftowany, w krzyżu kamienie. Fełony dwa w paski, goździkowe, złote. Fełon axamitny czarny, stary.

№ 8 szuflada: fełony dwa czarne, tercynela z petrachelem y naraquice. Fełony dwa hatłasowe czarne. Fełon kanawacowy czar-

ny. Fełony trszy kitaykowe czarne. Fełony dwa adamaszkowe czarne.

N° 9 szuflada: fełon zielony tercinolowy. Fełon czerwony tabinowy. Fełon rużowy, hatłasowy z s. Barbarą. Fełon axamitny błękitny. Fełon adamaszkowy czerwony. Fełon axamitny ryty, czerwony.

N° 10 szuflada: fełon hatłasowy, fiałkowy. Fełon hatłasowy żułty. Fełon tabinowy żułty.

N° 11 szuflada: stychar goździkowy, w paski, złote, z orarem. Stychary dwa czarne kitaykowe z orarami.

N° 12 szuflada: stychar granatowy, paski złote, orar y naraquice. Stychar—tercynela błękitna. Stychar w paski czerwony hatłasowy. Stychar biały materyowy, turecki, z orarem. Stychar tercynelowy zielony. Stychar hatłasowy błękitny. Stychar materyowy biały, w kwiaty, zielone y srebrne. Stychar—czerwona materya turecka w paski, orar y naraquice. Stychar lamowy, czerwony, z orarem.

N° 13 szuflada: stychar axamitny ryty. Stychar hatłasowy rużowy. Stychar barszczowy. Stychar w paski—materya turecka. Stychar biały, z blachą, z orarem, perłami haftowanym.

N° 14 szuflada: petrachelow białych 5—materya turecka. Petrachelow czerwonych materyowych. Petrachele haftowane 2. Petrachele goździkowe w paski złote 2. Petrachelow czarnych 8. Petrachel haftowany biały 1. Petrachele z pasow 2. Petrachelow podłych różnych 8. Petrachel błękitny, lamowy 1. Petrachil włosowy, kwiatki srebrne 1. 1 para narakwic axamitnych, haftowanych, srebrne, kolcaykowe. 20 par narakwic różnych. 9 par naraquic czarnych. 8 orarow różnych.

N° 15 szuflada: wozduch z wozduszkami błękitny atlasowy, haftowany, z perełkami. Wozduch dzikowy, materya złota, z wozduszkami. Wozduch fiałkowy, materya w kwiaty, złote z wozduszkami. 4 wozduszki małe różne stare.

№ 16 szuflada: antepedium białe, bogate, do niegoż na krąg korony złote, haftowane, na bawełnicy białej. Antepedium czerwone zerbabowe do stolca. Dwie antepedia czerwone zerbabowe do ołtarza. Antepedium czerwone axamitne do stolca. Dwie sztuki zerbabu czerwone, małe. Antepedium włosowe, paski białe.

№ 17 szuflada: antepedium fiałkowe, axamitne stare. Antepedium czarne hatłasowe. Zasłona tabinowa czerwona do drzwy Carskich. Cztery zasłony także do obrazów namisnych. Dwie zasłony adamaszkowe stare. Dwie zasłony hatłasowe czerwone, stare. Cztery kawałki adamaszku czerwonego, starego. Dwie sztuki, co się daie na obicie. Adamaszek zielony y czerwony. Sztuka hatłasowa czerwona. Przykrywadło adamaszkowe, papuże.

№ 18 szuflada: materyia w paski turecka stara do antepedium. Dwie antepedyjki do ubirania Uszenia. Wozduch czarny tabinowy z wozduszkiem. Pokrzywnica do Bożego grobu. Sztuczka czarney kanawacy. Odziwadło czarne axamitne z frędzlą czerwoną. Odziwadło sukienne czarne. Dwa kawałki iedwabnicy białej, siwej. Bawełnica z szlakami złotymi.

№ 19 szuflada: przesciradło białe z koronami białymi do mar. Przesciradło białe, czerwonym iedwabiem szyte, do mar. 9 stycharów płuciennych białych. 4 stychary item białe. 4 stychary item z szyciem iedwabnym. Stychar z szyciem iedwabnym, ze złotem. 2 stychary z czarnym szyciem ze srebrem. 4 przykrywadeł płuciennych na ołtarz. Obrus wielki na ołtarz. 2 towalnie z czarnym szyciem do antepedium, do prestoła. 4—item z białymi koronami do prestoła. Przesciradło pod ewangelią—, czarnym szyciem. 2 towalnie tureckie do ikonostasu. Przesciradło czarne adamaszkowe pod ewangelią. Przesciradło papuże, adamaszek, pod ewangelią. Przesciradło hatłasowe, karmazynowe pod ewangelią. Pokrywadło białe iedwabne. Para stycharków czerwonych kitaykowych. Para stycharków paskowych białych kitaykowych. Para hatłasowych białych. Para materyowych zielonych. Stycharyk wielkopostny wyszywany biały. 2 stycharki w kwiatki płucienne. 2 stycharki białe

płucienne. 20 kobiercow nowszych. 2 kobierce stare. 2 dywany wielkie. Dywanik mały. Dywan biały. Obbicia we 4 sztukach po 6 brytuw, a w piątej sztuce 3 bryty, to czyni brytow 27. Sukna czarnego w 4 sztukach łok. $26\frac{1}{2}$, to iest 1 sztuka łok. 5, item 7, item 6 łokcy. Item 2 sztuki sukna czarnego na ambon y na graduse. Item 2 kawałki kiru czarnego. Item cztery zasłony czarne płucienne do okien. Kap czarnych sukiennych 6. Skała płucienna do ubierania obrazu. 15 paskow do opasania kapłanow. Materijka z chusteczką pod moszcze. Fartuch biały z koronami białemi. Wozduch haftowany z Apostołami y frędzlą. 27 obrazkow Moskiewskich oprawnych. 15 obrazow prostych. 8 blach cynowych od trumien. Panagijki składane 6. Miednica z naliwką cynowa. Miednica mosiędzowa. Obrazek Naswiętszey Panny, perlami haftowany. Spasyteł od fełona, haftowany. 7 par lichtarzow cynowych, kołowych. Kobierzec biały, na skrzyszyni przybity. Ewangelia axamitna czerwona, oprawna. Ewangelia czarna axamitna, oprawna. Służebnik w zielonym axamicie oprawny. Krszyżyk rznięty, w srebro oprawny. Trebnik w zielonym axamicie oprawny. 2 citargizanty czerwone oprawne. Ewangelia w sexternach—sam papier, bo się z niey zdięli deszczki srebrne, pozłociste na okup Szwedzki. Krszyżyk ręczny, rznięty, oprawny. Krszyżyk rznięty, na stołeczku, oprawny. Xiążeczka we srybrze czarna zastawna. Obrazek P. M. oprawny z perełkami y koralikami. Łamanego sryberka w pudełku trochę. Sztuka czerwonego płucienka. Chustka ze złotem turecka. Przesciradełko ze złotem do ubierania. Kitayka biała z korunkami złotemi do ubierania o. Chusteczka z korunką złotą y kwiataczki. Kawałek bagazyi w kwiatki. Chustka z zielonym iedwabiem. Zawuy ze szlakiem. 2 chustki z korunkami białemi do stolca. Jedwabnicy białey kilka łokcy. Bawełnica biała. 3 obrusy na prestoł. Antepedium płucienne, kwiaty srebrne. Antepedium z czerwonym iedwabiem. 2 dywdyki zastawne iasnie wielmożnego imci pana wojewody Bełskiego. NB. Ewangelia pstro złocista srebrna. Krszyż pstro złocisty srebrny wielki. Kadzilnica złocista suto. Krszyżyk rznięty, oprawny.

Item krszyżyk ręczny, oprawny. Wirszek srebrny od kielicha. Pierściunków dyamentowych 4. Pierściunek srybny złocisty zielony. Sztuczka rubinowa. Perełki z perfunkami. Krszyżyki dwa z rubinkami. 2 sztuczki z rubinkami. 2 sztuczki ze szmalcem. Paiączek z rubinkami. Gołabek z rubinkami. W pudełeczku krszyżyk pozłocisty. Szafirek sztuczek dyamentowych 22. Stęga rubinowa. Krszyżyk złoty. Do manely sztuczek 2 z rubinkami. W czerwonym pudełku 2 pierściunki rubinowe, trzeci z dyamencikiem, także łancuszek mosiędzowy. 2 sznury pereł kałakuskich—zastawne.

Rząd zastawny: Koron dwie ślubne. Łyżeczek 4 pozłocistych. Gwiazd 3 pozłocistych, a 2 białe gwiazdy. 1 patyna złocista. Antydor srebrny pstro złocisty. Blach srebrnych 3 z moszczami. Chustka na stolec z koronami biała. Chustka z czarnym iedwabiem na stolec. Antepedium czerwone kitaykowe do stolca. Antepedium czarne kitaykowe do stolca. Prszykrycie na stolec materyalne. Narauic różnych par 6. Wozduszków małych 2 czerwonych haftowanych starych. Wozduch biały, stary haftowany. Wozduchow czarnych, wielkich 2, a małych 2. Wozduszki 2 hałasowe, haftowane stare. Wozduszek biały nesokorowy, haftowany. Wozduch wielki y dwa małe lamowe, czerwone. Kielichow 2 suto złocistych s patynami, z gwiazdami y łyżeczkami. Krzyż wielki rżnięty, oprawny na ołtarzu. Krszyżyk ręczny oprawny na ołtarzu. Puszka wielka suto złocista na ołtarzu. Ewangelia axamitna, karmazynowa oprawna. Ewangelia pstro oprawna. 11 obrazków Moskiewskich oprawnych. 18 obrazków prostych. Obraz Naswiętszey Matki oprawny z tabliczką na ołtarzu. Jampułek dwie srebrnych. Miednica mosiędzowa. 2 sztuki sukna czerwonego do Bożego grobu. 2 sztuki item na ambon y gradusy. Para lichtarzów stołowych, cynowych. 2 misy cynowe. Miska cynowa na dorę, druga mosiędzowa. Konewka cynowa na wodę. Trybularz na kadzidło cynowy. Lampa srebrna na ołtarzu. Lichtarzów cynowych wielkich 18, a 2 stołowe cynowe przed ołtarzem. Lamp mosiędzowych 18. Na filarach y sienie kobierców 9. Na ikonostasie antepedium haftowane w kwiaty, złoto-czerwone.

Antepedium drugie fyałkowe, haftowane. Jedwabnica biała na grobie. Na Uspeniia 12 sztuczek srebrnych, na Tayney Wieczerzy 1. Na Błahowiszczenia szatka s perełkami y dyademek 2. Na narodzeniu Panny Maryi sztuczek 8. Antepedium na ikonostas kitaykowe. Na obrazie Panny Przeczystey koralow sznurkow 2 y panagijki y krszyżyczek oprawny. Antepedium przed tym, obrazek, axamitne stare ryte y tuwalnia złotem y czarnym iedwabiem.—Nad tymże obrazem 4 korunki srebrne. Na Błahowiszczeniu koronek 2 srebrnych. Na drugim filaru na obrazie słończanskim 4 korunki srebrne. Cynowych tablic od trumien 7 na scianach y filarach. Przed obrazami namiestnemi 2 lichtarze wielkie mosiędzowe y przed drugimi obrazami dwoma cynowe lichtarze wielkie dwa. Przed apostołami esow mosiężnych 12, przed Tayną Wieczerzą ieden. W kaplicy, w ołtarzu stychar biały. 3 lichtarze cynowe, stołowe, a 1 mosiężny. Naraquic par 2. Ewangelia axamitna czerwona oprawna. Obrazkow Moskiewskich prostych 2. Wozduchow maleńkich 2, wielki 1. Antepedium pstre iedwabne. Lichtarzow wielkich cynowych 4, a 2 mosiędzowe mniejsze. Na scianie kobierzec, obrazy 2 oprawne Moskiewskie, tablic 2 cynowych, lampa mosiędzowa. Na obrazie Panny Przeczystey koron dwie srebrnych, serce srebrne, tabliczek 2, koral y sznurkow 5, 1 sznurek perełek z obrączką złotą, krszyżyk maleńki złoty, sztuczka maleńka złotą, krszyżykow maleńkich 2 srebrnych, dwie obrączki, sztuczka srebrna, lampeczka srebrna, lichtarzow cynowych 3, krszyżyk rznięty oprawny, ręczny, esow mosiężnych 8. Na Salwatorze krszyżyk oprawny. Na Panny Maryey ofiar-ka srebrna 1. Zasłonek na obrazie cudownym żułtym 2, na namiesznych zasłonek drukowanych cztery.

W sosudochranitelnicy: 2 ewangelie pisane oprawne. Krszyż rznięty, oprawny. Lichtarzow stojących par 2, stołowych para. Mis mosiędzowych 2, mis cynowych 6 y koneweczka. Ubior na stole. Item w szafie mis cynowych 2. Biblia oprawna. Służebnik oprawny. Obrazkow różnych 19. Esow mosiężnych 5. Panikadyło mosiężne.

Płaszczennica. W cerkwi wielkie dwie panikadyła wielkie, w kaplicy panikadyło iedne. Mironotice—anioł.

Rewizya xiąg sexternowych. Na gurze w komnacie: 509 psalter in 4-to, 702 trebnikow in 4-to, 550 akafistow in 4-to, 145 tryody cwitnych, 664 czasosłowow in 4-to, 687 połustawcow na grubym papierze, 508 iermołoyczykow. Na dole w izbie: 1290 ewangelij, 202 tryody postnych, 933 służebnikow in 4-to, 1876 psalterek małych, 540 apostołow. Na dole w komnacie: 540 trefołoiow, 1010 ochtaiow, 1440 czasosłowcow, 3700 gramatyczek, 370 szestodnikow, 900 akafistkow, 204 służebnikow in folio, 553 połustawcow, 184 trebniczkow.

Do uczynioney rewiziey anno eodem 1705 uprosilismy imci pana Laskowskiego, ażeby też przedaże xiąg miał w dozorze swoim, wydaiąc onemu xięgi sexternowe ze skarbcu, które będzie brał za podpisem ręki swoiey. Co wszystko ci, ktorzy iestesmy ad praesens, rękoma naszymi stwierdzamy:

Piotr Semianowicz.

Νικόλαος Μιχαλοβάτζης.

Cyprian Kisielnicky, m. p.

. . . . .

Романъ Яновичъ.

Anno 1710, d. 17 iunii. Rewizia xiąg, znaydujących się w gmachach. Na dole: № 380 trefołoiow, № 1468 modlitweniczkow małych, № 51 trebniczkow, № 655 ochtaiow, № 244 szestodnikow, № 950 gramatyk, № 102 czasłowcow małych. Item d. 2 iulii z druku nowodebranych № 2995, № 747 iermołoiow, № 104 służebniki in folio, № 704 akafistkow, № 382 apostołow, № 1084 ewangelij, № 1816 psalterek, № 765 służebnikow in 4-to, № 46 triody postne. Na górze: № 494 akafistow in 4-to, № 561 ewangeliyky, № 557 czasosłowuw wielkich, № 976 psalter in 4-to, № 498 trebnikow in 4-to, № 348 iermołoyczykow, № 331 połustawy na grubym—, № 4 triody cwitne.

Anno 1710, d. 28 maii. Rewizia cassy cerkiewney, w ktorey wiele się tak znaydowało pieniędzy, iako do niey y z sessiey za

rozne utargowane xięgy złożyło się: № 1 worek z talarami bite-
mi, w którym iest talarow № 737¹/₄. № 2 worek, w którym iest
w dwóch węzełkach raczey trąbkach czerwonych № 198, w tymże
siodmakow 319, szostaczkami f. 30, 12 gr., 4 cwiertky y talar nie-
ważny—f. 13, 1 lew y 3 orty, a 6 f., f. 10 (gr.) 15. Facit f. 372, 27 gr.
№ 3 worek, w nim tymfow № 170 y 2 szostaky srebne. № 4 wo-
rek, w nim pułtorakow w dwóch trąbkach f. 2561, item szelągow
f. 190, item kopiiek f. 364.

Expensa w sessiey płacone in praesentia ichmościow, anno
1710 a d. prima maii, co się było należało—zatrzymane, płacić
kwartały: naprzod naszym oycom kwartały dwa przeszły y teraz-
nieyszy, to iest februariuszowy y maiowy, 3 oycom po f. 10 y dia-
konowi po f. 8 y kucharzowi po f. ¹⁾—czyni f. 86. Imże lega-
ticy Lawryszewiczowskiey za rok 1710, in februario przypadaiący,—
f. 30. Do s. Onofrego także dla oycow 3, tam będących, y iego
mości oyca ihumena—f. 64. Legaticy Lawryszewiczowskiey teyże f. 30.
Reszty dla mnieyszego f. 6. Eadem d. drukarzowi za robote cza-
słowcow—f. 200. Eadem d. od roboty swic czernicy na Wielkanoc
od kamieni 4 wosku—f. 16. Na expensa do sosudochranitelnicy na
Wielkanoc do rąk pana Piotra Semianowicza—f. 10. Eadem d. Hre-
horemu, dziadowi, za dwa kwartały, jak wyżej,—f. 20. Eadem d.
dzwunnikowi za teraznieyszy kwartał maiowy ieden—f. 10. Eadem
d. imci panu Jerzemu Kociowi na zastaw łancuszka złotego—f. 250.
D. 13 iunii drukarzowi item za czasosłowcow robote dalismy f. 2000.
Sklarzowi reszty z porachowania—f. 55. 18. Item imci panu Jerze-
mu Kociowi na zastaw dwóch piersciunkow złotych—f. 60. Dzwon-
nikowi z porachowania reszty—f. 18. 25. Stolarzowi reszty od ram.
f. 2. Latus expensow f. 1058. 13. Te № 737¹/₄ talarow bitych, ra-
chuiąc po f. 8 talar, currenti moneta f. 5902. Te № 198 czerw-
nych, rachuiąc po f. 18, czyni f. 3569. Item w tymże worku siod-
maky etc..., te tymfow № 170 y 2 szostaky, rachuiąc tymf po

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

f. 1, gr. $7\frac{1}{2}$, czyni f. 212. 23, w tym worku, co pułtoraky są, czyni f. 254. 12. Item szelągów f. 190. Item kopiykami f. 364. Summa facit f. 10860. 2.—transpost latusu expensow.

Item d. 17 iunii. Materiey białey złotogławowey na kamy do apparatów y dwóch stycharów diakonskich 3 łok., po f. 62, f. 248, 5 sztuk krasaniny na poszewky, po f. 4, prócz dwóch sztuk, co imci pan Laskowski,—f. 20. Do ołtarza do cerkwi ręczników 3—f. 6. 20.

Item d. 19 iunii. Na narakwice y petrachel złotogławowey materiey czerwoney do aparatów bogatego $\frac{1}{2}$ łokcia, za który 6 talarów bitych,—f. 48, szmuklirzki do tegoż aparatu bogatego, frędzelki złote łutow $7\frac{1}{2}$, po f. $12\frac{1}{2}$,—f. 90. 15. Do petrachela 5 kutasy bogatsze, po 3 f.,—f. 15. Do drugiego petrachela tańsze 5 kutasy, po $1\frac{1}{2}$,—f. 10. Do orarów dwóch 12 kutasky po $1\frac{1}{2}$ f.,—f. 18. Co nie stało pereł, to raz trzy sznurky—f. 83, drugi raz za 4 sznurky pereł—f. 84, trzeci raz za długie dwa sznury pereł sporych f. 130. Haftarza, co koło tego aparatu przez 3 niedziele robił z czeladzią y swym złotem sznurkowem, stargowaliśmy za f. 184. Dał imci pan Laskowski f. 8, a we sessiey odebrał f. 100.

Die 7 iulii. Drukarzowi do f. 400 za robote czasosłowcow reszty zapłaciło się f. 200. Jemuż za expensa, to iest sznurky y szruby—f. 3. 12. Za materiey złocistej łok. $22\frac{1}{2}$, po f. 17, na aparat y stychar—f. 382. 15. Za perły item na dokonczenia do narakwic czwartym razem—f. 70. Za galonek do aparatu koło krzyżyka na plecach y gwiazdy $\frac{1}{4}$ cyn i gwinta—f. 4.

D. 8 iulii. Dzwonnikowi na expensa, miał rachunek z tego,—f. 10.

D. 24 iulii. Korzenie do traktamentu excepto rachunku iey mości pani Janowey—f. 29. 15. Za ryby na tenże traktament dla iasnie wielebnego oyca episkopa—f. 28. Wosku krążek do cerkwi funt. $21\frac{2}{3}$, a f. 1, 6 gr., f. 26. 3. Latus—f. 2665. 3.

1710 (anno), 26 iulii. Hrehory, dziad, (kupił) drwa dla szkoły—f. 10.

D. 5 augusti. Panu Bazylemu, drukarzowi, od roboty gramatyk 6000 po gr. $1\frac{1}{2}$ —f. 300.

Eadem d. do aparatow na expensa, na co osobliwy iest registrzyk, f. 50.

D. 20 augusti. Krawczykom od roboty rozney aparatow według porachowania—f. 45.

D. eadem. Sklarzowi, według porachowania, co y tu robił do dwoch ban y do s. Onofrego,—f. 132. 18.

D. eadem. Stolarzowi od ram tak tu do ban, iako y do s. Onofrego bani y do celky—f. 23.

D. 22 augusti. Łoju kamieni 3, funt. $23\frac{1}{2}$, a. f. 11, f. 43. 18.

Eadem d. Naszym oycom quartały dwa, to iest terazniejszy augustowy y przyszły drugi nowembrowy także y legatie Korniaktowskie f. 106. Do s. Onofrego także 2 quartały f. 64. Legatia Korniaktowa f. 30. Additamentu f. 6. Facit, dało się, f. 100. Dzwonnikowi także dwa quartały f. 20. Dziadowi Hryckowi także dwa quartały f. 20. A to względem przed powietrzem my uciekali ztąd, dlatego dwa kwartały wraz się płaciło, aby mieli na sustament, zostawiający ich na mieyscach swych. Czernicom od roboty swic funt. 38, a gr. 4, f. 5. (gr.) 2. Dzwonnikowi zostawiło się na futro y buty na zime f. 10. Dziadowi Hrehoremu także—f. 10. Iura cancellariae w sprawie imci pana Turkuła na trybunał do Lublina—f. 34.

D. 6 augusti. Ludwisarzowi na przedanie dzwona do s. Onofrego od kamienia po f. 5, a na upał do kamienia po funt. $2\frac{1}{2}$. Ten dzwon zepsowany ważył kamieni 11, a teraz odesłany nowy waży kamieni 18, funt. $4\frac{1}{2}$, zapłaciło się za spiż po f. 42 kamien, co uczyniło wszystkiego y za wszystko zapłaty f. 441. 6. Za wódki y miód roznie przy tey robocie f. 4. (gr.) 24. Krąg wosku funt. $15\frac{3}{4}$ —f. 21. Imci panu Kociowi—f. 100. Item temuż imci panu Kociowi na zastaw sztuki rubinowey—f. 300. Drukarzowi do f. 400 dopłaty do czasosłowcow—f. 246.

D. 25 augusti. 4. swiec białe po funt. 2, a f. 2,—f. 16. 4 swiec funtowych białych—f. 18. 6 swiec trzyczwierciowych białych—f. 9. Oycom naszym na praznik y szkole f. 9. Expens dzwonowych w wadzech f. 6.

Die 28 decembris. Po powietrzu powrociwszy, imci panu Kociowi—3 talary bite—f. 24. Od roboty swiec zielonych kamieni $2\frac{1}{4}$, od kamienia f. 5—f. 11. $7\frac{1}{2}$, na który ieszcze—wosku kamieni 2, funt. $13\frac{1}{2}$, a f. 40, f. 97. 10. Na Boże Narodzenie oycom naszym y szkole—f. 8. Za drwa do szkoły—f. 3. 6. Buty czerwone dzwonnikowi—f. 7. Latus—f. 2121. 1—transpost latusu f. 2665, 3 gr.

1711 anno, d. 15 ianuarii. Do dzwona do s. Onofrego za kłode—f. 6. Od okowania—f. 24. Pułtora snopa zelaza wielkiego—f. 18. D. 25. Za drwa do szkoły—f. 2. 21.

D. 18 februarii. Łoiu kamieni 2, funt. 19 topionego, netto a 16,—f. 42. 4. Zelaza szyn 6 wielkiego—f. 6. Od wprawienia okien—f. 1. Za drzewo do kamienicy Mazapetanskiej—f. 3. 15. Za łat par 32, po gr. 5,—f. 5. 10. Faska gwozdzi gontowych—f. 15. Za brytnale—f. 2. Cieslom 12 z magistrowskim—f. 14. 12. Mularzowi gr.—6. 4 płatwi—f. 3. 15. Cieslom 6 z magistrowskim—f. 7. 6. Od zaciągania gr.—12.

D. 22 martii. Za wosk na Wielkanoc kamieni 8, funt. $18\frac{1}{2}$, a f. 38,—f. 327. 13. Baryszu y od wagi y drażnikom—f. 2. 15.

D. 23 martii. Drukarzowi ad rationem roboty połustawcow—f. 100. Od noszenia liter do drukarni studentom—f. 1.

D. 25 martii. Quartały oycom naszym d. 15 februarii należący—trzem oycom y diakonowi y kucharzowi f. 40. Legatij Lawryszewiczowskiej imże f. 30. Dzwonnikowi za dwa quartały terazniejszy y przyszły f. 20. Dziadowi Hrehoremu quartał f. 10. Item do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi y dwom oycom f. 26. Legatiej Lawryszewiczowskiej tamże f. 50.

D. 25 martii. Imci panu Kupinskiemu honorarium ratione podatku od kamienic brackich—f. 4. Item innym rozne expe sa f. ¹⁾.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Za 1 funt. griszpanu do swic zielonych—f. 8. Od robienia swic białych y zielonych od kamieni 8—f. 12. Imci panu Konstantemu Korendowiczowi w sprawie testamentu po nieboszczyku Szewcu—f. 8. Pro memoriali, co wydał imci pan Laskowski,—f. 6.

D. 2 aprilis. Na placek y kołacz dla iego mości x. Trenbetego talar bity—f. 8. Item 1 garniec wina na iegoż obsyłając f. ¹⁾. Za 1/2 łota fancibru(?)—f. 5.

D. 8 aprilis. Czernicom od robienia swic kamieni 5, funtow 5 1/2, po gr. 4 od funta,—f. 20. 22, na co było wosku netto kamieni 5, funt. 6. Eadem d. na kołacze obsyłać iego mości oyca episkopa—f. 10, a dla oycow naszych y do s. Onofrego—f. 6. Wina dwa garcy, po f. 10,—f. 20. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 7. 22 1/2. Na inne rozne expensa—f. 10. Latus—f. 851. 23 1/2.

Anno 1711, d. 3 martii. Ex consensu wygodziło się ²⁾ na zastaw srebra Dzidyłowskiego, ktorego registr w skrzynce przy tymże zastawie per expressum wypisany, f. 700, od ktorego ma isć prowizya na rok procento siedm, a to ad instantiam brata naszego imci pana Piotra Semianowicza.

Anno 1711, d. 2 iunii. Za nieboszczyka imci ²⁾ pana Chalepinskiego, starosty Zwolenskiego, oddał imci pan Turkuł do sessiey tu dług, in unum skomputowawszy te summy, to iest według rejestru pana Piotra Semianowicza in ²⁾ anno 1704, podanego tak przez pana Turkuła reszty od xiąg f. 224, 11 gr., iako y samego nieboszczyka pana Chalepinskiego f. 1633, 10 gr. y trzecia na perły f. 220, gr. 18, in summa f. 2078, gr. 9. Oddał y realiter zapłacił, y z tego nomine totius confraternitatis quitowalismy.

D. 3 ²⁾ iunii, 1711 (an.) Odebrało się do rejestru imci pana Laskowskiego dług od iey mości pani Zotowey na zastaw łańcucha sine provisione respektem wdowstwa currenti f. 400. Item eodem anno także do rejestru tak dawnego, iako y swieżego imci pana

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

²⁾ На поляхъ противъ словъ: „wygodziło“, „Chalepinskiego“, „anno 1704“ и „D. 3“ поставлена помѣта NB.

Laskowskiego od iego mości oyca archidiakona—f. 105, 21 gr.; excepto pan Semianowicz rejestru f. 286. 4, co uczyni in summa f. 391, 25 gr. Na to zas od iego mości wzielisny ewangelią wielką Moskiewską za f. 200, item petrachel sermowy nowy za f. 200, item narakwice haftowane y krzyżyk oprawny w srebro, pozłocisty we f. 100—czyni f. 500, item wozduch haftowany sermowy we f. 75, co odtrąciwszy dług pomieniony f. 391. 25 od f. 575, doliczyło się gotowych pieniędzy f. 185.

Debent: Imci pan Wasilewicz na zastaw srebra za xięgi, solutum, odebrał, f. 110. Oyciec duchowny na zastaw krzyża srebrnego, solutum, odebrał f. 25. Imci pan Alexander Korendowicz za apostoł debet za kartką swoją f. 19. (Summa) f. 154.

Pani Stefanowa Janowska pro pio opere na szate do obrazu cudownego Naswiętszey Panny w kaplice ad completum złotych tyśiąca deklarowanych, a iuż dała ad rationem f. 700, teraz reszty oddała f. 300 d. 16 augusti, 1711 anno. Latus 1039.

Laus Deo. Expensa: 1711 (an.), d. 5 maii. Wosku z Międzyboża od duchownego kamieni 2, funt. 8, a f. 33,—f. 74. 24.

D. 24 maii. Drukarzowi drugim razem na robote połustawcow złotych trzysta—f. 300.

D. 26 maii. Expensa podczas SS. Trojcy prazniku—f. 34, 26 gr. Jego mości oycu ihumenowi na ryby na praznik—f. 8. Wosku od iego mości oyca ihumena Trembowelskiego kamieni 2, funt. $15\frac{3}{4}$, po 33 f.,—f. 83. $9\frac{1}{2}$. Za kłudke f. 1. 10. Expens drobny f. 1. 10. Za szyne do dzwona na—f. 1. 10. U s. Jerzego gr. 24. Na Zielone swiątki dzwonnikowi na expensa cerkiewne—f. 20. Imci panu kasztellemu przez dzwonnika—f. 5. Od naprawy czerwonych złotych—f. 16. Na praznik s. Onofrego iego mości oycu ihumenowi tamecznemu—f. 8. Krąg wosku z Uniowa kamień 1, funt. $2\frac{1}{2}$ —f. 39.

Die 28 iunii. Na expensa cerkiewne, ktorych osobliwa specyfikacja niżej—f. 180.

D. 2 iulii. Drukarzowi trzecim razem na też robote połustawcow—f. 120. (Summa) f. 893. 23¹/₂.

Anno 1711, a d. 3 augusti. Dało się z cassy pieniędzy brackich na prowizją ludziom pewnym procento f. 8 do roku f. 16000. Ktore to summe iakosmy z rąk naszych dali, tak na siebie to bierzemy dla windikowania tey summy cum provisione. Ktora to summa efficit cum provisione f. 17280. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski.

Anno 1711, a d. 4 augusti. Z porachowania z drukarzem, ktory z roboty wydał połustawcow № 1996 prócz defectow, za ktore robote przychodziło mu od 1 połustawca po gr. 15, facit f. 998. Odebrał na to f., iak wyżej stoi, 520. Reszty mu się dopłaca—f. 478. A drukarczykom dwom contentathey po f. 3 dało się—f. 6. Od taxy srebra Paraskiewiego złotnikom cechmistrzom—f. 8. Paraskiewiemu za reszte wina, co nadto było, 8 garcy po 3 f.—f. 24. Imci panu Łosiowi contentathey ratione prawa z Paraskiewim 3 czerwone—f. 54. Temuż Paraskiewiemu na instantią imci pana Łosia dla lepszey ugody y końca—f. 100. Panu Bazylemu, drukarzowi, z porachowania reszty do roboty połustawcow—f. 478, to wyżej iuż wypisane. Do s. Onofrego 4 wozy gontow—kop. 307, po gr. 10,—f. 102. 10. Co odbierali y brakowali—f. 2. Tamże łat par 100, po gr. 4, f. 11. 12. Item krokiew par 3¹/₂—f. 2. 3. Jegomości oycu archidiakonowi doliczyło się według rachunku, iak wyżej, reszty f. 185.

D. 14 augusti. Od noszenia liter tak z drukarni drobne, iako y do drukarni na słuźebniki—f. 2. 12. (Summa) f. 975. 7. Latus f. 1868. 10¹/₂ gr. Item f. 16000.

Expensa drobne. D. 18 augusti. Krąg wosku 1 kamiń, 6¹/₂ funt., a 36,—f. 43. 24. Dzwonnikowi reszty—f. 8 (gr.) 9. 3 fury drew do szkoły f. 4. 6. Od naprawy wanny y kotła szkolnego f. 2. Do panwi starey dla czerncow oddało się f. 11. 6. Przedtym oycom naszym na ryby na s. Piotra—f. 4. Mularzowi od Korniakta—f. 3. Expensa drobne f. 1. Łoiu netto kamieni 2, funt. ¹/₂, po f. 10,—

f. 20. 5. Na to dzwonnik zapłacił z podzwonnego f. 17, gr. 9, a dodało się reszty f. 2. 20. Od wagi y drażnikom gr. 4. Drobne expensa f. 1. 24. Dwom cieslom przez 3 dni w kamienicy Lawryszewiczowskiej dach pobiić—f. 6. 26. Haczky tamże do okieniczek gr. 8. 3 wory węgla do swic robienia—f. 4. 15. Wrzeciąż do izdebky—gr. 6. Złotnikowi od klawzur do ewangely—f. 2. D. 4 septembris od robienia swic czernicy—f. 11. D. 12 septembris slusarzowi od 7 szrub do ramy zelazney do drukarni—f. 6. Tamże za 2 pasy rzemienne do prasy—f. 1. 24. Expens drobny f. 2. 18. D. 17 septembris 2 faski gwozdzi gontowe—f. 32. D. 21 od przewozu wina z dworku Bałabanowego na cmentarz Stangritowi y pokoio-wemu—f. 2. D. 7 octobris 2 cieslom przez 2 dni za framugą koło wrot y parkanu—f. 2. 12. D. 3 novembris 2 fury drew do szkoły f. 3. 7. D. 6 novembris 2 szufnice—f. 1. 10. D. 8 decembris podwodnikowi do dworku próżney beczky zawieść, na przetoczenie wina wziętey,—gr. 8. Bednarzowi, co beczky pobił,—gr. 13. Od dwóch antałów wina do miasta—gr. 6. Strucle do Uniowa posyłać kosztuią f. 12. 12. Krokwi par $11\frac{1}{2}$, a gr. 19, f. 6. 4. Od roboty swic wszystkich y gnoty f. 17. 10. Krąg wosku—f. 28. Oycom naszym do s. Onofrego na prażnik, mięso do szkoły,—f. 17. 11. 2 psalterky, co do regista,—f. 4. 20. Krup kwart 149, po gr. 2 y szelągu,—f. 10. $22\frac{2}{3}$. Item krup kwart 339, po gr. 2 y szelągu—f. 23. 25. Item za iagły y słonine—f. 56. Latus f. 335. 16.

1711 (anno). Expensa rozne: 120 ryz papiru wielkiego, po 13 f.,—1560. Barysz y do noszenia—f. 11. 6. Item 121 ryz papiru zwyczajnego, po $11\frac{1}{3}$,—f. 1371. 10. Barysz y drażnicy—f. 10. Krup kwart 73, po gr. 2 y szelągu,—f. 5. 8. D. 9 octobris stolarzowi ad rationem roboty do porachowania—f. 54. Za drwa do szkoły—f. 2. 10. Od pozłoty szaty obrazu Naswiętszey Panny do kaplicy—f. 50, na ktore to pozłote wyszło czerwonych 36, po f. 18,—f. 648, żywego srebra funt. $2\frac{1}{2}$, po 12,—f. 30, giwaxu funt 1—f. 2. 15, węgle—f. 3, kliy—gr. 6, serwasser—gr. 8, mąka gr. 3, waysztyn, siarka, sol—f. 2. 6, wudka podczas roboty—f. 1.

Od chendozenia kadzidłnic 2, korun 2, lampeczek 3, antydor—f. 10. Za krupy, ktore Stefan odbierał,—f. 15. Za ryby na Boże Narodzenie dla oycow—f. 8. Za mięso—f. 7. 6. Chleb do szkoły 1 oycow—f. 2. Item dydaskał Gorzałka—f. 2. Item chleb(ow) 12—f. 6. 12. Za kartky iego mości oyca ihumena—f. 1. 15. Za dzwonnika, co dodać za czerwony iegomości oycu ihumenowi, f. 4. Jegomości oycu ihumenowi na wikt dla iegomości oyca kaznodzei—f. 10. Za krupy in decembre—f. 10. Strucle y szafran iegomości oycu episkopowi Włodzimirskiemu—f. 5. Item 2 flasze wina—Włodzimirskiemu—f. 8. D. 28 novembris za krupy—f. 6. 7½. 3 decembris item za krupy—f. 10. D. 4 decembris za krupy—f. 10. Jegomości oycu kaznodzei ad rationem kwartału—f. 10. Od oprawy połustawca y służebnika in 4-to pewnym ludziom darować—f. 2. 9. Panu Bazylemu, drukarzowi,—f. 11, na swe potrzebe. Latus f. 3871. 1½.

Expensa rozne, co kosztuie dwa fełony y stychar diakonski czerwone z kamami złocistemi: materia z galonem szerokim—f. 500, nad galon za koruny—f. 28, podszewky 3—f. 22. 15, korony złote—f. 173, pilsni 3—f. 10. 15, iedwab do szycia—f. 4. 20, nici gr. 12, za kitayke na obszewke—f. 7, korun marcypanowych cywek 4—f. 40, galonu cywka—f. 21. Summa kosztuią f. 817. 2. Papieru ryz 32, po f. 10½, f. 336. Expens od tegoż f. 4. 15. Od s. Onofrego szufnice 53—f. 53. 8. Item przez dzwonnika—f. 20. Imci panu Rybezynskiemu do Warszawy patronowi przez imci panią Hrebinke 10 czerwonych złotych—f. 180. Od poczty z Warszawy y do Warszawy roznie—f. 2. Quartaków zapłata 1712 (an.) d. 15 februarii: naszym oycow trzem—f. 30, drukarzowi—f. 8, kucharzowi—f. 5, dzwonnikowi—f. 10, dziadowi Hryckowi—f. 10. (Summa) f. 63. Do s. Onofrego iegomości oycu ihumenowi—f. 16, dwom oycow—f. 16. Legatia Lawryszewiczowska naszym oycow—f. 30. Taż legatia do s. Onofrego—f. 30. Expensa ratione rewidowania przywileiow—f. 30. Na Wielkanoc obsyłanie iegomości oyca episkopa y ministrow iego według registrzyku—f. 55. 2. Kilim perski do gradusow w ołtarzu—f. 80. Na szkołę,

d. 21 aprilis, krup 173 (kwart po) gr. 3, f. 17. 9. Na święta Wielkanocne dla oycow tak naszych, iak y do s. Onofrego na ryby, także do szkoły y szpitala mięso, chleby, ludziom potrzebnym, wydało się f. 44. 6. Latus f. 1790. 12.

Expensa rozne: oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska hoc anno 1712—f. 30. Item do Skitu legatia taż za dwa roky, to jest 1711; 1712, po 20 f.,—f. 40. ¹⁾ To się miało wyżej wciągnąć y wpisać, co się zapłaciło.

Quartały naszym oycom zapłaciło się d. 5 septembris 1711 za dwa, to iest maiowy y augustowy, trzem po 20 f.—60, oycu diakonowi po f. 8—f. 16, kucharzowi po f. 5—f. 10, dziadowi Hryckowi po f. 10—f. 20, dzwonnikowi za ieden augustowy f. 10. Legatia Korniaktowska imże f. 30, do s. Onofrego oycu ihumenowi po f. 10—f. 20, dwom po f. 16—f. 32. Legatia Korniaktowska—f. 30. Dzwonnikowi na buty ratione prażnika—f. 3. Imci panu kasztellemu ratione spraw w grodzie—f. 50. Papieru ryz № 60 po f. 12—f. 720. Item quartały d. 25 novembris: naszym oycom trzem y diakonowi y kucharzowi—f. 43, dzwonnikowi y Hryckowi, dziadowi, f. 20, dzwonnikowi na buty—f. 6, do s. Onofrego oycu ihumenowi y dwom oycom po 8 f.—26, iegomości oycu archidiakonowi ewangelijka—f. 3. Quartały naszym oycom d. 15 maii, 1712: oycu Theofilowi, oycu Michale (?), oycu Wars....., oycu diakonowi y kucharzowi—f. 43. Item iegomości oycu kaznodziei Jandzinskiemu quartał—f. 30. Item do s. Onofrego oycu ihumenowi y 2 oycom—f. 26. Dzwonnikowi y Piniawskiemu—f. 20. Za zamek do . . . . . f. 3. Do s. Onofrego na 2 prazniki oycu ihumenowi S. Troycy y s. Onofrego po 8 f.—16.

Do s. Onofrego do pobiiania dachu nad cellami murowanemi expensa rozne: 62 kop brytnalow, po gr. 18, f. 37. 6, 8 fasek gwozdzi gontowych, po f. 16, f. 128, barysznikowi—f. 1. Latus—f. 1473. 6 gr.

---

¹⁾ Передъ словами „То się“ поставлена помѣта NB.

Anno 1711, d. 4 decembris. Przedaliśmy воск, dawno leżący biały, który już się był począł psować. Ten zaważył na wadze kamieni 68, funt. 12, po f. 48,—f. 3283. 6. Do tego zaś wosku gotowych pieniędzy podaliśmy f. 1560. Summa—f. 4843. 6. Od tey summy prowiziey na rok procento 8,—facit f. 388. Summa cum provisione—f. 5231. 6 gr. Które to summe już pewni ludzie powinni będą oddać pro futuro anno 1712, d. eadem, ut supra. Stefan Laskowsky, m. p. Piotr Semianowicz.

Expensa drobne: 1712 (an.), d. 9 maii, za słupy dębowe na parkan—f. 4, 2 gr. D. 10 maii z poczty na poczte y do ś. Jura iadąc—f. 1, gr. 15. D. 11 maii, 120 kwart krup do szkoły, po gr. 3,—f. 12. D. 13—za drzewo do ś. Onofrego—f. 4. D. 14—cieslom przez tydzień 52 od dachu u ś. Onofrego pobieiania z przepiciem y wagą—f. 65. 26. Magister sam dwa dni robił—f. 2, gr. 12. D. 16—rynna, łaty, dyle—f. 51. D. 17—poczta z Warszawy tam y siam gr. 24. D. 18—płatwy y słupy—f. 9. D. 21 maii drugi tydzień cieslom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 24—150 kwart krup, po gr. 3,—f. 15. Gontow 12 kop, po gr. 16,—f. 59, gr. 22. Na piec wapna u Danka, kapitana, za f. 60 stargowany ad rationem—f. 20. D. 27—186 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. 29—trzeci tydzień cieslom 30 u ś. Onofrego z trunkalem y magisterskim—f. 38. D. 30 maii od dwóch ekstraktów z grodu—f. 36. D. 5 iunni 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. D. eadem za czwarty tydzień cieslom według rejestrzyku y malarzom—f. 88. D. 6 iunii, 180 kwart krup, po gr. 3,—f. 18. Eadem d. za gonty—f. 47. 18, za drzewo—f. 19. D. 8—łaty y drzewo—f. 14. D. 12 malarze 14 przez tydzień—f. 14, 10 pomocnikom—f. 6, magisterskie y trunkal f. 3. 22. Latus—f. 604. 9. Item ¹⁾ do wosku gotowe—f. 1560.

Expensa drobne: D. 12 iunii za piąty tydzień cieslom 26—f. 26, magisterskie y trunkal—f. 6. 28. D. 17—za słupy—f. 6.

---

¹⁾ Передъ словомъ „Item“ поставлена поимѣта NB.

Expensa w Warszawie, co imci pan Szymon Hrebinka wydał, f. 128.

Za wapno, ostatek pieca, do 20... f. 40. D. 19 iunii za szósty tydzień cieslom 42 z trunkalem y magisterskim—f. 53. 6. Malarzom 12, pomoc. 12 z trunkalem y magisterskim—f. 22. 12. D. 25—za siódmy tydzień cieslom № 5 y magistrowskie y trunkal—f. 6. Eadem d. malarzom 6, pomoc. 6, mag. y trunk.—f. 11. 6. D. 29—poczta gr. 16. 8 ryz papieru, a f. 12,—f. 96. D. 29—za osmy tydzień cieslom 15, mag. y trunk.—f. 19. Mularzom 8, pomoc. 8, m. y tr.—f. 14. 28. D. 13 iulii item mularzom 10, pom. 10—f. 18. 20. Poczta gr. 9. Item d. 23 iunii imci panu Kupinskiemu według hurtu groszowe od dwóch kuf wina wołoskiego, nie mogąc uprosić,—f. 110. D. 17 iulii mularzom 3, pomoc. 5—f. 6. 24. D. 31 iulii cieslom 14 z magistr. y trunk.—f. 17. 22. Wosku funt. 21, po f. 1, 3 gr.,—f. 23. 3. D. 10 augusti na poczte gr. 18. D. 12 augusti gontow kop 48 do ś. Onofrego, po gr. 12,—f. 19. 6. Latus—f. 827.

Laus Deo. 1712 (an.), d. 6 decembris. Quartały oycom naszym dwa: augustowy y nowembrowy: jegomości oycu Jandzinskiemu, kaznodziei, a f. 30—f. 60; oycu Theofilowi, po f. 10,—f. 20; legatia Korniaktowska f. 30, dzwonnikowi y dziadowi—f. 40, kucharzowi—f. 10. Item do ś. Onofrego też dwa quartały: iegomości oycu ihumenowi p. f. 10—f. 20, 2 oycom po 16—f. 32, legatia Korniaktowska—f. 30, diakonowi nowotnemu z diseretią—f. 3. Oycu Dionizemu ś. Onofrego, co pilnował koło rzemieszników y doziarał ich, za prace—f. 3.

1712 (an.), d. 16 decembris. Z porachowania z drukarzem, któremu przychodziło (się) od służebników in folio, a № 997, a gr. 28, zapłaciło mu się f. 930, 16 gr. Onże wydał za sznurky do wiązania f. 2 (gr.) 18, za pargamin do prasy f. 2 (gr.) 10.

D. 23 decembris. Od rewidowania służebników in 4-to dwum introligatorom po f. 2,—f. 4. Drukarczykom dwum contentacy a 3,—f. 6.

D. 26 augusti. Oycom naszym na praznik—f. 8. Za mięso do szkoły y szpitala—f. 6. Oliwy do cerkwi kam. 2, funt. 5, a 35,—f. 76. 12¹/₂. Na chleb do szkoły gr. 20. D. 10 septembris. Krup. kw. 48, (po) gr. 3,—f. 4. 24. Item krup kw. 266, (po) gr. 2²/₃,—f. 23. 19¹/₃. Za koryto dębowe do ś. Onofrego—f. 15. D. 11 octobris. Cieslom u ś. Onofrego za tydzień № 11 z magistrowskim—f. 114. 13, pomocnikowi—gr. 15. D. eadem. 4 sadeł do szkoły y szpit(ala)—f. 22. 10. D. 6 octobris. Za tydzień cieslom 14 y 2 chłopcom z magistr(em) y trunkalem—f. 18. 22. Za conterfect oyca S. malarzowi—f. 10. D. 23 octobris. Cieslom 8 z magister. y trun.—f. 10. 4. D. 3 novembris. Cum consensu (wszystkich braci) do s. Mikołaja na tysiąc cegieł—f. 36. D. 7 novembris. Krup kwart 200—f. 16. 20. Pułsetek płutna białego konopnego pod fełony we środek pod poszewky gr.—22. Krawcowi na robote fełona axamit.—f. 10. 4 łok. kitayki szerokiey na lisztwy pocz.—f. 32. Latus f. 1530. 23. 1¹/₂ łok. lito-srebney materiey na kame do stychara czarnego axamit. diakonskiego—f. 100. D. 11 decembris. Krup kwart 300, po (gr.) 2²/₃,—f. 26. 20. D. 21 decembris. Poczta warszawska—gr. 12. D. 31 decembris. Strucle do Uniowa—f. 23. Eadem d. papieru wielkiego ryz 55—f. 770. Item tak na drugiey stronie iest w rachunku z imci panem Laskowskim papieru wielkiego ryz 400, a f. 15,—f. 6000. Papieru pocztowego ryz 154, a f. 12,—f. 1848. Adamaszku czarn. y biał. łok. 116, a f. 10,—f. 1160. Axamitu czar. łok. 20, a 20 f.,—f. 400. Galonu szerokiego łok. 220, a gr. 36, f. 324. Galonu wązkiego łok. 12 po gr. 18—f. 72. Latus—f. 10724. 2 gr. Item do Gdanska przez imci pana Stefana posłaliśmy na zapłacenie lichtarzow wielkich mosiężnych w czerwonych złotych y tymfach f. 2873. 12. Za kobierzec darowany do Gdanska correspondentowi—f. 60. Za faske gwozdz do ś. Onofrego—f. 20. Latus f. 13677. 14. Dotąd zakonczony rachunek.

Anno 1712, d. 15 maii, imci pan Laskowsky na te summe, iak niżej iest napisana roku przeszłego anno 1711, d. 3 augusti, tak ią zapłacił te f. 16000: prowiziey osobno f. 1280, dał papieru

wielkiego bełen 40, to iest ryz 400 po f. 15,—f. 6000; papieru item pocztowego y wielkiego ryz 154, po f. 12,—f. 1848; adamaszku czarnego y białego łok. 116, po f. 10,—f. 1160, axamitu czarnego łok. 20, po f. 20,—f. 400. Galonu szerokiego francuskiego łok. 270, po gr. 36, f. 324, galonu wązkiego francuskiego łok. 120, po gr. 18, f. 72. Facit—f. 9804. To iuż wyrachowało się tak na drugiey stronie. Czarny adamasz(ek) łok. 45, biały adamasz. łok. 18. Dodaie gotowych pieniędzy do tego f. 6196. Summa facit—f. 16000.

Excepto prowiziey, iak niżej,—summariusz percepty y expensow po rewiziey ab anno 1710, uti fusius in regestris, perceptorum latus y przedaży xiąg ab anno 1710, d. 1 iulii, pierwszy latus f. 429. 7 gr., item—f. 2082. 26. Anno 1712, d. 30 iunii: latus—f. 2861. 3, item—f. 5412. 25, item—f. 2801. 3, item—f. 4955. 4. Anno 1712, d. 29 februarii: latus—f. 2733, item—f. 3105. 6, item—f. 53. 6, item—f. 2677. 27, item—f. 1152. 25, item—f. 3036. 20, item—f. 1586. 6, item—f. 101, item gotowych pieniędzy było f. 10860, item od imci pana Turkuła dług odebrany f. 2080, item od imci pani Zotowey dług odebrany f. 400, item od pani Stefanowey obraz—f. 300, item reszty dawney od roznych odebraney—f. 1243. Summa percepty facit f. 47850, 27 gr.

Expensarum latusy: pierwszy latus z transportem—f. 2665. 3, item—f. 2121. 1, item—f. 881. 23¹/₂, item—f. 1039, item—f. 1868. 10, item—f. 335. 16, item—f. 3871. 1¹/₂, item—f. 1790. 12, item—f. 1473. 6, item—f. 2164. 9, item—f. 827, item—f. 1530. 23, item—f. 13677. 14. Summa laterum expensarum—f. 34244. 19. Mem(b)ran imci pana Sztacharkiewicza solutum f. 500. Sol(vit). Mem(b)ran pana Matiasza solvit f. 500. Sol. Zastaw we złocie pana Jerzego Kocia—f. 610. Reszta do assecuratiey w katedrze—f. 140. U iego mości oyca archidiakona za xięgi dług—f. 505. 10. Do Uniowa xięgi do oprawy dodanego—f. 1559. Sol. U imci pana Russianowicza reszta na zastaw 30 talar.—f. 240. Sol. Gotowych pieniędzy zostaje f. 9515. Summa f. 47813. 29. Desideratur reszta f. 36. 28. Summa concordatur f. 47850. 27.

Laus Deo. Po skonczonym rachunku distributa. D. 28 ianuarii
oycom Skitskim legatia—f. 20. Do Uniowa dla iego mości oyca epi-
skopa strucle posyłaiać, za nie piekarzowi—f. 3. Szafran $1\frac{1}{2}$ łota
y 3 funt. rodz(ynkow) 10 f.—f. 12. 15. D. 3 febr. Imci panu
Korędowiczowi Alexandrowi pro labore od pewnych listow do War-
szawy ratione natiey promowania ad libertatem—czerwonych 6—
f. 108. Excepto się z dłużku darowało imci panu według kartek
wydanych niektorych na f. 189, 15 gr. Dziadowi Poniawskiemu na
ieden rok na puł kozucha tego roku 1713 podług zwyczaiu—
f. 5. D. 6 februarii. Jagieł kupiło się po odiezdzie do Warszawy
ich mościow delegatow $14\frac{1}{2}$ pułmackow, a f. 6,—f. 87. Item według
zwyczaiu na Boże narodzenie dzwonnikowi na buty—f. 7, dziadowi
na buty—f. 3, czernicy od swic robienia—f. 6, na drwa do szko-
ły—f. 10. D. 10 februarii. Na praznik s. s. Trzech Swiatytely, oycom
naszym—f. 6. D. 11 februarii. Krąg wosku 1, kamień $3\frac{1}{2}$, funt. 36
f. 40. 6. D. 13 februarii. 3 faski gwozdzi gontowe (po f.) 18—f. 54.
D. 16 februarii. Wosku 2 kamienie, 28 funt., a 36,—f. 63. 15. Od
kłódki naprawy—gr. 10. D. 20 februarii Item wosku kamieni 8,
funt. $4\frac{1}{2}$, a 40,—f. 326. Za dwie motyky y naprawe drąga do lo-
du—f. 2. Od wagi wosku y drażnikom—(gr.) 16. D. 2 martii. Dla
iego mości x. Trembettego obsyłaiać:—wyziny 2 kamienie, a f. 14,—
f. 28, 1 kamień fig—f. 16, 1 kamień ryżu—f. 13, 10 ok szerbetu—
f. 9, $\frac{1}{2}$ garca sok(u) lemon(owego)—4 f. 70. Drukarzowi od na-
prawky do prasy według regestrzyku osobliwego—f. 5. 12.
D. 12 martii. Quartał februariuszowy do ś. Onofrego—f. 26.
Tamże legatia Lawryszewiczowska—f. 30. Quartał tenże oycom na-
szym z kucharzem—f. 28. Tymże legatie też—f. 30. Item oycu
Jandziskiemu quartały—f. 30. 13 martii. Od chędożenia kominow
11 po gr. 18 tak u o.o., iak we szkole y na drukarni; y w ka-
mienicy . . . . .—f. 6. 18. D. 14 martii panu Wyszynskiemu,
krawcowi, na oblamowanie aparatow czarnych na kitay(ke) 4 łok.
f. 6. D. 5 aprilis wosku kamień 1, funt. $12\frac{1}{2}$, a 36 f.,—51. D. 7
aprilis, legatia do Krechowa Lawryszewiczowska—f. 30. Bratu na-

szemu potrzebnemu na święta—f. 16. Na expensa wielkanocne imci panu Semionowi Starodubowi dało się f. 100, na które wydał pan Semion f. 95, 8 gr. według podanego rejestrzyku y ten się wypisał niżej post 19 octobris. Latus f. 1183, 2 gr.

Varia expensow na nowo ab anno 1713: d. 15 aprilis niewiastom od mycia cerkiewnego naczynia przez 3 dni dwiema—f. 6. 18, mularzom dwóm przez 3 dni od bielenia—f. 6. 18, konwisarzowi od naprawy lichtarzów—f. 8, swicarzowi przez 4 dni od swic robienia—f. 10, czernicy od swic kamieni 4, funt. 23 od roboty—f. 19. 2, dzwonnikowi na buty 10, dziadowi 13—f. 9. D. 28 maii dla iego mości imci pana Krassowskiego y cancellariey—20 czerwonych—f. 360. D. 2 iunii 2 krążky wosku, funt. $27\frac{1}{4}$, (funt po) gr. 26,—f. 32. 21. Imci pana Laskowskiego expensa, podane według osobliwego rejestrzyku, niżej specificowanego, f. 365. 23. D. 3 iunii. Na praznik S. Tróycy do s. Onofrego—f. 8. D. 13 iunii. Krążek wosku funt. $8\frac{1}{2}$ (po) gr. 36,—f. 10. 6. D. 20 iunii. Panu Matiaszowi za 63 ryz papieru wielkiego, po 12 f.,—f. 750. D. 12 iulii. Imci panu Kasztellemu od sprawy 4 talarow bitych—f. 32. D. 21 iulii. Na expensa panu Semionowi—f. 50. Na praznik do s. Onofrego—f. 8. Za kape nieboszczykowi Kociowi—f. 10. D. 15 augusti. Quartały razem dwa: maiowy y augustowy do s. Onofrego—f. 52. Tamże legatia Korniaktowska—f. 30. Naszym oycom quartały—f. 66. Jego mości oycu kaznodziei quartały osobno dwa—f. 60. Legatia Korniaktowska tamże—f. 30, dzwonnikowi—f. 20, dziadowi—f. 20. Na praznik oycom na ryby—f. 10, dzwonnikowi na buty—f. 6. Łoiu kamieni 12, po f. 11,—f. 132. D. 2 septembris. Expensa czerniczkom na dokonczenie nowej cerkwi—f. 100. 2 wozy gontow—kop 96, po gr. 12,—f. 38. 12. Dzwonnikowi od rznienia kwiatków—f. 4. 30 ryz papieru wielkiego wrocławskiego do druku na triody cwitne, po f. 11, $7\frac{1}{2}$ gr.,—f. 337. 15. Baryszu—f. 6. Drażnikom—gr. 18. D. 21 novembris. Krąg wosku kamień 1, funt. $13\frac{3}{4}$, a 40,—f. 58. 10. D. 10 decembris. Quartały nowembrowe oycom naszym z kucharzem f. 33. Jego mości oycu

kaznodziei quartał kaznodzieysky—f. 30. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego quartał oycu ihumenowi y dwom duch.—f. 26. Imże po odiezdzie iego mości oyca ihumena na wikt—f. 6. D. 15 decembris. Wosku kamień 1, funt. 4, (po) 36 f.—f. 40. 24. Imci panu Semionowi na expensa—f. 100. D. 23 decembris. Obsyłaiać x. Trembettego 2 strucle po 3 f., 1 łot. szafranu, 4^{1/2} ..... w f. 1 (gr.) 18, 1 g. y 1^{1/2} k. wina f. 8—f. 30. 13. Latus f. 2949.

Laus Deo. Expensa anno 1714 a d. 7-ma ianuarii: kowalowi od serca, co zbiiał przełamany do dzwona srednego,—f. 18. Dzwonnikowi na buty na Boże Narodzenie—f. 6. Dziadowi Piniawskiemu także na buty—f. 3. Oycom Szczepłotskim ex consensu psalter—f. 4. Panu Semionowi Starodubowi na zapłate iagieł według rejestryku—f. 220. 9. Temuż panu Semionowi na expensa—f. 64. Quartał februaruszowy naszym oycom dwom y diakonowi y kucharzowi—f. 33. Dzwonnikowi y dziadowi—f. 20. Do s. Onofrego quartał tenże dwom oycom—f. 20. Imci panu Korytkowi od executiey w kamienice Kliczerowskiey per indictionem 1 talar bity—f. 8. Imci panu Kaminskiemu 2 tymfy y od extractu y pieczęci etc.....—f. 7. 16. Oycu kaznodziei quartał kaznodzieysky februaruszowy—f. 20. Legatia Lawryszewiczowska do miasta—f. 30. Taż do s. Onofrego in februario eodem—f. 30. Czernicy reszty do swic robienia—f. 9. Tu się expensa imci pana Laskowskiego f. 365, ut super... iest, post 2 iunii, wciaga: za mięso do szkoły na święta—f. 11, pochodnie białe funt. 25^{1/2}, po 2 f,—f. 51, Iwankowi—f. 9, za ryby—f. 7, za poczte—f. 1, 7 gr., na chleb do szkoły y szpitala y barszcz—f. 1. 18, dziadowi y dzwonnikowi na chleb—gr. 8, oycom do ryb na trunek—f. 6, 2 (?) pułmacki iagieł, po 16. 10 gr.,—f. 57 (?), suscepty mandatu panom raycom—f. 2, do extractu tegoż—f. 3, od relatiey woznemu positionis—f. 2, od podpysów y pieczęcy panu Korytkowi—f. 16, od kopiowania—f. 1. 12, drew 5 wozow do szkoły—f. 11. 20, 5 pułmackow iagieł, po 16. 5,—f. 32. 15 (?), chłopu—gr. 3, imci panu Alexandrowi Korendowiczowi—4 czerwone złote od warsztátstwa—f. 72, od roboty aparatow—f. 81.

Facit f. 365. 23, co już wyżej wrachowano y wpisano te sumke wraz. Wosku kamieni 8, funt. 5, a 42 f. (gr.) 2—f. 486. 20. Expensa na kołacze dla iego mości x. Trembettego—f. 20 15. Oliwy kamieni 3, funt. 20, po 40 f.,—f. 146. 20. Item na expensa panu Semionowi—f. 90. Migdały y cukaty—f. 5. 18. Latus expensorum—f. 1242. 8.

Laus Deo. Expensa: D. 30 maii, 1714 (an.) wosku 2 kamienie, 4 $\frac{1}{2}$ funt., (po) 42 f.—f. 190. 9. 12 iunii na lichtarze do Gdańska—f. 152, 34 tarcic (po) gr. 13—f. 14. 22, od ziemi wożenia—f. 18, oycom naszym na praznik—f. 10, item 35 tarcic (po gr.) 14—f. 15. 10. D. 30 iunii imci panu Starodubowi na expensa—f. 50, item iemuż na expensa—f. 12. 15 iunii 54 tarcic (po gr.) 14—f. 25. 6, 10 szufnic—f. 9. 10. 22 iunii do ś. Onofrego—f. 18. D. 10 augusti 44 dyłow (po) gr. 8—f. 11. 22, ex consensu trefoły do Perehinska—f. 90, 4 szufnice—f. 4. 10, 66 par łat po gr. 4—f. 8. 24. 20 augusti swicarzowi od swic—f. 5. D. 28 augusti w sprawie Sawiczowskiey od decretu y aresztu (?) pani Kociowey ex consensu—f. 18, imci panu Janeckiemu ratione Sawicza, że tuż supersedował od wszystkiego,—f. 32, od kwitu w cancellariey—f. 2, imci panu Sztacharkiewiczowi w sprawie kamienicy nieboszczyka pana Cypriana—f. 18, item przez imci pana Laskowskiego na dług winny swój—f. 3, wosku kamieni 25, po 42 f.—f. 1050, papieru prostego ryz 150, po f. 7.,—f. 1050, wielkiego papieru ryz 32, po 12 f.,—f. 384, cienkiego papieru ryz 13, po 10 f.,—f. 130, ieszcze nie odebrany, 3 sztuk sukna czarnego po 160 f.—f. 480. Expensa wydał, które wyż wypisane, f. 498. Summa f. 3592. D. 19 octobris za powrozky do wiązania triody cwiitnych—f. 5. 20.

Expensa pana Semiona Staroduba tu wpisują się z iego registryku na f. 100, odebranych, tak wyżej iest: d. 7 aprilis, 1713 (an.) za ryby—f. 24, czwierz mięsa—f. 14, mąka f. 4, $\frac{1}{2}$ fasek masła f. 10, szafran—f. 4, cukier—f. 4, rodzynki f. 4., 4 gr. cukata, kwiat f. 1., 24 gr., mleko, jayca—f. 3, 12 gr. do kołaczow, piec—f. 10, za drwa f. 10, 14 gr., chleb do szkoły y co ryby nasolić—f. 2, do

szkoły woz drew—f. 1, 8 gr., co babe do ś. Onofrego zawie-
zli—f. 2., czyni tego expensu f. 95. 8 gr., restat przy nas f. 4.,
gr. 22. Latus f. 680 (gr.) 13.

Laus Deo. 1714 (an.) Czynsz odebrany od izdebky kamie-
nicy ¹⁾ za rok 1713 f. 35 także y od nieboszczyka Matiasza
odebranych na f. 500 f. 320, 60., f. 180 imci pan Laskowski dał
panu Kossewiczowi y z tych f. 355 te expensa: 20 ryz papieru
wielkiego, który do triody cwitnych wyszedł, po f. 10.,—f. 200.,
barysz y drażnikom—f. 1. 10., 10 sztuk wytrącił krasaniny nie-
boszczyk Matiasz—f. 35., szmuklirzowi za potrzeby do fełona—
f. 4. 15, kope brytuali do ś. Onofrego—gr. 20, poczta warszaw-
ska tam y sam kila razy—f. 4. 18, stolarzowi ad rationem roboty
cerkiewney 2 czerwone—f. 36, za koryta do wyprowadzenia wody—
f. 36. 20., 2 krążky wosku, funt. 27, (po) gr. 26,—f. 32. 14.
D. 27 iunii od extractu y pieczęci plenipotencyi do trybunału na
Klicznera y ich mościów p. p. Raportow y od poczty, exucutie także
posyłaia, poty te expensa z tych wyż pieniędzy—f. 6. 12, robot-
nikom koszta zasadzaiąc—f. 8, item w drugim tygodniu imże—f. 4.
12, co zaburkował na tym mieyscu w cechauzie—f. 4. Od extractu
executiei do kamienicy Klicznera z decretu—f. 6. D. 19 novembris. Po
odjezdzie ich mościów panów delegatów do Warszawy, gdyśmy
chodzili do iego mości pana Krassowskiego supplice czerwonych
złożyło się: imci panu pisarzowi Kuiawskiemu, 2 czerwone, co list
pisał z ordynansa, f. 36, imci panu Michałowi, co na audientią
spisał,—czerwonych f. 18, z decretu z panem Starodubem y Ste-
bełkiem—1 talar=f. 8, od inquisitiei młodey Cypryanowny trze-
ba wydać ¹⁾; od noszenia triody cwitnych . . . . f. 2. 8,
item d. 8 decembris do ostatka triody nosić—gr. 27. D. eadem
panu Sémionowi Starodubowi—na expensa f. 36. D. eadem quar-
tały naszym oycom trzy, to iest maiowy augustowy y nowembro-
wy, anni hujus 1714, trzem oycom—f. 114, legatia Korniautow-

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

ska y Buynowska—f. 60., dzwonnikowi—f. 30., Piniawskiemu za przyjazdem z Warszawy—f. 30, iego bratu na buty—f. 12. y . . . . . 3. f. 5. D. 22 iunii. Za 4 ławy do szkoły, umyślnie w lesie rzniete, z wywozem kosztuią f. 7. 8. Za ¹⁾ 6 garcy wina przy conductey po 12 tymfow—f. 91. 6. D. 1 iulii. Na pożegnanie odiezdziącemu do Warszawy imci panu Krassowskiemu w sup-
plice ratione Matiey—6 czerwonych—f. 108. Temuż iego mości 13 pomarancz y cytryna po 2 tymfy—f. 32. 18. Expensa po drodze do Janowa iadąc—f. 18.

D. 13 iulii. Na przywitanie iego mości oyca metropolity Kisz-
ky kołacz—f. 9, 2 garce wina, a f. 12,—f. 24, 2 flasze na wino,
a gr. 6,—gr. 12. D. 20 iulii. Za papier: 60 ryz, po f. 6,—f. 360,
50 ryz, po f. 5¹/₂,—f. 275, 30 ryz, po f. 5,—f. 150, 42 ryz, po
f. 4,—f. 168. Barysz od tego papieru, a gr. 6, a gr. 3,—f. 24. 6.

Expensa imci pana Laskowskiego a d. 15 iulii: od podparcia
tramow w szpitalu y czeladzi—f. 5, od pobiiania bani nad ołta-
rzem cerkwi mieyskiej—f. 2. 18, za faske gwozdzi gontowych, któ-
re są u dzwonnika,—f. 16, za rynne za cerkwią, za dzwonnica—
f. 7. 6. D. 5 augusti oycom na miód—f. 1. 18. D. 10 augusti
cieslom od ław w szkole robiącym y od rynny—f. 7. 18, za ceb-
rzyky od s. Onofrego—(gr.) 24, 4 robotnikom w szpitalu za 5 dni
f. 12, imci panu Korendowiczowi od decretu z panem Starodubem
y Stebełkiem 5 talarow bitych—f. 40, oycom naszym na Uspenyie
na ryby—f. 10, od zaciągania rynny na cerkiew y roboty 2 dni—
f. 6. 24. Quartał augustowy d. 15 augusti do s. Onofrego oycom
f. 26. Latus f. 1677, 8 gr.

Laus Deo. Za łóy do cerkwi kamieni 4, po f. 12,—f. 48.
Od sadzenia posadzky w szpitalu s. Onofrego—f. 4. Panu Athana-
zemu Greczynowi na zastaw srebra ex consensu ich mościów panow
braci—f. 600. Do s. Onofrego podczas panachidy 3 garce miodu—

---

¹⁾ Передъ „За“ поставлена помѣта NB.

f. 2. 12. Od fundamentu na piec w szpitalu—f. 2. Za 3 wozy gliny, po gr. 20, f. 2. Za dwie psaltery do s. Onofrego—f. 3. 10. Imci panu Korendowiczowi ex consensu na karte potrącić 5 czerwonych złotych—f. 90. Item cieslom u s. Onofrego 2 przez 5 dni y pomocnik—f. 13. Konwisarzowi od roboty lichtarzow cynowych—f. 15. Item iemuz od przerobienia 2 lichtarzow funt. 16, po 12 gr. od funta,—f. 6. 12. Od okien w bani y dziur wybiwania—f. 11. 10. Za swice brane y pochodnie na Uspenyie—f. 18. Za 11 prentow do pieca do szpitala—f. 6. Za 4 szuflnice na poboczne ołtarze—f. 3. 10. Legatia Korniaktowska do s. Onofrego—f. 30. 1715 (an.) d. 15 augusti płacone zapłaty. D. 30 octobris 2 cieslom robiącym koło ołtarzow tych dwoch przez dni 7 z trunkalem y magistrom—f. 17. 18. D. 22 octobris. Na expensa na drobiazgi do drukarni, drukarzowi, według rejestrzyku iego,—f. 21. 5. Piec do szpitala kaflow 185, po gr. 3,—f. 18. 15, od stawiania—f. 2. 15, gliny 2 wozy—f. 1. 6, za plewy—gr. 6. Oycu kaznodzei dwa quartały przetrzymane, lubo nienalezycie służył—f. 20. Do drukarni za rame wielką y dwie ramky do pras slusarzowi—f. 9. D. 12 novembris. Do s. Onofrego drzwi, zamky et alia według rejestrzyku—f. 17. 22. D. 14 decembris. Quartał do s. Onofrego—f. 32. Tamze dwa kaznodzieyskie quartały—f. 40. Naszym oycom dwa quartały—f. 76. Legatia Korwiaktowska—f. 30. Dzwonikowi dwa quartały—f. 20, iemuz futrowe—f. 10, iemuz na buty—f. 5, dziadowi dwa quartały—f. 20, a przeszłemu maiowy—f. 10. Eadem d. wosku kamieni 25, gr. 36,—f. 30. 9. Imci pani Zotowey ex consensu darunku—f. 100.

Z porachowania z panem Bazylim, drukarzem, od roboty bez 3 psalterz № 1500, po gr. 15,—f. 750. Contentatiey dla niego y dla czeladzi—f. 50.

Imci panu Wyhowskiemu apostoł darowany—f. 19. Za wosk—f. 58, 24, za drzewo do s. Onofrego—f. 19, Turkowiczowi za księgi wielkie łacinskie: apostoł, połustawiec y modlitwenniczek—f. 24. 10. Iwankowi z drogi iadącemu z Warszawy—f. 3.

D. 10. Aprilis. Oycom Krechowskim legatia Lawryszewiczowska—f. 30. Latus f. 2290. 12. D. 1715 (an.) d. 10 aprilis. Za mąkie pszoną do Warszawy dla imci pana Kanderrawskiego 3 pułmacki po 15 f.—f. 45, 1 pułmacek imci panu Rybczyńskiemu — f. 15. Kucharzowi—f. 15. Do s. Onofrego quartały—f. 72. Na legathey Buynowskiey ad rationem—f. 10. Ostatek do oyca ihumena zachowało się. D. 26 octobris. Za antepedium ze srebrem—f. 100. Za expensa stycharza diakonskiego nowego—f. 30. Stoczek iego mości oycu Atanazemu do Uniowa—f. 6. 22¹/₂. Krążek wosku funt. 17, a gr. 40, od pani Łodowskiey—f. 22. 20. 31 decembris. iagiel 7 pułmackow po 12 f.—84. Detto oddał drukarz z roboty triody cwitnych № 1197 procz w defectach trzy po f. 2 od roboty,—f. 2394. Latus f. 3448¹/₂. Contentatia precz otrącona ¹⁾ y nie płacona, a to że sobie przykłady domyslili sine scito numero.

Daus Deo. 1715 (an.) d. 3 ianuarii. Ex consensu pani Kociowey na święta—f. 17. D. 18 ianuarii. Przy audientey imci panu referendarzowi koronnemu (dało się) 5 czerwonych—f. 90. Do Uniowa strucle posyłaiać iego mości episkopowi etc.—f. 20. 24. Dla oycow naszych ryby y do ś. Onofrego y strucle—f. 10. 18. Na stychar nowy expensa, co od Buynowskiego: do orara i na krzyżyky 13 łok. korunek marcypanowych, cyw 21 y kwiatu po 13 f.—35 21, sztuczka płutna podszyc y korunky do szyi—f. 13, sztuka pilsni—f. 3. 15, do narakwie szydłowe korunky, guzieky y sznurek—f. 9. D. 11. ianuarii. Iey mości pani Iędrzeiowey za ryby do dwoch wanienek, posyłaiać do Warszawy,—f. 60. Za wanienke iedne ³/₄, a drugie puł cerkwie—f. 2. 15. Chlopom, co przyniesli y co rznął Udka (?) gr. 12. Od rznieca y za sol—f. 2. 15. Furmanowi do Warszawy od wanienek i mąky pszenney—f. 40. 18. Tey pszenney mąki 6 pułmackow po 14 f.—f. 84. Na dwa wory płutna—f. 3. 4. Buty dzwonnikonj na święta Bozego Narodzenia—f. 6. Czernicy od swic robienia—f. 8. Furmanom do Hoszowa ratione oyca ihu-

---

¹⁾ Передъ „Contentatia precz....“ поставлена мотѣга NB

mena—f. 24. D. 27 ianuarii. Oycom Skitskim legatia za dwa roky—f. 40. Oycu Kypryanowi za droge do Hoszowa—f. 8. D. 28 ianuarii. Oycom Skitskim za krzyz srebrny grzywn 4, łot. 10, co po 2 tymfy łot,—f. 187. 14. Panu Ianowi Rubasze za 10 niedziel, w drodze warszawskiej bawięcemu, po f. 10 na tydzien, wziął tam ad rationem 3 czerwone, a teraz dało się mu f. 46. D. 15 februarii za 2 pułmachi owsa na powrot z Warszawy..... naszych, po f. 5, 8 gr.—f. 10. 16. Panu Semionowi Starodubowi na expensa—f. 50. Stolarzom ad rationem roboty cerkiewney—f. 4. Za ryby dla oycow na praznik Trechswiatyteli—f. 6. Wosku krążek $\frac{1}{2}$ kamienia—f. 20. Podymne saskie z kamienicy Lawrysze-wiczowskiej—f. 24. D. 20 februarii. Legatie dwie Korniaktowskie y Lawryszewiczowskie do S. Onufrego—nowotnemu oycu ihume-nowi—f. 60. Detto tamze 3 kapłanom quartał—f. 24. D. 20 fe-bruarii, 1715 (an). Ex consensu na zastaw sukien iey mości pani Kociowey Konstantiey—f. 400. D. 22 februarii. Do 5 niedziel iego mości x. Trambettemu bez karty 100 talarow bitych—f. 800. Detto ex consensu pani Zotowey na obłoczyny—f. 100. D. 27 martii. Łoiu kamieni 3, funt. 27, a f. 14,—f. 57. 18. Item reszty do pier-szego łoiu f. 28. Łatus f. 2293. 22.

Laus Des. 1715 (an.), d. 28 martii. Quartał februaruszowy, oycom naszym 3, diakonowi y kucharzowi f. 43, dzwonikowi f. 10, quartał kaznodzieysky f. 20. D. 23 aprilis. Krawcowi na dwa apa-raty paczyste, fiałkowe na expensa pilsni etc...—f. 10. D. 2 maii. Iego mości panu Msciwniewskiemu ratione pozwu dwuch do trybu-nału ad rationem czerwony złoty—f. 18. Czernicy od robienia swie-na Wielkanoc od 4 kamieni wosku—f. 16. Od relatiey suscepty dwuch pozwow—f. 4. Stolarzowi ad rationem ram do bani, co wia-ter zrzucił, f. 4. D. 26 iunii. Quartał maiowy oycom naszym trzem, diakonowi y kucharzowi—f. 43, imze Buynowskiego legatia f. 30, dzwonnikowi f. 10, do s. Onofrego oycu ihumenowi f. 10, 2 zakon-nikom, a 8, f. 16, legatia Buynowskiego tamze f. 10. Za aksamitu czarnego łak. 14 na petrachel po f. 16—f. 65, $2\frac{3}{8}$ łak. kutasky fiał-

kowe y na petracheli dwa—f. 19. 9 ryz papieru po 6½ f.—f. 60. 1 kamien swic białych dla imci pana kanclerza iego mości do Warszawy—f. 60. Za pienky do sadu dla szczypienia—f. 7, ogrodnikowi—f. 5. Fury do Warszawy od mąky y swic—f. 36. D. 18 aprilis. Za biały воск na swice cerkiewne y baby obsyłać na święta iego mości x. Trembettego y roznych—f. 76. 24. Galonu wązkiego do petrachela czarnego y narakwice—f. 5. 6. 4 flaszce garcowe na wino obsyłać imci pana Referendarza Wielkiego Koronnego—gr. 24. Za wino po f. 36 garniec—f. 64. Szmuklirzowi za kutasy do petrachela czarnego—f. 10. Krawcowi od roboty petrachela, narakwic—f. 15. Taczek 3 do s. Onofrego do ziemi—f. 2. 15. Pani Kociowej starey na Wielkanoc f. 10. D. 30 maii. 16 ryz papieru, po f. 6.—f. 96, barysz—f. 3. Ryby dla oycow na Wielkanoc—f. 10. Imci panu Mściwniewskiemu od extractu do Lublina—f. 20. Do oblamowania aparatow fiałkowych kitaykowych—f. 3. D. 10 iulii. Ex consensu studentowi choremu—f. 10. Na praznik s. Piotra oycom—f. 10. Na żydzika do krztu prae metu—f. 10. 13 cytryn po 2 tymfy—f. 32. 18. D. 11 iulii. Przy audientey imci pana Referendarza 6 czerwonych—f. 108. Spiewakom na praznik Uaka (?)—f. 2. Za obraz moskiewski s. Jana Krzciciela—f. 14. Ex consensu od conclusiey—f. 200. Chłopotom u s. Onofrego przez 7 niedziel ziemię wozących do szpitala zasypować—f. 103. 22. 5 taczek z okowaniem—f. 7. 15. Od zakładania dziury rurowey cieslom—f. 2. 16. Łopata, rydel, molyka—f. 3. 27. Imci panu Korendowiczowi słuzebnik in folio—f. 12. 20 ryz papieru po f. 5, gr. 6—f. 104. Na pożegnaniu w Ianowie imci pana Krakowskiego—w supplike 6 czerwonych—f. 108. Expensa w tey drodze—f. 18. Za swice białe podczas conservatiey—f. 233. Złotnikowi według porachowania do tych 3 lamp srebrnych f. 360 16. Latus f. 1989. 3.

1716 (an.) d. 23 ianuarii. Do Skitu legatia Lawryszewiczowska f. 20. D. 16 martii od roboty drukarzowi szestodikow 596, a co

resztuią 4 defecta, oddał po gr. 24. Odebrał 476 f., 24 (gr.) a contenta-
tiey f. 100, (summa) f. 576. 24.

Za konsensem zgodnym ich mościow panow bracij wszystkich, mając wielce potrzebną łaskę iaśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Wielkiego Koronnego w sprawach naszych o całą natią naszą, agituiących się y iuż odesłanych od sądu assessorskiego, ad iudicia relatiynego s. r. majestatis, pozwolilismy zgodnie, ażeby na affektatią tegoż iego mości, naywięcey dla łaski iego, ponieważ bez niego sądy relatiyne sądzić się nie mogą, oraz ażeby był łaskaw wygodzić, y wygodzilismy na zastaw, to iest: rataz wielky rubinowy z dyamentami y para zausznic dyamentowych złotych, trzysy tysiące czerwonych, 1000 talarow bitych, 150 do świętego Marcina, bez żadney prowizyi, cożeśmy zezwolili, pro maiori valore rękami naszemi stwerdzamy. Działo się w sessyi roku 1715, miesiąca iula, d. 12. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Andrzej Semianowicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Na to iest rewers dany, pamientać odebrać, podpisani na nim Piotr Semianowicz y Stefan Laskowski, od iaśnie wielmożnego iego mości pana Referendarza Koronnego przy odebraniu pieniędzy y oddawaniu tey mianowaney zastawy. Odebrałem te summe ia Stefan Laskowskij na expensa.

Ex unanimi consensu omnium wygodzilismy panu Stefanowi y pani Annie Czofutownie cum successoribus onych Lawryszewicza, na membraną na wszelkich dobrach onychże zapisaną, do roku iednego złotych tysiąc. Anno 1715, d. 18 iulii. Piotr Semianowicz. Stefan Laskowski. Stephan Lawryszewicz. Szymon Hrebenka.

1718 (an.) d. 6 septembris. Ex consensu ich mościow panow braci unanimi pozyczyło się item iaśnie wielmożnemu imci panu Referendarzowi Wielkiemu Koronnemu na assekuracie do zapłacenia z . . . . . przyszłych sto czerwonych złotych. Na co się, yż zezwolilismy, rękami naszemi podpisuiemy.

1718, d. 10 septembris. Zapłaciło się za blache od ewangeliey pozłocistey Soczawskiej, takze y za kielich pozłocisty, 2 gwiaz-

dy y 2 łyżeczky, y blaszky, y wirszek od kadzilnicy, co to wszystko ważyło grzywien 18, ale dwie grzywny darowano, to za 16 grzywien próby 12.—Taxa po f. 50, zapłaciło się f. 800.

Laus Deo. In anno 1716. Za consensum ich mościow panow braci wywiozł imci pan Laskowski z Wrocławia dla apparatusu te materie, za ktore tak się porachowało: naprzod, za materie białe, bogate łok. 11 bez $\frac{1}{2}$ czw. po 11 talarow bitych, talar. $119\frac{1}{2}$, za materie błękitną łok. $4\frac{3}{4}$, item rozney łok. 5, to łok. $9\frac{3}{4}$ po 7 talar. f. $68\frac{1}{4}$, detto czerwoney łok. $6\frac{3}{4}$ po 5 talarow bitych—f. $33\frac{3}{4}$. Za naypodlejsze materie łok. $42\frac{1}{2}$ po $3\frac{1}{2}$ talarow bitych—talar. $148\frac{3}{4}$, aksamitu czarnego łok. 33 y $1\frac{1}{2}$ po 2 talary bite—f. $66\frac{3}{4}$. item za galony szychowe złote—srebrne—f. 66. Za szych złoty y srebrny tal. bit. $16\frac{1}{2}$. Item za materie teraznieysze czerwone złociste łok. 6. po $8\frac{1}{4}$ tal.,— $49\frac{1}{2}$. Białey srebrney materiei na fełony łok. 6, po 5 tal. bit., f. 30. Iedwabney materiei na stychar diakonski y stycharyki łok. 30 po 16—f. $22\frac{1}{2}$. Sztuka płutna szwabskiego ciękiego tal. bit. 9. Iedwabnych chustek 13, po f. 3, f. 39. Talar. bit. f. 5. Facit talarow bitych № $635\frac{1}{2}$. Co, redukuiąc na currentem monetam, facit f. 5084. Item 3 funty galonow szychowych po 4 tal. bite—f. 96. Item faska blachy pułtoraczno po f. 145—f. 217, 15 gr. Summa currenti moneta f. 5391, 15 gr.

Anno 1718, d. 10 novembris. Ex unanimi consensu dalismy na wyprawę grodzką, to iest na seym Grodzieński wyprawionemu y wysłanemu w sprawie totius nationis imci panu Stefanowi Laskowskiemu, bratu naszemu, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, na co się podpisuiemy: Piotr Semianowicz. Stephan Lawryszewicz. Semion Starodub. Szymon Hrebenka. Andrey Demianowicz. Odebrałem według wysz opisanego consensu za wyprawę na seym Grodzieński, z czego, da Bog, powinien będę dać rachunek, czerwonych złotych dwieście, a currenti moneta złotych tysiąc, a to na wszelkie potrzebne expensa, na co się podpisuię. Działo się anno 1718, d. 10 novembris. Stefan Laskowski, m. p.

In nomine Domini. Amen. Anno Domini 1720, die 1 iunii. Po tak cienszkiej za grzechi nasze od Naywyszego roznych na nas dopuszczonych kar Boskich, prawie niemal przez wszystkie od przeszłej electiej przemienione czasy, ktorym by dał już szczęśliwe periodum, tudzież tak przez naturalne, iako przypadkowe śmierci panow bracij y kolleguw naszych, z tego świata zesłych, nie mogąc do tego przyść, ażebyśmy byli mogli wszelkie należyte porządki mieć in suo esse y onych należytą dyrekcie; wienc teraz, gdy nas Pan Bóg ieszcze niekturych przy zdrowiu y życiu zatrzymał y przymnożyć do gremium tey konfraterni świętey raczył; wienc, chcąc iść iedynymże torem antecessoruw y antenatuw naszych, umyslilismy y nieodmiennie postanowili wszyscy między sobą, przy przybraniu y innych panow braci y do teyże cerkwi świętey, ktorych bendzie się nam zdawało być sposobnych, abyśmy zaraz, za pomocą Boską, zrewidowawszy naprzud wszystkie rzeczy, iako to: xięgi, kase, tak też y apperamenta w splendorach tegoż miesca świętego, do wszelkich porzontkuw, prymano do electiej należytey przystompili, składając oną na dzień ¹⁾ bez wszelkich dylacij. A że teraz w tych czasiech z okazij, upominania się o dług u pana Stefana Lawryszewicza, niespodziana trafiła się z iego mością panem Krzysztofem Augustynowiczem kontrowersia, a naybarzij zniewaga mansyonarza tego miesca świętego y dyakona, ktorego tenże pomieniony iego mość pan Augustynowicz w teyże kamienicy pana Stefana Lawryszewicza ignomiosissime znieważył, potroncił gwałtownie, rewerende na nim podarł, przez co tenże oycec w chorobe wpadł, dzwunika tenże pan iegomość Augustynowicz kiiem uderzył, przeto dochodzić tego wszystkiego y requirować wszelkim prawem, ubi de iure venerit, wszyscy wespuł na to zgodziliśmy się y postanowili, na co się dla tey większey wagi na tym konsensie naszym rękami naszemi podpisujemy.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто,

My konfraternia cała, na ten czas znaydujący się in loco loci, czyniemy unanimi consensu wszystkich ich mościow panow braci tam absentium, quam praesentium, zezwalamy y zapisuiemy ten consens nasz: ponieważ urgentissima necessitas tego po nas wyciąga, ażebyśmy z między nas panow braci wysłali deputatow tak dla konczenia sprawy totius nationis, ponieważ w ręku naszych teyże wszystkie y wszelkie prawa portamus sine iudiciis Relationum s. r. majestatis, która od tak dawnego czasu zawisła cum tota natione Polona, w drugiey także ratione kamieniczki, Lawryszewiczowskiey nazwaney, własney cerkiewney, z którą in iudiciis assesoribus s. r. majestatis huc usque pendet, trzecia teraz de novo emerigenti z wielebnym oycem ihumenem Ieylem (?) Lwowskim y innemi, którzy są in citationibus illustrissimi episcopi contra nos wpisani, z ktorymi, mowimy, causam ad iudicium sacrae nuntiaturae zezwalamy y deputuiemy dla ewincowania y dokonczenia tych spraw uproszonych przez nas ich mościow panow braci: imci pana Stefana Laskowskiego, pana Jana Czesnikowskiego, którzy ażeby według przysięgi swojej y summienia, bojąc się strasznego sądu Bożego, wszelkim staraniem ile tylko możności będzie, starali się o to, aby te sprawy zakonczyć finaliter, żeby iuż więcej powłoczki nie było, w czym y my tu błagać Boski majestat obliguiemy samych ze siebie. Na co dla tym większego waloru y wagi ten consens nasz własnemi rękami naszymi podpisuiemy, ktoremu podobny z akt naszych braterskich ad manus tym imci panom deputowanym od nas daiemy. Dan we Lwowie d. 20 maii, anno 1722, pod pieczęcią własną teyże konfraterniey naszej.

Stefan Laskowski.

Szymon Hrebenka.

Stephan Lawryszewicz.

Jan Czesnikowski.

Iendrey Demianowicz.

Ierzy Eliaszewicz.

Actum in confraternitate stauropigiana, tituli Assumptioni Beatae Mariae in coelum, feria quarta, ante Dominicam Exaudi proxima anno Domini 1725.

My konfraternia et confratres, będąc konwokowani na miejsce uprzywilejowane do obrad teyże konfraternii, z dawien dawna ku dobru y obrządkum służącym, ponieważ nadchodzi walna potrzeba teyże konfraternii y wyciąga, abyśmy wszelkim staraniem zabiegali, co mogli by być ku uszczyrpkowi y dyminucii prowentuw, ne in praeiudiciosum in iuribus naszej konfraternii zafundowaney vigore bullarum post susceptum unionem cum ecclesia Romana tak na prawach oycow świętych papieżuw, iako na fundamencie y konfirmacij praw naitasnieyszych kruluw Polskich, panuw naszych miłościwych, do zakazania y popierania sprawy, w prześwietłey nuncyaturze, według komissii roku przeszłego, z instygatorem curiae fiskalis illus. epis. opo loci . . . . . ritus graeci latino-uniti, do wysłuchania rachunkuw z iego mością panem Stefanem Laskowskim, seniozem naszej konfraternii, do obiencia rzonduw od dwudziestu kilku lat, tudzież y wysłuchania praetensij naszej konfraternii, do pomienionego iego mości Laskowskiego maioncyh, y inszych potocznych sprawach tak ex actoratu, iako y ratu agituiących się, broń Boże, mianych y inszych, zupełny consensus czynimy y wysyłamy spułbraci, zgodziwszy się iednostaynie bez żadney kontradikcii, uprosiliśmy ich mościuw panuw: Jakuba Rufryianowicza, Jana Czesnikowskiego y tychże ich mościuw ordynuiemy, aby nie tylko w sprawie ex instantia fiscalio curiae illus. epis. Leopoliensi ritus graeco-latino uniti, naszej konfraternii intentowaney, a per viam appellationis ad sacram nuntiaturam devolutam et remissam ad agendum, remisisse, ale nawet y w inszych potocznych sprawach ad agendum et defendendum suam confraternitatem zupełnie moc daiemy, konfirmuiemy y im zapisuiemy, żeby według Boga y summienia w interesach konfraternii naszej czynili y obstawali, sprawy promowali, nie uwodząc się żadnym respektem ku uszczyrpkowi naszej konfraternii, y żeby według powyższego rozsądku swego sprawy konfraternii naszej do skutku przyprowadzili. Takowy tedy konsens nasz, iako zgodnie umowiony y postanowiony na miejscu uprzywilejowanym konfraternii naszej, gdzie in antecessu wszelkie consensa zapisywali y zapisuią (wyioł-

szy insze consensa, ktore się stali in antecessum y opisane są) ¹⁾. Co dla tym większey wiary, wagi y pewności terazniejszy consens nasz, przy podpisie rąk naszych, we wszystkim zgodnie stwierdzamy y pieczęć zwykłą naszej konfraternii przykładamy. Datum w sessey d. 12 aprilis, anno 1725.

Stephan Lawryszewicz.

Ierzy Elaszewicz, m. p.

Szymon Hrebenka.

Paweł Pomłynowski, m. p.

Письмо Львовскаго братства къ Великому Коронному Подскарбію съ просьбою издать универсалъ, въ силу котораго было-бы имъ позволено олово, снятое изъ братской (Корняктовской) колокольни, вывезти изъ Львова въ чужіе края, а оттуда привезти восемьдесятъ четнеровъ жести (2000 пуд.), необходимой на покрытие помянутой колокольни, безъ взиманія съ везущихъ таможенныхъ пошлинъ: цла, мыта, мостовыхъ и проч.

Copia suppliky do iaśnie wielmożnego inci pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego.

Iaśnie wielmożny, miłościwy panie Podskarbi Wielki Koronny, nasz wielce miłościwy panie y dobrodzieiu!

Widząc znacznie nadruinowaną starodawney Korniaktowskiej dzwonnicy, przy cerkwie Lwowskiej mieyskiej będącey, częścią vetustate temporis, częścią bellorum uniuria, kopule ktorey certior imminebat interitus, więc tempestive providendo, remedia supplikowaliśmy iego mości krowi, panu naszemu miłościwemu, że na erectią nowey drzewa z lasow włości Żułkiewskiej pozwolić raczył, teraz gdy zaczęte perficit opus, na pokrycie blacha defierit, po którą wysyłamy w postronne kraie, naprzod do pańskiej wielmożnego naszego pana miłościwego rekurs czyniąc łaski, aby onym w tamte kraie ołow z starey kopuły na sprzedanie wiozącym, a potym z tąż blachą, ktorey na ośmdziesiąt cetnarow potrzeba, nazad powracających wszędzie

---

¹⁾ Въ подлинникѣ сѣ обкн.

miłościwie puszczać kazał. Supplikuiemy wielmożnemu naszemu miłościwemu panu pokorną naszą submissią, abyś uniwersał w tym z cancellariey wydać rozkazał, żeby za miłościwą protectią wielmożnego naszego miłościwego pana na cłach, mytach, groblach, karczemnych mostowych bez depactaty, tam y nazad iadąc, wolno wszędzie przepuszczani byli. Będzie to non vile decus pańskiej wielmożnego naszego miłościwego pana łaski et secutura u nas loquetur posteritas, że sub auspiciis wielkiego imienia wielmożnego naszego miłościwego pana tośmy utrzymali, co non sterilecet w pamięciach naszych, i owszem Pana Boga za długoletne y szczęśliwe wielmożnego naszego miłościwego pana powodzenie codziennie błagać winni iesteśmy. Wielmożnego naszego miłościwego pana, pana y dobrodzieia nayniższy słudzy.

Письмо Львовскаго братства къ Іерониму-Станиславу Куropatnickому, Кастеляну Кіевскому, съ просьбою ходатайствовать предъ Великимъ Короннымъ Подскарбіемъ объ изданіи универсала по вышеприведенной надобности.

Do imci pana Kuropatnickiego, Kasztylana Kiiowskiego copia listu.

Jaśnie wielmożny miłościwy panie Kasztelanie Kiowski, nasz wielce miłościwy panie y dobrodzieiu!

Tak wiele łask y dobrodzieystw wielmożnego naszego miłościwego pana, nam y miescu świętemu świadczonych ieszcze z antecessorow naszych non immemores, w koźdey okaziey accedimus z uniżoną naszą do wielmożnego naszego miłościwego pana submissią, tym podufaley te raz iuż przyobiecana przodkuie łaska, uniżenie upraszamy wielmożnego naszego miłościwego pana o poważną do iaśnie wielmożnego iego mości miłościwego pana Podskarbiego Wielkiego Koronnego instantią, żeby ci ludzie, ktorych po blache na pokrycie zaczętey na dzwonicy Korniaktowskiey roboty w postronne kraie wysyłamy, bez wszelkich depactaty ubivis locorum przepuszczeni byli, co będzie snadno, gdy iegomość welmożny nasz miłościwy pan za instancią wielmożnego naszego miłościwego pana uniwersał z cancellariey

swoiey wydać rozkaże, wszak to non bono privato, sed publico ecclesiae applikuie się. Bóg sam de alto te, iako y inne wielmożnego naszego miłościwego pana łaski szczęśliwym pensabit powodzeniem y uzyczy też beatos sine nube dies, o co my Maiestat Iego błagać winni. Uniżoność naszą w łaske iego mości naszego miłościwego pana oddaemy, znając się zawsze wielmożnego naszego miłościwego pana, pana y dobrodzieia naynizszy słudzy.

Iaśnie wielmożnemu naszemu wielce miłościwemu panu y dobrodzieiowi iego mości panu Hieronimowi-Stanisławowi z Kuropatnik Kuropatnickiemu, Kastelanowi Kiiowskiemu, do rąk iego mości naszego miłościwego pana.

Удостоверение Львовского братства въ томъ, что они посылаютъ Жолкевскихъ мѣщанъ въ чужіе края съ оловомъ, снятымъ съ колокольни при церкви Успенія Пр. Богородицы, называемой Корняктовской, для продажи или замѣны на жестъ, которая необходима для покрытія той-же колокольни.

Wiadomo czyniemy, komu o tym wiedzieć należy przy zaleceniu uniżoności naszych, yż posyłamy panow: Stanisława Ianowskiego, Grzegorza Malinoskiego y Jana Machowicza, mieszczanuw Żułkiewskich, w postronne kraie dla skupienia blachi ośmdziesiąt cetnarow na pobicie kopuły na dzwonnicy starodawney Korniaktowskiey, przy cerkwie Lwowskiej Stauropigialney Uśpienia Naświętszy Panny będącej, y dla sprzedania z teiże zdjętego ołowiu, więc żeby ubivis locorum zwykło wielmożnych naszych miłościwych panuw uznali y łaskie mieli w tym, że w nie z prywatney swey potrzeby, ale właśnie na publiczną cerkwie pomienionej nie inszy oluw, ale z teiże dzwonnicy starey kopuły zdjętei wiozą y nazad, przedawszy albo zamieniawszy onei, z blacho na pobicie nowei kopuły powracają in concussam fidem, a oraz na clach y mytach grobelnych, korczemnych, mostowych wolno bez wszelkiey depactatiei przepuszczeni byli, naszą onych fide honore et conscientia restando comita-

mur attestatio z każdego z ich mościow naszych miłościwych panow przy uniwersale iasnie wielmożnego iego mości pana podskarbiego wielkiego koronnego upraszamy, a dla lepszej wagi y pewności rękami własnemi przy zwykłej pieczęci podpisujemy we Lwowie d. 21, miesiąca października, roku 1695.

Пятнадцать вкладовъ на церковь Успенія Пресвятыя Богородицы и святого Онуфрія, братскую школу, госпиталь и нѣкоторые монастыри.

Origi y fundacia pobożnych legaci cerkwie brackiej Успенія Пресвятой Богородицы y świętego Onufriia, na przedmieściu Lwowskim będącey:

1-mo. Godnei pamieni nieboszczyk imci pan Konstantyn Korniakt in anno 1603, wedle zapisu w grodzie Lwowskim, feria sexta in crastino festi S. S. Corporis Christi Domini, zeznanego do cerkwie Успенія Пресвятой Богородицы złotych 2000 z proviziei roczney po f. 100 na Zboiskach summy assekurowaney wiecznemi czasy.

2-do. Tenże imci pan Korniakt tegoż roku y dnia zwyż namianowanych drugą summą dwa tysiące na tey wsi cum simili provisione cerkwie ś. Onofrego zapisał, która provizia aby rocznie dochodziła po f. 100, decretami trybunalskiemi stwierdziona, iako o tym documenta wyświadczaia. Distrybuta tych legacyj takowa: oycom duchownym mieskim f. 30, oycom ś. Onofrego monastynu f. 30, na cztery parastasy na każdo ćwierć przez rok za fundatora, aby kosztował po f. 25, na rok czyni f. 100. Residuum wydaie się na leguminy do szkoły Ruskiej y do szpitalu ś. Onofrego y na oprawe cerkwie y dzwunicy.

3-tio. Legacia imci pana Sahaydacznego. Podług zapisu in anno 1630 feria 4-ta ante festum Beatae Mariae Virginis na urzędzie radzieckim Lwowskim przez pana Jana Affendyka y małżąki iego

zeznanego f. 2091, na dobrach onych assecurowane, temuż cerkwie pomionej bractwie, iako y kontrakt z p. Piotrem Affendykiem a bractwem wzglendem prowiziei, od takowey summy przychodzoney, d. 10 februarii anno 1655 postanowionej opiera, ale przez imci pana Piotra Affendika zniesiony na insze dobra. Od tey summy prowizia po f. 8 od sta złotych, facit in summa na rok zupełny f. 160. Distributa tey prowiziei na vivende szkoły Ruskiei, szpitala, iako się y chorych w teiże szkole supplementować y ratować...

4-to. Legacia pana Irzego y Xieni Popowiczow małżaków. Summa złotych sześćset przez pana Ierzego Popowicza y Xieni małżaków wedle zapisow roku 1641 feria secta pridie festi ś. Laurentii na domie y gruncie przed bramo Krakowską, na przedmieściu z prowizią teiże cerkwie bractwa assecurowana. In locum provisionis czynsz roczny po f. 50 a possessore domu tegoż bierze się. Tych distrybuta na opatrzenie szpitala u ś. Onofrego y na ich vivende.

5-to. Legacia nieboszczyka pana Michała Aloizego. Nieboszczyk pan Michał Aloizy testamentem swoim za dusze legował f. 1000, iako testament w sobie w aktach radzieckich feria 4-ta intra octavas s. s. Corporis Chrysti 1645 zapisany obnavia, tak do cerkwie brackiei Lwowskiej, iako y do ś. Onofrego partitim prowizią z dobr tegoż nieboszczyka od tey summy pochodzącą, płacić, naczynając panow braci executorami do tey summy, od ktorey summy prowizia roczna dochodzić powinna po f. 80 od tysiąca złotych. Distributa prowiziei od tei summy: oycom duchownym miejsca tego f. 8, oycom duchownym do ś. Onofrego f. 8, do szkoły na legominy f. 28, do szpitala ś. Onofrego na legomine f. 28, do manasteru Krechowskiego f. 8. Summa f. 80.

6-to. Legacia nieboszczyka p. p. Langiszow małżaków. Pułtora tysiąca złotych nieboszczyk pan Gabriel Langisz z p. małżaką swoją do teyże cerkwie legowali bractwu, wprzody przez nieboszczyka Manuolego Giorgowicza y brata iego Gabryela, iako zapis w aktach

radzieckich Lwowskich sabbatho pridie festi Visitationis B. V. Mariae 1655 zeznany opiewa, która summa f. 1500 nieboszczyk pan Mathiasz Fedorowicz z małżoną swoją, kupując kamienice Giorgowiczow, na teyże kamienicy Rohatynowskiej reformował, ex censu remptionali, podług zapisu feria 4-ta pridie festum s. Margarethae virginis anno 1656 ac tandem successorki zakonnice nieboszczyka p. Langisza, corki Cessią, iey summy bractwu cerkwie pomienionej brackiej feria secunda post testum s. Francisci anno 1663 zeznali, aby od tey summy odbierając prowizją f. 120, na pobożne uczynki obracali. Distributa tey prowiziei od summy: oycom duchownym miejskim f. 30, oycom duchownym ś. Onophrego f. 30, do szkoły na legumine f. 30, do szpitala na legumine f. 30. Summa f. 120.

7-mo. Legacia paniey Pelagiey Langiszowey. Nieboszka pani Pelagia Langiszowa testamentem swoim, do akt radzieckich Lwowskich sabbatho post festum s. Lucae evangelistae anno 1661 podanym, kram bogaty odkazała temuż bractwu, aby z czynszu tegoż kramu oliwe dodaną obracano. Distributa takowa: dwie lampy oliwne, iedna przed carskimi drzwiami, druga nad grobem nieboszczykowskim swicące, każdej uroczystości za dusze zmarłych testatorów goreią.

8-vo. Legacia p. Basilego Hrehorowicza. Nieboszczyk pan Basily Hrehorowicz, mieszczanin Lwowski, testamentem swoim do akt radzieckich Lwowskich die Dominica post festum s. Petri in vinculis anno 1663 nadany, summe złotych 1000 bractwu legował inscribando summa super bonis sui, od ktorei summy iść powinna y dochodzić po f. 80 quot annis. Ta summa jest w ręku ich mościow panow assessorow, tylkośmy wzięli od pana Bogdana, odliczając pieniądze insze należyte złotych 125. Distributa takowa tey summy: oycom duchownymw mieskim f. 20, oycom duchownym ś. Onofrego f. 20, do szkoły Ruskiej na legumine f. 20, do szpitala s. Onofrego f. 20. Summa f. 80.

9-vo. Legacia pana Wasila Leonowicza. Nieboszczyk pan Wasili Leonowicz alias Krassowski testamentem swoim, ad acta officii consularis podanym Leopoli feria 4-ta pridie festi decolationis s. Iohannis Babtistae 1669, legował połowice kamienicy, prokopowiczowskiej nazwaney, w rynku stojącej, y kram w teyże kamienicy bogaty propriis operibus et orationibus legował iuxta obloquentiam te goż testamantu. Distributa zaś z tych części takowa być powinna: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala ś. Onofrego f. 15, na oliwe do lampy w ołtarzu nad prestołem wiszącej f. 10, do manastyru skickiego duchownym f. 10 Do manastyru Krechowieckiego f. 10, zostaiącym f. 5. Summa f. 85.

10-mo. Legacia pana Jana Wasilewicza. Pan Jan Wasilewicz inscribit in vim debiti f. 1000 sub acta Leopoli feria secunda postridie Dominica Reminiscere 1674 anno, iecit super bonis suis haereditariis, to iest na sklepiku alias kramiku sławetney Maryannie Hrehorowiczowej, matce swojej, która potym testamentem swoim bractwu cerkwie Успенія Прzenaświętszej Panny legowała tenże kramik pro anima sua et piis ecclesiae operibus, z ktorego proventu takowa distributa: oycom duchownym mieskim f. 10, oycom duchownym do manastyru ś. Onofrego f. 10, do szkoły na legumine f. 15, do szpitala na legumine f. 10, residuitas na oprawe, na podatki, na ratusz.

11-mo. Legacia Michała Sloski. Nieboszczyk pan Michał Sloska testamentem na pismie 1500 f. nie iest podano, atoli iednak successores po śmierci iego sami licite fassi, że pułtora tysiąca f. bractwu miesca tego legował, y za rok ieden 1671 prowizją wypłacili ciż successores, więcey iuż nie wypłacili do dnia y czasu terazniejszego.

12-mo. Legacia pana Jana Mazarakiego. Legacia nieboszczyka pana Jana Mazarakiego na kamienicy bilduzynskiej, vigore debiti sui liquidi w summie dwóch tysięcy złotych polskich lucrutum, kto-

re per processum lucravit, o czym officiosa intromissio in bona praedicta świadczy, bractwu temu pro piis operibus dana, od ktorej possessor tej kamienicy quot annis płacić powinien f. 120. Distributa takowa tej summy: świce woskowe wielkie przed dwoma obrazami namiesnymi, oliwa do lampy nad grobem.

13-mo. Legacia druga pana Jana Mazarakiego. Tegoż nieboszczyka pana Jana Mazarakiego legatij dwie, iedna roku 1670 d. 11 iulii na złotych tysiąc, druga totidem f. 1000, iuż po śmierci nieboszczyka ex ordinatione et dispositione iaśnie przewielebnego iego mości episcopa Lwowskiego naznaczona y oddana bractwu cerkwie Przenaświętszej Panny na kaznodzieie miesca tego legowane.

14-to. Legacia Matyaszowska. Legacia Matyaszowska na kamienicy theophilowskiej bractwu cerkwie teize na pułtora tysiąca należy ad vindicationem podług zapisu in actis consularis Leopoliensibus sabbatho pridie Dominicae Ramis Palmarum 1666 przez Anne Theophilowiczowne, niegdy pana Romana Strzeleckiego małżankę, confraternitati legowana, taż eidem confraternitati bona sua vendit, ktorej vendiciey actus Leopoli feria 4-ta post festum s. Petri in vinculis anno 1612 iest authenticzny, od tej tedy summy prowizja czyni f. 120. Distributa od tej summy: oycom duchownym mieskim f. 17. 22 $\frac{1}{2}$, oycom duchownym do ś. Onofrego f. 17. 22 $\frac{1}{2}$, oycom duchownym do manastynu Krechowskiego f. 35, residuitas na oprawe, podatki teyż kamienicy.

15-to. Legacia s. p. imci pana Stephana Lawryszewicza, brata naszego, przez imci pana Mikołaja Krassowskiego oddana f. 5000. Salwa vindicatione ich mościow panow successorow.

Anno Domini 1690, d. 20 aprilis. Notata praetensij brackich stawropigialnych do ich mościow panow successorow ¹⁾ świętey pa-

---

¹⁾ Противъ слова „successorow“ поставлена помѣта NB.

mienci imci pana Jana Mazarackiego, na ten czas starszego brata naszego, congregatiei wniebowzięcia Naświętszy Panny będącego, pozostałych rzeczy brackich, w domu iego mości znajdujących się, po śmierci iego mości: oddano № 1 xiega in folio Nikifor łacinski, iest ręko własno nieboszczyka napisany w bibliotece. Oddano 1 trefołoy, imci pan Kurtowicz powiada, że sam odniósł do iego mości. Oddano 1 słuźebnik, co obiecano było iego mości oycu episkopowi Przemyskiemu darować. Oddano 1 reiestr kontraktow z drukarzem y inne rozne scripta w tym zuaidniące się. Oddano 1 blankiet z pieczęcio bracko y z podpisami roznych ich mościow. Oddano . . . . . rozne na papirach opisane, należące do congregatiei. Oddano . . . . . rozne, ktore należeli do congregatiei. Oddano listy rozne od roznych szlachetnych, wielmożnych oycow duchownych y z manastyrow do nas supplikuiących. Pienędzy złotych 1300, wziętych z legatiei świętej pamięci imci pana Korniakta, fundatora naszego, wydane przez ręce imci pana Stefana Lawryszewicza z sklepu, na ten czas leżących pieniędzy u iego mości, gdy z Żółkwie przywieziono przez pana Stefana, Semionowego syna, odebranych, znaleźli się, że ich iako panu Jakubowi Lawryszewiczowi.... Nie oddano za 30 razy podzwünnego studentom, a f. 2, czyni f. 60. Nie oddano za 135 kup gontuw, a gr. 18, co wzioł nieboszczyk od ś. Onofrego z manastyru, przez pana Cypryana zapłacone z brackich pieniędzy f. 81.

My niżej na podpisie mianowani odebraliśmy z rąk iego mości pana H. H. prowisią od originalney summy dwóch tysięcy złotych polskich Sahaidaczego, pana Theodora Kurtego abligowaną, przez iego mości do wystarczenia assecurowaną, na ktorej summy prowizią należytą ab anno 1690 a die 7-ma augusti ad annum 1695 za pięć lat a centum per 7 iuxta obloquentiam inscriptionis eiusdem Sahaidaczego 700 f. polskich odliczyliśmy et ad cassam publicam zupełnie odebraliśmy, de qua provisione persoluta cała confraternia cerkwie Lwowskiey mieskiei Zasnienia Naś. Panny tegoż iego mości et eius successores ab onere provisionis persolutae wiecznemi cza-

sy kwituie we Lwowie. In hoc ¹⁾ plantationis libro folio 36 a tergo sub anno 1690, d. 15 augusti znayduią się f. 2000 Sahaydacznego na kamienicy kurtowiczowskiej ²⁾, którą summe przeioł imci pan Papara y płacił prowizyą bratstwu, ut patet folio 61 a tergo ab ultima quietatione ³⁾.

Открытый листъ братства къ таможеннымъ чиновникамъ относительно освобожденія отъ разныхъ дорожныхъ сборовъ бумаги, вывозимой имъ изъ Дании для печатанія церковныхъ книгъ.

Bractwo Stawropigialne ritus graeci przy cerkwie wniebowzięcia Panny Mariey w mieście Lwowie uprzywilegowane.

Wszem wobec y kożdemu z osobna, komukolwiek by o tym wiedzieć nalażało, a osobliwie ich mościom panom administratorom cełł iego królewskiej mości pana naszego miłościwego y Rzeczypospolitei, iako też onych vicesgerentibus, succoletorum, pisarzom y strażnikom wszelkim na komorach y przykomorkach zostaiącym, przy zaleceniu uniżonych usług naszych do wiadomości donosim, iż ab antiquo gaudet tą wolnością bractwo nasze, które tot diplomatibus per constitutiones regni approbatis stwierdzone będąc, cultum Dei promovet przy cerkwie tey, w ktorey tak za maiestat pański iego krolewskiej mości, iako całej Rzeczypospolitey y rycerstwa, tudzież wszystkich dobrodzieiow, ustawiczna nie ustaie ofiara, yż w tym ma osobliwy respekt y ich mościow panow administratorow cełł od naszych miłościwych panow, że zawżdy na potrzebe papir do drukarnie oney należącey, bez żadnych exactij wolno przepuszczany bywa, bowiem te xięgi, które się drukuią w drukarni na miejscu tym, nie na żaden iaki zysk prywatny, ale dla pomnożenia chwały Bożej, dla poratowania ubogich zakonników, opatrzenia studentow, pauperow,

---

¹⁾ Передъ словами: „In hoc“ поставлена помѣта NB.

²⁾ См. 223 стр. настоящаго приложенія.

³⁾ Тамъ-же стр. 266.

iako też w szpitalach ołomnych, ęerkwie świętey oprawe, świce y inne tym podobne expensa (inszego funduszu nie mając)¹⁾ obraca się, co że y teraz po wielmożnościach, naszych miłościwych panach, uznamy nie wątpiąc, prosiemy, aby papier, który się z Gdańska na statkach sprowadzać będzie, wolno przepuszczony był, Patronka zaś miesca tego stokrotnie u majestatu Syna Swego interpositio Swoią wielmożnym naszym miłościwym panom retribuet, a my przy ustawicznym duchowieństwa modłach zasługiwać obligamur. A dla lepszey wiary y wagi przy podpisie pana brata starszego pieczęć bracką przycisnąć rozkazaliśmy. Działo się we Lwowie d. 20 aprilis, anno 1690.

Библиотека Оссолинскихъ, каталогъ рукописей, № 2125.

---

¹⁾ Въ подлиннике въ скобки.

Примѣч. Напечатанные выше братскіе протоколы засѣданій съ 1686—1725 гг. писаны въ тетради, въ листъ, на 133 листахъ.

6. Записи, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ 1662—1723 гг.

Рок(у) Бож(ія) 1662, мѣсяца іюля дня ѿ друкариѣ братскои, и реієстръ, и інвентаръ, яко ся друкарня отдала пану Димитрию Кулчыцкому и пану Семену Ставницкому.

Рок(у) ¹⁾ Бож(ія) ѿѡхъв, дня ѡ мая затыгнули и прыняли ппанове братия кгѣсера на имя п. Димитрия Кулчыцкого, напруд для переллятя лѣтеръ, которому отдали матерьи цанковой каменій № 21, а тая лѣтера зторговалася з выш помененымъ от камня лѣтеры іевангелскои по з. 7, а псалтырнои по з. 5. Отдает теды переллятую лѣтеру трефолойную дня ѿ іюля, вагою тоеюж, яко от нас одобрал, № каменій 18, рахуючы ему заплату от камня по зл. 7, facit з. 126. Item дня ѿї іюля отдал п. Димитрій з лѣтер преллятых дефектовых лѣтеру псалтырную переллятую № камѣнь 1 (по) з. 5, facit з. 5, а реста zostала пры пану Димитру еще матерьи каменій № 3.

Дня ѿ октоврѣя п. Димитрій отдал переллятых лѣтер псалтырных каменій № 2 и фунтов 14, facit а з. 5 од kamienia з. 12, gr. 15. Рахунок от работы кгѣсерскои так лѣтер трефолойных, яко и псалтырныхъ in summa прыходит зл. 143, gr. 15.

Тогож часу, и дня, и мѣсяца іюля, и року, пану Димитрию, яко кгосподару и типографу отдают ппанове братия до рукъ братскую друкарню з інвентаромъ, яко мѣновите: псалтирного писма напрудъ отдали вагою каменій № 12 и фунтовъ 11, item тогож писма псалтирного каменій № 3, item іевангелского писма каменій № 15, item фрагментовъ каменій № 11, item розного мапкаменту каменій № 1, item спация № 1, item квадраты трефолойные

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или ТТ. № consig. 474. „Счеты типографскіи и контрактъ межн типографомъ Димитріємъ Кульчицкимъ съ Кракова и Семеномъ Ставницкимъ съ одной, а братствомъ съ другой стороны, за 1662—1663 гг.“, стр. 1—9, 11—13.

каменей № 1, item версалы іевангелскѣе з шафами каменей № 1, item лѣтеры, поволятые пред тым, такъ псалтырные, яко и іевангелскѣе з лишкою желѣзною, в которой лыжцѣ есть матерья стопленая оловяная, каменей № 5, item квадраты трефолойные, тых есть фунтовъ 17, item шыхть 3 розных квадратовъ, item прас 2 зе вшысткѣм готовых до работы, item праса 1 новая, есть до ней шруба и тигел спѣжовый, item тигел 1 оловяный, item рам 3 желѣзных до прасы, item рамок 6 желѣзныхъ, а семая злая пановъ одна до умываня формъ. Банѣ 2 мѣдяных до покосту и друсляк желѣзный до покосту. Item розные желѣзные начыня друкарскѣе. Item камень до тертя цинобру. Item 2 образы локтевые: Святая Богородица и святой Димитрій. Шкатула дсревяная з шуфлядами, то есть в трох шуфлядах есть фѣгуръ рѣзанных розных № 85. Item в трох шуфлядах лѣтер рѣзанных фліорезованных розных, и великѣх, и малых, и словъ, и пралозов, полно наложеныхъ. Item шуфляда одина, в той полно словъ наложеных. Item шуфляда одина, в той полно фѣгур, пралоз, лоз etc. etc. etc... Item еще одина остатняя шуфляда з розными фѣгурами и пралозами, тых всѣх шуфляд № 9. Таблиц рѣзанных розных аркушовой мѣры № 22. Item розных при том фѣгур, и малых, и великѣх з фортами и гербами. Item скрыня старынная.

Отдавшы теды пану Димитрію Кулчыцкому друкарню братскую з тым помененым инвентаромъ, постановили выдруковати по пул таборку 2 книжочцѣ ин октаво, то есть кграматичку и часовничокъ, по штукъ № 600 кграмматичек, а часовничков № 600 на своем паперу, то есть братском, на которые и паперу отдали беллѣй 3 и рыз 2, лѣберъ 4, а выдруковати таковым контрактом и кондиціями мает: ппанове братство на тыжден мают давати на страву з челядю п. Демитрію по зол. 3, item челяди, зицером на тыжден по зол. 3, то есть пул талера мыта, а пул талера за прыкладкѣ. Item тии зас, що пилками надают чорнило, по зол. 1, а по золотому за прыкладкѣ, то есть по зл. 2. Телко самому магѣстрови респекту працѣ и вшелкого дозору и порядку в друкарнѣ, и абы

таковые экземпляры оба: кграмматику и часовникъ выдал без дефектовъ, поступили на своем паперу кграмматичокъ № 50, а часовничковъ также № 50.

Зачал въ имя Господне друковати в субботу, мѣсяца іюля дня ѿї, в ден святыя Макрыны, а скончыти обедал и постановил отдати, так кграмматычку, яко и часовникъ, за недѣл ѿ, на ден ѿї августа.

Pan Matiasz dał p. Dimitrowi matrices trepholoine w materek № 63, wersaly tegoż pisma trepholoinego № 38, nie dostaie trzech liter: ѿ, з, ж; papirkow 3, accentow per alfabet № 39, instrument cały do tegoż pisma należący. Item matryces psalterne odebrał papirkow 3, w których iest sztuk 126 троѣстои азбукъ меншей и болшей. Киярна до инструменту штукъ 4.

Року Бож(іа) 1662, дня ѿ октоврыя одобралисмо от п. Димитрия кграмматичокъ подлугъ постановления № штукъ 600 сполна. Item тогож часу часовничковъ одобралисмо штукъ № 600 цалых ведлугъ его слюбования без дефектовъ.

Паперу рахунок такѣй: в каждую кграмматичку вышло аркушый № 5, теды рыз чинит № 6; item в каждый часовник по аркушый № 16, теды чинит рыз № 19 и лѣбер 4, item на прыкладкѣ магѣстрови 50 кграмматичок также по 5 аркушовъ, в одну чинит $\frac{1}{2}$ рызы, item томуж прыкладных часовниковъ 50, а паперу на одинъ по аркушовъ 16, чинит $1\frac{1}{2}$ рызы и лѣберъ двѣ, item 5 кграм(матичекъ) на росходы и дефекта паперу лѣбрь 1, item 5 часовниковъ также на росходы и дефекта лѣберъ $3\frac{1}{2}$. Сумма всего паперу вышло на тую роботу выжеи выписаную, яко выжеи стоит, рызъ № $27\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{2}$ лѣбры, ресту паперу отдал нам, позостало рызъ 3, то бел 3 и пул рызы и пул лѣбры, а зостал винен нам п. Димитръ еще паперу рыз пулторы чад рахунокъ и лѣбер $2\frac{1}{2}$.

Панъ Василий Леоновичъ выдал на тую работу подробну пану Димитрию такъ на челяд, яко и на страву зл. 115, а пану Димитрию прыходит з челядю зл. 102, надто забрал зл. 13. Item од

того рахунку, що от пана Матияша тежъ брал на кѣсерскую роботу, то ієсть на лѣтеру трефолойную и псалтырную, теды надто: зостал нам випен зл. 22¹/₂. Теды съ обох рахунковъ зостаєть намъ in summa зл. 35¹/₂, а зас особно завѣсилисмо зл. 10, которых п. Димитрій п. Василю не признает, и так суспенса аж собѣ признаєть, а з особна п. Димитрій зостал нам паперу з рахунку папєроваго полторы рызы паперу—1¹/₂. О тож тераз юж п. Василій Леоновичъ зезнал, же тые зл. 10 истинно пры п. Димитрію, и юж цале реста зостаєть пры п. Димитрію нам от обох рахунковъ зл. 45¹/₂.

В нед(ѣлю) ѿ по Святым Духу, мѣсяца октобрыя дня ѿ, братия, одобравшы часовник и кграмматяку, отаксовали часовникъ в секстернахъ продавати по грош. 24, кграмматичку также в секстернахъ по грош. 12.

Отдали ппанове братия п. Стефану Лаврышовичу часовниковъ в секстермахъ № 100, item кграмматикъ в секстернахъ № 50, item п. Семенови, зицерови, друкареви, дали наборгъ кграмматичокъ № 6 томуж часовниковъ № 5.

Року Божию 1887, мѣсяца фєвраля дня 1, станул контрактъ зуполный межы ппаны братиями братства мѣского Лвовскаго Успения Пресвятыя Богородица, а типографами: на имя п. Димитрым Кулчыцкѣмъ и п. Симеономъ Ставницкѣм, затыгненными до нашей друкарнѣ братской на выдрукованя книги церковной триоди цвѣтной слово в слово, подлугъ отданого екзепляра, № 800 сполна без ерроровъ и вшелкѣх дефектовъ. Теды тот контрактъ, постановившы з кондициями нижеи описаными, выразне выражаютъ для досыт учиненя: Напрод отдают ппанове братство друкарню цалую вышъ вышмѣнованымъ ппаномъ друкаромъ з лѣтерами розными, прассами, фѣгурами также розными и вшелкѣмъ друкарскѣмъ дѣломъ, ведлугъ инвентаря, праве цалую друкарню и ея инвентар, а туо книгу—трыод зторговали и постановили по золотых два кождую ппанове братство, кгда выйде, дастъ Богъ, з друку, яко ся выжеи выразио, без жадных дефектовъ платити ппаномъ типографомъ. А маюť туо книгу выдруковати своимъ всѣмъ коштомъ и накладом, такъ цинобром, чернилом,

челядю пишною, трезвою, спокойною и пѣцъ не вакающею, и вшелкѣми коштунками великими и дробными, а на паперѣ власномъ братскомъ, ппанове типографове, такъ п. Дмитръ Кулчыцкѣй, яко и п. Семенъ Ставницкѣй, облѣгуючыся сполною рукою одинъ за другого и одинъ за все; а що теж отберуть от ппановъ братства, мѣновите цинобру, смолы, ирхѣ, олѣю и иной материи до друкованя книгъ, повинни то все принять в рахунку ппаномъ братству. Ппанове типографове готовых теж грошей не повинни забирати продъ, анѣ о них докучати, телко ведлугъ работы выдрукованя арѣкушовъ и увагою рахунковою ппановъ братіи и часами таковыми, жесбы бели ппанове братство беспечны и абы беспечнѣй и чулѣй и спѣшнѣй друковалася тая книга вышъ контрактованая без жадной шкоды и забирания суммы братской. На тот теды контрактъ и роботу на початку одобрали ад раціономъ контракту ппанове типографове вышъ мѣнованыи злотых сто и пятьдесятъ, прыкладку теж собѣ вымовили и для челяди на своем паперѣ и всемъ коштом своимъ шестьдесятъ, венцѣй пѣцъ, которые то прыкладкѣ обещують и новинни будутъ ппаномъ братству назычати слушною и з одною цѣною, отдавши книгу пристойне подлугъ контракту описаного. Тот теды контрактъ вышъ мѣнованный змоцняють на обѣ сторонѣ mocno для досыт учыненя подписами рукъ своихъ власныхъ. Дат во Львовѣ року Божия 1828, мѣсяца февраля дня 15. Симеонъ Ставницкѣй и Дмитрій Колчыцкѣй, типографове, (мани) propria.

А же п. Дмитрій Колчыцкѣй не додержалъ намъ спокойного захованя в друкарни, яко ся годило и яко ся контрактомъ облѣговалъ, такъ теж и малжонка его, теды братство, не хотячи таковыхъ выступковъ в друкарни мѣти нечестныхъ, але рачей чесные и спокойные, осудили дискретный прятельскій способъ на выжей помененного таковой, на который позволил и своею рукою подписался згодливе, которой то его субмѣсиѣ копѣя слово в слово вписаная: *Ja niżej podpisany wiadomo czynię tem pisaniem moim, iż ich mosciow ppanow bracy bractwo cerkwie mieiskiey Lwowskiey dobrodzieiow moich i prowizorow drukarnie ich*

brackiey, z ktoremi kontrakt postanowiłem spolnie z companem moim, drukarzem panem Semeonom Stannickim, na wydrukowanie xięgi triodi kwitney, obraziłem po kilka razy obrazliwie i szkodliwie, co mnie nie należało, ani sie godziło, ktore to moje nieobyczajne urazy i szkodliwe uwagą swoją discretną mnie wybaczyli, a to naibarziey respectem, żem te errory podczas podpity furiose ureiował. Obliguie sie tedy ppanom wyżey mianowanemu bractwu od dnia dzisieyszego żadnym sposobem takowych występkow nie czynić, ani urażać pod zakładem i utraceniem tego mego contractu na moje strone służącego, ale raczey, ieżeli bym smiał tak errować, tedy wyrzekam sie i odstęmpuie tey moiey conditiei contractowej i żadney praetensiei sobie nie ostawuie, telko in toto mam ex nunc ustąpić z drukarnie, przytem i strony odliwania liter, na ich gruncie i w ich drukarni nikomu obcemu liter bez consensu ppanow braci nie mam podeymować sie odlewać, telko samemu bractwu, gdyż osobliwie na to giserstwo iestem zaciągniony sumptem ppanow bractwa. Na co dla lepszey wiary i pewności te obligatią i submissią daną ręką moią własną podpisuie. Dat w drukarnie 18 iuly, anno 1663. Dimitr Kolczycki, tipograph, manu propria. (1)

A(nno) (2) 1671, die 2 drukarnia iuly veteris. Ми Стефан Лавришевичъ, Семеон Лавришевичъ и Яковъ Павловичъ, бивши депутаты зъ посродку ппановъ братии на одебрання и ревѣдованя друкарнѣ, которуюсмо отобрали такъ, яко нижеи описуется: напродѣ отобралисмо на друкарнѣ въ скринкахъ чотирнасту, въ дощкахъ двадцати трехъ, ин сумъма каменей сто шестидесят и пят. Лѣтеръ мосюндзовихъ з друкарни купленои Слюзъдиной № 77. Лѣтеръ.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 974.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 957, или I. № cons'g 442. «Друкарнѣ ресстръ» съ 1671—1680 гг., стр. 163—165, 167—170.

оловянихъ ценковихъ з друкарнѣ тоежъ № 49. Вѣнѣкеяковъ № 5, молотковъ рамовихъ № 2, долотко(въ) № 1, szruba до шрубованя прас одина, бани № 2, tygiel y drag до праси ин матрию, корба, возокъ деревяний, ложка зелѣзная, которую отдали до виляня лѣтеръ Vѣсаревѣ, шинъ зелѣзныхъ № 4, шуфелъ № 18, деиловъ № 2, меншихъ деиловъ № 1, рамъ № 8, прасъ добрыхъ № 3, а одина праса чатвертая попѣсованая, фуртъ розныхъ № 15, таблицъ пулъ-аркушовихъ зъ евангелистами № 12, таблицъ аркушовихъ swiatych № 14, tablic аркушовихъ колѣдриковыхъ № 2, таблицъ гербовихъ розныхъ № 10, Деисусовъ требниковихъ № 2, пралозовъ розныхъ № 95, tablic, табличокъ № 124, рамъ желѣзныхъ № 4, item № 1 меньшая, предословий № 303, лѣтеръ велких, на деревѣ рѣзанихъ, № 334, то все остает в гмаху тамѣтомъ, где друкарня. Item знову особливе в гмахъ тихъ, где книги увязаніе подѣ бѣблѣотекою, остаются зъ купленои друкарнѣ отъ небожчика Слюзкѣ потомѣковъ, отважилисмо в осмнасту скринкахъ на троухъ дощкахъ, единой шуфлѣ и дѣжѣце, которыхъ лѣтеръ зовѣсѣмъ важило каменей № 91, фунтовъ 27¹/₂. Item въ шести фуртахъ деревянихъ лѣтеръ неразбиранихъ, такъже лѣтеръ версальнихъ остаток, важило тое все камѣнь одинъ. Item предословий ризалих на деревѣ № 65, item пралозовъ на држевѣ ризанихъ № 20, item табличокъ зъ фѣгурами розныхъ № 14, item пулъаркушовихъ № 5, то ест чотирохъ евангелистовъ и пятая Павла св., item таблица гербовая одина.

З тоеи же друкарнѣ, купленои отъ сукцессоровъ небожчика Слюзѣки, особливе отдалося на виробленя зепсованихъ лѣтеръ, на лѣтерѣ трефолойние, каменей пятьдесят и фунтовъ полъ одинайцѣта, и олова доложили каменей двайцѣт, зъ которыхъ лѣтеръ и олова данаго отобралисмо лѣтеръ нововилянихъ каменей № 58, фунтовъ двайцѣт. Item проху отешлого каменей 12. Item особливе давнихъ лѣтеръ евангелскихъ камени осмъ и фунтовъ два, которые въ склепе били п. Ляшковского давно виляние.

Отдобралисмо от п. Воицѣха квадрату и пулъферетиковъ каменей чотири и фунтовъ пятнайцѣт. Крецу отдалъ фунтовъ двайцѣт и шест.

[In nomine Domini 1674, 8—bris 30 novi calendarii, od p. Affendukowey bez bytnosci pana małżonka iey, gdy był w zastawie w Kamięcu, odebralismy Szahaydacznego legacij ad rationem za przeszłe lata do porachowania z. 200.

Sit nomen Domini benedictionem in secundum seculi amen. We Lwowie die 16 iunii n. s., a(nn)o 1677-mo. Memoriale wiele się wydało z wyz pomienioney drukarni p. Semionowi Stawnickiemu, drukarzowi, tak na drukowanie praefacij do euangelii, iako i na innę książki, co day Boże szczęśliwie. Wydanie liter wagą wyż pomienionemu p. Semionowi Stawnickiemu, iak wiele ważyli w skryniach z (s)kryniami, a naprzod: 1-mo skrynia ważyła kamieni № 3, funtow 28¹/₂; 2-do skrynia ważyła kamieni № 5, funtow 17; 3-tio skrynia ważyła kamieni № 6, 4-to skrynia ważyła kamieni № 9, funtow 28¹/₂; 5-to skrynia ważyła kamieni № 4, funtow 1¹/₂; 6-to skrynia ważyła kamieni № 2, funtow.. Tablice w korunnach ważyli: 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 11; 3 deszczek ważyli kamieni № 5, funtow 8; 3 deszczek ważyli kamieni № 4, funtow 25, 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow 22¹/₂; 1 deszczka ważyła kamieni № 2, funtow 2. In summa kamieni № 54, funtow 3.

Item wydało się z teyże drukarni furt dwie, obrazow cztery, wersałow trzy wielkich drewnianych, tytułow dwa, słowo iedne, winkielaki dwa do sadzenia, szufel pięć, młotek ieden, klucz do szrubowania prasy, kocow do spania cztery dla czeladzy, gombka iedna, lyszka iedna od pokoslu, bania iedna, *uniwersał władyczy w literach w pressie*.

A(nn)o 1680, die 7 iulii veteris, we Lwowie odebralismy te drukarny od p. Semiona Stawnickiego, typografa, która ważyła wo 8 skrzyniach y osmu deszczkach, tedy telko odważyliśmy lab 49, funtow 19¹/₂, nie dostaie lab 1, funtow 13¹/₂, suspensa do ich m(ościow) p(ano)w wszystkich pp. bracy] (1).

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то въ подлинникѣ зачеркнуто.

A(nn)o 1680, die 8-vi iulii. Господи благослови! Wydalismy na rabote wydrukowania słuźebnika liter my bracia: Semion Lawrysze- wicz y Jakob, Mikołay Krassowsky, na mieyscu pana rodzica swego- Eustaphi z pod ratusza, Kiprian Kisilnicky, naprzod liter psaltry- nych we czterech skrzynkach y 4 deszczkaeh lab 25, funtow 14; item euangelских liter wielkich początkowych № 70, item die 13 iulij liter euangelских do druku we trzech skrzynkach ważyło lab 20, funtow 20, było między tymi literami kwadratow funtow pięc- dziesiąt y pułszosta, żeby pamiętać napotym, yżby nie było trud- nosci drukarzowi przy odbieraniu, da Pan Bog, po skonczeniu ro- boty drukarny, item liter drzewianych rznientych wielkich № 73, № 3 obrazki sw. Basilego, s. Hrehorego, s. Jana Złotoustego, № 1 obraz figura na wsenoszcznym poświęcenia chlebu y wina, № 3 prałozy, № 3 konie figurne, № 3 predosłowiow, № 1 furta. Сyme- онъ Ставницькій, друкар. (1).

Господи благослови! A(nn)o 1681, die 16 iuny przy nas Semi- onu y Jakubie Lawryszewiczach, Kiprianie Kisilnickim, Eustafii Giergowiczu, Piotru Kortewiczu odważyło sie panu Semionu, typo- grafu, na wydrokuwanie trebnika liter, iako niżej: litery psaltryne, naprzod we dwu skrzynkach psaltrynego pisma odważyło sie kamieny № 13, funtow 20, liter swabuchier y drobnych, item w skrzynce iedney 4 deszczce y szyflych 2, kamieny № 11, funtow 2; item szyflu kwadratu lab 1, item liter euangielskich początkowych № 70, item liter drzewianych wielkich № 77, item prałozow koncawych drzewianych № 2, item obraz 1 s. Jana Chrysostoma, item z gma- chu, gdzie sessia, liter funtow № 3; liniey mosiędznych № 35 y dwie mały kwiatki, figur obrazkow do trebnika należących № 5 drzewia- nych, item № 2 figurki mnieysze, item № 1 figurki na koniec, liter wielkich drzewianych rznientych № 21, item № 1 tabliczka riezana z literami paczątkowymy, poslidowanie, item № 2 tablicy dla czela- dzi na wyrobienie holdryn, item 1 rama żelazna do prasy z szru-

---

¹⁾ Весь этотъ отдѣлъ въ подлинникѣ зачеркнутъ.

bami, item 2 funty liter drobnych, ktore od p. Semiona odebrał, te wszystkie są przy nim w drukarnie.

A(nn)o 1683, die 13 ianuary wpisuje się w ten rejestr, wiele liter się oddało drobnych kamieny na wydrukowanie modlitewek z ekzemplarza Kiiowskiego, ktore to litery ia Jakub y p. Semion Lawryszewicz wydaly y odważyli, iako niżej: in primis № 45 liter wielkich początkowych, w kwiatky rznętych, bez wagi, telko likiem; item № 4 takowych, że na drzewnie rznętych, item № 4 mosiądzowych większych, od tych także rznętych, furtka drzewniana № 1, item № 2 figlow rzezanych na drzewie, item we dwu skrzynkach modlitwenego pisma większego odważyło się kamieny № 8, funtow 8; item cale drobnego pisma samego, ktore sie zowie naymnieyszym, odważyło się we dwu skrzynkach kamieny 6, funtow 7¹/₂. Te tedy pismo y drugie, po drugiey stronie tey karty wyrażone, ktore sie na trebniki wydało, potrzeba będzie, da Pan Bóg, odszukać za skonczeniem modlitewek wydrukowania ⁽¹⁾.

Distributia na drukarnio ⁽²⁾ in anno 1677, die 19 may.—Die 21 may dałem na zadatek wydrukowania praefacij do ewangiely od rzyzy po z. 5 panu Semionowi Stawnickiemu—z. 20. Żydowi z Rawy na papir, ktory położył w sklepie u p. Laszkowskiey ryz 19 a z. 3, dałem ad rationem z. 50, od i. m. oyca metropolity przywieziono belly 4 a z. 46, dałem telko na to z. 100. Die 26 iuly panu Semionowi Stawnickiemu dopłaciłem za wydrukowanie ewangielskich praefacij ryz 14 a z. 5, potrąciwszy zadatek z. 20, dałem z. 50. 12 iuly żydowi za papir rawsky ryz 20—z. 70. Papiru ryz 14 a z. 9 panu Hrehoremu trzeba zapłacić, ktory papir wzięło się na wydrukowanie praefacij, suspensa do ich mosciow samych pp. bracy.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 957.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 991, или X. № consig. 454; стр. 21, 23, 25 и 27.

Die 18 octobris za wydrukowanie czasosłowow 1998 a gr. 5—z. 333, od rewidowania, wiązania, sznurki do tych czasowniczkow—z. 5.

Die 11 x-bris wydało się anno 1678 za papier na psaltery, który papier iest w sklepie, gdzie się xięgi przedaią, ryz wszystkich № 47, belly 4, za niego summy z. 397.

Die 10 x-bris, anno 1677 panu Jerzemu Korędowiczowi, dozorecy drukarni, ktoremu ich mość obiecali dać tak za czasowniczki, iako też y psaltery z. 100, a to wsiemu dało się z. 130.

Die 4 ianuary, kiedy sie posłało (w roku) 1678 pana Skorodęskiego do i. m. oyca metrapolity dla papiru, kiedy sie stało, dało się mu na drogę z. 10.

Die 1-ma february, anno 1679 przyiołem rachunek od paniey Laszkowskiey względem psaltryzy, y za inhibitio oyca władyki nie mogło se dorobić, a ona oddała drukarzowi z. 430.

Pan Korędowicz wydał, iadąc po papier, z. 34, gr. 26, na napraw pras wydał wydatku dozorcę z. 20, gr. 6; za 5 łokcy sukna drukarzowi a z. 8—z. 40. (Summa facit) z. 1696, gr. 2. 'Ο λᾱτος καλᾱ ἔβηται.

Distributia na drukarnie in anno 1679, die 29 maii dało się p. Semionu, drukarzowi, na dodrukowanie psaltryz z. 50. Die 11 iunii za papier ryz 7 bez libry, a z. $6\frac{2}{3}$,—z. 46, die 13 iunii pan: Semionu, tipografu, na robote—z. 50, za deszczke do liter—gr. 24, die 15 iulii p. Semionu, typografu,—z. 50; die 29 iulii p. Simionu, typografu,—z. 30, za papier i. m. oycu metropolicie Winickiemu bell 6 bez puł ryzy, a z. 60,—z. 357, fury wydał pan Piotr Kurtewicz, iadąc po papier, z. 12, gr. 8, die 4 7-bris p. Semionu, typografu,—z. 200, die 24 octobris dozarci drukarni dopłaciło się reszty zasług z. 20, item powrociło się panu Semionowi Lawrysze-wiczowi, co wydał na konsoni, dwa razy posyłaiąc dla papiru do i. m. p. oyca metropolity, z. 10, gr. 20. Latus tey strony facit z. 826, gr. 22.

Anno 1680, die 5 marcy, za papir in anno 1677 ryz 14 die 12 iuly u i. m. p. Hrehorego Rusinowicza na praefacie wydrukowane wzięty, zań dało (się) z. 124.

Die 12 marcii porachowałem sie z drukarzem względem psalterz, ktoremu reszty przychodziło ieszcze z. 290, a że nie dodał psalterz 13, temu telko dopłaciłem z. 148, gr. 12. Psalterz 1987. (Latus facit summe) z. 1099, gr. 4. Ὁ λᾱτος καλᾱ ἔβηκαί.

Distributia drukarnie anno 1680 a die 22 aprilis: na służebnik wyrobienie № 825 po złotemu iednemu (od) xięgi, die 22 aprilis dało się Semionowi na olij z. 20, die 21 iuly dało sie mu z. 80, die 25 octobris dało sie mu z. 100, die 25 novembris—z. 40, die 23 x-bris dało sie z. 60, die 23 ianuary anno 1681—z. 60, die 7 et 25 february dwiema razy a z. 50—z. 100, die 9 marcy—z. 30, die 10 marcy żydowi za niego dało się za 4 funty cynobri z. 22, die 20 marcy tu iuż w sklepiku dałem mu sam ia z. 120, die 11 aprilis dałem drukarzowi przez dzwonika z. 50, die 8 may dałem mu z. 40, die 6 iuny dałem reszty z. 78. (Summa) z. 800. Od rewisiey tych xiąg introligatorowi za prace wydał pan Semion Lawryszewicz z. 11, za 5 funty cynobru, ktory sobie wymowił, a z. 5 1/2,—z. 27, gr. 15, za rozne naprawę iego, iako podał reiestrzyk, to iest komin nowy do sadze, pargamin do pras y inne rzeczy,—z. 22, gr. 15.

Na służebniki papiru kupił i. m. p. Mikołay Mihałowicz y i. m. p. Eustafi, zięc, za te tysiąc pięcset (z.), ktore się im dało w przysłym roku do Rzeszowa na kupno papiru die 25 marcy, tedy takowy dali rechunek: w Rzeszowie kupily y z fury do Lwowa № 9 belli z. 722, gr. 12, item w Jarosławiu belli № 8 z. 580, gr. 15, item we Lwowie belli № 1, ryz 2, funt. 3 z. 97, gr. 3, od powziętey (summy) tedy nazad z. 100, te z. 100, ktore oddaia wzrot, pan Semion Lawryszewicz y ma rozdać według kontraktu czeladzi drukarskiey za przykładki kożdemu według godności y zalecenia typografa. Latus facit z. 870, καλᾱ ἔβηκαί ὁ λᾱτος.

Distributia drukarnie anno 1681, die 14 iuny: na robote trebnikow według kontraktu dałem mu z. 100, co się wymowiło 6 funtow

cynobru, a z. 5 $\frac{1}{2}$, z. 33, za drukarza zapłaciłem za puł funta cynobru z. 2, gr. 22 $\frac{1}{2}$, panu Jakubowi Persingowi od wagi dało się z. 2, gr. 8, a to co sie litery przeważało, item drążnikom, co robili około tego,—z. 1, die 18 iuly dałem p. Semionowi na robote trebnikow z. 100 y z tym, com w wadze dał od smoły kamieni 10; za ryze papiru grubego do prasy na zakładanie—z. 2, gr. 15, za.... żelazną wielko do palenia smoły—z. 2 gr. 6, za blachie na lewyki do xiąg do druku—gr. 11, 9 augusti dałem samemu s tych z. 50, die 26 augusti dałem mu z. 50. Latus summa facit z. 344, gr. 12, szel. 2. Rachunek po robocie y rewisiei tego rejestru: anno 1683, die 24 māj obrachowałem się z drukarzem Semionem, ktoremu do z. 309, gr. 22 $\frac{1}{2}$ dopłaciłem z. 1030 według kontraktu od № 1000 trebnikow a gr. 40, item contentatией czeladzi za przykładki, iako kontrakt,—z. 120, od przywiezienia na te trebniki papiru ładem szafuntow 9, terek 3, a z. 18 currenti, a bona a z. 18, na połowie facit z. 446, od rewisiei trebnikow—z. 12, od wagi liter nazad odbierając—z. 3, gr. 29. Item od roboty modlitewek № 2000, a gr. 8,—z. 533, za papir iego drukarzowi powrociło się z. 49. Summa facit wydania po rachunku pierwszym in summa z. 2193, gr. 29 pana Mazarackiego na wydrukowanie trebnikow y modlitewek. Dobrze latus (1).

Anno (2) Domini 1692, die 30 maii panu Semionowi, drukarzowi, dało sie pierwszym razem ad rationem roboty psaltry in 4-to y gramatyczek z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 14 may panu Semionowi, drukarzowi, gdy oddał robote czasosłowuw in 4-to, dopłaciłem z. 219. Symeon Drukarz m. p. Jeszcze przychodziło się mu z. 84. Die 16 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psaltry in 4-to drugim razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 8 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty psaltry in 4-to trzecim razem z. 150. Symeon Drukarz m. p.

---

¹⁾ Львовскій. Ставропигіальный архивъ, № 991.

²⁾ Львовскій. Ставропигіальный архивъ, № 1012, или ААА. № conig 480, стр. 21—29. Тоже самое находимъ въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Die 29 iulij p. Semionowi, drukarzowi, dopłaciło się reszty do psaltyr in 4-to wydrukowanych y gramatyczek według rachunku z. 396. Symeon Drukarz m. p. (Summa) z. 1045.

Господи благослови зачати и скончити! Die 15 augusti panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw pierwszym razem z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 9 7—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw drugim razem z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 7 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw trzecim razem, na co się pudpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 28 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw czwartym razem, na co się podpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 26 9—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw piuntym razem, na co się podpisuię, yżem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 21 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw szustym razem, na co się pudpisuię, yżem odebrał z. 140. Syweon Drukarz m. p. In summa z. 840. Anno Domini 1693, die 12 ianuary panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw siudmym razem, na co podpisuię się, yżem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10 february panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw usmym razem, na co podpisuię się, zem odebrał czerwonych dziesięć po z. 14, gr. 20, czyni z. 146. Symeon Stawnicki, typograf. Die 10 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dziewiontym razem, na co ia podpisuię się, zem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 25 martii panu Semionowiczowi zapłaciłem za cynober funtow 14 y $\frac{1}{2}$ cwierci, ktore dał panu Semionowi na drukarnie do trefołoioiw, to iest z. 105. Symeon Drukarz m. p. Die 13 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dziesiuntym razem na święta wielkanocne, na co sie podpisuię się, zem odebrał z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 11 may panu Semionowi, drukarzowi, iedynastym

razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się podpisuie, zem odebrał z. 140. Symeon Stawnicki, typograf. Die 5 iunii panu Semionowi, drukarzowi, dwunastym razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się podpisuie, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die ultima iunii panu Semionowi, drukarzowi, trzy-nastym razem dało się ad rationem roboty trefołoioiw, na co się pod-pisuie, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 17 iulii panu Semionowi, drukarzowi, na cynober dałem według iego żądania z. 24. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 1175. Anno Damini 1693, die 27 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem robo-ty trefołoioiw cztyrnastym razem, na co podpisuie się, zem odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 augusti panu Semionowi, dru-karzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw piętnastym razem, na co pudpisuie się, że odebrał z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 26 7—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw szesnastym razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 23 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw siedmnastym ra-zem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 3 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rati-onem roboty trefołoioiw osmnastym razem, na co podpisuie się, zem odebrał to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 25 ianuary an-no 1694 panu Semionu, drukarzowi, dało się ad rationem roboty tre-foloioiw dziewiętnastym razem, na co podpisuie się, ze odebrał, to iest z. 100. Symeon Drukarz m. p. Die 13 february panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym ra-zem, na co podpisuie się, zem odebrał, to iest z. 140. Symeon Dru-karz. Die 13 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad ratio-nem roboty trefołoioiw dwudziestym pirszym razem, na co podpisuie się, zem odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 martii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym drugim razem, na co podpisuie się, zem odebrał, to iest z. 140. Symion Drukarz m. p. Die 14 aprilis za 5

trefołoioiw dla czeladzi, według kontraktu uczynionego pro parte onych a z. 30 trefołooy, zapłaciło się onemu, aby podzielił czeladz, z. 150. Die 6 may panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym trzecim razem, na co podpisuie się, że odebrał, to iest z. 140. Symeon Drukarz m. p. In summa z. 2580. Anno Domini 1694, die 10 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwadziestym czwartym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 22 iulii panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trefołoioiw dwudziestym piuntym razem, na co się podpisuie, z. 130. Symeon Drukarz. Die 23 iulii Bazilemu, synowi iego, według karty pana Semiona, oyca iego, zapłaciłem z. 700, że mu dał ratione roboty. Symeon Drukarz. Die 28 augusti reszte do trefołoioiw dopłaciło się panu Semionowi, porachowawszy się cale z nim, to iest z. 170. Symeon Drukarz. In summa z. 2370.

De novo, za Bożą pomocą uczyniwszy postanowienie na wydrukowanie trebnikow, pierwszym razem ad rationem roboty odebrałem z. 200. Symeon Drukarz. Die 10 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, dało się ad rationem roboty trebnikow drugim razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 30 8—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się trzecim razem na trebniki, na co podpisuie się, że odebrał z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 29 9—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty dało się czwartym razem na trebniki, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 22 x—bris panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się piontym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Symeon Drukarz m. p. Die 24 ianuary anno 1695 panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty trebnikow dało się szustym razem, na co podpisuie się, że wziął z. 140. Sumeon drukarz m. p. In summa z. 900. Anno Domini 1695, die 17 february panu Semionowi, drukarzowi, albo iego synowi wydało się z cassy brackiei ad rationem roboty trebnikow siudmym razem, na co podpisuie się, że wziął

z. 140, Bazyli Stawnicki. Die 17 martii panu Semionowi, drukarzowi, ad rationem roboty wydało się z cassy brackiei na trebniki osmym razem, na co podpisuie się, żem wziół z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 25 martii panu Semionowi, drukarzowi, za dokonczenie roboty trebnikow wydałem z cassy brackiei dziewiuntym razem, na co podpisuie się, żem wziół z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 17 aprilis panu Semionowi, drukarzowi, na dokączenie roboty trebnikow według kontraktu reszty dopłaciło się z. 704. Symeon Drukarz m. p.

Die 26 maii wzglendem trefłoioiw przykładow z roskazania wszystkich ich mościow według ugody zapłaciłem, iako w reiestrze kontraktowym stoi, to iest z. 400.

In nomine Domini. Anno Domini 1695, die 29 iulii. De novo uczyniło się postanowienie na wydrukowanie tysiąca apostołow a gr. 45 od sztuki, ktoremu dało się ad rationem pierwszą razą tey roboty z. 200. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem tey roboty wydało się p. Semionowi drugim razem na expensa iego, na co podpisuie się, że wziół z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 15 8—bris ad rationem tey roboty wydało się trzecim razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, żem odebrał z. 150, Symeon Drukarz m. p. Die 8 9—bris ad rationem tey roboty wydało się czwartym razem na expensa apostołow, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 5 x—bris ad rationem tei roboty wydało się na expensa apostołow piuntym razem, na co podpisuie się, żem wziół z. 140, Symeon Drukarz m. p. Anno Domini 1695, die 29 x—bris ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wziół z. 200, Symeon Drukarz m. p. Die 13 february ad rationem roboty apostołow siodmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co się podpisuie, żem wziół z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Die 22 martii ad rationem roboty czasosłowcow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wziół z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 20 aprilis ad rationem roboty czasosłow-

cow małych dało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, że wzioł z. 100, Symeon Drukarz m. p. Die 12 maii reszta dopłaciła się p. Semionowi, drukarzowi, według odebrania xięgi czasosłowcuw, to iest z. 118, gr. 12. Symeon Drukarz m. p.

Die 3 iunii ad rationem roboty apostołow usmym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem odebrał z. 140, Symeon Drukarz m. p. Die 11 iulii ad rationem roboty apostołow szustym razem wydało się na expensa y unkoszta, na co podpisuie się, żem wzioł z. 100, Symeon Drukarz. Die 12 iulii do apostołow reszty dopłaciło się, według kontraktu uczynionego, z. 172. Ostatek z. 133. Symeon Drukarz.

Anno Domini 1696, die 10 augusti s. n. ad rationem roboty molitweniczkow, ktore poczeli się robić, pierwszym razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 7 7—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, drugim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p. Die 16 8—bris ad rationem roboty molitweniczkow, ktore robio się, trzecim razem dało się z. 150. Symeon Drukarz m. p.

Po rewisiei y generalnych rachunkach według kontraktu uczynionego na psałtyry in 4-to a gr. 15 od sztuki, ad rationem tei roboty pierwszym razem niżej podpisanemu dało się z. 150. Odebrałem z. 150—Baz(y)lii Stawnicki. Niżej podpisanemu ad rationem roboty psałtyr in 4-to drugim razem dało się z. 150—Bazylii Stawnicki. Die 26 iulii niżej podpisanemu wydało się z cassy na drukowanie psałtyr in 4-to trzecim razem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 150, Symeon Drukarz m. p.

Anno Domini 1697, die 6 x—bris. Господи благослови! Według kontraktu uczynionego na trebniki nowo zaczęte ad rationem roboty odebrałem, na co podpisuie się, żem wzioł z. 100, Bazylii Stawnicky, typ(ograf).

Anno Domini 1692, die 14 iulii. Reiestr kupienia papiru gdanskiego y wroclawskiego na drukowanie roznych xiąg w drukarni brackiei: dało się za 10 ryz papiru wroclawskiego dla dodrukowa-

nia psaltry in 4-to żydowi Hyrszowi, a z. 9, z. 90; anno 1693, die 9 iulii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski dałem talarow bitych 55 y z. 2 b. m., co czyni na currens monete z. 388, gr. 27; die 24 7—bris i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski dało się bitych talarow № 200, co czyni currens moneta z. 1400, Piotr Semianowicz m. p.; anno 1694, die 1-ma martii i. m. panu Piotrowi Semionowiczowi na papier gdanski z casy dało się bitych talarow № 200, czyni currenti moneta z. 1400; item według rachunku danego na expensa ryz № 120, papiru gdanskiego, który teraz w iesieni przez pana Kosinskiego do Kazimirza przysłany, oddało się i. m. p. Semionowiczowi tymfow $204\frac{1}{3}$, czyni z. 238, gr. 12; die 26 maii wexel przez pana Jakuba Lawryszewicza do Gdanska na papier zaciągniony na z. 234 b. m. y gr. 6, czyni currens moneta z. 455, gr. $11\frac{2}{3}$; die 8 7—bris porachowawszy się z i. m. p. Semionowiczem za papier gdanski przysłany w zimie y teraz na fryor, według reiestru podanego i. m. pana Semionowicza, reszta dopłaciłem według rachuby y reiestru wypisanego w bratym reiestrze z. 294, gr. 21. Piotr Semionowicz m. p.

1694, die 8 x—bris odebrałem od i. m. pana Krassowskiego na papier de novo zkontraktowany we Gdansku dla papiernika przez p. Alexandra Rossa, ktore sie posłali lądem bena moneta z. 300 (1).

Anno (2) Domini 1695, die 26 maii. Notata danych pieniędzy Semionowi, drukarzowi, ad rationem rozney roboty na drukarni:

Z woli y consensu wszystkich ich mościow pp. braci, gdy wydrukował trefołoie za przykładki—15 trefołoioiw według contractu, z nim uczynionego, dało się pieniędzmi z. 400.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1012.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1015, или ЕЕ. № consig. 461, стр. 7—9.

Die 29 aprilis ad rationem apostołow dało się z. 200, 7 7—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 200, 15 8—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 150, 8 9—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 140, 5 x—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 140, 29 x—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 200, 11 february (1696 roku) temuż ad rationem roboty—z. 100, 3 iunii temuż ad rationem roboty—z. 140, 11 iulii temuż ad rationem roboty—z. 100, 12 iulii temuż ad rationem roboty—z. 172. In summa facit z. 1542.

Die 22 martii ad rationem czasosłowców małych—z. 100, 20 aprilis temuż ad rationem—z. 100, 12 maii temuż reszty dopłaciło się z. 118. In summa z. 318.

Ad rationem modlitwennikow in 8-vo—z. 150, 7 7—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 150, 16 8—br̃is temuż ad rationem roboty—z. 150, 13 9—br̃is temuż ad rationem roboty z. 68. In summa facit z. 518.

Notata liter nowych zapłaconych do apostołow wyliwanych, gdy się drukowali: die 27 iulii od 17 kamieni liter psałternych, a z. 8,—z. 136; item za 1 kamien kwiatkow—z. 8, item za 1½ kamienia kwiatkow—z. 15, item za 1 kamien kwadratów—z. 7. In summa z. 166.

Notata danych pieniędzy na papier gdanski y wrocslawski dla drukowania na drukarnie in anno Domini 1695: die 3 iuly i. m. p. Seminowi do Brzegu—z. 140, 15 iulii na papir do Gdanska przez p. Belego Szota posłało się z. 1944, gr. 15; die 30 8—br̃is na wywoz papiru i. m. p. Semi(onowi)—z. 50, die 5 february anno 1696 za 42 ryz papiru wrocslawskiego na drukowanie czasosłowow z. 460, 5 aprilis iadącemu do Gdanska i. m. p. Sem(ionowi)—z. 1400, 20 aprilis furmanowi, co przywiuzł 50 ryz papiru z Warszawy,—z. 30, za balk żelazny y gwichty p. Jakubowi Lawryszowiczowi dało się 4 ochtaie—z. 116. In summa z. 4140, gr. 15.

Oycu Nikodymowi zapłaciło się za furte do apostołow, co wyrzywał, y 6 obrazkow—z. 30, gr. 20. Do modlitwenniczkow in 8-vo teraz

nowo wydrukowanych za 10 obrazkow, 4 prołazek, kilkanascie liter początkowych, za to—z. 20. In summa z. 55, gr. 20.

Expensa ⁽¹⁾ na drukarza 1698 (roku) a die 10 martij: drukarzowi Bazylemu (Stawnickiemu) za robote trebniczkow z porachowania zapłaciłem reszty z. 179, gr. 10; drukarzowi na exemplarz—gramatyczka gr. 9, papieru na gramatyczki ryz 9 y 1 libre, a z. 3¹/₃,—z. 30, gr. 12; od roboty gramatyczek 1500, a gr. 2¹/₂, zapłaciłem z. 125; temuż od iermołoyczykow 700, a gr. 9,—z. 210; na papir do wiązania—gr. 12, na wudkie—gr. 12, item—gr. 12—z. 1, gr. 6; od liter tak z gmachu na drukarnie, iak y z drukarni—z. 2; item od liter na akafisty z gmachu—z. 1, gr. 6; od oberznięcia figur 75 stolarzowi—z. 3, za liniyky stolarzowi—gr. 18, na bibułe do pras—gr. 8, od naprawy ramy żelazney—gr. 18, za 3 szruby—z. 3, za mosiądz—z. 3, gr. 7; drukarzowi na robote akafistowe ad rationem—z. 410, od nosienia akafistow studentom y nyszczym—z. 2, gr. 6. Latus na drukarza facit z. 972, gr. 10.

Laus Deo. ⁽²⁾ Na drukarza expensa. A(nno) 1699, die 24 martij, drukarzowi ex consensu contentatiey od akafistow in 4-to—z. 20, temuż melioratiey ex consensu ratione, co mi trążył y nie robił dla niewydawania papieru,—z. 30, die 3 aprilis temuż od № 600 proskomedy, a gr. 10,—z. 20, temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 15 aprilis temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 18 aprilis temuż ad rationem roboty psalter in 4-to—z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 19 maij item iemuż ad rationem roboty psalter in 4-to dałem z. 50. Bazyliy Sthawnicki. Die 29 maij item iemuż ad

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1019, или GG. № consig. 463. стр. 13.

²⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 1020, или FF. № consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

rationem roboty psalter dałem z. 50. Bazylii Sthawnicki. Die 5 junij item temuż dałem na też robote psalterowe z. 20. Bazylii Sthawnicki. Die 13 junij item iemuż dałem na też robote psalterowe z. 50. Bazylii Sthawnicki. Die 27 junij et die 5 julij item iemuż dałem na też robote z. 50. Bazylii Sthawnicki. Die 14 julij odebrałem item na też robote psalterowe z. 20 Bazylii Sthawnicki. Die 22 julij odebrałem item na też robote psalterowe z. 30 Bazylii Sthawnicki. Die 25 julij ex consensu drukarczykom contentatiew z. 7, z. 14. Latus z. 484.

Na drukarnie (expensa): die 1-ma augusti anno 1699 p. Bazylemu, drukarzowi, do porachowania ex consensu—z. 100. Bazylii Sthawnicki. Die 12 augusti z porachowania odebrałem do psalter reszty in toto, z czego kwituie,—z. 100. Ostatek odebrałem Bazylii Sthawnicki.

Expensa na drukarza na drukowanie ochtaiow. Anno 1699, die 24 octobris, naprzod dałem p. Bazylemu sto z. Bazylii Stawnicki. Die 16 novembris item odebrałem na robote ochtaynę z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 25 novembris ex consensu ich mościow drukarzykom ad rationem contentatiew należącey dałem z. 16. Lukasz Bołdrykowicz. Die 28 novembris item odebrałem za też robote z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 13 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 22 x—bris item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Stawnicki. Anno 1700, die 3 januarij, item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 15 januarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 25 jannarij item odebrałem na też robote z. 50 Baylii Sthawnicki. Die 5 februarij item odebrałem na też robote z. 50. Bazylii Sthawnicki. Die 17 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Sthawnicki. Die 24 februarij item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Sthawnicki. Die 5 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Sthawnicki. Die 16 marty item odebrałem na też robote z. 50 Bazylii Sthawnicki. Die 26 marty item odebrałem

na też robote z. 50 Bazylii Sthawnicki. Latus facit z. 766. Laus Deo. Na drukarza expensa: Die 7 aprilis odebrałem na robote ochtaiow z. 100 Bazylii Stawnicki. Die 21 aprilis odebrałem na też robote ochtayne z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 3 maij po oddaniu rachunkow dałem item drukarzowi na robote ochtayne z. 50. Bazylii Stawnicki. Die 12 maij item na robote ochtayne odebrałem z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 21 maij item na robote ochtayne odebrałem z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 29 maij item na robote ochtayne odebrałem z. 30 Bazylii Stawnicki. Die 8 junij item na robote ochtayne odebrałem z. 20 Bazylii Stawnicki (1).

Expensa na drukarza. (2) Anno 1700. Przy oddaniu rachunkow ich mm. pp. braci pokazało sie, że sie wydało drukarzowi na robote ochtaiow ad rationem na ten czas z. 900. Die 3 maij item po oddaniu rachunkow dałem drukarzowi na robote ochtaine z. 50 Bazylii Stawnicki. Die 12 maij item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 21 maij za robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 29 maij et die 8 iunij item na robote ochtaine odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 16 iunij item na robote ochtayne odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 10 iunij item od p. Zoty odebrałem na też robote ochtayne z. 150—Bazylii Stawnicki. Die 6 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 13 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 22 augusti item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 3 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 13 7-bris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 13 septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 22

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1020.

²⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 1022, или ВФ. № consig. 530, сгр. 13—14, 31, 45, 59, 25, 41.

septembris item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 6 octobris item odebrałem na też robote od i. m. p. Jana z. 50—Bazylii Stawnicki. Latus z. 750. Transport w pierwszym reiestrze z. 900. Summy odebraney z. 1650. Reszta do ochtaiow № 1200, a z. 2, przychodzi mu z. 750, item za przekładne ochtaie za papir y robote od № 10—z. 40, item co wakował z robotą 8 niedziel za wikt z. 150, item z. 100 die 1-ma x—bris za dwie xięgi contentatie, item z. 76 die 10 x—bris, item 24 x—bris z. 100, item z. 80. Reszta z. 940. Die 20 ianuar. item z. 100 dałem, item die 2 febr. z. 50, item 6 febr. z. 70, reszta za toż na z. 940. Excipio cynobru ad rationem tegoż dałem z. 200, item dałem z. 140, item 2 funty cynobru, a z. 12, z. 24. Laus Deo. Czeladzi drukarskiey zapłaciłem ex consensu ich mm. według porachowania nimi, to iest ratione contentatiey za podkładky naprzud pierszemu Łukaszowy z. 50, drugiemu Jędrzeiowi z. 25, trzeciemu polakowi z. 15, dwum piłkarzom po z. 7—z. 14, za papir, co na przykładky wyszedł, z. 50, od roboty 14 ochtaiow przykładnych, a z. 2—z. 28. Summy wydaney czeladzi z. 182. Transport latusu, co odebrał drukarz od ochtaiow roboty według porachowania tak y za przykładky y contentatie, z. 1690. Nie rachuiąc tych z. 900, co był pierwiey wziął, iak w reiestrze y rachunku przed tym stoi, a tu iuż nie kładne tego, iak y czeladz co wzięła, iak wyżej stoi z. 182.

[A gr. 15 od połustawcow № 1500, contentatiei z. 30 y 2 połustawce. Od Czasosłowow contentatiei z. 20, po gr. 6 a № 2000]. ⁽¹⁾

1701, die 14 februar. odebrałem ad rationem na robote połustawcow naprzud z. sto—Bazylii Stawnicki. Die 29 februar. item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 12 martij item odebrałem ad rationem na też robote połustawcowe z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 18 marty item odebrałem na też robote połustawcowe z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 marty item

---

¹⁾ Что въ скобахъ, то на поляхъ подлинника.

odebrałem na też robote z. 200—Bazylii Stawnicki. Die 12 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 22 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 29 aprilis item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 13 maij item odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 30 maij item reszty odebrałem do połustawcow z contentatią z. 130—Bazylii Stawnicki. (Summa) z. 780.

Anno 1701 a die 5 septembr. Co sie na robote słuźebnikow in 4-to, ktorych ma być tysiąc, daie p. Bazylemu drukarzowi: A die 5 septembr. naprzod odebrałem na robote słuźebnikow z. 80—Bazylii Stawnickij. A die 16 septembr item odebrałem na też robote xiegami z. 73, gr. 20—Bazylii Stawnickij. Die 26 septembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 11 octobr. item odebrałem na też robote z. 40—Bazylii Stawnicki. Die 26 octobris item odebrałem ad rationem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 4 novembr. item odebrałem na też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 20 novembr. item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 7 x—bris item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 25 x--bris p. Zota dał z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 2 ianuar. p. Zota dał z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 ianuar. p. Zota dał z. 44—Bazylii Stawnicki. Die 10 febr. ia dałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Latus odebrał z. 617, gr. 20. Reszty do słuźebnikow do z. 792 odebrałem z. 174, gr. 10, item contentatiey według contractu odebrałem z. 70. Facit in summa in toto odebrałem z. 862—Bazylii Stawnicki. Od słuźebnikow 990 a gr. 24—z. 792, contentatiey z. 70. Facit z. 862, item contentatiey po pracy z. 30.

(Anno) 1702, die 23 iulij odebrałem na drukowanie psalter in 4-to: naprzod ad rationem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 5 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Die 16 augusti item na też robote odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Item p. Zota reszty zapłacił drukarzom, iak należało według porachowania, za psaltery z. 340. Facit z. 450. Jemuż—drukarzowi reszty z. 47.

Summa zapłaty z. 497, rachując od tysiąca psalter bez 6 po gr. 15 od psaltery.

Laus Deo. 1701, die 7 iunij odebrałem ad rationem roboty czasosłowow z. 200—Bazylii Stawnicki. Die 2 iulij item odebrałem na też czasosłowe reszty z. 200—Bazylii Stawnicki, item od czasosłowcow contentatiey z. 20. Ze odebrałem in toto y we wszystkim stała mi sie zupełna satisfactia od tych czasosłowcow, na to sie ręką moją podpisuie die 2 iulij, anno 1701 Bazylii Stawnicki.

Anno 1701 a die 13 iulij naprzod odebrałem ad rationem na robote gramatyk z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 23 iulij item na robote gramatyk odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 4 augusti item na robote też odebrałem z. 30—Bazylii Stawnicki. Die 9 augusti item na też robote odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 18 augusti item odebrałem ne też robote z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 25 augusti item od p. Zoty odebrałem z. 50—Bazylii Stawnicki. Die 5 septembris item reszte in toto do gramatyk odebrałem z. 20. In summa facit odebranych a № 6000 gramatyk po gr. 1 $\frac{1}{2}$ —z. 300 y z tego kwituie—Bazylii Stawnickij.

Expensa na papir. 1700, die 9 iulij przywiezli do Lwowa w szesciu fasach y beczulce pakowanego papieru ryz 300. Froktu od papieru tymfow 120 i na Fordanie p. Szyper wydał pisarzom 2 talary bite tymf. 12. Facit tymfow 132, a curren. mon. z. 158, gr. 12. We Gdansku, co na statek papier włożyli,—z. 4, gr. 18; tamże za rogoże, maty y gozdzie dla ukrywania y obicia fas z. 8, gr. 28. W Sieniawie od wywieszowania papieru ze statku z. 3, bednarzowi od pobiiania gr. 12, fury z Seniawy z. 95, gr. 18; myto podróżne z. 4, do miasta wprowadzając od kwitow y w bramie z. 8, gr. 27; drążnikiem, co składali,—z. 4, gr. 15; strużowi, co w drodze y tu w kamienicy kilka nocy pilnował podczas niaazdu na cerkiew,—z. 4. Summa expensu na papir z. 292, gr. 10. Die 10 martij, (roku) 1701 za № 26 ryz papiru wrocławskiego na czasosłowce solui z. 175, die 21 martij item papieru wrocławskiego ryz lepszego № 50, a z. 8 $\frac{1}{2}$,

z. 425. Die 27 aprilis item 8 ryz papieru a z. 8—z. 64, die 12 maij item 1 ryza papieru na ostatek z. 8. Latus z. 672. Die 2 iulij 5 ryz papieru na gramatyki, a z. 6, gr. 6,—z. 310, a drążnikom z. 1, item 2 libry papieru dokupiono, a gr. 10,—gr. 20.

Zapłata papieru na słyżebniki: 1701 a die 2 augusti naprzod kupiło sie od Aarona 44 ryz papieru wrocławskiego, a z. 8¹/₂,—z. 374, chłopum, co przyniesli,—gr. 12; die 20 augusti ex consensu ich mm. do Jarosławia do rąk i. m. p. Hreorego Mankiewicza na papier sto ryz dałem sto bitych talarow; die 7 septembr. za 15 ryz Berkowey solui, a z. 9,—z. 135; die 26 septembr. z Jarosławia 20 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom od tego—gr. 12; die 17 octobr. item z Jarosławia 17 ryz papieru od p. Mankiewicza przysłanego, drążnikom—gr. 12; die 21 octobr. № 30 ryz papieru wrocławskiego w kamienicy doctorowskiey od żyda, a z. 9, gr. 12,—z. 282. die 7 x-bris item za hawy p. Laszkowskiego zapłaciłem greczynami za papir, co sanstaku 60 taler. bitych a z. 7, gr. 8—z. 436, item temuż cur. menet. z. 60, die x-bris 10 ryz papieru wrocławskiego debeo Aronowi u Roglaaka, a z. 9, z. 90. Item 1 ryza papieru gdanskiego moja (1).

Kontracti (2) z tipografami ab anno 1680 die 26 iunii.

Ja niżej podpisany, magister kunsztu thypografskiego y zycerz, dobrowolnie przyznaie tym moym nieodmiennym zapisem, iż uiednałem się ich mość panom starszym y młodszym braciom, a bractwu cerkwie Lwowskiey Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny, na wydrukowanie xięgi, nazwaney słyżebnik, według exemplarza, od ich mość pp. danego, sztuk wszystkich osmset, wszelkim kosztem moim, to iest inkaustem czarnym, cynobrem, także czeladzią, zapłatą moią y prowidowaniem, telko drukarnią ich mość panow, literami y papirem, a od kożdey xięgi wydrukowaney maią mi ich mość po zło-

---

¹) Львоўскі́й Ставропігя́льний архі́въ, № 1022.

²) Львовскі́й Ставропігя́льний архі́въ, № 992, или У. № cosig. 455. „Xięga kontraktow z drukarzami“ съ 1680—1757 гг., стр. 1, 3—9, 11—57, 59—84, 88—89.

temu iednemu, moneta currenti, płacić, na ktore robote albo raczey wydrukowanie takowych xiąg nie więcey pieniędzy u ich mość p(a-no)w nie będę powinien zabierać, telko co sami ich mc. według roboty moiey słusznosc uznaia, residuum zaś za rzetelnym oddaniem tak wiele, iako się namieniło zupełnie xiąg pomienionych wydrukowaniem bez wszelkiey pomyłki; przyrzekaiać to ich mość p(a-no)w y obiecuiąc po sobie pod zakładem złotych tysiąca niodpusnych winy, ktora by się na pobożny uczynek, podług disposiciei ich mość p(ano)w, obruciła, y więzienia karności wszelkiego urzędu: że we wszy(s)tkich tych punctach zachować się będę powinien, ktore tu wyrażam. Naprzod tak ia sam, iako też czeladka moja w drukarni ich mość y na cwałtarzu cerkwi s. pomienionej mamy się zachowywać zawsze trzezwo, bez piał(y)ki, cicho, pokornie, spokojnie, bez żadnych hałasow y swarow. Druga, według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo mam y powinienem drukować, żadnego słoweczka, punkcika nie przestempywać, ani też przydawać y odmieniać nie będę powinien, znacznie nie zelewaiąc liter y margines rownie drukować mam. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczajui dawnych xiąg powinien będę dać do druku. Czwarta, defektu żadnego czynić nie powinien będę, a gdy by się miał iakowy znaleźć przy odbieraniu xiąg takowych, tedy z reszty płaty moiey pieniędzmi sobie ich mość to potrąca. Piąta, ktorego telko kolwiek przydadzą mnie ich mość panowie dozorce, we wszy(s)tkim onego, iako samych ich mość, słuchać, szanować, bez wszelkiego oporu, submituję się y w wszelkiey mieć powadze. Ja zaś sobie to waruję, aby mi ich mość do tey roboty papiru wczesnie oddawali, y z tych zpeladko (sic) nie miał zawakowania iakowego szkody, gdy by papieru nie było, ich mościowie według szłusznosci nagrodzić mi powinni będą. Przykładow yż żadnych, tak mnie samemu, iako też czeladzi, nie pozwolili dać ich mosciowie, ani sie sich namagać, tak przy robocie, iako y potym, skonczywszy xięgi, nie mamy, telko w nagrodę tego złotych sto pięniędzmi te zasłuznym y rzetelnym oddaniem xiąg summy wyżej pomienionej y szłusznym wydrukowaniem sami ich mosciowie mię-

dzy czeladz, według sposobności osoby każdego czeladnika, rozdać powinni będą. Do tego iako wiele mi liter wagą do tego drukowania dadzą y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta, tak po skonczeniu tey roboty cale mam ich mość oddać bez szkody wszelkiej. Ktore to postanowienie zwtierdzaiąc, chcąc miec tak ważne, iakoby w ktorych kolwiek prawnych xiegach było zeznane y zapisany, a dla lepszey wiary moią własną ręką podpisuję się. Działo się na miejscu cerkiewnym a(nn)o 1680, die 13 miesiaca lipca. Uprosił do tego ieszcze przy postanowieniu kontraktu, yż mu zezwolili ich mość dać pięc funtow cynobru nad zapłatę. Сѣмеонъ Ставницькій, типографъ, рукою. Ten kontrakt iuż usprawiedliwiony.

Ja niżej podpisany Semion Stawnicky, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moym dobrowolnum y nieodmiennym zapisem iawnie, iako przed urzędem, zeznawam, iż ich mość panom starszym y młodszym braciom bractwa religiey graeckiej, cerkwie Lwowskiej założenia Przeczystey Panny Mariey Usnienia, uiednałem się na wydrukowanie xiąg dwoygu operum: iedne trebniki nazwane, drugie modlitewki z akafistami według exemplarzow, od pomienionych ich mościow panow braciey danych, ktore to xiegi, to iest trebnikow in octavo wszystkich sztuk tysiąc spełna, a akafiscikow z modlitwami in duodecimo sztuk także tysiąc spełna, słowianskim charakterem y dialectem, maia być moią pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem switnym, czerwonym, nieblednym, także czeladzią y zapłatą moią y providowaniem victu moiego, wydrukowanie cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mościow panow, literami y papirem, a od koźdey xiegi iedney trebnika pomienieni ich mościowie po groszey czterdziestu currentis monetae, a od modlitewek z akafistami także iedney xiazki po groszey osmi current. monetae maia mi płacić. Na ktore to drukowanie przerzeczonych oboyga operum xiąg więcey pieniędzy u tych że ich mościow panow braciey przerzeczonego bractwa nie będe mógł zabierać, tylko to, co sami ich mościowie według roboty moiey y słuszności uważą y uznaią, residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu ta-

kowych xiąg oboyga sztuk dwa tysiąca trebnikow y modlitewek, iako się zwysz namieniło, zupełnym y skutecznym onych tymże ich mość oddaniu, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać mają. A ia submituie się y wszelko obliguję tymże ich mościom pp. braciey przerzeczonego bractwa pod zakładem złotych tysiąca polskich nieodpustney winy, która by się na pobożny uczynek podług rozsądku y dispositiey tychże ich mościow obrociła y więzieniem karności na mnie ułożenia wszelkiego urzędu, iż we wszy(s)tkiech punktach w tym moym zeznaniu, zwysz y niżej wyrażonych, przy takowym xiąg oboyga gatunku drukowania szczyrze y wiernie we wszystkim dosyć czyniąc, zachować się mam z czeladziom moią w drukarni ich mościow y na cwentarzu cerkwie świętey pomienionej zawsze trzezwo, bez pianstwa, cicho, pokornie, spokojnie, ze wszelkiem uszanowaniem osob y mieysca, bez hałasow, swarow y turbaciey, nie zaciągając na siebie wystempkiem żadnym win zwysz opisanych. Druga, według exemplarzow, od ich mościow pp. braciey podanych, xiągi pomienione słowo w słowo żadnego y najmnieyszego słowa, punctu, litery, noty, nie przestępując, nie przydając, ani odmieniając, y bez wszelakich pomyłek, także nie zalewając liter, słow, y nie brukając papieru, czysto y rowne margines czyniąc, incaustem dobrym, czarnym mam drukować. Trzecia, cynobru według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y przestrzygać mam y tak zaprawiać, aby takowy cynober nie był blady, ale switny, czerwony, na druku tylko mi też mają ich mościowie swegu dodać cynobru na te xiągi funtow sześć. Czwarta, defektu żadnego w tych xiągach nie mam uczynić y wstawić, ale ie cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkim powinieniem wystawić y oddać, a gdy by się miał iakowy defekt pokazać y znaleźć przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z reszty zarobku y płaty pieniędzy moich to mnie ich mość wytrąca. Piąta, cokolwiek by papieru na proby wyszło, albo się co onego w drukowaniu zepsowało, mam także po skączeniu tey roboty oddać y wrocić. Szosta, ktorego kolwiek ich mość przydadzą mnie do dru-

karnie swoiey dozorce tak, iako w osobie ich mość będącego, w obseruantiey wszelkiey mieć onego, słuchać y szanować bez wszelkiey sprzeczki y uporu powinieniem. To sobie iednak waruię, aby mi ich mościowie pomienieni do drukowania takowych xiąg papieru wczesnie dodawali, żebym czeladziom moim drukarską nie miał iakowego zawacowania, a iesli by iakie omieszkanie w niedodaniu papiru było, tedy według szłuszności maią ich mość mnie nagrodzić. Przykładow iż żadnych tak mnie samemu, iako y czeladzi nie pozwolili dać ich mość, ani się iech żadną miarą namagać y upominać, tak przy robocie, iako y po wydrukowaniu xych tiąg nie mam, y czeladz nie ma y nie będziem mogli, tedy w nagrode tego złotych sto dwadziescia obiecuią ich mość po wyrobieniu, oddaniu y odebraniu pomienionych xiąg oboyga gatunku zupełnym y rzetelnym między czeladz według sposobności osob każdego czeladnika, contentuiąc iech, rozdać y podzielić, a mnie sukna holenderskiego pięć łokci także w contentatię ofiaruią. Co ia wdzięcznie przyiąć mam, więcey sie nie upominać, iedno, iako te zeznanie moje opiewa, tak sie sprawować mam. Do tego iako wiele mi liter wagą do takowego xiąg pomienionych ich mościowie dadzą, y inne wszelkie w drukarni materie, prasy y instrumenta iakie odebrałem, tu po skonczeniu tey roboty, wydrukowaniu pomienionych xiąg, ich mość pp. braciey przerzeczonego bractwa bez wszelkiey szkody y defectu oddać powinien iestem, ktore to postanowienie dobrowolnego zeznania y submissiey moiey stwierdzaiąc, że wypełnić y dosyć onemu we wszystkim czynić pod zakładem zwysz opisanym mam, a nie inaczey, iedno iakobym sie przed xiegami urzędu iakowego iak naywarowniey zapisał. Dla lepszey wiary y pewności ręką swoią własną podpisuię się. Działo się na mieyscu cerkiewnym. Symeon Stawnicki, typograf.

Mędzy (*) ich mościami pany bractwem Stawropigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswietszey Panny w miescie Lwowie, a

---

*) Другой экземпляръ того-же контракта съ нѣкоторыми измѣненіями и подписью типографа помѣщенъ на стр. 11—13 настоящаго памятника. Первый, повидимому проэктъ, второй — нѣсколько измѣненъ. Обозначимъ эти измѣненія:

panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, ⁽¹⁾ wstanął ⁽²⁾ nieodmienny w niżej wyrażony sposób kontrakt y postanowienie, życząc ich mość sobie dla chwały Bożej y wygody potrzebujących, ponieważ w ckarbcu na tych gatunkach xiąg zeszło, zacząć drukować ochtaie in folio y tryod cwitną. Tedy tak postanowili s panem Semeonem, że na samy przod ma zacząć na dwóch prasach ochtay, ktorych ma bydz ⁽³⁾ in numero sztuk tysiąc dwiescie bez żadnych defektow, iesli by który się ⁽⁴⁾ znalazł defektowy ⁽⁵⁾ podanego sobie exemplarza, bez żadnych omyłek, ale tak ⁽⁶⁾ słowo w słowo, iako się exemplarz mu poda przeyrzany, drukować znaczną farbą y piękną y cynobrem, a to na papierze cerkiewnym, od ktorych 1200 ochtaiow mają mu zapłacić ich mość za każdą sztukę po złotych dwa, co uczyni (za) ⁽⁷⁾ 1200, ktore do skarbu należyć będą, z. 2400. Z tey tedy summy iuż sam p. Semion ma sobie prowidować wszelką materie y potrzeby, do drukarni należące, także strawę y zapłatę czeladzi y sobie. A cokolwiek ad rationem tey roboty weznie, ma mieć osobliwy arkusz u siebie papiru, a drugi u dozorce, który będzie od ich mościow postanowiony, aby na nim pisać registr, każdy swą ręką, żeby potym w rachunku żadney ⁽⁸⁾ sprzeczky nie było, ⁽⁹⁾ nadto dla ukontentowania tak samego p. Semiona, iako y czeladzi pozwalaią, założyć ieszcze nadto ich mościowie xiąg czterdziesci, a to także na cerkiewnym papierze, ⁽¹⁰⁾ od ktorych ⁽¹¹⁾ iuż płacić ich mosciowie nie winni będą, i owszem za papir cerkiewny, co kosztować będzie, wytrącić z zapłaty panu Semionowi, a te iuż czterdziesci xiąg należyć będą p. Semionowi z czeladzią, ktoremi on sam według godności każdego, iako rozumieć będzie, ma ukontentować. A czeladz iuż u ich mościow nic się upominać nima, ieno u maistra, bo on na to odbiera. A żeby szczerey y

---

¹⁾ „magistrem“, ²⁾ „stanął“, ³⁾ „być“, ⁴⁾ прежде слова „który“, ⁵⁾ вставлено: „tedy w obiecanych iemu xięgach mają takowy odłożyć, ktore w xięgi ochtay ma według“, ⁶⁾ „w słowo w słowo“, ⁷⁾ вставл. „za“, ⁸⁾ выброшено, ⁹⁾ далее вставлено: «пrie-niedzy moderatę brak według roboty», ¹⁰⁾ вставлено: „żeby sie inakszy w xięgach tych wszystkich nie znaydował“, ¹¹⁾ вставлено „xiąg“.

ochotniey służył cerkwi Bożej ieszcze y pieniędzmi gotowemi po wydaniu roboty obiecuią mu dać ich mościowie złotych sto, a iuż więcey żadney spodziewać się, ani upominać zmoże, ⁽¹⁾ poprawy tylko, ieżeli dyskretya będzie nasza pańska, na materie, na cynober, oleie, dwie farby y inne tym podobne, gdyż to wszystko zamyka się w tey wyż wyrażoney summie, wszystko to ⁽²⁾ p. Semion z zwysz wyrażoney summy zastępować y sprawować ⁽³⁾ ma: tylko papir y litery cerkiewne. Czeladzi nie ma ukrzywdzić, ale im, co należy, oddawać, żeby ich mościow w tym nie turbowali. Przy robocie ochtayney ma p. Semion przerewidować powoli pismo tryodne y w każdą swą skrzynkę sporządzić osobliwie dobre, a osobliwie złe, ktore potym sam podeimuie się przelać, tak iednak, aby nic więcey nie robił na strone na matrykach ⁽⁴⁾ cerkiewnych, od ktorego pisma przebirania ⁽⁵⁾ kamieni, a za pomocą Boską skącą ochtay, tedy zaraz ma zacząć robić tryod cwitną. Także tysiąc dwiescie sztuk, za takowóż płacą, kontentacją y przykładkami y pod temiż wszytkienii kontentacyami, ⁽⁶⁾ iako się w ⁽⁷⁾ ochtaiach wyżej opisały. To też ich mości pp. bracia waruią y wymawiaią sobie, żeby nad wysz wyrażony liczby, to iest tysiąc dwiescie czterdziesti iedney xięgi nie ważył się więcey zakładać, ⁽⁸⁾ ani papiru inszego mieszać, ieno ten, co cerkiewny, odbierać będzie, pod utraceniem ⁽⁹⁾ tych xiąg y srogim karaniem. Ma przestrzegać p. Semion, żeby liter nie psowano, nie odmieniano y nie gubiono, ale iako wcale wagą odbierze, tak ⁽¹⁰⁾ powinien będzie wagą oddać, ⁽¹⁰⁾ także ⁽¹¹⁾ figure w regestrze specificowane ⁽¹¹⁾. Dozorca y korrektor aby ich w naywiększym poszanowaniu byli y żadnego uszczepliwego słowa nie ważył się ⁽¹²⁾ p. Semion wymowić. Czeladz i sam aby się skromnie na gruncie cerkiewnym obchodzily y to

---

¹⁾ Пропущено: contentatiey, ²⁾ вмѣсто «to sam», ³⁾ вм. этого «sporządzać», ⁴⁾ „materkach“, ⁵⁾ „przerabiania od kamienia ma się mu płacić po z., iako się Woycichowie, giserowi, płaciło. Ktore pismo, gdy sporządzi, a za pomocą kosa“; ⁶⁾ вм. „conditiis“, ⁷⁾ вм. о, ⁸⁾ вм. «przykładać», ⁹⁾ «pod straceniem tych xiąg», ¹⁰⁾ вм. «tak wagą oddać, każde winien będzie», ¹¹⁾ «tak y figury registrem», ¹²⁾ пропущено «im».

postrzegając ich mościow (1), żeby y figurami żadnych ani obrazow ani literami xiązeczek nie ważył się drukować na strone swoje, tak iawnie, iako y potajemnie pod utraceniem (2) onych y srogim karaniem. Jesli by też kiedy trafiło, czego nie życzą ich mościowie, y p. Semion przestrzagać ma, aby się czeladz między sobą pohalasowali, tedy niegdzie indzie, tylko u ich mc. (3) pp. braci mają requirować sprawiedliwości, y iako osądzą, cierpiec y dzięk czynić powini z wielkim uszanowaniem, tak też (4) y sam p. Semion (5) bez żadney exkuzaciey (6) y kontradyciey, obroń (7) P. Boże, gdy by w czym wykroczył (8), pod sąd y karę ich mościow z wszelką swoją cierpliwoscią y submissią, albo dozorczy, od pp. braci postanowionego. A iesli by miał się sprzeciwić tey swey submissiey, albo się do sądu iakiego miał udać, (9) albo też ich mościow do tego przywiesć, tedy musieli y gdzie indzie do ktorego kolwiek sądu na niego oskarżyć, tedy irremquibiter (10) ma zapłacić na każdy sąd winy, nie odchodząc, z. 30 (11) y expensa prawne nagrodzić y więzieniem karanym bydz (12). Waruie też sobie p. Semion to, aby nie wakował dla papiru, zaczym w tym go pp. bracia assecuruia, iesli by się kiedy trafiło, żeby z okaziey pp. braciey miał wakować, tedy za każdy tydzień mają mu płacić po złotych pietnastu, ale tego wakansu w ten czas, kiedy by wakował, upominać się zaraz ma, a nie potem zmysłać y niepotrzebne czynić kłotnie. A że p. Semion ieszcze dawnego upomina się obiecanego sukna, ktorego lubo by nie należało dać dla pewnych przyczyn, atoli iuż go zachęcając, aby szczyrze cerkwie Bożey służył, według P. Boga, sumnienia swego, nie zawodzić łaski u ich (mość) pp. sobie, nie naruszając, y okazij do nienawisci sobie onym nie dając, (z ktorych że niektórych w przeszłym czasie urażał, ma submissią (13) wielką

---

1) Иѣтъ „pp. braci“, 2) «straceniem», 3) во второмъ иѣтъ этихъ словъ, 4) въ тѣхъ словъ, что въ цифрахъ стоятъ: „wykonać y dość czynić powinni wszelkim uszanowaniem, także y sam p.», 5) пропущ. въ перв. «dobrowolne», 6) въ «exceptiey», 7) что въ цифрахъ, то во второмъ въ скобахъ, 8) иѣтъ этихъ словъ во второмъ, 9) въ первомъ иѣтъ «sam» и переставлено «albo się do iakiego sądu sam udać», 10) «въ. nieodpustnie» 11) во второмъ «szkody», 12) въ «y kary być więzieniem», 13) далѣе во второмъ въ. словъ въ цифрахъ «powinna, iako w domu, iako y w sessii przeprosić».

y upokorzeniem się w sessij ich mościow się każdemu z osobna upokorzyć y poiednać). Obiecuia mu tedy ich mość pp. bracia dać pięć łokci falendyszu. Co wszystko dla lepszey wiary y wagi ⁽¹⁾ p. Semion ręką własną w xięgi kontraktowe cerkiewne wpisuie y sam się podpisuie. Działo się we Lwowie mar(ca) dwudziestego szustego starego kalendarza, roku Pańskiego 1685.

Odebrałem też od ich mościow pp. bracy na też robote ochtayną pisma psaltrynego starego kamieny 15, funt. 7, z roznemi kwadratami, do tegoż pisma należącymi. A osobliwie nowego pisma ochtaynego odebrałem samego pisma kamieny 21 y funtow 4. A to pismo we czterech skrzynkach tak się ważyło z skrzynkami. Item do tegoż pisma kwadratów nowych 2—kamien y funtow 15. To wszystko, da P. Bog, powinienem tak, iakom odebrał wagą, także y oddać, gdy temu czas będzie. Anno 1688, die 16 februarii, odebrał psaltrynych liter—wersalów p. Semion pułszosta funta, iako y kwit iego iest z podpisem. Drugim razem dało się liter psaltrynych dwa funty bez ćwierci. Eodem anno, die 11 maij wydało się z gmachow panu Semionowi drukarzowi materek 18, to iest в,м,е,д,р,с,ц, т,м,щ,и,а, х,д,ѣ, я,п,о,в, tu instrument oddał, te wszystkie litery.... Z tych liter, co drukował xięgi, w drukarni odważyło się fyntow 65 na wylanie tych liter, iako wyżej specificie stoi. Tedy po wylaniu tych liter odważyliśmy liter nowych funtow 59 przy bytności p. Cypriana y p. Krassowskiego, a fusu znalazło się funtow 10. Die 10 iunii wydało się temuż panu Semionowi liter roznych nowych z (s)klepu, gdzie się xięgi przedaią, iako waga ukazała, funtow № 30, a na to miast nie odebralismy ieszczę starę.

Na tryod postnę wydali się rozne figury, iako niżej specificie wypisuie się: 1) Ewa, 2) ⁽²⁾ 3) błudny syn, 4) Maria Egipeckaia,

---

¹⁾ Нѣтъ въ первомъ: «contrakt ten ręką własną spisawszy y sam się podpisuie. Działo się we Lwowie 6 kwietnia nowego kalendarza, roku P. 1685. Symeon Stawnicki, typograph, m. pr.», ²⁾ Въ подлиннѣхъ свободное мѣсто.

5) Ioan Listwicz, 6) błahowieszczenie, 7) farysey, 8) 2 preloh o usop-
szych, 9) uspenie wielkie, 10) 8 predislowy, 11) Hryhory, 12) pochwała.

Tu tedy odebrali się rozne figury drewniane od p. Semiona z
tryody cwitney: 1) furta wielka, 2) wiechanie, 3) 5 diw mądrych,
4) Ftomino uwirenie, 5) raslableny, 6) prokażenny, 7) wskresenie,
8) położenie wo hrob, 9) Marie pryszli do hrobu, 10) Lazarewo
wskresenie, 11) Petr, który razdra ryzy Arya, 12) slipec, 13)
samarytanka, 14) woznesenie, 15) S. Duch, 16) woznesenie, 17)
taina weczera, 18) Raspiatie, 19) 7 pralozow, 20) S. Troica, 21) 9
roznych obrazkow, 22) 5 prelohuw roznych.

1686 року в скленѣ дулнум по выдрукованю книги охтая
зосталося паперу гданского рызь сто и штырнайцять, который ся
выдавалъ на книгу цвѣтную трыодъ.

Anno Domini 1688, die (pr)ima iunii. Z panem Semionem
Stawnickim, drukarzem, postanowiło się drukowanie xięgi tryody
postney według wszystkich conditij w kontrakcie, który iest wyżej
wypisany o tryod cwietań y o ochtai, na co się podpisuję, yż we
wszystkim powinien będę dosić uczynić. Semion Stawnicki, ty-
pograph.

Ja niżej podpisany Semion Stawnicki, typograph, daie tę
submitie moię ich mościom pp. bractwu Stawropigialnemu cerkwie
Wniebowzięcia Naswiętszey Panny w miescie Lwowie, yż obiołem
się szistodnik—xięgię zaraz zacząć drukować, papir y drukarnia
ich mościow, moia zaś wszelka materia, y strawa, y zapłata czeladzi.
Xiąg muszę drukować tysiąc, od ktorey mi płacić mają ich mość pp.
br. po groszy dwadziescia y cztery od sztuki, a xiąg mi przyłożyć
trzydzieści pozwalaią na swoim papirze, a nie więcej. Dozorcą do
tey xiegi będzie wielebny o. Erumnowski, aby mankamentow nie
było, ktoremu mam należytą czynić obserwantią, pieniędzy zaś, co
ad rationem wezmę, iakoż zaraz biorę na zadatek złotych trzysta,
z ktorych odebrania quituję, mam dawać kwit, który przy pora-
chowaniu acceptować będę w zapłacie. Winę zaś skromność na mie-
scu świętym, zgodę, szczyrość w robocie bez wszelkich deffektow,

według conditii punctow y ligamentow w intercyzie o xięgie ochtai y tryod cwiitną spisaney zachować mam. Na co dla lepszey wiary ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie die 23 aprilis, anno 1689. Semion Stawnicki, typograph, m. p.

Stanął pewny a nieodmienny kontrakt y postanowienie między ich mość pp. bracią Stauropigion congregatiei Niebowzięcia Naswieszey Panny przy cerkwie mieyskiej z iedney, a drugiej strony sławetnym panem Semionem Stawnickim, tipographem naszym, yż cale obliguie się y submituie się drukować ewangelia w drukarni naszej brackiej, to iest ewangeli wszy(s)tkich tysiąc pien(c)set. Tedy od koźdey ewangeliei mamy onemu dać po groszy piędziesiąt za robote, gdy, da Pan Bog, szczęśliwie zkączy, także z tych 1500 ewangeli mamy mu trzydziesci ewangeli dać na ten czas, gdy będziemy odbierać od niego. To tedy waruiem sobie, że nie wprzody ma odebrać te trzydziesci ewangeli, aż poki my nie odbierzem swoje xięgi y my sami onemu mamy wydać, tylko za papier nasz powinien będzie nam zapłacić, iak nas kosztuie, także gdy będzie odbierał papier na robote z (s)klepu, nie ma więcej brać nad ryz trzy, y tak wiele ma moczyć na ieden raz, a nic więcej, bo gdy by się miało pokazać, żeby miał więcej maczać nad trzy ryzy, subcumbit paenis, także ma inkaustem dobrym, czarnym y cynobro czerwono nie bladą, te xięgi drukować, aby dobrze praso przyciskano, żeby litery znaczne byli, a nie iakimi białogłowami, albo chłopcami robić, ale czeladzią dobrą, mocną, zdrową, swiadomo tego rzemiosła, aby nagany nie było, a tey czeladzi według ugody y postanowienia ma płacić, aby na niego nie było skargi. Do korrekti zawżdy proby nosić, kogo ich mość naznaczą, aby erroruw nie było, y z tym nie sprzyczać się, kto będzie correctorem, ale y owszem dobrowolnie zgadzać się, także upatrywać y przestrzygać tego mocno, aby defektow nie było, a cokolwiek by miało być przez niedozur iego, tedy on powinien będzie do swych xiąg przymować, a cokolwiek papiru arkuszow w robocie albo na probie zepsuie, tedy dla miszkulanciei, dla confusiei y dla lepszej wiary ma dobrze chować te arkusze, aby mu do rachunku papiru,

powzeintego w sklepie, wychodziło, także mam dozirać dobrze, aby czeladz na strone papiru nie brali, aby potym nie miał nagany przez to od ich mościow, także te xięgi ma według exemplarza podanego drukować, nic nie przydaiąc, ani uimuiąc, ale iako exemplarz uczy. Także literi, ktore oddali się według wagi, y inne należące drobiazki do tej roboty, to jest furty, obrazki, predoslowie, prologi, literi wielki początkowe, ma to wszystko porządnie oddać znowu do gmachow według reiestru opisanego, także inszego papiru, uchowai Panie Boże, aby miał przykładać na swoje strone, tylko tym się contentować, co mu ich mość przy zawarciu tego kontraktu pozwolili, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych conditij, zakładamy vadium winy, aby te trzydziści xiąg y cokolwiek postanowiło się tu w tym kontrakcie od wszystkiego odpadł y dō wszelkiego prawa przypożwanym był, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuie się. Działo się w sessiei congregatiei naszej die 6 aprilis, anno 1690 Symeon Stawnicki, typograph BL.

Przy zawarciu tego kontraktu odważyli się litery psaltryne y ewangelские panu Semionowi, tipographowi, ktore należą do tej xięgi ewangelskiej y oddane są na drukarnie die 26 martii s. n., anno 1690: 1) kasztet psaltrynych liter, ktory ważył kamien(i) 3, funt. 10; 2) kasztet psaltrynych liter—kamien(i) 7, funt. 16; kwadraty y list o. władiky na tablicy złożony—kamien(i) 3, funt. 22. Summa kamien(i) 14, funt(ow) 18.

Litery wielkie ewangelские tak siła ważyli: tablice ważyli liter ewangelских kam. 6, funt. 22; № 1 kasztet ewangelских liter—kamieni 6, funt. 11; № 2 kasztet ewangelских liter—kamieni 11, funt. 5; 1 deszczka z literami ważyła kamien 1, funt. 9. Summa kamie(ni) 25.

Figury także wydali się: 1 figura wielka, 1 obrazek Uszenia P. B. 4 predoslowia, 6 pralogow, 3 litery wielkie początkowe.

Anno 1692, die 13 maii odebrało się liter ewangelских z drukarni od pana Semiona, drukarza, in presentia ppanow: Jakuba

Łauryszewicza, p. Cypriana (Kisielnickiego), p. Laszkowskiego, p. Krassowskiego, p. Michalewicza kamieni 23.

Die 20 aprilis № 46 figur roznych małych y wielkich wzięł. 1 ewangelie wzięł na exemplarz w sekternach z praefacio z sess(ie)y wydany.

№ 3 wydrukowawszy literi stare, z pierwszej wagi odważonych, liter do drukarni danych, które na te miejsce inne dali nowe literi ewangelickie. № 6 liter nowych ewangelickich dało się. 1 kasztet nowy dał się prozny.

Odebranie liter roznych z drukarnie od p. Semiona Stawnickiego, typographa naszego, ważonych przy roznych ich mościach pp. braci. Liter y małe psaltyrek y akafistkow: 1) kasztet drobnych liter, który ważył kamieni 2, funt. 16; 2) kasztet także dutnych liter kamieni 5, funt. 3; 3) kasztet także liter drobnych kamien 1, funt. 16. Summa kamieni 13, funt. 9.

Litery trefoloine y ochtaine: 1) kasztet ochtainich liter ważył kamieni 3, funt. 14, 2) kasztet liter ochtainych ważył kam. 6, funt. 11. Summa kamieni 9, funt. 25.

Litery psaltryne: 1) kasztet liter psaltrynych ważył kam. 3, funt. 10, 2) kasztet psaltrynych liter ważył kam. 7, funt. 16, 3) kasztet liter psaltrynych ważył kamieni 4, funt. 2, 4) kasztet psaltrynych liter ważył kamien. 4, funt. 13, 4 tablic roznych liter ważyli kamien. 5, funt. 24. Prochu gisarskiego z liter odliwanych zostało się kamien, funt. 12. Summa kamieni 25, funt. 16.

Stanął pewny y nieodmienny kontrakt y postanowienie między ich mościami pp. bracio Staupigion congregatie Wniebowzięcia Naswięszej Panny przy cerkwi mieyskiej z iedney, a drugiej strony niewiernemy żydami: Danielem Markewiczem, Dawidem Abrahamowiczem, Hyrszem Zelmanowiczem, Leukiem Abrahamowiczem, maistrem rzemiosła blachowniczego, yż cale obliguią y submituią się banie nad oltarzem obiać blacho biało, gdzie taka stanęła ugoda y postanowienie między nami: od faski iedney blach, to iest od cetnaru mamy dać onych po złotych trzydziestiu, to tedy sobie waruiem, aby

dobrze blachi zpaiano, gruntownie, mocno, żeby nie było napotym nagany, albo dziurek, któredy by zaciekało, albo żeby się iaka blacha oddarła, y żeby spodem gniło. Także swoją cyną nie cłowiem mamy blachi spaiać y dobrze zaliwać, także aby blachi gładko przybiiano, nie gorbato—popartacku y nie psowano, ucinając niepotrzebnie blachi, a te ucinki aby do kupy chowano, a cwioki, co blachi przybiiać będą, mają blachami nakrywać, także iak wiele blachi odbierzem, tak wszystkie mamy w te robote włożyć, cwioki y okrawki od blach aby na strone nie wydawano, także obligujemy się, że mamy tei roboty pilnować, codziennie robić, tylko w sabbasz, w niedziele albo we święto mamy odpoczywać y tryzwo się zachować, aby, uwa mi Pani Boże, iakiego nieszczęścia nie było przez pianstwo nasze. Także w dawaniu pieniędzy na te robote mamy onym dawać, iako wyrobio faski blach, tedy te złotych trzydziesti według kontraktu wydać, a jeżeli by chcieli wprzody y żądali, aby im nie dawać, ieno co zarobio, aby nie przebirali wprzody, a jeżeli zarabio, z ogniem też ostrożnie zachowywać się na bani. A te robote, ktore zacznemi w imie Pańskie, mamy cale dobrze skńczyć, nie przedluzając, ale zaraz mamy poczynąć, albo żebysmy mieli iako inno roboto obciążywać się, a ich mościow zawiesć w tei robocie y nie kńczyć, tedy chcemy, aby ten kontrakt nasz takiego valoru był, iako by w księgach i. m. pana sędziego erobowany był, jeżeli bysmy nie mieli uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych condicij. Zakładami tedy vadium winy złotych sto, —połowa i. m. panu sędziemu, a połowa stronie przeciwnei, ktora by nie miała dotrzymać tego kontraktu. Na co dla lepszej wiary y pewności rękami naszymi własnymi przy świadkach godnych podpisuiem się. Działo się we Lwowie die 21 iunii, anno 1690. Ad rationem tego kontraktu wzielismy na zadatek złotych dziesięć.

Między ich mościami pp. bractwem Staupigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswieszey Panny w mieście Lwowie, a panem Semonem Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrzem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposób kontrakt y postanowienie.

Zycząc sobie ich mość dla chwały Bożej y wygody potrzebujących, ponieważ w skarbcu nowych gatunkow xiąg zeszło, zacząć drukować słuźebniki in folio, tedy tak postanowili z panem Semionem, ktorych ma być in numero sztuk tysiąc pięcset bez żadnych defectow, ieżeli by się ktory znalazł defectowy, tedy w obiecanych iemu xięgach mają takowy odłączyć, ktore to xięgy słuźebnik ma według podanego sobie exemplarza naszego dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeizdrzony, drukować znaczną farbą piękną y cynobro, a to na papierze cerkiewnym, od ktorych 1500 słuźebnikow mają mu ich mość zapłacić za każdę sztuke po groszy dwadziescia y osmi, z tych tedy pieniędzy iuż sam pan Semion ma providować sobie wszelkie materie y potrzeby, do drukarni należące, także ma papier odbierać y liczyć do correctora naszego, aby nie było defectow, iako teraz w tych xięgach pokazało się, y waliać, y dając wine, że corrector mylał się, licząc, dla tego y sam pan Semion, albo iego czeladnik, odbierając papier dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a więcej y iednego, a więcej iednego arkusza nie przykładac, tylko iako wiele będzie odbierał od correctora naszego papiru, bo ieżeli by się miało pokazać więcej nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xięgi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykladkow trzydziesci słuźebnikow dla niego y czeladzi ukontentowania, mają ich mość zebrać y do swego skarbcu złożyć, także aby żadnych erroruw albo iakie mutatia w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora każdy arkusz posyłać przez swego czeladnika. Litery zaś wyraznie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalanych, inkaustem czarnyn, dobrym, nie bladym, albo y cynobrem aby rumianym wszy(s)tkie xięgi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybrać sobie, aby tego rzemiosła swiadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami służyć się. Czeladzi zaś, ktorzy będą zostawać w drukarnie, aby każdego płata doszła według postanowienia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, ktore się oddali wago, aby według rejestru opisanego znowu odany byli do skarbcu. Upatrywać mocno tego, aby

czeladz, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indziei wydawał, także z correctorem naszym, ktorego naznaczym, aby zgodliwie żył, żadnych swarow między sobo nie czynili, ani też żadnych zniewag, albo złych słów, ale iak naiskromnie z sobą żyli, y ieden drugiego szanowali, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych condicij, zakładami vadium winy, aby te trzydziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się w tym kontrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozywany był, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuję się. Działo się we Lwowie die 2 februarii, anno 1691. Semeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Figury nowe robił ojciec diakon z Krechowa Nikodym do służebnika. 1 furta wielka, 7 tytułów wielkich, 1 proloza z układami, 1 układ tainaia weczera, 2 mołenyie w Ohroicu, położenyie wo hrob, 2 liter wielkich, 7 liter mnieiszych, 1 tytuł u furty L E J T V R H I A R I O N.

Po wczynionym contrakcie die 5 februarii, anno 1691 wydaliśmy z (s)karbcu panu Semionowi na kwiatki, co po bokach, u służebnika znajduie się, aby wylał, bo u nas nie masz gotowych, to iest olowia kamieni 5.

34 matrices ewangelских liter, 3 figury Trech Swiatyteley: s. Basilego, s. Hregorego y s. Ioanna, 1 instrument do odliwania, 1 instrument do odliwania, 11 kamieni bez cwierci wydało się liter ochtainych na drukarnie panu Semionowi die 6 martii. 3. 7. matryces odebrało się od p. Semiona, 2 instrumenta.

Mędzy ich mościami pp. bractwem Staupigialnym cerkwie Wniebowzięcia Naswieszey Panny w miescie Lwowie, a panem Semionem Stawnickim, kunsztu drukarskiego maistrem, stanół pewny y nieodmienny w ten niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie, życząc sobie ich mość dla chwały Bożej y wygody potrzebuujących, ponieważ w skarbcu nowych xiąg gatunkow zeszło, zacząć drukować czasosłowy wielkie in 4-to według dawnego exemplarza naszego podanego. Tedy tak postanowilismy z panem Semionem,

magistrem, których ma być in numero sztuk tysiąc na gdanskim papierze, a dwiescie na prostym bez żadnych defektów. Jeżeli by się który znalazł defektowy czasosłów, tedy w obiecanych iego xiegach mają takowy odłączyć, które to xiegi—czasosłowy ma według podanego exemplarza sobie dawnego bez żadnych omyłek, ale tak słowo w słowo, iako się mu exemplarz poda przeirzany, drukować, znaczną farbą czarno, cynobro czerwono, piękno, nie bladą, a to na papierze gdanskim cerkiewnym y na prostym, także misecosłowy mam dodrukować do tych czasosłowów, które znajdują się w skarbcu numero sto dwadziescia y pięć na papierze tutecznym. Od kturych to 1080 czasosłowów z misecosłowami mają mu ich mość zapłacić za każde sztuki po groszy trzydziesti y ośm, a za te misecosłowy, co mam dodrukować per medium, mają mi zapłacić. Z tych tedy pieniędzy już sam pan Semion ma provideować sobie wszelkie materie y potrzeby do drukarni należące, także ma papier odbierać y liczyć od naszego dozorczy, aby nie było defectów, iako y teraz znajdowało się w tych xiegach, co się odebrało do skarbcu, wszy(s)tko waląc y dając wine dozorczy naszemu, yż w liczeniu myli się, gdy wydaie papier do moczenia, dla tego ex debito postanowiamy, aby pan Semion, albo czeladnik iego, odbierając papier dla moczenia, ma drugi raz liczyć, a co by nie dostawało, dozorca nasz powinien będzie dołożyć, a więcej y iednego arkusza nie przykładać, tylko iak wiele będzie odbierał od naszego dozorczy papiru gdanskiego y tutecznego y według kontraktu postanowionego, to jeżeli by się miało pokazać więcej nad nasze pozwolenie, tedy te wszystkie xiegi, co się pozwoliło pro parte pana Semiona przykładkow numero dwadziescia y pięć czasosłowów dla niego y czeladzy iego ukontentowania, mają ich mość zabrać y do swego skarbcu złożyć, także aby żadnych errorów albo iakiei mutatiey w literach nie czynić, albo co przydawać, ale według exemplarza podanego ma drukować y do correctora każdy arkusz posyłać przez swego czeladnika, litery zaś wyraźnie aby praso wyrażone byli, żeby nie było zalane, inkaustem czarnym, dobrym, nie bladym, albo y cenobrem bladym, ale czerwonym, rumianym

wszy(s)tkie xiegi drukowane byli. Czeladzi dobrych przybierać sobie, aby tego rzemiosła swiadomi byli, nie chłopcami, albo żunkami służyć się. Czeladz zaś, która będzie zostawać w drukarnie, aby była cnotliwa, nie podeirzana, abysmy nie mieli iakiei przygany od innych ludzi o tym, aby każdemu doszła płata według postanowienia, aby do nas skargi nie było. Litery zaś, które się oddali wagą, aby według reiestru opisanego znowu oddane byli do skarbcu. To też upatrywać, aby czeladz, albo kto inny, na strone nie brał, albo gdzie indzie wydawano. Także z dozorca naszym, którego naczynamy, aby zgodnie żył, żadnych swarow między sobą nie czynili, ani też żadnych zniewag, albo złych słów, ale iak naiskromnie z sobo żyli, y ieden drugiego szanowali, bo ieżeli by nie miał uczynić dosić według wyżej opisanego tego kontraktu y według postanowionych konditij, zakładami winy, aby te dwadziesci xiąg y cokolwiek postanowiło się w tym kontrakcie od wszystkiego odpadał y do wszelkiego prawa y sądu przypozywany był, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moją własną podpisuie się. Działo się we Lwowie die 23 octobris, anno 1691. Symeon Stawnicki, typograph, m. p.

11 funtow liter roznych wydało się na drukarni przy panu Łaszkowskim y panu Cypriane (Kisielnickim). 4 kamieni y 22 funt. liter z dziszko y tablicami wazili, które wydali się do drukarni teraz na drukowanie tych czasosłowuw dla odnowienia liter złych. 1 kamien bez 2 $\frac{1}{2}$ funt. wylał kwadratów, gdzie zapłaciło się. 24 funt. na kwiatki, wilał z naszego ołowiu, zapłaciło się giserowi Basilemu.

Pod tymże kontraktem y conditiami, które są expresse wypisane w tym kontrakcie, acceptuie y pozwalam na wszy(s)tkie conditie, yż za wiadomością moją staneli, y na to libere non coacte pozwalam, yż mam dosić uczynić o drukowaniu tey xiegi, to iest psaktyrin 4-to bez erroruw, albo iakich defektow, ale według exemplarza mnie podanego, gdy, da Pan Bog, wydrukuie, mają mi ich mość od każdej xiegi zapłacić (od) iedney po groszy piętnascie, także od grammatyczek mają mi płacić od iedney po groszy dwa to conditio, że mam

papir liczyć, odbierając od dozorczy naszego, aby napotym manka-
mentow nie było y defektow, a in quantum by nie miał, odbierając,
liczyć papir, tedy te defekta mnie należeć maia, na co dla lepszej
pewności ręką moią własną padpisuję się. Działo się w sessiey die
16 maii, anno 1692. Symeon typograph m. p.

Z (s)karbcu na drukowanie psaltry in 4-to y grammatyczek
odebrałem liter psaltrynych: 4 deszczek, ważyło liter psaltrynych
kamieni 4, funt. 25, 1 kasztet, który ważył liter psaltrynych kam.
4, funt. 22¹/₂. (Summa) kam. 9, funt. 17¹/₂.

Anno 1692, die 28 iulii po wydrukowaniu psaltry in 4 to y
grammatyczek odebrało się liter psaltrynych przerewidowanych
złych do skarbcu kamieni 14, funt. 1¹/₂, a zostawiło się onemu iuż
przebrakowanych psaltrynych liter do drukowania trefoloiu kam. 9,
funt. 27; 1) item liter ochtainych przebrakowanych kam. 4, funt. 28;
item kwiatkow wylanych gotowych kam. 1, funt. 7, 2) kaszt. ważył
liter ochtainych kam. 7, funt. 29, 3) kaszt. ważył liter ochtainych kam.
7, funt. 8, 4) kaszt. ważył liter ochtainych kamieni 4, funt. 11. Die 2
augusti, anno 1692 na drukowanie tryfologia № 29 figurek prazni-
kowych z drukami i. m. o. władyki wydało się, 8 pralozek, 6 pre-
dosłowa.

Die 30 iulii wersalow sztuk 30 psaltrynych oddał, kwiatkow
sztuk 2 oddał, trefoloinego materek 8 oddał, 2 instrumenty oddał.
Die (pri)ma augusti wydało się psaltrynych materek 4, kwiatkow
sztuka 1. Die 13 augusti wydało się kwadratów z drukarni oyca
episkopa na drukowanie trefoloia drukarzowi 1 kamien y 23 funt.
kwadratów. Item 1 kamien y 11 funt. liter, co wylał syn iego z
naszego spinglasu, ktore literi dało się na drukowanie. ¹/₂ kamentia
kwadratów z naszego ołowia wylał syn iego, zatrzymał w drukarni.
Die 18 augusti wzioł liter psaltrynych roznych w papiru pozawiaa-
nych, w skarbcu nie wazone, ale tak sub onendo, że z poł kamie-
nia wazyli te wszystkie literi.

Die 29 augusti wydało się z (s)klepu dolnego, gdzie xięgi
przedają, 1 kamien y 6 funt. liter nowych ochtainych drukarzowi.

Die 22 majj 45 $1\frac{1}{2}$ funtow liter nowych ochtainych wydało się z sklepu dulnego, 4 materki ochtaine oddał.

Ja niżej podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister y zycer, tym moiem y dobrowolnym y nieodmiennym zapisem iawnie y dobrowolnie, iako y przed urzędem zeznaię, iż ich mościom panom starszym y młodszym bracy bractwa religii graeckiej, cerkwie Lwowskiej, mieyskiej, uiednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie księgi in folio, nazwaney trefołoy, według exemplarza, od pomienionych ich mościow pp. bracy dany, ktorych to xiąg trefołoiow in folio wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna słowieńskim ięzykiem, charakterem y dialektem, maia być moia pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym, y cynobrem srutnym, czerwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłatą moia y prowidowaniem wictu moiogo wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tilko drukarnią ich mościow, literami y papirem, a od kożdey xięgi iedney trefoloia pomienieni ich mości po złotych cztery currentis monetae maia mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcej pieniędzy od tych że ich mościow pp. craci bractwa przerzeczonego nie będę mogł zabierać, tylko to, co sami ich mość ze mną postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościow oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maia. A ia submittuie się y wszelako obliguie tym że ich mościom pp. bracy przerzeczonego bractwa pod zakładem dwoch tysięcy złotych polskich nieodpustnei winy, ktora by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała i disposicyi tych że ich mościow obrocili, iż we wszystkich punktach zwysz y niżej wyrażonych w tym moiem zeznaniu zachować się mam: piersza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo żadnego y najmniejszego słowa, punkta, litery, noty, nie przestempuiąc, nie przedaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelakich omyłek, także nie zalewaiąc liter cynobrem, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg,

y tak zaprawiać, aby nie było żadnych errorow, ani blady cynober, defektu żadnego w tych xiegach nie mam uczynić y zostawić, ale cale, zupełnie in eo numero ac specie, iako się namieniło, ze wszystkim powinieniem wystawić y oddać, a gdy by się miał iakowy defekt pokazać y znaleźć przy odbieraniu y oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowioną, wytrącić ich mość będą powinni. To sobie, iednak, waruję, aby ich mość do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwyczaiow po wydaniu y wydrukowaniu y wysciu tych xiąg in numero piętnascie (set), ktorych iuż participować nie będę, ale mi ich mość pretium podług taxy, na ten czas ustanowionej, zapłacić, co ia za wdzięcznie przyiąć mam, przyiąć(y) więcey nie upominać się, do tego iako wiele mi liter oddali wagą do wydrukowania, oddali y inne wszelkie instrumenta y prasy, tak po skączeniu tej xięgi roboty oddać ich mościom wcale submittuie się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszey wiary ręką moią podpisuie się we Lwowie die 9 angusti, 1692 anno. Symeon Stawnicki, typograph Leopolitaneos, m. pr.

Anno 1694 a die 10 angusti odebrało się od pana Semiona Stawnickiego, typographa, liter ochtaynych w czterech kasztach lab 20, fun. 21, psaltrynych liter we dwu kasztach lab 8,—fun. 16, item w pięciu deszczkach defekta y kwiatki lab 2, funt. 28, item na iedney deszce prochu gisarskiego funt. 29, kwadratu z deszczko lab 1, funt. 14, pralozow roznych wielkich y małych № 65, figur roznych wielkich y małych № 70. Item osobliwie furta trefołoyna y z literami iedna. Nie dostaie do wagi oddanych liter od Semiona ochtaynych lab 5, fun. 6, item psaltrynych lab 1, funt. 26.

Ja niżej podpisany Simeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, y z synem Basilim, zycerem, gisarem, tym moim dobrowolnym y nieodmiennym zapisem, iawnie y dobrowolnie, iako przed urzędem zeznaiemy, iż ich mościom pp. starszym y młodszym bracy bractwa religiei graeckiej cerkwi Lwowskiej, meiskiej uiednałem się y zgodnie ugodziłem się na wydrukowanie xięgi in quarto, nazwaney trebnik, wed-

Ług exemplarza danego od ich mościow, ktorych to xiąg in quarto trebnikow wszystkich sztuk pułtora tysiąca spełna, słowieskim ięzikim y dialektem maia być, moia pracą y kosztem, to iest inkaustem dobrym, czarnym y cynobrem cwiętnym czerwonym, nie bladym, także czeladzio y zapłato moia y prowidowanie wikt mego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, a od koźdei xięgi iedney trebnika pomienione ich mość pp. bractwo po groszy trzydzięsci y ośm currentis monetae maia mi płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow nie będę mógł zabierać, tylko to, co sami ich mość ze mno postanowili. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg pułtora tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tym że ich mościom oddaniem, porachowawszy się ze mno, zapłacić mi y oddać maia. Także literi wszystkie, ktore odbieram na drukarnie wagą, według zwyczaiu mam wcale oddać, żadney szkody nie czyniąc, iako wagą odbieram, takowo mam oddać, a in quantum by mi nie dostawało do wagi, maia mi z summy, mnie na leżącey, potrącić. A ia submittuie się y wszelako oblige się tymże ich mościom pp. bracy pomienionego bractwa pod zakładem tysiąca złotych polskich nieopusney winy, ktore by się podług rozsądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dispositiei tych że ich mościow obrocili, yż we wszystkich punktach zwyz y niżej wyrażonych, w tym moim zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego y najmnieiszego słowa, pukta, literi, noty, nie przestępując, nie przydając, ani odmieniając, bez wszelkich omyłek, liter nie zalewając inkaustem albo cenobro, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg powinien będę dać do drukowania tych xiąg y tak obserwować, aby nie było żadnych errorow, ani cenobry bladei, ani defetcu w tych xięgach nie mam uczynić y zostawić, ale cale in numero et specie, iako się opisało, ze wszy(st)-kim wygotowawszy porządnie oddać, a gdy by się miał iaki defekt pokazać y znaleźć w tych xięgach przy odebraniu y oddawaniu, tedy z summy, ze mno postanowioney, powinni będą ich mość wy-

tracić, także jeżeli by się miał papier innego gatunku znaleźć przy rewidowaniu xiąg, tedy wszystek ten papier mają zabrać do skarbcu swego, a ja powinien będę za to wine dać złotych pięćset, na które condiciei dobrowolnie pozwalam. Litery przy dokonczeniu wszy(s)tkie według wagi odebrane y insze drobiazgi, co się wydaia z (s)karbcu do drukowania tej xięgi, mam wcale bez najmniejszej szkody wcale oddać, żadnych wymuwek nie mając. Te tedy wszy(s)tkie conditie, puncta podpisem ręki moiej własnei ztwierdzam, że mam dosić yczynić, na co dla lepszej wiary y pewności ręką moią własno z synem moim Basilim podpisuie się. Działo się we Lwowie die augusti, anno 1694. Symeon Stawnicki, drukarz.

Die 10 augusti oddało się ochtainych liter na drukarnie przez i. m. p. Jakuba Lauryszewicza y i. m. p. Semionowicza na robote trebnikowe № 11 kamieni, 6 funt. liter ochtainych. Die 12 augusti: 1 kaszta—8 kamieni, 20 funt. liter psaltrynych, 1½ kamienia y 2 funt. liter nowych z naszego olowia dało się na drukarnie, co wyliwał; 1 kaszta—6 kamieni, 24 funt. liter psaltrynych; 11 materek liter psaltrynych oddał; 1 instrument do wylania liter oddał; 2 materek liter psaltrynych; oddał; ½ kamienia wersalowych y innych liter dobrych; 1 ½ kamienia liter złych dało się do wylania liter nowych,—oddał; ½ kamienia, 4 funt. złych liter także wydało się do wylania,—oddał. Te kamieni 2 y funt. 4, co się dało z tych liter na wylanie, oddał zupełnie. Die 30 7—bris ¼ kamienia liter dobrych przy p. Cyprianie dało się na drukarnie.

Po zawarciu kontraktu obiecali mi ich mość ratione przykładkow dać pieniędzmi contentatiey dla mnie y czeladzi z. dwiescie pięćdziesiąt, mowieł z. 250. Na to się podpisuie. Dan, ut supra. Symeon Drukarz m. p.

Nizey podpisany zeznaie tym quitem wyrażonym, iż cokolwiek praetendowałem sobie u ich mościow pp. bractwa w retentach pozostałego przez wszystkie lata od robienia xiąg y tryfolaiiow do dnia dzisieyszego, we wszystkim w zapłacie od ich mościow stało mi się dosyć, y ex nunc odbiram podług rachunkow z. 400 gotowych pie-

niędzy y darunku do tego dwa tryfołoie. A tak we wszy(s)tkim ich mość kwituie y dla wiary ręką moją ten kwit sam pisałem y imie wyrażam. Działo się w sessyey zgromadzenia ich mościow roku 1695, maii 26. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Ja Bazyli Stawnicki, syn, przytomny będąc na ten czas.

Tegoż dnia uczynilismy postanowie(nie) z panem Bazylim Stawnickim na wylanie liter psaltrynych, od każdego kamienia po złotych ośm od roboty, ile kamieny wyrobi. Na co dla lepszey wiary podpisuję die 26 iuny, a(nn)o (16)95. Oddaie się onemu starych liter zaraz lab. 4 $\frac{1}{2}$, item matryces warsalowych psaltrynych № 36⁽¹⁾, matryces wierzchnych psaltrynych № 39⁽¹⁾, matryces tryodnich tekstowych № 49⁽¹⁾, matryces na komy № 5⁽¹⁾, instrument do wyliwania liter № 1⁽¹⁾. Bazyli Stawnicki.

Die 10 iunij dało się panu Bazylemu liter lab. 3, funt. 22; die 21 iulij dało się iemuż lab. 4, die 29 iuny dało się iemuż na przerobienie lab. 4, funt. 8; die 13 iulij dało się temuż na przerobienie liter lab. 3, funt. 7 $\frac{1}{2}$. A(nn)o 1695 a die 26 iuly uczyniło się rachunek z panem Bazylem Stawnickym, ktoremu roznymi czasy wydało się liter starych na wyrobienie nowych lab. 19, funt. 21. Wydał tedy liter nowych lawter lab. 17, funt. 3, zapłaciło się a z. 8—z. 136. Prochu lab. 1, funt. 8, item drobnych liter funt. 4 $\frac{1}{2}$. Czyni komputu od niego lab. 18, funt. 15 $\frac{1}{2}$, restat lab. 1, funt. 5. Anno 1695 a die 26 iulij odebrało się od pana Semiona Stawnickiego nazad litery, ktoremu dane były na wydrukowanie trebnikow, iako na zadzie napisano, uti summa kamieny 27, funt. 4. Ne dostało funtow 4 $\frac{1}{2}$. Condonatum.

Ja niżej podpisany Semeon Stawnicki, kunsztu drukarskiego magister, zeznaie tym moiem dobrowolnym obligiem jawnie, iako by przed xiegami urzędniemi, iż ich mm. pp. starszym y młodszym braciey bractwa religij graeckiey cerkwiey mieyskiey, Lwowskiey,

---

¹⁾ Противъ каждого изъ обозначенныхъ номеровъ написано: «Oddał». Надпись эта сдѣлана другою рукою, очевидно рукою того, кто принималъ буквы.

yż uiednałem się y zgodnie ugodziłem na wydrukowanie xięgi in folio, nazwaney apostoł, według exemplarza od pomienionych ich mościow danego, ktorych to xiąg wszy(s)tkich sztuk spełna tysiąc, słowieńskim ienzykiem, charakterem y dialektem maia być, pracą moia y kosztem moiem, to iest incaustem dobrym, czarnem, cinobrem swietnym, czyrwonym, nie blednym, także czeladzią y zapłatą moia y provi-dowaniem wiktui moiego, wydrukowane cale y zupełnie bez wszelkich defektow, tylko drukarnią ich mościow, literami y papirem; a od koźdey xięgi iedney apostoła pomienieni ich mm. po złotych pułtoru currentis monetae maia mie płacić, na ktore to drukowanie przerzeczoney xięgi więcey pieniędzy od tych że ich mościow pp. bracij bractwa przerzeczonego nie będę mógł zabierać, tylko to, co sami ich mm. ze mno postanowiły. Residuum zaś pieniędzy po wydrukowaniu takowych xiąg tysiąca, iako się namieniło, zupełnym y skutecznym tymże ich mm. oddaniem, porachowawszy się ze mną, zapłacić mi y oddać maia. A ia submituie się y wszelako obliguie tymże ich mm. pp. bracij przerzeczonego bractwa pod zakładem tysiąca złotych polskich nieodpusney winy, ktora by się podług rossądku ich mościow na pobożny uczynek obrocić miała, y dyspozycji tych ich mościow obrocili, yż we wszy(s)tkich punktach, zwysz y niżej wyrażonych, w tym moiem zeznaniu zachować się mam. Pierwsza, aby według exemplarza danego xięgi pomienione słowo w słowo, żadnego naymnieyszego słowa, punctu, litery, noti nie przestempuiąc, a nie przydaiąc, ani odmieniaiąc, bez wszelkich omyłek, także nie zalewaiąc liter, cinobrem swietnym, według potrzeby y zwyczaiu dawnych xiąg, y tak zaprawiac, aby nie było żadnych errorow, ani blady cinober, defektu żadnego w tych xiegach nie mam uczynić, ale cale, zupełnie in eo numero, iako się namieniło, ze wszy(s)tkim powinien wystawić y oddać, a gdy by się iakowy defekt miał pokazać y znaleźć przy oddawaniu tych xiąg, tedy z summy, ze mną postanowionej, wytracić ich mm. będą powinni. To sobie, iednak, waruie, aby ich mm. do drukowania tych xiąg papiru wczesnie dodawali, tych że xiąg miałem participować podług dawnych zwy-

czaiow, po wydaniu, y wydrukowaniu, y wysciu tych xiąg, tedy mi ich mm., umowiwszy, mają dać złotych sto dwadziescia na czeladz y na mnie samego, z których to złotych sto podług szłusznosci mam ukontentować czeladz, w sobie residuum, to dokładaiać y assecu-ruiać się, aby żadnego potaiemnego podkładku nie przykładałem, a gdy by ieden arkusz miał by się znaleźć między temi wydauemi xiegami papierniey inszey, tedy tych złotych sto dwadziescia nie mają mie ich mm. dać y ieszcze do tego mają mie wytrącić z summy za wyrobienie xiąg złotych trzysta, ktore obrocić mają na szpital, co ia za wdzięcznie przyiać mam y więcey nie upominać się, do tego iako mie liter oddali wagą do wydrukowania y inne wszelkie instru-menta y prasy, tak po skączeniu tey xiegi roboty oddać ich mości wcale submituie się pod zakładem zwysz opisanym. A dla lepszey wiary ręką moią podpisuie sie. We Lwowie die 28 julij, a(nn)o 1695.

Odebranie liter: 2 skrzynki nowych liter, kamieny 14, funt. 22, item 4 skrzynki liter dawnych—kamieny 24, funt. 12; item kwiatkow kwadratów kamieny 2, funt. 24.

Ja Symeon Stawnicki, drukarz, prawdziwie na tym contraccie podpisuie się m. p.

Item die 3-tia augusti kwadratu nowego dało się kamien 1, funt. 2, item die 4-ta augusti wydali się figury do apostoła rznięte, ewangelistow 5 na drzewie rznięte, 1 ewangelista Łuka, mieyskich 16 figur ruznych, małych 2 figure, liter wielkich 4 początkowych na drzewie rzniętych, predosłowy 24, praloz 14 większych y mniey-szych, item die 9 augusti kwiatkow nowych z roboty dało się kamien 1, funt. 18; 1 kamien y cwier(ć) ołowiu na kwadraty p. Cypryan wydał, 1 kamien y 5 funt. liter nowych ochtainych do czas(os)lowcuw wydało się z (s)klepu przez p. Cypryana. 1 kamien bez cwierci liter roznych przez p. Cypryana odwa(żyło się).

Die 28 julij odebralismy wszy(s)tkie literi ochtaine y psaltryne y inne obrazki, pralozgi, figury od apostołow, gdzie nie dostało kamieni dwa liter z drukarni.

Uczynilismy postanowienie, iako by kontrakt, z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem pułtora tysiąca czas(o-s)lowcuw małych, na papierze naszym, według exemplarza, od iedney sztuki po groszy sześć, co czyni złotych trzysta, także melioratiei obiecalismy onemu dać złotych dwadziescia tako condicio, aby żadnych przykładow nie było, bo ieżeli by się miało co postrzec y znaleźć, tedy za robote nie powinni będziemy onemu płacić. Na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie się. Działo się we Lwowie die 3 marty, anno 1696. Symeon Drukarz m. p.

A(nn)o 1696 a die 25 july wydało się drobnych liter panu Semionowi Stawnickiemu, typografowi: 4 skrzynki—kamieny 14, funt. 12¹/₂; die 27 iulij 13 obrazkow małych—1 ćwierć kamien. liter, 1 furta mała, item 24 liter wydało się na tablice, 4 pralozek małych, item 3 funt. liter, item 4 litery mosiądzowe, 35 liter drewnianych początkowych małych, 1 ćwierć kamienia liter wydało się.

Pod tymże kontraktem y opisanemi conditiami uczynilismy postanowienie z panem Semionem Stawnickim, typographem naszym, wzglendem drukowania molitweniczkow in 8-vo według exemplarza Uniewskiego, ktorych ma być in specie sztuk №¹), od każdej sztuki namy płacić onemu po groszy piętnascie, gdy nam {wyda z drukarni wcale do skarbcu, bez erroruw y bez defektow, a żadnych przykładow aby nie przykładał, to mu się a parte obiecuie za przydatki dać złotych dwadziescia, tylko waruiem, aby inkaust czarny, dobry był, literi aby nie zalane byli, y z początku cynobro czerwono drukowane było, a in quantum tym nie miał dosić uczynić według kontraktu, wyżej opisanego, y conditij wyrażonych, pozwalam vadium winy, aby te przykładki nie płacone byli, ieżeli by się znalazło, żebym miał co przyłożyć dla siebie, także litery według wagi abym wcale oddał. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką moją własną podpisuie się. We Lwowie die augusti 11, anno 1696. Symion typograph, m. p.

---

¹) Въ подлинникѣ пробѣлъ.

A(nn)o 1697 a die 12 novembris odebrali się litery od pana Semiona Stawnickiego, ktore był powziół na robote czasowniczkow małych we czterech skrzynkach lab. 15, funt. 6, nie dostało funt. 22. Oddał dawnych liter y z kwiatkami, ktore przy nim zostaly byli na 2 deszczkach lab. 1, funt. 19.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisaniem moym, yż uiednałem się ich mość pp. braciey starszym y młodszym na wydrukowanie xiąg tysiąc psalteryz in quarto podług exemplarza, mnie podanego, od koždy xięgi iedney po groszy piętnastu, ktore te xięgi pomienione tysiąc powinienem dobrym, czarnym inkaustem y cynobrem czyrwonym, gdzie będzie potrzeba, wydrukować, bez żadnych defektow, do tego liter kilko od ich mm. co biorę, wagą takąż bez usczyrbku żadnego oddać y odważyć powinien będę, a za oddaniem, da Bog, y odrobieniem contentu się mają mi ich m. nad umowe płacy dać złotych trzydziesci y pięc. Psalteryz z tych xiąg pieniędzy przy robocie nie mam zabierać, telko co ich m. sami mie dawać będą. Na co dla wiary ręką moją podpisuję się. Działo się we Lwowie, w congregacie brackiey a(nn)o 1697, die 5 marty. Symeon Stawnicki, drukarz, m. p.

Odebrałem pismo do roboty psalteryney, ktore ważą, skrynki cztery, kamieniy 28, funt. 8. Ochtaynego y psaltrynego kamieniy dwadziescia y ośm y funtow ośm.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu thy-pografskiego, zeznaie tym dobrowolnym obligem, yż obliguie się ich mm. panom braciey starszym y młodszym, uiednawszy się wydrukować xięgie, nazwane trebnik, podług exemplarza, mnie danego, in octavo, każdą po groszey dwudziestu, wszy(s)tkich xiąg numero szescset. Ktore-to xięgi powinien wszy(s)tkie szescset bez żadnych defektow wyrobić dobrym, czarnym inkaustem y, gdzie telko będzie potrzeba, cynobrem także moym powinien, y wszelkim kosztem wydrukować, y czeladzy mey płacić y sustentowaniem, tilko literami y prasą ich mościow, a cokolwiek liter do tey roboty odbierania pod wagą, to iest we dwu skrzynkach kamieniy dziesięc bez puł funta, tak cale

po wydrukowaniu y oddaniu xiąg y litery też wcale oddać powinien będę. Na co dla lepszey wiary ręką moją podpisuję się. Działo się w sessiey ich mościow die 30 novembris, anno 1697. To też dokładaiąc, iż która by litera nie miała być dobra do druku, tey w zycowanie kłaść nie powinienem. Item co pan Cyprian liter wydał roznych puł kamienia y matryces do wyliwania liter № 9 y forme iedne... Jch mość zaś onemu obiecuia, gdy dobrze odda bez żadnych defektow pomienione xięgi, in vim pieniędzy darunku złotych trzydziesci. Baziliy Stawnicki, tipograf.

Na ten kontrakt y robote odebrałem ad rationem od ich mości p. Mikołaja Krassowskiego z. 100 die 4 x-bris, (anno) 1697. Na ten kontrakt odebrałem—Bazyliy Stawnicki złoty 100. Item drugim razem die 3 februarii 1698 odebrałem na też robote z. 150—Bazyliy Stawnicki. Item trzecim razem die 10 martii odebrałem na też robote złotych sto, to iest z przedaży xiąg w sklepie, Baziliy Stawnicki. Item die 22 martii przy oddaniu trebniczkow № 599 przychodziło mi reszty z. 79, gr. 10. A to ktore cale odebrałem y kwituie ich mościow Baziliy Stawnicki.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnym pisaniem moim, iż uiednałem sie z ich mościami pp. braci starszymi y młodszymi wydrukować grammatyk № 7000 według exemplarza, a od koźdey grammatyczky po groszy pułtrzecia tą conditią, abym żadnych przykładkow nie upominał sie u ich mościow y defektow żadnych aby nie było, na co sie podpisuję. We Lwowie die 22 may w sessiey działo sie 1698 a(nn)o. Bazyliy Stawnicki.

Na tosmy mu oddali papiru ryz № 4 y liber 14. Baziliy Stawnicki.

Ja niżej na podpisie wyrażony Bazyli Stawnicki, magister kunsztu thypograph. y zycer, zeznaie tym moiem dobrowolnym zapisem, yż obowiązałem y pcdiołem dwoie xięg operum: iedne iermołoyczyk in duodecimo, a drugo xięgie akafisty in quarto, podług exemplarza, mnie danego, ich mościami pp. bracy starszym y młodszym wydrukować słowo w słowo, iako w exemplarze, moyim in-

kaustem, cynobrem y czeladzią moią y kosztem wszelkim, telko ich mościow prasy y litery, od których to xiąg dwoie operum, to iest od iermołoyczyka ma mieć płaty moiey od iedney po groszy ośmu currentis (monetae), a od akafistu in quarto po groszy dwudziestu cztery, na którą tą robote nie mam zaraz zabierać pieniędzy wszystkich, telko według słuszności w robocie, drugie pieniądze za dokonzeniem y wyrobieniem pomienionych xiąg, do tego sie zapisuie y obliguie, abym dobrym, czarnym inkaustem y czerwonym iasno cynobrem wyrobił pod zakładem summy takowey, która by uczyniła za wydrukowanie xiąg, errorow żadnych y defektow nie powinienem uczynić. Liter com odebrał we czterech skrzynkach kamieni 15 y funt. 9, po wyrobieniu oddać zupełnie powinienem. A dla wiary y pewności moią ręką podpisuie sie. Działo się we Lwowie die 11 iuly w sessiey ich mościow a(nn)o 1698. Baziliy Stawnicki.

Die 15 iuly na te robote wzięłem złotych szesdziesiąt, dico z. 60. Baziliy Stawnicki.

Die 4 7-bris odebraliśmy litery lab. 15, funt. 7, ktore były dane na iermołayczyki. Tegoż dnia wydało się liter na akafisty we trzech skrzynkach lab. 24, funt. 28. Item kwadratu lab. 2, funt. 15 z deszczko.

Tegoż dnia zapłaciło się in toto od iermołoyczykow roboty, z czego pomieniony drukarz quituie. Baziliy Stawnicki. Za robote iermołoyczykow stała mi się zapłata.

Die 21 7-bris figur do akafistow wielkich 6, a malenkich figurek 71. Oddał te figury.

Na Jermołoyczyke wyszło papiru ryz 17, liber 12.

Anno 1699, die 14 marty odebrało się w te trzech skrzynkach dane litery na wydrukowanie akafistow lab. 24, funt. 18. Item kwadratu na dwu deszczkach in toto lab. 2, funt. 15, nie dostało liter funtow 10.

Oddał figurek małych 29, od których quituie, zapłacić potrzeba, także 3 wielkich y od tych zapłacić potrzeba czercowi do s. Jura.

Anno 1699, die 17 martii, że mi sie zadosyć in toto słała satisfactia od ich mościow pp. bractwa, z tego ich mościow cale kwituie y nic sobie u ich mościow nie mam praetendować za te robote akafistowe, na co sie podpisuie. Stało mi się zadość od roboty akafistow Baziliy Stawnicki.

Ja niżej podpisany Bazily Stawnicky, magister kunsztu thypo-grafskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moym, yż uiednałym u ich mościow pp. bracy starszym y młodszym bractwa cerkwie meyskiej wydrukować psaltery in quarto dwanascieset dobrym, czarnym inkaustem bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, podług exemplarza mnie danego, od ktorych wydrukowania mają mie ich mość po groszy pietnastu currentis monetae płacić, do tego mam wydrukować proskomydey pięcset, od kożdy płaty mam mieć po groszu, assekuruiąc się ich mościom w tym, że pieniędzy nie mam zabierać wszy(s)tkich przed oddaniem roboty, ale podług słuszności, co mnie samie ich mości dadzą, do tego cokolwiek liter wagą na te robote odbiore, wagą taką zaś się powinien będę oddać. Na co dla lepszey wiary moją ręką własną podpisuie się. Działo się we Lwowie w sessiey ich mościow anno 1699, die 23 maj. Baziliy Stawnicki.

Die 3 aprilis wzioł praloze drzewiany do początku kafizmy pierwszej.

Anno 1699 a die 11 augusti odebrało się liter dawnych od p. Bazilego, drukarza, ktore byli u niego od roku 1697 a die 5 marty w pięciu skrzyniach y deszczkach trzech № lab. 32. funt. 4. Item liter początkowych wielkich mosiǳowych № 48, także y praloze oddał.

Ja niżej podpisany zeznaie y we wszystkich robotach moich, ktore do tych czas ich mość pp. bractwo podług kontraktow robiłem, ad minimum w solutiey y wszelkiem ukontentowaniu za pracy moie stało mi zadosyć. Na co sie ręką podpisuie moją. Że mi się zadosyć stało, podpisuie się Bazyliy Stawnicki.

Miedzy ich mość pp. bractwem Stauropigialnym cerkwie mieyskiej, Lwowskiej Wniebowzięcia Naswietszey Panny a panem

Bezylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny a nieodmienny kontrakt (w) niżej wyrażony sposob. Iż pan Bazyli Stawnicky podiół się ich mość pp. bractwu xięgie, nazwano ochtay, in folio wydrukować № 1200 zupełnie, czeladzią swoją, z providowaniem wiktuy solutiei onym, inkaustem czarnym, dobrym, cynobrem iasnō, a nie bladawo, z pilną ostrożnością y dozorem, aby bez żadnych pomyłek y przestępów w słowach, przestrzegamy, drukował, y pilnie przestrzegał, aby defektów żadnych nie uczynił, za co od ich mościow pp. bracy bractwa od kożdey xięgi solarium podług targu po złotych dwa monetae currentis mieć ma bez żadnych przykładkow, a in vim przykładkow gotowych pieniędzy za wydrukowaniem y zupełny 1200 xiąg oddaniem bez errorow y defektów złotych sto spełna dać mu ich mość inaią, a czeladzi także dla pilnego y dozornego drukowania, aby dobrze na białych opiłkami inkaust, także y cynober nie blado dawali, kożdemu czeladnikowi za od(d)aniem xiąg dać obiecuią po złotych dziesiątku. Osobliwie assekuruie się pan Bazily, że iako wiele liter wagą odbierze y furt według specyfiki regestru odebrania, tak po wydrukowaniu powinien będzie podług regestru in toto oddać. Na co dla lepszey wiary y pewności ręką swoją własną się podpisuie y w tym zapisuie się, przyrzekaiąc ich mościom, yż żona iego niema tam bywać pod utratą summy. Działo się w congregatiey anno 1699, prima octobris novi.

Obiecuią też ich mość samemu p. Bazilemu, magistrowi, nad contentacją super wyrażono złotych sto, pare xiąg dać albo raczej pieniędzmi za dwie xięgi. Bazili Stawnicki.

Na te xięgi ochtay wydało się liter: y desczka, y szulfa quadratu, ważyła lab. 2, funt. 8; 1 skrzynka nowych liter ochtaynych lab. 7, funt. 22; 2 skrzynie psalterynege pisma lab. 11, funt. 12; 2 skrzynki ochtaynege dawnego lab. 9, funt. 12; item 1 skrzynka y iedna szulfa tegoż lab. 4, funt. 2; item nowo teraz wyllanego pisma lab. 2, funt. 2. Latus kamieni 37, funt. 7. Item na tamtey stronie liter ewangelia funt. 17, facit kam. 37, funt. 25.

Anno 1699, die 16 octobris wydało się panu Wasilemu, drukarzowi, 1 ochtay uwiązany na exemplarz anni 1630. Item 1 ochtay w sexternach nowej ediciei.

Liter ewengelskich z desczko № 17, prałoż drzewianych różnych № 26, liter mosiądzowych wielkich początkowych № 47, figur № 2, liter wielkich drzewianych № 3. Bazily Stawnicki.

Anno 1700 a die 19 octobris przy odebraniu ochtaiow odebrały się y litery—2 kaszty, ważą kamien. 9, funt. $9\frac{1}{2}$; 1 kaszt(a) (waży) kamien. 9, funt. 15, 2 kaszt(y) psalterne litery, (ważą) kam. 10, funt. $27\frac{1}{2}$, 1 kaszt(a) kwadraty, (ważą) kam. 8, funt. 15. Facit kamien. 38, funt. 7. Item oddał liter mosiądzowych 48. Prałoż, drewnianych figur y liter wielkich drewn. 5.

Anno 1700, die 18 octobr(is) że mi się zadosyć stało od ich mm. pp. practwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote ochtaiow, iako y za contentatią, z tego wszy(s)tkiego ich mościam kwituie y nic sobie u ich mm. praetendować nie mam za te robote ochtaiowe. Na co się dla lepszej wiary ręką swą podpisać. Działo się w confraterniei, ut supra. Baziliy Stawnicki, typograf.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Staupigialnym mieyskim, Lwowskim a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli podjął się ich mm. pp. bractwu pomienionemu wydrukować połustawce in octavo według exemplarza, ktorých ma być in № 1500 sztuk, od koźdey sztuki po groszy pietnascie ma się mu zapłacić, gdy nam z drukarni wcale do skarbcu wyda bez żadnego erroru y bez defektow y naymnieyszych przykładkow, aby nic ani na swoje strone, ani na czeladz żadnego nie pokazało się przykładku, w tym naybarzey waruią ich mość pp. bractwo. Za też przykładky obiecuią ich mość contentatią złotych trzydziesci y to waruią, aby litery byli czarne, nie zaliwane, także cynobrem czerwonym z początku wydrukowane. In quantum bym zaś nie miał dosyć uczynić temu kontraktowi y condition wyż wyrażonym, tedy dobrowolnie pozwalam vadium, aby tak te przykładky pod przepadkiem y nie płacone byli, iako y od contentatiey po-

winien odpadać y one tracić, y restantem summam od roboty przynależącej iuż sie nie ma ani upominać, od ktorey iuż y tey odpada. Litery zaś, iako według wagi odbiram, tak według teyże wagi powinieniem y nazad wydać y zupełnie, wcale oddać. A na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w confraterniey die 13 novembris, (anno) 1700. Dokładaiąc przy tym, że dwa połustawca obiecuią ich mość pp. bractwo p. Bazylemu ofiarować y dać. Baziliy Stawnicki, typograf.

Na te połustawce odebrałem litery pod wagą: 2 kaszty liter ważyli kamien. 8, funt. $7\frac{1}{2}$, 2 kaszty liter item ważyli kamien. 7, bez sztuki, co nie doważało 2 kaszty liter y 1 kaszta prozą—kam. 6, funt. 15. Facit kam. 21, funt. $22\frac{1}{2}$ liter. Baziliy Stawnicki. Item 12 figurek, 10 prałozek, 45 liter początkowych, 4 litery mosiǳzowe początkowe, furtka. Item liter roznych odebrał 1 kam. y $7\frac{1}{2}$ funt.

Die 18 martii odebralismy 6 kaszt z literami in toto excepto, figurky, praloz y to oddał in toto.

Anno 1701 a die 18 martii że mi sie zadosyć stało od ich mościow pp. bractwa mieyskiego, Lwowskiego w zapłacie, tak za robote połustawcow, iako y 'contentatią z tego wszystkiego ich mość kwituie y nic sobie u ich mościow praetendować nie mam za te robote połustawcowe. A dla lepszey wiary ręką swą podpisuie sie. Działo sie w confraterniey, we Lwowie, ut supra. Baziliy Stawnicki.

Uczynilismy contract y postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem, na dwa tysiąca czas(os)łowcow małych według exemplarza na papiere naszym, od każdej sztuki po groszy sześć powinniemy zapłacić, także contentatiey obiecalismy onemu złotych dwadziescia tą conditią, aby żadnych przykładow nie było sub vadio utracenia tey dopłaty należytey od czas(os)łowow, na co dla lepszey wiary y pewności podpisuie sie. Działo sie we Lwowie, w confraternie die 16 marty, (anno) 1701. Bazyliy Stawnicki.

Na to 4 kaszty odebrałem liter—kam. 30. funt. $22\frac{1}{2}$. Litery drewniany—funt. 7 y kwiaty w tablice—funt. $22\frac{1}{2}$. Item mo-

siondzowe początkowe litery 48, furtka y dwa konce y ewangeliczne litery №...¹⁾ Bazylii Stawnicki.

Że mi sie zadosyć stało od ich mm. pp. bractwa w zapłacie tej roboty za czas(os)lowic y kontentatie z tego ich mm. pp. in toto quituie y na to sie podpisuie. We Lwowie, w confraternie die 6 junij, 1701 (anno.) Bazylii Stawnicki.

Ja niżej podpisany zeznaie tym dobrowolnie pisaniem moim, iż uiednałem z ich mm. ppany bractwem Lwowskim, mieyskim gramatyk № 6000 wydrukować według exemplarza umowionego, od koźdey zaś gramatyki po groszey pułtora mają ich (m)m. p(p). mi zapłacić tą conditią pod przepadkiem zapłaty, in quantum by pokazały sie iakie przykładky, albo odemnie, albo od czeladzi, do tego y defektow żadnych nie mam przy tym dać ich moście, a na to sie ręką swą podpisuie. Działo sie w confraternie d(ie) 6 iunij, (anno) 1701. Bazylii Stawnicki.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym cerkwi mieyskiej Wniebowzięcia Naswiętszey Panny, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie na słuźebniki in 4-to, ktorych to słuźebnikow ma być tysiąc bez żadnych defektow według exemplarza dawnego, sobie podanego, od koźdey zaś xięgi tej słuźebnika in 4-to mają mu ich mm. po groszy dwadziescia cztery zapłacić, waruiąc to, aby farba była czarna, znaczna, piękna, y cynober czerwony, a nie blady, litery zaś wyraznie aby prasą wyrażone byli, żeby żadnych liter zalianych nie było, czeladz dobrą y do tego rzemiosła sposobnych ma trzymać, y zapłata onych aby słuszná dochodziła, aby do nas skargi żadney od nich nie było. Przykładkow żadnych aby nie ważył sie tak sam p. magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swoiey od tych słuźebnikow, in quantum by sie iaki przykładek naymnieyszy pokazał, także y pod utratą contentatiey, ktorey pewney ich mm. obicuią oddać zło-

---

¹⁾ Такъ въ подлинникѣ.

tych siedmdziesiąt dla p. magistra y czeladzi, iesli nie będzie żadnych defektow y errorow. Liter y iaką wagą odbieram, taką też powinien po dokonczeniu roboty ich mm. oddać. A dla lepszey wiary y pewności ręką sie swą podpisuie. Działo sie w confraterniey, (we) Lwowie d(ie) 4 augusti, (anno) 1701, Bazyli y Stawnicki.

Eadem d(ie) et a(un)o odebrałem liter y na te służebniki in 4-to: 1 kaszt(a) liter ewangelicznych brutto kam. 10, funt. 24 $\frac{1}{2}$; 2 kaszty liter ewangelicznych—kam. 10, funt. 22 $\frac{1}{2}$; 1 kaszta liter tychże—kam. 9, funt. 9; 3 deszczky z kwadratem y pisnem—kam. 6, funt. 11 $\frac{1}{2}$; item 4 kaszty liter psalternich y ochtaynich, iak nyżey stoi, co na czas(os)łowiec odebrał, to tych nie oddawał, ale w drukarni zostaie, vide superius, co ważą liter y te kam. 30, funt. 22 $\frac{1}{2}$, y kwiaty, y liter y mosiǳzowe, y początkowe cokolwiek był do czas(os)łowcow wziął, przy nim zostaie, bo nie oddawał. Item 7 figur drewnianych y furta, a prałozow 7, koncow 5, liter drewnianych początkowych roznych sztuk 190 y proskomidyia. Bazyli y Stawnicki. D(ie) 26 x—bris dwie skrzynki liter drobnych ochtaynych ważą kam. 9. Bazyli y Stawnicki. Facit odebranych liter kam. 78, a oddał (die) 18 febru(ary) kam. 76, funt. 24. Kwiatky, liter y mosiǳzowe y figury dr(ewniany) oddał wszy(s)tkie; kam. 1, funt. 6. nie dostaie.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie tym dobrowolnym zapisem moim, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować psalter in 4—to ośmset według exemplarza starego, przydawszy potrzebne z Uniowskiey psalter y, dobrym, czarnym inkaustem, mieyscami zaś cynobrem czerwonym, a nie bladym, gdzie należy, bez żadnych errorow, ale cale słowo w słowo, od ktor ych wydrukowania mają mi ich mm. płacić po groszy piętnascie, assecu-rując sie ich mm., iż żadnych nie mam przykładać przykładow pod utratą tak tych przykładow, iako y dopłaty za te robote, in quantum by sie co miało na mie, albo na czeladz pokazać, d(ie) tego cokolwiek liter wagą odbieram, powinien tyż oddać cale y zupełnie. I na to sie

dla lepszej wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie w ses-
siją d(ie) 23 julja, 1702 (ann)o. Bazyly Stawnicki.

Odebrałem na te psaltery liter 4 kaszty, ktore ważyli kam. 22,
funt. 26. Na to sie podpisuie—Bazyli Stawnicki. Item liter kam.
6 odebrał. Na to sie podpisuie—Bazyly Stawnicki. Item contentatiey
odebrał osobliwie złotych 20.

A(nn)o 1704 a d(ie) 13 february item Bazyli Stawnicki, drukarz,
wydał z druku czas(os)łowcow małych 1190, a przykładku było
№ 100, ktore sine scitu ich mościow nad kontrakt przyłożył sobie, te
sie zabrali y wraz mu a №-ro 1290 czas(os)łowcow z przykładnemi wraz,
a gr. 6, z. 258 przychodzi od roboty. A za 4 ryzy papieru, co na
te 100 przykładne—z. 32. Za czas(os)łowcow summy sie mu za-
płaciło z. 290.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typograf-
skiego, zezuaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem sie
z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in
folio ewengeliie, ktorych ma być dwanascie set, według exemplarza
dawnego, bez żadnych errorow y defektow, od ktorey ewangeliey
kożdey mają ich mm. płacić po groszy piędziesiąt za robote. A con-
tentatiey mnie gotowemi złotych sto dwadziescia, a czeladzi po
dwanascie złotych, ktore mam trzymać dobre, trzezwe, y mierne, y
zwyczajne. Cynober żeby była czerwona, a nie blada, także y czarny
inkaust, za to obliguie, y prasą dobrze litery przyciskane, a nie
zalewane, ale znaczne aby były. Defektow aby żadnych nie było,
obiecuąc do tych defektow przydrukowywać, ile będzie potrzeba sex-
tern albo arkuszow. Przykładkow żadnych, strzez Boże, ani ia, ani
czeladz nie powinna mieć pod zakładem sta talarow bitych y
utrata zapłaty za robote y contentatiey, do cerrecty zawsze za
każdą prasą nosić do tego, kogo ich mm. postanowią, czeladzi, wed-
ług ugody, kożdemu płacić, aby skargi nie było. Litery iaką wagą
y wiele odebrałem, tyle powinien oddać, tak też y inne figury y
drobiazgi należyte. Na co dla lepszej wiary y pewności ręką sie

swą podpisuie. Działo sie w sessiey confraterniey, (we)Lwowie die 2 aprilis, 1703 a(nn)o. Bazyly Stawnicki, typograf.

4 kaszty liter z quadratami odważyło sie y oddało. Brutto kam. 35 y funt. 15—item figur większych y mniejszych.

Anno 1704, die 15 aprilis wydrukowało się czasowniczkow małych sztuk 1290 y zapłaciło się od nich Bazylemu Stawnickiemu, drukarzowi, od każdego czasowniczka po gr. 6, co uczyni summa złotych dwiescie piędziesiąt y ośm—z. 258.

Anno 1704, die 12 julij stanął pewny a nieodmienny kontrakt między szlachetnemi ich mm. pp. bractwem a między uczciwym p. Bazylim Stawnickim a to ratione wydrukowania xiązki, nazwaney psalterki małej in 12-mo, na tabor cały, w którym ma bydz xiązek 1500. Od których to xiązek alias od każdej sztuki, albo raczey xiązki, stargowalismy onego od roboty y mamv onemu zapłacić po groszy dziesięciu, drukować zaś one ma według exemplarza, onemu danego, iednak z tym przydatkiem, aby w każdej na początku każdej kafizmy według Kiiowskiego druku cynobłą drukowano było, waruią też sobie ich mości, ażeby p. Bazylj żadnych nadto, ani dla siebie, ani dla czeladzy, nie przykładał przykładow, tylko się tą kontentował solutią. A ieżeli by się co pokazało, tedy p. Bazylii nie tylko od zapłaty odpadać, ale y karanie iuxta arbitrium ich mościow ponosić powinien będzie, ażeby czeladz do roboty ochotniejsza była, tedy się onym extra postanowionej quoty daruie się złotych dwadziescia, co ie ma p. Bazylj dotrzymać, ręko się własną podpisuie. Datum, ut supra. Bazyly Stawnicki.

Wysz pomienioną xiązkę—psalterke małą wydrukował p. Bazylj, typograf, ale oddał in super, bo oddał 2000 sztuk. Ktoremu się wszystko in toto zapłaciło, a to po ruyinie iuż Szwedzkiey anno 1705, martij die 10-ma.

Anno 1705, die 15 aprilis postanowilismy z p. Bazylim, drukarzem, ażeby do tychże psalterek wydrukował paschalią, nazywającą się neischodymaia, od każdej zapłacić mamy onemu po

groszy 3, ktorych ma bydz 2000. Odebrałem z. 200—Bazyly Stawnicky.

Miedzy ich mościami pp. bractwem Sthauropigialnym, Lwow-
skim, mieyskim, a p. Bazylim Stawnickim, thypografem, stanął
pewny y nieodmienny kontrakt, a to w takowy sposob: podiał się
pomieniony pan Bazylij wyrobić y wydrukować na papierze, iednak,
ich mm. pp. bracij modlitewniczkow dwa tysiące—2000 według
exemplarza, onemy danego, cum additione pozdrowien Pannie Prze-
naswietszey per commemoracionem radoscij ziemnych y niebieskich,
za ktore to drukowanie y robotę tych xiązek za każdą sztukę, albo
raczey xiązkę, przy zupełnym onych odebraniu powinno się mu
będzie zapłacić po groszy dziewięciu. Waruią też sobie ich mości,
ażeby p. Bazylij te xiązke quam accuratissime dozirał y żeby de-
fectow przestrzegał, a żadnych nadto przykładow nie przykładał i
tą sub poenis arbitrariis tychże ich mm. pp. bracij in eodem fundo.
Na co się dla większey wagi a mocy ręką swą własną podpisuię.
Datum in fundo 1705, die 3 julij. Na co się podpisuię Bazyli
Stawnicki.

Oddał p. Bazylij tych xiązek z defektami sztuk tysiąc, alias
2000, alias leg, a w koždy po książek dwie y co dodrukował
arkuszow 200 y nazad oddał papiru ryz dwie y liber szesc, nie
dostaie tedy papiru ieszcze iak arkuszow blisko czterechset, co
bierze na sumienie swoje, że tego żadnym sposobem na swą nie
obrocił potrzebę, ale że niektory papir był taky, że się w nim
litery pokazowały po arkuszow 23, za co on niech (u) P. Boga
odpowiada; my zaś, według postanowienia, zupełny z nim uczyni-
wszy rachunek, onemu in toto, iako należy, od tey roboty płaciemy y
daiemy onemu teraz z. 323, restat onemuż dopłacić z. 277. Na co
dałem onemu kartę z podpisem ręki moiey. Data die 6 8—bris ve-
terum, 1705 anno. Dałem onemuż na to z. 77. Item dopłaciłem
resztę z. 200 y kartę odebrałem, solutum in toto.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym cerkwi Wnie-
bowzięcia Nayswietszey Panny Mariey mieyskiey, Lwowskiey, a pa-

neni Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrzem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt w niżej wyrażony sposob, iż p. Bazyli ma wydrukować ośmset xiązek in octavo, nazwanych ewangelie y apostoły na cały rok według exemplarza, sobie podanego, iednak z przydaniem obszczyzny według rejestru, od ktorey to roboty kaźdey książki ma mieć p. Bazyli po groszy dwanasce, ale z tym dokładem, aby była litera czysta, czarna, nie zaliwana, nie blada, defectow żadnych aby nie było, w tym ma wielie przestrzegać, ani errorow; także naybarzief ich mm. pp. bractwo waruią, aby przykładow żadnych nie było naymnieyszych, tak przez samego p. Bazilego, iako y czeladz, ktorych in quantum by co sie miało pokazać, tedy dobrowolnie p. Bazyli pozwala y odrzeka się wszelkiey solutiey od tey swey roboty, ktora debetine dare ad cassam ecclesiae eiusdem. Na co sie dla lepszey wiary, wagi ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie die 16 iulij, 1706 anno. Bazyly, drukar, Stawnicki.

Tę xiązke, ut supra nazwaną, ewangelijki oddał p. Bazylij die 30 augusti sztuk № 794, od ktorych roboty należy mu, rachuiąc od sztuki po gr. 12, facit z. 217, gr. 6. Na toże iuż wzioł przed tym podczas raboty z. 150, tedy mu dopłaca się ieszcze z. 167, gr. 6. Datum, ut supra.

Na te ewengeliyky dało się było 2 kaszty liter y odważyło kamieni 9, fynt. 27¹/₂ d(ie) 9 julij. A pierwszą d(ie) 15 junij, eodem a(nn)o 1706 2 kaszty—kam(ieni) 20, funt. 5¹/₂. Item 2 deszky drobne, ktory wazą kam(ieni) 2, funt. 17. Facit kam(ieni) 22, funt. 20 oddanych liter. Item do tego fortka, 3 pralozky, uspienie, koniec y 6 liter drewnianych.

Ja niżej podpisany zeznawam tym dobrowolnym moim zapisem, iż uiednałem sie y postanowiłem z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim wydrykować psalter in 4-to dwanasce set według starego exemplarza, sobie danego, dobrym, czarnym inkaustem, aby nie zalewane były litery, y miescem należytym, cynobrem czerwonym, a nie bladym, bez żadnych errorow, słowo w słowo, waruiąc to sobie ich

mm., aby żadnych nie było defektów, od każdej psaltery należyć będzie płacić po groszy piętnastie y contentathey złotych dwadzieścia osobno, a to, żebym żagnych przykładkow ani ia, ani czeladz powinna przykładać pod utratą zapłaty y contentathey, y tych przykładkow in quantum by sie miało co pokazać. Liter wiele odbieram wagą, tąż y tyle powinien po expirathey roboty oddać. I na to sie ręką mą podpisuie we Lwowie d(ie) 22, septembris, 1707 (anno). Eadem die et anno odważyło sie liter na te psaltery 4 kaszty y deszczka liter—kam(ieni) 21, funt. 24. Bazylij Stawnicki, thypograf.

Według wyżej opisaney umowy y postanowienia na drukowanie psalter in 4—to, że mi się zadosyć stanęło, zeznawam y quituie a(nn)o 1708, d(ie) 23 february Bazylij Stawnicki, thypograf.

A(nn)o 1708, d(ie) 25 februar. na drukawanie iermołoiow in folio odważyło się panu Bazylemu Stawnickiemu, drukarzowi, 5 workow notow y textow—kam(ieni) 26, funt. $20\frac{1}{2}$. Item proznych z kaszty y trzecia malenka—ważyli kamien. 2, funt. 26 dla notow tych y textow rozkładać. Facit brutto kam(ieni) 19, funt. $16\frac{1}{2}$. Item d(ie) 26 aprilis dało sie p. Bazylemu 1 instrument, 1 inkielaczek mosiǳowy, item № 61 sztuk matryces noty iermołoyney instifikowane, item d(ie) 27 aprilis na przeliwanie not nowych wydało sie tak z dołu z sklepu liter ołowianych, iako y z gory kam(ieni) 6, funt. 15.

Miedzy ich mościami pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim, Lwowskim, pod tytułem Wniebowzięcia Przenaswietszey Matki Bozey zostaiącym, z iedney, a p. Bazylim Stawnickim, typografem tegoż mieysca swiętego, z drugiey strony stanęło pewne y nieodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymuie się pomieniony p. Bazyly ich mm. pp. bratstwu wydrukować y wystawić, iako nayporządniej y iako naylepszą materią, to iest cynobrą y inkaustem, xięgę, nazwaną irmoloy, nowey editiey taką, iaky sie onemu exemplarz pisany daie in folio z korekturą, iako iest poprawiony teraz de novo, y przydatkiem cokolwiek tylko w nim przyłożono będzie, przestrzegaiąc tego pilno, aby tak w texcie, iako y nocie errorow nie

było, do czego y korektora swego ich mość także dla lepszey pomocy mieć będą. Ktorych to wszystkich xiąg ma bydz sztuk № 800. Na ktore to irmołoie ile papiru będzie potrzeba ich mość dodać gotowi będą. Za robotę zaś od koźdey xięgi po złotych dwa pomienionemu p. typografowi ich mość effectuie wyliczyć obiecuią, waruiąc, iednak, to sobie, ażeby p. Bazyly żadnych przydatkow ani sam przez się nie czynił, ani czeladzi swey nie dopuszczał, y tego pilnie przestrzegał pod utratą zapłaty swey, co, że ma dotrzymać, ręką swą własną podpisuie. Stało się we sessyey anno 1708, d(ie) 14 july, do tegoż kontentathey złotych szescdziesiąt temuż p. typografowi obiecuię. Bazyly Stawnicki, thypograf.

D(ie) 20 july na tęż robotę irmołoyną wydało się quadratów kamieny 2.

A(nn)o 1710, d(ie) 1 —ma february uczyniłem niżej podpisany kontrakt z ich mm. pp. bractwem mieyskim, Lwowskim o wyrobienie y wydrukowanie 1500 czasosłowcow małych, a to referuiąc sie do- wyż kontraktow uczynionych in omnibus conditionibus y iako po gr. 6 od iednego czasosłowca maia mi ich mm... a (ia) mam bez żadnych defektow oddać in toto, a in quantum by iakie defekta pokazały sie, mam ich dodrukować bez żadney contradicthey. Na co złotych sto odbieram, a reseduetatem przy oddaniu in toto czas(os)łowcow mam odebrać. I na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie. Działo sie we Lwowie, w confraterniey, ut supra. Bazyliy drukarz.

1710, d(ie) 7 july porachowało sie z p. Bazylim, drukarzem, o czasosłowce, ktorych wydał z druku № 2995 procz defectowych 5, ktore y te dodał, żeby spełna było 3000, od ktorych należy po zł. 6 —z. 600, na to odebrał ad rationem z. 400, teraz reszte in toto odbieram z. 200, y z tego, że sie zadosyc mi stało od ich mm., kwituie, na to sie ręką swą podpisuie. W sessiey die 7 julij, 1710 (anno). Odebrałem według należytości reszty z. 700 Bazyliy drukar.

A(nn)o eodem et die 7 julij z tymże panem Bazylim, drukarzem, uczyniło się postanowienie na sześć tysięcy grammatyk wydru-

kować po gro(szy) pułtora. Na co się podpisuie. We Lwowie, w sessiey, ut. supra, Bazilij thypograf.

Na to odebrałem ad rationem zł. 54, reszty mu solutum z. 246. Concordat z. 300.

Od ich mm. pp. bractwa stało mi się zadość, to iest od grammatyk za robote. Bazylii thypograf.

Miedzy ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli podiął sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować połustawce nowe według exemplarza, ktorych ma być № 2000 in duodecimo, od koźdey zaś sztuky mają mu zapłacić ich mm. po groszy piętnascie, gdy nam do gmachow wyda bez żadnych defectow y errorow. Waruią przytym ich mość, aby żadnych przykładow nie ważył sie tak przez sie, iako y przez czeladz, alias gdy sie pokaże pod przepadkiem reszty zapłaty, należącey od tych pomienionych połustawcow. I to waruią, aby litery były czarne y wyraźne, a nie zaliwane, y według exemplarza, cynobrem z początku na forme(?) wydrukowanym. Litery zaś, iako odbiera wagą y wiele, tyle powinien y oddać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisuie. Działo sie w sessiey die 26 aprilis, 1711 a(nn)o. Baziliy Stawnicki, thypograf.

Anno 1711 a die 4 augusti wydał p. Bazyli z roboty połustawow № 1996, a defectow na 4 połustawce plus minus.

Odebrał na te robote roźnie z. 520, reszty mu solutum in toto z. 478.

Staneło mi się zadość od ich mościow za robote, to iest za połustawce, Baziliy Stawnicki, magister.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli obliguie sie ich mm. wyż mianowanym wydrukować słuźebnik in folio według exemplarza, ktorych ma być in № 1000 bez żadnych defectow y errorow, także y przykładow, ktore in quantum by sie iakie miały pokazać przy-

kładki, lub przez samego p. Bazilego, lub przez czeladz, tedy powinien będzie p. Bazyli od nich od reszty pieniędzy przychodzący za te robote odpadać y winy nieopustney do cerwi wosku kamieni dziesięć in instanti dać. Od roboty zaś tey sięgi kożdey mają mie ich mm. po groszy dwadziescia ośmiu płacić. Waruiąc to sobie ich mm. po p. Bazylim, aby cynober nie była blada, ale rumiana, także y inkaust aby był czarny, dobry, y litery wyrazne, nie zaliwające. Litery wiele odbiera pod wagą, pod tąż tyle powinien oddać. I na to sie dla lepszey wiary ręką swą podpisyue. Działo sie we Lwowie, w sessiey die 15 augusti, 1711 a(nn)o.

Odebrał p. Bazyli 4 kaszt liter na te służebniki-kamieni 27, funt. 24. Bazylii Stawnicki, magister, thypograf.

A(nn)o 1712, die 16 x-bris ponieważ mi sie zadosyc stało in toto za te robote od służebnikow in folio od ich mm. pp. bractwa, z tego ich mm. quituie y na to sie podpisyue w sessiey, ut supra. Od teyże roboty, to iest służebnikow infoliiowych, stało mi sie zadosyc-Bazyli thypograf.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Stawropigialnym, mieyskim, Lwowskim, a panem Bazylim Stawnickim, drukarskiego kunsztu magistrem, stanął pewny y nieodmienny kontrakt, iż p. Bazyli pomieniony obliguie sie ich mościom triod cwitne wydrukować według exemplarza słowo w słowo in numero tysiąc dwiescie bez żadnych defectow y errorow, farbą znaczną, alias inkaustem dobrym y cynobram nie bladą, na dwie prassie, od ktorey to jedney sięgi mają mie ich mm. po złotych dwa spełna zapłacić, hoc percauto, aby żadnych przykładkow nie ważył sie, ani przez sie, ani przez subordynowanie czeladzi przydrukowywać pod utratą swey zapłaty, referuiąc sie sub constientia sua do przeszley przysięgy swey in eadem materia uczynioney. Waruią sobie y to ich mm., aby litery były nie zaliwające, ktora by zaś litera nie zdała sie, ale potrzebowała odliwania, tedy pomieniony p. Bazyli ma odliwać, a ich mm. powinni by po temu płacić, po czemu y pierwey płacili od przeliwania według w regestrze opisanym dawnym. Litery wszy(s)tkie,

ktore odbiera pod wagą y wiele, tyleż pod tąż wagą powinien oddać nazad po wydrukowaniu, da Bog, y oddaniu do gmachow ich mościow triody. Waruią y to ich mm., aby iesli by sie miał iaki przykład pokazać, albo znaleźć, inszy iaky papir wmieszawszy między własny cerkiewny, tedy powinien będzie za to winy dać na cerkiew piećset złotych, ktore sie mają wytrącić mu z reszty, przychodzącej za robote od tych xiąg. In vim zaś ochotnieyszey, y pilnieyszey, y szczersej roboty obiecuią contentatией ich mm. pp. pomienionemu p. Bazylemu złotych sto pięćdziesiąt dla niego y czeladzi. Co wszystkie te conditией powinienem strzymać, na to sie dla lepszey wiary y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 3 february, 1713 a(nn)o. Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Mędzy ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, mieyskim, a p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, stanął pewny kontrakt, iż p. Bazyli podeymuie sie ich mm. pp. pomienionym psalter wydrukować in 4-to według exemplarza słowo w słowo, bez żadnysh errorow y defectow pułtora tysiąca, farbą czarną, a nie bladą, ani zalewane litery żeby były y mieyscem należytym, cynobrem czerwonym, a nie bladym. Waruiąc to ich mm. osobliwie, aby żadnych przykładkow nie było tak przez sie, iak y przez czeladz, tego piłno przestrzegać ma p. Bazyli, bo in quantum iaki sie pokazał by przykład przez kogos(kol)wiek, tedy nie tylko odpadać będzie musiał od reszty pieniędzy p. Bazyli, przychodzącej mu za robote, ale osobliwie winy nieopustney na воск do cerkwi tuteyszey ma dać na dziesięć kamieni wosku. Jak zaś szczęśliwie wcale, da Bog, skonczywszy te robote, odda należycie, będzie miał contentatией dla siebie y dla czeladzi złotych pięćdziesiąt. Co iako ma dotrzymać tego we wszystkim kontrakcie p. Bazyli y tak sie sprawić, na to sie dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką swą podpisuie w sessiey die 9 martii, 1715 a(nn)o. Te zaś psaltery sztuka iedna płacić mają ich mość p. Bazylemu po groszy piętnascie tak, iak y przed tym płaciło sie. Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Po skonczeniu zaś roboty y wydaniu z prass, z drukarni tych psalter in quartum należycie sprawią sie czeladz bez iakiey suspi- ciey ratione przykładow, mają mieć osobny contentacie czeladz od ich mościow pp. bractwa pomienionego złotych pięćdziesiąt, w sessiey die 19 marty, anno 1715.

Na te robote psalterne odbiera naprzod p. Bazyli od i. m. p. Laskowskiego z. 200 die 19 marty, 1715 a(nn)o. Na te robote odebrałem złotych dwiescie—Bazyli Stawnicki. Item die 30 maj drugi raz odebrał p. Bazyli na też robote z. 200, mowie dwiescie złotych.

Anno 1715, die 25 8-bris stanęło pewne postanowienie między ich mościami pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim, a między p. Bazylim Stawnickim, drukarzem, który podeymuie się wydrukować xieęgę, nazwaną szestodnik in quarto tak, iako mu się exemplarz daie, inkaustem y cynobłą dobrą, nie blademi, przestrzegaiąc, a- żeby defectow nie było, a to in numero sztuk szesceset, od których drukowania od koźdey sztuki za robote ma się mu płacić po groszy dwadziescia y cztery bez żadnych przykładow, a zaś, da Pan Bog, po skonczeniu tey roboty temuż panu Bazylemu, drukarzowi, po- zwala się kontentatii na czeladz złotych czterdziesci, a iemu sa- memu złotych szescdziesiąt. A ieżeli by, nie day Boże, miał iakie przykładki, lubo sam przyłożyć, lubo czeladzi pozwolić, tedy wi- nien będzie dać grzywien tysiąc nieopustnych forum executionis ubi quinarium pozwolaiąc. Co dla większey wagi ręką własną pod- pisuię. Satis factum z. 576, gr. 24 Bazyli Stawnicki.

Mędzy ich mm. pp. bractwem Stauropigialnym, Lwowskim z iedney, a między p. Bazylim Stawnickim, typografem,--stanęło pewne a nieodmienne postanowienie, a to w takowy sposob: podeymuie się pomieniony p. Bazyly Stawnicki wydrukować swoim inkaustem dobrym, czarnym, na papierze ich mm. pp. bractwa, modlitewniczkow małych №-ro 1920, od których ma mu się płacić od koźdey xiązki po gr. dziewięciu, bez żadnych przykładow, doziraiąc tego, ażeby defektow y przykładow nie było, a ieżeli by się to pokazało, y

żeby się iakie przykładki wynalazły, tedy nie tyłko od zapłaty za tę robotę p. Bazyly odpadać, ale też y winy nieopustnych talerow bitych sto na cerkiew Bożą dać powinien będzie. Na co dobrowolnie pozwala tenże p. Bazyly y swą własną ręką podpisać się. Dan we Lwowie, w teyże sessyi confraterniey a(nn)o 1716, die 21 martii.

Na tę robotę bierze p. Bazyli z. 100. Item drugim razem die 21 maii bierze z. 200, reszty z. 272, gr. 12 solutum. Bazyliy Stawnicki.

Między ich mościami konfraternią Staupigialną, mieyską, Lwowską Wniebowzięcia Przenajświętszey Bog rodice Panny Lwowską z iedney, a między Jendrzeiem Rudnickim, maistrem kunsztu gisarskiego,—stanęło pewne y nieodmienne postanowienie, a to uiednalismy tegoż pomienionego p. Rudnickiego, aby nam odellał pismo, nazwane tryodyne, cale tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz dale tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od każdego kamienia po złotych dziesięciu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, iakie do tey roboty będą należały, y węgle mają być nasze, ile go potrzeba, wikt zaś ma mieć swoy własny, iezele by trzeba było spalić y spuścić materiy na odliwanie liter, gdy by tey, którą mamy gotową, nie stawało, tedy powinien będzie tenże p. Jędrzy za kosztem naszym oną zrobić, ile będzie potrzeba, to też się waruie, iż ieżeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić, pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Jendrzey obiecuię, zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobem, to iest na potrzebę p. Jendrzeia pro victualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonczoney robocie, tedy powinni będziemy, co rochunek pokaże, temuż p. Jendrzeiowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tey większey wagi ten kontrakt ręką własną tenże p. Jędrzy Rudnicki podpisał.

Stańło w sessyey roku 1716, die 16 lipca. Jędrzi Rudnecki, gisser, m. p.

Jako przy tym będący Baziliy Stawnicki, typograf.

Dalismi p. gisarzowi matryces akcentowych sztuk 41, item matryces wersałow sztuk 36, item textowych sztuk 56, item textowych sztuk 4.

Między ich mościami pp. prowizorami cerkwie Wniebowzięcia Przenajświętszey Matki Bozkiej z iedney, a między p. Bazylim Stawnickim z drugiey strony, typografem, stańło pewne y nieodmienne postanowienie. Podiał się y podeymuie p. Bazily Stawnickiy wydrukować tryod postną, nazwana xiega, na papirze cerkiewnym, inkaustem dobrym, czarnym y cypobrą dobrą, czerwona, dozyraiać tego, aby pomyłek y defektow nie było, a to sztuk numero set dwanascie, od ktorey koźdey sztuki powinni będą ich mm. pp. prowizorowie onemu zapłacić od roboty po złotych dwa, osobliwie kontentatii na cheladz złotych sto pędziesiąt, nie pozwalaiąc żadnych by naymnieyszych tak samemu p. Bazylemu, iako y iego czeladzi żadnych by naymnieyszych przykładow, którą to robotę dla prędszey oney expedicii y wydrukowania xiegi pomienionej tryody postney ma ona robić na dwoch prassach, na iedney czarną, na drugiey czerwona. O to się iak naypilniey staraiać. Przy odebraniu zaś, da P. Bog, tey xiegi—tryody postney w całości y według wysz opisanych kondycij obiecuią ich mość osobliwie kontentatie samemu p. Bazylemu złotych pułtorasta, iednakże to sobie waruiąc, ażeby p. Bazyly sobie żadnych przykładow nie czynił, ani czeladzi nie pozwalał pod zakładem nieopustney winy na воск do cerkwi świętey złotych pięciuset y utratą za robotę y tych kontentatii, oraz y siedzeniem (na) wieży na tymże gruncie cerkiewnym, nie poczytaiąc to sobie za żadne grawamen, ale za rzecz należycie osądzoną. Na co się dla tym ważnieyszey pewności ręką swą podpisuie. Stańło w sessyey 1716, die 16 lipca. Wziołem na tę robotę na zadatek złotych dwiescie,—dico z. 200, Bazyliy Stawnicki, thypograf.

Roku 1717, dnia 6 octobra. My niżej podpisani zeznaiemy tym assekuratiwnym skri(p)tem naszym, który takowey wagi y mocy mieć chcemy, iakoby w aktach należytych urzędowych był, iako najmocniey y naydoskonaley opisany, tak wszyscy wespół, iako y ieden za wszystkich iżesmy uczynili pewne y nieodmienne postanowienie z ich mm. pp. bratstwem mieyskim, Lwowskim Wniebowzięcia Przenayswiętszey Panny na wystawienie y zbudowanie grobu Bożego w teyże cerkwi świętey, według abrysa sobie danego y rękami ich mm. pp. starszych podpisanego, za summe zupełną złotych polskich currente moneta pięćset bez żadney większey y by naymnieyszey do tego kontentatij, który to grob Boży y ta struktura ma być na filarach szesciu, wzwyż wszystka na łokcij czter-nascie, oprócz krzyża nad nią, według proporcij, alias według abrysu, z drzewa naszego własnego dobrego, suchiego y nie cienkiego dla trwałości dłuższey y mocy, y podeymuiemy się wcale y nieodribnie pomienioną strukturę za miesięcy pięć od daty ninieyszey, nie czasu nie pszedłużając, aby doskonale przed wielką nocą y wczesnie była skonczone y na mieyscu należycie postawiona, wystawić, tak zupełna, iako ta struktura tego potrzebuie, z gankami, perspektywami dolną y wirszchnią, kapitele zaś tokarską robotą. Zapłata zaś na tę robotę ma być takowym sposobem dawana: 1—mo, zaraz na początku tey roboty mają nam dać ich mm. dla kupienia materji złotych dwiescie; 2—do, iak będzie wpuł zrobiona robota złotych sto, 3—tio, ku dokonczeniu tey roboty złotych sto, 4—to, przy postawieniu na mieyscu w cerkwi świętey cale y doskonale złotych sto. A tak wyniesie złotych pięćset zupełna. O co powinnismy się wszelkim sposobem, staraniem y pilnością tey roboty tak starać, ażebyśmy w tym ich mościow nie zawiedli, a czego, uchoway Panie Boże, ieżelibysmy mieli leniwo robić, tedy daiemy moc ich mm. pp. bratstwa, lubo by y iudicialiter nas do tego przymusić, by robota była robiona, y pod vadium takowey drugiej summy nieopustney przed każdym sądem y urzędem tak mieyskim, iako y zamkowym podpadać mamy. Na co się podpisuiemy.

Działo się w teyże konfraterniey, ut supra. Franciszek Zubrzecki. Jozef Zubrzecki swym y radca swego imieniem.

Odebralismy na te robote wszyscy wespół z rodzicem naszym złotych dwiescie—Franciszek Zubrzecki.

Ja niżej na podpisie wyrażony Bazylij Stawnicki, typograph, zeznawam tą submissią moią, która za iak nayprawniey opisaną być twierdzę, że uczynił pewne y nieodmienne postanowienie y podiał się ich mościom pp. konfraternij mieyskiey, Lwowskiey, pod tytułem Wniebowzięcia Pszenaswiętszey Matki zestaiącym, wydrukować xiągę, nazwaną apostoł in folio, czeladzią moią, wiktem y materią do drukowania należącą, to jest czarną y czerwoną, dobrą, dozirając tego y obiecując, ażeby defektow y errorow nie było, robiącą dla prędszey expeditij na dwóch prassach, iako naypilniey, ktorych ma być xiąg wszystkich №-ro set dwanascie, dico 1200. Od ktorey to roboty maią mi ich mość zapłacić od każdej sztuki, albo raczey xięgi iedney, po groszy czterdziestu pięciu. Na ktore to wydrukowanie pomienioney xięgi apostoła maią mi ich mość papier swoy własny wczesnie wydawać, aby z robotą nie wakował, solarium zaś według postanowienia y umowy tey roboty, ut supra, maią mi ich mość dawać co miesiąc po złotych sto, a gdy P. Bog dast robotę dokonać, tedy powinni mi ich mm. będą ostatek oddać pieniędzy, oraz y kontentatij, tak dla mnie, iako y czeladzi złotych sto dwadziescia, oraz waruię y to ich mościom, że żadnych przykładkow by naymnieyszych nie będę przykładał, ani czeladzy nie dopuszczę przykładac pod zakładem sta bitych talerow nieopustnych na cerkiew świętą. Oraz y kara siedzenia według upodobania ich mm. pp. bractwa, nie maiąc to sobie, ani mogąc mieć za żadne grawamen, y owszem w tey sprawie recedendo a foro civili powinien będę sprawić się w teyże szlachetney konfraternij y to ponosić, nie day Boże, kontrawentij. Co osądzą na mnie, nie zasłaniając się żadnym inszym wynalezionym sposobem, prawem, protekcyą, ani exceptią. Na co się dla tym większey wiary, wagi y pewności ręką moią własną podpisuję. Stało

się w konfraterniey ich mościow roku 1718, die dziesiątego augusta. Bazylii Stawnicki, thypograf, pozwalam na wysz opisane kondycie.

Odbiram na te robote na dwa miesiące dwiescie złotych, tabliczek roznych siedmnascie B(azylii) S(tawnicki), t(ipograf.). Item odbieram d(ie) 28 septembris złotych dwiescie drugim razem — Bazylii Stawnicki.

D(ie) 28 octobris in vim praetensiey od triody cwietney roboty, zatrzymaney reszty, odebrałem od ich mm. pp. bractwa złotych sto dwadziescia szesc, mowie z. 126. Bazylii Stawnicki, typograf. Item d(ie) 13 9—bris trzecim razem odebrałem na też robotę złotych dwiescie Bazylii Stawnicki, typograf. Item d(ie) 26 x-bris czwartym razem odebrałem złotych dwiescie Bazylii Stawnicki, t(ypograf.). Item d(ie) 2 february, (anno) 1719 piątym razem odebrałem złotych dwiescie Bazylii Drukarz.

A(nno) 1719, d(ie) 9 marty oddał p. Bazylii apostołow z roboty №-ro 1197, rachuiąc po z 1, gr. 15 od roboty, przychodzi z. 1795, gr. 15. Odebrał na to z. 1000, reszty mu przyidzie z. 795, gr. 15; contentatiey daie sie z. 120. Odebrałem z. 1915, gr. 15.

Że mi sie od apostołow zadosyc stało za robote od ich mm. pp. bractwa cerkwi mieyskiey, Lwowskiey z tego kwituie ich mościow y na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Że mi się od apostołow stało zadosyc — Bazylii Stawnicki.

A(nn)o 1719, die 13 majj oddał z druku czas(os)łowcow nowych p. Bazylii №-ro 2985, procz defektow, po gr. 6 — z. 597. Ktore że odebrałem in toto od ich mm., z tego kwituie i na to sie podpisuie. W sessiey, ut supra. Od roboty czas(os)łowcow stało mi się zadość Bazylii magister.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, zeznawam tą submissią moią, ktora za iak nayprawniey opisaną być twierdze, iżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie y podiałem sie ich mościom pp. confraterniey mieyskiey, Lwowskiey, pod tytułem Wniebowzięcia Przenaswiętszey Panny Mariey zostiającym, wydrnkować xiege, nazwaną trebnik in 4-to, według exemplarza słowo w

słowo, czeladzią moją, wiktem y materią, do drukowania należącą, to jest czarną y czerwoną, dobrą, aby cynober prawdziwy, a nie blady był., dozieraiać tego y obiecuiąc, aby żadnych errorow y defektow nie było, robiąc pomienione xiege dla spisznieszey expeditiey na dwóch prassach, iako naypilniey. Ktorych ma być wszy(s)tkich dwanascieset; od ktorey to roboty maia mi ich mm. zapłacić od koźdey xiegi po groszy trzydziesci y ośm. Na te zaś robote maia mi ich mm. swoy papir własny wydawać y wczesnie, aby robota nie wakowała. Solarium zaś według postanowienia y umowy, ut supra, maia mi ich mm. co miesiąc po złotych sto dawać, abym nie przebirał. Gdy zaś da P. Bog dokonczyć robote, y za oddaniem zupełnym wcale bez żadnych errorow y defektow sztuk №-ro 1200 maia mi ich mm. z porachowania reszty pieniędzy oddać y contentatiey tak dla mnie, iako y dla czeladzi złotych sto dwadziescia. To też waruią sobie ich mm. y za naywiększy fundament zakładaie, aby żadnych przykładkow tak na siebie, iako y czeladzi nie było. W tym nayosobliwiey zapisuie sie, oblige p. Bazyli, typograf, pomniąc na swey przesięge id antecessum in praesentia ich mm. pp. braci w sessiey uczyniony, iako ani przez siebie, ani przez czeladz quocunque modo et titulo nigdy nazawsze nie czynie, ani pozwalać przykładkow czeladzi y sobie pod zakładem sta bitych talerow, by namniey nieopustnych y utratą reszty zapłaty od roboty, in quantum by sie tego doświadczyło, y to ma cedere na cerkiew Bożę, przy tym y kara sequestrowaniem soby ma subsequi według upodobania ich mościow, y ani to sobie ma by namniey p. Bazyli pro gravamine poczytać, owszem w tey sprawie recedendo a foro tam civili, iak y quocunque powinien będzie pomieniony respondere y sprawić sie w confraterniey szlachetney y to ponosić, nie day Boże, contrawencyi, co osądzą na mnie, ani sie zasłaniaiać żadną protectią y iakim kolwiek wynalezionym sposobem, ani exceptią. Na co się dla lepszey wiary, wagi y pewności ręką moją własną podpisuie. Działo sie w sessiey d(ie) 1-ma junij, (anno) 1719. Bazylii Stawnicki, typograf.

Przy tym kontrakcie zaraz ad rationem z. 200 odebrałem na te robote anno et die, ut supra, Bazylj Thypograf. Item drugim razem d(ie) 21 julij odebrałem z. 200 na też robote Bazyii Drukarz. Item wzięłem od ich mościow anno 1720, d(ie) 1 ma februarij z. czterysta, dico z. 400, Bazylj Stawnicki. D(ie) 28 marty irmołoy z. 15.

Obrachowawszy sie z p. Bazylim, typografem, dopłacilismy onemu z. 800, s ktorych ma y czeladz bez krzywdy ukontentować. Anno 1720, d(ie) 6 aprilis otrzymałem od roboty od trebnikow zupełnie zapłate—Bazylj Stawnicki, drukar.

Anno eodem 1720, die 6 aprilis zgodzilismy się z panem Bazylim Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory każdej powiuno mu sie zapłacić po groszy pułtora, co uczyni złotych trzysta. Bazylj Stawnicki, drukarz. Odebrałem przy kontrakcie złotych sto y ośm y papiru belen trzy Bazyli Drukarz. Item bel dwie.

Anno eodem, d(ie) 23 maj oddał grammatyk 5900, resztę papiru oddał, za tę robotę należy mu (odtrąciwszy 83—100, ktorych nie dorobił złotych pięć) z. 300, a że utyskował, pozwoliło się po gr. 2 od sztuki. Uczyni tedy za te robote z. 393, gr. 10. Wziął z. 108. Dopłaca się z. 285, gr. 10. Co uczyni złotych trzysta dziewiędziesiąt trzy gr. 10. Bazylj Stawnicki.

Anno 1720, d(ie) 1-ma iunij uczynilismy pewne y nieodmienne postanowienie z panem Bazylim Stawnickim, typografem naszym, a to na wydrukowanie trebnikow in octawo na naszym papirze, materyją y czeladzią z wiktem swoim, cynobrą piękną y inkaustem, postępując onemu od każdej xiązki solarium po groszy dwadziescia, ktorych to xiąg wszystkich ma być ośmset, co się assekuruie y podeymuie pomieniony p. Stawnicki, typograf, iak naypilniey wyrobić bez żadnych na swą stronę przykładkow, dozirając tego, aby także y czeladz żadnych onych nie przykładala, a to sub vadio descripto w przeszłych kontraktach na innę xięgi przed tym drukowane y przysięgą potwierdzone. Na co się dla tym większey

wagi ręką swoją własną podpisuję. Datum, ut supra, w sessijey ich mościow. Bazylj Stawnicki.

Wziął na robotę z. 50 B. Stawnicki. Na robote tych trebnicz-
kow wziął liter: kaszta iedna—kam. 7, kaszta druga—kam. 3,
funt 15. Bazylj Drukarz. Die 3 julij wzioł na robote z. 100. Die
2 augusti dało się na też robote panu Bazylemu z. 144. Bazylj
Drukarz.

Porachunek z p. Bazylim takowy: wydrukował trebnicz-
kow naszym papierze № ro 1000, od których od koźdey sztuki, rachuiąc
po gr. 20, należy z. 666, gr. 20. Wziął na te robotę z. 294, dopłacamy
resztę z. 371, gr. 10, ex quo defektowych dwa w drobnych defek-
tach, co iest, od tego się nie płaci, że zaś nie staie ryzy iedney, tedy
się to onemu przyjmuie za proby. Od tey roboty, to iest trebnicz-
kow, od mm. stało mi się zadosć—Bazylij Druk(arz).

Anno 1720, d(ie) 15 7-bra uczynilismy pewny y nieodmienne
postanowienie z p. Bazylim Stawnickim, typografem naszym, na wy-
drukowanie połustawcuw numero 2000, to iest leg. tysiąc, według
exemplarza, onemu od nas danego, od których to roboty powinni
będziemy onemu od koźdy legi zapłacić po złotemu iednemu. P.
Bazyli zaś powinien będzie tego przestrzegać, ażeby erroruw nie
było y żeby czeladz przykładkuw potajemnym sposobym nie przekła-
dali, także defektuw ma przestrzegać, przez co niemiała szkoda, co
wszystko, iako opisano w dawnych kontraktach pod warunkami y
obowiązkami, strzymać y starczyć deklaruię się, ręką swoją własną
dla większey wiary podpisawszy. Wziął na zadatek z. 100 Bazylj
Stawnicki, typograf. Na to wziął liter kaszt pięć. Item wziął z.
200 Bazylj Stawnicki, typograf.

Za robote tey xiegi, nazwaney połustawce, ut supra, ktorey
oddałem tey tysionc sto dziewiendziesiont y pienc,—dico 1195, do-
płacili mi ich mość do odebraney przed tym prze zemnie leg z 300
złotych szescset dziewiendziesiont y pienc, dico z. 695, a to za
xiąg 995. Kwituie Bazylj, typograf.

Temuż oddalismsy od reparatij koło pras według iego, od niego podanego, rejestru z. 9, gr. 28. Odebralismsy ewangelicznego pisma: kaszta 1—kam. 5, funt. $\frac{1}{2}$; druga kaszta—kam. 9, funt. $\frac{1}{2}$.

Ja niżey podpisany Bazyli Stawnicki, magister kunsztu typografskiego, zeznaie dobrowolnie tym moim zapisem, iż uiednałem się z ich mościami panami bratstwem mieyskim, Lwowskim wydrukować xięge in folio ewangelie, ktorych ma być dwanascie set *u max daane slobo sz slobo kыкъ выше, см. смр. 415*. Działo się w sessiey konfraterniey Lwowskiey die 20 marcij, a(nn)o 1721. Bazylij Stawnicki, drukarz.

Odebrałem na te robote z. 300 Bazylii Drukarz. 4 kaszty liter odważyło się y dało się kamien. 38, funt. $6\frac{1}{2}$, pionta kaszta psaktyrna. Odebrałem od ich mościow na też robote ewangeliczno przez ręce i. p. Szymiona Hrebenka z. 500 die 27 may Bazylii Stawnicki. Reszty odebrałem złotych ośmsot y s kontentatiey z. 120, facit z. 920, z ktorych to złotych 920 wytrącono za porękę za Konstantego Złoczowskiego złotych dwiescie, dico 200. Item wziołem zł. 300 Bazylii typograf. Die 9 augusti odebrałem od ich mm. w sessiey na też xięge ewangeliczną z. 300, na co się podpisuie Bazylii Stawnicki, typograf.

Staneło mi się zadosyc za robote ewangeliczno y dopłacono mi, na co się podpisuie Bazylii Stawnicki, thipograf.

Między ich mościami konfraternią Stauropigialną, mieyską, Lwowską Wniebowziencia Przenayswienstszey Boga Rodzice Panny z iednēy, a między p. Stanisławem Burbo, maistrem kunsztu gisarskiego, staneło pewne y nieodmienne postanowienie, a to uiednalismsy tegoż pomienionego p. Burbe, aby nam wellał pismo nazwane trefoloyne całe tak, iakowego taka xięga potrzebuie, ile nam onego będzie potrzeba, iako mu się exemplarz daie tegoż pisma, od ktorego to pisma odlewania mamy płacić onemu od każdego kamienia po złotych pientnastu, materia zaś wszystka y instrumenta powinny być nasze, y wengle, iakie do tey roboty będą należeli. Wikt zaś ma

mieć swoy własny. Jeżeli by też trzeba było spalić y spuścić materii na odlewanie liter, gdy by tey, którą mamy gotową, nie stało, tedy powinien będzie tenże pan Stanisław za kosztem naszym ony zrobić, ile będzie potrzeba, to też się waruie, iż jeżeli by iaka litera miała być nie zgodliwa do roboty, tedy takową wyrzucić wolno będzie, a na to miast inszą powinien będzie p. gisar dorobić. Pilność do roboty ażeby mieć y trzyzwo się chować, y to p. Stanisław obiecuie. Zapłata zaś od tey roboty ma się płacić takowym sposobem: to iest na potrzebe p. Stanisława pro victualibus dawać proporcionaliter, a, da Pan Bog, po skonczoney robocie, tedy powinny będziemy, co rachunek pokaże, temuż p. Stanisławowi zapłacić bez żadnego zatrzymania. Na co dla tym wienkszey wagi ten kontrakt renką własną tenże pan Stanisław podpisał. Działo się w sessiey confraternii Lwowskiey die 20 marcii, anno 1721.

Odbieram materki trefłoyne pirszey azbuki sztuk № 60, kwiatkuw. roznych sztuk № 7.

Die eadem przy kontrakcie wzięłem na te robote ad rationem złot(ych) dwadziescia Stanisław Burba. Jako przy tym będący Bazyli Stawnicki, typograf. 38—38 materek wersalikow y wirzchnych.

Ja niżej podpisany Bazyli Stawnicki, typograf, daie tę submissiā moją y zeznawam, iżem uczynił pewne y nieodmienne postanowienie z ich mość pp. bractwem Stauropigialnym na wydrukowanie xięgi, nazwaney psałtyr in 4—to, od koźdey sztuki po groszy piętnascie, a to na sztuk, alias xiąg psałtyr, numero dwatysiące—2000, którą to xięge na papiru ich mość własnym submituję się y podeymuie wydrukować, za takową zapłatą sumptem wszystkim moim: tak inkaust, cynobra przy kaźdym zaczęciu kafyzmy dobrą, przy solutiey y wikcie czeladzi moim własnym, nic więcey nie pretenduie. Przy oddaniu zaś, da Pan Bog, tey xięgi, nazwaney psałtery in 4—to, oprócz tey zapłaty od sztuki po groszy piętnastu, obiecuią ich mość contentatiey dla mnie y czeladzi złotych pięcdziesiąt. Ja też submituję się ich mościom dozoru pilnego,

ażeby czeladz żadnych przykładkow potajemnie nie czyniła, dozirać, y, nie day Boże, bym to miał czynić pod zakładem na też mieysce święte, gdy by sie to pokazało y dowieść miało, sta bitych taleruw nieopustnych. Na co się dla tym większey, wagi y pewności ręką moją własną podpisuie. Dan w sessyey, mieyscu należyty, anno 1722, die 22 aprilis. Bazylii Stawnicki, thypograf.

Na te robote odebrałem zło(tych) dwiescie, (dico) złot. 200. Die 27 aprilis wziołem liter psaktyrnych kaszt № ro 1--kamien 7, funt. 2. Druga kaszta—kamieni 2, funt. 14, trzecia—kam. 3, funt. 12, czwarta kaszta—kam. 2, funt. 13, item kwiatki wziołem 1—funt. 2. Item die 20 iuniy odebrałem n(a) też robote zło(tych) dwiescie Bazylii, typograf. Item 10 iuniy odebrałem z. sto ośm Bazylii typograf.

Anno 1722, die 14 7—bris oddał p. Bazyli psaktyr z drukarni zypełnych 1990, a defektowych dał sześć psaktyr. A w koźdey psaktyrze iest po arkuszow 65¹/₂, a na to wzioł papiru wszystkiego ryz 241, co po arkuszow 24, a ryz in 14, co po arkuszow 25. Oddał y papiru gołego nazad ryz 3 y liber 14 po arkuszy 24. Obra- chowałem się z ich m. strony drukowania psaktyr in 4—towych sztuk 200, ot ktorych w zaplaceniu zadosyć mi się według rachunku od i(ch) mm. stanęło także y oddaniu i. mm. oraz z kontentatią umo- wioną y expensami na potrzeby do pras. Anno 1722, die 4 7—bris. Bazylii Stawnicki, typograf.

Anno 1723, die 7—ma maj zgodzilismy się z panem Bazylym Stawnickim, typografem, ażeby wydrukował grammatyk sześć tysięcy, od ktory kaźdey powinno mi się zapłacić po grosz(y) pułtora, co uczyni złotych 300—Bazylii Stawnicki, thypo(graf).

Die 7—ma iuny odebrałem przy kontrakcie złotych sto ośm y papiru belen dwie. Item dało się papiru belen 2, ryz 2, w kaźdey librze arkuszow 24 i liber 4. Item na litere Γ do starych gramma- tyk arkuszow 100 Bazylii Stawnicki, typograf.. Die 8-va iuly item dało się papiru ryz ośm—jednegoz papiru przez ręcc i. m. p. Irzego Eliaszewicza.

Anno eodem, die 17 iuly oddał grammatyk sześć tysięcy y liber cztery defektow reszty papiru, od których należy mu się złotych 300, wzioł anticipative z. 108, reszty mu należy z. 292, co uczyni złotych 300 y litery Γ, do starych grammatyk dodrukował arkuszy 100. Stało mi się zadość od ich mościow Bazyli Stawnicki.

Miedzy ich mm. pp. bractwem Stauropiagialnym cerkwie mieyskiej, Lwowskiej Wniebowzięcia Nayswiętszey Panny Marij, a panem Bazylim Stawnickim, kunsztu drukarskiego magistrem, stanął pewny y nieodmienny w niżej wyrażony sposob kontrakt y postanowienie na iarmołożyczyki in duodecimo, których to iarmołożyczkow ma być tysiąc pięćset bez żadnych errorow y defektow według exemplarza dawnego sobie podanego, a od każdej xięgi iarmołożyczka in duodecimo, mają mu ich mm. pp. bractwo po groszy ośmiu currenti zapłacić, waruią to sobie, aby inkaustem czarnym, dobrym; litery zaś wyrazne aby prasą wyrażone były, żeby żadnych liter zalanych nie było, przykładkow żadnych aby nie ważył się tak sam pan magister, iako y ktory z czeladzi pod utratą zapłaty swojej od tych iarmoloczykow, a in quantum by się iaki przykładek najmniejszy pokazał pod przepadkiem summy należącey mnie od ich inc. Litery zaś iaką wagą odbieram, tak też powinien po dokonczeniu roboty ich m. oddać. Co dla lepszy wiary y pewności ręką się swoją podpisuie. Dat we Lwowie, w sesij confraternij Lwowskiej d(ie) 18 7—bris, 1723 anno. Na te robote odebrałem zło(tych) 7 dziesiąt y ośm. 1) kaszta liter—kam. 5, funt. 25—Bazyliy Stawnicki, typo(graf); 2) kaszta liter—kam. 3, funt 19¹/₂; 3) kaszta liter—kam. 5, funt. 10; 4) kaszta liter—kam 1, funt. 9. Uczyni wszystkiego kam. 15, funt 27. Dało się na początek p. typografowi z. 78, item die 19 8—bris panu Bazyliemu dało sie z. 90, dopłacilismy reszty z. 230.

Anno 1723, die 24 7—bris wydalismy papiru p. Bazylemu, typografowi, ryz 9, item 1—ma 8—bris wydalismy papiru na iarmołożyczyki liber 14, belnie iedne—1, item 13 8—bris dalismy papiru ryz 15, item die 24 7—bris dalismy papiru ryz 6.

Die 18 9—bris oddał iarmołoyczykow 1497 y dyfektow liber 2, od ktorych należy mu się z. 400. Od ktorey xięgi według rachunku stanęło mi się zadosyć od i. mc. y i. mc. odemnie. ¹⁾

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 974, или ТТ. №-ro consig. 474, стр. 1—9, 11—13.

Тамъ же, № 957, или І. №-ro consig. 442, стр. 163—165, 167—170.

Тамъ же, № 991, или Х. №-ro consig. 454, стр. 21, 23, 25, 27.

Тамъ же, № 1012, или ААА № consig. 480, стр. 21—29; то же самое въ № 1001, стр. 23—24 и въ № 1007, стр. 7—8.

Тамъ же, № 1015, или ЕЕ. № ro consig. 464, стр. 7—9.

Тамъ же, № 1019, или GG. №-ro consig. 463, стр. 13.

Тамъ же, № 1020, или FF. №-ro consig. 462, стр. 62—63, 70—71.

Тамъ же, № 1022, или BF. №-ro consig. 530, стр. 13—14, 25, 41, 45, 59

Тамъ же, № 992, или Y. №-ro consig. 455, стр 1, 3—19, 11—57, 59—69.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 992

7. Записи судебных, относящихся къ типографіи Львовскаго Ставропигіального братства, съ 1639—1701 гг.

Actum ¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum s. Hedvigii Electae proxima a(anno) D(omini) 1639. Andreas Skolski. Medzapeta cum instigatore.

In officio praesenti consulari Leopoliensi personaliter stantes, famati Albertus Słonczowski, causarum civilium procurator et civitatis huius instigator publicus, atque Constantinus Medzapeta, cives Leopolienses, adcitato od officium praesens honesto Andrea Skolski, typografo, incola Leopoliensi, uti velatione famuli officii praesentis iurati, deductum est, contra eundem personaliter comparentem, et ille quidem nomine civitatis, hic vero suo, tali qui sequitur modo proposuerunt.

Isz pozwany Jędrzey Skolski, drukarz y obywatel Lwowski, nad prawa y priwilegia miasta tego, sine consensu spectabilis magistratus civitatis huius, drukarnia w miescie tym odprawuie, a podatkow żadnych, rowno z inszymi obywatelami miasta tego nie daie y nie podeymuie, zaczym prosiemy, aby mu takowa drukarnia y xięgi in usum civitatis huius zabrane były.

Actum ²⁾ Leopoli sabbatho ante festum ss. Simonis et Judae apostolis, anno 1639.

Andreas Skolski. Constantinus Medzapeta. Honestus Andreas Skolski citatus dilationi suae super quadruplicandum in anteriori eiusdem officij termino obtentae satisfaciendo hunc ipsum quadruplicae terminum inscripto parato produxit et in tenore tali, qui sequitur, exhibuit.

---

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1160

²⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 47, стр. 1219—1221.

Tenor quadruplicae: pisze Tytus Livius, isz „invidia tanquam Jovis summa petit“, pisze Sallust. in Catil., isz „cupido et ira sunt pessimi consultores“, zaiste tak Titi Livy, iak y Sallusty in Catilina prolatas sententias verissimas bydź exemplo actoris moderni, kto nie widzi. Pan actor ubogiego człowieka zdespektował, ubogi będąc zbity, zapomniawszy owego, cum potentiori ne litiges, mając słusznosc pozywa actora, intentuiąc mu actią in iusticio o pobicie, ale potentior coelos monet, motus irae, y coby miał satisfacere za pobicie, to ieszcze nititur chudoby onego pozbawic. Zaiste ira et invidia tanquam ignis summa petit, przes wszystkie terminy sam stawał, a in termino triplices iusz bractwo Ruskie pobudza, aktorami ich czyni, processum immutuie, przeciwko ktorym, gdyby ab initio processus insimul cum actore asserto stawali, miał by był, co mowi, pozwany, miał by był wielkie, poważne, perimentes exceptiones, pokazał by bydz o drukowaniesz xiąg Ruskich bez pozwolenia metropoliczego excommunicatos, ale ze in termino ultimo pobudzeni, tylko przez actora intruduią się, dla tegosz pozwany, nie znaiąc ut pro actoribus ad triplicam pana Constantego, tak quadruplicuie. A naprzod, co sie tycze pierwszego, iak by documentu, że pan Liberadzki napisał quid pro quo, pana towarzyszem, to dosic dostatecznie in termino duplices illustrowało sie, iakosz ad verificandum praemissa, może officium wielmożnego pana Liberadzkiego przyzwac y z onego, ieżeli to nie errore ipsius factum est, explicari. Wiele to bywa, że ferendary cancellariae mylą sie, attamen errores illorum corriguntur. A że pozwany czyni do tey protestaciey, przes to errorem ferendary non approbavit, ratio, bo nie była y nie iest quaestio o to, żeby pan Sluska miał bydz towarzyszem Skolskiego, ale ze pan Constanty Skolskiego pobił, y ad essentialia obductionis et protestationis y czyni Skolski, a nie ad verba superflua. Trzecia. Prostak niechay mu dziesięc raz czytaią te protestatią; tedy y teraz nie poiął by y nie zrozumiał, co ipsi nocivum(?), y ktore słowo. Co sie tycze drugiego, że sie possessionatum powiedział, y to in termino duplices iustificował sufficienter, a nadto mowieł to, tuendo se a cautione, każdy meliorando actionem

suam, a zwłaszcza żeby nie dał cautiey, albo nie szedł do więzienia, broni się, iako może, ale assertionis strona y sędzia probaciey namagac się powinien, y gdy by był actor ninieyszy allegatae possessionis probatiey namagał się, pewnie pozwany: non aliud probaret, tylko to, że mu pan Sloska złotych pułtora tysiąca winien za litery ryskie, iakosz że in isto et non in alio sensu, mowieł, gotowy przysiądz. Quod ad tertium iustificował się evidenti documento, że nie on drukował Oekonomią, y że nie we Lwowie iest drukowana, tylko on ex consensu domini sui cztery praefacyiki wydrukował, które są trzy przy niem, a czwartą, per concreditum mając, actor podał ią ad officium waszmosciow circa replicam; że się podpisał drukarz Lwowski, podpisał się drukarzem, bo to rzemieśło za czeladnika przy panu Slusce Lwowskim, a loco że we Lwowie, prostak nie wiedział, co się w tym include, a nadto że mu pan iego pozwolił, iako na dowód circa duplicam stawieł dwóch swiadkow, prosząc eorum depositiones legi. Stawieł by y pana samego, ale że absens. Nigdy pozwany, ani przed compromissem, który actor przyznaie, ani po compromissie nie był towarzyszem pana Sluski, bo lubo drukował libros epistolarum, ale na nich drukarzem nie podpisał się, ale isti libri epistolarum cesserunt nie iemu, ale panu Slusce, y pan Sluska y za litery ruskie pozwanego y za pracą podiętą cirka libros epistolarum z wynalasku samegoz actora y inszych compromissarzow złotych pułtora tysiąca dac powinien. A że stawa ociec namiestnik na ratusz, stawa dla tego, aby daną przez się attestatią confrontatione z actorem verificował, iakosz był actor w cancellariey, gdy on deponował, y tacto confrontatia do tego przywiodła go, że compromiss zna, a gdy zna compromiss, toc omnes controversiae ustawac muszą, bo patet z attestatiey compromissarzow, że nie był i nie iest drukarzem, ani pana Sluski spółdrukarrem, pozwany był y iest, ale u niego za towarzysza robił y robi ad praesens circa compromissum, circa testes et documenta, toc innocentiae evidentiae gotow pozwany, iako melius sciens, przysiądz, petens, quid sit iuris decerni. Reservatis reservandis. Protestando de damnis litisque ex-

pensis. Post praemissae quadruplicae reproductionem submittentibus utrisque partibus causam et actionem praesentem sententiae officij praesentis, officium superferendam in proximum deliberavit.

Decretum ⁽¹⁾ inter Constantinum Medzapeta et Andream Skolski.

In causa et actione inter famatum Constantinum Medzapeta, civem Leopoliensem, suo et totius confraternitatis ruthenicae nomine agentem actorem et honestum Andream Skolski, incolam Leopoliensem, occasione editionis librorum ex officina et tytulo sui quasi typographi Leopoliensis mota et agitata. Officium praesens consulare Leopoliensem. controversijs partium testiminijs et documentis ad causam ab utrinque inductis ac reproductis lectis ac consideratis, expediendo deliberationem suam adinvenit eiusmodi sententiam. Ażkolwiek pars actorea insinuationem suam deducendo xiąszkę: Zabaw Ziemianskich, pod tytułem citati moderni wydaną, producuie, y że się pozwany drukarzem Lwowskim bydz mianuie, tą tylko praefatia dowodzi, że sie ani mianował drukarzem, ani rzemieślnem drukarskim bawieł, tylko, że litery ruskie, do drukarstwa należące, robieł, dowiodł, y że tylko te iedne ziąszkę Zabaw Ziemianskich, albo raczey praefatią, i. mci panu Mikołajowi Gruszeckiemu przypisaną nie dla czego inszego, ieno dla odyskania przedszego długu, ktory mu został winien, pod tytułem swym tipographi Leopoliensem. wydał, a żadnych inszych xiąg, aby ich pozwany miał drukowac y pod tytułem swym in publicum wydawac. Pars actorea, ani rzeczą samą, ani swiadectwy nie dowodzi. Dla tegosz przychylaiąc do swiadectw, ktore, że pozwany ninieyszy, drukarstwem sie nie bawił, tylko litery ruskie robiąc y maiąc, one Michałowi Slusce przedał, przy niem nic, iako drukarz, ale iako czeladnik, albo raczey creditor summy za litery przedane bawi sie, zeznali, citatum modernum a causa et impetitione actoris liberum pronunciavit, ażeby żaden in posterum tak przez siebie, iako y fautores suos

---

¹⁾ Тамъ же стр. 1317—1318.

drukarstwa y xiąg roznych ięzykow wydawania sub poena bonorum ac librorum confiscationis atque trecentarum marcarum per contravenientem huic decreto succumbenda ac irremissibiliter reponenda sane scitu et cpeciali superiorum. Consensu et privilegio nie ważył sie ani xiąg żadnych roznyim ięzykiem pod tytułem drukarniey Lwowskicy tu we Lwowie, ani na przedmiesciach rzemiosła swego nie odprawował, ani wydawał, serio interdixit. A isz sie, uti pars actorea asserit, xięgi gotowe, iako by przez tego Skolskiego pod tytułem swoim, drukowane nayduią, dla tegosz takowe xięgi sub inquisitionem et revisionem officij podpadaia, do ktorych rewidowania certos ex collegio suo deputatos, videlicet excellentem dominum Palum (sic) Dominicum Heppner, medicinae (doct.), clmum dominum Jacobum Dolozynski, iuris utriusque doctorem, przydaie y naznacza, ktorzy-to panowie rewizyey swoiey relatią uczynic powinni. Officium autem id quod iuris erit in eadem causa decernet ac statuet praesentis decreti vigore. Quod citatus pro iure suscepit, actor autem sentiens se eodem decreto gravatum esse appellationem ad s. r. maiestatem ex rationibus producendis interponebat. Impugnabat pars actorea et non esse admissibilem ex rationibus verbotenus illatis inferebat. Et officium super admittenda nec ne appellatione in proximum deliberavit, et quatenus pars appellans rationes appellationis una cum privilegio, quod se habere, praetendunt. Citata autem refutationes rationum producat decrevit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quinta ante festa nativitatis Christi Jesum carne anno D(omi)ni 1639.

Tenor refutationum apellationis: Czyniąc do dilaciey contra-productum privilegium, has considerationes sędziemu podaie.

Pierwsza. Że istud privilegium ad malam informationem fraternitatis obtentum.

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consulari, т. 47, стр. 1371—1372

Secunda. *Ze sine concessu magistratus obtentum privilegium, ita vero omnia sine consensu magistratus obtenta contra iura civitatis, et privilegia pugnancia subsistere non possunt.*

Trzecia. *Privilegia per abusum tolluntur.* W tym przywileiu sacrae regiae maiestatis expresse id apposuit, żeby nic nie drukowali, co by bydz mogło contra dignitatem s. r. maiestatis aut ecclesiae Romanae vel ipsi adnexarum; ale fraternitas cokolwiek wydaie, wszystko biie contra dignitatem ecclesiae Romanae. Albowiem libros schismaticos errorum plenes wydaie y drukuie.

Czwarta. *Fraternitas privati z tego drukowania wielkie zyski maia;* albowiem drukarnia jedna tylko w tym kraiu iest ruska, z ktorey xięgi na Ukrainę, Podole, Litwe, Moskwe, y co wiedzie gdzie, nie rozsyłaią, pienezey, a Rzeczypospolitey ztąd, ani civitati, sub cuius titulo wydaia, nie czynią pożytku.

Piąta. *Drukarze subesse debent illustrissimi loci ordinarii et magistratui,* a tak subesse, żeby sine censura illustrissimi loci ordinarii, sine vero consensu magistratus nic a nic in lucem nie wydawali. A to dla tego, aby haeresiae schismata nie mnożyły się. Fraternitas tak wiele tysięcy xiąg, a nie tysięcy, ale millionow wydawała, a in censuram żadney illustrissimi loci ordinarii nie podała, na żadną consensum a magistratu nie otrzymała, y tak, co wierziec, z iakiemi errorami, z haeresiami, schismatami in publicum wyszły.

Szosta. *Effectus drukowania ten iest, że co typis committitur, aeternae memoriae podaie sie, że successivis temporibus legi et observari potest.* Fraternitas cokolwiek drukuie y drukowała xiąg, żadney nie drukowała, ktora by nie była contraria ecclesiae Romanae et fidei catholicae, ale y owszem contrariissimas, że tedy schysma generare est impiissimum, toc y libros schismaticos, per quos schysma generatur est impiissimum, że tedy summum malum inde oritur ob quod imminens praetactum privilegium utrum subsistere possit, vel non, musi cedere in disquisitionem, a disquisitionem sacrae regiae maiestatis, iako dantis privilegium. Przeto isz hoc passu pewnie remissa post curiam s. r. m. stanąc musi. Petens quid sit

iuris decerni. Porro officium auditis eiusmodi partium rationibus et privilegia super admittenda nec ne appellatione iterum ad proximum deliberavit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta post D(omi)nicam Oculi proxima anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo.

Rotulus causae inter instigatorem et Andream Skulski.

Ad officium praesens consulare Leopoliense personaliter veniens nobilis et ingenuus Andreas Bełza, cancellariam officij eiusdem regens, palam libereque rotulum certum causae inter instigatorem civitatis Leopoliensis publicum, et famatum Andream Skolski inculpatum ad iudicium compositum, videlicet ad generosos dominos commissarios intraspecificatos et officium consulare, atque iudicium civile Leopoliense ex informatione sacrae regiae maiestatis transmissum eidem officio obtulit, petens illum suscipi, aperiri atque decretum in eo contentum debitae executioni demandari. Cuius affectationis officium consulare Leopoliense uti iustae et legitimae insistendo, hunc eundem rotulum in praesentia memorati Andreae Skulski obtento, superius expresso generosorum dominorum commissariorum consensu aperuit, atque decretum sacrae regiae maiestatis in dicto rotulo comprehensum legit. Cuius quidem decreti tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreti sacrae regiae maiestatis: Ioannes Casimiras, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russie, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czerni hoviaae, nec non Suecorum, Gotthorum Vandalorumque haereditarius rex. Significamus praesentibus libris nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum pro informatione a iudicio composito, videlicet generosis commissariis speciali rescripto nostro in castris ad oppidum Sokal positis die decima

---

¹⁾ Тамъ-же, Acta consularia, т. 55, стр. 741—745.

tertia iunii, anno praesenti, ex cancellaria regni maiori eo nomine edito specificatis et designatis, tum et a spectabili officio consulari et iudicio civili Leopoliensi causam et actionem inter instigatorem publicum civilem et honestum Andream Skulski, incolam Leopoliensem, ratione quasi perduellionis et certae machinationis inculpatum, vigore praetacti rescripti nostri coram iudicio composito agitatam et vertentem. In qua causa cum is idem Andreas Skulski ex ea vel maxime praesumptione, quod certa chartula ruthenico idiomate ad ipsum per quandam personam scripta notabilem redoleret, perduellionem et proditorem inculpatus, ex carceribus emissus et ad iudicium illud adductus iuxta resonantiam et contenta praefacti rescripti nostri interrogatus, utrum scilicet scriptorem chartulae illius noverit a quo? et cuius mandata scripta? qualenam conductamen cum scriptore habuerit? quale promissum ab illo? et cui? de quo in charta fit mentio? quale secretum et consilium, scriptor chartulae ab ipso requisiverit? quales res? a quo? et quampridem illi missae fuerit? ex quibus castris notitia egerit, nec non ad alia puncta disticte et lucide in rescripto nostro expressa sigillatim iudicialiter requisitus respondisset, tum et tabellarius nobilis Ioannes Pokucki, relationem sibi hac in materia notorum fecisset. Iudicium illud recepta tam relatione tabellarii, quam responsione inculpati tum et ipsa charta ad inculpatum ruthenice exarata, diligenter perpensis et consideratis praesumptiones contra inculpatum ratione perduellionis et occultae machinationis elici deprehenderat, et exinde eundem inculpatum ad extorquendam rei veritatem torturis subiiciendum esse censuerat atque ad peragendas easdem torturas inculpatumque in iis examinandum, certos e medio sui deputatos, assignaverat. Tandem vero cum is idem inculpatus, tam benevole quaesitum, quam postmodum ligatus, deinde ter tractus, ac demum ustus: et iterum clapsis viginti diebus benevole quaesitus, ligatus, tractus et admotis ad latera ignitis fencis caminis admonitus, idem quod et iudicialiter interrogatus, se nihil scire, nec ullam perduellionem, proditorem et machinationem in sua mente habuisse constan-

ter affirmaret, atque totum hoc negotium et interpretationem chartae, in authorem illius, ut pote honorabilem Hieronimum Paczewski, ritus graeci praesbyterum, in monasterio Unioviensi degentem, vel diaconum ipsius Samuellem nomine tanquam ex mandato dicti Paczewski scriptorem referret et provocaret. Memoratum iudicium iudicium compositum, ut pote generosi commissarii, in saepefato rescripto commissionis nostrae specificati, tum et spectabile officium consulare, atque iudicium civile Leopoliense excepta ratione torturarum a deputatis iudicii sui relatione saepedictum Andrea Skulski, in carceribus ad ulteriorem nostram informationem detinendum esse censuerat, causam vero ipsam cum toto illius effectum ad nos et iudicium nostrum pro informatione a nobis obtinenda remiserant. Et quoniam ad meliorem et exactiorem causae elucidationem et cognitionem necessarium fuisse visum est, ut Samuel diaconus in monasterio Unioviensi ritus graeci degens, uti author scriptae ad inculpatum epistolae cum eodem Andrea Skulski confrontetur et ratione eiusmodi epistolae per se scriptae examinetur, id eo, quid in eo passu faciendum sit, nobis et iudicio nostro commiserunt, actumque inquisitionis manibus suis subscriptum, et sigillis obsignatum ad nos rotulo in ocluso transmiserunt. Alias prout is idem actus commissionis et inquisitionis in se luculentius de praemissis enarrat et obloquitur. Nos igitur cum consiliariis lateri nostro assistentibus, aperto rotulo, actu inquisitionis diligenter reviso et examinato, tum et toto negotio praesenti bene perpenso. Remissa a praefatis commissariis et spectabili officio consulari atque iudicio civili Leopoliensi ad nos et iudicium nostrum pro informatione facta necessaria adinuenta illam expediendo. Quandoquidem ex iisdem inquisitionibus, etiam ex ipsis torturis bis peractis manifeste palet, memoratum Andrea Skulski obiectorum pro quibus inculpatus est, reum non esse, immo a suspitione perduellionis, proditionis et machinationis omnino immunem esse elicitur. Ideo eundem inculpatum ex carceribus dimittendum atque a causa et actione hac ipsi, uti ex nullis praesumptionibus instituta, de plane absoluendum et liberandum esse censui-

mus, prout quidem dimittimus, liberamus et absoluimus, actionemque praesentem et torturas ut supra expeditas bonae famae et existimatione dicti Andreae Skulski successorumque ipsius nocere non posse, nec debere declaramus. Caeterum saluam actionem contra praefatum honorabilem Hieronimum Paczewski et Samuelem diaconum, instigatori regni nostri ratione praemissorum, prout et in quantum de iure venerit reservamus praesentis decreti nostri vigore. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas sigillo regni communiri iussimus. Datum Leopoli feria tertia, ipso die festi sancti Petri in vinculis anno D(omi)ni mill(es)imo sexcentesimo quinquagesimo primo, regnorum nostrorum Poloniae tertiae, Suecciae nostro quarto anno. Ioannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Albertus Kadridłowski, secretarius regiae maiestatis m. p. Quod quidem decretum sacrae regie maiestatis suprainsertum, officium praesens consulare Leopoliense cum ea, qua per est et decet reverentia suscepit, actisque suis ingrossari permisit, atque inculpatum famatum videlicet Andream Skulski, iuxta contenta et obloquentiam eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti a causa et actione praesenti nec non a carceribus praetorianis liberum absolutumque fecit ac pronunciavit decreto suo ad praemissa mediante.

Oblata ⁽¹⁾ iuris caduci generosi Studzinski.

Ad officium praesens consulare Leopoliense. veniens personaliter F. Stanislaus Owieczka, causarum civilium ferendarius, uti et tanquam generosi Stanislai Studzinski, vexilliferi Gostinensis sac. reg. maiestatis, donary plenipotens, officiose inscriptus nomine et ex parte eiusdem principalis sui vigore eiusdem plenipotentiae, agens palam liberque donationem, seu ius caducum infrascriptum a sac. reg. maiestate super typographias ruthenicas in civitate Leopoliensi existentes

---

¹⁾ Тамъ же, т. 55, стр. 581 - 584, 1651—1652.

obtentum, manu eiusdem sac. reg. maiestatis subscriptum et sigillo maioris regni cancellariae communitum sanum, salvum, illaesum omnique suspicione vacuum ad acticandum obtulit, petens illud suscipi et actis praesentibus inseri de tenore infrasequenti: Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae etc. etc... Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Quia nos typographiam totam et integram Leopoli. ruthenicam tum libros omnes ac singula et universa instrumenta typographica, ibidem existentia, bona denique certis de causis ad fiscum dispositionemque nostram devoluta tam mobilia, quam immobilia summasque quamvis pecuniarices, paratas ac aliqua ratione abligatas ubicunque locorum existentia post omnes et singulos typographos ruthenos, cives Leopoli. civitatis ac eiusdem incolas generoso Stanislao Studzinski, vexillifero terrae Gostinensis, ob ipsius praeclara in nos et Rempublicam iure caduco dan. et conferen. . . . . duximus, uti quidem damus et conferimus praesentibus litteris nostris iure perpetuo ac irrevocabilis donationis. Quae quidem bona praedicta ac typographiam, libros omnes et instrumenta typographica memoratus generosus vexillifer Gostinensis ubique inquirat, iure adeat decretoque sibi adiudicata impossessionem suam vindicet, teneat, habeat et possideat, ac in usus suos suorumque successorum quovis beneplacitos convertat, perpetuo et in aevum. Quod ad notitiam, quorum intereat, praesentim vero officiorum ac magistratuum, tam castrensiarum, quam civilium aliorumque sub quorum iurisdictione bona praefata consistent deducen. mandamus, ut ad requisitionem praenominati donatary nostri vel ipsius mandatary bona omnia supra expressa, quae uspiam reperta fuerint, extradant, ac sine quavis mora et omni difficultate extradi faciant, curentque, ut quamtocius iisdem patiantur. Pro gratia nostra in cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas, sigillo regni communiri iussimus. Datum Leopoli die XIX mense iuly, a(nno) D(omi)ni MDCLI, regnorum nostrorum Poloniae III-io, Suecciae vero IY-to anno. Joannes Casimirus rex. Locus sigilli maioris can-

cellariae regni. Jus caducum generoso vexillifero Gostinensi post typographos ruthenos Leopoli. Remigianus Piasecki, regens cancellariae regni maioris. Post quam et eiusmodi dictae donationis oblationem et susceptionem praenominatus offerens vigore eiusdem donationis seu rescripti s. r. m. petiit et affectavit dictarum typographiarum inventationem et earundem cum rebus omnibus iuxta obloquentiam rescripti extraditionem, in bona vero immabilia intromissionem decerni, atque ad ea omnia peragenda officium domin... urisfidelium addi et deputari.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli sabbatho pridie festi sancti Agidii abbatis (anno) 1669. Seniores Rutheni. Successores Sloski. Ad officium praesens consulare Leopoliense venientes personaliter famati Joannes Laskowski, Semionus Lawryszewicz, cives Leopolienses, uti et tanquam confraternitatis ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae in coelum Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis huius sitae, seniores suo et aliorum eiusdem confraternitatis seniorum nomine agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima adcitatione successorum olim famati Michaelis Sloska, tipographi, civis Leopoliensis, fieri postulaverunt. Stans itaque coram eodem officio famulus officij iuratus, in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere recognovit, quia ille ad instantiam supramemoratorum seniorum praedictae confraternitatis, famatos Nicolaum Dymitrowicz et (Stephanum) Lawryszewicz, non praevenit, uxores nihilominus eorundem legitime praeventas, pro termino hodierno citavit. Cum vero eadem citatae voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Supraspecificati aut edictae confraternitatis seniores solenniter in et contra supramemoratos successores famati Michaelis Sloski, tipographi, civis Leopoliensis, protestati sunt, prout eandem protestationem fusius scripto parato con-

---

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 70, стр. 701—704.

ceptam exhibituros se submiserunt et eidem submissioni suae eiusmodi satisfaciendo, eandem exhibuerunt in tenore verborum sequenti.

Tenor protestationis: Seniores et tota confraternitas ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis fundatam existentem, solenniter et gravi in querela in et contra famatos Nicolaum Dymitrowicz ac Barbaram Sloszczankie, itidem coniuges, cives, mercatores Leopolienses, uti successores famati olim Michaelis Sloska, inhaerendo suis anterioribus protestationibus easdemque renovando, solenniter protestatur. Iż pomienieni successores in contemplum iurium ac privilegiorum dictae confraternitatis protestantium y przeciwko wszelkiemu prawu y submissioni swoim privato motu et ausu, tak sami małżonkowie, iako y małżonki ich, różnych osob do takowey roboty sobie pozabieraiąc, przez nich wazą się y smieią xiegi sclavonico seu ruthenico idiomate w domu swoim drukować, iako iuż wiele nadrukowali, y drukować nie przestaną, y onę rozsprzedaią, wiedząc bardzo dobrze o takowych prawach y przywilegiach memoratae confraternitatis, benignissime a sacra regia maiestate nadanych, ktorymi samemu tylko pomienionemu bractwu, w drukarniey przy cerkwi zwysz opisaney będącemu, takowe xiegi drukować pozwolono, inszym wszelkim osobom sub poenis et confiscatione prohibendo, iako eo nomine i na tychże successorow aby się xiąg pomienionych wszelkich słowienskich y ruskich, tak przez się, ale y alias quasvis personas owszem nie wazyli drukować, inhibitia iego krolewskiey mości wydania y onym officiose publikowana w sobie szerzey obmawia, a przecie lekce y to poważaiąc temerario ausu drukować non desistunt, ale drukuią na złość y na szkodę wielką, convellendo iura et privilegia praetactae confraternitatis, czego by czynić nie mieli, bo lubo remissa ab officio consulari Leopoliensi zmieni post curiam ad iudicia sacrae regiae maiestatis, non autem contravenire iuribus ac privilegijs praefatae confraternitati benignissime a sacra regia maiestate collatis et confirmatis, a przy-

tym et inhibitioni, w ktorey per expressum mandatum est, ut ab impressione eiusmodi librorum, iidem cuccessores sub poenis obtineant, mieli by reverentur parere, osobliwie y otym wiedząc, isz y rodzic ich, praedictus olim famatus Michael Sloska, drukować był, co się czasu y mieysca swego pokaże, nie powinien, przez co pomienieni successores, nie tylko poenas in privilegiis memoratae confraternitatis expressas et contra convulsos rescriptorum sacrae regiae maiestatis sancitas incurrerunt, ale też occasionem damnorum non mediocrium eidem confraternitati dederunt, nie tylko ie przed tym, ale y post inhibitionem, uti praetactum est eisdem, publicatam audent, ac praesumunt iuribus contravenire, a przeto pomienieni protestantes reassumendo anteriores suas protestationes, eisdemque inhaerendo, ratione contraventionis ac vilipendij iurium ac privilegiorum suorum ofiaruią się in iudicijs sacrae regiae maiestatis ad poenas z pomienionymi successorami czynić, y szkod swoich z doby y osob tychże successorow dochodzić, saluam actionem eo nomine reservando, hac sua protestatione latius in termino declaranda ac deducenda ad praemissa mediante.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum Exaltationis Sanctae Crucis proxima anno D(omi)ni 1669. Reprotestantur successores Michaelis Sloska. Ad officium actaque praesentia consularia Leopoliensia venies personaliter famatus Stephanus Lauryszewicz alias Pawłowicz, suo et famatae Barbarae, coniugis suae, atque famati Nicolai Dymitrowicz et Sophiae Sloszczanka, coniugum itidem civium Leopoliensium nomine, uti et tanquem successor famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia factae contra se per seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae existentis, protestationis, de nullitate eiusdem reprotestatus est, prout ean-

---

¹⁾ Тамъ-же, т. 70, стр. 747—749.

dem reprobationem, fusius scripto parato, conceptam in serie et contextu verborum sequenti reproduxit.

Tenor reprobationis: successores olim famati Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, a prima notitia protestationis per seniores confraternitatis, ad ecclesiam ritus graeci, tituli Gloriosissimae Assumptionis, intra moenia civitatis huius existentis, contra se nuper factum solenniter et gravi cum querela de nullitate eiusdem protestationis reprobantur in eum modum: Panowie seniores confraternitatis nec dum evicta re, a już zabraniając per insinuationem variarum protestationum, ażeby pomienieni protestantes in exercitio typographiae suae vigore, tam privilegiorum sacrae regiae maiestatis et decretorum, quam concessionum illustrissimorum ac reverendissimorum dominorum archiepiscoporum Leopoliensium, prae defuncto parenti et socero suo, benigniter super eandem typographiam et excussionem librorum cuiusvis nationis collatam nie zostawali, nie obawiając się succubitionem poenarum legibus contra contraventores privilegij rescriptis et decretis sacrae regiae maiestatis sancit, gdyż, iako każdemu, tak y reprobantom ninieyszym, iure suo uti pro libiti licitum est, y żałosna by;to rzecz była, aby to co maiores onych summis laboribus et sumptibus suis compararunt, in abusum poszło, mając insuper liberum eiusmodi excussionis decretum nobilis et spectabilis officij consularis circa ablatam confirmationis privilegij serenissimi Joannis Casimiri, regis Poloniae, ferowany, ktorym pozwolono, aby ciż successores nieboszczyka pana Sloski, iuxta obloquentiam eiusdem privilegij, xięgi różnego stylu drukowali, socios ad id idoneos chowali, y już zdawna wydrukowane xięgi libere rozsprzedawali. A że się seniores bractwa inhibitią iaką si iego krolewskiej mość bronią tu, że ad malam informationem cancellariae regni prout in termino ducetur wydana, praepedire nie może successores nieboszczyka Sloski, aby własney swojej nie zażywali drukarni, y lubo ob concurentiam rescriptorum sacrae regiae maiestatis et citationibus sacrae regiae maiestatis obstantibus stanęła remissa za dworem iego krolewskiej mości,

iednak ad decisionem causae post curiam sacrae regiae maiestatis
ijdem successores sunt conservati circa usum et liberum impressio-
nem librorum, a dla tegoż żadney szkody ztąd confraternitas nie
ma, ani może facultatem impressionis librorum, którą rodzic teraz-
nieyszych reprotestantor, ex clementia perenissimorum principum
otrzymał absolutam, successorom teraznieyszym limitare, ieżeli bo-
wiem iaką krzywdę mieli seniores, czemu za żywota pana Sloski o
to nie czynili, ale widząc, że miał nieboszczyk pan Sloska prius
collatum privilegium sacrae regiae maiestatis y decretum po sobie,
y obawiając się succubitionem poenarum, ktore w tymże przywi-
leiu in casu per quemcunque contraventionis dołożone, musieli ob-
mutescere. Teraz post fata pana Sloski, invidia et inveterato odio
ducti, chcą y usiłuią successores iego prout deducetur, ad ultimam
egestatem przywieść, y lubo pendente lite nihil innovandum, iednak
oni, to protestacie, to vizie przez woznego czynią (de quorum om-
nium nullitate, uti anterieus solenniter successores reprotestantur), a
to wszystko in eum finem, aby tychże successorow, a libera impres-
sione librorum mogli odstraszyć, co że in dolum ac fraudem et
detrimentum tychże successorow dicti seniores confraternitatis czy-
nią, a in iure fraus et dolus nemini patrocinaui debent, gotowi są
dicti successores in futuro termino et ubi de iure venerit, tak ra-
tione praemissorum, iako y ratione contraventionis privilegiorum et
decretorum sacrae regiae maiestatis, a ztąd respectu succubitionis
poenarum et damnorum iuris medijs z tymisz panami starszymi czy-
nić, reassumendo suas anteriores protestationes et reprotestationes
contra eosdem factas salisque saluandis.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria quarta ante festum sancti Andreae
apostoli proxima, anno Domini 1669. Seniores Ruthenorum. Succes-
sores Sloski. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi compa-

---

¹⁾ Тамъ-же, т. 70, стр. 1050—1058.

rentes personaliter famati Lawryszewicz, Gregorius Mikołaiewicz et Joannes Laskowski, uti et tanquam seniores confraternitatis ritus graeci, ad ecclesiam eiusdem ritus, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis, hic intra moenia civitatis eiusdem sitam existentem, seniores suo et totius praetactae confraternitatis nominibus agentes, relationem famuli officij praesentis, de legitima famatorum Stephani Pawłowicz et Barbarae Sloszczanka, coniugum, nec non Nicolai Dymitrowicz atque Sophiae itidem Sloszczanka, coniugum, civium Leopoliensium, uti et tanquam successorum famati olim Michaelis Sloska, typographi, civis Leopoliensis, citatione fieri affectabant. Stans itaque coram eodem officio honestus Mathias Grodecki, famulus officij praesentis iuratus in vim suae verae ac fidelis relationis, palam et libere recognovit, se ex instantia supra nominatae confraternitatis praedictos Stephanum Pawłowicz et Nicolaum Dymitrowicz domi ipsorum non praevenisse, nihilominus de termino eosdem obdestinasse, uxores vero eorum praeventas, iisdem terminum pro die hodierna praefixisse et assignasse. Cuius praesens de praemissis relatio. Post factam autem famuli suprascripti relationem, cum iidem successores ad instantiam eiusdem confraternitatis, voce eiusdem famuli acclamarentur et non comparerent. Suprascripti seniores obtulerunt ad acticandum porrexerunt decretum sacrae regiae maiestatis, inter se actores ab una et praetactos famati olim Michaelis Sloska successores, ex serijs partium controversijs latum Cracoviae in comitijs felicis coronationis serenissimi regis feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae viduae, anno domini millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, manu illustrissimi et magnifici domini Joannis de Lesno, comitis, supremi regni cancellarij generalis, maioris Poloniae, Marienburgensis, Korsunensis et capitanei, subscriptum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, saluum et illaesum omnique suspicionis nota vacuum, petens illud suscipi et actis praesentibus ingrossari. Cuius quidem decreti s. r. m. tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor decreti sacrae regiae maiestatis: Michael, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Vołhyniaë, Kijoviae, Livoniae, Podoliae, Smolensciae, Severiae, Czernichoviaeque. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis. Remissam fuisse ad nos et iudicium nostrum Assessoriale, per sententiam officij consularis Leopoliensis, causam et actionem, inter honoratos Stephanum Lawryszewic(z), Joannes Laskowski ceterosque confraternitatis Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ad ecclesiam ritus graeci, in civitate Leopoliensi existentem erectae, seniores, cives Leopolienses, actores ab una, atque famatos Nicolaum Dymitrowciz et Stephanum Lawryszewic(z), alias Pawłowicz, cives itidem Leopolienses, coniugesque ipsorum, tanquam famati olim Michaelis Sloska, typographi Leopoliensis, successores, idque ad contenta mandati serenissimi antecessoris nostri citatos parte ab altera pro eo. Quod licet, si ipsi obligaverint et obstrinxerint se, omnia dictae confraternitatis iura, privilegia et articulos (uti confratres) observare, in nulloque laedere ac violare, horum nihilominus immemores, in contrarium eorandem iurium ac privilegiorum praetactae confraternitati a serenissimis praedecessoribus nostris, pro mandandis et imprimendis typo slavonicis seu ruthenicis libris concessorum, et a serenissimo antecessore sub felici coronatione confirmatorum sub praetextu quorundam rescriptorum ad male narrata, per dictum olim Sloska obtentorum, iam cum persona illius extinctorum, privato quodam motu suo, in praeiudicium et damnum praetactae ecclesiae suaeque confraternitatis, per adhibitae personas, libros idiomate slavonico, seu rythenico typis imprimere, illosque Leopoli et alijs in locis divendere, et commodum exinde praeveniens, in usum suum privatum convertere, typographiam vero confraternitatis per id extricare, ausi sunt et praesumpserunt. Quia vero iuribus, privilegijs, diplomatibus cautum est, ne quispiam typographus, in civitate nostra Leopoliensi libros praetactos idiomate slavonico seu rythenico vel scripta aliqua sub praetextu alicuius privilegij impetrati, in praeiudicium memoratae

confraternitatis imprimere sibi licentiam usurpare et arrogare, (sub amissione a se impressorum librorum suorum et alijs poenis edicendis) praesumat, et quod praetacta confraternitas in defectu aliorum proventuum ex impressione in officina typographiae suae talium librorum divenditioneque illorum personas spirituales (in praetacta ecclesia sacra peragentes) sustentet et alijs necessitatibus ac ornamentis eiusdem ecclesiae ac xenodochy sui pauperum egestati provideat et procuret; proinde citati sunt ad praeinferta contenta mandati, nimirum quatenus ipsi libros idiomate slavonico et ruthe- nico, in officina sua typographica typis mandare et imprimere, impressosque divendere non audeant, nec praesumant. Mandato eo- dem et propositione fusius praemissa enarrante et obloquente, coram memorato officio consulari Leopoliensi institutum et intentatum. In qua quidem cauta, cum actores eandem impressionem et divenditio- nem citatis per officium inhiberi postularent. E converso successores olim famati Michaelis Sloska privilegia tam serenissimi divae memo- riae Vladislai Quarti, de data Varsaviae die trigessima decembris, anno Di(omi)ni millesimo sexcentesimo trigesimo octavo, quam sere- nissimi antecessoris nostri in comitijs felicis coronationis suae, die vigesima mensis ianuary, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo nono exhiberent, et se circa productionem privilegiorum nec non usum impressionis librorum idiomate slavonico et ruthenico conservari inhibitionemque eandem amoveri affectarent. Officium illud con- sulare Leopoliense, quoniam in causa praesenti rescripta regia ab utrinque intercederent, cuius vero est condere, eius et interpretari: proinde causam hanc uti in concurrentia, ad iudicia nostra, pro cognitione remiserat, partibus supra nominatis, actorea quidem per honoratum Petrum Affendik et n(obi)lem Basilium Korendowicz, ci- tata vero per n(obi)lem Mathiam Klimkiewicz, plenipotentem suum legitimum, coram nobis et iudicio nostro comparent, eumque termi- num attentantem ac in controversias suas iure mediantem descen- dent. Et actor quidem liberam impressionem librorum idiomate slavonico seu ruthenico eorumque divenditionem citatis inhiberi po-

stulantemque circa diploma de data Cracoviae in coronatione serenissimi Vladislai Quarti, die decima quarta martii, anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio tum et privilegia, unum serenissimi Sigismundi Tertij, de ducentesimo nonagesimo secundo, aliud vero serenissimo Vladislai Quarti itidem Varsaviae, die vigesima mensis, mensis novembris, anno millesimo sexcentesimo trigesimo nono obtenta et impetrata, nec non bina decreta, primum Varsaviae sabbatho post festum Assumptionis in coelum Beatissimae Mariae Virginis proximo, anno millesimo sexcentesimo quadragesimo. Posterius autem de data Varsaviae tertia quarta in crastino festi sancti Josephi confessoris, anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolata et constitutionibus regni approbata totaliter conservari supplicante. Nos cum consularijs et iurisperitis nostris, exceptis partium ambarum controversijs allegationibus et defensis, tum et iuribus ac privilegijs vesis, lectis, iisque mature consideratis, remisse per officium consulare Leopoliense ad nos et iudicium nostrum factum necessaria adinventata, illam expediendo, quoniam pars actorea ex privilegijs sibi a serenissimis antecessoribus regibus Poloniae benigne concessis ac constitutionibus regni approbatis, tum et decretis, in annis millesimo sexcentesimo quadragesimo et millesimo sexcentesimo quinquagesimo secundo prolatis luculenter deduxit, quod ius exercendae officinae typographicae atque librorum idiomate slavonico et ruthenico imprimendorum soli confraternitati legitime competat, in cuius usu et possessione continua a primaeva eiusdem confraternitatis institutione, semper partem actoream extitisse manifestum est. Citati vero neque successores olim Michaelis Sloska nullam penitus facultatem imprimendi similes libros ex iure et privilegio temporaneo et tantum ad vitae tempora praefato Sloska a serenissimo olim Vladislao Quarto concesso praetendere possunt, imo post mortem antecessoris sui indebite et in praeiudicium praefatae confraternitatis impressionem librorum attentarunt: ideo solam et unam memoratam confraternitatem, circa eadem privilegia, diplomata, constitutionibus regni approbata atque circa

decreta ratione istius officinae typographicae lata, continuo usu ac possessione firmata conservandum esse duximus, prout quidem conservamus. Ita tamen quod nihil eiusmodi quod contra dignitatem nostram, vel detrimentum regni et Reipublicae atque contra ecclesiam catholicam romanam vergere prosit, sub praelum in officina sua mittere audeant: idque sub poena confiscationis librorum et privationem eiusdem officinae, citatae autem parti et alijs quibusvis personis quatenus ab exercenda ista officina typographica styli slavonici seu ruthenici, tam intra, quam extra civitatem ac in alijs quibusvis locis penitus abstineat, nec quidquam typis mandare abhinc, et in futurum praesumat sub poena confiscationis librorum iniungimus. Ne autem ex prohibita ista officina in matricibus literarum slavonicarum (quae iam nulli ipsius partis citatae usui inservire possunt) damnum evidens emergat decernimus ac sententiamus, quod actorea pars iustum pretium, ex arbitrio bonorum virorum, vel ex taxa artis peritorum proveniens, in paratu pecunia citatis quam primum praestare tenebitur. Librorum quoque hactenus excussorum, ut liberam citati possint habere venditionem et distractionem spatium unius anni, ab actu praesenti computatum concedimus. Post elapsam autem idem tempus, vel etiam intra eundem annum optionem parti actoreae libros eosdem praevia taxa iusto pretio persolvendi damus et concedimus. Instrumenta denique matrices et literas, quatenus pars citata, post salutionem praestitam actoreae parti sine mora restituat iniungimus. Damna extremum litisque expensas inter partes mutuo ac invicem compensamus praesentis decreti nostri vigore. Pro cuius executione partes praefatas ad officium consulare Leopoliense, in termino dum pars partem legitime ad id adcitaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Cracoviae in comitijs felicis coronationis nostrae, feria quarta in crastino festi sanctae Hedvigis electae, anno D(omi)ni millesimo sexcentesimo sexagesimo nono. Regni nostri Poloniae primo anno. Joannes de Lesno, supremus cancelarius regni. Relatio illustrissimi ac magnifici domini Joannis, comitis in Lesno, Leszczynski,

supremi regni cancellarij, maioris Poloniae generalis, Mariaeburgensis, Corvinensis capitanei, Stanislaus Żurowski, decretorum curiae regni notarius m. p. Locus sigilli maioris cancellariae regni.

Post cuius quidem decreti sacrae regiae maiestatis modo praemisso oblatae publicationem, iidem seniores dictae confraternitatis affectaverunt iuxta contenta, eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti executionem illius decerni, nimirum citatis, quatenus ab impressione librorum stylo slavonico et ruthenico abstineant inhiberi, taxam instrumentorum, matricum aliorumque ad artem typographicam requisitorum iniungi et ad eandem peragenda viros probos, eius rei notitiam habentes, adire et assignari, aliaque iuxta obloquentiam praeinserti sacrae regiae maiestatis decreti sententiari [exposcebant.

Tandem supervenit nobilis Stanislaus Kliszewski, uti amicus citatorum, qui legale non comparitionis eorundem impedimentum duplex intulit et quidem maritorum discessus victus quaerendi gratia, coniugum vero verae infirmitatis, petens eiusmodi legale suscipi et executionem praetacti sacrae regiae maiestatis decreti ad adventum citatorum suspendi. Et officium praesens consulare Leopoliense suscepto cum ea, qua par est et decet reverentia, praeinserto sacrae regiae maiestatis decreto, quoniam dictarum coniugum mariti, cum quibus idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit, non sunt legitime citati, proinde quatenus legitime adcitentur mandavit decreti sui vigore. Et hic subinde suprascripti actores protestati sunt contra partem citatam ratione contraventionis decreto sacrae regiae maiestatis et de damnis letisque expensis tum et pro eo, że oni wąż się etiam post latum sacrae regiae maiestatis decretum drukować xęgi, zacyym praecustodiunt poenam confiscationis contra eosdem decreto sacrae regiae maiestatis iniunctam, prout eandem protestationem latius se daturum in termino obtulerunt.

De cuius protestationis nullitate interveniens, nomine eorundem citatorum est reprotestatus, prout similiter eandem reprotestationem ampliciturum se pollicitus est.

Tandem iidem actores, quoniam citatorum coniugum mariti non comparent. Citationem literalem e cancellaria officij praesentis contra eosdem edi et interea impressionem librorum inhiberi petierunt.

Et officium praesens iustae eorundem actorum annuendo instantiae contra eosdem citatos non comparentes et a civitate hoc absentes citationem literalem, ad executionem decreti sacrae regiae maiestatis e cancellaria officij praesentis cum praefixione termini in quindena extradendum esse duxit.

Actum ⁽¹⁾ Leopoli feria secunda pridie festi sancti Nicolai, episcopi, anno Domini millesimo septingentesimo primo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki et Zota Issarowicz suo et confraternitatis suae Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci agentes nomine, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima adcitatione famati Alberti Mielczewski, tipographi, civis Leopoliensis, eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Quorum acclamaretur et comparet suprascripti actores suo et confraternitatis suae ad ecclesiam, tituli Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae, ritus graeci sitae, nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et praedictum Mielczewski citatum parte ab altera, de data Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima die scilicet vigesima mensis iunii, anno ad praesens currenti, latum sigilloque minoris cancellariae regni communitum, manu illustrissimi et excellentissimi domini Caroli de Czekarzowice Tarło procancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta praesentia suscipi et publicari. Quod quidem decretum, officium praesens ad acta sua suscepit et iisdem inseri et ingrossari permisit, publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 756.

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vo-
hyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czer-
nichoviaeque, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elec-
tor. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, uni-
versis et singulis Adcitatos fuisse ad nos et iudicium nostrum, binis
seorsinis adcitationum nostrarum prosequutorialium literis, una qui-
dem officium consulare Leopoliense de officio, altera vero famatum
Albertum Mielczewski, civem, tipographum Leopoliensem, de causa in-
frascripta bonisque eius generaliter omnibus. Ad instantiam confrater-
nitatis ritus graeci ad ecclesiam, tituli Beatisimae Virginis Mariae
Assumptionis in coelum, sitae actorum ad proseguendas iureque con-
tinuandas appellationes suas a decretis dicti officii consularis;
idque in causa et actione occasione matricum ad imprimendos libros
sclavonicos et graecos, per adcitatum modernum procuratorum et
sexternionum stylo graeco et sclavonico per eum in praeiudicium
iurium confraternitatis impressorum, in sequestro officii consularis
Leopoliensis exstantium, prolatis, interpositas et non admissas. In qua-
quidem causa intercesserat inter easdem partes decretum serenissimi
Joannis Tertii, antecessoris nostri, Jovoroviae in Russia, sabbatho
in crastino festi sancti Antonii de Padoa confessoris, die videlicet
decima quarta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo
secundo ex partium controversiis prolatum quo decreto iudicium
serenissimi olim antecessoris nostri, exceptis partium controversiis
allegationibus et defensis, tum quoque utriusque partis privilegiis,
nec non iuribus ac decretis actorum, visis, lectis et accurate exami-
natis, remissam per officium consulare Leopoliense necessario factam
resoluendo, partem actoream, nempe confraternitatem praememora-
tam ritus graeci ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae
Virginis Leopoliensem existentem, circa privilegia, iura et decreta eidem
antiquitus servientia, in suis originalibus exhibita totaliter conserva-
verat, ac manu tenuerat, privilegium autem per citatam partem
indebite et ad sinistram cancellariae regni informationem in praeiudi-

cium ac laesionem priorum iurium actoreae partis impetratum; quo ad solam typographiam graeco-ruthenicam reponibile esse statuerat, illudque revocaverat et annillaverat, atque citato praenominato Alberto Mielczewski, ne ulterius libros slavonicos et graeco-ruthenicos imprimere praesumeret, nec auderet, sub confiscatione eorundem librorum idiomatis slavonici et graeco-russici, et sub aliis paenis, iuxta resonantiam praelibatorum iurium ac decretorum regionum interdixerat inhibueratque. Porro a paenis ob praemissa attentata pro meritis, tum et a refusione expensarum parti actoreae temere causatarum, eundem citatum ex clementia iudicii sui protunc absolverat et eliberaverat. Vigore cuius decreti regni dum seniores confraternitatis graeco-ruthenicae executionem eius urgerent. Officium consulare Leopoliense suscepto eodem decreto regio, executionem illius iuxta praescriptum ipsius iniunxerat, et ne citatus libros slavonicos et graeco-ruthenicos sub confiscatione eorundem librorum et aliis in eodem decreto regio, expressis paenis, imprimere auderet, interdixerat ac inhibuerat post modum vero idem officium consulare Leopoliense affectationi eorundem actorum annuendo, ad revisionem librorum stylo seu idiomate graeco-russico et slavonico impressorum, in officina typographica citati existentium, officium honoratorum dominorum iurisdicte, dum eo nomine debite requisitum et legitime obtentum fuerit, addiderat ac assignaverat, subsequenter cum idem officium consulare Leopoliense, causam praesentem adhuc in anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo, sabbatho post festum visitationis Beatissimae Mariae Virginis proximo, pro declaratione utrum libri per famatum Mielczewski stylo graeco seu slavonico ante idem decretum suprascriptum regium impressi, divendi per eundem Mielczewski, eiusque characteres, seu matrices eiusdem styli (de quo in eodem decreto regio nulla mentio extabat) sequestrari deberent, nec ne ad iudicia regia remisisset, stanteque eadem remissa iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae, libros eosdem, seu alias sexterniones per confraternitatem sequestratos, ad sequestum officii consularis, tum et matrices deposuissent,

causamque ex remissa taliter pendentem per aliquot annos deseruissent, qua propter instigator civilis Leopoliensi intuitu depositorum eorundem sexternionum ex loco in archivo multum occupato exportationis, eandem partem, utramque ad officium consulare Leopoliense adcitaverat, et eosdem sexterniones impressos, atque matrices fisco civitatis adiudicari postulaverat. Postquam vero partes ibidem comparuissent et varias pro et contra controversias adtulissent praenominatum officium consulare Leopoliense de actu sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli, proxime praeterito anno millesimo septingentesimo. Quandoquidem seniores confraternitatis ritus graeci beneficio sibi ab officio concesso abusi sunt, dum ab anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo ad hoc usque tempus declarationem decreti regii, pro qua partes eadem in duabus septimanis remissae fuerant, respectu affectatae per eosdem matricum et librorum stylo slavonico et ruthenico per famatum Mielczewski impressorum confiscationis non procuraverunt. Proinde remissam eandem fatalus extinetam esse declaraverat, et quatenus confraternitas matrices Mielczewskiemu solveret, et ad se post solutionem earum reciperet mandaverat. Impressorum autem idiomate slavonico et ruthenico elementanorum, seu sexternionum, quoniam eosdem erronee esse impressos confraternitas eadem asseruit. Proinde revisionem eorum per homines eius styli et idiomatis notitiam habentes decreverat. Nec appellationi per seniores confraternitatis ad nos et iudicium nostrum interpositae detulerat, quin imo subsequenter quatenus iidem seniores confraternitatis matrices ante proximum praevia taxa Mielczewskiemu exolverent, et revisionem impressorum sexterniorum seu elementariorum itidem ante proximum procurarent mandaverat. Neque similiter appellationem ad nos et iudicia nostra per seniores praefatos interpositam admiserat, quas taliter denegatas appellationes iidem seniores confraternitatis graeco-ruthenicae ulterius prosequi cupiens, litteras ad citationum nostrarum prosecutorialium tam officio praefato consulari Leopoliensi, quam parti eidem adhaerenti famato Alberto Mielczewski opposuerant. Ad videndum nimirum et audiendum ap-

pellationes praefatas admissibiles et pro sequibiles fuisse et esse decerni, iisdemque admissibilibus et prosequilibus adiuventis causam in integrum restitui, decreta officii praefati tolli, cassari et annihilari, in eaque causa id quod iuris esset, statui, decerno et sententiari. Alias quem ad modum processus causae istius in officio consulari Leopoliensi agitatus, decretum regium suprascriptum, tam adcitationes nostrae prosecutoriales latius praemissa in se enarrant. In termino itaque hodierno ex iisdem adcitationibus nostris praesecutorialibus legitime ad praesens proveniente, et hucusque continuato partibus praenominatis actorea prosecutionum modernarum scilicet senioribus confraternitatis nationis graeco-ruthenicae Leopoliensis. per nobilem Franciscum Włoszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis, iudicioque nostro comparente, eundem terminum attentante. Jam vero adcitata parte modernarum prosecutionum, ut pote fomato Alberto Mielczewski, typographo, cive Leopoliense, tum officio consulari Leopoliensi, voce ministerialis regni terrarum generalis nobilis Thomae Ranz ad nos et iudicium nostrum acclamata, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparente, imo se contumacem praebente nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attenta ministerialis praefati relatione de acclamatione adcitatae partis modernae ad nos et iudicium nostrum facta. In contumaciam ipsius ad legitimam vero eamque iuridicam actoreae partis prosecutionum instantiam ac affectationem, eandem ad citatam partem non comparentem in lucro causae istius condemnari permisimus. Et in vim lucri obtenti appellatione a decreto officii consularis Leopoliensis sabbatho pridie festi sancti Jacobi apostoli proximo anno praeterito millesimo septingentesimo prolato, pro illo tempore admissibili, et ad praesens coram nobis iudicioque nostro prosequibili adiuventa, partibus de legalitate eiusdem decreti experiri mandavimus, dum vero pars citata originaliter et prosecutionum, voce praefati ministerialis ad nos iudiciumque nostrum pro faciendo experimento acclamaretur, et rursus non compareret. Nos cum iisdem consiliariis et iurisperitis nostris in talem iteratam adcitatae partis modernae continua-

ciam, eandem in stante parte actorea, in lucro ulteriori causae istique condemnari permisimus. Et in vim ulterioris lucri sententiam praefatam officii consularis Leopoliensis supra de actu expressam cassandam et annihilandam esse duximus, prout cassamus et annihilamus. Et quia praefatus Mielczewski matrices typi et characteres styli slavonici et ruthenici contra privilegia confraternitatis nationis graeco-ruthenicae praeter scitum actorum consensumque eorundem conferi curavit, easdemque etiam post decretum serenissimi antecessoris nostri Javoroviae sabbatho in crastino festi sancti Antonii de Padua anno millesimo sexcentesimo nonagesimo secundo in sua typographia detinuit et asservavit libros slavonicos et graeco-ruthenos post revisionem factam compertus est retinere, praeterea circa revisionem, non obstante decreto suprascripto, procaciter se venditurum libros graeco-ruthenos sive slavonicos declaravit, ideo in poenam contraventionis decreto regio, procacitatisque linguae ipsius matrices slavonicas et graeco-ruthenas, tum libros circa revisionem auctoritate officii consularis factam praeventos confraternitati actorum adiudicamus. Praeterea quoque praedictum adcitatum in damnis et citis expensis simplici assertione sine iuramento liquidandis condemnamus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius publicatione et executione memoratas partes ad illud idem officium consulare civitatis nostrae Leopoliensis in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, die scilicet vigesima mensis iunii, anne Domini millesimo septingentesimo primo, regni vero nostri anno quinto. Carolus Tarło, procancellarius regni m. p(ro)p(ria). Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowice Tarło, procancellarii regni. Locus sigilli minoris concellariae regni. Mathias Kolinski decretorum curiae regni notarius m. p. Correxerit Nagrodzki.

Tandem post publicationem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis suprascripti actores suo et praedictae confraternitatis nomine

affectaverunt, executionem instantaneam eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis decerni et inhaerendo eidem decreto matricum slavonicarum et graeco-ruthenicarum, tum librorum circa revisionem factam, apud citatem praeventorum, iam alias confraternitati adiudicatorum, extraditionem instantaneam sententiari, nec non ad refusionem litis expensarum per citatum praestantem indilate stringi et compelli. Citatus autem famatus Mielczewski se non assumpto patrono comparere intulit, ac proinde dilationem super patronum sibi dari et concedi petiit. Officium praesens consulare Leopoliense nihil quidquam derogando praeinserto sacrae regiae maiestatis decreto, quatenus actores . . . praedicta confraternitas ante omnia litis expensas eadem sacrae regiae maiestatis decreta adiudicatas in proximo liquidante iniunxit.

Actum Leopoli feria quarta pridie festi immaculatae conceptionis Beatissimae Virginis Mariae anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno supramemorati actores suo et suprascriptae confraternitatis nomine satisfaciendo decreto nobilis officii praesentis produxerunt liquidationem de registris suae confraternitatis fideliter depromptum ad summam florenorum mille octingentorum octuaginta quinque ascendent, petentes ut supra executionem instantaneam in omnibus eiusdem decreti s. r. maiestatis punctis decerni.

Porro nobilis Jacobus Kranz, uti plenipotens, citati intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum sacrae regiae maiestatis intercessit et actoribus est intimata, et in verificationem praemissorum statuit ministerialem regni generalem, videlicet providum Dominicum Orlinski, affectans eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis actoribus redditae relationem fieri.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi praefatus Dominicus Orlinski, ministerialis regni generalis, eidem

officio ex suo authentico instrumento bene notus in vim suae verae ac fidelis relationis palam et libere retulit. Se ad instantiam famati Alberti Mielczewski, typographi, civis Leopoliensis, citationem sacrae regiae maiestatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum in causa inter confraternitatem Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae ritus graeci Leopoliensis ab una et eundem famatum Albertum Mielczewski parte ab altera latum, e maiori cancellaria regni emanat, sigilloque eiusdem cancellariae regni communit, de data illius Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et marturis, proxima, anno Domini millesimo septingentesimo primo ad manus famati Stephani Łazkowski reddidisse, prout eandem relationem suam verificando, reversale eiusdem citationis de tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis: Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerniechoviaequae, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki et Zotae Issarowicz, uti et tanquam confraternitatis ritus graeci ad ecclesiam tituli Beatissimae Mariae Virginis Assumptionis in coelum sitam, senioribus, seu verius toti confraternitati eiusdem ecclesiae, de personis, causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus. Ut coram nobis iudicioque nostro Assessoriali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae, recte in sex septimanis, seu tum, dum, et quando causa praesens ex registro publico ad iudicandum acclamata inciderit personaliter, peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Alberti Mielczewski, introligatoris, civis Leopoliensis, qui vos citat ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctorum Viti et Modesti, martyrum, proxima, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa occasione matricum ad imprimendos

libros slavonicos et graecos procuratarum et sexternionum, stylo graeco et slavonico per actorem modernum, ac si impressorum instituta in contumaciam sui actoris stantibus eiusdem certis legalitatibus, vel si opus fuerit eiusdem decreti nullitatibus obtenta. Ad videndum nimirum et audiendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adinveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibus usque ad decisionem nostram suspendimus, et in suspenso una cum subsequenti si quis intercessent processu manere volumus) tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui, in eaque id quod iuris, aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Sitis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino iudicialiter responsuri. Datum Varsaviae feria secunda ante festum sanctae Catharinae, virginis et martyris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. Locus sigilli maioris cancellariae regni UFTPRSMRS m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens ministerialis regni generalis de praemissis facta relatio. Tandem post factam eius modi ministerialis regni generalis relationem plenipotens citati petiit causam praesentem ut iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. In contrarium actores intulerunt non posse petere citatum remitti causam praesentem ex citatione ad reponen... praefatum sacrae regiae maiestatis decretum tradita, stante eo, quod citatus in executionem decreti sacrae regiae maiestatis intraverit in termino anteriori et decretum iniunctae liquidationis acceptaverit. Officium vero praesens consulare Leopoliense acceptata qua par est et decet reverentia citatione sacrae regiae maiestatis ad reponendum decretum praetactum exportata et actoribus intimata causam praesentem cum toto eius effectum ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores solenniter in et contra citatum ratione omnium damnorum, et litis expensarum causatarum et causandarum protestati sunt. De cuius protestationis nullitate famatus Mielczewski reprotatus est. In cuius rei fidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

М. Andreas Abrek Ph. D. civi-
tatis Leopoliensis. notarius m. p. М. II. Ex actis officii consularis Leopoliensis extraditum. (1)

Львовскій Магистратскій архивъ, *Acta Consularia*, т. 47, стр. 1160.

Тамъ же, т. 47, стр. 1219—1221.

Тамъ же, т. 47, стр. 1317—1318.

Тамъ же, т. 47, стр. 1371—1372.

Тамъ же, т. 55, стр. 741—745.

Тамъ же, т. 55, стр. 581—584, 1651—1652.

Тамъ же, т. 70, стр. 701—704.

Тамъ же, т. 70, стр. 747—749.

Тамъ же, т. 70, стр. 1050—1058.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистратскій архивъ, *Acta Consularia*, т. 98, стр. 508—510.

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 756, и Магистратскій архивъ, *Acta Consularia*, т. 98, стр. 508—510.

8. Помянникъ Львовскаго Ставропигіального братства съ 1586 по 1821 г.

Анамниси́с албо припоми́нания ¹⁾.

(Анамниси́с албо припоми́нания) въ молитвахъ церковныхъ іерейскихъ именъ, вѣкуистои памяти годныхъ зешлыхъ въ вѣрѣ православной, и въ надѣи зѣмертвыхъ встаня, святѣйшихъ патріарховъ, преосвященныхъ митрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архімандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, и всего священноиноческаго, священническаго и діаконскаго чину; пресвѣтлыхъ великихъ православныхъ царей, великодержавныхъ нашихъ польскихъ королей, благородныхъ христоменимыхъ и православныхъ братіи братства, фундаторовъ и ктиторовъ церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигіальной Львовской и всѣхъ въ немъ въписанныхъ правовѣрныхъ христіанъ. Преведеное зъ помничика писанного около року ҃҃хд старанямъ тыхъже ихъ м. пп. братства вышъ реченного храму. Въ тупографіи ихже. Року ҃҃хуе, мѣсяца маіа ҃н.

О молитвѣ за усопшихъ старозаконныя доводы:

Милостыня от всякого грѣха и от смерти избавит и не оставитъ души ити въ тму. Товіа, гл. ҃. (ст. 10):

Огнь палаючій угаситъ вода, и милостыня очиститъ грѣхи. Сирахъ глава ҃. (ст. 30).

---

¹⁾ Львовскій Ставропигіальній архивъ. „Помянникъ братства Успенія Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38, 41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68, 71—72, 75—76, 79—80, 83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—106, 109—110, 113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136, 139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168, 171—174, 177—179, 184—185, 188.

Вси убо къ моленію (о умерлыхъ) обратишася, да сътворенный (отъ нихъ) грѣхъ не воспомянется. Въ Маккавейскихъ книгахъ въ раздѣлѣ ѿ. (Вторая кн. Маккавейская, гл. XII, ст. 42).

За умерлыхъ молитвы чинилъ (Іуда Маккавей), да грѣхи очистятся. Тамже, (гл. XII, ст. 43).

О поминанію умерлыхъ Святыхъ Отецъ зданя:

Мертвыи добродѣйство относятъ въ приносахъ подъ часъ поминковъ, отъ святыхъ живущихъ оѣрованныхъ. Ефремъ св. въ своемъ тестаментѣ.

Яко гды винная матица квітнетъ зъ надворя на роли, и чуетъ воиность еи замѣненои въ начинію вино, теды весполъ квітнетъ и тое: такъ розумѣй, же и душѣ грѣшныхъ участницами суть якогось добродѣйства, зъ оѣры безкровной и добротинности, кгда которая за нихъ бываетъ, яко самъ споряжаетъ живыхъ и мертвыхъ Владца и Богъ нашъ. Аѣанасій св. въ пытанію ѿд.

Гды за умерлыхъ молитвы отпрауешъ, отче, въ тои часъ пѣякимси чутямъ утѣхи зняти бываемъ. На пытаня Макарія св. реклъ лобъ сухій душѣ зостаючой въ адѣ. Въ житіи Макарія.

Умерлымъ барзо суть пожитечніи тыи всѣ, которіи ся за умерлыхъ дѣють поминки, и святобливыи услугованя, и Литургіи. Въ житіи св. Іоанна Милос., патріарха Александр.

Нехай жаденъ не розумѣеть, абы тое, що ся чинить и оѣруеть и въ ялмужну подаеть за умерлыхъ, и тому, который тое чинить, зыску и пожитку приносити не мѣло. Яко бовѣмъ той, который маеть якую (ялмужну), албо олѣіокъ дорогій и святой, хорому (своею рукою) придложити жадаеть, первый самъ свою помазуетъ руку, а потомъ хорого, такъ хто кольвекъ для збавленя ближняго працуетъ, первѣй собѣ самому, а потомъ ближнему пожитокъ приносить. Авторъ казаня и въ вѣрѣ умершихъ на листѣ ѿд.

Вослѣдованіе лѣтіи, пѣваемыя за усопшихъ, сиче творимъ, егда поминаются усопшіи въ шестыхъ днехъ до пятка вечеръ.

По отпущеніи вечерня и утрни, исходитъ священникъ, предидущу ему свѣтильнику, носиму от параклисіарха, и исходятъ въ припрату. Поюще стихиру храму, нѣкую от положенныхъ по уставѣхъ.

Такожде потребно есть вѣдати, яко присно всего лѣта бываетъ заутра и вечеръ литія. По отпущеніи вечерни поминаются вси, еже о Христѣ усопшіи отци и братія наша, и по имени въ писаніи, не помянутъ же ся вси купно на коейждо литіи, но раздѣляѣ, едину страницу вечеръ, а другую заутра. Егда же настанетъ Владычній праздникъ, или Богородиченъ, или великаго святого память празднуемаго на н(едѣлю) оставляются и тогда литія о усопшихъ. Такожде и въ святую великую ѿ—ницу, на вечерни, егда бываетъ Преждеосвященная, не бываетъ литія усопшымъ, от субботы Лазаревы даже до недѣли Троиное, такожде оставляется.

Стихиры по вся дни, по утрняхъ и по вечерняхъ, егда творимъ
лѣтію за усопшихъ:

Въ неделю вечеръ. Гласъ ѿ.

О дивное чудо! источникъ жизни въ гробѣ полагается: и лѣствица къ небеси гробъ бываетъ. Веселися Геосіманіе, Богородичице святой доме! Возопіимъ вѣрнии Гаврііла имуще чиноначалника. Обрадованная радуйся; с Тобою Господь, подавай мірови Тобою велию милость.

Въ понеделокъ по утрени.

Дивны Твоя тайны Чистая! Вышняго престолъ явился Владычице, и отъ земля къ небеси претавися днесь. Слава Твоя боголѣпная, богоподобными сіяюще чудеси: дѣвы съ Матерію Царвою на высоту вознесѣтеся. Обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подавай мірови Тобою велию милость.

Въ понеделокъ вечеръ.

Твое славятъ успеніе: власти, престолы, начала, господствія, силы, и херувимы, и страшная серефимы, радуются земнородніи, о божественней Ти славѣ красящіяся. Припадаютъ царіе, съ архангелы ангелы, и воспѣваютъ: обрадованная радуйся, с Тобою Господь, подай мірови Тобою велію милость.

Въ вторникъ, по утрни, гласъ ѿ.

Подобаше самовидцемъ Слова и слугамъ: и еже по плоти Матере Его успеніе видѣти: конечное елико на Ней таинство, яко да не токмо еже от земля Спасово восхожденіе узрятъ; но и рождшія Его преложенію свѣдѣтельствууютъ. Тѣмъже отвсюду божественною силою събравшеса, Сіонъ достизаху: и на небо идущую предсылаху, вышшую херувим, Ей же и мы съ ними покланяемъся, яко молящейся о душахъ нашихъ.

Въ вторникъ, по вечерни, гласъ ѿ.

Яже небесъ вышшая сущи, и херувимъ славнѣйшая, и всея твари честнѣйшая: яже премногія ради чистоты присносущаго существа, пріателище бывши. Въ Сыновнѣ руцѣ днесъ всесвятую предаетъ душу: и с Нею исполняются всяческая радости, и нам даруетъ велію милость.

Въ среду, на утрени, гласъ ѿ.

Всепорочная Невѣста, и Мати благоволенія Отца, яже Богу пронареченная, въ свое Ему жилище, неслитнаго соединенія, днесъ пречистую душу, Творцу и Богу предаетъ: юже бесплотных силы, боголѣпно подемлютъ, и къ животу представляется, истинная Мати животу, свѣща неприступнаго свѣта, спасеніе вѣрным, и упованіе душамъ нашимъ.

Въ среду вечеръ, гласъ ҃Ѣ. Аще Преждеосвященная не будетъ.

Прійдѣте вси конци земніи, честное преставленіе Божія Матери ублажимъ: въ руку бо Сына, душу пренепорочную предложи. Тѣмже святымъ успеніемъ Ея міръ оживотворися: въ псалмѣхъ, и пѣніихъ, и пѣсняхъ духовныхъ, съ бесплотными и апостолы, празднуемъ свѣтло.

Въ четвертокъ, по утрни, гласъ ҃Ѣ.

Воспойте, людіе, Матери Бога нашего, воспойте, днесъ бо все-свѣтлую душу свою въ пречистыя длани, иже изъ Нея воплощагося без сѣмене, предаетъ. Его же и молишь непрестанно даровати вселеннѣй миръ и велию милость.

Въ четвертокъ, вечеръ, гласъ ҃Ѣ.

Прійдѣте воспоемъ, людіе, Пресвятую Дѣву честную: из Нея же неизреченно пройде, воплощся Слово Отчее, зовуще, и глаголюще: благословенна Ты въ женахъ: блаженно чрево, вмѣстившее Христа. Того святымъ рукамъ душу предавши: молися Пречистая, спаситися душамъ нашимъ.

Въ пятокъ, по утрни, гласъ ҃Ѣ.

Давидовскую пѣснь, днесъ людіе воспо(и)мъ Христу Богу, приведутся (рече) царю дѣвы вѣслѣдъ Ея, приведутся въ веселіи и радости, ибо от сѣмени Давидова, его же мы обожихомся въ руцѣ своего Сына и Владыки, славно и паче слова прелагается, Юже яко Матерь Божію воспѣвающе, вопіемъ и глаголемъ: спаси насъ исповѣдающихъ Тя Богородицу отъ всякаго обстояніа, и избави от бѣдъ душа наша.

Въ пятокъ, по вечерни, гласъ ѿ. Аще Пржеосвященная не будетъ.

Всечестное Твое успеніе Пречистая, Дѣво чистая, ангель множество на небеси, и человѣческій родъ на земли ублажаемъ, яко Мати бысть Творца всѣхъ Христа Бога, Того молящи о нас, не престай молимся, иже на Тя упованіе по Бозѣ положшихъ, Богородице всепѣтая и неискусобрачная.

По семъ діаконъ глаголетъ ектеніа сія:

Помилуй насъ Боже...

Еще молимся о оставленіи грѣховъ, преставльшимъся рабомъ Божиимъ благочестивымъ ктитормъ святыхъ обители сея, отцемъ и братіямъ нашимъ, здѣ лежащимъ и здѣ уписаннымъ, и повсюду православнымъ и нынѣ поминаемымъ имя рекъ, о нихъ же помянаніе творимъ.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вольному и невольному...

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже праведніи почиваютъ. Господу помолимся.

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе грѣховъ ихъ, у Христа безсмертнаго Царя и Бога нашего просимъ. Ликъ подай Господи. Діаконъ Господу помолимся. Клир. Господи помилуй ѿ.

Іерей чтетъ тайно молитву сію:

Боже духовомъ, и в(с)якоя плоти, смерть поправый, діавола же упразднивый... (1).

---

¹⁾ См. Послѣдованіе Парастаса Кіевъ, 1898 г., л. 3 обор. и 4 л.

Возгласъ. Яко Ты еси възкресеніе, животъ, и покой усопшим рабом Твоимъ присно поминаемым, благородным ктитормъ святого храма сего, отцемъ и братіамъ, родителемъ и съродникомъ нашимъ: иже zde лежащим, и zde уписанным, и по всюду православнымъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу възсылаемъ, събезначальнымъ ти Отцемъ, и Пресвятым, и Благим, и Животворящимъ ти Духомъ: и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣкомъ, аминь. Іерей. Слава Тебѣ Христе Боже упованіе наше, слава Тебѣ. Діаконъ. Слава и нынѣ. Господи помилуй ѿ. Господи благослови.

Тожъ іерей, конечный отпустъ.

Въскресый изъ мертвыхъ, и живыми и мертвыми обладая Христосъ истинный Богъ нашъ: молитвами Пречистыя Богоматере, и всѣхъ святыхъ, душа прежде усопшихъ, присно поминаемыхъ благородныхъ ктиторовъ святыхъ обители сея, отецъ и братій, родителей и сродниковъ нашихъ: иже zde лежащихъ и zde уписанныхъ и повсюду православныхъ, въ нядрѣхъ Авраамлихъ упокоить, и насъ помилуетъ, яко благій и человѣколюбецъ. Тажъ. Въ блаженное успеніе въ вѣчный покой, преставльшимся рабомъ Божиимъ, ктитормъ святыхъ обители сея, отцемъ и братіамъ нашимъ, zde лежащимъ и повсюду православныхъ.

Тожъ рекутъ братія.

Вѣчная память достоблаженнымъ отцемъ и братіамъ нашимъ, присно поминаемымъ.

По семъ рекутъ вси помалу и полегку. Богъ ублажить и покоить и насъ помилуетъ, яко благій человѣколюбецъ.

Вѣстно же ти да есть и сіе: яко сія ектенія, възгласъ и отпустъ, глаголются на литіяхъ всегдашнихъ въ свое время бываемыхъ, такожде и на парастасѣхъ о единомъ, или множайшихъ усопшихъ творимыхъ. На парастасѣхъ же общихъ, на нихъ же поминаются вси правовѣрныи христіане, глаголются сія. Помилуй насъ Боже по велицей милости и проч.

Ектеніи на парастасахъ еeneralныхъ, о вѣвсѣхъ въ вѣрѣ право-
славной умерлыхъ христіанъ.

Помилуй насъ Боже повелицей милости Твоей.....

Господи помилуй, по трижды.

Еще молимъся о оставленіи грѣховъ преставльшихся въ бла-
женной памяти святѣйшихъ вселенскихъ патріарховъ, преосвящен-
ныхъ мѣтрополитовъ и архіепископовъ, боголюбивыхъ епископовъ,
преподобнѣйшихъ архімандритовъ, всечестныхъ игуменовъ, чест-
ныхъ іеросхимонаховъ, іеромонаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ,
инокинь Пресвѣтлыхъ великихъ царей и царицъ, великодержавныхъ
королей и королевъ, благородныхъ князей и княгинь, благород-
ныхъ ктиторовъ святаго храма сего. Праотецъ, и отецъ, и братій,
родителей и сродниковъ нашихъ, здѣ лежащихъ, здѣ въписанныхъ и
всѣхъ повсюду православныхъ христіанъ, о нихъ же поминаніе
творимъ.

И о еже проститися имъ всякому прегрѣшенію, вол:

Яко да Господь Богъ съчинитъ душа ихъ, идеже правед-
ніи поч(иваютъ).

Милости Божія, царствія небеснаго, и оставленіе и проч.
Господу помолимся.

Молитва чтомая тихо от священника.

Боже духовомъ, и всякая плоти, смерть поправый, діавола же
упразднивый, и животъ міру своему даровавый, самъ Господи
упокій душа преставльшимся въ блаженной памяти, святѣйшихъ
вселенскихъ патріарховъ, преосвященныхъ мѣтрополитовъ и архіе-
пископовъ, боголюбивыхъ епископовъ, преподобнѣйшихъ архиман-
дритовъ, всечестныхъ игуменовъ, честныхъ іеросхимонаховъ и іеро-
монаховъ, іереовъ, діаконовъ, иноковъ и инокинь. Пресвѣтлыхъ
великихъ царей и царицъ, великодержавныхъ королей и королевъ,
благородныхъ князей и княгинь, благородныхъ и христілюбивыхъ

ктиторовъ святого храма сего. Праотецъ, и отецъ, и братій, родителей, и сродниковъ нашихъ, здѣ лежащихъ, здѣ въписапыхъ, и всѣхъ по всюду православныхъ христіанъ, (и новопреставльшагося, аще есть кто поминаемый) въ мѣстѣ свѣтлѣ, въ мѣстѣ злачнѣ, въ мѣстѣ покойнѣ, отнюдуже отбѣже всякая болѣзнь и печаль и воздыханіе. И всякое съгрѣшеніе отъ нихъ содѣянное, словомъ, и дѣломъ, и помышленіемъ яко благій человѣколюбецъ Богъ прости. Яко нѣсть человѣкъ, иже поживетъ и Тебѣ не съгрѣшитъ. Ты бо самъ единъ еси кромѣ грѣха, и правда Твоя, правда въ вѣки, и слово Твое истина.

Возгласъ: Яко Ты еси въскресе́ніе, и живо́тъ, и покой преставленныхъ въ блаженной памяти, святѣйшимъ вселенскомъ патріархомъ, преосвященнымъ мѣтрополитомъ и архіепископомъ, боголюбивымъ епископомъ, преподобнѣйшимъ архімандритомъ, всечестнымъ игуменомъ, честнымъ іеросхимонахомъ и іеромонахомъ, іереомъ, діакономъ, инокомъ и ипокинямъ. Пресвѣтлымъ великимъ царямъ и царицамъ, великодержавнымъ королямъ и королевымъ, благороднымъ княземъ и княгинямъ, благороднымъ и христолюбивымъ ктиторомъ святого храма сего. Праотцемъ и отцемъ, и братіямъ, родителемъ, и сродникомъ нашимъ, и всѣмъ по всюду православнымъ христіаномъ (и преставльшомуся, альбо преставльшейся, имя рекъ: аще будетъ), о нихъ же помина́ніе творимъ Христе Боже нашъ, и Тебѣ славу возсылаемъ, съ безначальнымъ ти Отцемъ и съ Пресвятымъ и Благимъ и Животворящимъ ти Духомъ; и нынѣ, и присно, и въ вѣки вѣкомъ, аминь.

Имена въ Возѣ зешлыхъ святѣйшихъ патріарховъ нашихъ Константинопольскихъ, презъ которыхъ Россія вѣру въ Христа Сына Божіа пріала и до сихъ часъ тримаеть.

Упокой Господи душа святѣйшихъ патріарховъ:

Святѣйш. патр. Сергіа, ѿ.

Св. патр. Ніколая, ѿ.

Св. патр. Міхаила, ѿ.

Св. патр. Парфеніа, ѿ.

Св. патр. Кирилла, ѿ.

Св. патр. Діонисіа, ѿ.

Її. От того мѣлъ сакру св. памяти Петръ Могила, метрополит Кіевскій, около року ҃ѣхлв ¹⁾.

Її. Пострадалъ от турокъ около року ҃ѣхна.

її. От того Креховская обитель Ставропігїонъ маеть, данный року ҃ѣхзд.

Ѣї. Названный Скулобрадый.

Ѣї. Называемый Гугнивый.

Ѣї. От того мѣлъ сакру св. памяти Тукалскій.

Ѣї. Называемый Ларискій року ҃ѣхол.

Ѣ. Московскій.

Ѣа. Также Московскій почил о Господѣ около року ҃ѣхуа.

Имена въ Бозѣ зешлыхъ преосвященныхъ митрополитовъ и архіепископовъ нашихъ Кіевскихъ, православныхъ.

Упокой Господи душа преосвящен. митрополитовъ:

Митропол. Іова, Борецкій почи о Господѣ року ҃ѣхлв.

Митропол. Петра, св. памяти Могила, той посѣтилъ церковь сію року ҃ѣхла.

Митропол. Сѹлвестра, Коссовъ.

Митропол. Дїонисїа, Болобанъ.

Митропол. Іосифа, Тукальскій.

Митропол. Антонїа, Винницкій.

Митропол. Гедеона, Святополкъ князь Четвертен(скій) почи о Господѣ року ҃ѣхуа.

Архіепископа Лазара, Барановичъ, архіепископъ Черниговскій.

Митрополита Досоѳея, Сочавскій преставл. въ Жолкви року ҃ѣхуг, декеврія її.

---

¹⁾ Не около 1632 г., а въ 1633 году 28 апрѣля Петръ Могила былъ посвященъ въ митрополиты въ городѣ Львовѣ, въ братской Успенской церкви епископомъ Львовскимъ Іеремїею Тиссаровскимъ въ сослуженіи съ тремя другими епископами: Авраамїемъ, епископомъ Смоленскимъ, Исаакомъ, епископомъ Перемышльскимъ, и Паисїемъ, епископомъ Холмскимъ.

(Митропол. Інокентія Винницького

Митропол. Георгія Винницького

Митропол. Леона Кипку, преставися року 1745).

Митропол. Аонасія Шептицького, преставися дня 30 новем-
брія, року 1746) ¹⁾.

Упокой Господи душа боголюбивых епископовъ:

епископа (Макарія), той Тучапскій,

епископа (Іоанна), былъ Лопотка (Осталовскій),

епископа (Арсенія) Болобана,

епископа (Гедеона) Болобана друг(аго),

епископа Іеременя, Тисаровскій,

епископа Арсенія, Желиборскій,

епископа Аонасія, Желиборскій,

епископа Іеременя, Свистелницкій,

епископа Георгія, Гошовскій, прав. Премисскій,

епископа Аонасія Пузыну Луцкаго,

епископа Аонасія Шумлянскаго Луцкаго,

епископа Зосима,

(епископа Іосифа Шумлянскаго,

1715 епископа Варлаама Шептицькаго,

1746 преосвященнаго Аонасія Шептицькаго, метрополиту и
епископа Львовскаго) ¹⁾.

Архімандриты:

Елісея Плетенецкаго, Захарію Копистенскаго, Іосифа Тризну,
Інокентія Гизеля, Іоанникія Галятковскаго, Теофана Креховскаго,
(архимандриту Інокентія Lurpanowskiego?), архимандриту Георгія
Palowskiego, архимандриту Марціана Połownie) ¹⁾.

---

¹⁾ Что въ скобкахъ, то дописано позже.

Имена годніе св. памяти пресвѣтлыхъ благочестивыхъ царей и на
яснѣйшихъ королей Полскихъ, упривѣлювавшихъ и утвердившихъ
привилія святого храма сего.

Упокой Господи душа пресвѣтлѣйшихъ царей: Іоанна Васи-
левича, Θεодора Ивановича, Димитрія Ивановича, царицу Ірипу,
царевну Θεодосію, царицу Мароу, Михаила Θεодоровича, Алексія
Михайловича, Алексія Алексѣевича, Θεодора Алексѣевича, Іоанна
Алексѣевича.

Упокой Господи наяснѣйшаго короля: Стефана, Баторій,
Жигмунта, Трөгій, Владислава, Четвертый, Михаила, Корибутъ-
Вишневецкій, Іоанна Казимира, Іоанна Третьего Собеского, (Жиг-
му(н)та Августа, Генрика Густава, Стефана) ¹⁾.

Имена годныхъ св. памяти въ Богу яснееосвѣщенныхъ князей Рос-
сійскихъ, православныхъ ктиторовъ и патроновъ храма сего св. зъ
розныхъ домовъ.

Упокой Господи душа въ Богу зешлого князя Василя, Остроз-
скій, Александра, Острозскій—ктиторове; Михаила, Корибутъ-Виш-
невекій, Михаила, Корибутовичъ, Ярослава, сынъ Корибутовича,
Константина Вишневецкого, Александра—всѣ ктиторѣ и патроны
храму сего; Михаила, Екатерину зъ дому княз(ей) Корецкихъ,
Куріака зъ дому князей Руяпцкихъ. ²⁾

Упокой Господи душу раба Твоего Константія и вся роды
его, блаженной памяти Корняктъ—фундаторъ храму св. Трехъ
Святителей.

Имена годныхъ св. памяти ихъ милос. воеводовъ и господарей
землѣ Молда-Влахійской, ктіторовъ и фундаторовъ св. храма
сего, розныхъ домовъ.

Упокой Господи душу раба Твоего Іон Стефана, и вся роды
его, ѿ; Митрофанну, и вся роды ея, ѿ; Іон Михаила, и вся роды

---

¹⁾ Что въ скобкахъ, то позже дописано. ²⁾ Не Ружанскихъ-ли?

его, ї: Оеодору, и вся роды ея, ѿ; ІонАлександра, и вся роды
его, ѳ; Роксандру, и вся роды ея, з; Іон Богдана ѿ, Іон Петра ѿ;
Іонъ Ларона ѿ, Марію ї, Іон Іеремѣю ѿ, Іон Константіна вї, Іон
Сүмеона ї и вся роды ихъ; Меланію дї, Іон Михаила єї, Елиса-
вету зї, Іон Моусея зї, Анну и вся роды ея, иї; Іон Мирона ѿї,
Димитрія и вся роды ея, к; Елисауу кѿ, Соломію кѿ, Анну кѿ,
Оеодосію кѿ и вся роды, Михаила, и вся роды его, кѿ, Іон Сте-
фана Петричейка кѿ.

Воевода ѿ, домна его к, ї звался Молдавичъ, ктиторъ св.
храма сего, ѿ домна его, ѳ воевода и господаръ, ктиторъ св. храма
сего, з домна его, ѿ воевода, ктиторъ св. храма сего, ѿ братъ
его также господаръ Волоскій и ктиторъ св. храма, ѿ воевода и
ктиторъ св. храма сего, ї Могилова мати господаря Волоского, ѿ
Могила воевода и господаръ Волоскій, ктиторъ св. храма сего; вї
сынъ его господаръ Волоскій, ї воевода и господаръ землѣ Мол-
давской, дї домна его, єї сынъ Сүмеонъ, воевода землѣ Волоской;
зї домна его, зї Могила воевода и господаръ Волоскій, братъ
Петра Могилы, метрополиты Кіевского; иї домна его, ѿї Берновскій
воевода и господаръ землѣ Молдавской, ктиторъ св. храма, к род-
ичъ Мироновъ Берновскій, кѿ мать его, кѿ¹⁾ , кѿ
сестры Берновского, кѿ¹⁾ , кѿ братъ Мирона Берновского.

Съ Богомъ начинаемъ фундушъ братскій, споряженный въ всемъ
от року 1845.

Помяни Господи душі рабовъ Своихъ усопшихъ братій, zde
въписанныхъ:

Алексея Малечкого

Димитрія Красувского

Іоанна Красувскаго

Мануила Маринетось

Оому Бабица

Дороося Омеляновича

Константина Корнякта

Луку Грегоровича

¹⁾ Въ подлинникѣ свободное мѣсто.

Іоанна Козмича
Іоанна Бруханського
Мануїла Мазанету
Луку Василевича
Касіана Захновича
Іоанна Іоанновича
Іосифа Устиніановича
Θеодора Петровича
Лаврентіа Лукашевича
Θеодора Сидоровича
Антоніа Романовича
Анна Грекини
Андреа Козлича
Іоанна Андреовича
Міхаїла Сүмеоновича
Ісаїа Истомича
Андреа Димитровича
Антоніа Катакало
Есифа Онофрієвича
Татіана Милипская
Александра Стефановичъ
Іоанна Бѣлдагу
Василіа Олексіовича
Стефана Іоановича
Іоанна Іоановича
Павла Василевича
Стефана Θомича
Василіа Евстафієвича
Θеодора Кунашевича
Тимѳеа Касіановича
Нелагію Сеньковую
Іоана Онисковича
Георгіа Константіновича

Георгіа Козмича
Іоанна Зинковича
Яніа Афендиковича
Θеодора Івановича
Ніколая Лукашевича
Ірокопіа Θеодоровича
Евстафіа Михайловича
Сүмеона Міхаїловича
Василіа Міхаїловича
Алексея Лукашевича
Андреа Θеодоровича
Ангелина Домна
Іоанна Іаковль
Матѳея Бабица
Алексея Григоровича
Григоріа Стефановича
Міхаїла Серво
Андріанъ Драмсило
Григоріа Стефановича
Павла Михайловича
Филипа Θеодоровича
Лукіана Василевича
Ірокопіа Григоровича
Алекса Карповича
Θеодора Матѳеевича
Григоріа Дмитровича
Іоана Корунка
Василіа Сүмеоновича
Іоана Θомина
Ірокопа Печифура
Пантеліона Феодоровича
Василіа Поповича
Іоана Голубчика

Андреа Археловича
Михаила Яневича
Василія Верверовича
Курика Ружинського
Іакова Рожинського
Домна Анна Могилянка
Іоана Выговського
Павла Тетера
Ілію Добрянського
Габрієля Лангіша
Романа Стрелецького
Михаила Альвѣзіа
Іоанна Афендика
Матоса Теоодоровича
Василія Леоновича
Стефана Ляшковського
Матоса Пѣиского
Георгіа Теоодоровича
Іоана Григоровича
Яцка Заломовича
Александра Прокоповича
Василія Комонецького
Оеодосіа Томкевича
Михаїла Сліоску
Стефана Звѣркевича
Стефана Красовського
Стефана Лавришевича
Александера (sic) Балабана
Петра Афендика
Александра Шумлянського
Александра Жураковського
Петра Афендика
Евстафѣя Георґевича

Манолія Георґевича
Миколая Георґевича
Андреа Вишинського
Алексеѣа Береженського
Іона Клоньського
Лаврентіа Древинського.
Адама Кисѣля
Григоріа Лесницького
Міхаїла Восѣтинського
Трофима Карницького
Марціана Лангіша
Андреа Стрелецького
Константіна Мезанету
Павла Лавришевича
Оеодора Злоторука
Андреа Лукіановича
Андреа Стрелецького
Григоріа Сумеоповича
Василія Григоровича
Мезаракіа Криштофовича
Павла Вороцовського
Павла Прокоповича
Григоріа Сеньковича
Оеодора Яневича
Андреа Альвѣзіа
Іоана Ляшковського
Василія Корендовича
Сумеона Лавришевича
Георгіа Котоніа
Іоанна Мазаракіа
Миколая Димитровича
Миколая Красовського
Греггорія Русиновича

Георгія Папару
Зоту Ісаровича
Іоаникѣя монаха
Іова монаха
Николая Мивѣгалеви́ча
Кипрія́на Кисильни́цкого
Симео́на Ставни́цкого, типографа
Якова Лаврише́вича
Стефа́на Яновска́го
Петра Семеновича
Андре́я Краси́вского
Георгія Іляше́вича
Марно́ Анну,
Илкова́ Руси́новича 1750

Димитрі́я Дейму ꙗ҃мо
Михаи́ла Ляшкoвска́го

Георгія Коці́ого, райцу́ Льов-
ска́го
Іоанна Со́болевска́го, ловчoгo
Подляска́го;

Петра Куртовича
Кѣри́ака Исаровича
Іоанна Мѣгале́вича
Стефа́на Лаврише́вича
Іакова Ха́лепѣ́ньска́го
Романа Я́новича.
Георгія Коре́ндовича
Іоанна Никола́евича
Симео́на Стародуба
Георгія Драга́новича
Стефа́на и Мари́ну Дачкову ¹⁾
Нико́лая Мѣгале́вича
Мари́ю и Андре́я Балѣ́цка́го
Іоанна Іесѣ́ковска́го, преста-
вился року́ Божі́а 1750,
дні́а 6 мі́сіа́са septembria.
Михаи́ла Заро́шка и
Оеодора Доброво́лянска́го ²⁾,
лавпикoвъ Льовскихъ;
Іоанна По́піеля, ловчoгo Ляти-
чевска́го
Висилі́а Горо́шка 1776 г., 29
іа́нуа́ріа

Пречестнѣ́йшаго о́тца Анто́нія Левѣ́нска́го, о́ффѣ́цѣ́ла и пре-
поси́та кате́дрална́го и здрѣ́шнаго, 1778 р., 7 а́рг.;

Григорі́я Сро́ковска́го, писаря́ гродска́го Льовска́го, 1778 г.
9 х—bris;

Василі́а Іляше́вича, сеніо́ра и войта́ града́ Льова, (сконч.)
1779, 7—bris.;

Андре́я Діо́ковска́го, войско́вого Овру́цка́го

¹⁾ ꙗ҃мла, февраля д(ня) 10.

²⁾ На поляхъ противъ этой фамиліи написано: «преставился р. Б. 1760».

Христофора Дейму, кожил. найвищої апеляції его цесар.
корол. милости, (сконч.) ҃афив, іюля ҃ дня;

Алексея Старжевського, райцы Лвовського, 1785;

Михайла Горбачевського, сундика мѣста Лвова, 1787;

Іакова Арфѣнського, писара войтовського и регента Лвовського,
1787;

Оеодора Лубачевського 1788;

Антоніа Дейшу, его корол. милости секретара и почтмагістра
Лвовського, 1789;

Петра Городиского, 1790;

Анастасіа Манодарда, 1791;

Василіа Манодарда, котіліар. магістрата Лвовського;

Василіа Слѣвѣнського, таксатора магістрата Лвовського, 1794;

Василіа Беринду—Чайковського, 1794;

Григоріа Ураповича, ассесора фискал., 1795;

Міхайла Слопського, вѣцесгеренту грода Лвова, 1795;

Василіа Комарпѣцкаго, ротмитстра войскового, 1795;

Луку Бѣлѣнського, столпѣка Тарпаскаго, 1796;

іер. Григоріа Луцкѣевича, пароха с. Ніу (?), 1797;

Павла Уртовського, калкулитор. нупѣл. коммѣссіи бухгалтеріи,
1798;

Гавріила Пѣкевѣча, консіліара магістрату Лвовського, 1788;

Оеодора Фѣлѣмоновича, оффѣціала табулюрнаго, 1798;

Іоанна Луцкаго, вѣцесгерента грод. Перемыскаго;

Еустаоіа Вѣтавѣцкаго, адвоката унѣвер. шляхет. судов., 1800;

Іоанна Попіеля, оффѣц. гродского;

Іоанна Манварду, кассіера магістрата Лвовського;

Николаа Городиского,

іер. Іоанна Пясецкаго, архідіакона Галицкой каоедры, пароха
Кукозовського;

Оеодора Ярошевѣча, гражд. Лвовського, 1802,

Еустаоіа Біелявського, обывателя Лвовського, 1804;

Ніколаа Лигвиновича, консил. магістр. Лвовського, 1805;

Пречестнѣйшаго іереа Іоанна Гарбачевскаго, крилошанина архикатедральнаго и пароха здешнаго;

Священноіерея Стефана Кархутовича церкви сей градской Львовской, їз лѣтъ служащаго священника сирѣчь кооператора, мѣсяца мая ѿ (дня), 1821.

Родъ и домъ уроженаго пана Евстафія Бѣлявскаго и жени его зъ
Дубравскихъ Софіи ꙗ҃ѣиꙋ.

Помяни Господи души усоп.: Θεодора, Василія, Анну, іерея Василія, Іоанна, іерея Петра, Григорія, Θεодора, Параскевію, дѣвицу Татіанну, Пелагію, младенца Іоанна, Іоанна, Татіанну, Іоанна, Анастасію, іерея Іоанна, Анну, дѣвицу Θεодосію, дѣвицу Марію, Алексея, Василія, Василія, Анну, Василія, Анну, Софію, Николая, Анну, іерея Іоанна, іерея Антоція, Константина, Θεодора, іерея Григорія, Прокопія, Екатерину, Василія, іерея Θεодора, Марію, младенца Іакова, Марію, Софію, младенца Міхаила, іерея Симеона, Іоанна, Параскевію, Евфросинію, Анастасію, Андрея.

Помяни Господи рабы Свой и рабынѣ: Еустратія, Марію, Алексія, Димитрія, Іоанна, Екатерину, Анну, Георгія, Василія, Іоанна, Маріанну, Антолия, Димитрія, Екатерину, Петра, Христофора, Николая, Θεодора и проч., раба Anastazego Manowaidy.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Гавріила Ланъгиша, обывателя Львовского, рокъ ꙗ҃хкк.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Алексія, Симеона, Кирилла, Романа, Василія, Марка, Сѹлвестра, Θεодора, Мануила, Θεодора, Григорія, Θεодора, Варооломея, Филиппа, Марію, Ко(н)стантина, Іоанна, Марію, Ангелину, Екатерину, Софію, Уліяну, Екатерину, Анастасію, Марію, Агафію, Θεодору, Екатерину, Георгія, Анну, Іоанна, Екатерину, Θεодору, Софію, Софію, Вѣру, инокиню, Іакова, Александра, Варвару дѣвицу, Георгія, Елену, Анну, Саву, Анну, Іоанна, Евстафія, Константина, Николая, Фев-

ронію, Марка, Анну, Стефана, Николая ¹⁾, Гавріила, ²⁾ монаха Лаврентія, Евфросиніи дѣвицѣ, Варвары дѣвицѣ, Маркіяна, Анастасіи, Θεодосіи інокійѣ, Захарія, ³⁾ Елену, Пелагію, Θεодосія, инокиню Кончидиду, Варвару, ⁴⁾ помяни Господи Анну ⁴⁾).

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Стефана Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея Іоанна, инокиню Александру, Екатерину, Θεодора, Агафію, Матоея, Θεодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіяна, Василія, Іоанъна, Марію, Мароу, Тарасія, Сүмеона, Θεодора, Анъдрея, Іакова, Матоея, Димитрія, Агафію, Сүмеона, Матоея, Павла, Анну, Іоанна, Василія, Луку, Софію, Николая, Ілію, Григорія, Іоанна, Марину, Іоанна, Василія, Софію, Марію, Василія, Софію, Мароу. Анну Анъдрея, Анну, Павла, Іоанна, Василія, Татіану, Пелагію, Іоанна, Константія, Василія, Луку, Пелагію, Анну, Георгія, Марію, Іоанна, Тимооея, Анну, Андрея, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Екатерину, Θεодору, Марію, Лукіяна, Анну, Петра, Марію, Параскевію, Марію, Николая, Анастасію, Анастасію, Романа, Ирину, ⁵⁾ Пахомія, Анну, Іакова, Анну, Сүмеона, Василія, Пелагію, Марію, Александра, Пелагію, Николая, Варъвару, Варъвару, Пелагію, Анастасію, Никона, Петра, Анну, Екатерину, помяни Господи душу раба Твоего Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожного п Александра Балабана-Аванасовича, обывателя Лвовского, року Божія ҃҃҃҃҃҃, мѣсяца новеврія ҃҃ дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Анапасія, Θεодору, Василія, Анастасію, Николая, Евстафія, Фотія,

---

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «ноеврія ҃҃҃ преставися.»

²⁾ На поляхъ подлинника противъ этого имени написано: «преставися року ҃҃҃҃҃҃҃, апрѣля ҃҃ дня».

³⁾ На поляхъ написано: «Алвѣзого».

⁴⁾ На поляхъ полл. значится: «Лангишеву».

⁵⁾ На поляхъ написано: «Лавришевичевую».

Трапчдафалія, ієромонаха Іосифа, Христофора, Варвару, Софію, Теофанъну, Мануеля, Григорія, Дросія, Григорія, Стефана, Анастасію, Фотія, Христину, Іоанна, Андрея, Евдокію, Марію, Марію, Тимоою, Авъксентію, Домникію, Марію, Марію, Іоанна, Анастасію, Луку, Свмеона, Іоанна, Христину, Агафію, Соломонію, Варооломея, Агафію, Марію, Василія, Пелагію, Іоанна, Θεодора, Григорія, Марка, Даниїла, Марію, Агафію, Марію, Стефана, Григорія, Єкатерину, Констанція, Евдокію, Андрея, Андрея, Іоанна, Єкатерину, Θεодору, Николая, Лаврентія, Андрея, Іоанна, Анастасію, Анну, Констанція, Іоанна, Осодору, Марію, Марію, Кирилла, Анастасію, Анну, Пелагію, Θεодора, Григорія, Николая, Орипію, Анну, Ксенію, Лазаря, Орипію, Марію, Θεодору, Григорія, Іоанна, Анастасію, Марію, ієрея Григорія, Пелагію, Пелагію, ієрея Стефана, Григорія, Андрея, инока Климентія, Петра, Ігнатія, Григорія, Іоанна, Александра, Михаїла, Ієроою, Анастасію, Іоанна, Пелагію, Іоанна, Марію, Θому, Леонтія, Іоанна, Фетимію, Леонтія, Іоанна, Василія, Анну, Ксенію, Марину, Іоанна, Петра, Василія, Ко(п)стапція, ієромонаха Іакова, Григорія, Іоанна, Марію, Николая, Марію, Свмеона, Козму, Стефана, Григорія, Марію, Апъдрея, Софію, ієрея Маръка, Григорія, Марію, Константина, инока Апъдрея, ієрея Василія, Григорія, Анну, Орипію, монаха Василія, Антонія, Иларіона, Евдокію, Филимона, Кондратія, ієрея Свмеона, Іоанна, Уліанну, єпископа Іоанна, єпископа Іоанна, Анастасію, Θому, Василія, Іоанна, Орипію, Анну, ієромонаха Іакова, ієрея Амбросія, Пелагію, Михаїла, Христину, Θεодосію, Евдокію, Апъдрея, Алексія, Никиту, Іоанна, Марію, монаха Макарія, ієрея Θεодора, Стефана, Марію, Марію, ієрея Іоанна, Александра, Татіану, Петра, Луку, Евфимію, Наталію, Лаврентія, ієрея Игнатія, Свмеона, Єкатерину, Бориса, Иліс, Іоанна, Анастасію, Леонтія, Параскевію, Θεодора, Пелагію, Даниїла, ієрея Макарія, Нестора, ієрея Іоанна, ієрея Θεодора, ієрея Никиту, Іоанна, Свмеона, Θεодосію, Петра, Луку, Іакова, Марію, Матрону, Ірину, Стефана, Параскевію, Евфросинію, Анну, Уліанну, Михаїла, Іоанна, Алексія, Іакова, Софію, Акилину, Θεο-

досію, Анастасію, Марію, Леонтія, Марію, Григорія, Іоанна, Агафію, Антонія, Марію, іерея Козму, Татіянну, Прокопія, Констанція, Анастасію, Іоанна, Пелагію, Агафію, Анѣдрея, Ирину, Іоанна, Пелагію, Анѣдрея, Іоанна, Ігнатія, Василія, Николая, Луку, Прокопія, Матоея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Петра, Павла, Θεодора, іерея Θεодора, Марѣка, іерея Спиридона, іерея Михаила, іерея Савву, Θεодора, Павла, Татіянну, Марію, Анну, Григорія, Григорія, Николая, Василія, Василія, Татіянну, Пелагію, Анастасію, Стефана, Константина, Анну, Марію, Іоанна, Θεодора, Θому, Софію, Стефана, іерея Сумсона, Θεодора, Мароу, Николая, Григорія, Татіянну, Θεодосію, Θεодора, Констанція, Анѣдрея,¹⁾ Анну, Софію, Марію, монаха Михаила, Спиридона, Спиридона, Михаила, Стефана, Екатериону, Михаила, Алексія, Іонна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Стефана Ляшковського, обывателя Львовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Анну, Іоанна, Сумсона, іеромонаха Васіяна, інока Антонія, Іларіона, Евдокію, Марію, Филиппа, Іоанна, Любку, Екатерину, Мароу, Марину, Θεодосію, Стефана, Іоанна, Анастасію, Екатерину, Емеліяна, Козму, Деонида, Параскевію, Мануила, Александра, Θому, Василису, Агафію, Іоанна, Софію, Николая, Стефана, Іоанна, Θεодосію, Гавріила, Елену, Іоанна, младенца Ко(н)станція, Евпраксію, Стефана, Еммануила, Анну дѣвицу, Захарію, Харитину, Ирину, Θεодосія, Андрея младенца, Василія, Гавріила, Стефана, Кюра, Козму, Савву, іеромонаха Θεодосія, Прокопія, Констанція младенца, Марію, монаха Іоанникія, Василису, монаха Іосифа, Анну, Евдокію, Марію, Евдокію, Василія, помяни Господи Іону, Анну, Сумсона, Пелагію, Параскевію, Екатерину, Марію, Анастасію ҃ѡхѡ младенца, Іоанна ҃ѡхѡ, дѣвицу Марію ҃ѡхѡв, Петра ҃ѡхѡ, Анаста-

---

¹⁾ Балабона.

сію ѿхув, Андрея, Владимера, Гавріила, Михаила, Анну 1705, Зоту, Іоанна, Елену, Стефана ѿжкз, дѣвицу Марію 1752.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожного пана Георгія Котонѣго, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Помяни Господи Георгія, помяни Господи Θεодора, помяни Господи Николая, помяни Господи Екатерину, помяни Господи Стефана, помяни Господи Алексія, помяни Господи Пелагію, помяни Господи Мелетія, помяни Господи ¹⁾ іеромонаха Алимѣнія, іеромонаха Алексія, іерея Стефана, епископа Матоея, іерея Θεодора, Андрея, іеромонаха Θεодосія, Николая, дѣвицу Варвару, дѣвицу Ефросинію, младенца Іоанна, младенца Іоанна, дѣвицу Софію, Нестора, младенца Димитрія, младенца Стефана, інокію Алимпіаду, Георгія, младенца Ко(н)стантія, Ко(н)стантія, Θεодора, Михаила, інокію Маурикію и младенца Ілію.

Родъ и домъ славетнаго пана Григорія Руссиновича, обывателя Лвовського.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Романа, Агафію, Іоанна, Григорія, Игнатія, Ероося, Павла, Василія, Татіану, інокію Мароу, Іоанна, Мароу, Анастасію, Романа, Анастасію, Софронію, Аѳанасія, Михаила, Михаила, Θεодора, Анастасію, монаха Даниїла, дѣвицу Варвару, Іоанна, Анастасію, Θεодора, Анастасію, Стефана, Филиппа, Григорія, Марію, Софію, Марію, Анастасію, Анну, Василія, Георгія, Стефана, Василія, Целагію, Анастасію, Марію, младенца Василія, Іакова 1750, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п Іаанна Афендика, обывателя Лвовського.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Ілію, Авѣксентія, Θεодору, Іоанна, Пелагію, Анну, Анну, Самуїла, Геор-

¹⁾ И далѣе, вездѣ поставленъ передъ великимъ именемъ: «помяни Господи».

гія, Марію, Іоанна, Гликерію, Іоанна, Петра, Целагію, Θεодору, Анастасію, Софію, Анну, Целагію, ¹⁾), Анастасію ²⁾). Петра. Помяни Господи душу раби Твоея Марін, Міхаїла, Агафію, Василія ієрея.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Василія Леонovichа обывателя Лвовъского. Року Вож(ія) ϣⲁⲕⲏ, мѣсяца іануарія ѿ дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Тимоѳея, Ирину, Купаша, Марію, Ирину, Фенну, Елену, Леонтія, Фенну, Марію, Фенну, Василія, ієрея Θεодора, Анастасію, Анну, Іоанна, Григорія, Анну, Василія, Софію, Анну, Іоанна, Романа, Гавріїла, Іакова, Іоанна, Христину, Прокопія, Елену, Евстафія, Екатериону, Софію, Марію, Анну, Θεодора, Василія, ієромонаха Самуїла, Ирину, Анну, Софію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Михайла Сліоски, тіпографа, обывателя Лвовъского

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: ієромонаха Самуїла, священника Варлаама, монаха Ісаію, інокію Елену, Іоанна, Марію, Луку, Евстафія, Григорія, Θεодору, Анѳрея, Θεодора, Θεодору, Марію, Стефана младенца, Іакова ³⁾), Марію, Сѳеопана, Александра, помяни Господи душу раба Твоего Михайла ⁴⁾), Николая, Варвару, Іакова, Параскевію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Θεодора Яневича, Гречина, обывателя Лвовъского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоих: Іоанна, Стояну, Панаіотого, Стояну, Георгія, Евстафія, Θεодора, Софію,

---

¹⁾ На поляхъ подлинника значится: „Преставился року ϣⲁⲕⲏⲥ, мѣсяца октовріа кѳ дня“. ²⁾ „Преставился ϣⲁⲕⲁ, іануарія ⲁⲓ“.

³⁾ „Преставился рабъ Божій Іаковъ п. Михайла Сліозки т. л. року ϣⲁⲕⲟⲁ“.

⁴⁾ „Самъ же Михайлъ Сліозка, тіпографъ Лвовскій, преставился року ϣⲁⲕⲟⲁ“.

Александра, Теодора, Симеона, Іоанна, Христину, Павла, Анну, Евдокію, Василя, Леонтія, Григорія, Захарію, Симеона, Іакова, Іоанна, Варвару, Теодора, Георгія, Марію, Павла, Теодосія, Варвару, Анну.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Прокопія Теодоровича, обывателя Львовського, року Божія 1871.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Павла, Ирину, Іоанна, Поликарпію, Теодора, Іакова, Оому, Никифора, іерея Климентія, Іоанна, Андрея, Іоанна, Марію, Даміана, Анастасію, Василісу, Григорія, священно-іеромонаха Софронія, Агафію, Мамелху, Пантелеимона, Іоанна, Пелагію, Марію, Анну, Агафію, Іоанна, Марію, Теодора, Теодору, Іоанна, Февронію, Константина, Матфея, Анну, Іакова, Мины, Іоанна, Софронія, Василя, Теодора, Теодосію, Евстафія, Мартина, Ануфрія, Марію, єпископа Антонія, єпископа Іоакима, священно-иока Дорошея, Агафію, Луку, Анастасію, Марію, Пелагію, Теодосію, Марію, Іоанна, Іоанна, Елену, Евгєнію, Єкатерину, іерея Дмитрія, іерея Кипріяна, священно-скупника Антонія, священно-скупника Корнилія, священно-скупника Авраамія, іерея Карпу, іерея Михаила, інокію Ефросинію, священно-скупника Аѳанасія, іерея Теодора, Симеона, Анапіи, Матрону, священно-іеромонаха Сафронія, священно-скупника єпископа Арсенія, Агафію, Іоанна, Марію, Теодосію, Андрея, діакона Прокопія, Теодосію, Василя, Климентія, Іоанна, Евстафія, Ануфрія, Февронію, інокію Наталію, Марію, Теодора, Варвару, Іоанна, Михаила, Михаила, Іакова, Теодора, Варвару, Марію, Іоанна, Агафію, Ієремея, Пелагію, Марію, Іакова, Андрея, Іоанна, Михаила, Іоанна, Анастасію, Луку, іерея Іоанна, Анастасію, Матфея, Параскевію, Ігнатія, Марію, Андрея, Алексія, Марію, Ілію, Іоанна, Єкатерину, Григорія, Никиту, Дмитрія, Евву, Андрея, Елену, Іоанна, Прокопія, Стефана, Евдокію, дѣвицу Анну, Марію дѣвицу, Софію дѣвицу, Андрея, Григорія, Іакова, Єкатерину, Елену, Єкатерину, Теодора, священно-іерея Василя, младенца Андрея, мла-

депца Алексія, дѣвицу Марію, Григорія, Теодора, Алексія, Павла, Александра, Софію, Марію.

Сіе поминаніе славетнаго п. Илии и жены его Софii Яцучинскихъ, обывателей Лвовскихъ.

Помяни Господи душа усопших рабовъ: Григорій, Анастасію, Агнѣшку, Агнѣшку, Реину, младенца Іоанна, Василія, Ксепію, младенца Тимоося, Вѣцѣтія, Марію, Евстафія.

Поминаніе рабовъ Божіихъ и священныхъ іереовъ и іеромонаховъ:

Пантелеимона, Іоанна, Іустина, Дионисія, Петра, Тимофтея, Петра, Екатерину, Татиану, Параскієву, Ксенію, Марію, Василя, Анастасію, Василя, Марію, Семсона, Ілію, Леонтія, Михаила, Анастасію, Георгія, Анну, Николая, Елену, Варвару, Θεодора, Марію, Θεодора, Параскевию, Анну, Марію, Іосафата, Іоанна, Екатерину, Варвару, Марію, Антонина, Θεодосію, Михаила, Марію, Анну, Θεодора іерея, Анастасію, Ілію, рабу Божу Мароу, Марію, іерея Θεодора, Анастасію, іерея Семеона, Анну, Василя, Андрея, Анну, іеромонаха Іустина.

Родъ шляхетнаго Василя Іліяшевича,

Сенѣора, радци Львовскаго магѣстрату, въ братствѣ церкви сея
будущаго, рожніе обѣти и повеленя тогожде братства исправляющаго
от року 1741, дня 15, потомъ 1742, дня 12 поемвріа списашъ.

Родъ и домъ славетнаго п. Зоты Исаровича, Гречина, обывателя
Лвовского, року Божіа 1878, мѣсяца генъваря, дня 11.

Сія имена о Господѣ живущих, о здоровіи и спасеніи их: Николая, Іоанна, Зоту, Александра, Софію, Марію.

Сія же имена усопшихъ. Помяни Господи душа преставль-
шихся рабовъ Твоихъ: Иосора, Велета, Панаотія, Ламъдра, Му-

рики, Александра, Іоанна, Василя, Александра, Марію, Михаила, Марію, Стояну, Хрисандру, Діонисія, Георгія, Агафію, Іону, Стефана, Зоту, Ватація, Ана, преосвященного патріарху Пароснія, Іоанна, Марію, Евстафія, Николая, Христодулу, іерея Николая, Зоту.

Родъ и домъ славетного пана Петра Сүмеоновича, обывателя Львовского. Року отъ Рождества Христова ҃҃҃҃, мѣсяца февруарія, 31 дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ, помяни Господи: Сүмеона, Анастасію, Іосифа, Софію, Оому, Петра, Сүмеона, Марію, Іоанна, Филиппа, Стефана, Григорія, Анну, Іякова, Алексія, Евдокію, Наума, Григорія, Евдокію, Павла, Марію, Агафію, Целагію, Параскевію, Іоанна, Даміана, Георгія, Сүмеона, Евдокію, Анастасію, Евфимію, Целагію, Марію, Іоанна, Михаила, Анну, Анну ¹⁾, Гавріила, Петра, Михаила, Марію, младенца Стефана.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Евстафія Михайловича, обывателя Львовского, року Вож. ҃҃҃҃҃҃, мѣсяца ноеврія, 11 дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Леонтія, Марію, Марію, Леонтія, Стефана, Анну, Николая, Евстафія, Екатерину, Іоанна, скимницю Аоанасію, Ірипу, Іоанна, Θεодосію, Николая, іерея Θεодора, Стефана, Константина, Прокопія, Елену, помяни Господи отроковиць: Анну, Марію, Софію, Елену, Θεодора, Алексія, Екатерину, Стефана, Ірипу, Анну, іеромонаха Самуила, Софію, Павла, Александра, Гавріила.

Родъ и домъ въ Богу зешлаго славетнаго п. Лаврентія Дрѣвѣнського, чашника его королев. милости земли Волынской.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іоанна, Θεодора, Василя, Богуша, Екатерину, Василя, Уліяну, Кв-

---

¹⁾ „Сія преставися року ҃҃҃҃҃҃, мѣсяца апрѣля 11^а“.

рика, Павла, Венедикта, Татіану, Софію, Доминитру, Марію, Удотію, Анастасію, Целагію, Христофора, Александра, Василя, Іоанна, Ко(н)стантина, Теодору, Удотію, Софію, Ерооєя, Самуила, Рафаїла, Анну, Григорія, Агафію, інокію Петронію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго Іоанна Ворецкого,²⁾ презвитера Воскресенскаго, Кіевскаго, року Вожія ҃ѣхзї, іюня ҃дї.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Григорія, Стефана, іеромонаха Генадія, іеросхимонаха Варсонофія, іеросхимонаха Аѳанасія, іеросхимонаха Іоїля, Теодора, Матѳея, Стефана, Михаила, Теодора, Авраама, Іоанна, Іоанна, Анну, Теодоры, Теодоры, Софію, Евстафію, Екатерину, Целагію, Агафію, Анну, Леонтія, Теодора, Татіану, Алексія, Анастасію, Филиппа, Агапію, Козму, Георгія, Іоанна, Сѹмеона, Агапію, іерея Іерооєя іерея Іакова, Теодосію, Іакова, іерея Іерооєя, Іоанна, Стефана, Андрея, Ірину, іеросхимонаха Гавріїла, іерея Алексія, Іеремея, Григорія, Теодосію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго Василя Боярскаго, презвитера храма Успенія Пресвятыя Богородица въ градѣ Львовѣ.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іерея Ілію, іерея Іоанна, іерея Іоанна, Марію, іерея Василя, Марію, Ірину, іерея Димитрія, Ксенію, іерея Мартина, Целагію, Анну, Екатерину, Марію, Андрея, Стефана, Петра, Теофана, Василя, Теодосію, Марію, Ірину, Агафію, Іоанна, Теклу, Филиппа, Захарію, Ігнатія, Павла, Теодору, Целагію, Марію, Іоанна, Василису, Анну, Анну, Марію, Евдокію, Марію, Григорія, Стефана, Григорія, Василя, Целагію, Теодору, Василину, іерея Василя, іерея Теофана, іерея Ігнатія, Теодосію, Стефана, Іоанна, Анну.

---

²⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Сей-же бѣ митрополигомъ».

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Евстафія, Параскевы,
Гречина Турнавъского, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евстафія, Θεодора, Димитрія, Стояна, Георгія, Стама, Георгія, Алексія, Еугенію, Θεодорона, Георгія, Θεодорана, Маргариту, Анастасію, Александра, Евстафѣя.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго монаха Іоны Бабича,
обыватели Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: монаха Іону, монаха Ѳеофана, Іоанна, Матоея, іерея Петра, Козму, Григорія, Марію, Ѳеодосію, Анну, Пелагію, Стефана, Григорія, Марію, Ѳеодосію, Агафію.

Родъ и домъ въ Воезъ зешлыхъ славетныхъ Сѣнкевича и Губича,
обывателей Лвовскихъ:

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Григорія ¹⁾, Марію, Луку, Татіянѹ, ¹⁾ Елену, Захарію, Агафію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Маноиля Арфано-
вича, обывателя Львовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Ма-
ноиля, Анну, Сүмеона, Екатерину, Анну, Николая 2).

Сие поминаніе Петра и Пелагіи Чохурскихъ ѿѣли, іюля 21 дня:
 Стефана, Екатерину, Петра, Анну, Анастасію, Константина,

¹⁾ На поляхъ написано: «Року 1831».

2) Въ подлинникѣ на поляхъ значится: «Гепій прѣставися року 1746, мѣ-
сяца априля 11 дня».

Магдалину, Григорія, Василія, Варооломея, Іосифа, Евву, Іоанна, Іосифа, Варвару, Екатерину, Тересу, Андрея, Аполонію, Софію, Станислава.

Родъ и домъ пресвѣтлѣйшаго и державнѣйшаго господаря, царя Петра Алексѣевича, Самодержца Всероссійскаго, его величества министра велможного господина Емелияна Игнатіевича Украинъцова року ҃ѣжи, мѣсяца марта ҃ѣк дня, когда его милость былъ въ Львовѣ посломъ и комисаромъ у Речи Посполитои. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іоанна, Георгія, Георгія, монаха Іону, Игнатія, Лукіяна, Михаила убіенного, Иродіона убіенного, Никиту убіенного, Артемія убіенного, Георгія убіенного, Іоанна убіенного, Филиппа убіенного, Іоанна, Іоанна, Стефана, Алексія, Гордія, Александра, Василія, Іоанна, Θεодора, Михаила князя, Андрея, Агрипину, Маріи монахини, Таисіи, Зѣновіи, Ксеніи, Матроны, Ірины, Евдокіи, Пелагій дѣвицы, Евдокіи, Пелагій дѣвицы, Анны, княгинѣ Стефаниди, Агрипины, дѣвицы Маріи, Евдокіи, Екатерины, Ксеніи, Θεодора, Алексія, Іоанна, Іоанъна, Емелияна, Иустины, Савву, Евѣфросиніи, Уліяна и иныхъ сродниковъ ихъ, Емелияна.

Поминаніе душъ ей мосцѣ паней Анастасіи Герваровой, родителей и прочіихъ кривныхъ преставльшихся, за которыхъ мається служба Божая въ четвертокъ завше отпраовати въ церквѣ мѣйской Лвовской, а то ліегадія есть на тое, записанная на каменіи, Мигаліевичовской названной, зол. 2000 вѣчными часи при церкви тоей-же отцемъ зостаючимъ, дѣється тое дня 8 септемврія 1723, помяни Господи рабу Божию Анастасію. Помяни Господи: Маріанъну, Андрея, Іоанна, Николая, Фризину, Константина, Георгія, Ірину, Магдалину, Михаила, Самоила, Елену, Анну, Маріанну, Василія, Маріанну, Анастасію, Фризину, Констанцію, Анастасію, Фризину, Павла, Андрея, Маріанну, Іоанна, Анастасію, Петра, Андрея, Григорія, Іоанна, Маріанну, Стефана, Маріанну, Софію, Варвару.

Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Георгія, Лаврентія, іерея Іпатія, іерея Василя, іерея Самуила, іерея Андрея, іерея Стефана, іерея Діонисія, іерея Александра, іерея Іоанна, рабу Божію Агафію, Анастасію, Ксенію, Марію, Марію, младенца Марію, младенца Марію, младенца Петра, Евросинію, Ирину, Целагію, Іоана, Марію, Григорія, іерея Стефана, іерея Максима, іерея Василя, іеромонаха Амвросія, монаха Іурія,... скончавшагося раба Божія Кондрата, раба Іоанна, іерея Іоанна, іерея Іакова, іерея Филиппа и прочихъ сродниковъ.

Родъ и домъ ясне вельможной и мосцѣ панѣ Маріи Венуе, инстигаторовой коронной. Помяни Господи души преставльшихъся рабовъ Твоихъ: Павла, Мѣнаса, Марію, Левтери, Марію, Аѳанасія, Михаїла, Магдалину, Константина, Ядвѣгу.

Сіяже имена въ Господѣ живущихъ о здравіи и спасеніи ихъ: Павла, Марію, Архандула и сии уже представилися, да помянетъ ихъ Богъ во царствіи Своемъ тогожде дому преставльшихся: Михаїла и Христофора Балясовъ Помяни Господи души усопшихъ рабъ Своихъ: Гавріїла, Анну, Θεодора, Марію, Евдокию, Іакова, Іоанна, Гавріїла, Іоанна, Давида, Целагію, Іоана, Марію, Ефимію, Татіянну, Евдокию, Марію, Конъдрата, Агафію, Θεодора, Іакова, Стефана, Θεодора, Петра, Агафію, Григорія, Анастасію, Θεодора, Семеона, Матѳоея, Козьму, Θεодора, Семиона, Леонтія, Стефана, Авѣксентія, Меланію, Николая, Григорія, Анну, Марію, дѣвицу Марію, д. Анну, Ерину, Екатерину, іерея Михаїла, Семиона, Василя, Марію, Соломію, Авксентія, Козьму, Стефана, Леонтія, Матѳоея, Григорія, Петра, Гавріїла, д. Анну, д. Марію, Іоанна, д. Евфимію, младенца Якова, д. Феуронію, м. Θεодора, м. Ігнатія, Елену, Евдокию, Θεодосію, Даніїла, Марію, Петра, Ксенію, іермонаха Гавріїла. Помяни Господи души усопшихъ рабовъ Своихъ: Іоана, Елену, Марию, Стефана, Іоана, Николая, Николая, Іоанна, Марию, Павла и прочихъ.

¹⁾ Марію, Василія, Оому, Василія, Даниїла, Захарію, Гликерію, Параскевію, Еуксенїю, Θεодосію, Анастасію, Марію, Ірину, Параскевію, Екатерину, Θεодосію, Θεодора, Ксенію, Василія, Ірину, Іоанна, Димитрія, Карпу, Іоанна, Луку, Марію, Θεодосію, Акилину, Марію, Єлену, Марію, Іоанна, Павла, Анну, Февронію, Іоанна, Леонтія, Іоанна, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Анну, Стефана, Евфимію, Михаила, Романа, Анну, Романа, Іоанна, Анѣдрея, Романа, Анну, Анѣдрея, Софію, Николая. Помяни Господи: Анну ²⁾, Анну. Помяни Господи раба Твоего Анѣдрея ³⁾, Нестора, Коріянну, Алексію, Анну, Гавріїла, Евфимію, Матоея, Іоанна младенца. Помяни Господи душа усопшихъ рабовъ Твоихъ: Николая, Василія, Григорія. Помяни Господи душу раба Твоего: Стефана ⁴⁾. Помяни Господи душу рабы Твоея: Софіи. Помяни Господи душу раба Твоего Димитрія.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Михаила Аль-
вѣзія, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: іеромонаха Аѳанасія, Евфимію, Іоанна, Пелагію, Іоанна младенца, Параскевію, Екатерину, Марію, Софію, Георгія, Георгія, Агафію, Марію, Василія, Николая младенца, Гавріїла, Марію. Помяни Господи раба твоего Михаила, Θεодосію ⁵⁾, Христофору, Калинника ⁶⁾, Аспря, Анну, Андрея ⁶⁾.

---

¹⁾ Повидимому начала нѣтъ.

²⁾ На поляхъ въ подлинникѣ написано: «Стрелецкую».

³⁾ На поляхъ подлинника значится: «Стрелецкого».

⁴⁾ На поляхъ подлинника написано: «Красовского, преставился въ року 1718..., мѣсяца іюлія, 10 дня».

⁵⁾ На поляхъ значится: «Стрелецкую».

⁶⁾ На поляхъ написано: «Мазаракія».

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Романа Стрелец-кого, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Козъму, Кунаша, Марка, Іоанна, Евфимію, Григорія, Іоанна, Іоанна, Леонтія, Андрея, Анну, Іоанна, Целагію, Анну, Іоанна, Анну, Софію, Іоанна, Ирину, Іоанна, Софію, Анну, Іоанна, Романа, Романа. Помяни Господи рабу Твою Анну ¹⁾.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Анъдрея Стрелец-кого, обывателя Лвовскаго, року ҃ѣхнг.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Захарію, Марътына, Марію, Ирину, Марътына, Анъдрея, Анъдрея, Елену, Богдана, Марію, Алексія, Гавріила, Фетимію, Леонтія, Іоанна, Іакова, Удотію, Константина, Θεодосію, Іоанна, Анну, Ирину, Захарію, Петра, іерея Іакова, Зѣновію, Іоанна, Савву, Григорія, Татіянну, Марію, Θεодора, Марію, Анну, Агафію, Агафію, Агафію, Константина, Θεодора, Стефана, Ігнатія, Филиппа, Ирину, Луку, Кондратія, Марію, Алексія, Константина, Іоанна, Анъдрея, Евдокію, Марію, Василія, Марію, Алексія, Макарія, Анастасію, Григорія, Іоанна, Алексія, Ероѳея, Θεодосію, Іоанна, Татіянну, Марію, Θεодосію, Акүлину, Целагію, іерея Іосифа, Θεодосію, Марію, Агафію, Тимоѳея, Евдокію, Марію, діакона Андрея, Іакова, Василія, Целагію, Михаила.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Павла Лавришевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Θεодора, Агафію, Матѳея, Θεодора, Марію, Лаврентія, Марію, Лукіяна, Василія, Іоанна, Марію, Мароу, іерея Іоанна, Тарасія, Сүмеона,

---

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Стрелецкую».

Оеодора, Анѣдрея, Іакова, Матѣея, Димитрія, Агафію, Сѹмеона, Матѣея, Павла, Анну, Іоанна, Василія, Луку, Софію, Николая, Ілію, Григорія, Іоанна, Марицу, Іоанна, Василія, Софію, Марію, Василія, Софію, Марѣу, Анну, Анѣдрея, Анну, Павла, Іоанна, Василія, Татіянѹ, Пелагію, Іоанна, Константія, Василія, Луку, Пелагію, Анну, Георгія, інокію Александрію, Тимоѣея, Анну, Анѣдрея, Анастасію, помяни Господи Екатерину, Іоанѣна, Анастасію.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Хрістофора Мазаракія, обывателя Лвовского, року ҃ѣхмл.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Хрістофора, іеромонаха Калиника, іеромонаха Хрістофора, Михаила, Марину, Оеодору, Анну, Параскевію, Іоанна ¹⁾, Марію, Анѣну, Аспрія, Іоанна младенца, Лазаря, Марію, Оому, Акулину, младенца Іоанна.

Родъ и домъ въ Богу зешлого урожоного пана Стефана Красовского, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Нестора, Кѹорана, Алексія, Георгія, Антимію. Иринѹ, Анну, Іоанна, Стефана ²⁾, Софію ³⁾, Григорія, Матѣея, Оеодора, Георгія, Николая, Татіянѹ, іерея Дамаскина, Паресія, Матѣея, Екатерину.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго п. Лукіяна Василевича, обывателя Лвовского.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Іосифа, Марію, Романа, Иринѹ, Агафію, Евдокію, Варвару, Емеліяна, Анну,

---

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Мазаракія».

²⁾ На поляхъ подлинника значися: «Сей Стефанъ Нестеровичъ побѣлѣтованъ есть Красовскимъ. Преставися року нѣнѣшнего — ҃ѣхпз, мѣсяца іюля ҃ѣо дня».

³⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано: «Преставися року ҃ѣхѹз, мѣсяца октоврія, нї дня».

Анну, Агафію, Конопа, Анѣдрея, Іосифа, Сімеона, Василія, Ігнатія, Θεодора, Θεодосію, Іоанпа, Евдокію, Кирилла, Сүмеона, Сүмеона, Анну, Татіану, Іоанпа, Кирилла, Іоанпа, Марію, Евдокію, Панкратія, Алексія, Стефана, Григорія, Марію, Сүмеона, Марію, Ананія, Василису, Марію, Параскевію, Никифора, Евдокію, Іоанпа, Емеліяна, Елену, Іоанѣпа, Агафію, Аѳанасія, Агрінію, Іоанпа, Сүмеона, Петра, Анастасію, Евфимію, Матрону, Любве, Григорія, Емеліяна, Татіану, Евфимію, Сүмеона, Агафію, Трофима, Гавріила, Лаврія, Θому, Гавріила, Матѳея, Ігнатія, Ксенію, Θεодора, Павла, Козму, Іоанпа, Михаила, Сүмеона, Анну, Параскевію, Пелагію, Матѳея, Анну, Андрея, Петра, Матѳея, Марію, Евѣстафія, Тимоѳея, Сампсона, Ілію, Емеліяна, Евфимія, Макарія, Анну, Анну, Наума, Марію, Павла, Анастасію, Ірину, Домнікію, Анну, Стефана, Филиппа, Козму, Іоанпа, Агафію темную, Филоѳея, Уліану, Василія, Дороѳея, Ананію, Анну, Богдана, Агріпинію, Моѳсея, Марію, Леонтія, Евѣстафія, Даниїла, Евфимію, Алексія, Пелагію, Агафію, Татіану, Агафію, Татіану, Евфимія, Анну, Евтихія, Іоанпа, Ефрема, Сүмеона, Θεодосію, Марію, Леонтія, Θому, Жадану, Матѳея, Варвару, Кондратія, Агафію, Анатолію, Василія, Козму, Елену, Анѣдрея, Марію, Василису, Анну, Парѳенія, Ігнатія, Алексія, Дѣхну, Монку, Агафію, Θεодора, Лукіяна, Матрону, Марію, Андрея, Любве, Татіану, Соломониду, Іосифа, Ірину, Евдокію, Агафію, Марію, Василія, Ірину, Василія, Іоанпа, Марію, Пелагію, Пелагію, Михаила, Агафію, Евдокію, Емеліяна, Параскевію, Іоанпа, Іакова, Θεодосія, Матѳея, Ананія, Онофрія, Марію, Григорія, Пафнотія, Михаила, Марію, Потапія, Михаила, Іоанпа, Василису, Марію, Параскевію, Никона, Евдокію, Емеліяна, Ромапа, Василису, Козѣму, Іосифа, Марію, Агафію, Татіану, Іосифа, Анѣдрея, Ісакія, Татіану, Конопа, Любве, Даниїла, Θому, Емеліяна, Татіану, Агафію, Гавріила, Трофима, Анатолію, Ірину, Никифора, Пелагію, Θому, Евфимію, Анну, іерея Григорія, Іосифа, Марію, Матрону, Θεодору, Алексія, Пелагію, Григорія, Евфимію, Гавріила, Сүмеона, Пелагію, Андрея, Аѳанасія, Сүмеона, Θεодора, Филиппа, Агафію,

Іоанна, Евѣмія, Параскевію, Іоанна, Михаила, Екатерину, Марію, Іоанна, Агафію, Татіану, Евѣмія, Домну, Леоптія, Леонтія, Стахія, Алексія, Даниїла, Евѣмію, Григорія, Макарія, Іова, Варвару, Стефана, Моусея, Филиппа, Сүмеона, Павла, Ефрема, Павла, Алексія, Анну, Домъну, Ирину, Лукіянa, Агафію. Помяни Господи: Василія, Евѣдокію, Анъну, Софію, Василія, Василису, Василія, Василія, Марѳу, Романа, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Фенну, Григорія, Михаила, Марію, Григорія, Марію, Пелагію, Параскевію, Елену, Марѳу, Василія, Дмитрія, інокію Марію, Θεодора, Дмитрія, Анну, Параскевію, Анастасію, Анастасію, Лукіана, Іоанна, Пелагію, Іоанна, Марину, Θεодора, Антонія, Никифора, Марію, Василія, Василису, Меланію, Параскевію, Агафію, Анастасію, іерея Папъкратія, Лукіану, Меланію, Анастасію, Леонтія, Іакова, Іова, Фотинію, Іоанна, Агафію, Стефаниду, Михаила, Анастасію, Анну, Марію, Александра, Анну, Софонію, Анну, Софонію, Варвару, Анастасію, Θεодора, Дмитрія, Макарія, Марію, Анапсія, Марію, Прокопія, Іоанна, Іоанна, Анастасію, Іоанна, Іоанна, Ігнатія, Романа, Агафію, Татіану, Іоанна, Ерофея, Романа, Михаила, Софронія, Анастасію, Павла, Алексія, Іоанна, Василія, Луку, Григорія, Луку, Андрея, Анастасію дѣвицу.

Родъ и домъ славетнаго п. Кипріяна Кисельницкаго, обывателя Львовскаго, року ҃ѣхуг, мѣсяца августа, ҃з дня.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Николая, Марію, Іоанна, Петра, Пелагію, Екатерину, Анну, Стефана, Марію, Анастасію, Елену, Анну, Екатерину, Марѳу, Петра, Захарію, Захарію, Ирину, Даниїла, Марію, Прокопія, Мартинія, Іоанна, Пелагію, Іосифа, Іоанна, Іоанна, Θεодора, Іоанна, Ирину, Романа, Анѣдрея, Стефана, Іакова, Константина, Павла, Петра, Павла, Іакова, Тимофея, Анѣдрея, Екатерину, Анну, Наума, Марѳу, іеромонаха Палладія, Екатерину, Агафію, Григорія, Марію, Екатерину, Козму, Ігнатія, Василія младенца, Константина, дѣвицу Анну,

Христину, Іоанна, Ермолая, Анну, Васи́лія, Ека́терину, Анаста́сію, Іа́кова, Іа́кова, ієросхимонаха Панкратія, ієромонаха Венедикта, Гаврі́ила, Іоанъна, Іа́кова, Луку, Агафію, Нико́лая, Димитрі́я, Іоанъна, Анъну, ієромонаха Іова, Анъну, Сте́фана, Ки́пріяна.

Родъ и домъ славетнаго п Александра Зотовича, обывателя Львовъскаго, року ҃ѣхуѣ, марта ҃ѣд.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Зоту, Зоню, Θεодору, Нико́лая, Сте́фана, Іоанъна, Анъну, Анъну, Агафію, Варвару.

Родъ и домъ въ Богу зешлого славетнаго пана Луки Васи́ліевича, обывателя Львовъскаго.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Романа, Григорія, Марію, Марію, Емеліяна, Гаврі́ила, Агафію, Анъну, Софію, Софію, Васи́лія, Евдокію, Іосифа, Савву, Максима, Козму, Миха́ила, Григорія, Θεодосію, Анъну, Іоанъна, Марѣу іпокиню, Іоанъна, Іоанъна, Лукіяна, Целагію, Луку, Анъдрея, Васи́лія, Гаврі́ила, Сте́фана, Симеона.

Родъ чужоземскій пана Евфимія Гречина изъ Халепъ року Вожія ҃ѣѣ, мѣсяца февруарія, ҃ѣо дня

Сія имена о Господѣ живущихъ, о здоровіи и спасеніи ихъ: Хадзѣя, Ферджала, Евфимія, Насеръла, Гаврі́ила, Марію, Насеръла, Іоанна, Марѣу.

Сія же имена усопшихъ: Ілію, Сеферія, Георгія, Арсенія, Миха́ила, Анъну.

Родъ и поминаніе ієромонаха Самуила, написася Красуского, року ҃ѣхов.

Помяни Господи въ царствіи Своемъ небесномъ душа рабъ Своихъ zde вписанныхъ: іерея Миха́ила, іерея Васи́лія, архимандриту

Іоанікія, ієромонаха Варнаву, и рабовъ Твоихъ: Михаила, Агрипіну, Софію, Михаила, ієромонаха Іоанна, Венедикта, ієромонаха Іоанна, Евфимію, Екатерину, Стефана, Анастасію, Константина, Анну, Гавріила, Евустахія, Анну, Матѣея, Евдокію, Іакова, Екатерину, Іосифа, ієромонаха Самуила.

Родъ и домъ въ Вогу зешлого славетнаго пана Ивашка Зѣнъковича, обывателя Лвовъскаго, року отъ Рождества Христова 1848.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евѣласія, Іоанъна, Ірину, іерея Луку, Анѣдрея, Θεодора, Ісидора, Татіану, Луку, Фетимію, Зѣновія, Тарасія, Василія, Евфимія, Θεодора, Луку, Екатерину, Марію, Стефана, Василія, Анну, Анастасія, Марію, Ілію, Стефана, Евстафія, Марію, Василія, Марію, Іакова, Луку, Марію, Василія, Іоанна, Михаила, Пелагію, Матрону, Іакова, Григорія, Іоанна, Тимоѣея, Евстафія, Θεодора, Николая, Василія, Николая, Константина, Гавріила, Ірину, Марію, Агафію, Анъну, Агафію, Екатерину, Θεодосію, Анъну, Ілію, Стефана, Агафію, Анъну, Екатерину, Іакова, Евфимію, Константина, Марію, Михаила, Сүмеона, Марію, Евстафія, Стефана, Ігнатія, Марію, Василія, Анастасію, Георгія, Іоанна, Даніила, Лазаря, іерея Анѣдрея, Екатерину, Анъну, Анастасію, Іоанна, Екатерину, Николая, Алексія, Іоанна, Екатерину, Марѣу, Романа, Григорія, Ігнатія, Іоанна, Павла, Романа, Софронія, Пелагію, Лукіяна, Θεодора, Анастасію, Георгія, Екатерину, Марію, Даніила, Анастасію, Василія, Даніила, монаха Ісаію, Павла, Марину, Марину, Василія, Анъну, Евѣдокію, Даніила, Іоанна, Даніила, Павла, Екатерину, Іакова, Анѣдрея, ієромонаха Θεодосія, Павла, Θεодора, Анъну, Василія, Іоанъна, Анъну, Павла, Іоанна, ієромонаха Васіяна, Марину, Іоанна, Софію, Іоанна, Екатерину, Марію, Іакова, Іоанна, Евѣдокію, Пелагію, Николая, Іакова, Екатерину, Іустину.

Родъ и домъ въ Богу зешлого п. Георгія Θεодоровича Гречина,
обывателя Лвовъскаго, року Божія ҃лхмз.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Θεο-
досія, Стама, Іоанъна, Θεодора, Марію, Іоанъна, Любовъ, Евъдокію,
Марію, Анастасію, Агрипину, Филипъна, Георгія, Іоанъна, Марію,
Θεодора, Θεодору, Θому, Георгія, Гавріила, Конъстантътія, Мар-
тиніана, Петра, Анъдрея, Романа, Пелагію, Христину, Анъну, Ма-
нуила ¹⁾, Симеона, Марію, Николая, Ксенію, Марію, младенцевъ:
Стефана, Іоанъна, Θεодора, Григорія, двъиць: Анъну, Анъну, Елену,
Іоанъна, Варвару.

Родъ и домъ въ Богу зешлого п. Евстратія Павуновича Гречина.

Помяни Господи душа преставльшихся рабовъ Твоихъ: Евст-
ратія, Георгія, Леонтія.

Помяни Господи душа рабъ Своихъ: Прокопія, Θεοδосію,
Петра, Павла, Анъну, Гавріила, Іоанна, Димитрія Іоанна, Ілію,
Анъну.

Помяни Господи душа усопшихъ отцевъ и братій нашихъ:
іеромонаха Гедеона, іеромонаха Іннокентія, іеромонаха Антонія,
іермонаха Гедеона, іерм. Гавріила, іерм. Митрофана, іерм. Севести-
ана, іермон. Лаврентія, Германа, Самуила, іерм. Ілію, іерм. Онуф-
рія, іерм. Іннокентія, іермонаховъ: Геннадія, Василя, Іосифа,
Венедикта, Севестиана, діакона Аѳапасія, монаха Януарія, іерм.
Гавріила, іерм. Діонисія, іерм. Кирилла, іерм. Пафнутія.

Поминаніе въ Богу зешлого славетнаго пана Ивана Чеснѣковскаго,
канфратра и обывателя Лвовскаго, року Божія ҃л҃жє.

Помяни Господи преставльшихся рабовъ Твоихъ: Захарія,
Евфросипію, Анну, Марту, Ивана, Анастасію, Θεодора, Николая,

¹⁾ На поляхъ подлинника написано: «Преставися року ҃лхн-го».

Екатери́ну, Алекса́ндра, Миха́ила, Сте́фана, Васи́лія, Никола́я, Мари́ну.

Поминаніє Дмитрія Семковського.

Помяни Господи вжи преставшихся рабовъ: Еву, Тимофея, Стефана, Семиона, Васи́лія, Гаврі́ила, Еву, Марию, младенца Андрея, Тимофея, Анну.

Родъ и домъ благороднаго пана Іоанна Бачинскаго, совѣтника магѣстрату Львовскаго и сенѣора провѣзориату церкви Львовой храму Успения Пр. Богородици.

Помяни Господи усопшихъ рабовъ Твоихъ: Θεодора,¹⁾ Григоріа, Евдокію, Даміана, Іакова, Симеона, Миха́ила, Мари́ю, Миха́ила, Агнету, благородный господинъ Іоаннъ Бачинскій преста-
вился дня ѿ мѣсяца августа 1816 року, Францѣшку, Миха́ила, Анну, Францѣшку†^{28/3} 1881.

Поминаніє усопшихъ рабовъ Вожіихъ отъ рода Стратневича, или Мановарди Грека:

Анастасія, Анны, Маріи, Іоанна, Васи́лія, Анто́нія, Никола́я, Екатери́ну, Маріи, Ігнатія, Магдалины, Миха́ила, Гео́ргія.

Поминаніє усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ священныхъ іереевъ: 1756 Алексіа Стршельбѣцкаго, пароха Мѣклашовскаго; 1769 Григоріа Лѣвецкаго, пароха Зарудз-
каго; 1778 Анто́нія Лѣвеньскаго, оффіціала Львовскаго, а пароха здѣшнія церкви гражданскія; 1778 Іакова Лѣвеньскаго, 1795 Іоанна Пясецкаго, архідіакона каед. Галицкаго, пароха Кукизов-
скаго; 1803 Гео́ргія Трохлѣвнського, оффіціала митрополіи Кіевскія,

---

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ значится: «Рову Божіа ϣῳῶν, мѣсяца мая».

пароха Збаражскаго; 1797 Григорія Дуножевича, пароха Лвовскаго при церкви св. о. Николая; Іоанна Горбачевского, крылошанина и пароха здѣшній церкви гражданскія; Іоанна Липницкаго, крылошанина и пароха тутейшой церкви Успенской; Іоанна Каратницкаго, пароха Сенечола въ Скольскомъ, бывшего сотрудника здѣш. церкви; Петра Лозинскаго, пароха Жиравки въ деканатѣ Лвовскомъ, бывшего сотрудника здѣш. церкви; 1875 Іліи Кассараба, пароха Подберезецъ въ дек. Лвовскомъ, бывшего сотрудника здѣш. церкви; Юліана Сембратовича, крылошанина и пароха Черновецкаго.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтелей св. храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабовъ Твоихъ: 1741 Іакова Зачкевича, консула Лвовскаго; 1758 Михаила Стрилѣля, 1778 Григорія Сроковскаго, судію гродзкаго; Θεодора Стечкевича, Михаила Яросевича, Павла Шумлянскаго, Александра Крижановскаго, Григорія Левицкаго.

Поминаніе усопшихъ о Господѣ блаженныхъ и благородныхъ благодѣтел(ь)ницъ святаго храма сего. Помяни Господи души преставльшихся рабынь Твоихъ: 1741 Анастасіи Зачкевичовой, 1771 Варвары изъ Новосел(ь)скихъ Дередингеровой, 1758 Теофілы изъ Годзѣмѣрскихъ Стрибельевой и чада ея, 1756 Θεодосіи Стршельбѣцкой изъ Миклашова, 1769 Ксеніи Левѣцкой изъ Зарудзьецъ, 1778 Параскевы Левѣньской, 1789 Анны Цѣмбержиньской, Евдокіи п. б. Старжевской.

Поминаніе родителей и сродниковъ Екатерины Мѣхалѣковской усопшихъ рабовъ Божіихъ: Григорія, Анастасіи, Іоанпа, Венедикта, Георгія, Маріи, Воицѣха, Евдокіи, Θεодора, Іоанна, Анастасіи, Димитриа, Іоанпа, Стефана, Іріны, Анны, Татианы, Евдокіи, Екатерины.

Родъ и домъ честнїя рабы Божїя Марїи Комарнѣцкой. Усоп-
шихъ рабовъ Божїихъ: Стефана, Марїи, Іоанна, Анны, Онуфрія, Ми-
хаила, Варвари, Георгїя.

Львовскій Ставропигіальній архивъ. „Помянникъ братства
Успенїя Пресвятыя Богородицы“, стр. 1—14, 19—20, 23—38,
41—42, 52, 55, 59, 61—62, 65—68, 71—72, 75—76, 79—80,
83—84, 87—90, 93—94, 97—98, 101—102, 105—106, 109—110,
113—114, 117—119, 123—124, 127—128, 131—132, 135—136,
139, 141—146, 149—150, 153—154, 157—158, 163—164, 167—168,
171—174, 177—179, 184—185, 188.

Щожъ о нас (помислімо собѣ) вѣкъ нашъ гадаеть?
Именуимо ихъ предъ Богомъ съ плачемъ волаймо:
Отпусти, Христе, неправость слугъ Твоихъ даръмо!
Ты самъ единъ безъ грѣха, Творче нашъ, помяни!
Претожъ змилуйся и по грѣхомъ ихъ не суди!
Гдижесь грѣхи ихъ на Собѣ знести позволилъ,
Баранку Божій, и смеритися не отмовилъ.
Нынѣ щедротъ Твоихъ отъ насъ не отдаляй,
На просьбу Матере Твоея ухъ наклоняй.
Нехай Тя все створеня Твое вѣчне хвалить,
Въ Троици единого Бога хвалить.

До ерея:

О іерею! рачъ той помяникъ скрухою прияти,
А отъ сердца своего съ жалемъ предъ Богомъ поставляти
Тихъ, котріе тутъ въ тѣмъ помянику пописаніе,
Маютьъ быти правдиве презъ причину твою отданіе
Въ руки Богу монарѣсе единому, Котрій всѣмъ владиетъ,
Той бовѣмъ будетъ судити, якъ кому падіетъ.
Прето бы тому запобѣгати, якъ найшиплнѣй треба,
Би и намъ ту жиючимъ заплата zesлана была,
Бо за часомъ мусимся ими съ тѣмъ свѣтомъ пожегнати.
Рачъ же, о пречесне, и о насъ не препоминати!

Помяни Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во благо-
чесной памяти преставльшихся присно поминаемыхъ ктѣторовъ храма
сего рабовъ Божіихъ.—Помяни Господи: Іоана, Іоана, Іоана, Іоана,
Іоана, Петра, Петра, Θεодора, Θεодора, Прокопѣя, Гавриила, Алек-
сея, Іакова, Даниила, *и такъ далѣе.*

Поминанія Христе Спасе всѣхъ правовѣрующихъ и во бла-
женной памяти преставльшихся присно поминаемыхъ рабовъ Божіихъ
святѣйшихъ патріарховъ, благочестивыхъ царей и царицъ, преосвящен-
ныхъ митрополитовъ, благовѣрныхъ великихъ князей и княгинь, бо-
Прилож. къ ч. I, т. 10.

голюбивих архиепископовъ и епископовъ и вес священическій и иноческій чинъ; отецъ и братій нашихъ zde лежащихъ и zde уписанихъ и по всюду православнихъ християнъ, о нихъ же молимся. Помяни Господи черноризецъ и черноризицъ бѣльцевъ, пустинниковъ и пустинницъ, ниже въ горахъ и пещерахъ за(т)воршихся Христа ради. Помяни Господи на пути безъ года помершихъ, на мори и на рѣкахъ потонувшихъ, отъ глада и отъ жажды и наготи скончавшихся. Помяни Господи и въ темницахъ заключенныхъ и зимна помершихъ. Помяни Господи заточенныхъ въ поганія страны иноплемениа языки, убиенныхъ отъ варваръ во градахъ и по улицахъ измершихъ, смертоносными ранами изможденных, отъ звѣрей снѣденныхъ и отъ коней розбиченныхъ. Помяни Господи измершихъ во морѣ дѣди и прадѣди, отецъ и праотецъ, и вся православныа християни во царствіи Своемъ небесномъ.

Помяни Господи преосвященныхъ архиепископовъ всея Росіи, митрополитовъ: Іони, Или, Іова, Петра, Сѣливестра, Дионисія, Гедеона, Досиея, Варлаама, Леона, Аѳанасія, Флоріана, Еуфурра.

Помяни Господи боголюбивыхъ епископовъ: Макарія, Гедеона, Еремѣя, Арсенія, Михаила, Селивестра, Аѳанасія, Антонія, Еремѣя, Іосифа, Варлаама, Аѳанасія.

Помяни Господи священныхъ архимандритовъ: Филарета, Іоны, Евстратія, Анастасія, Іоана, Θεодосія, Тарасія, Виктора, Георгія, Інокентія.

Помяни Господи св. ереовъ: Антонія, Симеона, Василія, Θεодора, Стефана, Кондрата, Іакова, Глѣба, Стефана, Матоея, Григорія, Алексея, Матфея, Іакова, Симеона, Симеона, Іоанна, Михаила, Василія.

Помяни Господи священноіеромонаховъ: Іоилія, Іезекыля, Іосифа, Досоея, Самоила, Іосифа, Феофилакга; монахинѣ: Θεодосіи, Елени; іеромонаховъ: Феофилакга, Іеавни, Іосифа, Ераваии, Дионисія, Юстипа, Пахомія, Еѳимія; іеродіакопа: Пароенія, Спиридона.

Сіе поминаніє раба Божія ерея Симеона Гавалевича і жени его Анни. ¹⁾

Сіе поминаніє раба Божого Тимофея Стефановича и жени его Ооодосіи и чадій его Анни, жени Іоана, іерея Бертишовского.

Сіе поминаніє раба Божія Іоана Кузѣкевича Комаренского і жени его Анны і чадъ їхъ: Іоана и Екатерiни.

Сіе поминаніє раба Божія Іоана Полянського, предмещанина Лвовскаго и жени его Маріи и чадъ ихъ: Іоана и Анны.

Сіе поминаніє раба Божія Симеона Чеха и жени его Екaтерiни.

Сіе поминаніє славетного раба Божого Іоана і Θεодора Мазуркiевѣчовъ р. Б. ~~ж~~жє, мѣсяца февруаріа дня ~~ж~~ж, которихъ Господи помяни въ царствіи Твоемъ.

Сіе поминаніє славетного пана Кирила Онисковича, предмещанина Лвовскаго, зостаючаго въ братствѣ Богоявленія Господня і жени его Маріи и чадъ ихъ: Іоана и Василія.

Сей упис славетнаго пана Яна Туркевича, предмещанина Лвовскаго и жени его Анны и дщерь ихъ.

Сей упис славетнаго пана Григорія Гордостуна, предмещанина Лвовскаго и жени его Маріи и дщери ея Θεодори и чада еи Анны.

Сіе поминаніє раба Божія Михаила Савѣцького и жени его Анни і чадъ Екaтерiни.

Сей упис славетнаго пана Іоана Корцюка и жени его Екaтерiни і чадъ ихъ Настасіи, предмещанина Лвовскаго.

Сіе поминаніє раба Божія Θεодора Вергуловича і жени его Елены і чадъ ихъ Іоана.

Сіе поминаніє раба Божого Николая Словѣковського и жени его Параскеви.

Сіе поминаніє Екaтерiни Строинской, вдови.

---

¹⁾ Остальныя имена здѣсь и далѣе до конца выпускаемъ.

Сіе поминаніе раба Божія Іоана Θεодоровича Старосѣвского и жены его Маріи, чадъ ихъ: Михаила, Іоанна и Маріи.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Василя Гусятинскаго і жони его Пелагії списася року Божія ҃ѣѣю мѣсяца мая.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Дмитрія Іляшевича Грека, обивателя Лвовского, парафіянина Богоявленского и жени его Елени и чадъ ихъ: Іоана, Антонія и Анны.

Сіе поминаніе раба Божія Іякова Бѣльскаго и жени его Пелагії.

Сіе поминаніе раба Божія Антонія Ірокоповича и жени его Маріи и чадъ его: Катерини, Георгія и Анни.

Płakałem, gdy się urodziłem, płacze umierając. Nie daj mi Boże płakać, na straszny sąd wstając. Mitry, infuły, berła u korony nie maio żadney odemnie obrony. Czuie, lub drzymie, ale mam klepsydre. Strzeż że godziny, w ktorej życie wyjd(z)ie.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божія Антонія Слоніовского и жени его Анни.

Сіе поминаніе раба Божого Григорія пана Юркіевѣча и жени его Маріи написали р. Божія ҃ѣѣи.

Сіе поминаніе благороднаго Іякова Гавендовѣча списася р. Б. ҃ѣѣи, мѣсяца февруарія, дня ҃ѣ.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Іоана Юркіевича и жени его Маріи року Божія ҃ѣѣѣ, мѣсяца февруарія ҃ѣс преста-
вившихся.

Сіе поминаніе раба Божія Θεодора и жени его Татияни.

Сіе поминаніе славетнаго пана Павла Бѣлостоцкаго и жени его Пелагії и чадъ ихъ: Михаила, Петра, и прочихъ.

Сіе поминаніе славетнаго пана Василя Заинъчковского.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Θεодора Слоніовского и жени его Елены.

Сіе поминаніе раба Божія Лащовского Петра и жени его Маріи и чадъ ихъ: Анни и Іоана.

Сіе поминаніе славетнаго пана Θεодора Кошняковскаго и жени его Анни.

Сіе поминаніе благороднаго раба Божого Тимоѳея Жаліевѣча и жени его Евдокіи списася року Божия 7471, мѣсяца февруаря 18 дня.

Сіе поминаніе раба Божія Александра Цивковскаго и жени его Анни, предмещанина Львовскаго, и чадъ ихъ.

Jego m(oś)ci pana Kazimirza Kobernickiego konnotacyia wszystkich kolligatow iego y innych familiantow, należących do koligacyi. Jego m(oś)ci pana Jana Mańkowskiego.

Сіе поминаніе раби Божія Маріи Стефановои Паштечички.

Wielmożnego i. m. pana Bartołomeia Święckiego y wielmożney i. m. pani Franciszki Święckiey Jatbrzykowskiey, quorum huic libro, qui vocatur liber viventium et mortuorum impressa, superique viventium, ut vivant annos longeros, diuturnos, nestoreos ducantque saecula aurea: cum suis filiis filiabusque; quorum nomina specificant hic, w. i. m. pana Szymona Święckiego, w. mości panny Maryianny Święckiey, w. m. pana Ignacego Święckiego, w. m. panny Wiktoryi Święckiey, ktorzy niech żyją szczęśliwie za benedykcyą wszechmogącego Boga y Matki Jego Nayswiętszy Maryi Panny y wszystkich świętych, ducendo quam felicissimos progressusque, aby na nich rosa niebieska spływała przy wszelkich większych co raz a większych honorach y innych fortunnych procederach. Defunctorum autem hic inferius impressa nomina, qui ut videant faciem Dei, gaudeantque cum omnibusque sanctis ejus in coelestis desideriis, nequiescant in pace amen. Hi 1 magnific. ac generoso domino Samuel Święckiy pani Małgorzata, Wawrzyniec et alij de nominibus ejusque, requiescant cum Deo in pace.

Сіе поминаніе раби Божія девицы Маріи Реимѣчанки.

Сіе поминаніе раба Божого Михаіла Любачевскаго и жени его Екатерины.

Сіе поминаніе раба Божія Андрея Мелника и жени его Анны.

Сіе поминаніе священноіерея Алексея Миклашевскаго и жени его Θεодосіи.

Сіе поминаніе раба Божого Іоана Шостака и жени его Маріи и чад его.

Сіе поминаніе раба Божия Іоанна Jachimowicza.

Сіе поминаніе раба Божия Іоанна Труднусіевъча и жени его Анни р. Б. ҃ѣ҃ѣд, мѣсяца февруарія ҃її.

Сіе поминаніе благороднаго раба Божого Іоана Ерленскаго, полку Сидорскаго пѣхотнаго, списася року Божія ҃ѣ҃҃н, мѣсяца октоврія дня ҃с, которыхъ помяни Господи.

Сіе поминаніе раба Божия Іосифа Барановскаго и жени его Анни року Божия ҃ѣ҃ѣо, мѣсяца февруарія дня ҃її.

Сіе поминаніе раба Божого Іоана Кульчицкаго.

Сіе поминаніе благороднаго Іакова Труднусіевъча і жони его Раіни списася року Божия ҃ѣ҃҃г, мѣсяца февруарія дня ҃.

Сіе поминаніе раба Божия Іоана Яхъмовича и жени его Анни.

Сіе поминаніе раба Божого Василия Жукіевъча и жени его Елени списася року Божия ҃ѣ҃҃г, мѣсяца февруарія дня ҃.

Сіе поминаніе раба Божого Іоана Карпѣнскаго и жени его Евдокіи Бѣлостоцкой списася р. Б. ҃ѣ҃҃а, ҃її февруарія.

Сіе поминаніе славетнаго раба Божого Симеона Голодвѣча и жени его Маріи списася року Божія ҃ѣ҃҃с, февруарія дня ҃с, сей упись ҃ѣ҃҃о отъ Іоана Савраса и жени его.

Сіе поминаніе славетнаго Θεодора Добранскаго и жони его Анни р. Б. ҃ѣ҃҃а, мѣсяца февруарія дня ҃з.

Сіе поминаніе славетнаго Георгія Вишловскаго.

Сіе поминаніе славетнаго Θεодора Ярошевича и жени его Екатерины.

Сей упись славетнаго Θεодора Яжицовскаго и славетной его жени Маріи.

1786. Сіе поминаніе раба Божія славетнаго Томаша Яржиновскаго и жени его.

Сіе поминаніе славетнаго Стефана Михалъкевѣча.

Сіе поминаніе священноіерея Григорія Дмѣтрашевѣча прихода Богоявленія Господня і жени его Θεодосіа.

Syie pomynanyie rabow Bożyich sławetnych Petra Podlesieckoho u żeny Marii naczat pysatysia roku Bożyia 1796, dnia 25 fewruaryia.

Въ Суботу ѣ недѣлѣ святого вел. поста сій есть на Похвалу Пресвятой Богородици. Понеже въ честь Богу единому, въ Троици Святой славимому, съоружися олтаръ въ притворѣ, въ храмѣ тутейшомъ Богоявленія Господня предъ образомъ Пресвятой Богородици отъ полунощной страны, (на которій то престолъ благословеніе ест архіерейское зъ антимѣсомъ подвижнимъ, за стараніемъ слав. п. братства сегожъ храму). Теди день триумфалній, сиреч отпустній, праздничній собирается въ самую Похвалу Пр. Богородици, то ест въ ѣ суботу св. Четиридесятници. Въ кѣторій день почавши отъ сего року *ѣѣѣѣ* повсегда бити повинно ради праздника належитое набоженство ¹).

Jan Magurzynski relig. poczekou doznał welykoy łasky, buduczy w chorobi, od Matky Prebłahosłowennoy w cerkwy naszej Bohoiaw-łenskoj Pochwalnoy Diwy Waryii мѣсяца януаря дня ѣд г. Р. 1746.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 254.

---

¹) Слѣдуетъ перечисленіе, какое служеніе и что именно должно служить, пѣть и чѣтать наканунѣ Похвалы Пр. Богородицы и въ самую Похвалу. Затѣмъ слѣдуетъ актъ крещенія: „Az іерей krestich mładenca - dziwycu“..., которыя выпускаемъ.

10. 1590 года, 12 іюня. Посланіе Михайла Рогозы, митрополита Кіевскаго и Галицкаго къ Гедсону Балабану, епископу Львовскому, Галицкому и Каменца Подольскаго, которому показываетъ обиды, нанесенныя имъ братствамъ: Львовскому и Рогатинскому, и увѣщаетъ воздерживаться впредь отъ всякаго соблазна.

Волею Божію Михайло, архиепископъ митрополіи Кіевскии, Галицкии и всея Руси, о Светомъ Дусе возлюбленный честный епископе Львовский, Галицкий и Каменца Подолскаго, отче Гедионе Болобане! выдивитися не можемъ, ижъ от... с тамошняго краю якъ отъ братства Львовскаго, такъ отъ братства Рогатинскаго вставичные жалобы на твою милость се зде намъ доходятъ, а то в той справе, ижъ твоя милость попу Рогатинскому Старомѣскому, на имя Павлу, тыхъ часовъ недавно минулыхъ, в навечеріе крещенія Христова, людей братства тамошняго с церкви Божіе кгвалтовне выгапяти велѣлъ, и отъ всякаго законнаго порядку ихъ отлучилъ, также и крещенія дѣтемъ ихъ вчинити заборонилъ, который тотъ попъ пытанъ былъ отъ всего братства Львовскаго, с чіею онъ то росказанья чинилъ, тотъ деи попъ повѣдилъ, ижъ зъ власнаго росказанья твоеи милости то онъ чинилъ, што естъ мѣ такъ естъ, тогды то не водле Бога, также особливе братство Рогатинское жаловалосъ на твою милость, ижъ деи ты пріятели своего и зъ слугами своими, наславши на братство тамошнее, одному зъ нихъ бороду вырвати казалъ, а другому зъ нихъ учтивому чоловѣку почъный кгвалтъ отъ тыхъ же деи посланцовъ твоихъ вдѣлалъ тогды, и то, если такъ естъ, не маишь чого жалиты, особливе тежъ маемо се зде вѣдомостъ, ижъ твоя милость чинишь тамъ змѣну о приношеніи церковное иле в день воскресенія Господа нашего Іисуса Христа, приводечи людей, абы на тотъ день приносы хлѣбы народъ хрестіянскій в церковь Божію для посвещенія носили тогды, и таковыхъ речеи одной особе твоеи милости не належитъ никому справы давати и до того людей приводити, чому писмо Божіе на многихъ мѣстахъ

досыт не помалу таковых речей забороняеть в церковь Божю вно-
сити, кгдаж сам Христосъ Збавитель нашъ единый зараз заклался
и пасхою нам зостал ест, а тых жертвъ идолских для милого
Бога не наследуйте и православного хрестиянства до того не при-
водѣте, а што колве(к) чините, тое бы потреба—не самому собою,
хиба с порадою и вѣдомостю нас пастыра вашего, также теж до-
несено намъ вѣдати, иж твоя милость попа от его милости све-
тѣйшого патрыярхы Костентинопольского иѣякогос Ѳедора Крутеня,
неблагословенного и от церкви Божое отлученого, до себе зываючи,
ему въ парафѣи Рогатинской литоргию Божю служити и справы
духовные справовати допускаешъ, который многое гонение и со-
блазну братству тамошнему з себе показываетъ, а не толко братству,
але шпиталю, шѣколам покою не даетъ, которого того попа и
мы, бачечи лист патрыярший неблагословенный, на него выданный,
особливый лист нашъ неблагословенный на негож есьмо выдали, в
чом в сем, якося вперед поменило, твою милость зъ зверхности па-
стырства нашего сим листом нашим упоминаемъ, жебы твоя ми-
лость большеи того, якъ братству Львовскому, также братству Ро-
гатинскому, икоторое вражды и сверѣпства з себе не показывал,
хиба в каждых справах светобливых, побожных з ними пастырски,
духовне се там обходил и волностей их, от светѣйших патрыярховъ
им наданных, ни чим не нарушал, также теж и попов неблагосло-
венных, у своволности мешкающих, им потухи до злого не давал,
литоргии Божіе и справъ духовных им справовати не допускал, и
мещал теж Рогатинских, в неблагословенію Божом зосталых, в цер-
ковь Божю входить и икоторых справъ духовных им вживати
твоя бы милость не допускал, а еслиж бы твоя милость на сее впо-
минанье нашо ничего дбати не хотѣлъ, а мы, если бысмо мѣли бол-
ших того доуки с тамошнего краю вживати, тогды вжо, кром по-
хебы, мусимося твоеи милостью, яко з недбалым и непослушным
пастырства нашего, так обйти, яко нас писмо Божое и правила
светыхъ Апостол и Богоносных отец, также теж и росказанье све-
тѣйшого патрыярхи Костентинопольского в том научит твоя милость,

в том я, почувъши во вѣсем епископъски статечне и богобойне, кромѣ всякого злословія против кождому, там рачи поступовати, а нас пастыра вашо(го) тым частокротными жалобами большеи того не рачи фрасовати, вед же даст Богъ, кгда там, в тот край, прибудем, достаточнѣйшую вѣдомость о всем иле в справах духовных мѣти будем, до которого сего листу нашего вноминального, до твоеи милости писаного, для лѣпшого певности и печат нашу приложити есмо казали. Писан въ Новагородку лѣта Бож. нарож. тысяча пятсот деветдесятого, мѣсяца июня дванадцатого.

Михайла, митрополит Киевскій   Печать   Михаило Бролицкій, пи-
и Галицкий, рука власная.   Покровы.   сарь.

Original listu metropolit. Копѣа листу владычего от отца митрополита, упоминзельный первый, рок 4544-го, мѣсяца июня 11 дня.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящагося въ м. Ивницъ, Волынской губерніи, № XXXVII.

---

11. 1590 года. Несогласія между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства, инсинуаціи предъ епископъ Гедеономъ нѣкоторыхъ изъ братчиковъ и отсюда вражда послѣдняго къ братству.

Rutheni Leopolienses inter se. Coram officio consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati et honesti cives Leopolienses rutheni ritus graeci de observantia fraternitatis Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae per confratrem et prolocutorem suum honestum Ivanum Krasowski denuntiaverunt se contra honestos Chomam pellionem, Iwanum Bildacha, Sienkonem institorem et Ioannum Miniewicz latos, contra quos insinuationem querellae suae porrexerunt inscripto tenoris talis: Tenor insinuationis: Nasy mili a laskawy panowie! Dalśmy tu przypożwać przed wse sąsiady nase na imię pana Chome kuśnirza i pana Iwana Bildache, pana Sienka kramarża i pana Iwana Minczewicza, że oni, odstąpiwszy od nas sąsiadów swych i od wszelakiei jednosci, którą powinni jako im mieszczanom należy.—Zapomniawszy tedy powinności swei, czynią pod nami dziwne podstępki, furytuiącz i wydającz grunty nase kościelne, burząc i podwodząc na nas wielkie stany, oica władykę nas(z)ęgo, donosącz mu powiesci niepewne, kłopotliwe nam i w. m., i niewiedzielismy do tego czasu skąd takie gniewy niepotrzebne powstaią na nas, i podburzenia takich wielkich stanow panow Streleckieh, odpowiedzi wielkie na niebezpieczeństwo zdrowia naszego przychodzą. Jako o to niedawno zmyślone rzecy tu na ratusu przywodzili przez iego mości oicza władikę nasego na Iwana Krasowskiego, i samis wydawali swiadcstwo nam, iako na człowieka, który sądem w. mości świętym winien sie byđz nie nalazł i nie iest bezpieczen do tych czasów zdrowia swego od powinnych iego mci oica władiki, zaczyndrugiżadny dla potrzeb swych nie może odprawować, nie śmieią się nigdziei na podole okazać. Dziś tedy ci to panowie nasy znowu ponowili uczynków swoich pierwszych w tę niedziele przesłą, zebrawsy się, sli do iego mci

oica władyki do świętego Jurza i naskarzyli na nas powieści niepewnych i płonnych, z których się iego mość znowu gniewem podniósł i pokoi wsytek uczyniony przez świętego oicza Jeremiasa, patriarchę Constantinopolskiego, z nami i z oicem władiką powieściami ich omylnemi zrzoczeł, łamając i przeciwiąc decretom i prawom już skończonym, i złorzecą na wszystko postanowienie starszych swoich i nie stojąc w żadny sprawie, w porządku i bractwie nie są, odsłagnęli się czterei ich, ciągnąc za sobą stronę nie małą podzameczan ludzi inego prawa. Dali iego mości oiczu władyczne powieści takie, iakoby ieden starszy z bractwa nasego miał złe słowa podnosić przeciw iego mości i złorzecić na imię oica władyki, czego nigdy nie było, to oni mówią na pana Chome Babicza i podwiedli oicza władikę na to, że go pozwał do prawa, a oni samiż poczynili się świadkami na to, chcąc przypawić niewinnego człowieka o skody i o złe mniemanie u urzędu i u wszystkich ludzi i z oicem władiką także, i o niebezpieczeństwo zdrowia przyprawiając go.—Ku temu tyż, tam se przed iego mości oicem władiką stojąc, opowiedzieli się, że chcą, krew naszą przeliwając, nas zabijać. Prosząc go też, aby to wziął na się, aby nas tym nasiłował, dając do czerkwie nasei popów swych, a popa czerkwie nasei aby więzieniem i niebłogosłowniństwem karał, ale tu tak z dawna bywało, iako i w każdej gromadzie się zachowuje, ludzie obierają popa, a iego mc. oczec władika za żądaniem ich błogosłowi go im, na czo i decret na sądzie od iego mci oicza patriarchy bractwo otrzymało, i podpisał sze samże oczec władika na to, aby sami sobie bractwo popa godnego obierali, a iego mc. oczecz władika aby go im poświęceł, albo błogosławił.—A iżby prawda była, iż na nas odpowiadali, chcąc krew nase przeliwać, przysłał iego mc. oczec władyka do wsystkiego bractwa dwu popów za razem w niedzielę, ieszcze oni tam u iego mości beli, oznaimując i powiedając bractwu te słowa, że sie na krwie przelanie sąsiedzi wasy gotują na was, i niemały orsak ludzi z Podzamecza i komorników miejskich zebrali i sposobili sobie na was i opowiedzili sie przedemną, bo mówili ci popowie w bractwie, posłani będąc od oicza

władiki z pisaniem słów tych, i prosiliśmy, aby beli to pisanie zostawili w bractwie, ale mówili popi, że nam nie kazał ocziec władika tego pisania zostawiać, ale o to pisanie inse iego mości oicza władiki świadczy, które pisał do iei mci paniei wojewodziny Wołoskiej, która zażądała, aby iego mć. ocziec władyka popa nas(z)ego nie trapięć więzieniem, którego na ichże omylne powieści i im k woli więzieniem trapięć, bo ci panowie, zapozwawszy popa nas(z)ego mieiskiego do oicza władiki, tak mówili, że my takowego popa, którego bractwo obrało, ieśli go w. m. więzieniem bę będzies karał i nie odzienes go od miasta, aby tu nie beł, tedy my zabiiemy go, i oczyńieł to iego mc. ocziec władika, że niwczym popa niewinnego im k woli karaniem więzienia, az go uprosiła iei mć. pani wojewodzina Wołoska z więzienia, ale nie błogosławienstwo nań włozeł, że i dziś czerkiew nasa bez chwały Bożej dla nich iest, a do iei mości gospodarowy ociec władika odpisał, gdzie sie sprawa szyrzei obiasnia, prosimy, aby beło czytano.—A o to: wczora przywiedli ci to panowie popa z Podzamcza thego, który, po myśli ich, im poświadczał, zmyślonego gwałtu na Krasowskiego przed w. mci niedawnych czasów. Te wszystkie kłopoty, podstępki, turbacie ci to panowie czyniącz, o to iest ku skodzie nam ludziom ubogim, i ku niesławie miastu, że się takowi naiduią w mieście, na które pany skarzymy się mci i prosimy o uczynienie sprawiedliwości, bo się boimy, uchowai Panie Beże, aby co umyślili złe uczynić, nie wypełnili swei woliei.—Acz my nie skwapiali się tak długi czas, i nie odnosiliśmy ich do w. mci, rozumieiącz, a za się obaczą od przedsięwzięcia swego, ale nie chcieli, prosimy, w. mć. o łaskawą radę i o uczynienie sprawiedliwości.—*Ut praefati honesti citati dilationem ad contradicendum praedictae actorum insinuationi ad proximam feriam quartam sibi concedi petierunt, et decreto officii obtinuerunt de iuris forma.—Officium vero nihilominus providendo ne ex his re rixarum, initiis malis, aliqui graviores tumultus et discordiae excurirentur, paxque et securitas atque tranquillitas publica vi daretur, autoritate sua san-*

xit interposuitque vadium inter partes praefatas, ne se utrinque vel verborum inhonestate et aliquibus coniurationibus, vel in vitam insidiatione verberibusque impetant et afficiant sub poena centum marcarum, quarum medietas parti lenae medietas officio irremisibilibiter per partem laedentem et iure victam solvi debet. Actum ut supra.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta consularia, годъ 1590 г. стр. 270.

---

12. 1608 г. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіального братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ пзвѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матерьяльной помощи.

Преосвященнымъ ихъ ¹⁾ милости господиномъ отцемъ архиепископомъ и епископомъ и достойно почестнымъ архимандритомъ, игуменомъ, о Христѣ честнымъ протопопомъ и попомъ, о Святѣмъ Дусѣ возлюбленнымъ архидіакономъ и діакономъ и всему причту святыхъ Божіихъ церкви. Ясне велможнымъ ихъ мл. княжатоу, паномъ воеводамъ, кашталяномъ и ихъ мл. паномъ старостамъ, урожонымъ паномъ земляномъ, шляхетнымъ паномъ воитомъ дѣдицкимъ, славетнымъ паномъ ме-

---

¹⁾ Это единственный современный печатный экземпляръ, сохранившійся до настоящаго времени въ архивѣ Брона И. М. Де Шодуаръ въ м. Ивницѣ.

щаном, и опатрѣным паном радцам и всѣм вѣсточнаго православіа христіаном сыном Сѣонским.

Благодати, мира, милости, здравія и всяких помыслных потѣх от всемогущаго въ Троици славимаго Бога брацтво Ставропигіон Успеніе Пресвятыя Б(огородиц)а Лвовское в. м. упріиме мѣти зычитъ.

Розумѣемо тому, иж не без вѣсти есте сут в. м. о том, як от давныхъ лѣтъ утяжени естесмо сутъ zde въ Лвовѣ ярмомъ египетское неволѣ невыповедимых бѣдъ, сповлочанемъ задворных и сеимовых уставичных правъ и утисковъ вшеляких, а праве знищеня и выгнаня от вшелякихъ обходовъ и до самое наименьшое иглы и шилця, чим бы толко челоувѣкъ живъ быти моглъ, забороняють намъ панове народа Полскаго люде уживати. А то набарзѣй за отступленіем старших наших бывших духовных: митрополита и владыков, а, леггуючи и нас за ними в той же отступленія образ к послушенству их притягаючи. Которыми то бѣдами южесмы сут змучени и знищени. А иж мы, хотячи тому то злому промысла их пожарови не допустити и на нас бѣдам таковым наити, на собѣ есмы с покорою и над можность нашу по сей час зносили: промышляючи добрая пред Богом и челоувѣки, не хотячи всенародное славы и утѣхи христіанское zde угасити: за приводом и праве примусом святѣйших патріархов, и на он час еще всѣх купно будучих, митрополита и епископовъ наших земли сих Російских, кгдаж они мѣсто и мѣсце способнейшее на то Лвовъ усмотривши и сеимовыми привилеями умоцнивши, усиловали нас на то и над силу нашу двигнути рассказали, то есть, церковнаго мурованя прекрасным дѣлом церковным, яко Цару всѣх Христу Богу дом хвалѣ его уробити. Ку тому школу наукъ христіанских кгрецких и словенских, дѣтемъ вашимъ всѣмъ посполите фундавати, иж бы, піючи въ чужих студницах воды наук иноязыческих, вѣры своей не отпадали, зачим праве и всенародное згиненіе барзо близко ходит.

Тутеж и друкарню писма греческаго и словенскаго, выкупивши за немалую суму грошей, двигнулимы за ласкою Божією. На которіе тои потреби, иле на он час у початку обетниц для ратунку на то было много, от предних звлаща началнейших в роде нашем Россійском: але ку skutкови про завист и ненавист от вселукаваго діавола пріити, тѣсенъ пут и жесток барзо. Хоцаи так речем, иж не подано нам руки помощи на все тоё праве нѣчого, але и еще зазленя и прешкодъ и от мнящихся быти нашихъ: бѣдъ, гоненія, удаваня нас зле утрьпѣли есмо барзо много, аж мусѣлисмо до обcych людей с тым ся удавати: инож и там датковъ мало, а присловя и вымовов много: чого юж тыж и сам встыд не допускает писати нам. Што за примовки и што за посмовиска относим за то, о Боже?! Нужда и нам съ пророком Исаіемъ рещи: „слыши небо и внуши земле“, що трѣпим zde в том то Лвовѣ! Умысль теды и способъ для остатнего поратованя тых всепародных бѣд и потреб с порады и волѣ их м. преложоных духовных наших ест такій. На што и листы с печатми и подписы рукъ ихъ м. самых дапы сут на то, абы внести просьбы до всѣхъ посполите людей ихъ м. пановъ шляхтъ мѣсть и мѣстечок и селъ навет, просити о всенародное поратованіе на так великіе всего посполитого добра ясные потреби. Поневаж сеимъ близко надходить, до котораго неотрочне становитися на суд мусимо, кгдаж справа тая наша на декретъ его к. м. до сейму станула. Лечъ в стыду и жалости полным будучи с писаніемъ сим удатисмыся до всѣхъ в. м. мусѣли, прикладомъ невѣрныхъ жидовъ въ Лвовѣ, невѣрный и каменосердечный твердошииный народ, будучи отверъженыи от лица Божіа, ратунок своим отвсюду подали, и вскурали противко отцом езуитомъ, не дали взяти школы собѣ, албо божницъ своеи жидовской, въ Лвовѣ. Нам теды бовѣм не божницу жидовскую берут, але всенародное христіанское набоженство и волности вышпотити усілюють. Кто тое одно бачити хочет, що то ест? и що за собою поносит той затыгъ sprawy тоеи, и што за вѣкъ живемо? и с ким пря и о што? и прошто албо про кого? до skutку sprawy

пріити не могут, през так многій вѣкъ злогока. А претож мы упо-
ваючи на Бога и на ваше христіанское поратованіе послали есмо
до ваших милостей достовѣрныхъ мужей, избравши с посродку нас
братію нашу, на имя пана.¹⁾ Просячи
унижоне о милостивое баченя и поратованя на такъ важныя по-
требы всѣхъ вас посполитые. Подайте руку помощи з милостивое
ласки'вашое, или вѣмѣсто милостынѣ, или у способ позычаный,
што Богъ подасть до сердець в. м. и тое примем за певнымъ ру-
кописаніемъ нашимъ и постановеніемъ на певный часъ отдати. Толо
абы на насъ в чомъ не сходило, о томъ то всѣмъ в. м. знати даемо.
За що и самъ Богъ з высокока маестату Своего заплакою будетъ, и
тая посполитая потреба вѣчное памяти васъ сподобитъ, и Богъ ласки,
покою и всякая утѣхи да будетъ съ вами. Аминь. Данъ въ Львовѣ
!) дня, року 1788.

Печать

Вашихъ милостей упріиме зычливые брацтво
Леополите.

---

*Изъ архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, находящагося въ мѣс-
течкѣ Ивницѣ, Волынской губерніи.*

---

¹⁾ Въ подлинникѣ оставлено свободное мѣсто.
Прилож. къ ч. I, т. 10.

13. 1613 года, 8 ноября. Посланіе Іереміи Тисаровскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменца Подольскаго, къ Львовскимъ мѣщанамъ и предмѣщанамъ съ увѣщаніемъ жить въ благочестіи, согласіи, взаимной и братской любви и дать денежную помощь на подкрѣпленіе тяжбъ въ королевскомъ судѣ.

Іереміа Тисаровскій, милостію Божіею епископъ Львовскій, Галицкій и Каменца Подольскаго.

Всѣмъ вовецъ славнымъ паномъ лвовяномъ такъ мѣщаномъ, якъ и предмѣщаномъ, обуйга передмѣстя, от болшихъ аж и до наименшихъ, котрые едно ест, церкве вѣсточной, повшехней матки своей, власными сынами суть и послушнымися ей найдуют, и ажъ до остатнего духа своего, ничъ противко ной не выкочаючи, послушными быти хотят, ласка вамъ въ Духу наймилшіе сынове, и милосердя, и покуй, от Господа нашего Іисуса Христа, и благословенство покорности нашей зо всѣми вами нехай будетъ.

Кгдыж повинност естъ наша пастырская о збавенію вашемъ завше чулыми быти, и що быся колвекъ ку пожитечному церкви стягало, того быстрымъ правѣ окомъ повиннисмо постерѣгати, уходячи, не пайтися винными пред Богомъ, якобы церкви Божой, и вамъ на урядѣ, и осторожности лашои, ничъ не сходило: а якъ надто, яко тые, котрыхъ Богъ строжами поставилъ дому Своего, якобы на якомъ вынесломъ мѣсцу, стоячи въ урядѣ своемъ епископюмъ, повиннисмы вшелякие на васъ небезпеченства зо всѣхъ сторонъ скондѣ бы колвекъ на васъ находити мѣли, неоспалымъ и трезвымъ окомъ здалека осмотровати, и васъ от нихъ остерѣгати, боячися сурокости личбы и потуку Судѣ вѣкуистого, абы Богъ крѣве вашей, або душѣ вашихъ, з рукъ нашихъ, не позысковалъ: поневажъ презъ пророка моветъ: „Сыну челоувѣчій, строжа дадемъ тя дому израільскому, если не остережешъ люду моего: теды оны умрутъ въ грѣсѣ своемъ, а крѣве ихъ з рукъ твоихъ позысковати буду“. И васъ знову: „пастухове израільскіи, себе снатъ пасутъ, а не овцы мои:

млеко ведаете, и волною ся приодѣваете, и тлустое заколюете, а овецъ Моих не пасете, жадного стараня и пилности около них не чините, але ово я противко паству таким и позысковати буду овецъ Моихъ з рукъ ихъ“. Теды же вшеляких мѣръ опатрѣными хотѣхся находити, въ урядѣ паства своего, постреглых мы згинеия душъ ваших, *през зневоленя в волностях, обходувъ и ремесль ваших* ¹⁾, без котрых, яко без поживеня, албо власного хлѣба, котрого с працѣ рукъ своих почтыве набываючи, того от стороны противной, котрая хочет, же бысте не мѣли, а не хотѣчи го вам непочтыве набывати, а фолкгуючи зас тѣлу, не хотѣчи го голодом трапити, и без часу уморити, рачии хотѣчи сторона по вас, а бысте за тым *въ отцевъскуй старожитной стѣрѣ* ¹⁾, котрую вам продкове ваши за найдорожшій клейнот zostавили, подозреными ся стали, и до конца живота своего тои не заховавши, анѣ ей потомкумъ своим, яко найпреднѣйшую отчистую маестност не zostавивши, душѣ свои позаводили, до котрой волности власного хлѣба, от часу юж немалого, нѣ през що такъ далеце: якъ през двѣ рѣчи, а рачен през одну баръзѣи, пріити не можете. *Една: за не поправую живота своего* ¹⁾ христіанъского, бо мовит Богъ през пророка: „если ведлугъ росказаній Моих ходити будете, и приказанія Мое заховаете, и поплѣняти его будете: дамъ вамъ вшелякіи достатки“, якъ там въ Левѣтских книгах мовет, и надзамѣръ; „и будете ести хлѣб вашъ въ сытость, и будете беспечне мешкати въ земли своєюй, и дам покуй в земли вашуй, и не будет кто бы вас страшил, або турѣбовати мѣл, и жадной войны, противко вас не будет: и везрю на вас, и буду вас благословити, и роскривитесь, и розмножу вас, и утврѣжу примѣря Мое з вами, и зѣсте старые уродзай, и старые старых, и старые, кгда новые наступят, повержете, то естъ хлѣба на хлѣбъ сбывати вам будет, и не будется брѣдити вами душа Моа, и похожу въ вас, и буду вам Богом,

---

¹⁾ Въ подлинникѣ подчеркнуто.

а вы будете людом Моим.“ Знову зас: „если не услухасте Мыванѣ учините ведлугъ тых приказаній Моих, але спротивитесь имъ,, и выкроет душа ваша, противко судув Моих, абы не чинити всѣх приказаній Моих, и будете противко Миѣ, Я теж пуйду противко вас, и будете знищени, и праца ваша обернется вѣвѣць, и наведу на вас все злое, и скрушу вас, и положу вам небо якъ желѣзное, и землю вам учиню якъ мѣдяну“. И вычитуючи, якие срокгие плякги зошлет, потом мовит, „же вас барзо змалѣлых учиню, и спущтошалье круппы, и дома вашѣ: поневаж есте вы пошли противко Миѣ стороною, и Я пойду противко вас, въ запалчивости гнѣву Моего“, мовит Господь Богъ Святый израилевъ: Котрый през тогож пророка на другом мѣсцу до людій мовет: „если будешъ тое и тое приказаня Мое чинити, будешъ на всюм благословеный, и будут благословены вѣходы, и выстя твои, а если не будешъ волѣ, або приказаня Моего чинити, теды зас будешъ проклят, и прокляти вѣходы и выстя твои, и все, що колвекъ будешъ чинити, проклято будет, и праца твоя внивечъ.“ Боюся теды, же бы не на нас тое ся выконывало, чого и знаки сут, же нам речи неспоро идут, поневаж далекохмы от волѣ Божеи, и от повинности своей христіанской, а повиннисмы превышшати цнотами оных, до котрых то Богъ прѣше мовил, бо кгда и до нас потом Владыка Христос тотже Богъ мовит: „аще не преизбудет правда ваша, пач книжникъ и фари́сеи, не внидете въ царство Божіе“: а мы не ижбысмы превышшати мѣли, але и барзо противко всего приказаня евангелѣского, оподам стороною ходимо, и без мала не тое ся на нас выплѣняет, що Тотже Панъ Збавител наш мовити рачит: „просите и не приемлете, зане злѣ просите“: хотѣлибысмы добро одрѣжати у Бога, алесмы го не заслужили. Справы нашѣ до того барзо нам на прешкодѣ суть. *Другая причина* ест нам в том переказую великую, до не одрѣжання чого прагнемо, *немилость межи собою*, безъ котрой нич не учинимо, и що колвекъ будто чинити будемо, а въ немилости, теды все неспоро нам пундет, а на конец и внивеч ся обернет, кгдаж она ест фундаментом вѣшелякои по-

божности и цнотъ христіанъских: и то ест знак християн добрых и власных, если милост до себе мают, на котруй при вѣрѣ, яко на певном фупьдаментѣ, учнювъ Своих Збавител на доброволную муку, от них отходячи и до Бога Отца на небо въступуючи, зоставити рачил и въ нѣи барзѣи, нижли въ иншум приказанію, их утверждал, и Собою Самым скуток той милости указал, абы единъ за другого горла своего не жаловал: а мы не тылко жебысмы мѣли евангелъскуи милости досыт чинити, але *якую погане мают, снат и такои межи собою нѣ маемо*, дам вам на приклад проклятых и по свѣту розсѣяных Богу мерзких *жидувъ*, якъ они при собѣ стоят, и в речах неподобных, котрым жебы доказати мѣли, опершися з собою дуже, досыт венць дают: щось и в мѣстѣ вашум о ихъ синагог з нихъ показало, в такъ барзо головнуи и потужнуи противко них справѣ, же зъ ярма правѣ на их шию тяжкого, през згodu зъ собою вырнули, и волными zostали: *а иде згода и милост, там и склад тѣняжый до оброны готове будет*. Що ач колвекъ продком зъ милости то бываетъ, а потом теж и с послушенства, яких таких там рувных собѣ старшихъ своихъ, нехай нас теде принамнѣи прикладъ с поганъ завстыдает, але бым, яко пастыр, зычил до евангелъской ся повинности мѣти, и оныхъ старых христіанъ наповоти за апостолувъ наслѣдовати, котрые такую милость и згodu межи собою мѣли, же всѣхъ душа и сердце едино было, а особливе маетност, якъ едного, такъ другого, без жадного и знаку свару, або противности якои, зарувно была с посполитой ихъ на онѣ час складки до купы. А иж такой досконалости ведлугъ оных не можемо, або рачеи не хочемо мѣти: теде, яко ся рекло, принамнѣи з обрыдливых жидув приклад възмѣмо, що залодивно вам нехай не будет, сам бовѣм Богъ през пророка люд Свои въ Хетим до поганъ отсылает, абы ся их статечности присмотрили, и з них приклад взяли, и сталими в законѣ Божом были. Прето теде покорность наша з милости наймилших в Духу сыновъ отцевски вас наминает, *навернѣтсѣ до Бога*, през поправу живота своего, обещуючися Ему от того часу, в приказанях

Его ходити, и противко правум и розказаню Юго не быти: причом сгоду юж зъ собою мѣйте, за котрою зараз и милост наступит, бо кгдаж яко Златоустый святой мовит: „спроснѣйшей речи нѣмашъ, якъ тое, що милости межи собою не мѣти, *и що ся называти братіями або братство* и члонками ся мѣновати, а противко себе, якъ звѣрум яким повѣставати, певне же спроснѣи межи христіаны быти не может. Але овое заисте ест, котрое до купы вѣрных збирает и милость задержует, що въ едности с собою быти, абовѣм... королевство, якъ Сынъ Божій мовет: „котрое ся противко себе роздѣлит, остоятися не может“: незличеных дубр маткою ест милост и мистръ досконалой, ведлуг Христа филозофіи, милост. Кгда будете наймилшіи згоду межи собою мѣти, Богъ будет з вами пребывати, а где Богъ, там и все доброе обфитесь дает. А не тилко отцевски, але и плачевне просимо вас, и до той милости приводимо для милосердя Божого, мѣйтеся зъ собою въ едности, держѣтесь въкупѣ, и напрод стоимо милости отцевъской, наминаемо и просимо, абы кождый ведлугъ преможеня своего, почавъши от богатых аж и до найубожших докупы ся сходячи, *и ведлугъ порядку межи вами прѣшого от анѣтецессора моего, святой памяти кѣръ Гедеоны епископа*, наданого и утверженого, звычай соби, яко венць бывал хвалы годный, отновивши, до посполитой складки, кождый дал на выправу, на *термѣтъ юж вам близкій, до двору*, яко на свою власную потребу, волности в обестях доступуючи, власне охлѣб ся ест старати: чого кгда если за ласкавым отцевским наминаням з милости братерской межи собою не учините: теды потомъ владзы от Бога и от церкви нам данной заживемо, ведлугъ науки апостольской, и урядъ свуй поважаючи, и моць его, надъ вами яко непослушными показуючи, абысте знали, жехъмы приняли вязати и рѣшити, то ест, кгда ся таковой покажет, котрый бы для нендзного датку до нопуства, згоду братерскую мѣи розрывати, и милости туй противен быти, милост бовѣм то ест, що ся въкупѣ зъ собою ратовати. Тедыхмы листом нашим другим до всѣх священникувъ наших лвовских розказали, абы такового

напомянувши, потом въ церкви при зебраню всѣхъ оповѣсти, и если бы трѣвалъ въ непокорствѣ своемъ, тожъ теперѣ знову, также въ церкви, при зебраню всѣхъ, вылучити го с посродку сполечности вѣрныхъ, и под тымже неблагословеніемъ нашимъ заказати, абы жадный с таковымъ не опцовалъ, пуки ажъ повинности своей, с преможеня своего, досытъ учинитъ. А на то если бы и священникъ таковому въ парафѣи своей фолкговати мѣлъ, и показало бы ся тое на него, с таковымъ теды до приѣзду нашего судѣ собѣ з нимъ въцалѣ заховуемо, що нехай не будетъ. Покорностъ наша проситъ и напоминаетъ, жебы то ся срокго намъ потомъ з вами, яко непослушными, обходити. Рачей братерско ся противко собѣ въ милости ставте, и насъ яко пастыра своего в томъ пошануйте: не хотячи ся звѣрхности нашей спротивляти, ведлугъ постановеня о томъ апостольского, добреся того научивши, ве вшелякуи учтивости духовныхъ своихъ мѣти, котрыя васъ въ сыновство Божіе отродили, и невымовныхъ дубрѣ набавили. У котрыхъ влады естъ: смерть и животъ, ведлугъ того, що приняли зъ Бога: вязати и рѣшати. А пошанованю духовенства stondъ ся научите, кгда вѣдати будете, що за станъ, албо якую годностьъ они на собѣ носятъ. Игнатій Богоносецъ до змуряни въ листѣ пишетъ: „иже епископъ образъ Божій,“ то естъ особу Христову и Архiereя найвышѣшого на собѣ носитъ, и „кто“, повѣдаетъ, „чититъ епископа, отъ Бога таковойъ почтенъ будетъ“. Яко засъ знову: „кого не чититъ, отъ Бога муку подыметъ“. Поневажъ священство всѣхъ речи добрыхъ и збавенныхъ, людемъ причиною естъ, и „кто“, мовитъ, „ему ся спротивляетъ, не человекъ то бещеститъ, але Бога Единородного Сына Его, едноистотного зъ Богомъ Оцемъ Архiereя, Господа нашего Іисуса Христа“. Прето мовитъ: „старайтесь, яко бысте епископу нѣ в чомъ ся не спротивили, абысте за тымъ и Богу покорятися умѣли и такъ ся буйте епископа, и такъ розказаня его примуйте, якъ Самого Бога, отъ Котрого посланымъ естъ: и якъ на Самого Пана, на Него ся позирайте“. Що кгда таковая учтивостъ не противко насъ, але противко станови, котрый на собѣ носимо, отъ васъ походити будетъ, и розказаню нашему пастырскому мисце у себе дасте,

певне всѣ речи вам за благословенством снадне, и ведлугъ мысли ся поведут, котрого благословенства наймилшіи, (нежли для непо-слушенства срокгости, и карапя церковного) барзѣй собѣ зычте. Затим ласка Божіа, и невымовъное Его милосердя, и молитва, и благословенство покорности нашей, зо всѣми вами нехай будетъ. Аминь. Року ҃ѣхгї, поевріа ҃її.

Еремея епископ власною рукою.

М. II.

На оборотѣ написано: Jeremiae Tysarowsky, episkop Leop. Admonitio omnibus fidelibus, ut convertantur ad Deum et in vicem inter se charitatem fraternam habeant, et ut collectionem pecuniarum proconservandis suis privilegiis faciant. Scripta die 8 novembris, anno 1613 Leopoli.

Изъ Архива Барона И. М. Де-Шодуаръ, № XXVIII, на-ходящаяся въ м. Ивницъ.

---

14. 1617 года. Ссоры между братчиками Львовскаго Савропигіального братства и обращеніе оскорбленнаго къ суду свѣтскому помимо суда братскаго.

Judicium necessarium bannitum Leopoli sabbatho post octavas S(anctissi)mi Corporis Christi, a(nn)o D(omini) 1617 legitime celebratas.

Iwan Kraszowski. Roman Strzelecki. In eo iudicio comparens personaliter honesta Margareta, famati Ivani Kraszowski coniunx et plenipotens eiusdem, per proloquutorem secum firmatum Valentinum Isticowic, denunciavit eidem iudicis famatum Romanum Strzelecki literali citatione tertia ad peremptorium propositionis terminum post binas iudiciorum astitiones atque trinas diligentias contra citatum iri anterioribus iudiciis obtentas emanata citatum esse. Cuius citationis tertiae obtulit reversale intercisum manu notarii iudicii eiusdem subscriptum in tenore verborum tali.

Tenor citationis tertiae: Caspar Przydziecki, consul et advocatus ordinarius Leopoliensis, tibi famato Romano Strzeleccki, rutheno civi Leopoliensi, de omnibus generaliter bonis tuis mobilibus ac immobilibus intra et extra iurisdictionem civitatis Leopoliensis existentionibus. Denuncio famatum Valentinum Istikowic, ferendarium causarum Leopoliensem una cum honesta Margareta, famati Ivani Kraszowski ruteni civis Leopoliensis coniuge, plenipotente, post actitionem secundi termini super te in iudicio criminali ter bannito sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis in anno currenti Leopoli proximo praeterito celebrato factam literalem citationem tertiam coram te ratione infrascriptorum extracti sibi petiisse atque obtinuisse. Qua propter officii mei advocatialis auctoritate, quo hac in parte fungor mando tibi et praecipio, quatenus in iudicio criminaliter bannita a data in praesentium in quindena, hoc est sabbatho post octavas Sanctissimi Corporis Christi proximo in anno currenti venturo vel in defectu pro hinc celebrationis iudicii in proximiori Leopoli in praetorio

loco iudicionis solito ante meridiem celebrandum ab instantia praefata Margaretha, dicti Iwani Kraszowski coniugis, personaliter a peremptorio comparens. Qua te hac literali citatione tertia per edictum emanata citat ad causam criminalem criminaliter occasione atrocium verborum per te marito suo in grand at senili ipsum existenti datorem suum, etiam ratione evulsionis pillorum e barbara atque maxilla cuiusdem in maiorem despectionem atque ludibrium ipsum nec non ratione concussionis fractionisque sinistri lateris, tum etiam verborum inhonestorum bonum nomen et existimationem ip... laesionem parte marito ipsam circa sui verberationem obiectorum. Ex quibus quidem verberibus idem Ioannes Kraszowski in lecto aegritudinis ad hoc usque tempus decumbit, vitamque ipsius periclitatum prout obductiones officiose atque protestationes in recenti ante facta latius praemissa in se contineret. Quae sibi omnia in termino advenienti uberius deducuntur declarabunturque certificanti te, quod sive in termino praefixo comparuerit sive non iudicium id, quod de iure venerit ante decernendum praecedet, contumacia tua in praemissis minime obstante. Et ad exequendum hanc edictalem citationem tertiam concessi facultatem Bedello iuris, vel ipsum vices obeunti, ut eam in domo mansionis tuae poneret positionemque eiusdem ad notitiam debitam deduci curaret. In cuius rei fidem sigillum officii mei advocatialis Leopoliensis praesentibus est appressum. Datum Leopoli sabbatho pridie Dominicae Sanctissimae et Individuae Trinitatis anno Domini millesimo sexcentesimo septemdecimo.

Corificando autem eiusmodi citationem debito iuris ordine praepositam atque exequentam esse, expetebat colationem Bedelli iuris ea de re fieri. Et Bedellus quoque honestus Albertus Kulczek per expressam relationem fecit se citationem praeinsertam in domo mansionis eiusdem Romani Strzelecki tempestative posuisse; atque inhabitationibus domus praefatae ad notitiam deduxisse. Cum autem citatus nec per se nec ullum plenipotentem suum comparuisset supranominatae actricis proloquutor quaesivit in iudicio, an contra

citatum propositionem edere non debeat, si quidem contra eundem iam tertia citatio in contumaciam ipsam edita et executata est.

Post cuius prolocutoris affectationem famatus Andreas Strzelecki, frater germanus, citati nomine et ex parte ipsius comparens personaliter, vetando edi propositionem in contumaciam citati sic oretenus intulit idque gratia inferendi legalis impedimenti. Pan Jędrzey, brat pozwanego, jakosz imieniem brata swego legale, to iest absentiam ipsius extra regnum, y prosi, aby byli przyjęte, bo ma prawo po sobie i. m. art. 47 ingl. Praeterea si innegotiatione et gerendo victu in eo absens sim, excusare illud me poterit, nam obsequio Dei seu perigrinationi assimilatur. Unde ampliorem huius passus declarationem vide s. s. lib. 2 art. 12 ingl. wedle ktorego proszę conseruari. Do tego citationes contra absentem in regno wydawane są cum praefixione in septimanis, zaczym pozwanemu ad notitiam pozwy przyjsc nie mog by, ani on legale impedimentum mogł zaniesć, zaczym y teraz in termino stanąc. Przychilając się tedy do prawa wzwyż mianowanego y raczei swoich, prosi frater germanus citati legale impedimentum suscipi et causam ad adventum fratris sui suspendi. Et actoris proloquutor Valentinus Istikowic sic oretenus contradicebat. Praxis in eo subselio et usitata, że in tertio termino peremptorio propositiones tam in causis civilibus, iak in aliis zwykli być wydawane. Zaczym actorea pars, przy tey sprawie mocno stojąc, żąda sądu ninieyszego, aby w. m. sententią swoię ferować raczyła postulatum, iesliby miała bydz propositia criminalna wydana, iakosz wedle prawa słusnie to ma duszcz actoream partem. To legale, ktore teraz zanoszą, nie na swym mieyczu, abowiem iusz dekreta sądu w. m. na to zaszły, że miały bydz pozwy listowne wydane in quindena, a to dla tey przyczyny, że iest causa criminalis, ktorey actorea pars na każdym terminie przestrzegala, a przetosz nie wdaiąc się w żadną controversiā z teraznieyszym bratem inculpati, gdysz poenae manent penes autores, prosi se iuxta praxim consuetam conservari reiecta in partem affec-

tationem incompetentis personae, a do tego plenipotentiam od tey persony, ktora obraziła, nie ma.

Prolequutor citati Andreas Strzeleccki impugnavit. Brat rodzony citati odpowiada, że tu citatus personaliter w miescie non est, i legale, i (i)mieniem iego zanoszę, tedy actor z propositiā zatrzymac się musi, ażeby ad inferendum legale plenipotentiei było potrzeba, tego actor y prawa nie pokazuje, także aby to causa criminalis była, tego pokazać nie może, y owszem in progressu causae iasnie się to pokaże, że causa praesens iest civilis, zaczym poniewasz brat citati in nullo termino nie omieszkał, legale wnosic, y teraz post tertiam citationem ie wnosi, prosi legale suscipi et causam ad reditum suspendi.

Actorea pars reimpugnando. Sprawiedliwość święta nie ma zwłoki żadney, miecz y propositia ma bydz słusnie podana, iako in causa criminali, a na dowod tego pokazuje, iako brodę, tak sędziwą człowiekowi staremu smiał przytargać. Et cum postularent sententiam iudicii, iudicium sic decrevit. Quando quidem praxis usitata est in hoc subsellio praepositiones in tertio peremptorio termino dum processus in contumaciam perducitur edi, ideo inhaerendo eidem praxi debere actoream partem edere propositionem, actrix itaque obtulit in parato scripto praepositionem suam tenoris eius modi.

Tenor propositionis: Z żalem wielkiem crimanaliter uskarza się despector y obelzenia swego wielkiego sławny pan Iwan Kraszowski, mieszczanin Lwowski, na ten czas chory y z tey choroby sam osobą swą w. m. przyscz nie mogący, przes panią Maruchnę Strzeleczką, małzonką swą i przez plenipolenta swego Walentego Istikowica, przeciwko Romanowi Strzeleckiemu, szwagrowi, albo raczey wychowancowi swemu, bratu małzonki swej rodzonemu, ysz on zapomniawszy boiazni Bożey i miłości blizniego swego, nie pamiętając na to y prawie (z) dziecinstwa samego przez tego to pana Iwana Kraszowskiego y małzonkę iego w domu ich pospołu y z drugim bratem swym Andrzeiem Strzeleczkim iest wychowany y w dobrych oby-

czaiach, także w nabywaniu żywności około handlu kupieckiego dobrze wyczwiczony y przez nich na nogi postawiony y, iako mówią, ludzmi na świat ukazany, miasto oddawania takowego wielkiego dobrodzieystwa, nie mający żadney od pana Kraszowskiego przyczyny w domu bractwa ruskiej religiei na miejscu uprzywileowanym tusz przy cirkwi mieiskiej, albo raczey przy cmentarzu cerkiewnym leżącym, kiedy się na to miejsce bracia do congregaciei, albo bractwa, ludzie zacni ruskiej religiej zgromadzili y zesli byli, radząc o dobrze pospolitym, to iest namawiając się strony dokonczenia y do budowania czerkwie mieiskiej, iusz dawno zaczętei, we srode Wielką przed Wielgą noczą blisko przeszło, kiedy wszyscy ludzie krześcianscy zwykli między sobą wszelkie gniewy niesnaski iednać y pokój między sobą a sumieniem swoim czynić, puszczwszy tez mimo się y ucciwość powiną, która się zwykła oddawac ludziom starym y siedzącym. Consargendo coram sera capite pusił się na tego to pana Iwana Kraszowskiego, człowieka starego w szescidziesiąt y siedm lat y cos więcei będącego prawie, iako na oyca y dobrodzieia swego, iako go czyniąc, qui usationem z dobr rodzicow swych, przed urzędem radzieczkim ten to Roman y z bratem swym Andrzeiem nazywa, naprzod zadawaiąc mu słowa plugawe y obelziwi, nazywaiąc go byc pokilka kroc złodzieiem y zdraicą maiętnosci swej, powrozem onemu, iakoby iakiemu złoczyncy, groząc y wiele innych słow nieucciwych zadawaiącz, iako saluo honore iudicium w. m. niecznotliwey matki synem go zowiąc, s ktorych słow, gdy ten to pan Iwan Kraszowski, że go niesłusznie potykały, zal się Panie Poze, strofował słownie y pp. bracia go hamowali, tedy ten to Roman Strzyleczki, iusz do konca boiazn Bożą y wstyd ludzki straciwszy, porwał sie ręką na pana Kraszowskiego, oyca y dobrodzieia swego, naprzod skoczył do niego y chwycił go za brodę sędziwą, którą trzymaiącz iedną ręką, drugiej zaś ręki piesczią w gębę pokilka kroc oderzył y brodę siwą a sędziwą haniebnie wytargał az do krwie y kolanem w bok lewy uderzył onego tak bardzo, że y ziebro iedno czuie ten to aktor bydz złamane, że y do tych czas

oddychać nie może, s którym swym despecktem y obelzeniem wielkiem onego dnia zaswiza ten to pan Kraszowski szedł do urzędu burmistrzowskiego, żądaiąc pomocy y sprawiedliwosci z tego-to Romana Strzelecckiego, y gdy ten to Roman był przed urząd postawiony, iż iuridici dies y sądy na on czas dla swiāt wielkanocnych były ustali, prosił, aby był do rozprawy wsadzony, a on się wymawiał possesią, a biiąc sie po kilka kroc w piersi, obiecał y submittował się dostacz prawa y nie odiezdzac, ażby się sprawił panu Kraszowskiemu, za którą iego obietnicą p. burmistrz uffał mu, a on fidem frogit, że wiechał teraz, tedy pomieniony pan Kraszowski przeciwko temu to Romanowi Strzelecckiemu, iako contra profugum et confaum facti, żada uti in criminali actione poenas legum extendi et iuxta qualitem facti atque circumstantias poena capitis puniri, ut exemplo istius poenae alii a talibus delictis et criminibus deterreantur. A dowodząc prawa, pan Kraszowski zanosi exactis advocatialibus Leopoliensibus de actu feria quarta post Dominicam Palmarum anno currenti illo... quo tale scelus est perpetratum, obductionem in recenti factam petens eam eo loci legi ac inseri. A ieszcze na większy dowód obelzenia swego podaię pan Kraszowski włosy, z brody wyrwane y wytargane, w papierze zawinione, ktorých ieszcze więcey w ręku u tego to Romana zostało, telko to te włosy są, ktore z suknie zebrano, za co godzien iest karania in legibus opisanego, o co actor, zelzony y zbity, prosi saluam actionem, zachowuiąc sobie o te wszelakie szkody, z tey przyczyny pochodzące, że actor infirmitate, będącz detentus rem familiarem et domesticam, non posset administrare, ktore sobie szacuię na dwa tysiąca złotych plus vel minus, więcz tedy insze krziwdy, quod deinde suo loco et tempore deducturum se offert. Qua propositione capitali lecta et ad acta praesentia suscepta. Cum citatus nec per se vel quempiam plenipotentem suum comparuisset, praenominata actrix quaesivit a iudicio, an citatus in causa pro quo est conventus capitaliter non ruerit. Iudicium autem ruisse inculpatum in causa pro quo est conventus capitaliter respondit, saluo legali

impedimento ad quod inferendum literali citatione insuperabundanti quarta citari debet et ad citandum literalem citationem quartam extracti sibi petiit pia et obtinuit.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, m. 29, стр. 614—618.

---

14. 1623 года. Дѣло Львовскаго Ставропигіальнаго братства съ Магистратомъ относительно публичныхъ похоронъ и церковныхъ процессій.

Seniores ¹⁾ Rutenorum. Instigator. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi honoratus Ioannes Dumanski, famulus officij iuratus relationem fecit. Quia ex instantia famati Stanislai Cerasini, civitatis eiusdem instigatoris, nomine et ex parte civitatis publico agentis actoris, famatos seniores ruthenicae nationis, cives Leopolienses, ad officium praesens pro termino praesenti legitime citavit ex quorum numero, cum famaŭi Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha ruthenicae nationis comparuissent, praefatus civitatis instigator proposuit contra eosdem ex scripto parato sub verborum tenore tali qui sequitur.

---

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 31, стр. 223—224.

Tenor propositionis: Imieniem miasta-wszystkiego, tak urzędow, iako człowieka pospolitego catholiców, załośnie sie skarże na pany starsze ruskie, mieszczane y obywatele Lwowskie, ysz pominawszy oni zwyczaie dawne w tym tu mieyscie strony odprawowania pogrzebow ludzi swey religiey, zachowujące się mimo dekreta swiętobliwych krolow Polskich między catholicami y natią Ruską de pompis funebralibus, iako się odprawować mają, zaszyłych przeciwko także dekretowi y zakazom urzędowym tutecznym, wazeli się temi czasy pogrzebną procesią, ciało zmarłego ruskiej religiey z miasta, przez wszystek rynek y ulice catholicie Lwowskie s swiecami, s spiewaniem, poobierawszy wszystkie popy w ryzu, wszystkiego pospolstwa, tak z miasta, iako y obojga przedmiescia swey Ruskiej natiey obesławszy, y parą a parą według cechow s swiecami poordynowawszy asz do manasteru za miasto na przedmiescie prowadzić, co wszystko in contemptum dekretow k. i. m. y zakazom urzędowym, tak ze zgorszeniem catholicow wszystkich, a osobliwie i. m. xiędza arcybiskupa, kapituły, zakonnikow y wszystkiego duchowieństwa Lwowskiego, będąc schismatykami prawdziwego kościoła y iednego pasterza nie znaiąc, od posłuszeństwa y iedności iedney apostolskiej rzymskiej odstrychnawszy i oderwawszy sie, uczynieli. A widząc takową insolentią y vetitum przestąpione, pomienione duchowienstwo nasze ex adytis na kazaniach publice invectiwy czynili na urząd tuteczny, ysz schismatykom takowych pompas funebrales przez wszystko miasto, rynek i ulice przeciwko prawom, dekretom y zwyczajom miasta tego cum cereis, cantis, ordine, omnibusque in solitis funebralium appartamentis et indumentis dopuscieli, quo nomine tanquam adiuvantes faventes non impetientes incurisse paenas canonum denunciowali. A isz dekreta i. kr. m. y zwyczaie strony odprawowania pogrzebow cadaverum Ruthenicae nationis takowe są, ysz kiedy ktory rusin schismatyk, miedzy catholicami mieszkający, umrze, tedy ciało iego sive quavis pompa funebrali wynoszą asz na ulice Ruską tam, na ktorej cerkiew iest, przy ktorej chowane ciało być ma. Tam dopiero schodzą sie pro-

cessie, szkoły y popi Ruscy, ubieraia się w ryzy swoje, s spiewaniem, a swiecami processionaliter do grobu niosą y prowadzą in solitis, iako kogo stanie pompis funebralibus, ysz tedy pp. starszy religiey ruski contra decreta mandata vetita usum et antiquitus receptos poważyli sie pompas funebrales modo ordine et ratione praemissis odprawować, aby magistratus civitatis, iako custodes iurium civitatis, y catholici illustrissimo loci ordinario pastori subiecti fidem et officium suum debitum manifestum et planum uczynieli, ad instantiam instigatoris starszy ruscy zapozwani są, prosze, aby de praemissis animadversia na nich była nakazana sententia officij praesentis mediante.

Post praeinsertae propositionis publicam lectionem citati dilationem super proloquutorem repondendum ad proximum obtinuit.

Et instigator primum citationis permevam adstitit.

Rutheni ²⁾. Instigator. Famati Andreas Bildacha et Nicolaus Dobrzański, ex instantia instigatoris civitatis eiusdem citati, cum assistentia aliorum seniorum ruthenorum personali, nomine totius comunitatis suae ruthenicae satisfaciendo dilationi suae super respondendum decreto anteriori eiusdem officij obtentae in vim responsionis intulerunt. Isz nie wiedzielismy o tey pompie pogrzebowey, ktorą nie my, ale duchowienstwo nasze odprawowało, anizmy rozkazowali żadnego spiewania y publiczney przez rynek processiey, na co gotowismy iurament uczynić. Bo tego sie znamy, ysz na tym pogrzebie bilismy, idąc w tym za duchowienstwem y za religią naszą. Ex adverso instigatore civitatis, quatenus citati directe respondeant, urgente citati dilationem super directe respondendum obtinuerunt.

---

¹⁾ Тамъ-же, стр. 227.

Прилож. къ ч. I, т. 10.

Rutheni ¹⁾. Instigator. Citati rutheni satisfaciendo dilationi suae super directam responsionem obtentae eam ipsam responsionem directam per proloquutorem suum nobilem Zachariam Siarniczki in scripto parato sub verborum tenore tali produxerunt.

Tenor directae responsionis. Aczkolwiek gotowi by pozwani expurgować się z tego, ut iuris est, iako takowy processiey z pompą funebralną czynić presbyterom swym nie rozkazowali. Ale to dzieło y zawiadowanie samych presbyterów było y iest zawsze: przełożone swe duchowne uczciwym pogrzebem opatrywać; ale nie pp. starszych, ktorzy o pogrzebach sąsiad swoich tilko w bractwie będących zawiadować zwykli. Jednakże aby iuramenta temere non deferantur, horum enim contempta religio Deum ultorem habet. Dla tegosz do przywileiu swego referuią się, et simul ad usum processionandi antiquitus observatum, longissimique temporis praescriptione firmatum, scilicet annorum supra sexaginta. Co oboie sapit vim exceptionis peremptorie, w ktorym przywileiu ad omnes libertates immunitates, mores, ritus et iura eaque cum hominibus catholicae religionis przypuszczeni są in distincta et absque omni exceptione, o czym priwilej sam szerzy w sobie praedicta obmawia, ktorego exemplum podaie się supra A.

Druga. Isz ten priwilej nie tilko a senatoribus regni status secularis otrzymany iest, ale też z pozwoleniem y uchwałą stanow duchownych, bo nato ośm biskupow Polskich podpisało sie.

Trzecia. Gdy by spirituales to porownanie grekow s catholicami rozumieli byc za on czas za iakie praeiudicium ecclesiae aut vituperis catholicorum cedere, pewnie by byli takiego przywileiu xieża biskupi greckiey religiey ludziom nie dawali.

Czwarta. Żadne concilium, żaden synod provincjonalny, koronny, żaden canon koscielny nie odieło tego grecki cerkwi, co o nich z starodawnego zwyczaiu zachowało się, y owszem ritus ipsorum w Rzymie nawet nie improbuie apostolica sedes.

---

¹⁾ Тамъ-же стр. 230—233.

Piąta. Gdy by grecanici co nowego nad starodawne zwyczaje wymyslali, tedy to potestas secularis mogła ieszcze proprio motu cohibere. Ale to quod in ecclesia graecanica non mutatur, quare stare prohibetur? iako regula iuris docet. Jesli to przed tem w cerkwi ich zdawna było, w cerkwi ich dotąd zostało. Czemu sie to im bronić ma, co ich iest cerkiewnego.

Szosta. Jeżeli te wolności senatus regni utriusque ordinis mógł absque invidia catholicorum subditorum conferre grekom. Co za praeiudicium w tym religiey catholickiey może bydz? Gdysz tego, co sie panu podobalo, poddany naganic nie może. Jesli zas co a scandalo personarum ecclesiasticarum poszło, co graecanicis imputari nequit. Odia enim restringenda sunt favores vero inter cives amplificanda. Quem admodum enim concordia parvae res crescunt, ne discordia magnae dilabuntur.

Siodma. Usus longissimi temporis processionandi militat pro citatis. Bo od tak wielu lat zwyczajowi temu vel uno verbo potestas loci ordinariorum et diaecesanorum nie contradicowała nigdy pompis funebralibus graecanicis.

Osma. Sieła canonow iest greckich canonum łacinskim repugnujących y zwyczajow sieła przeciwnych?! A wzdy ich sedes Apostolica nunquam est detestata. Ale owszem consuetudines graecanicarum ecclesiarum saepius emplexa est. Oczym iest osobliwa decretum Innocentij Tertij papae cum olim de clericis coniugatis lit. 3 p. 3, kędy consuetudinem unius regionis invituperium alterius provinciae non redundare disponitur. Ex eo quod consuetudo religionis ampliat prorogatque iuriditionem.

Ostatnia ratio. Isz y constitutionibus regni recentioribus in iuribus ipsorum moribus et ritibus graecanicos zakazano turbować y molestować, ale w pokoiu ich zachować roskazano. Na co osobliwie pamiętać potrzeba, ne iuribus regni ulla contraversio fiat.

Jesli tedy Magistratus et iudicium competens, quos penes summa potestas est, z iakich okolic(z)nosci swych y oycowski miłosci ku poddanym swym religiey grecki pominąwszy, takowe pompas fune-

brales, quem admodum catholicis ita e converso graecanicis, usitatas alicui vitio imputare chcieli.

Tedy citati a tali gravamine salvia sobie integrum ius provocandi, ktore iesli by im było odcięte, gotowi będą evadere, prout iuris erit. Gdzie by im has exceptionis peremptorias prawo remota appellatione. Concludendo itaque responsionem suam, z tym sie deklaruią, isz przy tym privilegeiu mocno stoia. A transactionibus wszelakim, privilegei ten poprzedzaiącym, penitus et de facto renunciant, poniewasz expresse per posterium privilegium zniosione są. O dekre- tach żadnych ultimae instantiae w tyi sprawie zas(z)łych citati nie wiedzą y nie wiedzieli. Post praeinsertam responsionem directae instigator civitatis decreta. Alterum quidem Stephani regis de data Piepułomi- cys feria sexta ante Dominicam Cantate anno 1575. Alterum vero eiusdem praetacti regis de data Leopoli sabbatho ante festum sancti Johannis, anno 1578 allegabat et civitatem circa eorundem, tan- quam posteriorum, et circa antiquam consuetudinem et civitatis, usum conservari, citatos tanquam sc(h)ismaticos a catholica religione alienos a funebralibus pompis publicis in posterum cessare debere declarari ac pro praesenti pompa funebrali in eosdem decreto offi- cij mediante animadversionem decerni petebat. Et officium eo con- siderato, quod decreta sacrae regiae maiestatis per instigatorem civitatem reproducta prae privilegio per citatos alligato, poste- riora civitatis quam diu ie schysmate persistunt, non licere pompas funebrales cum cereis incensis per forum publicum abire, neque ca- davera mortuorum suae nationis et ritus hominum cum cantu publi- ce deferre disponunt, quae etiam usu et consuetudine continua in civitate observata vim legis obtinuerunt, quoniam citatos autem in- terfuisse controversae proceSSIONi funebrali prout ex illorum con- fessione decretis allegatis eosdem contravenisse, atque in contem- plum catholicae religionis praetactis funebrales cum cerreis et pu- blico cantu pompas contra usum et iura civitatis peregissee deduc- tum est. Proinde super duobus ex citatis videlicet Nicolao Dobrzan- ski et Andrea Bildacha, tanquam praetactae legis et civitatis con-

suetudinem transgressoribus, sessionem in praetoris sustinendam atque pro poena sexaginta marcas reponendas decrevit, praesentis, decreti vigore. Quod actorea pars pro iure suscepit. Citati sentientes se gravatos esse, appellationem ad sacram regiam maiestatem interponebant quam ipsis officium tanquam in causa privilegiata bonaque in civitate catholica regiminis atque iuribus romanae ecclesiae contravenientiae non admisit.

Protestati sunt citati de gravamine et prosecutione appellationis non admissae reprotestatum est officium, quod nihil temere sed iure mediante in causa praesenti procedat.

Et hic in continenti praefati Nicolaus Dobrzanski et Andreas Bildacha sessionem iniunctam in praetoris vix unam horam sustinuerunt, quam ipsis officium ad certorum concivium itidem ruthe-
norum relaxavit.

Львовскіѹ Маѹсѹпанскіѹ архѹезъ, Acta Consularia, m. 31, emp. 223—224, 227, 230—233.

---

16. 1644 года, 16 февраля. Предписаніе короля Владислава Четвертаго Львовскимъ властямъ повліять на старшихъ братчиковъ Львовскаго Ставропигіального братства, чтобы они дали отчетъ братству въ расходахъ и приходахъ съ того времени, какъ получили въ свое управленіе имущество братства отъ Романа Стрѣleckаго.

Inter Strzelecki ¹⁾ et Fraternitatem Ruthenicalem.—Ad officium et acta praesentia consularia Leopoliensia personaliter veniens honestus Martinus Czamberski maiestatis regni consularis ex commonstratione sui authentici eidem officio veneratus in vim suae verae ac fidelis relationis palam libereque recognovit, ac expressam eiusmodi relationem fecit.—Quia ille ex instantia famati Romani Strzelecki, senioris rutheni, civis Leopoliensis, mandata bina s. r. maiestatis in authentica forma emanata. Utraque manu eiusdem s. r. maiestatis subscripta et segillio regni maioris et minoris cancellariae communita sana, salva ac illesa omnis suspitionis nota vacua, et primum quidem ut pote maioris cancellariae in et ad manus excellentis domini Nicolai Zichinij artium et philosophiae doctoris protunc proconsulis Leopoliensis in officio praesenti residenti. Alterum vero minoris cancellariae in et ad manum famatorum Gabrielis Langis, Michaelis Aluisij, Alexandri Prokopczuk, ²⁾ Constantini Medzapeta, seniorum confraternitatis ruthenicae in officio praesenti personaliter comparentium reddidit.—Quorum mandatorum s. r. maiestatis tenor est eiusmodi, qui sequit: Tenor mandati primi s. r. maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Liuoniae, Smolensciae, Czernichoviae, nec non Sueccorum, Gothorum Vandalorumque haereditarius rex. Spectabilibus et famatis: proconsuli, consulibus, actue-

---

¹⁾ Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, подъ 1640 -45 годами, стр. 251.

²⁾ Вѣроятно Прокоповичъ.

catō, scabinis torique magistratui civitatis nostrae Leopoliensis, fideliter nobis dilecti.—Mamy te wiadomości, że starsi bractwa cerkwie titula Beatissimae Virginis Mariae religiey greckiey w mieście naszym Lwowie rachunkow z dodr y dochodow cerkiewnych od kilkunastu lat według opisanja praw, temu bractwu nadanych, y powinności swey czynić nie chcą.—Dobra cerkiewne na swoy raczey pożytek, a nie na ozdobę cerkwie obracają, w niepotrzebne koszty prawne, nie radząc się innych braci, zawodzą się z uymą wielką dochodow cerkiewnych, przez co porządek y ochędostwo w cerkwi niszczeje.—O czym dalismy byli przed tem mandyt nasz, ktoremu że się nie we wszystkim dosyć stało,—dochodzić do nas nie po mału musi.—Dla tego chcemy to mieć po w. mościach, abyście starszych pomienionych bractwa serio napomnieli, żeby oni według praw i powinności swey przed tymi, ktorych communitas tego bractwa onaniami consensu na to wysadzi y obierze, rachunek dostateczny perceptorum et distributorum z dobr cerkiewnych uczynili od tego czasu, od ktorego dochody cerkwie w szafunek y rząd swoy od Romana Strzeleckiego obieli.—A ieżeliby co na rachunkach pozostali y wydatki niesłuszne za priwatnym bez wiadomości y pozwolenia bractwa wszystkiego szafowaniem poczynili, aby de propriis bonis communitati bractwa tego refundant ac restituant. Także księgi, klucze y inne wszystkie rzeczy, ktorekolwiek w swoim za wiadowaniu y szafowaniu mieli, wcale y bez wszelkich zwłok y wymowek in facie totius communitatis bractwa tego oddali pod winą dwóchset grzywien. Ktoryby się ważył temu rozkazaniu naszemu sprzeciwić, którą panam w. m. de effectu y exequutiey przy wodzić będą powinni. Dla łaski naszej dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego, roku Pauskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI, Szwedzkiego XII. Vladislaus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Stanislaus LMWRM.

---

17. 1644 года, 16 февраля, 5 іюня. Дѣло Львовскаго Ставропигіального, братства съ бывшимъ старшимъ братчикомъ Романомъ Стрѣleckимъ, который обвиняетъ старшихъ братчиковъ, взявшихъ на себя управленіе имуществомъ братства, въ томъ, что они въ продолженіи 10 лѣтъ не давали отчета братству и расходовали церковное имущество въ свою пользу.

Tenor mandati secundi sacrae regiae maiestatis: Vladislaus Quartus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Mazoviae, Samogiciae, Livoniae, Smolensciae, Czerniechoviaeque, nec non Suecorum, Gottorum Vandalorumque rex. Famatis Gabrieli Langisz, Michaeli Aluisi, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapeta, senioribus fraternitatis ecclesiae Assumptionis Beatissimae Virginis, civitatis Leopoliensis ritus graeci, fideliter nobis dilectis gratiam nostram regiam. Famati fideliter nobis dilecti. Supplikował nam sławetny Roman Strzelecki, swoim i Bractwa wszytkiego imieniem, który, bywszy przez lat kilkanascie bractwa tegoż starszym, za urzędu swego i staraniem swoim pilnym cerkwie z elemosyny domurowawszy, drukarnią funditus zgorzałą de novo restaurowawszy, i pewną summe z niej pożytku przyczyniwszy w roku tysiąc sześćsetnym trzydziestym trzeciem, według prawa i porządku bractwa tego rachunek braciej wszytkiej młodszej uczynieł, summe pieniędzy oddał, i starszeństwo złożył, od którego czasu wier. waszej zostawszy starszemi, nie tylko elekcyjej starszych co rok według prawa nie czynicie, ale owszem dobra cerkiewne pomienione w trudności i koszty wielkie bez rady i wiadomości młodszych wprawiacie, perceptorum et distributorum rachunku czynić nie chcecie, przez co do ostatniej już zguby dobra te przywodzicie. O czym acz i przed tym w roku tysiąc sześćsetnym czterdziestym daliśmy byli mandat nasz do w. w., któremu że się nie wszytkiem dosyć stało, nie pomału to nas obchodzić musi. Przeto roskazujemy w. w., abyście za wzięciem tego mandatu naszego rachunek de novo generalny i zupełny od roku tysiąc sześćsetnego trzydziestego trzeciego percep-

torum et expensorum z poprzedania ksiąg i z innych prowentow
wszytkiemu bractwu i przy niem Romanowi Strzeleckiemu uczynili,
pieniądze, które się pokażą, księgi, srebra, apparaty ad aerarium
ecclesiasticum znieśli i złożyli, klucze bractwu oddali. A jeśli by się
w tej mierze szkoda jaka przez swawolne i bez wiadomości braciej
szafowanie pokazała, z dóbr swoich własnych refundere macie, nie
zasłaniając się żadnemi obronami pod winą arbitrii nostri, którą
magistratowi tamecznemu exequi roskazaliśmy, inaczej nie czy-
niąc dla łaski naszej. Dan w Wilnie, dnia XVI miesiąca lutego,
roku Pańskiego MDCXLIV. Panowania naszego Polskiego XI,
Szwedzkiego XII roku, Vladislaus rex. Locus sigilli minoris cancel-
lariae regni. Stanislaus Zurawski.

Postque mandata sacrae regiae maiestatis modo quo supra re-
producta publice lecta, personaliter comparens famatus Romanus Strze-
lecki, ruthenus civis Leopoliensis, per famatum Stanislaum Owieczka
causarum civilium ferenderium, urgens eosdem seniores supra de
nominibus et cognominibus specificatos, adcitatos et personaliter
comparentes verum mandatis sac. regiae maiestatis suprascriptis sa-
tisfacere velint, nec ne ad responsionem compelli expetebat, quam
suam affectationem scripto conceptam exhibuit in tenore tali.

Tenor affectationis: Famatus Romanus Strzelecki, civis Leopo-
liensis, confrater fraternitatis ruthenicae ad aedes Assumptionis Bea-
tissimae Mariae Virginis existentis, adcitatis famatis Gabriele Lan-
gisz, Alexandro Prokopowicz, Constantino Medzapetha, Michaele
Aluisi, tanquam eiusdem fraternitatis ab anno millesimo sexcente-
simo tricesimo tertio ad praesentem usque senioribus omniumque
summarum capitalium administratoribus proventuum receptatoribus
et dispensatoribus in praesentia eorumdem officio consulari tam ipsis
ad manus mandatum sacrae regiae maiestatis binis litteris ratio-
ne faciendarum rationum et calculorum ex administratione totali
faciendarum per maiestatem regni generalem traditis, (non intrando
in aliquam minus necessariam controversiam) simplicem ab eis de-
clarationem fieri postulat, videlicet utrum sine quibusvis moris tam

de summis capitalibus, quam de earum fructibus utilitatibus de proventu ex typographia ruthenica, aliisque quovis nomine appellatis et nuncupatis obventionibus ad confraternitatem Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis ruthenicam et ecclesiam eiusdem tituli, quovis modo spectantibus calculos facere velint vel non. In casu vero recusati per eosdem calculi idem affectans petit, quatenus officium consulare Leopoliense per sac. reg. maias. muneri et oneri sibi imposito respondeat et satisfaciat ad calculosque praefatos citatos faciendos, in instanti absque procrastinatione quavis compellat, defectus qui ex calculo apparuerint iuxta obloquentiam eorundem mandatorum suppleri procuret salvis sibi omnibus beneficiis iuris ad praesens negotium spectantibus et pertinentibus.

Post modum iidem seniores per famatum Albertum Slonczewski, prolocutorem suum agentes, eius modi declarationem fecerunt. Iz my mandat iego kr. mości pana naszego miłościwego cum ea, qua decet et par est, reverentia przyjmujemy, onemu szynić dosyć chcemy, tylko iż położenie w niem, że ad instantiam pana Romana Strzeleckiego imieniem wszystkiego bractwa czyniącego wyprawiony jest. Niech że widzimy communitatem bractwa wszystkiego. A my na instancją bractwa wszystkiego rachunki gotowiśmy uczynić. A teraz na pana Romana Strzeleckiego protestujemy (się), że on nas niewinnie traducował za dworem i. kr. mości, do szkód i nakładów niepotrzebnych przywodzi. O co salvam actionem cum eodem seorsivam zachowujemy sobie. Suam controversiam et protestationem oretenus factam fusius in scripto parato daturos se submiserunt, prout dederunt tenoris talis.

Tenor controversiae et protestationis: Seniores fraternitatis ruthenicae ad ecclesiam Assumptionis Beatissimae Mariae Virginis, hic Leopoli intra muros civitatis existentis, in personis suis personaliter ut pote famati Gabriel Langisz, Alexander Procopowicz, Constantinus Medzapeta, Michiael Aluisi comparuerunt, et eius modi declarationem ad affectationem famati Romani Strzelecki, rutheni civis Leopoliensis, unius ex dicta fraternitate, factam dederunt. Iz

my mandat i. k. m., jako wierni posłuszni poddani majestatu i. k. m., z wielką uczciwością przyjmujemy, i podług niego we wszystkim postąpić chcemy, tylko radziłyśmy wprzód widzieli i obaczyli tych confratrów naszych, ex quorum instantia ten mandat jest przez pana Strzeleckiego otrzymany zwłaszcza, żebyśmy na potym wiedzieli, z kim de traductione sui et calumnia czynić mamy; bo chociaż tu pan Roman Strzelecki stawia i affectatją względem czynienia rachunków zanosi, tedy ta affectacya jego nie jest ważna, ponieważ od confratrów drugiego żadnego mandatu nie produkuje, ani swych ad officium modernum praesentuje, gdzie oraz przychyliwszy się do protestacyjej, w grodzie Lwowskiem przed kilką niedzielami przez nas przeciwko temuż panu Romanowi zanesionej, znowu one ponawiamy i jako pierwiej, tak i teraz się przeciwko onemu się protestujemy o dwie rzeczy: Pierwsza: że on, trzymając proventa cerkiewne, jako brat i confrater, przez lat circiter czternaście, i dobrami cerkiewnymi podług woli swej dysponując, pożytki sobie snąć raczej, a niżeli cerkwi przywódząc i do tych czas rachunku żadnego statecznie nie uczynił i nie oddał, a co większa, sumę pewną z tych prowentów pochodzącą przy sobie jakoż jeszcze od roku 1633 hucusque zatrzymał, i one na swój pożytek obrócił, o którą lubo było toties requisitus onej wydać nie chciał, nie chce, przywłaszczając ją sobie za jakąś pracę, około tego bractwa podjętą, gdzie my i wszyscy nasi confratres zechcą go iustis modis et mediis requirować i rachunków się una cum bonis et summis od niego się domagać. Druga: że tenże pan Strzelecki, chcąc się uwolnić od dawania rachunków tudzież i od powrocenia dóbr i sum cerkiewnych seniores sam jeden sine consensu fraternitatis circa ecclesias civilem specificatam extantis śmiał żądać, jakoż i udał majestatowi i. kr. m., jakobyśmy mieli dobra cerkiewne źle administrować i one raczej ad suum privatum usum, a nie ad ecclesiasticum obracać, w czym nas o nie małą krzywdą w żal nigdy nieutulony przywódtł i przyprawieł, zwłaszcza że to chcemy na każdym miejscu i każdego szasu, komu będzie należało, pokazać, żeśmy nic a nic in suum privatum usum

nie obrócili, lecz owszem pro posse nostro, et ex totis visceribus, jako prawdziwi bracia i promotorowie chwały Boskiej i Matki Jego Bogarodzicy Przenachwalebniejszej wszystkośmy na chwałę Bożą, na dobro kościoła naszego i ozdobę bractwa jego obracali, i żadenśmy w tym krzywdy nie uczynili, i czegośmy się gotowi i tu na tym świecie i przed ostatniem—Sędzią żywych i zmarłych sprawić. A iż mamy ztąd niemałą obelgę i ujmę dobrej reputacyi naszej dla złego zdania pana Romanowego. Dla tegoż się o to przeciwko niemu protestujemy, ofiarując z owem de his omnibus fure mediantes foro loco et tempore competente czynić i postąpić.

In contrarium famatus Romanus Strzelecki protestationem modo quo supra factam et productam per famatum Stanislaum Owieczka reprotestatus est. Quod de iure et aequo non animo iniurandi aut traducendi, sed conditionem meliorem confraternitatis ruthenicae facere volendo mandata sacrae regiae majestatis impetravit. Petens tempus calculorum ponendorum citatis sub poenis vallatis praefigi, quam suam protestationem atque controversiam scripto conceptam daturum se abnuit, prout et dedit tenoris huius.

Tenor reprotestationis et controversiae actoris. Subtilis nimium dominorum seniorum de faciendis et reddendis calculis ex administratione bonisque ecclesiasticis in sua dispositione existentibus declaratio. Quasi enim fieri calculos non recusant, faciendos promittunt, promissa tamen ad actum et effectum deduci nullam ob causam prolongari et protrahi curant, comparatio enim ad actum et terminum praesentem aliorum confratrum non est et ex legis et ex vi praxis ususque fraternitatis necessaria. Locus enim faciendorum calculorum est privilegiatus. Circa ecclesiam ruthenicalem tempus dies Dominicus proxime praeteritus circa electionem seniorum confratrum, tempus quidem translapsum et electionis et calculi opera studio dominorum citatorum enitendo tandem modo calculos sed locus extat. Quare descendat in locum usitatum, domini seniores confraternitatem ad recipiendos calculos ipsumque instantem obdestinent, et convocent, tempus determinet. Ibi in loco, qui conve-

nient ad recipiendos calculos eosque recipient, illi omnes sunt actores et requirentes dari per dominos seniores calculum, nunc vero eorum comparitio non est necessaria, prout enim ex vi commissi a tota confraternitate habiti solus affectavit a sacra regia maiestate mandata precibus suis in rem bonumque ecclesiae promovendum impetravit, solus etiam legitime offere illa.... potest, declarationemque a dominis senioribus de faciendo vel non calculo petere, et quod summam dicam solus etiam potest et calculum audire, communitalis enim negotia, et praecipue hospitalium ecclesiae fraternitatum cuius confratri includenti in eadem communitate scire expedit, et praecipue ad promovendum bonum commune, sed haec omnia aliter dicuntur, non intrando in litem aliquam. Non enim est hic terminus aliquis iudicialis processus disputativus. Domini consules non sunt iudices, sed tantum modo mandatorum s. r. maiestatis supremi iudicis et domini nostri clementes exequutores ideo satis est petere mandatorum iudicatam executionem prout et petit affectans, alias protestatur ratione contraventionis mandato sacrae r. maiestatis salvatque actionem prout de iure cui et contra quem venerit. Quoad vero protestationes contra has solenniter idem affectans protestando protestatur. Et primo quod attinet primam in officio castrensi feria quarta post festa sollemnia sacri Paschalis proxima, anno currenti factam, haec facta est se inscio non adci-tato neque obdestinato. Extra forum iudicem, actaque competentia in iure vero tales protestationes nihil operantur prout continua praxis iuraque ipsa teste Jodoco Dachmodeno in praxi rerum civilium pag. 208 Num. 9 his formalibus. Quod omnis debita protestatio fieri debeat ad partem praesentem, vel ad absentem, quae ex ea protestatione... posset. Sed tamen prius citatam, quoad praesentem protestationem et haec nihil operatur, videns enim contrarium facile tum ex registris penes modernos seniores existentibus tempore administrationis moderni affectantis conscriptis et post datam rationem calculumque eisdem senioribus traditis, tum et ex hominibus fide dignis calculo per modernum affectantem dato prae-

sentibus et quod maius fides bona cura, labor amorque boni ecclesiastici summus in hoc moderni affectantis apparuit et apparet, quod septingentis florenorum ad initium sui regiminis administrationisque perceptis affectans modernus, fabricam ecclesiae ex variis elemosynis et labore collectis magno sumptu continuavit, typographiam cum eius omnibus requisitis penitus de novo erexit et praeterea regimen administrationemque ex se deponendo octodecem millia florenorum Poloniae in libris et paratis pecuniis modernis senioribus (recusantibus nunc calculos) ad manus tradidit, aliaque bona opera fraternitati et ecclesiae fecit, ab hoc itaque capitali per affectantem ipsis tradito, tum et regestis ordiri et inchoari calculationem per dominos seniores modernos oportet. Quod vero sui calumniosae hac protestatione famasa traductione sine scitu totius confraternitatis attinet, eo nomine salvat sibi contra omnes protestantes videlicet seniores et Matiam Federowicz criminalem actionem ad poenas contra calumniatores sancitas, hac in praemissit mediante reprobatione et protestatione cuius coniugendi, meliorandi, immutandi omnimodam sibi reservat facultatem. Postquam contradictionem actoris citati ex scripto impugnant.

Tenor impugnationis: Jest to tak, że mandat i. k. m. opiewa instancją pana Romana Strzeleckiego. Lecz że ten mandat wspomina i bractwo ruskie. Zaczynam na instancją jednego pana Romana nie może officium praesens nic a nic nakazywać. Lecz gdy pan Roman stawia tu ad officium praesens tych confratrów swoich, z których by to instanciej ten mandat był wydany, i kiedy tu będą de nomine et cognomine wpisani. Tedy też w te czasy podług deklaracji swej seniores citati nie będą denegować rachunków czynić, jakoż i teraz zaraz gotowi są one expedire, by tylko wiedzieli, którzy się ich namagają albo na naciężzą, niechaj plenipotentją od onych pan Roman uleguie.

Porro actor reimpugnando scriptum produxit tenoris talis.— Tenor reimpugnationis:—Reimpugnando affectans inhaerendo mandatis s. r. maiestatis eiusque contentis unicum petit ut faciendae

calculationis in loco solito tempus determinet, in quo termino et loco confratres requirentes calculationem a dominis senioribus confratribus certo certius calculationem receptant comprobabunt, ibique qui sint, qui calculum requirant facile a dominis senioribus dignoscantur petens quatenus officium mandato s. r. m. ad se se dato inhaerendo indilate fieri peragique calculos demandet salvis omnibus ad id requisitis iuris necessariis protestando de damnis.... expensis.

Citati vero contra huiusmodi reimpugnationem produxerunt confutationem in haec verba.

Tenor confutationis: Nie circa calculationem, ale circa praesentem affectationem trzeba było omnino tych braci, którzy się rachunków namagają stawić, bo by to już za sicią było, kiedy by ich tam stawiać miał, gdyż tu się trzeba z niemi przed urzędem niniejszym rozeprzyć, a nie tam, zwłaszcza że już tam do gotowej rzeczy przyjdą, a kto wie, co pan Roman za confratrów stawić panu Romanowi przykazało, ponieważ nemo sine expreso mandato alieno nomine quicquam agere potest. Więc tego mandatu, nigdy by był sam jeden pan Roman ex instantia sua nie otrzymał, kiedy by był drugich confratrów w to nie włożył. A gdzie pan Roman alleguie, iż urząd w. jest exequutorem k. w. m. mandatów, tedy się mu ta allegatia tak objaśnia. Jake jest w jednym punkcie w. urząd exequutorem mandatu i. k. m., tak też i w drugim być powinien, praecipue że mandat ten dwie rzeczy w sobie zamyka: Jedna rachunki czynić nakazuje, druga bractwu cerkiewnemu, a nie samemu panu Romanowi Strzeleckiemu. Zaczynam officium praesens ucze solum in uno puncto, sed et in alio powinno descendere ad exequutionem ..is praemissis, żądają tego pozwani, aby pan Roman, albo braci tych stawiał, którzy się przy tym mandacie opponują i którzy do rachónków należą, albo niechaj od niech mandatum producuie alias petunt id ipsum per sententiam decerni. Item declarando se velle descendere ad calculationem, quae iam est incoepa. Et reasumunt suas protestationes salvantque sibi omnia beneficia iuris. Submitten-

tibus autem partibus sententiae officii huius. Officium consulare Leopoliense tam mandatis s. r. maiestatis modo suprapatenti reproductis cum ea qua decet et par est reverentia, quam etiam et protestatione et reprotestatione instantis et adversae partis susceptis atque praescripto eorundem mandatorum s. r. m. inhorendo taliter sententiavit. Quoniam die Dominico hesterno iuxta morem et consuetudinem confraternitatis ruthaenicae recepta calculatio et electio seniorum eiusdem confraternitatis ruthenicae peragi solet. Mandata quoque s. r. maiestatis calculationem eiusmodi quam primum facere iniungunt, ideo haec eadem mandata sac. regiae maiestatis ad executionem deducendo, quatenus citati calculos eiusmodi iuxta obloquentiam mandatorum s. r. maiestatis in octava inchoent, et sine intermissione sub poenis interpositis perficiant invinxit. Decreti sui praesentis vigore.

Quod actorea pars pro iure suscepit. Citati vero sententes se eodem aggravari appellationem ad judicia s. r. maiestatis interponebant ex eo, iż żaden ex communitate confraternitatis przy panu Romanie Strzeleckim nie stawa, tylko on sam, a pozwani gotowi communitati bractwu rachunki czynić, nie samemu panu Romanowi. Inhibente autem actore et inadmissibilem esse hanc appellationem uti a nullo gravamine interpositam allegante.—Officium consulare Leopoliense quoniam nullum decretum probatum, sed tantum executionis mandatorum sac. r. maiestatis iniuncta est. Ab executione autem de iure non appellatur ideo appellationem inadmissibilem esse..... Protestati sunt citati de gravamine et prosequenda sua appellatione tum de calculis vice versa ab actrice excipiendis.—Reprotestatum est officium, quod iure mediante procedat. Postmodum declaraverunt se citati calculatione quam citissime expedire modo tantum famatus Roman Strzelecki confratres in mandato s. r. maiestatis ad attentandum eandem statuerit; idque stando circa appellationem et protestationes nec illius in quavis minima parte derogando immo salvando.—Actum Leopoli feria quarta ante festa solennia

Sacri Pentecostes proxima. Anno Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto.

Львовскій Магистратскій архивъ, Acta Consularia, т. 50, подъ 1644—1645 н.

---

18. 1648 года, февраля м. Форма квитанціи, какую поручило дать Ставропигіальное братство посланнымъ братчикамъ къ Теофілѣ Собѣйской.

Forma quitu, iako sie daie na odebranie viderkauffu ze Zboisk od cerkwie brackiey mieyskiey Lwowskiey Wniebowzięcia Panny Mariey.

Wiadomo czyniemy tem pisanіem naszym, iż sie nam dos(y)ć stało od iasnie wielmożney iey mości paniey Theophili Sobieskiey, kasztelanki Krakowskiey, w odebraniu dwochseth złotych viderkauffu za rok przeszły tisiącnу szescsetny czterdzesty siodmy, cerkwiam naszym налеzne, od summy czterech tisięcy złotych, a że my, iako prowizorowie z bractwa, na ten czas starzy, z odebranych dwuchset złotych iey mości imieniem bractwa quituiemy i dla pewności rękoma swemi z przycisnieniem pieczęci cerkiewney podpisuiem sie w Lwo-
wie februarij 1648. Gabriel Łangisz. Jendrzey Strzelecky.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 410.

---

19. 1656 года, 15 августа. Копія квитанціи, какую дало Львовское Ставропигіальное братство г. Афендиковой и ея сыну Петру.

Copia quitu, iakowy sie dał od panow bracy paniey Afendikowey i p. Piotrowi, synowy, w odebraniu ratney pensiey od summy zł. 2291, gr. 24.

My niżej podpisani zeznawamy imieniem swoim i imieniem panow braciey młodszych, iż odebralismy ot sławetney paniey Glikieney Oxenowiczowny a paniey Janiey Afendikowey, mieszczki Lwowskiey, tak też i od p. Piotra Afendika, syna paniey Afendikowey, za ten rok tisiączny szescsethny piendziesiąty szosty pensią roczną złotych 160, według contractu w roku 1655 postanowioną i pisaniem między sobą obwarowaną. A że nam dos(y)ć sie stało w odebraniu pensiey pomienionej, tedy imieniem wszystkich pp. bracy, tak pomienioną panią Janią Afendikową, iako i p. Piotra, p. syna, cale quituiemy, i dla lepszey wiary i pewności rękami sie swemi podpisuiemy. Dat w Lwowe 15 augusti, (roku) 1656. Paweł Lawriszewi(cz). Matiasz Feodorowicz m. p.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444; стр. 411.

---

20. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофілѣ Собѣйской съ просьбой объ отдачѣ процентовъ за четыре года, слѣдуемыхъ съ Збоискъ.

Jasnie wielmożna, miłościwa pani Krakowska, nam wielce miłościwa p. y dobrodзейko!

Duchowieństwo nabożestwa naszego wzajem y ubodzy mędykowie szpitalow ruskich te tylką iędyną do poratowania wyżywienia y odzenia swego prowisią z fundacyiey Korniaktowskiey mając, że ych w niebytnosci w(asz) m(ość) n(am) m(iłościwa) p(ani) przez cztery lata nie dochodziła, częstym westchnieniem do P(ana) Boga pragneli, aby co prędzey w te kraie w(asz) m(ość) n(am) m(iłościwą) p(anią) w dobrym zdrowiu przyprowadzić raczyli. Jakoż zaraz po szczęśliwym przyieździe w. m. n. m. p. upatrowalismy czasu, a mianowicie tu we Lwowie, niedostatkiem onych pobudzeni, ozwać się w tey mierze z uniżoną suppliką naszą, a że nieprzysła, aż teraz przez umyslnie braciey naszych wysłanych, przeto ztąd większą nadzieię mamy, że w. m. n. m. p. cierpliwemu oczekiwaniu bacznością nagradzając, zechcesz z miłościwey łaski swey rozkazać takową cztereletnią prowizią oddać, o którą pokornie y uniżenie upraszamy, czyniąc to, żebysmy y z omieszkania powinności naszej P(anu) Bogu liczby nie oddawali, zwłaszcza że nam wiedzieć o tym podaną. Niemnieyszą ztąd y w. m. n. m. p. w pomyslnosciach swoich odniesiesz pociechę, gdy z oddaney takowej pobożnego fundatora prowiziey ybodzy w zimie y w głodzie po spalonym spitalu zostając, posilenie powziowszy, przez swe modły Pana Boga będą wpraszać, aby długoletnym dobrym zdrowiem y szczęśliwym powodzeniem w. m. n. m. p. raczył błogosławić, będąc y my w. m. n. m. p. tey dobroczynności powolnością naszą winni zasługować, ktorey się y na ten czas z uniżonemi usługami naszemi zalecamy. Datum w Lwowe, die 4 februar(ii), a(nno) 1656.

Jasnie wielmożny w. m. n. wiel(ce) m(iłosciwey) pany y do-
b(rodzieyce) uniżony służy. Mieszczanie Lwowscy, bractwo religii
graeckiey cerkwie sw. Niebowzięcia Panny Maryiey. Jasnie wiel-
możney iey m. paniey Theophili Daniłowiczownie Sobieskiey, kaszte-
łance Krakowskiey, nam w(ielce) miłos(ciwey) paniey, paniey y do-
brodzijcę.

---

*Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig.
444, стр. 408—409.*

---

21. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства
къ епископу Луцкому, Діонисію Балабану, относительно о. Исаиі, приня-
таго братствомъ въ настоятели церкви, съ извѣщеніемъ что о. Исаія пока-
залъ братству отпускную грамоту отъ него — епископа и особенное письмо
къ братству, свидѣтельствующее о его—Исаиі нравственныхъ качествахъ.

Ясне превелебный о Христѣ Господине, отче епископе Луцкій,
и пане наш милостивый!

Дѣла добрые всякаго человѣка прославляются, зряще же
и мы на житие благоговѣнно сіяющее честнаго отца Исаиі,
иноческому и священническому чину належащее, единымъ мнѣ-
ніемъ згодне онаго ку услуженію и священнодѣйствию за па-
стоятеля до церкви нашей Успенія Пресвятыя Владычица и
приспо Дѣвы Маріи приняти изволилисмо, а тым . . . .
и от превелебности вашей, pana нам велце милостиваго, яко от

своего ему епископа, по правилу святых богоносных отец, показал нам димис ореасъ, или книгу отпусную, и до нас особне писане, свѣдѣтельствующе о пристойномъ возваніи его пребыванію до-сконоломъ и искусномъ в иночествѣ и священствѣ исправленіи, якоже подобаетъ быти презвитеру, который ижъ чинъ таковой в другую преселяющуюся діецезію заховал, а по чину вся благообразна бываютъ. Претожъ превелебности вашей, пану намъ велце милостивому, подяковавши, ижъ во всемъ искуснаго и свѣдомого чину духовного злещати намъ рачишъ презвитера, вишии услугами нашими таковою милость и любовь превелебности вашей завдячовати зостаемъ, не вонтплячи, ижъ отецъ. Исаія за таковымъ отъ діецезіе и превелебности вашей исходомъ поряднымъ и достовѣрнымъ злещеніемъ яснѣ превелебнаго в Богу его милости отца епископа, пана и па-стыра намъ належащаго, за презенціею нашею до священнодѣйствія престола церкви нашей благословенія архиерейскаго годнѣ сподобитися, абы тымъ порядкомъ, не за празна, по свойственнаго священника, доколѣ пребудетъ з нами, мѣти онаго моглисмо. Повѣншовавши при томъ превелебность вашу, пану нашему велце милостивому, здравія в долгоденствіе и щасливое повожене, себе самыхъ силнѣ милости, благословенію и молитвамъ архиерейскимъ превелебность вашу злещаемъ и отдаемъ. Датъ ѿ февраля, рок(у) 1657.

Превелебности вашей, пана намъ велце милостивого, упрейме найнижшии слуги, всѣ купно братія братолюбія крестоноснаго церкви Успенія Пресвятыя присно Дѣвы Маріи Львовской.

Яснѣ превелебному в Бозѣ, его милости отцу Дионизію Балабанови, епископови православному Луцкому, Острозскому etc., архимандритѣ Милецкому, отцу и пану намъ велце милостивому.

Львовскій Ставропигиальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 399—400.

---

22. 1657 года, 7 февраля. Рекомендательное и благословенное письмо Діонисія Балабана, епископа Луцкого и Острожского, данное о. Исаи кь Львовскому Ставропигіальному братству.

Mnie wielce łaskawi, miłosciwi panowie, starsi bractwa Lwow-
skiego, mnie wielce w Duchu Świętym prawosławnie synowie!

Referował mi ustnie żądanie y potrzebe w(asz) mościow m. m.
panstwa wielebny oyciec Isaia, że onego raczycie affectować, aby,
residuiąc przy cerkwie brackiej w. mościow m. m. panstwa, votis
suis ad oras usługiwał przenaswiętsze holo causta (?) z kapłanskich
ręku za zbawięne zdrowie sumnien pobożnych w. mościow panstwa
y pomyslnych błogosławenstw na tym świecie felices succesus od
Naywyszszego Pana dań święcił y offiarował. Wprawdzie y w moiej
diecesyey acz są duchowne tak pobożne subiecta pilnie potrzebne,
iednak pragnąc wielkim kształtem zbawienney potrzebie z archie-
reyskiej uprzejmosci moiej prodesse blo(go)sławie wielebnemu oycu
Isay resydować na tym świętym mieyscu w. mosciow, iako stan iego-
kapłansky in officio suo est powinny stawic sie wygodnym, wzaiem
żądaiąc przeciw iemuż samemu, iako dobremu zakonnikowi, mnie
swiadomemu, przy należney łaski y obserwantey. Moie na ten czas
archiereyskie przesławszy błogosławieństwo cale sie zalecam zwykley
w. mosciow m. m. panstwa przyazni.

Z Chorochoryna d(ie) 7 february, anno 1657. W. m. moym
mosci panom zyczliwy wsze(lkiego) dobra bogomodlca y rad służę
Dionisy Balaban, episkop Łucky y Ostroz(s)ky, archimandrit Milecky..

Mnie wielce łaskawym w Christusie prawosławnym synom, ich
mościom panom starszym, bractwa Lwowskiego należy do oddania.

---

*Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig.
444, стр. 398.*

---

23. 1657—59 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ монаху Креховскія обители ¹⁾ Теофану съ просьбою пріѣхать во Львовъ и послужить храму Пр. Богородицы.

Превелебный и о Христѣ достойный господине, отче Теофане!

При ласцѣ Божой и молитвахъ Пречистой и Препоблагословенной Дѣвы и Матери Христа Бога нашего упреймую зычливость нашу велеб(ости) вашей освѣдѣвши. Якъ неослабѣлая надѣя в памяти нашей цале тквит, так розумѣемъ о ласце и милости велебности вашей противко нас. Ижъ протяго часу жадная оказіи з сердца велебности твоей вывѣяти не здомала, дозналисмо бовѣмъ по велебности твоей, ижъ каждую реч на таком фѣундаментѣ засажовати рачиш, з которого водлугъ словъ Спасителя нашего жадные павалности розхвѣяти не могут, а по Соломону: анѣ огонь выпалити, анѣ рѣки быстрые затопити и вытопити в щиром сердце при- ятелском любви не могут, маем за то, иж Сам Найвышшій, яко твердомъ камени, зраженію железного палцем Духа Святого Своего вырысовати любовь и глубоко упоити на сердцу велебности твоей противко нам zde и мѣсцу святому рачилъ, повабляетъ нас скорая склопность велебности вашей, которуюс ваша милость непоедно- крот на прозбы наши освѣдчати рачил и на тот час утѣкаемс до велебности твоей так за прозбами нашими, яко и з пужною потребою одушевленной церкви Христовы, хтѣт велебность твоя древнюю ко нам и мѣсцу святому любовь оказати, а на так в той час нужный прозбы наши горячие овде ку нам яко парыхлей зѣхати и з нами весполъ Пречистой Святой в храмъ здешнем Львовском послужити, так бовѣмъ скудост духовных мѣсце святое осѣла, иж бы камѣня мовити могло, и то бы до велебности твоей заво-

---

¹⁾ Креховскій монастырь построенъ въ началѣ XVII в. схимникомъ Іоилемъ, находится въ Жолкевскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Руси

лало, абыс велебность твоя уцтити хотѣл мѣсце святое здешнее послугами своими, в чомъ не вонтпачи, иж велебность твоя, неугашоную любовь противко нам заховавши доздѣй, еще барзѣй розжарити рачишѣ, гды нас и прозбы нашѣ горячии, за себе не усторонивши мѣсце святое неотмовное, з послугами своими навѣдити покванишся, за що, цалое сердце наше противко себе заховавши, значную нагороду от Пречистой Святой одержати, невоптптиве, рачишѣ. А мы во всем, чого быс велебность твоя по нас афектовал, субмѣтуемся. При том велебности вашей смотреію Возкому, а нас молитвам святым чести твоей вручаем. Дат во Львовѣ. В Христѣ велебному, а нам велце милому, его милости господину отцу Теофану, иночествующу в обители святой Креховской подати.

Лвовскій Ставропигиальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 396.

---

24. 1657 — 1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ іеромонаху Варлааму, игумену Креховскаго монастыря, съ просьбою отпустить во Львовъ, въ братскую церковь Успенія Пр. Богородицы, іеромонаха Теофана.

Превелебному отцу игумену, купноже и всей еже в Христѣ братіи, з. нимъ брѣтающейся, о Господѣ радоватися;

Прозбы нашей през паповъ братии наших: папа Василя Григоровѣча и папа Леоновича свѣжо в мѣстѣ въ Львовѣ до ушу велебности твоей вѣнесенои, яко и от велеб(ности) твоей ласкаве учиненои обѣтницѣ, уцеппени прозбы нашеи до велебности твоей повторяемъ, яко теж и до всего клеру и собору, Духом Святымъ привелебности твоей в монастыру Креховскомъ собраного, тымже афектомъ прозбы нашѣ вносимъ, поневаж в той гвалтовный и тяжкий а оплаканный час на церковъ Божию звыслый, который не толко зъ сердца въздыханія, але и з очу неослыхъ слезъ добываетъ, вытягаючи по всѣхъ доволной и належитой ко спасенію людей побожныхъ послуги, розумѣемо, же и з Самого Спасителя Іисуса Христа волею тот афектъ церковный згажается, и былъ бы такой желѣзного и каменного сердца, кто бы ся над маткою, то ест в части церковною апостолскою, злостовати и уфалити не хотѣлъ, розумѣемо по ласкахъ велебностей вашихъ, ижъ сердечная любовь, которая честностей вашихъ каждого ко спасенію тамъ затыгнула и собрала, тогожъ афекту и милости ку церкви Божей а спасенію тескливыхъ в той страшный часъ людковъ, овде обрѣтающихся, на плачливый афектъ и прозбу нашу а барзей на гвалтовную потребу церкви Христовы ужжете, а мѣсту святому служителми до престолу овдешнего храма Успенія Пресвятыя Богородица неотреченно выгодите, поневаж есмо на сесъ часъ на духовныхъ зейшли и оскудѣли, а меновите до волѣ и рады преве(ле)бпѣйшаго его милости отца епископа, пастыра нашего, стосуючися, с нимъ веспол от господина

отца Теофана жадаем и горячо просим, о котром цале розумѣемъ, ижъ не толко прозбѣ нашой, але барзѣй церкви Христовой и спасенію людзкому на овдейшом мѣсци послужити не отмовит; великая есть рѣчь спискати себѣ самому спасеніе, але не меншая и уды Христовы окормляти и послугами іерейскими у престола Божого утѣшати и удовляти, за що от Найвышшого и Пресвятой Богородици нагорода, так велебностей ваших, яко и оного певне гойная зготована поткает. А мы здавна противко мѣсцу святому и велебностей ваших, афектъ любовие зачатый освѣдчивши, такъ велебностям вашим, яко и оному, дознавши упрейме, готовыми во всем быти облегуемся. За тым велебностей ваших Господу Богу в опеку Его святую полецивши, самых себе горячим молитвам честей ваших вручаюм. Дат во Лвовѣ.

Превелебности вашей упрійме зичливые и во всем поволные служити братия брацтва церковного Лвовской церкви Успенія Пресвятыя Богородица.

Въ православный свѣтло сіяющий и благочестія цвѣты украшенным господиям и братіи господину отцу іеросхимонаху Варлааму, игумену, купно со всею еже о Христѣ братиею в монастыру Креховскомъ подати.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 394—395.

---

25. 1659 года, 8 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофілѣ Даниловичовнѣ Собѣйской съ просьбою сдѣлаться патронкою братства и добродѣтельницею его госпиталя.

Jasnie wielmożna, miłosciwa pani Krakowska, nam wielce miłosciwa pani i dobrodzieiko!

Upewnieni będąc odebrania prowiziei dla ubogich szpitała naszego od w(asz) m)ość) n(am) m(iłosciwey paniey, umyslnie dwoch z pośrodku braci naszych wysyłamy, pokornie i uniżonie w. m. nam wielce m. paniey przez nich upraszając, abys w. m. mi(łosciwa) pani, z osobliwey panskiey swey dobroczynności, w tak pobożnym uczynku, miłosciwą łaskę swą oświadczając, raczyła i nam samym patronką y ubogiemu szpitalowi naszemu szczodroblivi pomocą przez odesłanie takowej prowisiey zostawać, czego pewni będąc, winni za długoletne i szczęśliwe przy dobrym zdrowiu w. m. nam wielce mił. paniey i dobrodzieiki powodzenie Pana Boga ustawicznie upraszać iestесmy cale.

W. m. nam wielce mł. paniey dobrodzieiki zyczliwemi i uniżonemi sługami, bractwo religiei greckiey Lwowskie. W Lwowie 8 marca, 1659 (roku).

Jasnie wielmożney iey m. paniey Theopfili Danilowiczownie Sobieskiey, kasztelance Krakowskiey, nam w(ielce) mi(łosciwey) paniey dobrodzieike.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 406.

---

26. 1659 года, 27 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, съ увѣренностью, что онъ освободитъ весь народъ отъ польскаго ярма, слѣдовательно и братство, съ просьбою принять вмѣстѣ съ другими панами на аудіенцію и посылаемыхъ имъ двухъ братчиковъ: Михаила Сліозку и Василя Корендовича, которые устно расскажутъ о притерѣваемыхъ русскими гоненіяхъ отъ Магистрата, и принять маленькій подарочекъ.

В Богу ясно превелебный, милостивый отче архиепископе, митрополито всея Россіи, пане и пастыру намъ вельце милостивый!

Яко вѣрные и послушные и во всемъ поволяные в Духу Святомъ сынове вѣнчуемъ преосвященству вашему в добромъ здоровіи в незамяренныя лѣта воздвизати церковь Божию и всѣ станы благочестивые отъ такъ долгого пренаслѣдованія апостаты нашихъ. Вѣруемъ, же за молитвами Преподобнословенныя Богородица Дѣвы Сынъ Божій зезволитъ працами и вшелкѣмъ стараніямъ пречестнымъ нашего милостивого пана на томъ синодѣ генералномъ высвободити российскѣ ввесъ народъ. За таковымъ теды актомъ упѣкаемся и мы покорне до превелебности пастырской и благодѣтелства през сполбратию нашу: пана Михаила Сліозку и пана Василя Корендовича з суплѣками нашими, абыс онымъ рачылъ давати милостивую и ласкавую аудіенцію з ѣхъ милостями превелебными коллегамъ и ихъ милостя(ми) паны коммѣсарами милостей вашихъ. Которые устне ярмо наше и вшелкое стисненія и зневоленія отъ пановъ магистратовыхъ реферовати будутъ превелебности вашей, в чомъ мы, дознавши таковои ласкѣ отца и пастыра нашего благодѣтелнаго, до скончания нашего з сукцессорами нашими Господа Бога за щасливое здоровя превелебности вашей просити виинки зостаемъ, пры томъ самыхъ себе милостивой ласце пастырской и молитвамъ святымъ превелебности вашей отдаемъ. Зе Лвова ѣзъ марта, 1659 (року).

Превелебности вашой, пана нам велце милостивого, упрійме найнижшыє слуги, всѣ купно братія братолюбия крестоносныя церкви Успения Пресвятыя Богородица Ставропигіи фрону патриаршего Льовяне.

Покорне упрошаем гонорарыюм маленькое на сес час рачѣ милостивнѣ прыняти.

Ясне превелебному в Богу его милости отцу Діонисію Балабану, малостию Божією архѣепископу, метрополитѣ Кѣевскому, Галицкому и всея Россіи пастыреви и добродѣеви нашему.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 393 оборотъ.

---

27. 1659 года, 27 ноября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, относительно согласія и благословенія его на назначеніе братству отца Зосимы Согоукавича проповѣдникомъ и священникомъ при братской церкви.

Ясне превелѣбный, в Богу милостивый, отче архѣепископе, метрополито всея Россіи, панеи архипастыре нам велце милостивый!

З okazji палежной навѣжаем доброе здоровья нашего велце милостивого папа, которого заживати вѣнчаем многа лѣта з гойными радостями, яко вѣрные и во всемъ повольные в Духу Свя-

том сыневе, печалуючы провѣзорством нашим о цекрви Божои и благолѣпію ея мѣти кгодных и побожных духовных для пабоженства и амбоны. Залецоним нам есть висоце в Бозѣ велебный господинъ отецъ Зосим Согнѣкявич, за которым петита нашѣ усердные вносим до превелебности нашего милостивого пана, абыс рачыл дати консенсъ, промоцію и благословеніе, яко архипастыр нашъ, до катедры цекрви нашей братскоѣ для наукъ Божественои так велебности его, яко и нам братству, которого з радостю оче-кѣваем и зо всею публѣкою благочестивою. Вивни зостаем завше отвдячовати и поволностями нашими на каждое росказаня отслуговати им духовенством нашим, Господа Бога за щасливое долголѣтнее здоровья п(р)евелебности в. м. нашего милостивого пана просити зостаем. А самых себе милости, ласце и молитвам святым превелебности вашей отдаем. В Лвовѣ ѿз поембра, 1659 (року).

Превелебности вашей, пана нам велце милостивого, упрейме на-нижшыє слуги, всѣ купно братія братолюбия крестоносныя цекрве Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону пат(ріаршаго) Констаптинополского Лвовяне.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig 444, л. 391.

---

28. 1659 года, 27 ноября. Письмо братства къ о. Зосимѣ, котораго братство проситъ прибыть во Львовъ на праздникъ Рождества Христова съ благословенія митрополита и быть ходатаемъ предъ Кіевскимъ митрополитомъ относительно благословенія братства и рекомендовать ему хорошаго дьякона.

В Божѣ велебный милосцѣ отче Зосиме!

Навѣдзєня доброго здоровья вашей милости от папа дидаскала нашего есть нам утѣшно, же щасливе дошло, але еще утѣшнѣй, же и оного взаєм от вашей милости, в котором афѣктъ свой нам пожаданий з ласкѣ и милости декларуешъ, зачым хот отлеглая бытность вашей милости маючи залецени от розныхъ становъ духовныхъ и свѣцкѣхъ о кгодной и побожной честности вашей милости, а особливе и от нашего сполбрата его милости пана Папары. Умыслне высылаем посланца нашего з жонданям нашим згодным для уконтентованя церкви Божія, а особливе катедры, надѣємся, же ваша милость петита нашѣ упреймые миле прыймешъ, и до нас, дастъ Богъ, щасливе а пожондане прыгостишъ на свята Рождества Ісус Христова за коштом нашим. Пры тойже оказіи упрашаем о. диякона цвѣчноного, богобойного, о которого у нас потрудно, абы был послушный духовным старшим своим, милый нам есть пунктикъ тот а поважный, абы теп затыгъ резиденціи вашей милости был у насъ з промоціи и благословенія от архѣпастыра нашего, ясне преосвященнаго архѣпископа митрополиты, в чом и суплѣку нашу до преосвящєства его милости от нас автепичную дирикгуем и залецаем, а ласкѣ приятелской вашей милости жадаем, абых ваша милость за тоєюж оказією по дорогѣ рачыл быти агентом нашим упреймым и отдавцою листу нашего и одержал так собѣ, яко и нам благословеніє унѣверсалное дале то ласце и милости поважной святобливой ку церкви Божой и ку нам вашей милости вручаем, а skutkovi тому дознаному облѣгуємся завше

быти вдячными. При том до щасливого, дасть Богъ, просвѣту молитвамъ честнымъ ся вручаемъ. Датъ въ Львовѣ кз новбра, 1659 (року).

Во всемъ зычливые и поволныя братия братства крестоносныя церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигѣя фрону патріарха (шаго) Константинопольскаго Львовяне.

Ясне превелебному въ Богу его милости отцу Діонисію Балабану, милостию Божею архіепископу, митрополиту Кіевскому, Галицкому и всея Руси архипастыреви и добродѣеви нашему.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 389—390.

---

29. 1659 года, 23 декабря. Благодарственное письмо Львовскаго братства къ Кіевскому митрополиту, Діонисію Балабану, за данное имъ благословеніе братству и съ просьбой быть его защитникомъ въ тяжелое время.

Ясне превелебный, въ Богу милостивый, отче архіепископе, митрополито Кіевскій, Галицкій и всея Россіи, екзархо святѣйшаго апостолскаго Константинопольскаго фрону, архіпастыру и благодѣтелю нашъ велце милостивый!

Велце величаемъ Пана Найвышшаго зъ утѣхою сердечною, же писаня наше покорное дошло до рукъ превелебнаго нашего мл. пана презъ упреймую працю велебнаго въ Богу господина отца Зо-

зию Сохникевича, которому, яко архіпастыр и патронъ, нам браству церкви крестоносныя благословиес дати, на прозбы нашѣ покорныя консенсъ и благословеніе універсальное на строеніе священных дѣйствъ и наукъ Божественной церкви святой и благочестивым ея, которого, яко святоблिवого, за промоцію и благодѣтелством превелебности нашего милостивого пана миле и щасливе привитавшы, офѣруем оному вшелкую усердность, вдячность, яко чулыя сынове и провѣзорове церкви Успенія Пресвятыя Богородица. А превелебности нашего милостивого пана купно всѣ братія покорне, умилие, чолобитне за благодѣтел архіпасторскую дякуем и клацаемся и з духовенством нашим Господа Бога уставичне молити зостаемъ за щасливое доброе здорови многолѣтнее нам велце милостивого превелебнаго пана. З листу отданого нам от превелебности нашей милости велцесмо утѣшни з повоженія доброго здоровья и волѣ нашего милостивого пана, же вглядомъ розных запаловъ, небезпеченствъ тєразпѣйшых, обронъ, безнавалностей рач превелебности вашей наш милостивый пап вчесне здоровю своему охороною быти, а нам, яко сыномъ в Духу Святомъ, поволным и послушным обвѣстити, в чом от всего сердца и преможенія нашего убогого готови есмо услужыти и угодити. А пры том милостивым архієпископским преосвященным молитвамъ ся покорне вручаем въ Львовѣ 23 декевра, 1659 (року).

Превелебности пана велце милостивого упрейме найцижшыє слуги купно всѣ братія братолюбия крестоносныя церкви Успенія Пресвятыя Богородица Ставропигія фрону Константинопольского Львовяне.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig 444, стр. 386.

---

30. 1667 года. 21 января. Письмо братства къ митрополиту Киевскому, Антонію Винницкому, съ просьбою, чтобы онъ написалъ письмо къ Григоровичу относительно продажи дома, обнадеживая его своимъ прибытіемъ во Львовъ, и къ Львовскому старостѣ, прося послѣдняго не позволить никому внести въ книги заявленія относительно продажи дома.

Jasnie przewielebny, m(i)ł(osciwy) oycze archiepiskopie, metropolitо Kijowsky, nam wielce m(i)ł(osciwy) panie w Duchu S. archipasterzu!

Żądaniu przw(ielebności) wsz(ey), nam welce miłosciwego pana, pro pensią y zyczliwością naszą secundando wedle przemożenia scisłej między natio naszą osiadłości, upatrzyliśmy dla przewielebności waszey mość pana stancią, ktora wielie wczesnością swoją correspondebit, zrozumіwszy ex re oculis subiecta, posłaniec prze(wielebności) w(a)sz(ey) skuteczną o tym uczynić może relacją, telko racz przewielebność wasz(a) do pana Hrehorowicza iako tey kamienicey proprie—tarium przysłać, upewniając onego swoją bytnością, y i. mc. pana starosty Lwowskiego listownie upraszać, aby ex officio komu inszemu podaiących się ziazdow zapisać nie anticipowano. A że na ten czas po incursiey Ukrainskich(y) Taurickich, lecz wyuzdaney, y nasze vicinia insultami turbuiącey mitiori w pokoiu perfruimur, aurâ wielkemu Bogu chwały, iako Statori et Liberatori nostro, powinne za to, oddaiemy dzięki, Onego..., aby y na wiosne asiaticke Euxini przegrazające raczył wszechmocną potentią swoją od nas y wszystkiey christianae gentis popolitości oddalić machiny, iako Serwatorem omnium pokornie błagając y to swiątobliwym modłom archyereyskim prz. wsz. y za nasze nieudolności in cruentas maiestatowi Boskiemu przynoszącey hostias polecając przy uniżonych usługach naszych, z ktoremi devotissime łasce y błogosławieństwu pasterskiemu prz(ewielebności) w(a)sz(ey) nam wielce miłosciwego pana zalecamy się. We Lwowie 21 ianuary, 1667 (roku).

Przew(ielebności) waszey, nam wielie miłosciwego pana, w Duchu Świętym archipasterza. Uniżony słudzy bracia bractwa Stawropigion cerkwie Wniebowzięcia Przeczystey Panny Lwowskiego.

Jasnie przwielebnemu iego mości oycu Antoniemu Winnickiemu, archiepiskopowi, metropolicie Kiowskiemu, Halickiemu y wszy(s)tkiey Rossiey, Lwowskiey, Przemyskiey y archimandryey Uniowsky administratorowi nam wielce m(i)ł(osciwemu) panu y w Duchu Ś(więtym) archipasterzowi.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 227.

31.1676 года, 15 іюля. Постановленіе Львовскаго Ставропигіальнаго братства относительно проповѣдника, учителя школы и назначенія имъ платы.

З ласки всемогущаго Бога на завтри ден по згодливой елекѣ-
цїе, в недѣлю рано въ звичайной сессїи перъ вота згодливїе пп.
братїя всѣ купно ухвалили для паукѣ духовной, проповѣди слова
Божего, на заплату о вѣкѣтъ отцу казнодѣи золотыхъ триста, ко-
торы то золотыхъ триста мається отдавати з легации годной велце
памяти великаго добродѣя и ктитора храма сего, названой Корѣ-
нятовской, злотыхъ сто. Item де ново на туюжъ добродѣтель ново
уфундованую легацию от іего мл. п. Яна Мазаракого злотихъ семь-

десять, а з каси золотыхъ сто тридцать, жеби ся сумма снотънила звишъ виражена, которая ся кварталами отцу казнодѣю отдавати повинна. З тогожъ теди провенту отецъ казнодѣя масть з повинности службъ Божихъ отправити часу своего за добродѣя памяти годной чотири небожчика его милости Корнякѣта.

В тойже сесии здалася речъ потребная панов братиявъ, жеби и школа свой порядокъ мала, такъ до услугъ церковной, яко тежъ чвѣченя дѣтей нищихъ, убогѣхъ обмисляють пп. братия, тедижъ такъ на дяка, яко тежъ спѣваковъ и нищихъ доходъ певни дорочный зъ легации годной памяти небожчика Кунашовича Шагайдачного золотыхъ сто шестьдесят, которы то золотыхъ сто шестьдесят пп. братия, на то назначеные для дозору школы, мають роздавати певныхъ часовъ, яко много которой особѣ годная будет, подлугъ особного ординансу пп. братіи, пп. дозорцомъ поданого ¹⁾.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 967, стр. 107.

---

¹⁾ Этотъ отрывокъ въ подлинникѣ зачеркнутъ.

32. 1688 года, 24 іюня. Письмо Скитскаго игумена Іова къ Львовскому братству о невозможности отвѣчать братству за недостаткомъ времени, но скоро пришлетъ людей, которые устно поговорятъ съ братствомъ.

Славетне урожоніе, милостивіе п. братія браства Ставропигіальне при храмѣ Успенія Пресвятой Девѣ Маріи Львовской, а намъ вельце ласкавіе благодѣтелѣ!

Миле одебравши склонную ку святой обители нашей милостей вашихъ прихильност, желающую з между смиренного собрания нашего каплановъ до храму Успенія Пресвятой Препоблагословенной Девѣ Маріи браства милостей вашихъ, з чого не мѣй контентни будучи обще, покорни поклонъ нашъ милостямъ вашимъ панъ препосылаемъ, а же в такъ трудномъ и притрудномъ коло домовихъ работахъ часу не можемъ на особливое желаніе милостей вашихъ иначе одписати, толко ижъ не по многихъ днехъ вышлется до Льова въ иншихъ потребахъ през братію нашу, которимъ злецимо устне и о томъ з милостями вашими розмовитися, за чимъ южъ нынѣ законно належитую поволност нашу, при милостяхъ деннихъ и ноцнихъ, милостямъ вашимъ покорне залецивши, в долгофортунни вѣкъ благодати, со вишше спливающоу, упрейме жичимъ. З обители святой Скицкой¹⁾ ѿд іюля, ҃ѣхпи року. Милостямъ вашимъ п. паномъ и благодѣтелемъ нашимъ уставичне богомолци и слуги наинишие смиренни іеромомонахъ Іовъ, игумень святія обители общежителныя Скицкия со всею о Христѣ братію обще.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 958, или L. № consig. 444, стр. 163.

---

¹⁾ Скитскій монастырь основанъ Іовомъ Княгиницкимъ въ 1611 году, находился вблизи села Манявы, въ Станиславскомъ уѣздѣ, въ Галицкой Руси, былъ подъ покровительствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, которое помогло ему деньгами и провизією. Въ 1786 году Скитскій монастырь уничтоженъ, движимое имущество перенесено во Львовъ, въ духовную семинарію, недвижимое — продано, а церковь Преображенія Господня разобрана и перенесена въ м. Надворную.

33. 1699—1701 г. Рескриптъ короля Августа II-го, которымъ приказывается польскимъ властямъ города Львова не препятствовать* русскимъ людямъ подавать свои голоса въ разныхъ городскихъ дѣлахъ послѣ поляковъ и армянъ. Судебное дѣло по этому вопросу между поляками и русскими.

Actum Leopoli feria secunda pridie festi Exaltationis Sanctae Crucis anno Domini millesimo septingentesimo.

Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz et Zota Issarowicz, cives Leopolicenses et nationis Ruthenicae civitatis istius seniores, suis et aliorum eiusdem nationis civium nominibus agentes, relatione famuli eiusdem officii obtenta de legitima adcitatione famati Casimiri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis et honoratae communitatis eiusdem civitatis regentis, pro anno praesenti electi, eundem ad comparendum acclamari petierunt. Quiquidem citatus cum acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti suis et totius nationis Ruthenicae nominibus abtulerunt in praesentia ipsius comparentis sacrae regiae maiestatis rescriptum ratio introcontentorum emanatum, manu sacrae regiae maiestatis subscriptum, et sigillo maioris cancellariae regni communitum, sanum, salvum et illaesum, de data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno proxime praeterito millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, petentes idem rescriptum sacrae regiae maiestatis ad acta praesentia suscipi et se circa illud respectu dandorum in consultationibus publicis notorum et loci conservari. Cuius quidem rescripti sacrae regiae maiestatis tenor verborum sequitur estque talis.

Tenor rescripti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Wtory, z Bożej łaski krol Polski, wielki xiążę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Żmudzki, Kiiowski, Wołyński, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski y Czerniechowski, a dziedziczny xiążę Saski y elector. Szlachetnym, sławetnym: burmi-

strowi, woytowi, raycom, ławnikom y wszystkiemu magistratowi, tudziesz regentowi y pospolstwu miasta naszego Lwowa, wiernie nam miłym łaskę naszą królewską, szlachetni, sławetni, wiernie nam mili. Doniesiono nam przez panow rad naszych, iż natia Ruska miasta naszego Lwowa, a concives wiern. waszych, zaszczycając się prawami, tak od nayiasnieyszych s(więtey) p(amięci) antecessorow naszych nadanymi, iako y od nas samych na blisko przeszłej koronatiey approbowanymi, znaczne od wierności waszych ponoszą aggrawatie, kiedy zamieszkanie własnie y zasiedzenie dawne mając, wierności miastu nienaruszoney dotrzymując, ciężary y podatki wzajemnie płacąc, tudziesz wielkie inne ustawy y uchwały wypełniając, iako w rowney powszechności, aequali nie może gaudere activitate; osobliwie w tym punkcie, na ten czas, kiedy nie według zwyczaju dawnego, nie z mieysca y porządku, zaraz post nationes binas, iako iey competit, vota swoje na konsultacyach y zgromadzeniach wiern. waszych wydawać, de post nationes regens et communitas w tym przed niemi praecedentią bierze, y Ruską natią uposledza, która gdy statecznie przy zachowaniu y powagi swojej stawa wiern. waszych przegrażaniem się niewinnym, y paenami niepotrzebnymi do podpisu uchwał tychże przymuszacie. Co gdy uważamy, że to iest przeciwko wszelkiej słuszności y prawu mianowanej Ruskiej natiey, miec chcemy po wiern. waszych y serio przykazuiemy, aby zaszczycając się powagą swoją na konsultaciach wiern. waszych, ex loco et ordine nationis suae, iako przed tym bywało, po rzymskiej, ormianskiej, vota swoje, zdania y głosy, bez wszelkiej praepedytiey y impedimentu regentis, tudziesz communitatis y wszelkich innych osob wolno y bezpiecznie wydawała. Czego wiern. wasze doyzrzycie dla łaski naszej y pod winami na sprzeciwiających się rescriptom naszym. Dan w Warszawie dnia dwadziestego piątego czerwca, roku Pańskiego tysiącnego szescsetnego dziewięcdziesiątego dziewiątego. Panowania naszego roku trzeciego. Augustus rex. Locus sigilli maioris cancellariae regni. Wacław—

Franciszek Trzcinski, czesnik Rawski p. w. k. sekretarz m(anu) p(ro)p(ria).

Porro citatus honoratus regens ad conferentiam cum honorata communitate dilationem dari sibi postulabat. Officium itaque praesens consulare Leopoliense rescriptum sacrae regiae maiestatis praeinsertum cum ea, qua par est et decet reverentia suscepit, Quod vero spectat eorundem offerentium affectationem, quoniam idem rescriptum sacrae regiae maiestatis ad omnes civitatis istius ordines est emanatum, proinde eandem affectationem ad conferentiam cum aliis civitatis eiusdem ordinibus distulit.

Actum Leopoli feria quarta in crastino festi sancti Matthaei apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo septingentesimo. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi in termino hodierno suprascripti famati Ciprianus Kisielnicki, Nicolaus Michalewicz, Stephanus Laszkowski et Zota Issarawicz personaliter comparentes relationem famuli eiusdem officii de legitima adcitatione famati Casimiri Dynoborski, apothecarii, civis Leopoliensis, ut et tanquam honoratae communitatis civitatis istius regentis pro anno praesenti electi fieri petierunt.

Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi providus Christophorus Bienkowski, apparitor eiusdem officii, in vim suae verae ac fidelis relationis palam et publice retulit. Se ad instantiam famatorum nationis Ruthenicae seniorum, honoratum Casimirum Dynoborski, uti honoratae communitatis regentem pro die hodierna ad officium praesens adcitasse. Cum vero post pactam eiusmodi relationem idem citatus acclamaretur et compareret.

Actores suprascripti affectaverunt quatenus citatus nomine honoratae communitatis uti regens eiusdem det rationem negotii seu consensus honoratae communitatis occasione rescripti sacrae regiae maiestatis et denegatae sibi actoribus prioritatis votorum in consessu publico per ipsos temere denegat.

Porro honoratus regens intulit, se non posse dare relationem actoribus ab honorata communitate quoniam ad reponendum idem

rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum, interces-
sit citatio sacrae regiae maiestatis actoribus opposita, prout in con-
tinenti statuit ministerialem regni generalem providum Albertum
Gembalski, qui coram eodem officio personaliter stans, in vim suae,
verae ac fidelis relationis palam et libere retulit, se ad instantiam
famati Casimiri Dynoborski, regentis honoratae communitatis civi-
tatis istius, citationem sacrae regiae maiestatis e maiori cancellaria
regni emanatam, sigilloque eiusdem cancellariae communitam, ad ma-
nus famati Nicolai Michalewicz, civis, mercatoris Leopoliensis et na-
tionis Ruthenicae eiusdem civitatis senioris, die hodierna tradidisse,
prout verificando eandem relationem suam reversale eiusdem cita-
tionis sacrae regiae maiestatis in tenore tali, qui sequitur, reproduxit.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux
Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhy-
niae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Cher-
niechoviaequae, nec non haereditarius dux Saxoniae, princeps et elec-
tor. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski, Ni-
colao Michalewicz, principalibus nationis Ruthenicae senioribus, to-
tique nationi eiusdem civitatis nostrae Leopoliensis, de personis.
causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandamus,
ut coram nobis et iudiciis nostri Assessorialibus regni, Varsaviae,
seu ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione
praesentis citationis nostrae regiae, recte in sex septimanis, seu tum,
dum et quando causa praesens ex registro iudicandarum causarum
publico ad iudicandum inciderit, legitimeque acclamata fuerit, per-
sonaliter legitime ac peremptorie compareatis. Ad instantiam gene-
rosi instigatoris regni nostri eiusque delatoris honorati Casimiri
Dynoborski, pro anno praesenti, totius communitatis civitatis nostrae
Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis reponendi
actoris. Qui vos citat, seu potius adcitat ad reponendum et resti-
tuendum certum rescriptum nostrum sub actu Varsaviae, die vige-
sima quinta mensis iunii, anno Domini millesimo sexcentesimo no-

nagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem per vos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impetratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris Assessorialibus, hucusque inter vos et nationem vestram Ruthenicam et honoratum regentem civitatis nostrae Leopoliensis, per vos ex prosecutionibus oppositis indensa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Citamini itaque ad videndum et audiendum illud idem rescriptum subreptitiae obtentum, reponibile adinveniri, illoque reponibili adinvento, vos in damnis et litis impensis condemnari, in eaque causa, id quod iuris erit, statui et decerni, et ut vos interea iuxta morem antiquum, in consultationibus et votis dandis geratis mandari. Sitis igitur ad praemissa iudicialiter responsuri et terminum attentatum. Datum in cancellaria regni, feria tertia post festum sancti Bartholomaei apostoli, anno Domini millesimo septingentesimo. Locus sigilli maioris cancellariae regni V F T P R S M A S m(anu) p(ro)p(ria).

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis traditae citationis sacrae regiae maiestatis relatio modo praemissa facta.

Tandem honoratus regens post factam eandem ministerialis regni generalis relationem petiit, causam praesentem cum toto ipsius effectum remitti ad iudicia sacrae regiae maiestatis domini nostri clementissimi.

Ex adverso actores seniores nationis Ruthenicae praemissa solenni protestatione contra citatum ratione inordinate et subreptitiae exportatae citationis sacrae regiae maiestatis saluando vindicationem paenarum super ipso intulerunt non debere remitti causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores ad acta porrectum in parte in executionem intravit, et enim ex vi rescripti sacrae regiae maiestatis porrecti, remissa eius negotii ad honoratam communitatem stetit, ad eosque cum solum modo in ulteriori executione eiusmodi rescriptum sacrae regiae maiestatis pendeat, idcirco citatum ad dandam relationem stringi petierunt. In contrarium citatus famatus regens intulit, intrat in ullas controversias cum acto-

ribus, verum vigore oppositae citationis sacrae regiae maiestatis petiit causam ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti.

Officium praesens consulare Leopoliense quoniam citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum rescriptum sacrae regiae maiestatis per actores exportatum ex parte famati regentis honoratae communis interposita intercessit, proinde in concurrentia rescriptorum sacrae regiae maiestatis causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis in termino ex eadem citatione proveniente reverenter remisit.

Tandem actores solenniter, tam contra citatum, quam contra totam communitatem, cuius nomine citatus agit, ratione omnium gravaminum, ex denegata prioritatem subsequenter post nationem Armenicam dandorum votorum circa honoratam communitatem in consessu publico, nec non in denegatione locorum sibi post nationem Armenicam competentium, tum ratione omnium damnorum, litisque expensis causatarum et causan... ad extremum ratione omnium praeiudiciorum, tam ante hac, quam ad praesens patratorum protestati sunt, salvando eorundem omnium ab iisdem una cum paenis, ubi competierit vindicationem et repetitionem. Jam vero honoratus regens suo et honoratae communis nomine de nullitate eiusdem contra se, et eandem honoratam communitatem factae per actores protestationis reprotestatus est, imo contra eandem nationem Ruthenicam de omnibus damnis et litis expensis, tum et ratione desertatae in eadem materia per eosdem a multo tempore causae eidem honoratae communitati institutae, et subsequentibus ex inde damnis et litis expensis protestatus est.

Actores vero de nullitate eiusdem protestationis sunt reprotestati in cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impressum.

Nicolaus Ludovicus Abrek,
civitatis Leopoliensis notarius m. propria.

Ex actis officij consularis
M. II. Leopoliensis extraditum.

Rescript die 25 iuny 1699, 1701, die 18 iuly pro confraternitate graeco—ruthenica Leopoliensi.

Actum Leopoli feria secunda ante festum sancti Andreae apostoli proxima anno Domini millesimo septingentesimo primo. Coram officio praesenti consulari Leopoliensi comparentes personaliter famati Stephanus Laskowski, Nicolaus Michalewicz, Ciprianus Kisielnicki, suo et nationis suae Ruthenicae nomine agentes, relatione famuli officii praesentis obtenta de legitima ad citatione famati Gregorii Niedzielski, civis aurificis Leopoliensis, pro anno praesenti honoratae communitatis civitatis istius regentis eundem ad personaliter comparendum acclamari postulaverunt. Qui cum acclamaretur et non comparet. Suprafati actores suo et praefatae nationis suae Ruthenicae nomine obtulerunt decretum sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una et praememoratum famatum regentem communitatis civitatis Leopoliensis parte ab altera, in contumaciam ipsius de data Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die, scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo prolatum, sigillo maioris cancellariae regni communitum, tum manu illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarlo procancellarii regni subscriptum, sanum, saluum et illaesum, petentes illud ad acta officii praesentis suscipi et publicari. Quod quidem decretum sacrae regiae maiestatis officium ad acta sua suscepit et iisdem inseri ac ingrossari permisit publicarique tali prout sequitur modo mandavit. Tenor decreti sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussie, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Volhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae, Czerwiechoviae, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis

et singulis, citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum literis citatio-
nis nostrae regiae primae famatos Ciprianum Kisielnicki, Stepfanum
Laszkowski, Nicolaum Michalewicz, principales nationis Ruthenicae
seniores, totamque nationem civitatis nostrae Leopoliensis, de causa
infrascripta bonisque eorum generaliter omnibus. Ad instantiam ge-
nerosi instigatoris regni, eiusque delatoris honorati Casimiri Dyno-
borski pro anno praeterito totius communitalis civitatis nostrae
Leopoliensis ac omnium ordinum et nationum regentis, reponendi
actoris, ad reponendum et restituendum certum rescriptum nostrum, sub
acta Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcen-
tesimo nonagesimo nono, ad malam cancellariae nostrae informationem
per eos ex eadem cancellaria nostra exportatum et illegitime impet-
ratum, praesertim iam causa eadem in iudiciis nostris hucusque in-
ter illos et nationem eorum ruthenicam, ac honoratum regentem
civitatis nostrae Leopoliensis, per eos ex prosecutionibus oppositis
indecisa pendente, qua stante nihil erat innovandum. Ad videndum
nimirum et audiendum illud idem rescriptum subreptitie obtendum
reponibile ad inveniri, illoque reponibili adinvento, citatos in dam-
nis et litis expensis condemnari, in causaque id quod iuris erit
statui et decerni et ut se interea iuxta morem antiquum, in con-
sultationibus et votis dandis gerant mandari, citatione ipsa origi-
nali latiore. Qua sic stante citatione nostra prima per honoratum
regentem communitalis extraditâ, cum citati moderni seniores na-
tionis Ruthenicae ad publicationem et auscultationem. Rescripti nostri
praeinserti honoratum regentem communitalis Leopoliensis ad offi-
cium consulare adcitassent, ibidemque oblato rescripto eodem nostro
illud ad acta suscipi, et se circa illud respectis dandorum in con-
sultationibus publicis votorum et loci conseruari petissent. In oppo-
situm citatus protunc et modernus actor post concessam sibi dila-
tionem ad conferentiam cum communitate, citationem ad reponen-
dum praefatum rescriptum ad iudicia nostra per se extraditam esse
allegasset, remitti causam ad iudicia nostra postulasset. Officium con-
sulare Leopoliense, quoniam citatio nostra ad reponendum rescriptum

nostrum per seniores nationis Ruthenicae exportatum, ex parte regentis honoratae communitatis interposita intercessit. Proinde in concurrentia earundem literarum nostrarum, causam praesentem ad iudicia nostra in termino ex eadem citatione proveniente remiserat processu ipso in praedicto officio consulari Leopoliensi agitato latiori. Quo in termino ex suprascripta citatione nostra prima hic Varsaviae feria tertia post Dominicam Invocavit quadragesimalem proxima die scilicet decima quinta mensis februarii anno curren-
tincidente; veniens personaliter ad cancellariam regni decretorum nostrorum, ibidemque comparens famatus Stephanus Laszkowski, senior nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis suo et totius nationis Ruthenicae eiusdem civitatis nomine declaravit velle se suosque principales, cum parte actorea intraspecificata, ex hac prima citatione non expectata secundaria, in hac causa sibi per praesentem citationem instituta experiri. Quod experimentum taliter est susceptum et inscriptum ac terminus utrique parti, dum causa ex registro publico acclamaretur conservatus peremptorius. In termino itaque hodierno, tam ex citatione nostra prima et experimento, ut supra inscripto, quam ex remissa ab officio consulari Leopoliensi facta, legitime ad praesens proveniente et hucusque continuato partibus praenominatis, citata quidem parte reponendi rescripti nostri, scilicet famatis senioribus nationis graeco-ruthenicae totaque natione eadem civitatis nostrae Leopoliensis, per nobilem Franciscum Wloszkiewicz, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparente, eundem terminum attentante. Jam vero actorea reponendi parte, ut pote honorato regente, totam communitatem civitatis nostrae Leopoliensis repraesentante voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Thomae Rausz, ad nos et iudicium nostrum acclamata non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem pro termino eodem comparente, imo se contumacem praebente. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, attenta ministerialis praefati relatione, de acclamatione actoreae partis reponendi ad nos et iudicium nostrum facta in contumaciam ipsius, ad legitimam vero eam-

que iuridicam citatae reponendi partis instantiam et affectationem, eandem actoream partem reponendi in lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucri obtenti remissa per officium consulare Leopoliense, propter interpositam citationem ad reponendum rescriptum necessaria adinventata partibus ex eadem citatione super legatitate rescripti experiri mandavimus. In experimento vero, cum eadem actorea reponendi pars rursus ad nos iudiciumque nostrum acclamata contumacem se praeberet nos cum consiliariis et iurisperitis nostris, in talem iteratam actoreae partis reponendi contumaciam, eandem in ulteriori lucro causae istius condemnari permissimus, et in vim lucri ulterioris, ex quo rescriptum nostrum sub data Varsaviae die vigesima quinta mensis iunii, anno millesimo sexcentesimo nonagesimo nono gratiose impetratum, sigillo regni maiori communitum, usui et consuetudini antiquae super votis et suffragiis in consultationibus ac sessionibus ordinum civitatis nostrae Leopoliensis est conforme nullamque novitatem in se praesefert. Ideo rescriptum praedictum non esse reponibile adinveniendum duximus, prout adinvenimus, partesque circa illud totaliter conservamus, imo actoream reponendi partem indebite praefatum rescriptum impugnatum, in refusione damnorum, litisque expensarum, quas ad centum quiaquaginta florenos moderamur condemnamus. Et ne regens communitatis pro tempore existens eidem rescripto praesentique decreto nostro sese opponere audeat et praesumat sub paenis in convultores decretorum nostrorum sancitis eidem interdiciamus decreti nostri praesentis vigore. Pro cuius executione memoratas partes ad officium consulare Leopoliense in termino dum pars partem ad id legitime adcitaverit peremptorio remittimus, eidemque officio quatenus nullo habito respectu decretum praesens ad executionem absque ullis diffugiis deducat mandamus. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, proxima die scilicet decima octava mensis iulii, anno Domini millesimo septingentesimo primo, regni nostri anno quinto. Carolus Tarło,

procancellarius regni m. propria. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini, domini Caroli de Czekarzowicze Tarło, procancellarii regni, locus sigilli maioris cancellariae regni. Mathias Kolinski, decretorum curiae regni notarius m. propria. Correxerunt Nagrodzki. Tandem post publicationem eiusdem sacrae regiae maiestatis decreti affectaverunt suprascripti actores, suo et totius suae nationis Ruthenicae nomine illud idem decretum sacrae regiae maiestatis in omnibus et singulis eiusdem decreti punctis et contentis in instanti debitae executioni demandari. Et officium praesens consulare Leopoliense quando quidem famatus regens nec per se, nec per plenipotentem suum comparet, proinde quatenus actores ad executionem eiusdem decreti sacrae regiae maiestatis eundem citatum famatum regentem honoratae communitatis adcitent mandavit. Porro actores in et contra saepefactum famatum regentem communitatis ratione omnium damnorum et litis impensarum protestati sunt.

Actum Leopoli sabbatho ante festum sancti Nicolai, pontificis et confessoris, proximo, anno Domini millesimo septingentesimo primo. In termino hodierno saepefacti actores suo et suprascriptae nationis Ruthenicae nomine in praesentia toties dicti famati regentis honoratae communitatis Leopoliensis affectaverunt instantaneam executionem decreti sacrae regiae maiestatis inter se actores ab una, et citatum parte ab altera prolati, in termino anteriori per oblatam ad acta officii praesentis porrecti et per officium praesens suscepti sentiari. Jam vero citatus, tam suo, quam totius civitatis Leopoliensis nomine protestando, contra actores, ratione causationis damnorum non mediocrium intulit non posse actores urgere executionem decreti sacrae regiae maiestatis, stante eo, quod citatio sacrae regiae maiestatis ad reponendum illud idem decretum contumaciale, iam alias exportata et parti actoreae ad manus tradita intercessit, prout id ipsum probando relatione ministerialis regni generalis, statuit eundem ministerialem videlicet providum Dominicum Orlinski. Stans itaque coram eodem officio consulari Leopoliensi proinde Dominicus Orlinski ministerialis regni generalis, in vim suae verae ac

fidelis relationis palam et libere retulit se ad instantiam famati regentis totiusque communitatis civitatis Leopoliensis citationem sacrae regiae maiestatis, e cancellaria regni maiori emanatam, de data Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo emanat, sigillo eiusdem cancellariae regni maiori communitam ad manus famati Cipriani Kisielnicki die hesterna reddidisse. Et verificando eandem suam relationem produxit re versalia eiusdem citationis sacrae regiae maiestatis, cuius quidem citationis tenor verborum sequitur talis.

Tenor citationis sacrae regiae maiestatis:

Augustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kiioviae, Vołhyniae, Podoliae, Podlachiae, Livoniae, Smolensciae, Severiae Czerniechoviaequae, nec non haereditarius dux Saxoniae et princeps elector. Vobis famatis Cipriano Kisielnicki, Stephano Laszkowski et Micolao Michalewicz, uti et tanquam nationis Ruthenicae civitatis nostrae Leopoliensis senioribus, seu verius toti nationi Ruthenicae Leopoliensis, cuius hic nomina pro expressis censeantur, de personis causa infrascripta, bonisque vestris generaliter omnibus mandatus, ut coram nobis iudicioque nostro Assessorali Varsaviae, aut ubi tunc cum curia nostra feliciter constituti fuerimus, a positione praesentis citationis nostrae recte in sex septimanis, seu tum, dum et quando causa praesens ex registro publico acclamata ad iudicandum inciderit, personaliter peremptorieque compareatis. Ad instantiam famati Gregoris Niedzielski protunc ordinis quadraginta virorum, totiusque communitatis civitatis Leopoliensis, regentis et totius communitatis et ordinum. Qui vos citant ad reponendum et restituendum certum decretum nostrum contumaciale Varsaviae feria secunda post festum sanctae Margarethae virginis et martyris, anno nunc currenti millesimo septingentesimo primo in causa respectu dandorum in consultationibus publicis votorum et loci prioris instituta in contumaciam sui actorum stantibus eorundem certis legalitatibus, vel si opus fuerit, eius-

dem decreti nullitatibus obtent. Ad videndum nimirum et audendum memoratum decretum nostrum contumaciale reponibile esse adinveniri, illudque ex rationibus in termino inferendis (cuius executionem praesentibusque ad decisionem nostram suspendimus et in suspensio manere volumus tolli, cassari et annihilari, causam in integrum restitui in eaque id quod iuris et aequitatis ratio dictaverit statui et sententiari. Litis igitur parituri et ad praemissa latius vobis in advenienti termino deducens iudicialiter respensuri. Datum Varsaviae sabbatho postridie festi sancti Martini, pontificis et confessoris, anno Domini millesimo septingentesimo primo. (Locus sigillo maioris cancellariae regni) VFTPRSMRS m. propria.

Et haec est praesens eiusdem ministerialis regni generalis modo praemisso facta relatio.

Tandem post factam eiusmodi relationem isdem famatus regens communitatis suo et totius communitatis civitatis Leopoliensis nomine affectavit in haerendo relationi traditae ad manus famati Cipriani Kisielnicki citationis sacrae regiae maiestatis, causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti. Jam vero actores solenissime contra citatum tam ratione inordinate exportatae citationis, quam omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum (quarum omnium salvaverunt sibi ac praecustodiverunt viindicationem) protesti sunt. Reprotestatus est famatus regens de nullitate protestationis..... actores factae petens causam praesentem ad iudicia sacrae regiae maiestatis remitti, imo protestatus est de damnis et litis expensis. Officium praesens consulare Leopoliense co attento, quod citatus famatus regens honoratae communitatis, ad reponendum sacrae regiae maiestatis decretum per actores in contumaciam obtentum, citationem sacrae regiae maiestatis apponit, proinde acceptata qua par est et decet reverentia eadem sacrae regiae maiestatis citatione causam praesentem, cum toto eius effectum ad iudicia sacrae regiae maiestatis remisit. Tandem actores videlicet natio Ruthenica iterum atque iterum contra citatum ratione omnium damnorum et litis expensarum causatarum et causandarum

protestati sunt. Jam vero famatus regens nomine totius communitatis de nullitate protestationis per actores factae reprotestatus est. In cuius reifidem sigillum officii consularis Leopoliensis praesentibus est impraesum.

M. Andreas Abrek Ph. D., ci-   М. П.   Ex actis officii consularis Leopoliensis. notarius m. p.   polien. extraditum.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, №№ 747, 755, також и въ Львовскомъ Магистратскомъ архивъ, fasciculus 219, № 28.

---

34. 1700 года, 14 января. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству съ поздравленіемъ новаго года, передачею ключа отъ братской кассы Петру Семіоновичу для выкупа заложенной цѣпи и предложенія, въ случаѣ нужды, передавать братскія требованія въ его домъ, откуда уже пзвѣстятъ его — Папару, чтобы такимъ образомъ избѣжать лишнихъ церковныхъ расходовъ.

W Batyatyeczach 14 ianuary, 1700 (roku).

Mnieżwilce mość panowie mości, wielce miłościwi panowie y bracia!

Zyczyłem sobie wielce, ażebym praesentią moią swiąt chwałebnych narodzenia Pańskiego w(asz) m(ościow) panow powienszował, iednak, że mi słabość zdrowia mego nie pozwoliła, listownie tedy

wzajemnym affektem szczęśliwie oprowadzonych swiāt chwalebnych w(asz) m(ościow) panow winszuję, uprzejmie życząc, ażeby Ten Nowo-narodzony Pan noweni fortunami y szczęśliwszemi progresami w(asz) m(ościow) panow obdarował. Doszedł mie list dnia wczorayszego od w. mm. panow przez oyca Kornyłyia do mnie, iadącego, ordynowany, gdzie na affectacią w. mm. panow zleciłem listownie synowi memu, ażeby wyiowszy klucz cassałny ze sklepu, oddał go i(ego) mo(ści) panu Piotrowi Semionowiczowi, ażeby zadosyć uczynić ratione wykupna lancucha zastawnego. W czym by zaś ieszcze dalsza mie miała od w. mm. panow zaś necessitas, podana iest zawsze bez kosztu cerkiewnego z kamienicy moiey okazyia tu do mnie, co bym miał do oznaymienia i affektacyi w. mm. panow; a teraz, zwyk-łemu się w. mm. panow zaleciwszy affektowi, pisze się w. m. miłos-ciwych panow uprzejmie zyczliwy brat y sługa Jerzy Papara.

Adpecz: Mnie wielce m(iłoś)ciwym panom y braci, ich m(oś)ciom panom bractwa congregacyiey cerkwie Stawropigialney, mieyskiey, Lwowskiey Zasnuienia Naswiętszey Panny Marii w. m. miłosciwym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, изъ № 988.

---

35 1700 года, 18 июня. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставро-
пигіальному братству относительно пріема въ братскую церковь Успенія
Пресвятыя Богородицы рекомендуемаго имъ дьякона.

W Batyatyczach 18 iuny, 1700 (roku).

Mnie wielce m(iłóś)ciwi panowie moi, wielce m(iłóś)ciwi panowie
y bracia!

Wiedząc o tym, yż dawno cerkiew Boża potrzebuie duchow-
nych, a mianowicie dyakona dobrego, ktorego bez tak długi czas
mieć nie może, teraz z okazji bez wies moię jadący ten ociec dya-
kon, powiadaiąc sie, yż iest z manastera z Zahorowa, który, miesca
sobie szukaiąc, prosił mię o instancyą do w. mość panow, za kto-
rym onę wnosząc, wyrozumiawszy tak w odprawowaniu, iako też y
wszelkich procederach onego, iesli by się zdał bydz na tym miescu,
łascę go y wszelkiey prowidenciey w. mm. panow y bracy zalecam,
gdyz mnie z samego tylko poyrzenia zdało by się onego nie opusz-
czać, w dalszych circumstancyiach samym w. mościom panom za-
lecam, y samego siebie zwykłej w. mm. panstwa zalecnoścy się łascę
piszę się w. mościow panow zawsze życzliwy brat y uniżony sługa
Jerzy Papara.

Адpecъ: Mnie wielce miłosciwym panom y braci, ich mościom
panom bratstwa Congregacyeiey mieyskiey, Lwowskiey, Stawropigialney
ritus graeci, mianowicie m(iłóś)cywym panom należy we Lwowie.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, изъ № 1022.

---

36. 1700 года, 4 сентября. Письмо А. Красовскаго къ Петру Семеновичу относительно отдачи отчета въ расходахъ церковныхъ суммъ послѣ смерти его брата Николая ¹⁾

Z domu die 4 7—bris, anno 1700.

Mnie wielce mości panię Semianowicz, moy wielce mości panię y bracie!

Że się przez tak długi czas widzieć z w(asz) m(ość), m(oim) m(iłosciwym) p(anem), nie mogę, sprawuję to, albo nie łaska iakowa, albo iakowe domowe zabawy nie dopuszczają z sobą mieć ustney conferentey, y dla tego proszę o pardon m. w. m. pana, iż literatim muszę się naprzykrzać, a to w tey sprawie, widząc teraz na oko co raz transmutationem status et rera, y choc bym chciał bydz, daby patiens in meo negotio, obawiam się, aby nie weyszło adagium, czym daley w las, tym więcej drew ex ea, tedy ratione upraszam w. m. m. m. pana, abys się zniósł z naszymi pany collegami w moim rachunku po (brata)nku rodzonym pozostałym, aby z nimi przerachować, przejrzyć się dobrze, in ipso negotio uważać, srusi nować, a co cie okaże remanenti z summy purzięszy, iako właśnie z naszej substantiey na potrzebę cerkiewną erogowaney, powrócić, żeby nie mieć in conscientia, że Kolodzey kradł, ergo Kowala obiesic także y tu, że kto nie ma z cerkiewnego wziąć, a kto ie ma, ut putant, tedy temu nie powrocic, co by to było contra aequitatem et iustitiam. Dla tego upraszam w(asz) m(ość) m(ego) m(iłosciwego) pana, aby z sobą w. m. m. m. panstwo, zszedszy się in sessione, naradziwszy się, chcieli e medio sui wysadzić takowych, żeby przejrżeli w tychże rachunkach gdziekolwiek y kiedy będzie mi nazna-

---

¹⁾ Николай Красовскій одинъ изъ самыхъ усердныхъ и ревностныхъ братчиковъ Львовскаго братства, умеръ въ 1697 г.

czony, tylko nie w sessiey, ani na cmentarzu, tedy zaraz gotow
będę producese regestrz iterato sin...., tedy będę ad abuentum cze-
kac i. m. xędza episcopa, ktoremu clucidowawszy nań, będę upra-
szał o commissarzow przydanie ad audiendum rachunkow, czego
bym nie zyczył, aly pierwszy wstęp iurisdictionis miał ia zasząc,
iednak że, volens nolens, będę musiał udac sie, proszę tedy chocay
w. m. m. pan tam nan ich mościow przedłożyć, a mnie cathego-
ricam dać declarationem, iakowa będzie u w. m. m. panstwa wola,
o co upraszając zwykłej braterskiej łasce y przyiaźni reccomen-
duię y iestem w. m. m. m. pana y brata powolny sługa A. Kras-
sowski.

J. mości m. w. m. paniey y wszytkym ich mościom nayuni-
żony przesyłam (pokłon).

A monsieur, monsieur Piere Semianowicz montrescher frere

Львовскій Ставропигіальний архив № 746.

---

37. 1701 года, 24 февраля Рескриптъ короля Августа II, данный Львовскому Ставропигіальному братству, которымъ предписывается назначеннымъ комиссарамъ по дѣлу между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, чтобы они въ присутствіи своемъ заставили Шумлянского взять епископскую кафедру изъ братской церкви, гдѣ онъ силою ее поставилъ и отнялъ обѣ отъ братства его церкви, опредѣлилъ новыхъ духовныхъ лицъ въ братскія церкви, а старыхъ силою принудилъ принять унію, чтобы комиссары внушили Шумлянскому, что онъ не имѣетъ права принуждать русскихъ и его духовныхъ къ уніи, что братству разрѣшается, какъ прежде, брать себѣ духовныхъ лицъ съ другой епархіи, а тѣхъ, которые теперь у нихъ, разсчитать, что онъ -- король беретъ братство подъ свое покровительство, а на тѣхъ, кто будетъ преслѣдовать братство за то, что оно уніи не приняло, налагаетъ штрафъ въ 10000 гривенъ.

August Wtóry, z Bożej łaski król Polski, wielki książę Litewski, Ruski, Pruski, Mazowiecki, Zmudzki, Kiiowski, Wołhynski, Podolski, Podlaski, Inflantski, Smolenski, Siewerski, Czerniechowski, dziedziczny książę Saski y elector.

Uprzejmie y wiernie nam mili! Przełożono nam iest przez pewnych pp. rad naszych y przez pokorną supplikę od pobożnego bractwa Lwowskiego utriusque status et conditionis tam equestris, quam civilis ordinis ritus graeci, nie w unii będących, ecclesiarum binarum sub titulis: unius Assumptionis in coelum Gloriosissimae Virginis Mariae intra, alterius extra moenia monasterij sancti Onophrii, eremitae, in tutela et patrocinio eiusdem Confraternitatis existentis podaną, a to wzglendem naruszenia praw y przywileiow violataeque securitatis iurium publicorum supertenendam libere religionem suam onym służących, ktore od najasnieyszych antecessorow naszych nadane y od nas samych na szczęśliwey koronacji naszej, iako wszystkim, tak y im przysięgę stwierdzone, y teraz, niedawno w Warszawie roku blisko przeszłego, sub tempus senatus consilii, powtornie przez osobliwe diploma confirmowane mają, y

trzymać onym tychże praw iestesmy powinni. A że in contrarium respektując na prawo popolite et poenas super violatores iurium et privilegiorum nostrum descriptas et oppositas, lekce powożając, wielebny Józef Szumlanski, władyka Lwowski, ważył się na te prawa y przywyleia targnąć y violenti modo pomienionemu bractwu ecclesiam supranominatam Sthauropigiandam, nie do niego należąca, iako nie w unii będąca, sub tempus festi ss. Petri et Pauli ritus graeci, roku blisko przeszłego tysiąc siedmsetnego, naiachawszy z gminem, odbił y odiął, nadto y kathedre alias formę swą z należytey kathedry świętego Jura bez prawnie y nienależycie do teyże cerkwi mieyski wprowadził, iakoby chcąc iakąs nową y nie bywałą sine ullo consensu nostro fundować sobie iurisdictionem, co nad prawa, sobie nadane, uczynił, duchownych alias czercow nowych ponadawał, a dawnieyszym na unię vi podpisać się rozkazał, przeto iz przeciwko prawom y konstituciom koronnym, przez ktore pokoy y wolność zwykłego nabożenia religii greckiey, consequenter, y temu Bractwu iest obwarowana, stał się y dzieie, od ktorego nabożenia y religii greckiej, w niey zostaiącey, gwałtem odciągani y przymuszoni bydz nie powinni, y pro libertate accedere ad unionem wolno, tedy na fundamentie tychże praw koronnych et ex obligatione pactorum conventorum, chcąc nienaruszenie w pokoiu religionem ritus graeci y przerzeczoną Confraternią przy ich prawach, przywileiach cerkiew y manaster, do nich należący, zachować, umyslnie zlecamy uprzejmie wierność waszą, abys cie, czas sposobny upatrzywszy, do miasta Lwowa ziachali y tamże byle dwóch z uprzejm(ym) y w(iernością) waszą, było in praesentia braci tey Confraternii praeviis innotescentijs extradendis, iurisdictionem swoię kommisarską in loco ecclesiastico zafundowawszy, mocą y władzą, od nas sobie daną, cerkiew mieyską Lwowską intra, una cum manasterio s. Onophrij extra moenia eiusdem civitatis Leopoliensis zostaiące, pobożnemu bractwu, nie w unij będącemu y chcącemu orientalis ecclesiae ritus graeci trzymać się artykułow y porządkow, znowu oddali; a wielebny Józef Szumlanski, władyka Lwowski, aby do oney więcej się nie intere-

sował y kathedre albo raczey priwatną formę na mieysce tam, gdzie antiquitus oney privilegiatim bydz należy, sprowadził do drukarni, ani żadnych porządkow cale onych się nie interesował, duchownych żadnych, ponieważ się stary swey chcą trzymać religij, nie nadawał, powagą swoją kommisarską postanowili y przykazali, alias in casu venientice pomienioną kathedre wyprowadzić in instanti z cerkwi tey mieyski przy sobie kazali, przy tey władzy y powadze, którą z antecessorow swoich ta Confraternia cerkiew y monaster mieć powinni, onych zachowali, ktorych y my zachowuiemy, y gdzie sobie upodobaia według swey religii nie w unii będących czercow z inszey diecesii y episcopii przyiac, y tych, ktorzy teraz są, odprawic pozwalamy. Securitate personarum tam equestris, quam civilis status in hac Confraternitate et religione zostaiących waruiemy, onych wszystkich y każdego z osobna w protekcyą naszą krolewską bierzemy, ani żadnym sposobem y protextem oppressij, przenagabania y w handlach przeszkody im czynic dla tego, że unii ne przyięli, pod winami, w prawie opisanemi, et vadia dziesiątka tysięcy grzywien surowo zakazuujemy, y uprzejm wierność w(aszą) to wszy(s)tko, cokolwiek się zdac będzie, do warunku y pokoju tey Confraternij postanowić non obstantibus quibusvis rescriptis citationibus emanatis et emanandis, ktore pro nullis bydz deklaruiemy, zlecamy. Uczynice to uprzejmie wierność wasza dla łaski naszey. Dan w Warszawie dnia XXIV go miesiąca lutego, roku Pańskiego MDCCI, panowania naszego roku IV. Augustus rex. Jan-Kazimirz Odolski, i. k. mości sekretarz, m. p. M. II.

Commissia do oddania cerkwi y manasteru Konfraternii ritus graeci miasta Lwowa.

На обопомъ учмаю нолуучма: Reskrypt krolewski na oddanie cerkwi bractwu, od nich przez Szumlanskiego odebrany.

Львовскій Уставной архивъ, № 752.

---

38. 1702 года, марта 5. Письмо проповѣдника и духовника Львовскаго Ставропигіального братства Самуила Красусскаго къ проповѣднику Кіево-Печерской Лавры Силуану Озѣрскому относительно того, что не онъ — Красусскій преслѣдуеть, а онъ преслѣдуемъ, что вѣруеть такъ, какъ вѣриль и церковь православная велить, что во Львовѣ стали давать русскимъ людямъ мѣста и высказываетъ опасеніе, какъ бы вслѣдствіе этого не произошли кровопролитія.

Przewielebny w Bogu mości oycze y luby bracie!

Czytając pismo prze(wielebności) t(woiey), bratersko do mnie ordinowane, cieszę się z miłego y dobrego zdrowia p(rzewielebności) t(woiey), którego y życzę w długi wiek ku pomnożeniu chwały Bożej. Czytam w tymże piśmie p(rzewielebności) t(woiey), że iego mość o. metropolita Kiiowski (Barlaam Jasinski sam czytał przy obiedzie ten list) tego iest o mnie mniemania, iakobym ja został iakimśi honytelem, nie dziwię się: bo y Panu Chrystusowi mowiono: „сеи хулить“. Gdy bym ja gonił, coś bym przecie ugonił; ale ja nie tylko гонити, но и гонимъ, бѣгати не могу: бо на nogę skaleczałem. Zostaie tedy takim, iakym y przed tym byłem, святой православно-каѳолической вѣры, y iednego słowa nie uymuiąc, ani przydaiąc. Tak wierzę y tak wyznawam, iako церковь (Никеѣское symbolum читаетъ. За сіе мы православ(ніе) глаголемъ ему: Богъ да проститъ, помилует и спасет его, а за наступающее, понеже начал златомъ, а кончилъ блатом, не дякуемъ ему). Сице бо пишетъ: A lubo nam włożono w usta papie, żadnego iednak ieszcze tym nie *udławiono*, y, owszem, coś my byli, byli iako małe dziatki, teraz za pożywaniem tego chleba rosniemy w ludzie, iuż nam y za stołem z ludzmi siadać pozwalaią, y urzędy Rusi rozdaia, czego we Łwowie do tych czas nie było. Prawda, nie szukaliśmy tego y nie spodzialiśmy się, żeby nas tak czczono; ale kiedy tak z nieba dopuszczono,

żeby Русь czczono. Czemuz rusin z polakiem nie ma papy cмаkovamu.

Nie day Boże, aby z tey okazji do rozlania krwi chrześcianskiej przyść miało: bo coż by to za pociecha Rusi była, gdy by się od Rusi ruska krew przelewać miała. Niech te strachi nie idą y na lachi. (Poszły tegoż roku pod Berdyczowem na Wkrainie, pod Białą Cerkwią, w Niemyrowie, gdzie y xiażę Czehoerte ścięto etc.) Bo przy suchym dostanie się y supowemu. Więc by w to potrafić mieli, ktorzy moc y władzą od Boga wzięli y mają, iako by bez rozlania krwi ludzkiej w ludziach zgodę y świętą iedność uczynić mogli. Wolno prz(ewielebności) twoiey y samemu te pismo moje, iako chciec trutinować, y komu chcieć prezentować. Ja iednak samego siebie w nieodmienney braterskiej iako ni w czym nie odmienney miłości chować, ktorego modłom s(więtym) wruczam się, zostając prze(wielebności) w(aszey) waszego dobra szczerzo zyczliwy brat y sługa грѣшныи іеромон(ахъ) Samuel Krassuski.¹⁾

We Lwowie marta 5, (roku) 1702.

Библиотека Кієво Софійскаго собора, рукопись подъ № 307, л. 89.

---

¹⁾ Въ подлинникѣ на поляхъ написано примѣчаніе: „Его бѣднаго удавили Шведы, бо, повѣсивши, били за гроши, и вымучили ѿ червонихъ, з чего умеръ в лѣто 1702, когда Лвов добули и кровь пролили его: ворѣ-ли Шведы“?

39 1702 года, 27 мая. Письмо Почаевского игумена Иосифа Саевича къ старшему братчику Петру Семеновичу, братскому книгопродавцу, относительно молчанія послѣдняго и о современныхъ движеніяхъ среди русскаго общества.

Die 27 maii, 1702 (roku) z Poczajowa.

Mnie wielce mości panie Semianowicz, moy wielce mości panie y osobliwy dobrodzieiu!

Nie dziwuie sie temu, żem credit stracił u w(asz) m(ość) mego pana, czyli też nie moge sie zrozumiec sam, że w. m. m. pan umawiasz we mnie, żem iuż unitem, a mnie sie widzi, iakoby ieszcze dla czego abys lepiey w. m. m. pan zrozumiał y mnie informował, uczyniwszy z dokumentow rewizie, ktore w(asz) m(ość) m(ego) pana z poczty Luckiey pośyłam gazety, daley, iako Bog naywyzszy będzie ordynował, wszystko ochotnie przymiemy, tylko icdney uniey otrzymanosia и въсѣхъ дѣлъ еи и не хочемо еи, choc sie do nas barzo prosi, a cale nie chcemy nad nią comiseratiey pokazac, bo sie nam nie zda na nic. Jubieleasz tu nie zduza, zalize 69 gurzysto, do tego przez puszc(cz)y nie trafi, niech sie pomiędzy gęstszym ludem po boznieyszym powoli expediue, a do nas hultaiow nie ma sie czego spieszyc, dziwuie sie barzo, że do tych o. Jasnickiego nie widac, iuż sie y nazbyt gdzies przeswięcił, byle ieszcze y Мѣczesки między gurami, nie przyioł korony, choc by nam Hania przysłał, sam na to ubolewam ciężko, że sie tak w. m. m. pan temi kreditami ruiniesz, a po części y z moiey okaziey y mnie tez, oprócz Białego Stoku, siła szkody w długach ewanelie, gdy by przez kogo to w. m. m. pan z łaski swey przeszli, bo choc sie nie utrzymali byśmy в благочестии, to przecie musi o tym całe wojewodstwo wiedzieć, co sie zostanie po nas, nie zechcemy porzucić lada iak, ale еще надѣмъся на Господа, chocay strachaią, my iuż temu przywykli. Miałem sie czym przysłużyć z domu goscincem, tylko wirzchem

iedzie, raczey sie sam kiedy wyrwe do w. m. pana, albo waszec do-
brodzieiu, bądź łaskaw, przeiedz sie do nas. A wine kiedy iakie
słuszne prosze y nam oznaymic y samego w. m. pana Bogu oddaie,
będąc zawsze w. m. m. pana y dobrodzieia niegodnym Bogamodlcą
y naynizszym sługą Jozeph Saiewicz, ihumen m(onastera) Poczaiew-
skiego.

Jey mości dobrodzieyce moiey naynizszy zasyłam ukłon. Ich
mościom domowym wszystkim nizko kłaniam się. Xiazke prosze ka-
zac oprawic pod marenies w szare nakrapiane szkurke iednemu
zakonnikowi. Te gazety prosze nie każdemu konfidowac, a listy
przysłać nazad. Już to my o i puł roku z sobo targuiemy, a nie mo-
żem do mohoryczu przystąpić, bo na nas ten handel wisi.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 746.

---

40. 1704 года, 11 іюня. Іосифъ Шумлянскій, єпископъ Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, подтверждаетъ всѣ права и привилегіи Львовскаго Ставропигіального братства и публично кается о несправедливомъ своемъ прежнемъ отношеніи къ помянутому братству.

Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo sexto, die lunae decima octava mensis februarij.

Coram officio et actis praesentibus consistorij Leopoliensis, constitutus personaliter, honoratus Jacobus Rusianowicz, vicesenior Confraternitatis Stauropigitanae ritus graeci uniti, ad ecclesiam Assumptionis in coelum Beatae Virginis Mariae, intra moenia civitatis Leopoliensis, tenens et habens suis in manibus infrascriptum authenticum instrumentum sanum, salvum, alacrum, omnique vitio, et suspicionis nota carens, manu propria illustrissimi et reverendissimi olim Josephi Szumlanski, episcopi Leopoliensis, Haliciensis et Camenecensis Podoliae, subscriptum et sigillo ejusdem communitum, illud ad omnem meliorem finem et juris effectum, actis praesentibus inseri et ingrossari postulavit. Quod, cum acta publica nemini sunt deneganda, obtinuit. Cujus quidem instrumenti tenor de verbo ad verbum sequitur et est ejus modi:

Jozef Szumlanski, episkop Lwowski, Halicki, Kamienca Podolskiego, metropoliey Kijowskiey administrator, archimandryta Pieczarski. Wszem w obec y kaźdemu z osobna, komu o tym wiedzieć będzie należało, wiadomo czynię, y secuturae ninieyszym pismem podaie posteritati. Nic chwalebniejszego, nic swiętobliwszego, nieśmiertelney pamięci nic godniejszego, nic skuteczniejszego sądziłem zawsze, sądzę, y kaźdy sądzić może, iako sarta tectaque tueri prawa, ktore są inventio quaedam, et donum Dei, wolności, y swobody, y prerogatywy, sub quibus movemur, w należytey starodawnych antecessorow naszych torem mieć konserwacyi, y ieżeli ob obstacula nie można augere, przynaymniey gotowe defendere, ne

cadant, sama to lex naturae, y wrodzona w każdym, wyciąga aequanimitas et conscientia. To iest basis et fundamentum wszelkiego dobra pospolitego, przez to Naywyższemu Panu, per Quem reges regnant, principes imperant et potentes decernunt justitiam, niesmiertelna incessabili cultu idzie chwała, honor y veneratio, przez to wiara, religio, a zatym chwała Boża augmentum bierze, ztąd miłość inter vicinos et confratres propagatur et crescit, ztąd dobro pospolite krzewi się, nec unquam titubat. To iest wszelkiey rzeczy pospolitey vinculum, to wolności fundamentum, to życia ludzkiego solatium, przez to salus populi, wszelkie dobro pospolite in integro zostaje, tam humana societas et publica tranquillitas conservatur, gdzie prawa, privilegia, decreta observantur et manutinentur. Przez życie moje, zawsze ab ipsis episkopiey initijs, to miałem in votis et alto desiderio pragnąłem, iako chwały Bożey pomnożenie, swiętnic Panskich osobliwą ozdobę y zaszczyt, aby wszędzie niesmiertelna Wielkiego Boga, Matki Jego Przenayswiętszey chwała w nabożeństwie zawsze iasniała y codziennie augmentum brała; tak aby prawa wszelkie, wolności, immunitates et privilegia monastyrom, bractwom y wszelkim świętym mieyscom od nayiasniejszych krolow y xiażąt nadane, pia legata, et ordinatas ecclesiarum haereditates sacrorumque fundationes caetuum et inditas eorundem na większą Boga chwałę, immunitates konserwować omni studio et conatu starałem się y nieraz to samym skutkiem pokazałem, iakoż y teraz pokazuję y pismem tym wszelkie prawa, privilegia, decreta, praerogativas et immunitates szlachetnemu bractwu Stauropigianu cerkwie mieyskiey Lwowskiey, pod tytułem Usnienienia Przenayswiętszey Panny będącey, na cały kray Rossyjski iasniejącey, od nayiasniejszych krolow y innych ab origine służące, in omnibus conditionibus, punctis beneficijsque universis przymuję, approbuję, konfirmuję y ratyfikuję, w niczym ex officio meo do ich porządku y artykułow, im służących, należyć, ani quovis modo, titulo et praetextu interessować się, owszem onych przy nichże cale y nienaruszenie ex integro zawsze zachowywać deklaruję et spondeo. I lubo coś przed

tym in contrarium respectem drukowania xiąg pod tytułem wystawienia formy albo kathedry w pomienionej cerkwi brackiej, czynienia rachunków z prowentów cerkiewnych, przymowania duchownych zakonników do tejże cerkwi y drugiej świętego Onophrego, tu we Lwowie na przedmiesciu Krakowskim w ichże opiece będącej, *attentavi*, bo bardziej *malignas antitheos* zayrżawszy zgodzie, *seminavit Zizaniam et discordiam*, iako ieszcze bardziej na ten czas *ignarus* takowych ichże praw, niesłusznie czyniłem. Teraz zaś dobrze w tychże prawach, mnie produkowanych, przeyzrżawszy się, oraz ich pobożność y przykładne koło dobra cerkwie Bożej cum gloria Dei staranie zważywszy, to rewokuję, ani przeciwko tymże ich prawom, dekretom, przywilejom, *quovis praetextu et iure* powstawać, mować in *eversionem et convulsionem*, uchoway Boże, onych, co czynić, owszem one omni meliori modo utrzymywać, drukowania xiąg słowienskim y ruskim dialektem w drukarni ich brackiej żadnym sposobem onym nie zabraniać, ani zakazywać, ani tych xiąg do korekty, albo censury swojej pociągać (które sub titulo eodem, pod iakim zwyczajnie drukowali, teraz y potym podług praw, przywilejów y dekretów ich wolno im one drukować). Także formy albo kathedry w cerkwi ich pomienionej brackiej (będąc zdawna s. Irzego we Lwowie zafundowana katedralna y teraz iasnieie) wystawiać, pretendować, rachunków od nich nie wymagać, ani duchownych zakonników do tejże cerkwie ich brackiej y drugiej monastynu s. Onofrego we Lwowie, na przedmiesciu w ichże opiece będącej, przyimować, iakich oni sobie *vigore iuris patronatus Confraternitati suae servientis* obiorą y upodobaia, nie zabraniać, y innych nie zabraniać deklaruję, y episkopskim słowem, *fide et honore* do tego wszy(s)tkiego nie interessować się przyrzekam y ubowiązuie się zachowywać ich cale y nienaruszenie we wszystkich ich prawach, przywilejach, dekretach, *exemptach* y porządkach braterskich, iakoż władzą moją y powagą pasterską et *praesentium robore* zachowuję in *perpetuum*. Co trzymam, że y następcy moi—przyszli episkopowie Lwowscy *ex ipsa iustitia et con-*

scientia uczynią y trzymać firmissime będą, weyzrzawszy w samą szłuszną, prawa, przywileia, dekreta przeyzrzawszy, wziąwszy w reflexią y należycie to zważyszy, iż naprzod żadnych skryptow y xiąg nowych, ktore by korrekty y censury potrzebowwały, z drukarni swoiey nie wydaia, tylko zdawna juxta Orientalis ecclesiae graecae ritum korrygowane y approbowane xięgi słowienskim dialektem, iakich cerkiew używa, drukuią, mając na to prawa, przywileia, dekreta, od nayiasnieyszych panow naszych od tak wielu lat nadane y approbowane. Druga, rachunki między sobą podług porządku swego brackiego zachowuiąc się, z tychże xiąg dochodow y rozchodow nie na co inszego, tylko na ozdobą chwały Bozkiey y cerkwy pemienionych, tudziez na sustencyą duchownych, szkoły, monastynu s. Onofrego, szpitalu ubogich i inne potrzeby cerkiewne obracaiących się (iako w oczach wszystkich ta pobożność y porządek nieustaiący iasnieie) czynią, nie zechcąc tychże praw, przywileiow, wolności, dekretow, onym służących, convellere y naruszać, owszem przykładem moim y dawnieyszych episkopow one in integro manutenebunt, et in omnibus punctis ac conditionibus cale y nie-naruszenie ultra quodvis impedimentum obserwować y konserwować będą, ex zelo et conscientia sua, pamiętaiąc na słowa Samego Zbawiciela naszego, „ne prydoch rozoryty, no ispołnyty“¹⁾, tymże trybem postępuia, et adimplebunt legem, na ktorey a tot seculis ufundowane y rozkrzewione bractwo pomienione coraz większe bierze incrementa, a ztąd chwała Boża augmentatur, iako też formy albo kathedry tamże w cerkwie ich brackiey, którą ia był na czas dla iedney pod czas nabożenstwa stania wygody postawił, pretendować, uchoway Boże, nie zechcą, y żadną miarą przeciwko dawnym funduszom y zwyczajom nie mogą, ponieważ z pierwszego przywileiu odradzaiącey się episkopiy Lwowskiey, longa annorum intercapedine post decessum xiążąt Ruskich, absque locio ordinario wakuiącey ma-

---

¹⁾ Слова, помѣщенные въ кавычкахъ, въ № 757 написаны русскою транскрипціей.

nifeste elicetur, że nie przy inszey we Lwowie, tylko przy cerkwi świętego Irzego, męczenika Chrystusowego, solium episcopale, to iest kathedra rezydencyi et exercendae jurisdictionis spiritualium synedrion, iako in monte Sion zakonu et Sacrorum dispensandae gratiae in signum excelsum mieysce nasze dane ¹⁾ „hora Bożaia, hora tucznaia, hora ¹⁾, na ktorey Bogu mieszkać przez ofiary swiete podobalo, podług tegoż Psalmisty s. wyprowadził ie na gure Swoią świętą y dał mieszkanie ich gore, ktore ugruntował na wieki, ktora szczepila prawica Bozka. A iako wszelkie thoremata pisma świętego swiadczą, iż ecclesia aequiparatur ad montes, haec enim est domus Domini altissima et maxime conspicua; toż y prorok Esaias mowi: „et erit novissimis diebus praeparatus, mons domus Domini in vertice montium“, to iest apostolorum, prophetarum, ktorych apostolos in montibus elegit, docuit y onym sławę Swoią pokazał, paść owce swoje zlecił, wiązać y rozgrzeszać dał władzę. Tak też y ta cerkiew katedralna świętego Irzego, uprzewileiowaniem nad inne w dyecezyi swoiey przodkuiąc, ma zlecenia swego excellentiam, ktora synow swoich splendore illustrat, dyrekcyą y dozorstwem Magni sacrorum Praesidis tanquam in Olympo pomienionej kathedry rezydując praelucentis, y na coż potrzeba zacnieyszey, godnieyszey nad te a tot saeculis uprzywileiowaną, solennizowaną kathedrę, sit ergo mons hic, sicut mons Sion, non commoveatur in aeternum ¹⁾ osnowany ieho na horach swiatych, ¹⁾ elegit Dominus Syon, elegit eam in habitationem sibi, to odpocznienie moje na wieki wiekow, tu mieszkać będę; bo ie sobie obrał, mieszkali antecedeni, mieszkać będą y succedeni tanquam in Petra fundati firma, nie przenosząc kathedry. Jakoż nie rozumiem by naymniey ex sola iustitia et conscientia następcow moich przyszłych episkopow Lwowskich, aby mieli co in contrarium attentare czynić et evertere pomienione prawa, dekreta, a tot saeculis solennizowane et in suo esse

---

¹⁾ Что въ цыфрахъ, то въ № 757 написано русской транскрипціею.

ab antedaneis conserwowane, w czym, iako mogę, conscientias ich inoscior stimulo conscientiae meae obliguę y obowiązuję. To zaś wszystko wyżej opisano, non praesentis tantum aevi, sed posteritatis memoriam potrzebujące, na wieczną pamiątkę tym pismem wyrażam et immortalitati konsekruę, ręką własną dla lepszej wiary y pamięci przy zwykłej pieczęci podpisując. Te in supplementum moie pasterskie témuz szlachetnemu Stauropigium bractwu daię napomnienie y błogosławienstwo, aby pobożnością, dobrym przykładem, cura et studio koło dobra cerkwie Bożej na większą chwałę Panny Przenayswiętszey, sub cuius nomine et titulo militant, tym bardziey praeluceant alijs, tanquam focos ardentes, w dobrym porządku y nieustaiącym chwały Bożej pomnożeniu w wiekopomny czasy aby to sacrum capitolium dilecti sodalitij, iako fundamenta provehendi cultus Divini ac promovendae religionis et ecclesiae powziąwszy, uberius in sua propagatione germinare, iako na¹⁾ ziemi błazi¹⁾ et producere fructus ozdoby y pociechy swoiey, co wszystkim patet, zaczęło, tak day Boże, aby ad maiorem Dei gloriam in suis incrementis żyżne na wieki pomnażało w¹⁾ bradi swoim¹⁾ messes, duszo zbawienne, czego pastersko życzę. W katedrze moiey, y rezydencyi episkopskiey, Lwowskiey, przy cerkwi świętego Jerzego, męczenika Chrystusowego, dnia iedynastego miesiaca czerwca veteris styli, roku Pańskiego tysiąc siedmset czwartego. Joseph Szumlanski, episkop Lwowski. (Locus sigilli).

Post quarundem literarum ingrossationem, suprascriptus offerens, originale ipsum ad se recepit et de recepto, sibi que restituto, cancellariam praesentem quietavit, quietatque per praesentes. Praesentibus cancellariae scribis.

Ex protocollo actorum consistorij Leopoliensis extractum et sigillo illustrissimi et reverendissimi domini Hieronymi—Mathiae Jełowicki, Dei et Apostolicae sedis gratia episcopi Pellensis, Suf-

---

¹⁾ Что между цифрами, то въ № 757 написано русской транскрипціей

fraganei, praepositi vicarij in spiritualibus et officialis generalis Leopoliensis, regentis cancellariae magni ducatus Lithuaniae, canonici Cracoviensis communitatum et extraditum.

L. S.

.   *Andreas Makowski*, apostolicus et.... curiae archiepiscopalis atque... Leopoliensis notarius.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 758. Тожє самое, по безъ засвидѣтельствованія и печати Еловицкаго, находимъ и подъ № 757.

---

41. 1707 года, 28 февраля. Грамота царя Петра Великаго, данная Львовскому Ставропигіальному братству на свободную продажу книгъ въ Украинѣ и сборъ пожертвованій на украшеніе храма.

Божіею поспѣшествующею милостию, мы пресвѣтлѣйшій и державнѣйшій великій государь, царь и великій князь Петръ Алексѣевичъ, самодержецъ Всероссійскій, и прочая, и прочая. Объявляемъ чрезъ сие войскъ нашихъ генерал—белтъмаршалу, и генераломъ, и протчимъ команду имѣющимъ, а Малоросійскихъ нашихъ войскъ гетману, и наказнымъ у него региментаремъ, такожъ высокимъ и нижнимъ офицеромъ, и рядовымъ: дабы посланныхъ изъ Олвова (sic) отъ братства храма Успения Пресвятыя Богородицы, когда пошлютца на Украину въ наши царского величества Малоросійские города два или три человѣка съ церковными на продажу книгами и ради собрания милостыни для украшения того храма и ихъ съ тѣми книгами до Малоросійскихъ городовъ чрезъ тѣ мѣста, егда имъ случитца ѣхать, гдѣ войска наши обретаютца, пропускать безъ задержанія, не чиня имъ въ пути ихъ озлобленія; а какъ они приѣдутъ въ Малоросійские города и вышереченному гетману и наказнымъ у него региментаремъ о бытіи ихъ въ Малоросійскихъ городѣхъ и об отпуске ихъ по прежнему за рубежъ до Лвова велѣтъ учинить по нашему царского величества указу и по своемъ разсмотренію. Данъ въ главномъ нашемъ стану, у Жолковѣ, за нашею царского величества печатью, февраля 28-го дня, 1707 года.

М. П.

Львовскій Ставропигіальный архивъ, № 760, тутъ же и копія.

---

42. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго, къ нунцію Николаю Спинолѣ, съ превозношеніемъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ указаніемъ его благотворной дѣятельности, его правъ и о согласіи принять унію.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine et benefactor amplissime!

Et hoc literali cambio meam filialem, eamque tributariam excellentissimae dominationi vestrae animo cordeque sterno demissionem, hoc eorundem unicum summens solatium delitiumque supremum, hic in regno Poloniae sanctissimae sedis apostolicae, adorare numen, excellentissimam dominationem vestram eiusque benefico, literatim, saltim, dum mihi iam maiora non licent, perfrui reddere, in concussa fide autumans hoc idem vicarium numen, prout antea sic et ad praesens nomenque excellentiss. dominationis vestrae in desideriis ubique sibi propitiam esse, non privatum desiderium (nam mea ad huc recondo) sed publicam ecclesiae nostrae bonam, populi salutem, integritatem s. unionis, quo magis amplificari in populo et servuari (prout haec omni voto et desiderio curavi) etiam secutura aetate possit; propono excellentiss. dominationi vestrae, uti supremo s. apostolicae sedis in regno nostro vicario. Confraternitas ritus graeco—uniti per orbem clara Leopoliensis, binarum ecclesiarum Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae intra et s. Onofrii, eremi, extra moenia civitatis sitarum, fundatores et a primaeva fundatione promotores, tutores, protectores et patroni, Sthauropigii titulo, quondam a patriarcha Constantinopol(iense) insigniti, privilegiis, libertatibus serenissimorum regnum dotati, pro domo et gloria Dei desudantes, decus et ornamentum ecclesiae promoventes, inter alios excellentes et maiores, totque dexterrimis pro bono ecclesiae et nationis suae gestis et actionibus clari, ...que ac gloriosi, quorum tutela sudore et opera decus ecclesiae cum gloria Dei augetur et crescit, s. uni-

onem glorioso et laudabili exemplo libere acceptarunt, professionem praestiterunt, et per-inde non minorem post se populi partem traxerunt, eandem firmissime et constanter tenent, tenerique curant. Ante s. unionem in disunionem, hoc vel maxime iure quondam a patriarcha Constantinopol. habito gaudebant ne ius, iurisdictionem et dependentiam in actionibus a loci ordinario episcopo habeant, sed ex nomine Sthauropigij ad ius et iurisdictionem soliusmet patriarchae spectent, solique illi ex omnibus ecclesiae et suis respondeant actionibus, et semper a loci ordinario hoc servabatur, nunc vero post eiuratum schisma et liberum ad s. unionem accessam, et eam eiurarent, nec esse volunt dependentiam, sed simili libertatis et immunitatis stella ab eo, quem ad praesens summum caput agnoscunt, cooperiri, curant, recurrant supplices ad excell. dominationem vestram, quatenus id amplissima sede, promotione eius obtineant, et quod ante hac ius praemissum et iurisdictionem a patriarcha nunc ab ipso sanctissimo pontifice habeant, solique iurisdictioni papali in omnibus subsint, quod hactenus ipsis et ego servavi, manu tenui, scriptis approbavi et ad praesens ad praemissa accedo, meamque ad excellen. dominationem vestram apiscopalem interpono auctoritem, consensum, supplicemque libellum, quatenus de plenitudine gratiae et potestatis suae, hanc suam velit eis, in promovendo negotio hoc, praestare gratiam, quatenus per scriptum a summo pontifice hoc exaratum ius habeant, prout luculentius explicabit praemissa reverendissimus dominus Trembety, praefectus collegii pontificij, intimus in eius desideriis patronus, ego solum modo, obnixe ex postulo effectum praemissorum, nihil per id derogabitur, antiqua ipsis indita renovabuntur et solidabuntur iura, eoque magis feruentior in populo exardescet propagandae et conservandae etiam per secuturam aetatem, animus et stimulus, adtraheturque vulgus, quo maior in praemissis excellentissimae dominationis vestrae facilitas et sanctissimae sedis apparebit gratia, firmabitur per id ipsum, in animis tam nobilissimae Confraternitatis (quae non postremam populi trahit partem) sanctissimae unionis ratio, ambitus, etiam in posteris et ze-

lus, interim ego dum eas pro praemissa Confraternitate nullipietate secunda, instantiales ad excellentissimam dominationem vestram effundo preces, id autumo, quod ex gratia et promotione eius sortiantur petita effectum, cum ea protestatione et professione, manebo semper et maneo, quod sum excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefactoris mei amplissimi, humillimus servus et devotus exorator Josephus Szumlanski, e(piscopus) L(eopoliensis), H(alicensis), K(aminecensis), a(dministrato)r m(etropoliae) Kiiovens), a(rchimandrita) P(eczaroensis).

Лвовскій Ставропигіальний архивъ, № 763.

---

43. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго къ приближенному нунція съ извѣщеніемъ о принятіи братствомъ уніи и надеждою объ оставленіи его при всѣхъ его правахъ.

Copia litterarum ad illustrissimum dominum auditorem Gurlem (?) s. Nuntiaturae.

Et hoc cambio praemissa solenni obsequiorum meorum illustrissimae dominationi vestrae manifestatione, repono, cum submissa et filiali veneratione, in sinum eius proposita, iam a me nobilissima Confraternitas Sthauropigiana ecclesiae Leopoliensis civitatis graeco—uniti Assumptionis in coelum Beatissimae Virginis Mariae iusta et iuribus consona, desideria per reverendum praestantissimum Trambetij, praefectum collegii pontific. Leopol., procul dubio explicato, eam unicam ab illustrissima dominatione vestra

praestolor beatitudinem et obnixe exportulo, quatenus eadem desideria illius Confraternitatis felicem quantocius peculiari gratia, protectione et promotione illustrissimae dominationis vestrae sortiantur effectum, non derogabit per id quidquam iuribus, ecclesiae et episcoporum, imo antiqua eorum sarta erunt, et eo feruentior in eis manutenendae et conservandae s. unionis erit ambitus, ego vero pro eis modi illustrissimae dominationi vestrae in persona mei affectu et respectu, semper eas fundam protestationes. Benedic anima mea domino, et omnia quae intra me sunt nomini sancto eius. Voloque esse inseparabiliter excellentissimae, illustrimae ac reverendisimae dominationis vestrae domini, domini, patroni et benefectoris amplissimi humillimus servus et devotus exorator Joseph Szumlanski.

Te obadwa listy minori sigillo zapieczętowane smułka.

На дрымомъ помянутомъ: Copia litterarum ab illustrissimo domino Josepho Szumlansky, episcopo rutheno Leopoliensi unito, ad illustrissimum, excellentissimum et reverendissimum dominum Nicolaum Spinola, archiepiscopum Thebanum, Nuntium Apostolicum protunc in Polonia, cui serio recomendat Confraternitatem Stauropigianam, scriptarum Leopoli die 2 martij, anno 1708. Ponitur hic sub № 1.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 763, тоже самое и подъ № 764, только помѣчено 9 маѣи и: „Scripsit has epistolas manu propria reverendissimus P. Stephanus Trembetti, praefectus colleg. pontif. Leopol“.

---

44. 1708 года, 22 августа. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ нунцію Николаю Спинолѣ о томъ, что Іосифъ Шумлянскій, епископъ Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, долженъ отъ многихъ лѣтъ братству 1500 злотыхъ, которые братство пожертвовало свящ. конгрегациі на основаніе общежитія (семинаріи) для русскихъ людей при „congregatio de propoganda fide“, а такъ какъ домъ не былъ купленъ, то братство проситъ нунція, чтобы онъ написалъ письмо къ старостѣ и воеводѣ Белзскому и епископу Перемышльскому, Георгію Винницкому, чтобы они похлопотали о возвратѣ этихъ денегъ братству.

Excellentissime, illustrissime et reverendissime domine, domine patrone coll-me et benefactor amplissime!

Benignitas, qua excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra dignita fuit, humillimas supplicationes nostras suscipere et apud Sanctissimum Christi vicarium easdem promoveri, nobisque omnibus altissimum suum patrociniū appromittere et impertiri, sicut nos in aeternum devinctos constituit ita ad nova imploranda beneficia et gratias ab eadem excellentissima, illustrissima et reverendissima dominatione vestra cum spei certitudine praebet animi incitamentum. Tanquam filii obedientiae ad excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram humiliter recurrimus, ad hoc ut sicuti sub eiusdem sanctae sedis apostolicae protectione vivimus, ita eiusdem beneficas, gratias experiri possimus, debebat illustrissimus episcopus Szumlanski piae memoriae Confraternitati nostrae Sthauropigianae Leopoliensis mille quingentos florenos polonicales a multis annis, et haec summa fundata erat in lapidea, quam sacra congregatio de propoganda fide emit pro seminario erigendo in beneficium Roxolanae nationis, recepit praedictus illustrissimus piae memoriae a sacra congregatione totam summam iuxta taxam factam in venditione (e)iusdem domus nobisque semper solutionem debitam appromisit: sed cum haec nunquam sit secuta, nullaue pariter in testamento (quod non solum circa hanc, sed

etiam circa multas alias contigit) huius summae facta sit mentio post sera facta ipsius, rogamus proinde humillime excellentissimam, illustrissimam et reverendissimam dominationem vestram, ut dignetur ex sua gratia ordinare aliquam epistolam tam illustrisimo palatino Belzensi supremo exercituum duci et primario executori testamenti, quam illustrissimo et reverendissimo episcopo Premislensi Winnicki moderno ad praesens, huius vacantis episcopatus administratori ad hoc ut successoribus praedicti illustriss. Leopoliensis serio demandare dignentur, praedictae summae spectantis ad Confraternitatem exsolutionem. Erit nobis haec gratia particularis effectus eiusdem maximae clementiae aliis vero firmissimum argumentum protectionis excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae, sub qua vivere gloriamur et rogamus dum profundissimo cultu et veneratione sumus excellentissimae, illustrissimae et reverendissimae dominationi vestrae.

Humillimi, devinctissimi et obligatissimi servi et exoratores confratres ecclesiae Leopoliensis et seniores nationis ritus graeci uniti. Leopoli 22 augusti, 1708 (anno).

На оборотѣ: Copia della lettera scripta dalla confraternita Rutena a mensr. nutio Spinola circa lisiariai 1500. Alli 22 aug. 1708.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, № 766.

---

45. 1712 года, 1 сентября. Письмо нунція Одескальки, архієпископа Медіоланскаго, къ братству о принятіи имъ православнаго проповѣдника, котораго оно или должно прогнать или заставить публично принять унію, съ напоминаніемъ, что хотя Ставропигія уже четыре года почи- ваетъ на материнскомъ лонѣ Римской церкви, но онъ—архієпископъ не видитъ въ своей канцеляріи никакихъ отчетовъ въ доходахъ братства, для ревизіи и просмотра которыхъ онъ пришлетъ кого либо изъ своихъ людей.

Praestantissimi Domini!

Maximo sane dolore me affecit id, quod nuper ad me allatum est, vestras scilicet dominationes recepisse ac concionatorem ordinarium constituisse monachum quendam basilianum, qui apertissime schismaticus esse dynoscitur. Cum autem vehementer cupiam, ut dominationes vestrae, quae ex speciali sacrae sedis apostolicae gratia eidem immediate subiectae sunt nullis erroribus illaquerentur, atque in via veniaris evangelicae permaneant, pro eo singulari affectu, quo propterea ipsas amplector, hortandas, ac monendas esse duxi, ut eundem religiosum aut dimittant, aut ad catholicae fidei professionem in alicuius ac prudentis viri manibus emittendam, quam deinde ad me transmittere poterunt, obstringant. Id etiam non mediocriter me ansit, quod etsi aliqui elapsi sint anni, ex quibus Confraternitas ista dominationum vestrarum in immediatam apostolicae sedis clientelam amanrissime ascita est, tamen cum diligenter indagaverim eos, qui ad excipiendas rationes administrationis deputari de more debuissent, nihil de super audivi, neque in regestris cancellariae huius aliquem, cui hoc munus demandatum esset, inveni, cum tamen necesse admodum sit, ut statis temporibus nonnulli deputentur, a quibus supradae rationes reddantur, et vicissim recipiantur, ne filii huius saeculi diligentiores ac prudentiores filiis lucis, quales dominationes vestrae sunt, inveniantur. Quam

ob rem ut hac pariter in re dominationes vestrae, quae aretrori sanctae Romanae ecclesiae vinculo coniunctae sunt, uniformem eiusdem morem servare velint, impense hortor paterneque moneo et eisdem meorum officiorum promptitudine semper paratam officio ecclessiarumque omnium benedictionum plenitudinem sanctae unionis stabilimentum et venerabilis ipsius Confraternitatis acgmentum a summo bonorum omnium largitore Deo apprecor praestantissimarum dominationum virorum.

Varsaviae prima septembris, 1712 (anno).

Officiosissimus ad omnia B. archiepiscopus Odescalki.

На оборотѣ второго листа написано: Benedictus Odescalki nuntius archiep. Mediol.

Львовскій Ставропигіальний архивъ, связка XVII.

---

46. 1712 года, 21 сентября. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ нунцію Одескалки, архіепископу Медіоланскому, относительно того, чтобы братство представило своего проповѣдника Виталія Яндзинскаго префекту Теотиновъ, Стефану Тромбетти, передъ которымъ Яндзинскій и произнесъ-бы свое исповѣданіе, на что и прилагается записка, что братство готово согласиться на ревизію относительно благолѣпія и порядка въ храмѣ, чистоты въ алтарѣ, ризницѣ, правильности богослуженія, что же касается имущества и счетовъ, то никакой ревизіи братство подлежать не должно, такъ какъ на этомъ основаніи братство приняло унію, имѣетъ королевскіе привилегіи въ томъ, что члены братства не только ктиторы и попечители церкви, но и старшіе изъ народа Русскаго, обязаны защищать права цѣлой націи; доходы же имѣютъ отъ собственнаго капитала и промысла и отчетъ въ нихъ отдають только старшіе братчики полному собранію, а потому просятъ разъ навсегда освободить ихъ отъ притязаній въ этомъ отношеніи.

Illustrissime, excellentissime et reverendissime domine, domine, patrone col. et benefactor amplissime!

Humillime veniam petimus, quod huc-usque, sicut nostrum erat, debitum excellentiae vestrae homaggium et venerationem, tanquam superiori immediato, protectori et benefactori nostro non redidimus: miseriae et calamitates istorum temporum, quibus opprimimur simul cum omnibus aliis, fuerunt causa istius nostrae retardationis, cui supplemus ad praesens, dum cum omni cultu et propendissima submissione sacras excellentiae vestrae deosculamur manus.

Recepimas, cum ea qua par est reverentia, mandata excellentiae vestrae, et ad confundendos delatores contra nos, Confraternitatem nostram et concionatorem ipsius; citra omnem difficultatem, libentissime, et sine ulla dilatione deduximus ipsum ad reverendissimum praefectum coll. pontificij Leopoliensis. Stephanum Trombetti, qui illius fidei professionem in suis manibus recepit, prout istius actus, cui nos quoque interfuimus, documentum authenticum in suis

epistolis excell. vestrae benefactori nostro, ipsemet transmittere appromisit.

Quod vero attinet visitationem destinandam ad nostram confraternitatem. Duo hic puncta consideramus: primum quod respicit decorem ecclesiae Dei, illunditiem sacrorum altarium, conservationem suppellectilium ecclesiae, bonum ordinem ceremoniarum ipsius, prout decet et oportet observari ad existentibus in unione cum sancta Romana ecclesia, extra quam nullus saluari potest, et sa hoc non solum paratissimi sumus parere mandati excell. vestrae, quin immo, cum haec omnia respiciant spirituales ordinem et potestatem, nos quoque humillime rogamus excell. vestram, puatenus dignetur, si ita visum fuerit, destinare sua gratia et auctoritate apostolica praedictum reverendum patrem praefectum cum alio ex pp. missionarijs eiusque ordinis, quia obsit gloriari non veremur licet post tam grandem per postilitatem suecorum desolationem nostram ruginati imo, imo gratum habebimus: speramus enim pro certo, quod non inveniet aliquid mali de nobis, cum labore manuum nostrarum, incremento et conservationi dictae Confraternitatis, unanimi consensu studeamus, non vero destructioni.

Quod vero attinet administrationem bonorum, liceat nobis humillime exponere excellentiae vestrae, quomodo haec Confraternitas nostra cuius nos collatores, provisores et tutores sumus, ab initio suae erectionis a centenis annis numquam fuit visitata nec a patriarchis, nec ab episcopis, nec a quocumque alio, iuxta serenissimorum regum privilegia et diplomata quibus firmata manet; sed inter nos ipsos in praesentia fratrum calculatio semper fieri solita; praeterea nullas villas aut certos proventus habet; deinde cum simus nos etiam seniores non tantum Confraternitatis, sed etiam totius nationis Roxolanae, tenemur iuxta erectionem istius Confraternitatis impendere, pro defensione iurium (iura et privilegia omnia in manibus nostris habemus et ea conservare in suo esse omnino tenemur) et privilegiorum et immanitatem et delibertatem ipsius et alaborare semper in iudicijs contra competito res tam coram serenissimo rege, quam

in alijs tribunalibus. Qua propter cum accesserimus ad unionem sanctam cum nostris istis privilegijs serenissimorum regum et aliunde in hac materia numquam instituta fuerit visitatio, cum nihil certi possideamus ideo, humillime petimus excellentiam vestram, quatenus dignetur hac in parte benigne nobiscum dispensare et tanto magis quia veremur hoc initio unionis sanctae ne plusquam debite apprehendant aliqui graeci, qui hic semper permanent et alii confratres minores videndo hanc novam et insuetam visitationem.

Ceterum, ut excellentia vestra proptitudinem obedientiae nostrae erga sanctam sedem apostolicam, in cuius immediata subiectione et protectione vivere gloriamur et mori volumus, recognoscat. Appro- mittimus, quod occasione qua venturi sumus Varsaviam tempore comi- tiorum generalium ad implorandam protectionem excellentiae vestrae pro defensione iurium et privilegiorum nostrorum, praesentabimus eidem excellentiae vestrae cum nostris libris et registris omnem sollicitudinem, curam, sudores et labores nostros, quos impendimus in beneficium et conservationem dictae nostrae Confraternitatis et totius nationis ad maiorem Dei gloriam et dum hoc interim humil- lime petimus conservari sub protectione apostolica excellentiae ves- trae, cum propendissimo osculo sacrarum manuum eiusque sistimur ad pedes ac eius excellentiae vestrae humillimi, devinctissimi et ol- ligatissimi(?) servi et exoratores indigni. Leopoli 21 7 bris, 1712.

На оборотъ новаушма: Excellentissimo, illustrissimo domino, domino benedicto Odescalchi, archiepiscopo Mediolanensi, Nuntio Apostolico cum facultatibus legati de latere ad serenissimum regem Augustum Secundum totamque ser. Poloniam, nec non magnum ducem Lithuan. domino, domino patrono celendissimo et benefactori muni- picentissimo. Varsaviae.

Въ это нисъмо вложена слѣдующаго содержания записка: Modus subscriptionis potest esse sequens. Et quia huic actui prae- sentes adfuimus, fideique professionem ab Adm. Sv. Vitalio Jan- dzinski ord. d. b. ill. supra nominato emissam, vidimus et audivimus-

ita testamur et in fidem manu propria subscribimus in eaque capella pontificia anno et die, ut supra. Stephanus Tr(ombetti) Petrus Tr(ombetti).

Львовскій Станіславський архивъ, № 774.

---

47. 1713 года, 16 сентября. Грамота короля Августа II-го, въ силу которой русскіе могутъ занимать всѣ должности въ магистратѣ, быть въ числѣ 40 мужей, платить подати наравнѣ съ поляками, заниматься всякаго рода торговлею, ремеслами и искусствами, быть аптекарями и хирургами, пользоваться одинаковыми правами и вольностями съ поляками. На нарушителей данныхъ правъ налагается штрафъ въ 1000 венгерскихъ золотыхъ или вѣчное изгнаніе.

Agustus Secundus, Dei gratia rex Poloniae etc. etc.

Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Citatos fuisse ad nos et iudicium nostrum litteris citationis nostrae regiae nobiles et spectabiles magistratum et communitatem civitatis nostrae Leopoliensis de personis causa infra-scripta bonisque eorum generaliter omnibus ad instantiam generosi instigatoris regni eiusque delatorum famatorum seniorum totiusque nationis Ruthenicae civitatis Leopoliensis actorum. Idque revivificatoriae ad paratos terminos tam ex ad citatione per honoratum regenteno omnium ordinum et nationum pro reponendo decreto nostro contumaciale ab actoribus super ipso obtento extradita, quam ex remissione ab officio consulari Leopoliensi ad nos facta, in quocun-

que iuris gradu dependendi ratione certi rescripti nostri ad citatos pro parte actorum exportati ac actorum circa iura, privilegia immunitatesque conservationis et videndam et audiendam causam eandem in terminis in quibus indecisa stetit constitui, actores circa iura, privilegia, tam serenissimorum antecessorum nostrorum, quam nostra, tum dictum rescriptum conservari, executionem eiusden rescripti nostri decreto contumaciali super honorato regente obtento approbati iniungi actores iuribus, quibus citati gaudent, gaudere debere declarari, tum pro convulsione iurium actoribus servientium citatos puniri, in damnisque et litis expensis condemnari, citatione ipsa originali eiusque relatione coram actis castrensibus capitanealibus Leopoliensibus feria quinta ipso die festi s. Priscæ, virginis et martyris, anno currenti, recognita præmissa latius in se enarrantia. Quo in termino ex eadem citatione seu ad citatione hic Varsaviae feria sexta ante Dominicam Laetare quadragesimalem proxima, die scilicet vigesima quarta mensis martii, anno currenti incidente, partibus actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis Stefano Laskowski et aliis senioribus totaque Confraternitate nationis Ruthenicae romano-unitae Lepoliensi per famatos: Stefanum Laskowski, Simonem Hrebionka et Damianum Kostewicz, ruthenos cives Leopolienses, personaliter suis et aliorum nominibus, una cum nobili Sebastiano Rybczyński, defensore causae citata, vero nobilibus et spectabilibus: proconsule, consulibus totoque magistratu ac communitate civitatis nostrae Leopoliensis per nobilem Michaellem Nagrodzki, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentem, eundem terminum attentantem, et actorea ex citatione sua praeponente contentaque illius decerni petente. Jam vero plenipotente citatorum dilationem ad monimenta sibi concedi supplicante. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris petitam ad monimenta dilationem citatae parti ad quattuor septimas concessimus et terminum conservavimus peremptorium. In termino itaque hodierno ex eadem dilatione ad monimenta concessa conservato legitime adpraesens proveniente et hucusque continuato partibus prae-

nominatis et actorea generoso instigatore regni eiusque delatoribus famatis senioribus totaque Confraternitate Leopoliensi ritus graeci romano-uniti per nobilem Sebestianum Rybczyński, plenipotentem suum, coram nobis iudicioque nostro comparentibus eundem terminum attentantibus. Jam vero citata nobili et spectabili magistratu totaque communitate Leopoliensi voce ministerialis terrarum regni generalis nobilis Joannis Drobnicki ad nos iudiciumque nostrum acclamat, non tamen per se, nec per suum quemvis legitimum plenipotentem coram nobis iudicioque nostro comparentem immo se contumacem praebentem. Nos cum consiliariis et iurisperitis nostris attenta praefati ministerialis relatione de acclamatione citatae partis ad nos, iudicium nostrum facta in contumaciam illius ad legitimam vero eamque iuridicam actoreae partis instantiam et affectationem eandem citatam partem non comparentem in . . . . .

causae istius condemnari permisimus, et in vim lucri quoniam actores moderni, qui ad unionem sanctae Romanae ecclesiae accesserunt, in iuribus, praerogativis, libertatibus et immunitatibus sunt Polonis civibus Leopoliensibus iuxta diplomata et privilegia serenissimorum antecessorum nostrorum per nos approbata sunt parificati, ad gerenda munia et officia civilia per susceptionem iuris civilis capaces redditi, idcirco eosdem actores totamque nationem Ruthenicam circa sua iura, privilegia, diplomata et rescripta ipsis servientia conservamus et manutenemus. Executionem eorundem iurium ipsis servientium fieri debere decernimus et in vim executionis, quatenus nobilis et spectabilis magistratus et ordines totaque communitatis civitatis Leopoliensis actores famatos seniores et alias quascunque nationis Ruthenicae personas possessionatas nunc et in futurum Leopoli manentes incolas ad ius civile demum ad munia et officia, tam quadraginta viratus, quam et scabinatus, nec non consulatus Leopoliensis iuxta capacitatem personarum possessionatarum, primis post publicationem decreti praesentis vacantiis admittant, eligant et installent, omnesque et singulos nationis Ruthenicae cives cum Polonis civibus pari praerogativo et libertate civili gaudere permittant, neque

eosdem cives nationis Ruthenicae aliquibus exquisitis modis per odium nationis aut religionis illorum iam unitae aggravare contributionibusque plus iusto et aequo inoverare audeant, immo tamquam bonae famae viros omni amore et honore prosequantur in mercaturis et artificiis exercendis non impediant ad contubernia et confraternitates quascunque ut pote mercatores ad mercatoriam, alias vero artis pottentes ad alias artes ut pote apothecariam, chirurgicam, aurifabrillem, pictoriam, cerevisiae et medonis aliorumque liquorum trenificum, fennificum sartorum, lanionum, murariorum, et quorumcumque aliorum contuberniorum Leopoli existentium, prout quis in arte sua indignerit ipsos admittant, eandemque mercaturam panni (sic) sericiferri et aromatum ac aliarum mercium exercere fornices et institas aperire non impediant in totoque privilegia eiusdem nationis Ruthenicae observent, iisdem citatis demandamus, idque sub poena mille aureorum hungaricalium pro qualibet contraventione actoribus solvenda et sub ipsa poena bannitionis perpetuae, quam iam ex nunc super ipsis decernimus, ministerialem regni generalem ad publicandam addimus, et terminum publicandae in iudiciis nostris Assessorialibus absque quavis ad citatione conservamus peremptorium. Damna quoque et litis expensas simplici assertione liquidandas eidem parti actoreae adiudicamus et ad refusionem eorundem damnorum citatam partem condemnamus; decreti nostri praesentis vigore. In cuius rei fidem praesentibus sigillum regni est appressum. Actum Varsaviae sabbatho post festum Exaltationis S. Crucis proximo die scilicet decima sexta mensis septembris, anno Domini millesimo septingentesimo decimo tertio, regni vero nostri decimo septimo anno. Relatio illustrissimi et excellentissimi domini Joannis, comitis in Stupow Szembek, suppremi cancellarii regni, Lowczensis, Grandentinensis capitanei.

Львовскій Манускрипскій архивъ, фасцикулъ 219, № 30.

УКАЗАТЕЛЬ

личныхъ и географическихъ именъ, встрѣ-
чающихся въ настоящихъ т.т. XI и XII-мъ
части I-ой Архива Юго-Западной Россіи.

I. УКАЗАТЕЛЬ ЛИЧНЫХЪ ИМЕНЪ *).

А.

- Ааронъ, первый первосвященникъ іудейскій,—XI: 317, 318, 333.
Ааронъ (Іонъ), воевода Молдавскій,—XII, 483.
Абинъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 257.
Абрагамовичи: Давидъ и Даніилъ, евреи,—XII: 391—392.
Абрамовичъ Антоній, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
Абрамовичъ Теодоръ, мѣщ. Львовскій,—XI, 17.
Абрекъ Андрей и Николай, шляхт.,—XII: 469, 587, 595.
Аввакумъ, свящ., полномоч. Александрійскаго патріарха Кирилла,—XI, 62.
Августъ, первый императоръ Римскій,—XI: 333, 336.
Августъ см. Сигизмундъ II Августъ I, король Польскій,—XI: 232, 233.
Августъ Второй, король Польскій,—XII: 281, 290, 304, 461—465, 467, 582—591, 600—602, 625, 626—629.

---

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: архіеп.—архіепископъ, архим.—архимандритъ, бр.—братчикъ и братство, воев.—воевода, дв.—дворянинъ, еп.—епископъ, иг.—игуменъ, іером.—іеромонахъ, кан.—каноникъ, каш.—каштелянъ, кор.—король и королевскій, Львов.—Львовскій, митр.—митрополитъ, м.—монастырь, мѣщ.—мѣщанинъ, предмѣщ.—предмѣщанинъ, обыв.—обыватель, Онуфр.—Онуфріевскій, прихож.—прихожанинъ, свящ.—священникъ, секр.—секретарь, Ставроп.—Ставропигіальный, ст.—староста, подст.—подстароста, уч.—учитель, х.—хорунжій, ц.—церковь, шлях.—шляхтичъ.

Августыновичъ Константинъ, дв.,—XII, 339.

Авдикевиъ Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 136.

Авдикевици: Андрей и Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 115—118, 120, 121, 122.

Авдыченя Иванъ и Сенько, мѣщ. Львовскіе, —XI, 32.

Аведикъ, Львовскій армянинъ, —XI: 304, 372, 680.

Авель, второй сынъ прародителей, —XI: 329, 330.

Авердикъ, Львовскій житель, —XI, 343.

Авесаломъ, третій сынъ царя Давида, —XI: 332, 334.

Авимелекъ, сынъ Гедеона, судья Израильскаго, —XI, 332.

Авраамъ, вѣтхозавѣт. патріархъ, —XI: 320, 321.

Авраамій, еп. Смоленскій, —XII, 480.

Авраамій, иг. Грушевскаго м., —XI, 177.

Авраамій, іеромонахъ, —XII, 132.

Адамъ, первый человѣкъ, —XI: 311, 329, 591.

Адамъ, майстеръ, —XI: 502, 640—642, 654—662; помощникъ его, 640—641; прокуроръ: 346, 348, 349; стекольщикъ: 421, 424, 425; тесля: 422, 446, 447, 452, 453—455.

Алвѣзая Анна, мѣщ. Львовская, —XI, 350.

Алвѣзій (Алуизій) Андрей, бр. Ставроп. бр., —XI: 156, 179, 180, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 210, 213, 201, 202, 210, 216, 218, 220, 225, 234, 236—241, 243, 245, 246—252, 262, 451, 459, 473, 478, 485, 486, 487, 576, 580, 584, 595, 692, 696; XII: 91, 180, 201, 217, 485.

Алвѣзій Захарій, мѣщ. Львов., —XII, 489.

Алвѣзій Михаилъ, бр. Ставроп. бр., —XI: 54, 55, 57, 93, 95, 97, 98, 99, 101, 102, 103, 106, 111, 112, 114—116, 118, 123, 127, 133, 134, 138, 140, 142—145, 150, 151, 163, 209, 210, 234, 261, 350, 365, 369, 410, 445, 474, XII: 181, 201, 346, 485, 501, 500, 552, 553—556, 559—560.

Алвѣзій Николай, бр. Ставроп. бр., —XI: 95, 128, 133, 135

- Александръ, предмѣщ. Львовскій, —XI: 15, 20, 43, 44, 355, 356.
- Александръ, бр. псаломщикъ, —XI: 355, 356, 575, 577, 631, 646, 691.
- Александръ (Іонъ), воев. Молдаво-Влахійскій, господаръ, —XII, 483.
- Александровичъ Григорій, бр. Онуфр. бр., —XII, 121.
- Димитрій, бр. Онуфр. бр., —XII: 120, 121.
- Александровичъ Павелъ, бр. Ставроп. бр., —XI: 179, 193, 194, 205, 559, 561.
- Александровичъ Петръ, бр. Онуфр. бр., —XII: 105, 298.
- Александровичъ Семень, бр. Онуфр. бр., —XII: 96, 97, 98, 100, 103, 106—109, 111, 127, 159.
- Алексѣй изъ Великихъ Лукъ, см. Григоріевичъ, бр. Ставроп. бр., —XI, 60.
- Алексѣй Алексѣевичъ, царевичъ Московскій, —XII, 482.
- Алексѣй Михайловичъ, царь Московскій, —XII, 482.
- Алешицкій Іоаннъ, —XII, 144.
- Алмасъ, мѣщ. Львов., армянинъ, —XI, 5.
- Альтемаеръ, мѣщ. Львов., —XI, 420.
- Амброжій, мастеръ, —XI, 646.
- Амермаеръ Янъ, лавникъ Львов., —XI, 153.
- Анаронаки, дв. (?), —XI, 556.
- Анастасовичъ Андрей, мѣщ. Львов., —XII, 24.
- Андреевичъ Илько, бр. Богоявленскаго бр., —XI, 16.
- Андреевичъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., —XII: 3, 4, 6, 484.
- Андреевичъ Тимоѣей, бр. Онуфр. бр., —XII: 105, 106.
- Андреіовичъ Захарія, бр. Ставроп. бр., —XI: 11, 50.
- Андреіовичъ Ференць, маляръ, бр. Ставроп. бр., —XI: 95, 135, 591.
- Андришовскій Николай, мѣщ. Львов., —XII, 305.
- Анталовичъ Михайлъ, бр. Онуфр. бр., —XII, 122.
- Антоній изъ Падунъ, —XII: 461, 465.
- Антоній, свящ., бр. проповѣдникъ, —XI, 492.
- Антіохъ, царь Сирійскій, —XI, 333.

- Антоновичъ: Петръ, мѣщ. Львов.,—XII, 159.
- Анфиногенъ, иг. Онуфр. м.,—XI: 142, 146, 405 - 407, 410.
- Анципоръ Федько, прихож. ц. Благовѣщенія,—XI, 33.
- Анчевскій Мартинъ, бурмистръ Львов.,—XI: 178, 462—463, 700.
- Арбирій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Артымъ, дѣдъ, что съ пушкою сидѣлъ,—XI, 300.
- Арфановичъ Михайлъ, мѣщ. Львов.,—XII, 498.
- Арфенскій Яковъ, бр. Ставроп.,—XII, 487.
- Археловичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XII, 485.
- Асауль, купецъ,—XI: 399, 401, 544, 699.
- Аттельмаеръ Янъ,—XI, 697.
- Афендикъ Петръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 195—200, 202, 216, 218, 220, 235—237, 239—242, 246—252, 257, 258—260, 264, 265, 267, 268, 269—270, 273—274, 281, 289, 293, 352, 432, 437, 445, 459, 461, 468, 474, 478, 488—493, 494—498, 522, 531, 532, 559, 560, 570, 580, 584, 587, 588, 590, 599, 600, 601, 606, 613, 615, 622, 624, 625, 628, 629, 632; XII: 22—28, 156, 159, 168, 170, 171, 176, 177, 177, 186, 196, 200, 202, 209, 210, 213, 219, 220, 221, 222, 223, 223, 224, 225, 226, 230, 232, 234, 242, 243, 284, 456, 485, 562; —магазинъ, XI—400;—чиншъ, XI: 493, 544, 553.
- Афендикъ Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 9, 14, 19, 26, 54, 55, 73, 77, 78, 79, 80, 95, 97, 98, 101, 103, 108, 109, 112, 114, 115, 118, 119, 123, 128, 130, 133, 134, 135, 136, 138, 139, 141, 144, 148, 152, 158, 161, 164, 165, 167, 168, 169, 234, 303, 359, 363, 377, 378, 379, 380, 395, 396, 397, 406, 407, 411, 540—543, 550, 641, 643, 668, 682, 688, 689, 693, 699, 708, 709; XII: 345, 346, 485, 492;—жена его XII: 275, 374, 432, 437, 508; XII: 53, 224, 360, 562.
- Афендиновичъ Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 67, 68, 69, 106, 154, 157, 158—159; XII: 3—4, 6, 484.

Аѳанасъ, бр. дѣякъ, уставникъ,—XI: 130, 131, 644.

Аѳанасовичъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 234, 236, 239, 240, 243, 257.

Аѳанасовичъ—Балабанъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 240; XII, 489—491.

Б.

Бабило Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 27.

Бабичъ Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII, 4.

Бабичъ Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 15, 19, 43, 72, 74, 79, 304; жена 8,—домъ: 406, 463, 464; XII:—498,—жена 140.

Бабичъ Матѣей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 68; XII: 3, 4, 484.

Бабичъ Оома, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 5, 483, 524.

Базилевичъ, студентъ Кіевской Академіи,—XI, 632; XII, 244.

Бакъ Левко, єврей, факторъ,—XI, 734.

Бакъ Стефанъ, кузнецъ,—XI, 653.

Балабанъ Александеръ, дв.,—XI: 373, 377, 379, 471; XII: 52, 485;—дворъ 320,—часовня: 52, 54, 274, 290, 303.

Балабанъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 216, 218, 252, 253, 278, 471, 502, 503, 504, 507, 516, 585.

Балабанъ Андрей, дв.,—XII, 491.

Балабанъ Арсеній, єп. Львов.,—XII: 481, 514.

Балабанъ Гедсонъ, єп. Львов.,—XI: 5, 62; XII: 481, 514, 520, 523.

Балабанъ Діонисій, єп. Луцкій, потомъ митр. Кіевскій и Галицкій,—XI, 446; XII: 480, 514, 564—565, 572—577.

Балабанъ—Анастасовичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 240; XII: 489,—491.

Балѣцкіе Андрей и Марія,—XII, 486.

Баляссы: Михаїлъ и Христофоръ,—XII, 500.

Барановичъ Лазаръ, архієп. Черниговскій,—XII, 480.

Барановскіе Іосифъ и Анна,—XII, 518.

Барскій Иванъ,—XI: 234, 549.

Бартниковичъ Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI: 37, 40, 42, 43, 45, 49, 59, 60, 63, 71, 72, 73, 74, 77, 78, 93, 163, 300, 304, 354, 355, 544, 697.

Бартошъ, прокуроръ,—XI: 346, 348, 377, 378, 379, 380.

Барылка Федько, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.

Бахвъревъ Севастіанъ, докоръ,—XI, 412.

Бачинскій, дв., - XI, 515; XII: 149, 509.

Башарамадъ Лука, Львовскій армянинъ,—XI: 462, 463, 557.

Беделлюсъ, судья,—XII, 538.

Безноско Ференць, мѣщ. Львов.,—XII, 132.

Бекурскій,—XII, 766.

Белза Андрей, возный,—XII, 444.

Бенуэ Марія, притигаторша коронная,—XII, 500.

Бервенчиха, мѣщ. Львов.,—XII, 159.

Бережанскій, свящ. Острожскій,—XI, 97.

Береженскій Алексей,—XII, 485,

Бережецкій Иванъ,—XI, 568.

Бережницкій,—XI, 181.

Береза, чернорабочій,—XI: 376—377, 382.

Березовицкій, мѣщ.,—XII, 128.

Берлинецъ Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 106—108, 112—115, 117—120, 150.

Бернавская Елизавета, господарня Молдавская,—XI, 105; XII, 483.

Бернавскій Миронъ, господарь Молдавскій,—XI: 396, 636, 637, 638, 648; XII: 24, 483.

Бернавскій Михайлъ, дв.,—XII, 483.

Бернавскія: Анна, Соломія, Θεодосія, господарни Молдавскія,—XII, 483.

Берында Памва, бр. типографъ,—XI, 350.

Берында-Чайковскій Василій, дв. (?),—XII, 487.

Билдага см. Бѣлдага.

Благовѣщенскій Іоаннъ, свящ. Львов.,—XII: 430, 541.

- Блазовскіе, дв.,—XII, 201.
- Богатевичъ Петръ, дв.,—XI, 374.
- Богданъ, сынъ Молдавскаго господаря Іереміи,—XI, 343; XII, 483.
- Боговитиновна см. Ярмолинская, дв.,—XI, 375.
- Богущъ, бр. свящ., корректоръ,—XI: 486, 500, 505, 508, 509, 515, 601, 604, 703.
- Богушовичъ, ротмистръ Польскаго войска,—XI, 363.
- Боднаръ Григорій, мѣщ.,—XI, 32.
- Боімъ, дв., докторъ,—XI: 531, 536.
- Болдриковичъ Лука, типографчикъ,—XII, 374.
- Бондаръ Андрей, бр. ц. св. Θεодора,—XI, 12.
- Боничъ, дв.,—XI, 617.
- Бордунъ Александръ, мѣщ. (?),—XII, 129.
- Борецкій Іоаниъ, въ монашествѣ Іовъ, митр. Кіевскій и Галицкій, ректоръ бр. школы, XI, 68; XII: 479, 480, 497, 514.
- Бортковскій Семенъ (изъ Бортковичъ), бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111—113, 149, 150, 152.
- Боярская Анна, жена бр. свящ.,—XI: 101, 179, 197, 397, 403—405, 407, 433; XII: 21, 22.
- Боярскій Василій, бр. свящ.,—XI: 75, 76, 81, 83, 101, 210, 341, 342, 343, 345, 352; 360, 362, 363, 370, 375, 376, 378, 380, 382, 539, 647, 689; XII: 9, 10, 13, 21, 497.
- Братковскій, подст.,—XI, 181.
- Братусювая, мѣщ. Львов.,—XII, 160.
- Браховскій,—XI, 395.
- Бржезинскій, мѣщ. Львов.,—XI, 674.
- Брикля,—XII, 149.
- Брилинскій Иванъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 557.
- Брозовскій, лакей канцлера,—XI, 53.
- Бролицкій Михайло, писарь митрополич.,—XII, 522.
- Брудный Андрей, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 29.
- Брунавскій, дв.,—XI, 384.

- Бруханскій Григорій, мѣщ. Львов.,—XI: 24, 29, 43, 304, 342.
- Бруханскій Іоаннъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484.
- Бруханщиць, мѣщ. Львов.,—XI, 356.
- Буржинскій Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 120.
- Буйновскіе,—XII: 51, 125, 332, 334, 335.
- Букъ,—XII: 140, 143, 145, 147.
- Буневскій Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 12, 54, 55, 57, 81, 88, 89, 91, 94, 95, 97, 98, 99, 100, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 111, 112, 113, 114, 115, 118, 119, 133, 234, 348, 349, 353, 354, 356, 364, 647.
- Буновщанка Анастасія,—XII, 60.
- Буножина, вдова, мѣщ.,—XI, 54.
- Бурба Станиславъ, литейщикъ буквъ,—XII: 433—434.
- Буржевичъ, мѣщ. Львов.,—XI, 536.
- Бурый Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 31.
- Бутко Ференць, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
- Бучацкая, дв.,—XI: 120, 397.
- Бучиха, мѣщ.,—XII: 145, 146, 147.
- Буяковичъ Игнатій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 106.
- Быдловскій, судеб. практикантъ,—XI, 386.
- Бѣлдага Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 8, 9, 12, 14, 19, 52, 54, 57, 60, 68, 78, 79, 80, 81, 163, 341, 342, 361, 363, 378, 643, 644, 645, 708; его жена «Бѣлдажина», 151, 178; XII: 3, 5, 6, 543—549.
- Бѣлдага Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 11, 12, 14, 19, 22, 23, 24, 26, 27, 29, 43, 50, 60, 63—64, 65, 66, 67, 68, 73, 77, 78, 79, 80, 303, 340, 362, 376; XII: 4, 5, 6, 267, 348, 484, 523.
- Бѣлдага Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 72.
- Бѣлдаговичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 28, 43, 59, 67, 69, 70, 72, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 303, 340, 709; XII, 6.
- Бѣлдаговичъ Захарія, мѣщ. Львов.,—XI: 340, 345.

- Бѣлдаговичъ Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 6.
- Бѣлдажка Андрей, тоже, кажется, что Бѣлдага,—XI: 21, 24, 27, 29, 38, 55.
- Бѣлдажанка Григоріева,—XI, 9.
- Бѣленскій Лука, столникъ Тарнавскій,—XII, 487.
- Бѣлинская, дв.,—XI: 20, 28.
- Бѣлмачъ Василій, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
— Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 297.
- Бѣлогорскій Θεодоръ, бр. ц. Благовѣщенія,—XI: 34, 410.
- Бѣлостоцкая Евдокія,—XII, 518.
- Бѣлостоцкіе Павелъ и Пелагея,—XII, 516.
- Бѣлостоцкій Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—120.
- Бѣлостскій Миско, мѣщ.,—XI, 33.
— Θεодоръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Бѣлоусъ см. Печифора—XI, 73.
- Бѣль Θεодоръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Бѣльскіе Яковъ и Пелагея,—XII, 516.
- Бѣлявскіе Евстафій и Софія, мѣщ. Львов.,—XII: 487, 488.
- Бѣляшевичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
- Бѣньковскій Христофоръ, дв.,—XII, 584.
- Бѣшовскій, композиторъ,—XII: 65, 68.
- Бюневскій, мѣщ. Львов.,—XI, 680.
- Бялзоръ,—XI, 766.

В.

- Важинскій, прокураторъ,—XI: 48, 50.
- Валга Василій,—XI, 133.
- Варлаамъ, иг. Креховскаго м.,—XII: 569—570.
- Варсонофій, іером.,—XII, 322.
- Василевичъ Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 221, 240, 242, 252, 253, 261, 267, 268, 269—270; XII, 131.

Василевичъ Іеремія, свящ. ц. Богоявленія, —XI, 293.

— Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 484.

Василіевичъ Іоаннъ бр. Ставроп. бр.—XI, 68; бр. Онуфр. бр.—XII: 94—96, 99, 106—111, 161, 318, 348.

Василіевичъ Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 60, 67, 68, 69, 414, 637, 638, 644; —XII: 3—4, 6, 484, 503, 506.

Василій, бр. свящ., см. **Боярскій**.

Васіанъ, іером., см. **Радкевичъ**,

— бр. іеродьяконъ,—XI: 506, 508, 509, 529, 600, 703.

Вахліовичъ и **Вахловичъ**, чиновникъ Львов.,—XI: 404, 701.

Ведроготскій Янъ, слуга дв. Малинскої,—XII, 5.

Велёгурскій, дв. (?), —XI, 537.

Великій Кирилъ, бр. Богоявленскаго бр.,—XI: 16, 29.

Великолукскій см. **Григоріевичъ**,—XII: 3, 5.

Величко Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 11, 13, 30, 50, 78.

Верверовичъ Василій,—XII, 485.

Вергуловичи: **Теодоръ**, **Іоаннъ** и **Елена**,—XII, 515.

Весевочинъ,—XI, 543.

Вибранскій Яковъ, горшечникъ,—XI, 656.

Викторъ, архим.,—XII, 514.

Вильчекъ, присяжный и докторъ,—XI: 457, 535; XII: 303, 304.

Винарь Димитрій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Винницкій Антоній, митроп. Кіевскій,—XI: 242, 498, 614, 627; XII: 215, 363, 480, 514, 578—579.

Винницкій Георгій, еп. Перемышльскій,—XII: 481, 619, 620.

— **Інноцентій**, еп. Перемышльскій,—XII, 481.

Винявскій, мѣщ. Львов.,—XI, 499.

Витевскій Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.

Вишинскій Андрей, мѣщ.—XII, 485.

Вишинскій Иванъ, мѣщ.,—XI, 33.

Вишинскій, дв., судеб. практикантъ,—XI, 415.

Вишловскій Георгій,—XII, 518.

Вишневецкіе: Александръ, Іеремія и Константинъ, князья,—XI, 409;
—XII, 482.

Вишновскій Лука, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.

Владиславъ, сначала королевичъ, потомъ король Польскій,—XI: 54,
55, 170, 233, 266, 333; XII: 456, 457, 482, 550—553.

Владычко Семенъ,—XII, 132.

Влошкевичъ Францъ, адвокатъ,—XII: 464, 590.

Влошко Иванъ, маляръ,—XI, 207; XII: 25, 127, 132, 136, 140,
141, 147, 150.

Вознесенскій, свящ. той-же ц.,—XI, 11.

Войлочники: Кирилъ и Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 31, 32.

Войнець Григорій Ивановичъ, мѣщ. (?),—XI, 695.

Войтъ Мартинъ и Яковъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI: 25, 32.

Войтовъ и **Войтовичъ** Лукіанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 73, 77—
80; XII: 4, 5—6.

Войтовичъ-Остроскій Лукіанъ Василевичъ, бр. Ставроп. бр., тоже что
и **Войтовъ**,—XII: 4, 5—6.

Войцяховскій,—XI, 340.

Волкъ Іоанникій,—XI, 375.

Волковая, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 27, 340.

Велковичи: Григорій и Іоанникій, свящ.,—XI: 375, 381, 382.

Володимирскій Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 95, 97, 100,
101, 106, 107—109, 111, 126—127, 143.

Волось, лѣнтовой Головскій,—XI, 25.

Волошинъ Георгій, типографчикъ Львов.,—XI: 246, 367, 472,
477, 478, 591, 592, 593, 594.

Вольфовичъ, мѣщ. Львов.,—XI, 414.

Ворони,—XII, 155.

Вороцовскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

— и **Воруцовскій** Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 97, 98,
102, 103, 108, 109, 112, 114, 118, 119, 133, 134, 135,
139, 140, 145, 152, 165, 167, 179, 192, 195, 196, 197,

198, 199, 200, 201, 202, 399, 400, 401, 402, 549, 565,
681, 693, 694; XII, 485.

Вороць, — XII, 141.

Воскресенскій Андрей, свящ. той-же ц., намѣст. Львов., — XI: 45, 46.

Восѣчинскій Михаилъ, — XII, 485.

Воютинскій-Гулевичъ Семенъ, дв., — XI, 363.

Вульфъ, дв., — XI, 219.

Выговскій Иванъ, воев. Кіевскій, — XI: 181, 462, 574, 576; XII:
333, 485.

Выздза, ксендзъ, кор. секр., — XI, 555.

Вызовскій, судья жидовскій, — XI, 571.

Вѣнчарка Ивановая, мѣщ. Львов., — XI, 33.

Вѣтавицкій Евстафій, — XII, 487.

Г.

Гавалевичъ композиторъ, — XII: 64, 297.

Гавалевичъ Семенъ, свящ., и его жена Анна, — XII, 515.

Гавендовичъ Яковъ, — XII, 516.

Гавиновскій Евстафій, бр. Онуфр. бр., — XII, 98.

Гавріиль, еп. Британскій (?), — XI, 235.

Гавтаръ Василій, — XII, 143.

Гадзя см. Киріакъ, грекъ.

Гакпинскій Яковъ, бр. Ставроп. бр., — XII, 293.

Галаровичѣвая, мѣщ. Львов., — XI, 464.

Галасъ Андрей, мѣщ. Львов., — XI: 15, 20, 26, 297, 299, 300,
339.

Галепчикъ Фергатъ, Антиохійскій купецъ, — XI, 369.

Галецкій, дв., — XI: 506, 511, 617.

Галицкій Василій, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 20, 26, 28, 59, 72,
73, 74, 77, 78, 303.

Галятовскій Іоанникій, архим. Елецкаго м., — XI: 471, 477, 493;
XII: 90, 481.

- Гамарь Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.
- Гамолецкая, мѣщ.,—XII: 139, 145, 146.
- Ганевичъ Θεодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 155.
- Ганкявичъ и Ганкевичъ Стефанъ, судебн. практикантъ,—XI: 412, 415, 501, 580.
- Ганушевскій, свящ.,—XI, 276.
- Ганя и Гѣне Николай, грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 303, 367, 625.
- Гарбари: Василій, Григорій, Петръ, Семень и Ярошь, мѣщ. Львов.—
—XI: 22, 29, 31, 421.
- Гарбари: Андрей, Василій, Романъ, Яковъ, предмѣщ. Львов.,—XII
127, 132, 134, 137, 143, 145, 157.
- Гарбарчики: Петръ и Прокопъ, мѣщ. Львов.,—XI, 31.
- Гардзей Димитрій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 94, 95, 102, 103,
104, 105, 106, 108, 109, 110, 111, 112, 115, 118.
- Гареновскій,—XII, 163,
- Гафтаръ Василій, мѣщ. Львов.,—XI, 535; XII, 144.
- Гедеонъ, сначала іером. Щеплотекаго. м., потомъ Онуфріев. Львов. м.,—
—XI: 214, 237, 278, 441, 442, 445, 456, 457, 479,
486, 490—491, 496, 562, 571, 572, 575, 577, 578, 582,
583, 589, 599, 600, 664, 613, 614; —XII: 70, 94, 130,
131, 133, 135.
- Гелязинъ, дв. (?)—XI: 666, 667.
- Гембальскій Альбертъ, возный,—XII, 585.
- Геній Николай, грекъ,—XII, 498.
- Геннадій, иг. Добромыльскаго м.,—XI, 603; XII, 135.
- Генрихъ (Валуа), сначала король Польскій, потомъ Французскій,—
—XI: 7, 170, 232, 266.
- Генрихъ-Густавъ, король Шведскій,—XII, 482.
- Генсицкая, дв.,—XI: 532, 535, 756, 757, 758.
- Генсицкій Андрей, XII, 53.
- Георгіевичъ Димитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Евстафій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 294.
- Николай, грекъ, XII, 485, жена его XI: 449, 451, 455.

Георгій Філіппъ, грекъ,—XI, 189.

Георгіосъ и Георгій грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 118, 161, 178, 216, 241, 281, 289, 303, 362, 368, 369, 382, 385, 393, 394, 406, 408, 449, 534, 596, 639, 643, 642, 643, 647, 664, 667;—XII, 60.

Геппнеръ Павелъ, дв.,—XII, 442.

Герасимъ, патр. Константинопольскій.,—XII, 479.

Герасимовъ Яцко, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

Гербестъ и Гербусъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 96, 100, 126, 139, 143, 145, 150.

Гербестовичъ и Гербустовичъ Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 94, 102, 105, 106, 107.

Гербестовичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 93, 105, 106, 107, 109.

Гербуртъ, дв.,—XI, 53.

Герварова,—XII, 499.

Гервасій, іером.,—XI: 241, 479; XII, 127.

Германъ, іером. Онуфріев. м.,—XI: 430, 442.

Гидзенскій, дв.,—XI, 420.

Гизель Інокентій, архимандр. Кієво-Печерской Лавры,—XII, 481.

Гієргольдъ, фабрикантъ бумаги,—XII, 273.

Гіорговичи: Гавріилъ, Евстафій, Манолій, греки,—XI, 420; XII: 346, 347, 361, 364, 485.

Гитля, єврейка, факторша,—XI: 706, 710, 712, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 736, 741, 750.

Глинскій, дв. (?),—XII: 132, 159.

Глушинскій, дв.,—XI, 499.

Гоголовскій Іоаннъ, свящ.,—XI, 184.

Гогоровичъ Матѣей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

Годзѣмѣрскіє,—XII, 510.

Голембювскій Янъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 122, 123.

Голеширка Иванъ,—XII, 153.

- Голешицкій Иванъ,—XII, 136.
- Голинскій Александръ, дв.,—XI, 256.
- Голіонтъ свящ.,—XI: 380, 384, 542.
- Головецкая—XII, 159.
- Головецкій Янтъ, каменщикъ,—XI: 640, 641, 642, 643, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662.
- Головчакъ, мѣщ. Львов.,—XI, 668.
- Голодвичъ Семенъ и Марія,—XII, 518.
- Головня Марціанъ, архим.,—XII, 481.
- Голубко Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Голубчикъ Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74, 75, 77, 78, 79, 163; XII, 484.
- Гонтаръ Василій, мѣщ. Львов.,—XII: 129, 130.
- Гончари: Романъ и Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI: 29, 665.
- Горайскій, ксендзъ, кор. секр.,—XI, 415.
- Горбачевичъ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 112—122, 125.
- Горбачевскій Іоаннъ, свящ. ц. св. Георгія,—XII: 488, 510;
— Михайлъ, спидикъ Львов.,—XII, 487.
- Гордоспупъ Григорій и Марія,—XII, 515.
- Гордоступъ Федько, прихож. ц. Богоявленія,—XI: 33, 53.
- Горешникъ Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 153.
- Горнь Генрихъ, мѣщ. и купецъ Данцигскій,—XI: 284, 285, 293, 294, 507, 520; XII, 224.
- Городецкій Василій, прихож. ц. св. Никиты, бр. Ставроп. бр.,—XI: 45, 78, 79, 80, 82, 163, 365; XII, 131.
- Городецкій Григорій, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Городискіе: Николай и Петръ,—XII, 487.
- Городискій Іоаннъ, свящ.,—XI, 242.
- Городницкій, мѣщ. Львов.,—XI: 52, 53.
- Гордѣй, мѣщ. Львов.,—XI, 154.
- Горожанскій см. Боярскій Василій, бр. свящ.
- Горошко Василій,—XII, 486.

- Горошовскій Лука, бр. звопартъ,—XI, 576.
- Горскій, ст. Кіевскій и Владимірскій,—XI, 395.
- Госячъ Григорій,—XI, 639.
- Гошовскій Григорій, еп. Перемышльскій,—XI, 602; XII, 481.
- Гралевецкій,—XI, 618.
- Грановская, ст. Житомирская,—XII, 268.
- Гребенка Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 321, 337, 338, 340, 342, 433, 627.
- Гребенники: Андрей и Семенъ, мѣщ. Львов.,—XI, 29; XII, 159.
- Грегоровичъ Василій, обыв. Львов.,—XII: 59, 347.
- Иванъ, обыв. Львов.,—XII: 181, 193, 207, 233, 250, 578, домъ 348; магазинъ XI: 292, 295.
- Лука, бр. Ставроп. бр.,—XI, 483.
- Маріанна, мѣщ. Львов.,—XI, 293.
- Грекъ Настасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 122.
- Николай, уч. Львов. школы,—XI: 130, 131.
- Греки: Антоній, Михей, Николай, Формосъ, Яней и Θεодоръ,—XI: 9, 13, 15, 29, 30, 34, 36, 303,—XII, 21.
- Грекини Анна,—XII, 484.
- Гречаники и Греченики: Григорій и Филиппъ, прихож. ц. св. Параскевы и Благовѣщ.,—XI: 31, 33, 36.
- Гречина, дв.,—XI: 341, 345, 355, 356.
- Гречинъ и Кгречинъ Андрей, прихож. ц. св. Николая,—XI: 21, 30.
- Антонъ, бр. ц. Богоявл.,—XI, 48.
- Аѳанасій, обыв. Львов.,—XII: 129, 142, 150, 245, 332.
- Евстафій и Параскева, обыв. Львов.,—XII: 498, 506.
- Николай,—XII, 59.
- Гречины: Ваяинъ, Григорій, Евстафій, Николай, Семенъ и Яней,—XI: 8, 12, 13, 24, 30, 48, 178, 346, 351, 549, 593, 594, 691, 744.
- Григоріевичъ и Григоровичъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 67, 68; XII—3, 5, 6, 484.

Григорієвичъ, Григоровичъ и Chrehorowicz Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 127, 129, 134, 135, 136, 139, 141, 143, 144, 145, 148, 151, 152, 154, 155—158, 160, 162, 165, 167, 178, 179, 192, 195, 196—198, 200, 202, 203, 205, 206, 212—214, 215—218, 220, 226, 227, 261, 289, 295, 399, 406, 407, 408, 412, 415, 420, 425, 430, 431, 433, 434, 435, 436—439, 445, 448, 449, 459, 460, 462, 463, 481, 547, 548, 555, 558, 563, 564, 565—569, 572, 573, 574, 588, 589, 688, 701; XII: 24, 60, 485, 569, 578, п бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Григорієвичъ, Григоровичъ и Chrehorowicz Іоаниъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 130, 133, 139, 144, 145, 149, 151, 155, 165, 179, 195—200, 201, 202, 216, 218, 539, 544, 702 п жена его 618, 691.

— Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 94, 96, 105, 107, 109, 111, 113, 132.

Григоровичъ Іоаниъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

— Прокопій,—XII, 484.

— Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 125, 162.

— Янъ, обыв. Львов.,—XII: 25, 61, 277, 485.

Гродецькій Матеей, дв.,—XII, 454.

Гронвальтъ Янъ, злотникъ,—XI, 665.

Гронскій, мѣщ. Львов.,—XI, 375.

Гроховскій Станиславъ, арцыбискупъ Львовскій,—XI, 115.

Гроць Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 108, 109, 111—117, 120, 121, 126, 155, 156, 161—163.

Гроць Даніллъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.

Гроць Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 125, 162.

Грошваеръ, мѣщ. Львов.,—XI, 414.

Грушецькій Николой, шлях.,—XII, 441.

- Грушковскій Яковъ, адвокатъ,—XI, 355.
- Грѣнка Иванъ и Федько, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Губа и Губина Лукашева, жена бр. Ставроп. бр., вдова,—XI: 8, 15, 19, 20, 26, 43, 65, 73, 77, 78, 82, 303, 304, 343, 353, домъ 304, 358;—XII: 3, 4, 6.
- Губаловичъ Криштофъ, армянинъ Львов.,—XI, 360.
- Губиная Григоріева, сестра Ставроп. бр.—XII, 6.
- Губичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XI: 362, 363; XII, 498.
- Губышъ, мѣщ. Львов.,—XI: 462, 463.
- Гугнивый см. Параөній,—XII, 480.
- Гузикъ, мѣщ. Львов.;—XI, 281; XII, 176.
- Гулевичъ см. Воютинскій, дв.,—XI, 363.
- Гулчицкій Самуилъ,—XII, 141.
- Гумецкій, присяжный,—XI, 457.
- Гунашовскій, протопопъ,—XI: 227, 228, 568, 569.
- Гурлесь, приближ. Нунція,—XII, 617.
- Гуска Василій, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Густавъ, король Шведскій,—XI, 637.
- Гусятинскіе: Василій и Пелагея,—XII, 516.
- Гушакевичъ, свящ.,—XI, 279.

Д.

- Давидъ царь Израильскій,—XI: 332, 334; XII, 474.
- Давидовъ Яковъ, еврей, факторъ,—XI, 707.
- Дамаскинъ, іеромон. Онуфр. м.,—XI, 529.
- Дамило Адріанъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 3.
- Дамокло Андріанъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 5.
- Данилецъ, мѣщ. Львов., XI, 33.
- Данилевичъ и Даниловичъ Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 106,—109, 111, 112, 163.
- Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.
- Данковая, мѣщ. Львов.,—XI, 33; XII: 146, 323.

- Дацкевичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
- Дачковъ Стефанъ и Марина, мѣщ. XII: 132, 486.
- Дашко Іоаннъ, прихож. ц. св. Теодора, —XI, 31.
- Дашковичъ и Дашкевичъ Ференцъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 89, 93, 94, 95, 96, 99, 104—108, 111—114, 116—119, 127, 130, 134.
- Дегтярь Яцко, прихож. ц. св. Порасковы, —XI, 32.
- Дейма Димитрій и Христофоръ, —XII: 486, 487.
- Дейша Антопій, —XII, 487.
- Декретиха, —XII: 140, 145, 150.
- Демидковичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., —XII, 98.
- Демидовичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., —XII: 107, 108.
- Деморацкій, мѣщ. Львов., —XI, 31.
- Демяновичъ Андрей, бр. Ставроп. бр., —XII: 338, 340.
- Деомитровичъ Ёпра, см. Димитровичъ.
- Деревенскій Василій, —XII, 157.
- Дередингерова Варвара, —XII, 510.
- Дерелка, Дирилка и Диризна Ильѣ, бр. ц. Богоявл., —XI: 5, 21, 24, 34, 35.
- Дерко, купецъ, —XI, 579.
- Деркшліотъ, купецъ, —XI, 579.
- Дерлица Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., —XII, 105.
- Дернецъ, купецъ, —XI: 542, 682.
- Дзидулевскій, —XII, 317.
- Дзюрдзикъ Иванъ, —XI, 443.
- Дзюрдзѣй Богданъ и Николай, адвокаты, —XI: 457—458.
- Діаковскій Самуилъ, дв., —XI, 256.
- Дилецкій, композиторъ, XII: 64, 68.
- Димидковичъ Іоаннъ, —XII, 143.
- Диминовичъ Николай, мѣщ. Львов., —XI, 703.
- Димитрій грекъ, бр. Ставроп. бр., —XI: 102, 376.
- лагоостъ Молдавскаго господаря, —XI, 637; XII, 483.

Димитрій, царь Московскій, Самозванецъ,—XI, 299; XII, 482.

Димитріевичъ и Димитровичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 484.

Димитровичъ и Дмитровичъ Кира, бр. Ставроп. бр.,—XI: 94, 95, 102—106, 111—112, 118—119, 127, 133, 155, 156, 157, 200—202, 207, 382.

Димитровичъ Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 216, 239, 240, 247, 248, 252, 253, 259; XII: 449—460, 485.

— Янъ,—XI: 488, 494; XII, 108, 109.

Димодресъ Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 257.

Дина Нпколай,—XI, 76.

Дингофъ, дв.,—XI: 516, 555.

Диноборскій Казимиръ, —XII: 582, 584, 585, 589.

Дитенко Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 125.

Діоковскій Антонъ, войтъ Овруцкій,—XII, 486.

Діонисій, иг. Трембовельскаго м.,—XI, 601.

— іером.,—XII: 324, 514.

— патр. Константинопольскій,—XII, 478, 479, 480.

Дмитрашевичъ Григорій, свящ. ц. Богоявленія и жена его Θεодосія,—XII, 519.

Дмитровичъ Григорій,—XII, 484.

Добрамысль Станиславъ,—XI, 83.

Добранскій и Добринсій Николай, см. Добрянскій.

Добрисъ, еврейка,—XI, 737.

Доброволянскій Θεодоръ,—XII, 486.

Добромильскій Илья, пѣвчій,—XI, 504.

Добрянскій Василій, свящ. Сольскій, — XI: 207, 304, 456, 457, 554, 555, 557.

Добрянскій Илья, дв., бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 116, 663; XII, 485.

— Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5—9, 12—14, 18—20, 25, 29, 35, 37, 38, 43, 46—49, 52—55, 57, 67—70, 72—74, 76, 78—82, 85, 89, 91, 93—95, 103—105, 119, 123, 130, 163, 211, 299, 305, 340, 351,

352, 354—360, 362, 364, 367, 368, 370, 387, 389,
417, 640, 645, 679, 681; XII: 3, 4, 6, 543—549.

Добрянскій Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 114.

— Теодоръ и Анна,—XII, 518.

— и Добржанскій Оома—XI: 119, 387—389, 495, сынъ
его. Иванъ: 389, 391—392, 410, 695.

Долбановичъ Иванъ, сирота,—XII, 298.

Долежинскій, райца Львов.,—XII, 404.

Долина Иванъ, бр. ц. Богоявл.,—XII: 28, 34, 36.

Доложинскій Яковъ, докторъ правъ,—XII, 442.

Домановичъ Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Домна Ангелина,—XII, 484.

Дорошъ Василій,—XII, 60.

Дорошеевичъ Гавріилъ, уч. Львов. школы, — XI: 9, 62—63; XII,
3, 4.

— Прокопъ, мѣщ. Вилепскій,—XII, 22.

Доровей, іером.,—XI: 492, 495, 603.

Досивей, митроп. Сочавскій,—XII: 480, 514.

Драбикъ Федько, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 14, 19, 26, 33, 60,
68, 77; XII: 3, 4, 6.

Драгановичъ и Драгновичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 214,
255, 281, 289, 294, 297, 298, 300, 301.

Драмсило Андріанъ,—XII, 484.

Древинскій Лаврентій, чаш. Волынскій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 293;
XII: 485, 496.

Дреликовичъ и Дриликовичъ Сидоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57,
95, 103, 107, 108, 111, 112.

Дривинскій, дв ,—XI, 75.

Дріеръ Станиславъ, маляръ,—XI, 379.

Дрималикъ,—XII: 157, 160.

Дробницкій Іоаннъ, возный,—XII, 628.

Другобицкій Василій, бр. Ставроп. бр., — XI, 65, 67, 68; XII:
4, 5, 6.

Дубровскіе, дв.,—XI, 488.

Дудка Теодоръ, литейщикъ колоколовъ, бр. Онуфр. бр.,—XI, 434;
XII: 162, 163.

Дука Константинъ, Молдавскій господарь,—XI, 534; XI, 262.

Думанскій Іоаннъ, радный,—XII: 543—545.

Дунаевскій Федько, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Дуноковичъ Григорій,—XII, 510.

Духновичъ, мѣщ. Львов.,—XI: 443, 447.

Дѣдъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XII, 32.

Дѣдинскій, дв.,—XI, 360.

Дѣдушицкій, дв.,—XI, 355.

Е.

Евстафіе́вая, сестра Ставроп. бр., вдова,—XII, 6.

Евстафіевичъ Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 38, 67, 68, 72, 74;
XII: 4, 6, 484.

— Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Евстафій, уч. Львов.; школы—XII: 142, 147, 152, 154.

Евтисовскій Николай, бр. Онуфр., бр.,—XII, 124.

Еліашевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 340, 342, 435.

Елисей, бр. свящ. и проповѣдникъ, XI: 143, 166, 396, 397, 418,
424, 430, 441, 445, 446, 556, 570.

Еловецкій, Іеронимъ-Матѳей, дв.,—XII: 612, 613.

Елчикевичъ Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Енакій, дв. Волосскій,—XI: 304, 342.

Ендреевичи: Александръ, Григорій, Семенъ и Тимоосей, бр. Онуфр.
бр.,—XII: 101, 102—103, 104, 115.

Ерленскій Іоаннъ,—XII, 518.

Еросъ Іоаннъ, бр. Ставроп. ар.,—XII: 3, 4, 6.

Ерумновскій, бр. свящ. — XI: 627, 628; XII: 201, 211, 214,
215, 388.

Естерть, еврейка, факторша,—XI: 744, 745, 750, 751, 753.

Ж.

- Жалієвичъ Тимофій п Евдокія,—XII, 517.
- Жасковскій Янъ, фабрикантъ бумаги,—XI: 394, 396, 397, 398.
- Ждановичъ Антоній, наказ. гетманъ,—XI, 201.
- Жебридовскій, шлях.—XI, 406.
- Жевскій п Žesky Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 111, 113, 114, 115, 116, 117, 119, 158.
- Желиборскіе: Прокопій п Стефанъ, дв.,—XI: 153, 248—249, 256, 508, 695;—XII, 22.
- Желиборскій Арсеній, еп. Львов.,—XI: 266, 461; XII: 481, 514.
- Желиборскій Афанасій, еп. Львов.,—XII: 481, 514.
- Жидзикова, мѣщ.,—XI, 460.
- Жилякъ Николай,—XII: 150, 159.
- Жиромскій, мѣщ.,—XI, 47.
- Жклякъ Николай,—XII, 153.
- Жмудзій, іером., бр. свящ.,—XI, 497.
- Жолкевскій п Жулкевичъ Іоаннъ, бр., Онуфр. бр.,—XII: 117, 118, 120, 121.
- Жукевичъ Василій п Елена,—XII, 518.
- Жултовскій, дв., Польскій офіцеръ,—XI, 374.
- Журавинскій,—XI: 378, 382, 384, 386.
- Журавницькій,—XI: 342, 393, 294, 395, 397, 664.
- Журавскій Станиславъ, кор. секр.,—XI, 99; XII: 459, 553.
- Жураковскій Александръ, бр. Ставроп. бр., бургграфій Львов.,—XI: 15, 133, 198, 199, 200, 202, 241, 248, 249, 252, 256, 9257, 258, 630; XII: 243, 279, 485.

З.

- Заборовскій, мѣщ.,—XI, 652.
- Завадовскій, свящ., композиторъ,—XI: 613, 629, XII: 69, 227, 228.
- Завадовскій Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 107, 153—154.

Завацкій, мѣщ.,—XI, 506.

Загвойскій Василій и Анна, мѣщ. Львов.,—XI: 257—258.

Загора Маркъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 129, 142, жена его 139.

Задиковичъ Тарасъ, армянинъ,—XI, 6.

Зайгльчъ, дв.,—XI, 4. 5.

Заинчковскій Василій, дв.,—XII, 516.

Залозецкій Александръ, бр. дякъ,—XI: 575, 577, 631, 686, 691.

Заломовичъ Яцко, бр. Ставроп. бр.,—XI: 156, 158, 161, 166;

XII: 485, жена его 6.

Замаецкій Іосифъ, мѣщ.,—XI, 413.

Замойскій Стефанъ, поваръ монастыр.,—XI, 574.

Зарошка Михаилъ,—XII, 486.

Заруцкій Тимошей, бр. ц. св. Оеодора и Ставроп. бр.,—XI: 4, 9, 16, 18, 24, 31, 37, 39, 41, 42, 45, 47, 52, 52, 78, 79, 80, 85, 86.

Засацкій,—XII, 141.

Заславскій, писали и **Жаславскій**, князь,—XI, 368.

Засѣцкій, свящ.,—XI, 622

Засянсай Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 163.

Захаріевичъ Ференцъ,—XII, 138.

Захаріовичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103, 105, 107.

Захарія, свящ. Львов.,—XI: 48, 396.

Захарковичъ Иванъ, иногда писали и **Захарьяшовичъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 224, 225, 228, 229, 230, 237—239, 243—246, 465, 466, 472, 478, 479, 481, 483, 578, 581—595.

Захновичъ Касіанъ, см. **Сахновичъ**.

Зачкевичъ Яковъ и Анастасія,—XII, 510.

Заяцковичъ Иванъ, см. и **Величко**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 51, 78, 79, 80, 342.

Заячковичъ Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 82.

Збаражскій Михаилъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 29, 34, 40.

Звѣрковичъ Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 180, 188, 193, 195—199, 200—203, 237, 585, 690, 691—692;—XII, 485.

- Згажка Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 101, 104, 105, 127.
- Зеликъ, еврей, факторъ,—XI: 706, 724, 753.
- Зельмановичъ Гершко, еврей,—XII, 391.
- Зельмановичъ Шмуль, еврей, факторъ,—XI, 746.
- Зима Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
- Зиморовичъ, бурмистръ Львов.,—XI, 413.
- Зинковичъ Іоаннъ,—XII, 484.
- Зихинъ Николай, кан. Львов.,—XI, 534; XII, 550.
- Зіярейко—XII, 162.
- Злоторука Осодоръ—XII, 485.
- Злочовскій Константинъ,—XII, 433.
- Знесенчикъ Андрей, прихож. ц. св. Николая—XI, 30.
- Золданъ Густавъ, повѣр шведскаго кор.,—XII: 303, 304, 305.
- Золотники: Андрей, Леско, Миско, Оома и Янъ, прихож. ц. св. Николая и Параскевы,—XI: 30, 32, 141, 393, 497, 498
- Золоторука Яцко, бр. ц. св. Николая,—XI: 15, 234.
- Зонтагъ Мартинъ,—XII, 305.
- Зосима, еп.,—XII, 481.
- Зоссекчанка, — XII, 157.
- Зотовичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 301, 506.
- Зубко Федько, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Зубржецкіе: Іосифъ и Францъ, мѣщ. Львов.,—XII, 427—428.
- Зубрицкій Діонисій, историкъ Галицкій,—XI, 6.
- Зѣнковичъ Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 21, 26, 29, 33, 60; XII: 3, 4, 6, 507.
- Зѣньковичъ Прокопъ, мѣщ. Львов.,—XI, 21.
- Зѣнковичка, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 43, 73, 77, 80, 82, 301.

И.

- Иваковичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
- Ивановичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XI, 365; XII: 102, 106.
- Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Ивановичъ Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

— Евстафій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111, 112, 113.

— Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 105.

— Игнатій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 107, 132.

— Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

— Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105.

— Станиславъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 108, 162.

— Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 484.

Ивановскій,—XII: 199, 208.

Иванчукъ, мѣщ. Львов.,—XI, 365.

Израелева Рыфка, еврейка, факторша,—XI: 715, 716, 720, 721, 723, 724, 726, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765.

Израель, еврей, факторъ,—XI: 736, 742, 743.

Иларіонъ, патр. Константинопольскій,—XII, 479,

— — іеромон. бр. ц.,—XI: 420, 424, 434, 435, 560.

Иличъ Самуилъ и Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XI: 216, 461.

Илкошинъ Каръ,—XI, 372.

Иляшевичи: Василій, Георгій, Димитрій и Елена,—XII: 486, 495, 516.

Инвилига Янъ, дв. (?),—XI, 498.

Иннокентій, архим.,—XII, 514.

— III, папа Римскій,—XII, 547.

Интролигаторъ Андрей, мѣщ. Львов.,—XI: 508, 515, 516.

— Иванко, мѣщ. Львов.,—XI: 182, 214, 379, 401, 406, 519, 541, 552, 561, 562;—XII: 137, 184, 197, 202.

Иратинка, игуменія,—XI, 690.

Ирина, царица Московская,—XII, 482.

Ирый Андрей, колокольный мастеръ,—XI, 434.

Исаакъ, еп.,—XII, 480.

Исаія, іером. бр. ц.,—XI, 446; XII: 564, 566.

Исакій, монахъ изъ Задарова,—XI, 383.

Исаровичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 267, 268.

Исаровичъ Зота, бр. Ставроп. бр.,—XII, 677; XI: 53, 112, 113, 114, 259, 267, 268, 269, 270, 274, 276—282, 285, 287—295, 300—303, 375, 377, 378, 460, 467, 486, 495, 582, 584, жена его 266, 317, 326, 333, 325.

Исаровичъ Киріакъ—XI: 216—218, 235, 275, 460, 461, 488, 633;—XII: 24, 486.

Исидоръ, патріархъ Константинопольскій—XII, 479.

Искрицкій Василій, шлях.,—XI, 628; XII: 232, 249, 257,

Истиковичъ Валентинъ, адвокатъ,—XII: 537, 539.

Истомичъ Исаія,—XII, 484.

Ицковичъ Гатель, еврей, факторъ,—XI, 710.

I.

Іеремія, архидьяконъ,—XI, 62.

— II патр. Константинопольскій,—XI: 162, 231; XII: 165, 479, 520.

Іеронимъ, архимандр. Мелецкаго м.,—XI, 612.

Іаковъ, патріархъ Константинопольскій,—XII, 479.

Іаковль Іоаннъ,—XII, 484.

Іесниковскій Іоаннъ,—XII, 486.

Іоакимъ, патр. Антіохійскій,—XI: 162, 231, 232; XII, 479.

Іоаннъ, бр. дьякъ,—XI, 420.

— Алексѣевичъ, царь Московскій,—XII, 482.

— Васильевичъ, царь Московскій,—XII, 482.

Іоанновичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 105, 484.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67; XII, 484.

— Теодоръ, грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 128, 133, 135, 433, 434, 448; бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Іосафъ, патріархъ Московскій,—XII, 479.

Іовъ, иг. Скитскаго м.,—XII, 581.

Іоиль, иг.,—XII, 340, іеромон., 514, схимон. 567.

Іона, митр. Кіевскій,—XII, 514.

— архимандр.,—XII, 514

Іосифъ, иг. Онуфр. м.,—XI: 108, 109, 110, 111, 135, 207, 383, 384, 448, 514.

К.

Кадриловскій Альбертъ, кор. секр.,—XII, 447.

Казановскій, маршалокъ королевича Владислава,—XII, 55.

Казиміръ—Янъ, король Польскій,—XI: 170, 460.

Каллистъ, бр. іеродьяконъ,—XI, 479.

Каменецькій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 96, 98, 99, 105, 106, 107, 485.

— Семенъ,—XII, 131.

Камолецкая,—XII, 138.

Кампіанъ, мѣщ. Львов., — XI: 119, 131, 135, 377, 378, 379, 638, 639, 640, 665, 666

Камяницкій Антонъ,—XII, 128.

Кандерровскій, дв. (?),—XII, 334.

Кандіашанъ Александръ,—XI, 542.

Кандида,—XII, 60.

Канюка Θεодосій,—XI, 359.

Капиця Семенъ,—XII: 134, 136.

Капустка Тимооѣй, см Заруцкій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 4, 9, 16, 18, 24, 31, 37, 39, 41, 42, 45, 51, 52, 78, 79, 80, 85, 86.

Каратницкій Іоаннъ, свящ.,—XII, 510.

Карачъ,—XII, 148.

Карачиновскій,—XII, 96.

Карлочій Димитрій, ст. Старосельскій,—XI, 371.

Карпицкій Трофимъ,—XII, 485.

- Карповичъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII, 484,
 — Осодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII: 4, 6.
- Карпѣнскій Іоаннъ и Елена,—XII, 518.
- Картрускій, судья,—XI, 536.
- Кархутовичъ Стефанъ, свящ.,—XII, 488.
- Карчевскій, мѣщ.,—XI: 532, 652, 653, 657.
- Касіяновая, вдова, сестра Ставроп. бр.,—XI: 73, 77, 80.
- Касіяновичъ Тимооѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 72, 73, 77, 78, 79,
 80;—XII, 484.
- Кассарабъ Ілія, свящ.,—XII, 510.
- Кастелль, адвокатъ,—XII: 233, 327.
- Катакало Антоній, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6, 484.
- Катикъ Николай, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.
- Кафинчалинъ Елевтаръ, грекъ,—XI, 360.
- Кгашка Иванъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Кгерось Иванъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 17, 19, 26, 67,
 68, 69.
- Кгидзялчикъ Яковъ, докторъ,—XI, 697.
- Кгина Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 8, 303, 367, 625.
- Кгирдзелба Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI, 152.
- Кгратва, прихож. п. Воскресенія,—XI, 34.
- Кгречины: Николай и Янъ, греки,—XI: 8, 12.
- Кгрозваеръ, купецъ,—XI, 213.
- Кгѣдзелчикъ Яковъ, докторъ Львов.,—XI, 152.
- Кеваровичъ, армянинъ,—XI: 375, 646.
- Кедровичъ и Кидровичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 114, 115,
 116, 117, 120, 121, 122.
- Келесій, уч. Львов. школы,—XI: 91, 357, 365, 366, 708; XII, 20.
- Кехиновичъ, мѣщ.,—XII, 212.
- Кизельчикъ, бурмістръ Львов.,—XI, 405.
- Килевичъ Самуиль, іеромон. бр. ц.,—XI: 399, 401, 407.
- Кипріяновичъ Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.

Вира, см. **Димитровичъ**, бр. **Ставроп. бр.**,—XI: 57, 94, 95, 102—106; 111—114, 118—119; 127, 133, 155, 156, 157, 200—202, 207, 382; XII: 25, 61.

Виріакъ Гадзя, грекъ,—XI: 179, 220, 489, 516, 632, 691; XII, 241, жона его: 61, 114.

Кирилль Лукариєъ, патр. **Александровскій**,—XI: 62, 63, 378,—кирилловская псалтырь 363, 368, 369, 372; XII: 478, 479.

Киричина, дв.,—XI: 343, 344; XII, 15.

Киселики: **Сидоръ** и **Теодоръ**, мѣщ.,—XI: 652, 653, 655, 657.

Кисель, подкоморій **Черниговскій**,—XI, 395.

— **Адамъ**, воев. **Брацлавскій**, ст. **Богуславскій** и **Носовскій**,—XI: 171; XII, 485.

Кисельницкій Кириѧнъ, бр. **Ставроп. бр.**,—XI: 240, 262, 268—270, 272—274, 280, 281, 286, 288, 294, 496, 506 521—529, 531, 609, 613, 615, 619, 627, 629, 630, 633, 634, 669, 670—675, 677; XII: 98, 99, 102, 112—115, 117—120, 122, 170, 171, 173—174, 179, 181—183, 185—186, 190, 191, 192, 193—196, 198, 199, 200, 201, 203, 204, 206, 207, 208, 211—214, 217, 219—220 222, 225, 227, 228—232, 234—235, 237, 239—243, 245—247, 250, 252, 254, 255, 264, 269—272, 274, 277—282, 285, 287—293, 297—298, 300—301, 330, 331, 350, 361, 387, 391, 396, 401, 404, 460, 467, 486, 487, 505, 582, 584, 585, 588, 589, 593, 594.

Кисиль, **Львов. переплетчикъ**,—XII, 201.

Китовичъ Ілія, бр. **Онуфр. бр.**,—XII: 96, 97, 98, 100, 101, 103, 107, 108, 109, 117, 120—121, 132, 143, 145, 146, 147, 155—156, 159, 161, 162.

Кичкевичъ Янъ, бр. **Онуфр. бр.**,—XII: 122, 123.

Кишка Левъ, митропол. **уніатскій**,—XII: 332, 481, 514.

— **Стефанъ**, бр. **Онуфр. бр.**,—XII: 109, 157.

Кищевичъ Григорій, бр. **Онуфр. бр.**,—XII: 98, 107, 108, 109.

Нищевичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 162.

Ніянець, кор. | секр.,—XI, 578.

Кленскій, ксендзъ,—XI: 531, 532, 535.

Кликотаіовичъ Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 196.

Климентъ, патріархъ Константинопольскій,—XII, 479.

Климкевичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 103, 108.

— Маркъ,—XII, 456.

Климковичъ Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Климовичъ, бр. свящ.,—XI, 574.

Климунтовичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 158.

Кличеровскій,—XII, 329.

Кличнеръ,—XII, 331.

Клишевскій Станиславъ, дв.,—XII, 459.

Клопскій Іона,—XII, 485.

Княгиницкій Іовъ, основатель Скитской обители,—XII, 581.

Коберницкій Казиміръ,—XII, 517.

Кобка Андрей,—XII, 130.

Кобылецкій, дв.,—XI, 533.

Ковалевичъ Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

Ковалевскій Стефанъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 24, 30, 70.

Коваль Григорій, бр. ц. св. Николая,—XI: 12, 16, 21, 24, 30, 32, 34, 42, 43, 46, 47, 54.

— Захарій, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 68.

— Иванъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 29, 30, 32, 383, 644, 645;—XII: 130, 153.

Коваль Николай, см. Красовскій.

— Семень, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 7, 12, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 42, 43, 48, 53, 70, 71, 72, 297.

— Станиславъ, мѣщ. Львов.,—XI: 83, 351, 357, 358, 384, 454, 476.

Коваль Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 68, 268—270, 274, 278, 285, 288, 289, 499, 507, 514, 515, 519, 610, 612, 613, 615, 617, 624, 645—646, 652, 663, 669, 670, 675; XII: 4, 5, 6.

— Томасъ, мѣщ. Львов.,—XI: 159, 454, 455, 476, 477, 572, 592.

— Ференць, мѣщ. Львов.,—XI: 369, 666, 667.

Кожухъ, мѣщ.—XII, 138.

Кожуховскій Кирикъ, дв.,—XI, 374.

Кожушекъ Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 484.

Козакъ, рабочій,—XI: 650, 655, 656, 658, 661.

Козачекъ Иванко, см. Кравецъ.

Козачекъ Семень,—XII: 134, 139.

Козличъ Андрей,—XII, 484.

Козловскій, бурмістръ Львов.,—XI, 462.

Козмичъ Георгій и Іоаннъ,—XII, 484.

Козоярскій Гавріилъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

Козѣй Алексѣй и Павелъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29;—XII, 131.

Козѣрь Григорій, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 33.

Колибаба Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 12, 642.

Колибабичъ и Колибабка Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI: 178, 179.

Колинскій Матѣей, дв.—XII: 465, 592.

Колодзей, см. Красовскій Николай.

Колядчинъ, композиторъ,—XII, 62.

Комаренскій, см. Кузиковичъ,—XI, 515.

— Стефанъ, звонарь бр.,—XI, 419.

Комарницкіе, дв.,—XII, 511.

Комарницкій Василій,—XII, 487.

Комарничка Настасія, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 31.

Коменецкій, депутатъ бр. Благовѣщ.,—XI: 8, 11.

Конашевичъ, см. Сагайдачный,—XI, 274.

— Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68.

Константиновичъ Георгій,—XII, 484.

— Давидъ, бр. Люблинскаго бр.,—XI: 226, 394, 566, 567, 666.

— Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—121.

Копиловъ, маіоръ Польскаго войска,—XI, 740.

Копыстенскій Захарія, архим. Кіево-Печерскій,—XII: 9, 481.

— Михаилъ, еп. Перемышльскій,—XII, 514.

Корачиновскій Андрей,—XII, 132.

Кордыбанникъ Иванъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Корендовичъ Алексѣандръ,—XII: 318, 327, 329.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 167, 179, 195—203, 211, 220, 235, 240, 241, 243, 247, 248, 250, 251, 252, 256, 258, 259, — 260, 262, 265, 267, 269—270, 273, 274, 279 — 280, 285, 286, 288, 289, 293, 406, 411, 412 — 415, 418, 424, 446, 448, 457, 473, 475, 476, 478, 499, 501, 503, 504, 506, 507, 512, 516, 519, 520, 521, 548, 549, 555, 557, 600, 602, 604—619, 622, 632; жена его: 537, 618; XII: 94, 97, 103, 129, 134, 136, 138, 139, 149, 151, 154, 156, 171, 172, 173, 197, 218, 456, 485, 572.

Корендовичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 677, 725, 764; XII: 115, 116, 239, 240, 247, 254, 255, 259, 266, 267, 268, 270, 272, 274, 278, 280—282, 284—285, 287—293, 297, 332, 333, 336, 363, 486.

— Константинъ,—XII, 317.

Корецкій Михаилъ и Екатерина, князь,—XII, 482.

Корибуть-Вишневецкій Михаилъ, князь—XII, 482.

Корибутовичъ Михаилъ и Ярославъ, князя,—XII, 482.

Коритковичъ, свящ.,—XII, 203.

Корнаржискій,—XI, 227.

Корнякъ Константинъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 19, 26, 104, 187, 221, 233, 261, 287, 342, 346, 352—356, 383, 488, 496, 497, 542, 554, 631, 681, 702; XII: 3, 4, 6, 173, 187, 191, 198, 200, 209, 218, 222, 242, 257, 268, 269, 277, 315, 319, 322, 324, 328, 331, 333, 335, 343—345, 350, 482, 483, 563, 579, 580.

Кортевичъ и **Куртевичъ**, бр. Ставроп. бр., — XII: 170, 171, 179, 257, 361, 363.

Корты, **Кортовичъ** и **Куртовичъ** Петръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 288, 289, 294, 615, 625; XII: 98, 144, 172, 173, 196, 200, 201, 206, 208, 214, 219, 221—223, 225, 266, 285, 292, 294, 297, 350, 486.

Корунка Иванъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 14, 17, 18, 57, 93, 95, 96, 102, 107, 108, 112, 113, 114, 118, 119, 130, 133, 135, 139, 148, 154, 156, 164, 165, 179, 195—202, 236, 362, 383, 433, 434, 448, 459, 593; XII: 4, 5, 6, 484.

Корунка Семенъ, бр. ц. св. Θεοδόра, — XI: 3, 4, 12, 15, 16, 24, 31, 34, 40.

Корунчакъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 88, 89, 367, 405, 407, 433.

Корцюкъ Іона и Екатерина, — XII, 515.

Корчовскій Николай, прихож. ц. св. Николая, — XI, 29.

Косарь Николай и Екатерина, — XII, 125.

Косинскій, — XII: 264, 265, 371.

Косовичъ Василій, бр. Онѹфр. бр., — XII: 106, 107, 331.

Коссовъ Сильвестръ, митр. Кіевскій и Галицкій, — XII: 480, 514.

Костевичъ Даміанъ, бр. Ставроп. бр., — XII, 627.

— Семенъ, Львов. армянинъ, — XI, 359.

Костурикъ Иванъ, мѣщ. Львов., — XI, 39.

Косцинскій, ст., — XI, 501.

Коть Леско, бр. ц. Воскресенія, — XI, 48.

Котикъ Федько, прихож. ц. св. Параскевы, — XI, 32.

Котівскій, дв.;—XI, 535.

Котони Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 520, 526; XII: 142, 176, 177, 183, 218, 222, 255, 294, 485, 492.

Котчишъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы;—XI, 32.

Коціо Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 114, 122, 128, 163, 196, 215, 261, 277, 278, 285, 297, 301, 313, 315, 316, 326, 328, 330, 334, 335, 336, 486.

Коць Георгій и Константинъ, Белзскіе судьи, —XI: 531, 532, 534, 535.

Коччишъ Сенко, мѣщ.;—XI, 373.

Кошляковскій Теодоръ, —XII, 517.

Кощовскій, судеб. практик., —XI, 436.

Кравецъ Авраамъ, Алексѣй и Андрей, мѣщ. Львов., — XI: 14, 19, 26, 31, 32;—XII: 129, 147.

— Василій, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая, —XI: 20, 30, 81, 82, 83, 93, 352, 353, 385; XII: 15, 126, 157, 158, жена его 163.

— Демко, мѣщ. Львов., —XI: 29, 33, 43, 408;—XII, жена его 150.

— Иванъ и Игнатій, прихож. ц. св. Николая;— XI: 30—31, 32, 37, 57.

— Карпо, мѣщ. Львов.;—XI, 31.

— Лука, мѣщ. Львов.;—XI: 14, 18, 19, 20, 26, 34, 82, 303, 341, 344, 363;—XII: 138, 140, 141.

— Максимъ, бр. Ставроп. бр., —XI: 30;—XII: 3, 4.

Кравецъ Николай, прихож. п. св. Николая, —XI: 14, 18, 34.

— Павелъ, бр. Ставроп. бр., —XI: 9, 12, 15, 19, 26, 30, 34, 68;—XII: 14, 15, 16.

— Романъ, бр. Онуфр. бр.;—XII, 158.

— Сидоръ и Станиславъ, —XI: 8, 9, 31, 32, 97, 304, 363, 398.

— Стефанъ, прихож. ц. св. Николая, —XI: 12, 30.

— Тимофей, бр. ц. св. Теодора, —XI: 47, 363, 366, 367.

— Ференць (Теодоръ), бр. Ставроп. бр. и ц. св. Теодора, —XI:

15, 19, 20, 31, 54, 55, 57, 135, 152, 157, 160,
164, 165, 361, 367, 391, 392, 405—407, 558, 642,
680, 681, 690;—XII: 139, 141.

Кравецъ Юско, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

— Якимъ, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 43, 155, 165, 365.

— Ицентій, мѣщ.,—XII, 160.

Краковщикова, —XI, 532.

Крамаръ Лука, прохож. ц. Богоявл.,—XI: 14, 19, 28, 304.

Крамари: Прокопъ и Стефанъ, мѣщ.,—XI: 8, 20;—XII, Сенько, 523.

Кранць Яковъ, дв.,—XII, 466.

Красновская, дв.,—XI, 537.

Красновскій, арцыбискупъ Львов.,—XI, 159.

Красовская Пелагія, жена Семеона, бр. Ставроп. бр.,—XI: 25, 74,

77, 78;—XII—Маргарита: 283, 295, 298, 537, 538.

Красовскіе,—XII: 177, 182, 183, 188, 223, 242, 261, 270.

Красовскій Андрей, сынъ Стефана,—XI, 499;—XII: 54, 282, 288,
289, 294, 301, 332, 486, 598.

— Василій, бр. Ставроп. бр., — XI, 143;—XII: 157, 178,
328.

Красовскій и Красувскій Димитрій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19,
21, 22, 26, 28, 29, 58; XII: 3, 4, 5, 6, 483.

— Іоаннъ Деомидовичъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 5, 6, 7,
18, 19, 20, 22, 26, 35—37, 38, 59, 67, 69—74,
76—82, 86, 163, 299, 301—302, 304, 356, 357;
XII: 3, 4, 6, 483, 523, 525, 537—543.

Красовскій (Коваль) Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74—75, 532,
625 — 635; XII: 101, 110, 112, 113, 114, 161,
171—174, 179, 189, 195, 196, 197, 206 — 207,
209, 211—215, 218—223, 225, 226, 229, 241,
243, 247, 251, 252, 254, 257, 259, 262, 263, 265—
271, 272, 274, 276, 277, 278, 280 — 283, 284,
287, 349, 361, 371, 387, 391, 407, 485, 598—599.

Красовскій Романъ, мѣщ. Львов.,—XI, 9.

Красовскій и **(Крассускій)** Самуилъ, іеромон. Онуфр. м.,—XI: 154, 193, 228, 231, 444 — 447, 500, 501, 504, 505, 507, 508, 509, 514, 523 — 524, 529, 627, 628; XII: 506, 603—604.

— Семенъ, см. **Коваль** Семенъ, бр. Ставроп. бр. монах. ц. св. Николая, —XI: 7, 10, 12, 16, 18, 20—24, 29, 42, 43, 46, 48, 49, 50, 52, 53, 70, 71, 72, 78, 297.

Красовскій Стефанъ, см. **Коваль** Стефанъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 68, 268 — 270, 274, 278, 285, 288, 289, 499, 507, 514, 515, 519, 610, 612, 613, 615, 617, 624, 645—646, 652, 663, 669, 670, 675; XII: 4, 5, 6, 37, 215, 229, 270, 273 — 275, 276, 280, 485, 501, 503,

Кременецкій Янъ, —XI, 519.

Кривоносъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 90, 91, 97, 106.

Крижановскій Александръ, —XII, 510.

Критовичъ Павелъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 41.

Криштофовичъ, см. **Мазаракій**.

— Семенъ, купецъ, —XII: 184, 197, 207, 211, 233, 245, 247.

Крозваеръ, бурмистръ Львовскій, —XI, 404.

Кропивницкій Андрей, дв., —XI: 255, 256.

Кроць Василій, бр. Онуфр. бр., —XII: 100, 107.

Крупникъ Андрей, прихож. ц. Воскресенія, —XI, 34.

— Гацко, прихож. ц. св. Параскевы, —XI, 32.

Крутенъ Теодоръ, свящ., —XII, 521.

Крутовичъ Петръ, мѣщ., —XII, 160.

Куди Панко, —XI, 84.

Кудля Ферейцъ, —XII, 136.

Кузиковичъ Іоаннъ и Анна, —XII, 515.

Кузменскій Димитрій, бр. Онуфр. бр., —XII: 100, 102, 107—121, 152, 161, 162.

Кузмичъ Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 93, 95, 96, 98, 110, 113, 142, 146, 161.

— Іоаннъ, мѣщ. Львов.,—XI, 43.

Куликъ Петръ и Куликовскій, прихож. ц. Богоявленія, — XI: 28, 36, 37.

Куликовскій Гedeонъ, іеромон. Онуфр. м.,—XI: 291, 292.

Кулпенскій Іоаннъ,—XII, 163.

Култяникъ,—XII, 132.

Кульчекъ Альбертъ,—XII, 538.

Кульчицкій Дмитрій, типографъ бр., — XI: 464, 465, 575, 583, 584; его жена: 230, 472, 473, 591, 613; XII: 353—358.

— Іоаннъ,—XI, 518.

— Самуилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.

Кунатики и Кунатовичи: Алексѣй и Ярошъ, прихож. ц. Богоявлен.,—XI: 28, 29, 299.

Кунашевичъ Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 105, 106.

— Теодоръ,—XII, 487.

— см. Сагайдачный.

Кунцъ, полномоч. бр.,—XI: 35; его жена: 70, 84, 85.

Купинская, дв.,—XI, 535.

Купинскій, дв.,—XII: 316, 324.

Курилъ, бр. ц. Богоявл.,—XI, 48.

Куронкли Гіанъ, грекъ,—XII, 54.

Куропатницькій Іеронимъ-Станиславъ, канц. Кіевскій, — XII: 343—344.

Куртъ Теодоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 106, 551, 555, 682; XII, 350.

Куртовичъ Петръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 611, 615, 618; XII—домъ 351.

Кухарскій Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 111 — 115, 117, 120, 121.

Куце Іона,—XII, 153.

Кушевичъ, бурмистръ Львов.,—XI: 431, 436, 455.

Кушля, бр. звонарь,—XI, 527.

Кушнѣрь Александръ, мѣщ. Львов.,—XII, 141.

— Алексѣй Карповичъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 68; XII: 4, 5, 6.

— Антоній и Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

— Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 157.

— Иванъ, прихож. ц. св. Николая и Θεодора,—XI: 30, 31, 57, 366, 371.

— Іосифъ, мѣщ. Львов.,—XI, 14.

— Константинъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Кушнѣрь Леско, см. Бартниковичъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 9, 12, 15, 24, 26, 29, 43, 50, 54, 55, 57, 72, 73, 74, 77, 79, 80, 163, 303, 363, 383.

— Павелъ, см. Михайловичъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 6.

Кушнѣрь Павелъ, см. Суйка, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 15, 19, 24, 27, 43, 72, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 89, 94, 155—158, 160, 163, 303; XII, 6.

Кушнѣрь Сава, прихож. ц. св. Николая—XI: 29, 40.

— Стефанъ, мѣщ.,—XI, 30, 303.

— Тимко, прихож. ц. св. Николая,—XI: 25, 29, 30.

— Хома,—XI: 8, 14, 19, 26, 303; XII, 523.

— Юлей Карповичъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 5.

— Яцко, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

— Θεодоръ (Θаренць),—XI: 8, 9, 12, 54, 57, 73, 74, 77, 78, 79, 80, 81, 163, 303, 304, 340, 355, 365, 381, 387, 390, 591, 638, 639, 642—644, 647; XII: 134, 150, 152, 155.

Кушнѣрчикъ Стефанъ, см. Попикъ, мѣщ. Львов.,—XI: 20, 31.

Куяло Александръ, мѣщ. Ярославскій,—XI: 479—480.

Кяверъ, купецъ Гданскій,—XI, 579.

Кямаеръ, купецъ,—XI: 480, 579.

Л.

Л М В Р М Станиславъ, кор. секр.,—XII, 551.

Лаба, пекаръ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 31.

Лабуцекъ, судеб. практикъ,—XI, 436.

Лавришъ, бр. ц. св. Николая—XI: 9, 16, 28, 36, 37, 40, 360.

Лавришевичъ Васиій, мѣщ. Львов.,—XII, 280.

— Исаія, свящ.,—XI, 434.

— Матѣей, мѣщ. Львов.,—XI: 612, 669.

Лавришевичъ Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 89, 91, 93—99, 103—105, 108—109, 114, 118, 127, 128, 135, 136, 143—146, 148, 151, 154—156, 160—161, 164—167, 169, 178, 179, 192, 195—198, 200—203, 213, 215, 216, 218, 228, 236, 393, 394, 402, 406, 407, 409, 431—448, 458—461, 465, 542, 548—550, 553, 556, 558, 563, 565—567, 570, 577, 580, 584, 619, 679, 682, 686—688, 692, 699, 700; XII: 485, 502, 562.

Лавришевичъ Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 195, 196, 198, 199, 200, 202, 216—218, 224, 225, 228, 229, 230, 235, 237—241, 247—253, 257, 258, 260, 263, 264, 267—270, 273—277, 279—283, 289, 293, 459, 461, 466, 468, 472, 473, 481, 483, 486, 490, 491, 493, 496—497, 499, 504, 505, 507, 508, 515—518, 520, 521, 531, 548, 554, 556, 567, 568, 570, 274, 575, 576, 578, 580, 581—585, 591—594, 600, 606, 609—611, 613, 614, 615, 617, 618, 619, 621, 669, 670, 675,

690—692, 695, 703; XII: 24, 91, 93, 94, 97, 99, 100, 102, 103, 135, 143, 148, 151, 154, 157, 174, 179, 215, 225, 350, 358, 361—364, 372, 449, 454, 485.

Лавришевичъ Стефанъ, молодой, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 218, 242, 243, 248, 251, 252, 257, 280, 461; XII: 240, 248, 273, 279, 282, 337—340, 342, 485.

Лавришевичъ Стефанъ, старый, бр. Ставроп. бр.,—XI: 159, 160, 165, 178, 179, 192, 195, 196, 197, 198, 199, 200—203, 205, 206, 216, 217, 224, 229—231, 234—241, 243—244, 246 — 248, 250—252, 257—260, 261, 263, 264, 267—270, 273, 274, 278—281, 288—289, 294—295, 424, 433—434, 436—439, 443, 448—452, 459—461, 469, 472—488, 494, 497, 508, 516, 519, 522, 532, 554, 563—581, 583, 585—593, 595—597, 599, 601, 602, 625, 690, 691; XII: 25, 38, 61, 103, 151, 154, 156, 157, 158, 168, 170, 171, 176, 177, 180, 181, 191, 196, 200, 213, 215, 217, 219—225, 229, 237, 239, 242, 243, 247, 270, 277, 279, 349, 350, 356, 358, 449—460, 485, 489; — вкладъ: 313, 316, 321, 327, 329, 334—336;—домъ: 286, 294, 320, 335, 340.

Лавришевичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 220, 240, 242, 247, 251, 252, 260, 261, 268, 277, 278, 280, 281, 478, 483, 507, 521—522, 536, 537, 607, 611, 615, 625, 677; XII: 98, 99, 111, 114, 117, 141, 143, 146, 148, 151, 172, 173, 183, 191, 201, 209, 213, 217, 219, 221—225, 236, 239, 247, 248, 254, 255—257, 260, 263, 264, 267—270,

272, 274, 277, 282, 285, 286, 288—289, 293,
350, 361, 362, 371, 372, 401, 486.

Лавришевичева Ирина и Марина,—XI: 274, 276, 520; XII: 141, 489.

Лаевскій, дв.,—XI, 56.

Лазарь, дьякъ, учитель бр. шк.,—XI, 546.

Лазаровичъ и Лазаріевичъ Θεодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95—
97, 100, 102, 106—111, 113, 132, 145, 156, 162.

Лазопулосъ Илія, грекъ,—XII, 54.

Лаконѣкъ, композиторъ,—XII, 62.

Ламбуцкая старая,—XI, 531—533.

Ламбуцкій Янъ,—XII: 159, 160.

Лангишъ Гавріилъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7, 8, 9, 15, 19, 70,
81, 84, 88, 89, 91—97, 101 103—105, 108, 112,
114, 116, 118, 119, 122—127, 133, 134, 137, 138,
140—145, 148—151, 154—158, 161, 163, 164,
165, 187, 209, 211, 217, 234, 235, 261, 275, 304,
340—342, 350—357, 360, 368—370, 371, 377,
378, 387, 392, 395—398, 420, 422, 435, 443, 460,
463, 464, 490, 469, 472, 541, 542, 558, 638—639,
648, 663, 680, 684, 685, 687, 690, 691, 692; —XII:
37, 61, 346, 485, 488, 550, 552, 553, 554—556,
559—561,—жена его 25, 61;—пушка 46.

Лангишъ Маркіанъ, мѣщ.,—XI: 187, 485.

Лангишова Варвара, сестра Ставроп. бр.,—XI: 78, 80, 124, 126,
168, 178, 207, 350—351; —XII, 489. Олимпіада и
Пелагія,—XI: 519, 435; —XII 347;—XII Софія 22;—XII
Цеся 347.

Лангишова Марковая, сестра Ставроп. бр.,—XI: 15, 26, 31 43,
73, 77, 304, 366.

Ланицкій Александръ, маляръ,—XII, 53.

Ласки, дв.,—XI: 457, 458.

Латиновичъ Богданъ, купецъ Львов.,—XI: 292, 294, 295, 676;
—XII: 197, 212, 234, 250, 268, 294—296.

Лашовскій Петръ и Марія,—XII, 516.

Левецкій Григорій,—XII, 509.

Левицкая Ксенія,—XII, 510.

Левицкій Григорій,—XII, 510.

Левко, пенитархъ,—XI: 399, 401.

— Панько,—XII, 147.

Левковичъ Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 94, 95, 106, 107, 132,
141, 150.

Левчишинъ Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 33.

Левѣнскій Антонъ и Параскева,—XII: 486, 510

Лейзеръ, Мотевъ сынъ, еврей, факторъ,—XI, 751, 753.

Леоновичъ Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 127, 134, 139,
146, 148, 150, 152, 154, 156, 157, 158, 160, 161,
162, 164—169, 178, 179, 183, 192, 195—199,
200—203, 214, 215, 218, 225, 228—230, 236—
241, 243, 249—255, 256, 277, 406, 407, 409,
414, 432—434, 437, 447, 448, 459, 460, 464,
478, 483, 489, 497, 509, 519, 551, 552, 555, 556,
557, 558, 563, 565—569, 575, 580—590, 592,
594, 668, 688, 692, 696, 697, 699; —XII: 25, 61,
348, 355—356, 485, 493, 569.

Леоновичъ Николай,—XII, 145.

— Пантелеимонъ,—XII, 140.

— Леонтій, уч. Львов. школы—XI, 115.

Лепяровна Анна,—XI: 709, 748.

Лесницкій Григорій,—XII, 485.

Лехновичъ Іоасафъ, иг. Онуфріевского м.,—XI: 295, 296, 419, 430,
491, 503, 505, 507—509, 512, 524, 529, 703; XII, 130.

Лещинскій Іоаннъ, канцлеръ Польскій,—XII: 454, 458.

— Станиславъ, король Польскій,—XII, 302.

- Либерацкій, судеб. практикъ,—XI, 387; XII, 439.
 Ліонарскій, писарь магистратскій,—XI, 700.
 Липницкій Іоаннъ,—XII, 510.
 Липроновскій Інноцентій, архимандр.,—XII, 481.
 Липсомезей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.
 Лисовичъ Матеей и Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.
 Листвиць Іоаниъ, литографъ,—XII, 388.
 Литвинъ Мартинъ, прихож. ц. св. Парасковы,—XI, 32; XII, 298.
 Литвинекъ,—XII, 163.
 Литвиновичъ Николай,—XII, 487.
 Ловецкій, бр. проповѣдникъ,—XI: 514, 565, 616, 617,
 Логофетъ Юрій—XI: 340, 349 его жена.
 Лозинскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.
 — Петръ, свящ.,—XII, 510.
 Ломиковскій Александръ,—XII: 230, 238.
 Лонаръ Станцель,—XI, 659.
 Лончковскій,—XII, 187.
 Лопатка-Осталовскій Іоаннъ, наречен. еп. Львов.,—XII, 481.
 Лубачевскій Теодоръ,—XII, 487.
 Лукарисъ см. Кириллъ, патріархъ Александрійскій,—XI: 62, 63,
 378; XII: 478, 479.
 Лукашевичъ Алексій и Лаврентій.—XII, 484.
 — Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—116, 163.
 — Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 27, 62, 67, 68,
 69, 354, 355, 362, 365, 366; XII: 3, 4, 6, 484.
 Лукашевичъ Пантелеимонъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89—91, 94—96,
 102, 104—108, 110, 112—117, 120, 121, 126,
 139, 142, 146, 161, 162.
 — Янъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123.
 — Теодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 27.
 Лукіанчикъ Андрей, мѣщ. Львов.,—XI: 541, 543.
 Лукіяновичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 148, 151, 155,

160, 161, 162, 164—167, 178, 372 398, 399, 406, 408, 409, 544, 550, 688, 689, 696, 698, 700; XII, 485.

Лунѣвичъ Григорій, свящ.,—XII, 487.

Луцкій Іоаннъ, вицерегентъ Перемышльскій,—XII, 487.

— Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 4, 7, 14, 18, 19, 26, 35, 37—45, 66, 69, 303.

Лучникъ Матосей, прихож. ц. св. Θεодора,—XI: 31, 527.

Лысинская, мѣщ.,—XI, 535.

Львовчикъ Янъ, каменщикъ,—XI: 640, 641, 642.

Лѣвинскій Антоній и Яковъ,—XII, 509.

Лѣпяръ Герасимъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Лѣтинскій Александръ и Анна,—XI: 27, 645.

Любаговскій Евстафій, пономарь при ц. св. Онуфр.,—XII, 103.

Любачевскій Михаилъ и Екатерина,—XII, 517.

Любомірскій, ст. Сондецкій,—XI, 181.

Лянгишъ см. **Лангишъ**

Ляшковская, мѣщ. Львов.,—XII: 143, 146, 157, 158, 362, 363.

Ляшковскій Михаилъ, мѣщ. Львов.,—XII, 486.

Лашковскій и **Лясковскій** Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 89.

93, 96, 122, 157, 165, 167, 170, 207, 220, 392, 426, 449, 548, 550, 556, 597, 625, 629, 632, 633, 677, 700, 717; жена его 532, 534; XII: 25, 61, 93, 110—111, 119—125, 160, 161, 163, 195, 196, 198, 199, 208, 214, 220—222, 239, 240, 242, 247, 251, 254, 255, 258, 259, 269, 270, 277, 279, 281—282, 285, 287, 288—295, 297, 298, 300—304, 312, 314, 317, 318, 319, 323 325—326, 328—332, 337, 338, 340, 341, 359, 379, 391, 396, 424 467, 485, 491, 584, 585, 588, 589, 590, 593, 627.

Лясковскій и **Лашковскій** Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 235, 239, 240—243, 245—253, 259, 260, 261, 265, 268, 273, 274, 405—407, 461, 465, 487, 494, 496, 534, 550, 577, 583, 601,

602, 604, 627; жена его: 607—611, 616; XII: 449, 454, 455, 485.

Ляцова, ст. Грабовицкая,—XI, 534.

М.

Магуржинскій Янъ, мѣщ. Львов.,—XII, 519.

Магусякъ Иванъ, крестьянинъ,—XI, 446.

Мадзепета, см. Медзапета.

Мадзѣвичъ Яковъ,—XII, 137.

Мазаракій, старый,—XI, 534.

Мазаракій, Мадзаракій и Мажаракій Константины, бр. Ставроп. бр.,—XI: 143, 144, 159, 161, 162, 165, 166, 178, 179, 192, 195, 196, 197—199, 558.

Мазаракій Криштофовичъ,—XII, 485, 501.

Мазаракій Христодушъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 433, 434, 448, 459, 564; XII, 503.

Мазаракій Янъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 201—203, 216, 218, 221, 223, 235, 242, 248—253, 257 — 258, 262, 267, 268, 271 — 274, 276, 278—282, 285, 286, 289, 294, 406, 431, 433, 435, 461, 471, 478, 488, 491, 493—494, 501, 506, 512, 515, 520 — 522, 525, 526, 530, 580, 604 — 607, 610, 611, 615, 618, 622, 624, 628, 701, 702; XII: 25, 37, 39, 97, 99, 101, 102, 110, 126, 130, 138, 144 — 145, 151, 170 — 173, 191, 200, 202, 203, 207, 208, 209, 210, 214, 215, 217, 227, 233, 267 277, 341, 348, 350, 365, 485, 579; домъ: 234, 250, 294, 295.

Мазурекъ, композиторъ,—XII, 68.

Мазуркевичъ Іоаннъ и Теодоръ,—XII, 515.

Маковскій Андрей, еп. секретарь,—XII, 613.

Малечкій Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 5, 483.

Малечковичъ Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 40, 71, 73, 74, 76, 78, 79, 80, 82, 301—304.

Маликъ Іоаннъ,—XII: 143, 145, 147.

Малиновскій Григорій,—XI: 174, 413, 554; XII, 344.

Малинская Татьяна, сестра Ставроп. бр.,—XI: 358, 359, 370; XII: 5, 484.

Малинскіе: Даніилъ и Матоей, дв.,—XI, 370.

Малые: Василій, Иванъ и Маркъ, мѣщ. Львов.,—XI: 29, 30, 32.

Малютовичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Маляръ Александръ, мѣщ. Львов.,—XII, 282; его жена XI: 407, 411.

— Василій, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

— Гавріилъ, бр. ц. Благовѣщ.,—XI, 16.

— Евстафій, мѣщ. Львов.,—XI, 407.

— Іоаннъ,—XII: 145, 157.

— Лаврентій, бр. ц. св. Николая,—XI: 3, 4, 29; XII, 152.

— Николай, мѣщ. Львов.,—XI: 442, 443, 471, 477, 664.

— Савва, бр. Онуфр. бр.,—XII: 111—117, 120—121.

— Севастьянъ, мѣщ. Львов.,—XI: 573, 591.

— Семенъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

— Федько, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 15, 19, 21, 26, 30, 45, 57, 64, 82, 84, 132, 133, 139, 152, 157, 158, 160, 360, 379, 382, 385, 646; жена его: 385, 697.

Малярка Хоминая, мѣщ. Львов.,—XI: 303, 304.

Манастирскій Юско, мѣщ. Львов.,—XI, 15.

Манвардъ Іоаннъ, кассиръ м.,—XII, 487.

Мандзя Григорій и Яковъ,—XII: 132, 138, 152.

Мандзяючъ Яцко, см. **Веодоровичъ**, бр. Онуфр. бр.,—XII, 96.

Манкевичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 379.

Манкявичъ, мѣщ. Львов.,—XI: 479, 480.

Мановяды Анастасій,—XII, 488.

Манодардъ Анастасій и Василій,—XII, 487.

Манойловичъ (Константинь, бр. Ставроп. бр.,—XI, 57.

Манолій, грекъ,—XII: 21, 131, 147; жена его: 25, 59, 61.

Манчуковичева Анна, купчиха,—XI: 432, 437.

Маньковскій Янъ, дв.,—XII, 517.

Маргуль Иванко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Маринетось и Маринатось Манолісь-Арфанісь, бр. Ставроп. бр.,—
XII: 3, 4, 6, 483.

Маркъ, патр. Константинопольскій,—XII, 479.

Маркевичъ Даніилъ, купецъ,—XII, 391—392.

Маркіанъ, иг. Ягольницкаго м.,—XI, 603.

Марковичъ Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 12, 13, 52, 54, 55,
57, 81, 358, 359.

Марно Антонъ,—XII, 486.

Мартинъ Василій, мѣщ. Львов ,—XI: 14, 19, 65, 76.

Марѳа, царица Московская,—XII, 482.

Маслянка Иванъ,—XII, 134.

Матвѣевичъ Іоаннъ, кравецъ,—XII, 59; жена его 61.

— — — — — Теодосій, дьяконъ бр.,—XI, 577.

Матіашъ, см. Теодоровичъ.

Матулай Сенко, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 33.

Матышевичъ,—XII, 153.

Матѣевичъ Матѣей, бр. ц. Богоявленія, — XI: 3, 5, 15, 16, 24,
36, 37.

— — — — — Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484.

Матѣей, свящ.,—XII: 241, 514.

— — — — — патриархъ Константинопольскій,—XI, 231.

— — — — — дьяконъ, уч. Львов. школы,—XI: 412, 426, 542, 551, 552,
554, 631.

Маховичъ Янъ, мѣщ. Львов!,—XI, 344.

Махомъ,—XII, 147.

Махометь, турецкій предвод.,—XII, 167.

Медзапета Константинъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 19, 54, 56, 89, 91, 93, 94, 95, 96, 97, 104—106, 111—112, 114, 116, 119, 122, 123, 126, 127, 129, 132, 134, 135, 137, 138, 139, 140, 144, 145, 148, 150 — 152, 154—155, 157, 159 — 162, 164, 165, 167, 194, 197, 234, 235, 237, 254, 256, 376, 393, 399, 401 — 404, 410, 428, 436, 440, 448, 449, 452, 496, 500, 509, 514, 519, 554, 557, 578, 693; XII: 21, 438, 439, 441, 485, 550, 552, 553 — 556, 559—560; домъ, 316.

— Манолісъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 3, 4, 6, 484.

— Янъ, мѣщ. Львов., — XI: 197, 439, 440.

Медицкій Андрей, мѣщ. Львов., — XII: 154, 155, 156, 158.

— Іоаннъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 101, 104, 105.

Межибожъ и **Межибозскій** Григорій, бр. Ставроп. бр., — XI: 15, 19, 26, 68; XII: 4, 5, 6.

Мелетій, протоіерей Іерусалимскій, — XI: 160.

Мелечко, ротмистръ Польскій, — XI: 297.

Мендлевичъ Шлема, еврей, факторъ, — XI: 708, 713, 718, 733, 735, 747, 749.

Мельникъ Андрей, — XII: 131, 139, 156, 517.

Мельчевскій Альбертъ, типографъ, — XII: 460—469.

Менчинскій, дв. (?), — XI: 436.

Мечникъ Григорій, — XII: 137, 141, 145.

Мечникъ Димитрій, см. и Кузмичъ, — XII: 93, 142, 157.

— Кириллъ, прихѣж. ц. св. Параскѣвы, — XII: 32.

— Павелъ, — XII: 157.

— Прокопъ, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая, — XI: 30, 68, 73, 78; XII: 4, 5, 6.

— Романъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 111, 112, 125, 162.

— Семень, бр. Онуфр. бр., — XII: 132, 152, 155.

Мечникъ Федько, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая, — XI: 30, 57.

Мечники: Василій, Стефанъ и Томло, прихож. ц. св. Николая — XI: 15, 30, 157, 391.

Мешина Захарій, прихож. ц. св. Николая, — XI, 25, 30.

Меводій, (бр.) дьяконъ, — XI: 295, 529.

— патріархъ Константинопольскій, — XII, 479.

Мигалевичъ и Михалевичъ Андрей, Львов. перецлетчикъ, — XI: 178, 231, 237, 488; XII, 61.

Мигалевичъ и Михалевичъ Николай, бр. Ставроп. бр. — XI: 216, 218, 225, 239, 240, 243, 245—248, 250, 252, 257, 259, 268—270, 273, 274, 280, 281, 393, 294, 478, 507, 585, 590, 594, 610—611, 615, 618, 619, 621, 625, 632, 677: XII: 99, 113, 117, 118, 119, 120, 121, 160, 170, 171, 173, 174, 183, 189—191, 193, 196, 202, 206, 214, 219—221, 224, 226, 228, 229, 241, 246—247, 250, 254, 255, 259, 262, 267, 289, 297, 300, 301, 364, 391, 486, 582, 584, 588, 589, 593; домъ, 499.

Мигалевичъ Янъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 533, 535; XII: 218, 229, 249, 251, 259, 268, 270, 279, 285, 287, 288, 291—293, 295, 298, 300, 301, 486.

Мигалейко, — XII, 145.

Мигуля Маркъ, прихож. ц. Воскресенія, — XI, 34.

Миклашевскій Алексій и Θεодосія, — XII, 518.

Миколаевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр., — XI: 216, 239, 240, 250, 252, 253, 258—260, 268, 280; XII, 454.

Миколаевичъ и Николаевичъ Кирианъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 89, 90, 100, 101, 104—117, 120, 121.

Миколаевичъ Николай, бр. Онуфр. бр., — XI, 235; XII, 106.

— Павелъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 101, 104.

— Романъ, бр. Ставроп. бр., — XII, 291.

— Янъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 234, 268—269; XII: 198—199, 210, 220, 221, 257, 259, 266, 267, 268, 270, 274, 278, 291.

Милиновичъ Николай, бр. Онуфр. бр., — XII, 105.

- Миневичъ Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 523.
- Минкевичъ Яковъ, мѣщ. Львов.,—XI, 520.
- Миноварди,—XII, 509.
- Минчевичъ Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 523; жена его,—XI: 15, 19
- Мироваско Янъ,—XII, 262.
- Мисковичъ Ивашко, армянинъ Львов.,—XI, 6.
- Митрофанна, Молдаво-Влахійская государыня,—XII, 482.
- Михаиль, патр. Константинопольскій,—XII, 478.
- бр. свящ., проповѣдникъ,—XII: 322, 331, 514.
- Ионъ-Михаиль, Молдаво-Влахійскій государь,—XII, 482.
- Михаиль, митр. Кіевскій,—XI, 231.
- король Польскій,—XI, 515, 520;—XII: 455—459, 482.
- Михаиль Θεодоровичъ, царь Московскій,—XII, 482.
- Михайловичъ Евстафій, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 4, 6, 484, 496.
- Николай, бр. Ставроп. бр.,—XI, 273; XII: 101, 110, 115, 118, 120, 122, 150, 161, 172, 173, 179, 213, 221—222, 223, 225, 259, 267, 268, 270, 272, 278, 287, 288, 290, 291—295, 301, 312.
- Павелъ, кушниръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 6, 60, 67, 68, 79; XII: 4, 5, 6, 484.
- Семень,—XII, 484.
- Михалкевичъ Стефанъ,—XII, 518.
- Михаловичи: Авраамъ, Мошко и Шимонъ, евреи, факторы,—XII, 704, 706—708, 713, 715, 719, 720, 722, 724, 725, 726, 727, 728, 730—739, 740—743, 745—749, 751—753, 759, 755, 766.
- Михановичъ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 157.
- Михіевичъ Христофоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 21.
- Млынаръ Демко, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.
- Мнишекъ Вонифатій, ст. Львов.,—XI: 231, 305.
- Могила Анна,—XII: 483, 485.
- Могила, см. Бернавскій.
- Могила Елисавета, государыня Волосская, XII, 483.

- Могила** Іеремія, господарь Молдавскій. — XI, 648, его жена: 343, 693; XII, 483.
- Константинъ, господарь Волосскій, — XII, 483.
- Марія, — XII, 483.
- Меланія, государыня Молдавская, — XII, 483.
- Михаилъ, господарь Волосскій, — XII, 483.
- Мойсей, Молдавскій господарь, — XI: 174, 175, 176, 473; — XII, 483.
- Петръ, митр. Кіевскій и Галицкій, — XI: 105, 116, 128, 231, 266, 380, 381, 384, 386, 504, 647, 695, 696; XII: 480, 483.
- Семень, Молдовскій господарь, — XI, 648; — XII, 483.
- Могилянка-Потоцкая** Анна, — XI: 222, 253, 374, 471; XII: 22, 298, 304, 485.
- Мойхіиръ** Авраамъ, еврей, — XI: 713, 720, 724.
- Мокржецкій**, — XII, 187.
- Мокрскій**, ксендзъ, — XI, 402.
- Мокрянскій** Якимъ, мѣщ. Львов., — XI, 304.
- Молодой** Яцко, прихож. ц. св. Николая, — XI: 30, 163.
- Мораити** Дмитрій, грекъ, — XII, 54.
- Морозъ** Григорій, бр. Ставроп. бр., — XI: 57, 361, 371, 641.
- Морозковая**, мѣщ. Львов., — XI: 168, 216, 250, 420, 438, 461, 463, 466, 548, 696, 697; XII: 60, 130, 277.
- Морозовичъ** Григорій, вѣроятно тоже, что **Морозъ**, бр. Ставроп. бр., — XI: 89, 93—96, 105, 108, 111, 116, 117, 118, 123, 127, 133, 135.
- Мороховская**, мѣщ. Львов., — XI: 14, 19, 24, 33, 43; XII, 224.
- Мороховскій** Петръ, прихож. ц. св. Николая, — XI, 29.
- Стефанъ, мѣщ. Львов., — XI: 303, 304, 344.
- Монсіонжникъ** Константинъ, — XII: 159, 160.
- Москвитянинъ** Иванъ, см. **Федоровъ**, русскій первопечатникъ, — XI, 369.
- Мпалампанось** Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 506, 521; XII: 97, 115, 138, 139.

- Мсціоневскій, дв.,—XII: 335, 336.
 Мукусѣй Ивалъ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33, 36.
 Мулянинъ Евстафій,—XII: 128, 137, 152.
 Мурать, купецъ Львов.,—XI: 15, 19.
 Муха Леско, прихож. ц. св. Николая,—XI, 32.
 Мучаръ Василій, мѣщ. Львов.,—XII, 145.
 Мышковская Анна, см. Могилянка,—XI: 175, 177.
 Мѣзинець Григорій,—XI, 369.
     — Занко, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.
     — Иванко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.
     — Миско, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
 Мѣляновичъ Андрей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
 Мѣляновскій Андрей, бр. Онуфр. бр.,—XII: 109, 110.
 Мѣхалѣковская Екатерина,—XII, 510.
 Мѣхновскій Ирый, бр. Онуфр. бр.,—XII: 107, 143.
 Мѣчникъ, см. Мечникъ.
 Мѣщукъ Игнатій, мѣщ. Львов.,—XI, 47.

Н.

- Навротинскій,—XI, 451.
 Навроцкій, купецъ,—XI, 622; XII: 195, 198, 208, 238.
 Навуходоносоръ, царь Вавилонскій,—XI, 33.
 Нагорецкій Стефанъ, кузнецъ,—XI, 653.
 Нагорный Миско, пекарь, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
 Нагородзкій, дв.,—XII: 465—592, 627.
 Назаревичъ Романъ,—XI, 529.
 Намѣсничанка Андреева, вдова,—XI, 75.
 Нарковичъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 380.
 Натанель, купецъ,—XI, 579.
 Наумовичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
 Наярошовомъ Миско,—XI, 29.

Негребецкій, свящ. Львов.,—XI, 105.

Неело Сенко и Федько, мѣщ.,—XI: 28, 33.

Неколтзосъ, грекъ,—XII, 54

Неофитъ, еп. Софійскій,—XII: 12, 13.

Несторовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—XI, 693.

— Стефанъ, бр. Ставроц. бр.,—XI: 76, 125, 132, 162, 163, 179, 195—202, 207, 218, 225, 226, 228, 238, 241, 246—247, 250, 252—253, 257—260, 268, 273, 274, 279, 341, 343, 348, 388, 401, 408, 409, 433, 434, 436, 448, 452, 460, 461, 465, 466, 471, 478, 479, 502, 503, 504, 547, 548, 549, 553, 562, 580, 584, 586, 701, 702; XII: 25, 59—61, 130, 503.

Никифоръ см. Сагайдачникъ—XI: 15, 20, 27, 65.

Никодимъ іером., рѣзчикъ,—XII: 372

Николаевичъ Георгій, бр. Ставроц. бр.,—XI: 236, 269, 270, 273, 281, 521; XII: 97, 138.

— Іоаннъ, мѣщ. Львов.,—XII, 486.

— Кипріанъ, бр. Онуфр., бр.—XII: 89, 90, 91, 100.

Николай Хрисовергъ, патр. Константинопольскій,—XII: 478, 479.

Никонъ, патр. Московскій,—XII: 479, 480.

Никоричина, гетманша,—XI: 396, 397.

Ничипоръ Иванъ, прихож. ц. Богоявленія,—XI, 28.

Новосвѣцкій Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 422.

Нѣдзѣльскій Григорій, мѣщ. Львов.,—XII: 259, 588, 593.

О.

Овечка Станиславъ, судеб. практикъ,—XI: 403, 404, 405, 414, 416; XII: 447, 553, 556.

Одескальки, папскій нунцій,—XII: 621—626.

Одоискій Янъ, дв., королевскій секр.,—XII, 54.

Одольскій Янъ-Казиміръ, кор. секр.,—XII, 602.

- Одрыховскій, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 9, 12, 54.
- Озѣрскій Сплуанъ, проповѣдникъ Кіево-Печерской Лавры, — XII: 603—604.
- Ожиговецкій Федко, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
- Олексѣевичъ Василій, см. Другобицкій, бр. Ставроп. бр.,—XI, 65, 67, 68;—XII, 4, 5, 6, 484.
- Олешицкій Иванко,—XII, 139.
- Олнускій Франчишекъ, синдикъ,—XII, 412, 416.
- Олѣяръ Сенко, прихож. ц. св. Параскевы, - XI, 31.
- Олѣярникъ Герасимъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 33.
- Омеліановичъ и Омиліановичъ Дорошеи, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67; —XII: 3, 4, 5, 483.
- Онисковичъ Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 75, 77, 78, 79; XII, 484.
- Кирилъ, бр. ц. Богоявл.,—XII, 515.
- Семенъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 109, 111—113.
- Ференць, бр. Ставроп. бр.,—XI: 88, 89, 93, 94, 95, 96, 98, 102, 103, 106—108, 125, 141, 143.
- Онисчакъ Семенъ, мѣщ. Львов.,—XII, 145.
- Онофріевичъ Іосифъ,—XII, 484.
- Онѣхѣмовичъ, іеромон.,—XI: 571, 572, 573, 575.
- Опольская, дв.,—XI: 708, 747.
- Опоновичъ Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 98, 100, 103, 107, 108, 109, 111—113.
- Орель Игнатій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Орлинскій Доминикъ, возный,—XII, 466, 592.
- Орховскій, управл. кор. имѣніями,—XII: 173, 187, 190.
- Осталовскій, см. Лопатка,—XII, 481.
- Остафіевичъ Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 26, 27, 304.
- Острицкая, мѣщ. Львов.,—XII, 61.
- Острожскіе: Александръ, Василій и Константинъ, князья,—XI, 232; —XII, 482.

Остророгъ,—XI: 399, 409.

Остроскій, см. **Войтовичъ**.

Осѣй Иванъ, бр. ц. св. Параскевы,—XI: 15, 25, 41, 48.

П.

Павловичъ Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

— **Стефанъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 195—202, 235, 237—238, 246, 259, 263, 273, 281, 432, 563, 580, 585, 590; XII: 68, 451, 454, 455.

Павловичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 251, 269 — 270, 273, 274, 288, 289, 483, 499, 501, 506, 507, 519, 521, 606—612, 633; XII, 358.

Павловичева, сестра Ставроп. бр.,—XI, 358.

Павуновичъ Евстафій, грекъ,—XI, 508.

Паисій, ел. Холмскій,—XII, 480.

— бр. св. свящ.,—XI: 99, 541, 546.

Палладій, бр. св. свящ.,—XI: 412, 417, 424.

Паловскій Георгій, архимандр.,—XI, 481.

Панаяровичъ Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XI, 121.

Панкратій, іеромон. Креховскаго м.,—XI: 275, 593, 601.

Панько, см. **Сафіянникъ**, бр. Ставроп. бр.,—XI: 30, 70, 84, 85, 163, 354; XII: 129, 131, 138.

Папара Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 195—202, 207, 228, 235, 240, 241, 246, 249, 251—252, 257, 258, 273, 274, 285, 288, 475, 478, 501, 521, 584, 589, 611, 615, 625, 690; XII: 25, 38, 60, 61, 94, 96, 126, 172, 173, 179, 196, 210, 213, 218, 219, 220, 222, 223, 225, 229, 234, 254, 259, 266, 267—270, 273, 277, 278, 281, 285, 287—293, 301, 351, 486, 575, 595—597.

Папара Киріакъ,—XII, 297.

Парѣеній, патр. Константинопольскій,—XII: 478, 479.

- Пасникевичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 101, 103, 104, 105, 106, 110, 123—125.
- Пасникевичъ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 99, 122—125.
- Іоаннъ,—ХП, 126.
- Пантеленмонъ, бр. Онуфр. бр.,—ХП: 119—125.
- Оома, мѣщ. Львов.,—ХП: 125.
- Паствицкій, дв., —ХІ, 707.
- Пафнутій, свящ., бр. проповѣдникъ,—ХІ, 385.
- Пахомій, іеромон. Креховскаго м.,—ХІ: 588, 593; ХІІ, 514.
- Пачевскій Іеронимъ, свящ.,—ХІІ: 446, 447.
- Паша Иванъ, бр. ц. св. Параскевы,—ХІ, 16.
- Паштечичка Марія—ХІІ, 517.
- Пекали, композиторъ,—ХІІ, 64.
- Пекари: Андрей, Василій и Ференць, бр. ц. Благовѣщ., — ХІ: 33, 48, 53.
- Дема, Илья, Кузьма, Лавришъ и Сидоръ, бр. ц. Богоявленія, ХІ: 10, 28, 29, 34, 41, 48.
- Алексѣй, Иванъ, Лаба и Ониско, бр. ц. Параскевы, — ХІ: 32, 34.
- Пекаръ Миско, прихож. ц. св. Николая,—ХІ, 29.
- Иванъ,—ХІ, 132.
- Павелъ, бр. ц. Воскресенія,—ХІ: 36, 41.
- Ференць,—ХІІ, 132.
- Ярошъ, бр. Ставроп. бр., — ХІ: 15, 19, 20, 24, 28, 29, 33, 43, 73, 77, 78.
- Пекулицъ, композиторъ,—ХІІ: 65, 68.
- Пепъ,—ХІІ: 264, 265.
- Перекупка Анна, мѣщ. Львов.,—ХІ, 8.
- Перекупни: Андрей, Иванъ, Петръ, Прокопъ, Сенько, Яковъ и Оома, мѣщ. Львов.,—ХІ: 15, 20, 27, 29, 30, 31, 34, 304; ХІІ: 139, 140, 147, 159.
- Перемовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—ХІ: 398, 399.

Переремѣскій Иванъ, переплетчикъ,—XI, 695.

Персингъ Яковъ,—XII, 365.

Перстенникъ Ивацъ, мѣщ. Львов.,—XI, 33.

Пестрыца Яней, мѣщ. Львов.,—XI, 54.

Петръ, іером. м. св. Онуфрія,—XI, 367.

— Алексѣвичъ, царь Московскій,—XII: 499, 614.

— Іонъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 483.

Петрановичъ Василій, мѣщ. Львов.,—XII, 147.

Петранчикъ Кунашъ, прихож. ц. св. Параскевы—XI: 31, 107, 360.

Петраченко,—XII, 54.

Петрашевичъ Александръ, бр. Онуфр., бр. — XII: 101, 103, 104, 105.

— Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 102, 104, 105, 108, 110, 111, 150.

— Прокопъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 112.

Петрашко, господарь Волоскій,—XI, 369.

Петрашо Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 108, 149.

Петрашовичъ Илья, мѣщ. Львов.,—XII, 152.

Петричъ Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Петричейко Стефанъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XI, 483.

Петровичъ Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105, 119, 120, 121.

— Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 109.

— Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 110, 111 — 117, 120, 121, 162.

— Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Петровичъ и Piatrowicz Прокопъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105, 107—109, 111—117, 120, 121, 151.

Петровичъ Сава, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104, 107—111.

— Ференцъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

— Теодоръ,—XII, 484.

Петроній, іеромон. м. св. Онуфрія,—XI: 109, 111, 383, 384.

Петруцевичъ Прокопій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 111.

- Печифора Иванъ, бр. св. Параскевы,—XI: 15, 32.
- Печифора и Печифурка Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 43, 73, 77—80; XII, 484.
- Печиховскій Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 95, 97—98, 102—108, 111—119, 133.
- Пиваръ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 108.
- Пивничный Прокопъ,—XII, 155.
- Пинчукъ,—XI, 387.
- Пинявскій,—XII: 322, 332.
- Пирогъ Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Піоновичъ Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 161.
- Піяновскій,—XII: 270, 273.
- Пласко Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI, 47.
- Плетенецкій Елисей, архимандр. Кіево-Печерской Лавры,—XII, 481.
- Повничъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 100.
- Поворозники: Димитрій и Сидоръ, прихож. ц. Ч. и Ж. Креста,—XI: 25, 48.
- Подборецъ Θεодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 4, 5, 6.
- Подборецкій Иванъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
- Θεодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 26, 73, 77, 78.
- Подвоевожая Евфимія, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19; XII, 157.
- Подвоевожій Антонъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 22, 28, 68, 73, 77—80, 163; XII: 3, 4, 6.
- Подгурскій, бр. проповѣдникъ,—XI: 627, 631; —XII: 195, 200, 211, 212, 229, 234, 235, 237, 240.
- Подлѣсецкій Петръ и Марія,—XII, 519.
- Покіевичъ Никифоръ, дв.,—XI: 374, 380.
- Покуцкій Іоаннъ, дв.,—XII, 445.
- Половецкій Стефанъ, типографъ,—XI: 251, 262, 265, 270, 487, 494, 540, 591—593.
- Полонскій Елисей, іеромон. м. Земонскаго,—XI, 602.
- Полотенникъ Петръ, мѣщ. Львов.,—XI, 43; —XII, 145.

- Полукошникъ Лука, прихож. ц. Богоявл.—XI, 29.
- Полянскій Георгій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123, 124, 162.
- Демянъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 93, 95—99, 102—109, 111—115, 424.
- Іоаннъ и Марія,—XII, 515.
- Помлыновскій Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 342.
- Понявскій, дѣдъ,—XII: 327, 329.
- Попеловичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
- Попіель Іоаннъ, ловчій Лятичевскій,—XII, 486.
- Іоаннъ, оффиц. грод.,—XII, 487.
- Попикъ Андрей, мѣщ. Львов.,—XI, 20.
- Поповичъ Анастасій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.
- Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101, 107.
- Василій, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Николая,—XI: 31, 75, 77, 78; XII, 484.
- Ирый, бр. Онуфр. бр.,—XI, 102; XII, 346.
- Лука, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Параскевы,—XI: 32, 78, 81, 123.
- Юско, мѣщ. Львов.,—XI, 130.
- Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 103, 104.
- Порадовскій, дв. (?),—XI, 35.
- Поршенецкій, свящ.,—XI, 695.
- Поскробекъ Николай, мѣщ. Львов.,—XII: 127, 134.
- Постригачъ Несторъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
- Потоцкая, дв.,—XI, 351.
- Пошевчукъ Даніилъ, мѣщ. Львов.,—XII, 139.
- Поясники: Иванъ и Томіло, прихож. ц. св. Параскевы и Воскресенія,—XI: 32, 34.
- Права Каспаръ, купецъ, XI, 629;—XII: 236, 239.
- Працикъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Предрѣмѣрскій Іоаннъ, слуга митр.—XI: 539, 544, 545.
- Пржидзѣцкій Каспаръ, консулъ и адвокатъ,—XII, 537.

- Приворскій, прокуроръ,—XI: 17, 28.
- Провичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.
- Прокопъ см. Рогатинець.
- Прокоповичъ Александръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 56, 57, 89, 91, 93—97, 99, 106, 108, 109, 114, 116, 123, 127, 129, 130, 134, 135, 144, 145, 146, 148—151, 178—179, 218, 362, 364, 367, 369, 371—373, 375, 378, 380, 382, 383, 386, 392—394, 397, 461, 500, 540, 541, 542, 642, 664, 666; XII: 485, 550, 552, 553—556, 559—560; домъ: 278, 328.
- Прокоповичъ Андрей, бр. Онуфр. бр., — XII: 99, 100, 102, 103, 105, 107—111, 113—114, 119, 120—125, 161, 162.
- Прокоповичъ Антоній и Марія,—XII, 516.
- Матѳей, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
- Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 188, 195—202, 380, 423, 432, 433, 561—564; XII, 485.
- Проприсъ Наѳанаилъ, купецъ,—XI, 482.
- Протасовичъ Василій, бр. Онуфр. бр., — XII: 103, 107 — 109, 111—113.
- Псалтыра Петръ, мѣщ. Львов.,—XI: 12, 367.
- Пскржицкій,—XII, 297.
- Пташкевичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII: 267, 268.
- Пузина Аѳанасій, сп. Луцкій и Острожскій—XII, 481.
- Пуркурима Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 143.
- Пухъ Николай, мѣщ. Львов.,—XII, 130.
- Пѣкевичъ Гавріилъ,—XII, 487.
- Пѣнскій Матѳей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 164, 165; XII, 485.
- Тимоѳей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 102, 103, 105—108, 112, 114, 115, 119, 127, 133, 139, 152, 155—157, 166.
- Пятницкій Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 11, 16, 31, 41, 67, 68, 73, 77; XII: 3, 4, 6.
- Іоаннъ, свящ. ц. св. Параскевы, — XI: 84, 85, 341, 363, 376.

Пясецкій Іоаннъ, архидьяконъ Галиц. кафедр.,—XII: 487, 509.

— Ремигіанъ, регентъ боль. канц.,—XII, 449.

Р.

Радзивилль, княжна,—XI, 536.

Радзѣвскій Еремія, ст. Ломжинскій,—XI, 181.

Радкевичъ Васіанъ, іеромон. м. св. Онуфрія,—XI: 211, 212, 214, 279, 295, 456, 462, 463, 479, 489, 490, 515, 524, 529, 570—575, 577; XII: 127, 128, 129, 157, 159.

Радуль, дв. Молдавскій,—XI, 351.

Радъ Старый, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

Раифура Василій, мѣщ. Львов.,—XI, 453.

Ранць Оома, возный,—XII, 464.

Рата Яковъ, еврей, факторъ,—XI: 727, 734, 739, 740, 741, 745.

Раушь Оома, возный,—XII, 590.

Рафаиль, патр. Константинопольскій,—XI, 367.

Рахмить Мошкѣвичъ, еврей,—XI, 727.

Рацковичъ Карпъ, мѣщ. Львов.,—XI, 15.

Рачинскій Иванъ, бр. ц. св. Θεодора,—XI: 16, 22, 23, 31, 34.

Рачкевичъ Иванъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106, 132.

Рачко Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 91, 93.

Рей, воев. Люблинскій,—XI, 519.

Реймѣчанка Марія, мѣщ.,—XII, 517.

Рибитва Андрей, бр. Ч. и Ж. Креста,—XI, 12.

Римари: Иванъ и Яковъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI: 31, 33.

Рифна см Израилева, — XI: 726, 733, 738, 739, 740, 742, 745, 750, 752, 764, 765.

Рогатинець Іоаннъ, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 28, 37, 60, 65, 303;—XII: 3, 4, 6.

Рогатинець Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 14, 19, 26, 43, 82—83, 303, 341, 344—348, 349, 355—356, 360, 366; его жена, сестра Ставроп. бр., 27, 73, 77, 78, 80; XII, 61.

Рогатинець Юрко, бр. Ставроп. бр.,—XI: 15, 19, 20, 27, 35, 37, 52, 58, 68, 73, 77, 367, 571; XII: 3, 4, 6; домъ, 347,—
его зять Васько, бр. Ставроп. бр., — XI: 8, 32, 33, 51, 52, 55, 56, 57, 79, 80, 163, 340, 343, 344, 346, 642, 644;
жена этого послѣд.: 8, 52, 354, 357, 370.

Рогатинцы, мѣщ. Львов.,—XI: 14, 15, 19, 26, 28, 29, 31, 59;
домъ: 303, 357, 367, 369, 372, 374, 375, 380, 382, 384,
385, 460.

Рогоза Михайль, митр. Кіевскій и Галицкій,—XII: 520—522.

Родаковскій Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 114—120.

Рожевскій, писарь кореннаго канцлера,—XI: 414, 415, 418.

Рокотецкій, дв.,—XI: 21, 34.

Роксандра, Молдаво-Влахійская государыня,—XII, 483.

Романкевичъ, мѣщ. Львов.,—XI, 504.

Романовичъ Антоній, мѣщ. Львов.,—XII, 484.

— Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 103, 104, 108.

— Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 87—89,
91, 92, 94—96, 100, 105—106, 114—118, 120,
123, 351, 362, 367, 384, 392, 395, 640, 659,
708, 709; XII: 8, 20, 21.

— Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Рорайскій,—XI: 457—458.

Росоловичъ Михайль, бр. Онуфр. бр.,—XII: 123—125.

Россъ Александръ, купецъ,—XII, 371.

Рубаха Іоаннъ,—XII, 335.

Рубинка, см. **Шмурлева**; еврейка, факторша,—XI: 746, 747, 752.

Рудавскій, практик. судеб.,—XI, 385.

Рудницкій Андрей, литейщикъ буквъ,—XII: 425—426.

Ружинскій Кириакъ, князь,—XII: 482, 485.

Ружицкій. ксендзь,—XI, 169.

Рукавичникъ Ярошъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Румновскій, бр. свящ.,—XII: 194, 198, 199.

Рурна Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 105—106, 128.

Русіановичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XII, 607.

Русиновичъ Василій,—XI, 215; XII, жена его, 242.

Русиновичъ и **Руссіановичъ** Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 248, 250, 251, 253, 256, 259, 289, 371 — 372, 518—519, 525, 622—626, 628, 676; XII: 38, 94, 116, 135, 170—174, 177, 179, 181—183, 185, 186, 190 — 192, 194—196, 198—199, 206, 207, 213, 214—215, 218—222, 254, 257, 259, 267, 270, 276, 277, 284, 288—292, 300—301, 326, 364, 485, 492; жена его, 25.

Русиновичъ Илько,—XII, 486

Руфріяновичъ Яковъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 341.

Руцкій Веніаминъ, митроп. уніатскій,—XI: 344, 345.

Ручка Золотая Яцко, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Рущинскій Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 119—121

Рыбаръ Константинъ, мѣщ. Львов.,—XII, 130.

Рыбничка Марта, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 133.

Рыбчинскій, мѣщ. Львов.,—XII: 321, 334.

— Севастіанъ,—XII: 627, 628.

Рѣзники: Василій, Димитрій, Прокопъ и Филъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 30.

Рядикъ Гася, мѣщ. Львов.,—XI, 129.

С.

Савеловичъ Яней, бр. Ставроп. бр.,—XI: 54, 55, 57, 89, 92, 95, 96, 97, 99, 102, 103, 114, 116, 357, 360, 395.

Савинъ, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19, 20, 26, 31, 48, 304, 351.

Савинскій Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 112, 113, 126.

Сависковна Анна, см. **Лѣтинская**, дв.,—XI, 27.

Савицкій Михаилъ и Анна,—XII, 515.

Савичъ Даніилъ, мѣщ. Львов.,—XI: 400, 405.

Савичъ Николай бр. Ставроп. бр.,—XI: 8, 9, 12, 43, 54, 56, 81, 120, 163, 303, 358, 361, 363, 499, 501, 613, 619; XII, магазинъ: 184, 233, 245, 247, 330.

— Яковъ,—XII: 136, 138, 330.

Савичи: Марко и Яней, мѣщ. Львов.,—XI: 27, 120, 384.

Саврасъ Іоаннъ,—XII, 518

Савчакъ, свящ.,—XI, 602.

Сагайдачникъ Никифоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 20, 27, 64, 65, 66.

Сагайдачный Петръ, гетманъ войска Запорожскаго,—XI: 209, 221, 261, 274, 362, 365; XII: 223—224, 257, 266, 273, 345, 350, 351, 360.

Садковскій, дв.,—XI, 501.

Саевичъ Іосифъ, иг. Почаевскій; XII: 605—606.

Сайковичъ Зорка, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Самсоновскій Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 20, 304.

Самуиль, іеродьяконъ,—XII: 446, 447.

Саноцкій Андрей, прокуроръ,—XI, 51.

— Григорій,—XI: 540, 553.

Саприки: Гавріилъ, Матоей и Ярошъ, мѣщ. Львов., — XI: 19, 26, 28, 60, 303.

Сарвинскій, ксендзъ,—XI, 516.

Сарновскій, ксендзъ,—XI: 515, 618.

Сафянникъ Александръ, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

— Андрей, бр. ц. св. Параскевы,—XI: 16, 20.

— Иванъ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 163.

— Маркъ, прихож. ц. св. Николая,—XI, 12, 30.

Сафянникъ Панько, мѣщ. Львов.,—XI, 85.

Сахновичъ Кассіанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 64, 68, 694; XII: 3, 4, 6, 484.

Сваричевскій Евстафій, дв.,—XI: 129, 256.

Свенцицкіе: Вавржинець, Варѳоломей, Викторъ, Самуиль, Семенъ, Малгоржата и Францишка, дв.,—XII, 517.

- Свистельницькій** Іеремія, еп. Львовській,—XII: 481, 514.
- Свищикъ** Петръ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Своволынскій**, ротмистръ Польскаго войска,—XI, 363.
- Свѣжинскій** Марціанъ, дв.,—XI: 13, 51, 53, 348, 349, 354.
- Святополкъ-Четвертинскій** Гedeонъ, митр. Кіевскій и Галицкій,—XII: 480, 514.
- Святоянскій** Иванъ, мѣщ. (?),—XI: 375, 410.
- Святой** Лука, мѣщ. Львов.,—XI, 29.
- Селецкій** Веніаминъ, свящ. Любачевскій,—XI, 693.
- Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 108.
- Селиковъ** Іосифъ, єврей,—XI: 705, 707, 712, 716, 745.
- Семашко и Сямашко** Иларіонъ, свящ.,—XI, 601.
- Сембратовичъ** Юліанъ, свящ.,—XII, 510.
- Семеоновичъ** Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 69, 95; XII, 484.
- Семіоновичъ** Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XI: 108, 109.
- Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 127, 133, 135, 160, 164, 166; XII, 485.
- Илья, бр. Онуфр. бр.,—XII, 107.
- Матѣей, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103, 104.
- Михайлъ, мѣщ.,—XII, 484.
- Семіоновичъ и Семяновичъ** Петръ, бр. Ставроп. бр., — XI: 536, 621, 625, 629, 631, 632, 633, 634, 635, 676, 677; XII: 119, 120, 123, 161, 182, 188, 189, 195, 196, 198, 199, 202, 206, 208, 209, 211, 212, 218, 220 — 222, 226—228, 238, 239, 241, 243, 246, 247, 248, 249, 251, 254, 261—264, 270, 271, 273, 274—276, 278—279, 281—284, 285, 287—296, 298, 300 — 301, 312, 313, 317—319, 323, 337, 338, 366, 371, 401, 486, 496, 595, 596, 598, 605—606, 629.
- Семковскій** Димитрій,—XII, 509.
- Семяновичъ** Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XII, 337.

Сенкевичъ Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 116, 152, 155, 156, 157, 160, 161, 165;—XII, 485.

— свящ.,—XI, 583.

Сенковскій, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

Сеньковая Марушка, мѣщ. Львов.,—XI, 298.

— Пелагія, мѣщ. Львов.,—XI: 364, 366, 367; XII, 484.

Сербинъ, дв.,—XI, 360.

Сербинъ, владыка,—XI: 582, 583.

Серво Михаѣль, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6, 484.

Сергій, іеромон., основат. Онуфр. бр.,—XI: 113, 365, 366.

— патр. Константинопольскій,—XII, 478.

Серебковичъ Николай, Львов. армянинъ,—XI, 5.

Сеферовичъ Лука, мѣщ. Львов.,—XI: 169, 424, 560.

Сибяновичъ Θεодоръ,—XII, 53.

Сигизмундъ-Августъ, король Польскій,—XI: 7, 170, 232, 266; XII, 482.

Сигизмундъ III, король Польскій,—XI: 55, 170, 232, 233, 266, 364, 648; XII: 165, 457, 479, 482.

Сидоровичъ Михаѣль, уч. бр. школы,—XI, 65.

— Θεодоръ, уч. бр. школы,—XI, 39; XII, 484.

Сильвестръ, еп. Перемышльскій,—XII, 514.

Сильницкій Никодимъ,—XI, 536.

Синлаханстогарисъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI, 237.

Скачкиревичъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 162.

Скилевичъ Іоаннъ, бр. Онуфр., бр.—XII: 119—124, 162.

Скольскій Андрей, типографъ,—XI: 246, 410, 422, 423, 430, 540, 542, 589; XII: 438—447.

Сконскій, дв.,—XI, 86.

Скоробогатый Янъ, дв.,—XI: 289 — 290, 291, 292, 613, 668; XII, 147.

Скороденскій Янъ-Андрей, дв., — XI: 290, 292, 508, 603, 668; XII, 363.

Скорупскій,—XI: 457, 458.

Скрипецъ Василій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Скрипка Юрій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Скудзь, ксендзь,—XI, 536.

Скулобрадый, см. **Діонисій**, патріархъ,—XII, 480.

Скуминъ Θεодоръ, дв.,—XI, 232.

Слезка Варвара,—XII: 450, 451, 454.

Слезка Михаилъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 93 — 96, 98, 106, 111, 112, 114 — 116, 119, 121, 127, 129, 130, 133, 134, 139 — 141, 148, 150 — 152, 157, 158, 161, 162, 178, 179, 192, 195 — 202, 215, 216, 234, 238, 240 — 241, 246—248, 250 — 253, 257, 262, 266, 267 — 272, 407, 410, 420, 423, 424, 431, 439 — 440, 446, 451, 455—458, 461, 467 — 472, 478, 485, 497, 515, 519, 540—544, 549—550, 552, 580, 603, 664, 665, 694, 696, 697, 700, 703; XII: 129, 177, 180, 183, 218, 224, 225, 246, 348, 358—359, 439—441, 449—460, 485, 493, 572.

Слезка Яковъ,—XII, 493.

Словиновскій Николай и Параскевія,—XII, 515.

Слоніовскіе: Андрей, Θεодоръ, Анна и Елена—XII, 516.

Слонскій Михаилъ, вице-герентъ г. Львова,—XII, 487.

Слончевскій Альбертъ, судеб. практикантъ,—XI: 119, 404, 666; XII: 438, 554.

Слота Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

Слѣвѣнскій Василій, таксаторъ Львов.,—XII, 487.

Слюсари: Григорій, Іоаннъ, Петръ, Семенъ и Θεодоръ, мѣщ. Львов.,—XII: 130, 150, 152.

— Иванъ и Іоаннъ, прихож. ц. св. Θεодора и Параскевы,—XI: 31, 32, 408, 497, 498.

— Кассіанъ, Максимъ, Николай, Несторъ, Павелъ и Станиславъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 15, 20, 30, 377, 647.

Слюсарь Каспаръ,—XI: 416, 422, 428.

- Смуктунъ** Иванъ, мѣщ. Львов.,—XI: 420, 426, 437, 439 — 443, 460, 570.
- Соболевскій** Іоаннъ, ловчій Подляескій,—XII, 486.
- Собѣская** Теофила, дв., — XI: 210, 223, 432, 457, 460, 554, 702; —XII: 561, 563, 564, 571.
- Согнѣкявичъ** и **Сонѣкявичъ** Зосима, бр. проповѣдникъ, — XI: 473, 571—572, 574; XII: 573—577.
- Сокальскій** Семенъ, бр. Опуфр: бр.,—XII: 101, 104.
- Стефанъ, бр. Ставроп: бр., — XI: 71, 73, 77, 78, 79, 80, 297, 298, 506, 599, 602.
- Сокольскій** мѣщ.,—XII: 91—92.
- Соловичъ** Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы—XI, 31.
- Соловковичъ** Антоній, мѣщ. Львов.,—XII, 150.
- Солонецкій** Ярошъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29.
- Сольникъ** Григорій, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.
- Соляръ** Іоаннъ,—XII: 132, 157, 160.
- Сонтагъ** Мартинъ, см. **Зонтагъ**,—XII, 305.
- Сорока** Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 8, 12, 345, 349.
- Софроній**, Греческій митроп.,—XI, 265.
- Соханъ** Иванъ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 29.
- Спинола** Николай, папскій нунцій,—XII: 615—620.
- Спиридонъ**, іеромон. бр. ц.,—XI: 541, 543, 544; XII, 514.
- Сподборецъ** Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI, 67.
- Спотурто** Іосифъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 3, 5, 6.
- Сроковскій** Григорій, судья и писарь городскій,—XII: 486, 510.
- Срѣбро** Константинъ, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.
- Ставиного** и **Ставиножка** Григорій, бр. ц. Богоявл.,—XI, 16, 29, 37, 41, 43.
- Ставницъ** Теодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 27.
- Ставницкій** Василій, бр. типографъ,—XII: 263, 315, 319, 321, 324, 333, 369, 370, 373—378, 396, 399—402, 403, 406—408, 409, 411—424, 426, 428—437.

Ставницькій Семешъ, бр. типографъ,—XI: 225, 239, 249, 372, 484, 486, 487, 496, 581—584, 587, 589, 591, 594, 600, 622, 627, 629, 631, 633, 634; XII: 179, 180, 182, 184, 186, 188, 192—195, 197, 198, 199, 201, 211, 212, 217, 222, 226—232, 233, 235, 236, 238, 240, 242—247, 249—253, 259—260, 262—263, 265—266, 271—272, 274, 279—280, 353, 356—358, 362—371, 379—390, 392—406, 419, 422, 424, 425, 486.

Ставровичъ Димитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Стангретъ,—XII, 320.

Станявичъ, судеб. практикантъ,—XI, 415.

Старжевскій Алексѣй, райца Львов.,—XII, 487;—Евдокія, 510.

Стародубъ Семенъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 328 — 332, 337, 338, 486.

Старомѣскій Павелъ, свящ. Рогатинскій,—XII, 520.

Старомѣсцкій Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

Староста Андрей, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.

Старосѣвскій Іоаннъ и Марія,—XII, 516.

Стахаркевичъ, дв.,—XII, 326.

Старынскій, солдатъ,—XI, 371.

Стебелекъ,—XII: 331, 332.

Стефанъ Іонъ, Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 482.

— король Польскій,—XI: 7, 170, 232, 266; XII: 479, 482, 548.

Стефановичъ Александръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 68; XII: 4, 5, 6, 484.

— Антоній, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 105, 106.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 68, 69, 73, 77, 78, 89, 94, 95, 97, 102, 104, 106, 107, 109, 111—114, 116, 118, 119, 657, 682; XII: 3, 5, 6.

— Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95, 106, 126.

Стефановичъ Григорій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 5, 6, 384; жена его, 142.

- Стефановичъ** Іоаннъ, свящ. Бартишевскій,—XII, 515.
 — Тимоѳей и Θεодосія,—XII, 515.
Стецкова Екатерина, сестра Ставрон. бр.,—XI: 8, 9, 14, 19, 24, 26, 29, 54, 73, 77, 78, 80, 304.
Стечкивичъ Θεодоръ,—XII, 510.
Стойкевичъ Николай, бр. Онуфр. бр.,—XII: 120, 121.
Столяръ Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 97, 100, 109, 128, 157, 162.
 — Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII: 128, 155.
 — Матѳей, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.
 — Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 96, 98, 106, 107, 108, 130, 159, 162, 163.
Столяры: Андрей, Василій, Леско и Стефанъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 31, 363, 491.
Страдецкій Яковъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 98, 100, 110—121.
Старларасъ Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.
Стратневичъ,—XII, 509.
Стржалковскій,—XI: 536, 537.
Стрибельева Θεοφιλα,—XII, 510.
Стрилѣль Михаилъ,—XII, 510.
Стрихаръ Григорій, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.
Сроивонсъ,—XII, 148.
Строинская Екатерина,—XII, 515.
Стршельбѣцкій Алексѣй и Θεοφιλα,—XII: 509, 510.
Стрѣлецкая Анна, см. **Загвойская**,—XI: 257 — 258, 264, 350;
 — Романова: 216, 251; XII: 25, 60, 502.
Стрѣлецкая Софія, дочь Романа,—XI, 591.
 — Марія, жена Ивана **Красовскаго**,—XII, 540.
 — Θεодосія,—XII, 501.
Стрѣлецкій Андрей, бр. Ставрон. бр. и ц. св. Θεодора, — XI: 31, 53 — 57, 60, 87, 95 — 97, 136 — 137, 148, 150, 151, 154—167, 170, 178, 207, 238, 245, 246, 350, 351, 354,

356, 364, 378, 384, 398—411, 420, 471, 540—544, 548, 554, 555, 559, 580, 590—591, 595, 668, 681, 697, 698; XII: 38, 485, 501, 502, 523, 539 — 541, 561; жена его XI: 73, 77, 78, 80, 86, 362, 558.

Стрѣлецкій Данилъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 110, 112, 127.

— Николай, мѣщ. Львов.,—XI: 556, 558.

Стрѣлецкій и Стрѣльникъ Романъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 12, 51, 54, 55, 57, 84, 85, 87, 96, 147, 152, 153, 163, 178, 257 — 258, 353, 358 — 386, 393, 410, 478, 489, 493, 636—647, 668, 697, 698, 702; XII: 349, 485, 502, 523, 537—542, 550—561.

Стрѣльникъ Григорій и Θεодоръ, бр. Онуфр. бр., — XII: 113, 122, 126.

Стрѣльничка, сестра бр. Ставроп., жена Андрея Стрѣлецкаго,—XI, 73, 77, 78, 80, 86, 362, 558.

Студзинскій Станиславъ, х.,—XI: 172, 175, 177; XII: 447—449.

Стуловичъ Маркъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Стучка Петръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 132

Судовскій Митрофанъ, бр. проповѣдникъ,—XI: 222, 254.

Суйка, см. Кушнѣръ, Павелъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 89, 95, 97, 98.

Суконники: Алексѣй и Василій, мѣщ. Львов.,—XI: 24, 43, 303.

Супрановичъ Семень, мѣщ. Львов.,—XII: 136, 140, 141, 143, 157.

Сусабскій, студентъ Кіевскій,—XII, 244.

Сусальскій, студентъ Кіевскій,—XI, 632.

Сутковскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Суховерхъ Петръ, прихож. ц. Богоявл.,—XI, 28.

Сухорабскій, прокураторъ,—XI, 344.

Сѣдляръ Андрей, бр. Ставроп. бр.,—XI: 57, 119, 123—124, 392.

— Бартопъ, прихож. ц. св. Николая,—XI: 29, 32.

— Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 10, 72, 73, 74, 76—80, 83, 163, 299, 300, 305, 407.

— Димитрій, прихож. ц. св. Николая,—XI: 30, 44, 47, 49

Сѣкорскій Яковъ,—XI: 413, 415, 602.

Сѣнкевичъ, мѣщ.,—XII, 498.

Сѣнковскій Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 104.

Сѣнявскій, ст. Львов.,—XI: 181, 370.

Сярницкій Захарія, дв.,—XII, 546.

Т.

Табахалниковичъ Сементъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Тарановскій, дв.,—XI, 501.

Тарасій, архим.,—XII, 514.

Тарло Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 97, 98.

Тарло-Чекаржовиць, дв.,—XII: 460, 465, 588, 591, 592.

Тарнопольскій Миско, мѣщ. Львов.,—XI, 29.

Татковскій,—XII, 194.

Тебенка Ференць, бр. Онуфр. бр.,—XII, 111; жена его 130.

Теберка Оома, мѣщ. Львов.,—XII: 126, 127.

Тевендель Войцѣхъ, купецъ,—XI, 264.

Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 157, 161, 162, 451, 559; жена его XII, 59.

Теодоровичъ, см. Θεодоровичъ и Θεодоровичъ.

Теодоровичъ Янъ, мѣщ. Львов.,—XI, 461.

Теодосовичъ, см. Θεодосіевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр.

Тернавскій, дв. (?),—XI, 369.

Тесли: Юрко, Яковъ и Янъ, мѣщ. Львов.,—XI: 31, 32, 33, 452—455, 651, 661; XII, 148.

Тетера Павелъ, дв.,—XII, 485.

Тетерухъ Михаилъ,—XI, 631; XII: 239—240.

Тзепои, грекъ,—XII, 54.

Тибетъ Стефанъ, мѣщ.,—XII, 132.

Тивунъ Иванъ, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Тимковичъ Димитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 104.

Тимовичъ Григорій, коваль, бр. ц. св. Николая, — XI: 12, 16, 21, 24, 29, 30, 32, 34, 40, 41, 42, 43, 46, 47, 50.

Тимоѳей, патр. Константинопольскій,—XII, 479.

Тисаровскій Іеремія, въ міръ Евстафій, еп. Львов., — XI: 12, 136, 231, 266, 338; XII: 480, 481, 514, 530—536.

— Сильвестръ, иг. Скитскій,—XI, 256.

Тичакъ, мѣщ. Львов.,—XII, 152.

Тишковичъ Дмитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 101.

Тканечникъ Іовъ, мѣщ. Львов.,—XI, 12.

Ткачи: Андрей и Ониско, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Товарнички Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122, 123.

Токарь Θεодоръ, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 34.

Толочко,—XI, 224.

Толпижка,—XII, 150.

Томасовичъ Андрей, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103, 104.

Томашевскій Семенъ, дв.,—XI: 121—122, 374.

Томковичъ Θεодосій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 179, 180, 195—202, 576; XII, 485.

Тоноглусъ Георгій, грекъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 285, 289.

Торасовичъ Ивашко, Львов. армянинъ,—XI: 5, 6.

Торкало Тимоѳей, прихож. ц. св. Θεодора,—XI, 31.

Тотомиръ, свящ.,—XI: 600, 601, 612.

Тоханбей, Крымскій ханъ,—XI, 181.

Трембетта и Тромбетта Петръ и Стефанъ, ксендзы,—XII: 317, 327, 329, 335, 336, 616—618, 623—626.

Третьяцкій Иванъ, мѣщ. Львов., — XI: 194, 207, 234, 372, 420, 432, 456—458, 460, 559, 560, 561, 570.

Тржцинскій Вацлавъ-Франчишекъ, дв.,—XII: 583—584.

Тризна Іосифъ, архимандр. Кіево-Печерскаго м.,—XII, 481.

Трохлѣньскій Георгій, оффиц. митроп. Кіевской,—XII, 509.

Троценская, мѣщ. Львов.,—XII, 160.

Труднусіевичи: Іоаннъ и Яковъ, Анна и Ирина,—XII, 518.

Тукальскій Іосифъ, митрон. Кіевскій и Галицкій, — XI, 498; XII: 480, 481.

Туркало,—XII: 315, 317, 326.

Туркевичи: Александръ и Димитрій, бр. Онуфр. бр., — XII: 101, 102, 104.

— Янъ и Анна, предмѣщ. Львов.,—XII, 515.

Турнавскій Евстафій и Параскева, греки,—XII, 498

Туровичка Василиса,—XII, 140.

Турскій Александръ, дв.,—XI, 371.

Тучапскій Макарій, еп. Львовскій,—XII: 481, 514.

У.

УФТПРСМАС,—XII: 586, 594.

Убалдинъ, райца Львов.,—XI: 168, 408, 409, 414, 696.

Угерницькій Янъ, ловчій Черниговскій,—XI, 256.

Украинцевъ Емельянъ Игнатьевичъ, посолъ Московскій,—XII, 499.

Уленскій, дв.,—XI: 531, 533.

Урановичъ Григорій, ассесоръ фискаль.,—XII, 487.

Уромѣнская Гаська, кухарка,—XI, 27.

Уртовскій Павелъ, калькуляторъ,—XII, 487.

Усмановичъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 109.

Усмаръ Гргорій, мѣщ. Львов.,—XI, 22.

Устіяновичъ Іосифъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 3, 4, 6, 484.

Устрицкій,—XI, 536.

Ушикевичъ, свящ.,—XI, 498.

Ф.

Фараонъ, царь Египетскій,—XI: 317, 318, 319.

Фарбѣрь Иванъ, бр. Ставроп. бр. и ц. св. Параскевы,—XI: 27, 32, 68, 304; XII: 4, 5, 6.

Фасковскій, купецъ,—XI: 481, 483.

Федоровичъ, см. Θεодоровичъ.

Федоровичъ Панько, бр. Ставроп. бр.,—XI: 74, 75, 77.

— Тимооей, бр. Ставроп. бр.,—XI, 78.

Ференцовичъ Александръ,—XI: 694, 698.

Филаретъ, архимандр.,—XII, 514.

Филимоновичъ Θεодоръ, оффиц. табулярный,—XII, 487.

Филиппъ, митропол. Московскій,—XII, 514.

Филипповичъ Василій, Львов. армянинъ,—XI, 6.

Фирлей Марія, дв.,—XI, 695.

Фишлева Сырта, еврейка, факторша, — XI: 704, 705, 707—710,
717, 718, 720, 721, 741,

Фишлевичъ Хаимъ, еврей, факторъ,—XI: 704, 707, 714, 735.

Флавіанъ, свящ.,—XI: 571, 572, 574, 575, 578, 582.

Флоріанъ, митроп. Московскій,—XII, 514.

Форманы: Гавріилъ, Григорій, Макарь и Павелъ, мѣщ. Львов.,—XI:
28, 29, 31, 32, 49, 53.

Фрыхля Θεодоръ, мѣщ. Львов.,—XI, 29.

Фучковичъ Θεодоръ, мѣщ. Львов.,—XI: 298—299.

Ж.

Халепинскій Яковъ, дв., бр. Ставроп. бр.,—XII: 298, 317, 486.

Хамецъ, дв.,—XI, 356.

Харичинувскій Андрей,—XII, 130.

Хелминскій, воев.,—XI, 506.

Хилевичъ Димитрій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

Хмелевскій, дв.,—XI, 181.

Хмѣльницкій Богданъ, гетманъ Запорожскаго войска,—XI, 184

— свящ.,—XI, 473.

Ходаковскій, дв.,—XI: 17, 357.

Холодъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 104, 108, 109, 111—114,
153, 157, 159, 163.

Хомичъ Александръ и Матысь, мѣщ. Львов., — XI: 120, 355.

Хомичъ и Хомиць Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 7—13, 19, 26, 38—40, 43—46, 48—51, 62, 66—70, 72—74, 76—84, 163, 300, 305, 341, 342, 349, 352, 353, 355; XII: 5, 484.

Хомѣцкій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 157.

Хоневичъ Александръ, мѣщ. Львов.,—XI, 391.

Хризвергъ Николай, патр. Константинопольскій,—XII, 479.

Хромый Ониско, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 32.

Худикъ Θεодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 77—80.

Ц.

Цапъ Θεодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 120.

Царь Романъ, мѣщ. (?),—XI: 368, 369, 370, 373.

Церазинъ Станиславъ, претигаторъ Львов.,—XII, 543.

Цибульскій, мѣщ. Львов.,—XI: 15, 19.

Цивковскій Александръ и Анна, предмѣщ. Львов.,—XII, 517.

Цьемьержиньская Анна,—XII, 510.

Ч.

Чайковскій, см. Берында,—XII, 487.

Чамберскій Мартинъ, возный (?),—XII, 550.

Чаприкъ Ярошъ, мѣщ. Львов.,—XI, 14.

Чафутъ, см. Димитровичъ Николай.

Чохурскіе Петръ и Пелагія,—XII, 498.

Черкаская,—XI, 699.

Чернухъ Петръ, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

Чернушчинъ, композиторъ,—XII: 62, 68.

Чернятовичъ Авендикъ,—XI, 700.

Чесниковскій Игъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 340, 341, 508.

Чефуть Стефанъ и Анна, мѣщ. Львов.,—XI: 527, 613; XII, 337.

Чехъ Семенъ и Екатерина,—XII, 515.

Чеховичъ, шлях.,—XI: 479, 480, 482.

Чигаръ Оома,—XII, 129.

Лижъ Васплій, прихож. ц. Благовѣщ.,—XI, 33.

— Грицко, прихож. ц. св. Параскевы,—XI, 63.

— Иванъ, прихож. ц. Воскресенія,—XI, 25, 33.

Чижевскій Оома, бр. Онуфр. бр.,—XII: 101, 104.

Чимовичъ Григорій, бр. ц. св. Николая,—XI, 15.

Чолганскій, дв.,—XI, 153.

Чорный Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII, 105.

Ш.

Шаваровскій, композиторъ,—XII: 68, 70.

Шадкувскій, дв.,—XII, 218.

Шатковскій, мѣщ.,—XI, 397.

Шафранецъ Янъ, мастеръ,—XI: 486, 642.

Шашковскій Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XI, 55.

Шевци: Александръ, Андрей, Гавріилъ, Григорій, Величко, Іосифъ, Мисько, Мацко, Ониско, Остафій, Петръ, Тимоѳей, Юрко и Теодоръ, прихож. Львов. цц.,—XI: 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 47, 211, 407; XII: 134, 141, 150, 317.

Шевчикъ, мѣщ. Львов.,—XII: 150, 153.

Шембекъ Іоаннъ, кор. секр.,—XII, 629.

Шептицкіе: Аонасій и Варлаамъ, еп. Львовскіе,—XII: 481, 514.

Шепшицкій, (?),—XII, 148.

Шидлякъ Григорій, мѣщ. Львов.,—XII, 137.

Шило Андрей, бр. ц. св. Николая,—XI, 40.

Шинкаръ Теодиръ, мѣщ. Львов.,—XI, 304.

Шипа Иванъ, слѣсаръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 73, 74, 77, 78.

Шиперъ, дв. (?),—XII: 261, 271, 276, 283, 378.

- Шицикъ, свящ.,—XI, 541.
 Шишелка Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI: 34, 41.
 Шишка Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 25.
 Шкаревскій Андрей, дв.,—XI: 359, 367.
 Шкло Матоей, прихож. ц. св. Николая,—XI, 29.
 Шмелингъ, обыватель Львов.,—XII, 303
 Шмуклинъ Авраамъ, еврей,—XI, 705.
 Шоденикъ Евсевій,—XI, 601.
 Шолайскій, судеб. практикъ,—XI: 382, 386.
 Шостакъ Іоаннъ и Марія,—XII, 518.
 Шоть Александръ и Роза, купцы,—XI: 264, 273, 372.
 Шпанѣль Алексѣй, мѣщ. Львов.,—XI: 14, 19, 26, 28.
 Шпирка Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 130.
 Шпорталь Андрей,—XII, 131.
 Шрамко и Срамко,—XII: 143, 145.
 Штахаркевичъ, дв. (?),—XII: 330.
 Штембекъ, Шведскій генералъ,—XII: 302, 303, 305.
 Штучка, бр. Онуфр. бр.,—XII, 159.
 Шубелиста Иванъ, прихож. ц. Воскрес.,—XI, 34.
 Шульковскій, студентъ,—XI, 489.
 Шумлянскій Александръ, дв.,—XI: 235, 255, 256, 258; XII, 485.
     — Аѳанасій, еп. Луцкій и Острожскій,—XII, 481.
     — Иванъ, въ монаш. Іосифъ, еп. Львовскій,—XI: 256, 285, 603, 718; XII: 481, 514, 600—602, 607—613, 615—620.
     — Михайлъ, дв.,—XI, 256.
     — Павелъ, дв.,—XII, 510.
 Шумлянскій Самуилъ, дв.,—XI, 256.
 Шуникъ Криштофъ, Львов. армянинъ,—XI, 364.

Щ.

Щебрешинскій Иванъ, регентъ бр. лѣваго клироса,—XI, 446.

Щербиць, ксендзъ,—XI: 28, 48.

Щигливичъ, мѣщ. Львов.,—XII, 183.

Щипа Іоаннъ, бр. Онуфр. бр.,—XI, 72.

Щупакъ Василій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 96, 109, 138.

Ю.

Юзефовичъ,—XI, 463.

— ксендзъ, каноникъ Львов.,—XII, 305.

Юрендикъ Войцехъ,—XI, 520.

Юркевичъ Георгій и Марія, мѣщ.,—XII, 516.

— Іоаннъ и Марія,—XII, 516.

— Лука, бр. Онуфр. бр.,—XII: 89, 90, 91, 93, 94, 96, 98, 104, 105, 106, 107, 126, 135, 146.

Юстиніанъ, царь Византійскій,—XI, 333.

Я.

Яворская,—XI, 499.

Яворовскій и Яворувскій Григорій, бр. Онуфр. бр.,—XII: 100, 108, 109—111, 115, 117, 150.

Яворувскій Иванъ, мѣщ. Львов.,—XII, 128.

Яжевскій, композиторъ,—XII: 68, 69.

Яжиновскій Осодоръ и Марія,—XII, 518.

Якимовичъ Христофоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 121.

Якимовскій, церков. дѣдъ,—XI, 526.

Якубъ, лавникъ и докторъ Львов.,—XI, 153.

Якубовичъ Николай, мѣщ. Львов.,—XI, 699.

Яловицкій,—XI, 408.

Янъ-Казиміръ, кор. Польскій, — XI: 233, 266; XII: 440, 447—449, 452, 482.

Янъ Третій, король Польскій,—XII: 268, 461, 482.

Яндзинскій Виталій, бр. проповѣдникъ,—XII: 322, 324, 327, 623, 625—626.

Яневичъ Михаплъ,—XII, 485.

— Теодоръ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 152, 156 — 159, 178, 179, 192, 195—202, 216, 420, 456, 694, 701; XII: 485, 493—494.

Янецкій, дв., прокуроръ,—XI: 48, 50, 53, 348; XII, 330.

Янковичъ Стефанъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 124, 125.

Яновичъ Романъ, бр. Ставроп. бр., — XII: 272, 274, 280, 285, 289, 293, 295, 301, 312, 486.

Яновичи: Леонтій, Николай и Савва, бр. Онуфр. бр.,—XII: 121.

Яновскій Андрей, поваръ монастыр.,—XII: 503, 509, 515.

— Станиславъ, мѣщ. Жолкевскій,—XII, 344.

— Стефанъ, мѣщ. Львов.,—XII: 318, 486.

Янчовскій, дв.,—XI: 497, 499, 553, 556—558; XII, 144.

Яремковичъ Романъ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 106.

Яржиновскій Оома,—XII, 518.

Ярлахъ Ирый, Данцигскій купецъ,—XI: 479, 480, 481, 483.

Ярмолинская Парасковія, дв.,—XI: 352, 375, 381, 553.

Яросевичъ Михаилъ,—XII, 510.

Ярославскій Василій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 14, 19, 20, 27, 43, 57, 67, 72.

— Янъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 122—125, 129, 130, 162.

Ярославскій, см. Стефановичъ Василій,—XII, 6.

Ярошевичъ Гавріилъ, мѣщ. Львов., XI: 8, 12, 15, 19, 26, 54, 55, 57, 82, 86, 107, 234; жена его: 349, 388, 445.

— Теодоръ и Екатерина,—XII: 487, 518.

Ясинскій Варлаамъ, митроп. Кіевскій,—XII, 603.

Яскультъ Романъ, бр. Онуфр. бр., — XII: 110, 112—117, 120, 121, 159.

Ясницькій,—XII, 605.

Ятбржиковская Францишка, см. Свенцицкіе,—XII, 517.

Яхимовичъ Іоаннъ и Анна,—XII, 518.

Яцковичи: Матосей и Теодоръ, бр. Онуфр. бр.,—XII, 102.

Яцучинскій Ілья и Софія,—XII, 495.

В.

Ваназисъ Алексѣй, бр. Ставроп. бр.,—XI: 584, 692.

Ведоровичъ Григорій, бр. Онуфр. бр., XII, 122.

— Яковъ, гарбарь, бр. Онуфр. бр.,—XII: 95, 97, 101, 104, 106, 107.

Теодоръ Алексѣевичъ, царевичъ Московскій,—XII, 482.

— Ивановичъ, царь Московскій,—XI, 648; XII, 482.

— Молдаво-Влахійскій господарь,—XII, 483.

— бр. дьякъ,—XI, 574.

— бр. свящ.,—XI: 20, 32, 60, 61, 65, 75, 76, 83, 86, 297, 300, 301, 352, 355, 366; XII: 513, 514.

— камаранъ Молдавскій,—XI: 637, 638, 644.

Теодоровичъ Андрей,—XII, 484.

— Гавріилъ, бр. ц. Богоявленія,—XI, 5.

— Георгій, бр. Ставроп. бр.,—XI: 95, 114, 118, 119, 133—135, 144; XII: 485, 508.

— Леско, мѣщ. Львов.,—XI, 61.

Теодоровичъ Матіашъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 88, 89, 93 — 96, 104 — 105, 111, 116, 118 — 119, 123, 125, 127, 130, 133—136, 139 — 140, 145, 149 — 159, 152, 154, 157, 158, 160, 161, 162, 164—168, 169, 178, 179, 192, 195, 196, 198, 199, 200—202, 207, 216—219, 223, 226—228, 230, 234, 238, 262, 275, 407, 410, 412, 414, 420, 430—432, 436, 438, 440, 455, 457, 459, 461, 472, 474, 481, 488, 490, 507, 508, 509, 519, 524, 539—544, 548, 550—561, 563—569, 571—572, 574, 575, 580, 627, 631,

666, 679, 681, 682, 688, 690, 691, 694 — 696, 699—703; XII: 25, 59, 60, 61, 180, 232, 233, 250, 326, 328, 331, 347, 349, 355, 356, 485, 558, 562.

Теодоровичъ Павелъ, бр. Онуфр. бр.,—XII: 102, 103.

Теодоровичъ Пантелеимонъ,—XII, 484.

— Прокопъ, бр. Ставроп. бр.,—XI: 61, 62, 67, 68, 72; XII: 3, 4, 6, 484, 494.

— Филиппъ, маляръ, бр. Ставроп. бр., — XI, 690; XII: 4, 5, 6, 484.

Теодосіевичъ Георгій, бр. Ставроп. бр., — XI: 92, 94, 96—97, 100 — 103, 106, 112, 115, 116, 127, 139, 148, 155—157, 165, 166, 167, 698; XII жена его: 59—61.

Теодосій, іером.,—XI: 375—376; XII, архиманд., 514.

Теодосія, царевна Московская, XII, 482.

Теофанъ, архим. Креховскаго м.,—XII, 481.

— іером. м. св. Онуфрія,—XI: 430, 479; XII: 567—570.

— патр. Іерусалимскій,—XI, 232; XII, 479.

Теофилъ, іером. Онуфр. м.,—XII: 322, 324.

— свящ ,—XI: 254, 279, 500, 509, 519, 525; XII: 277, 349.

Теофилактъ, іером.,—XII, 514.

Тиль Николай, прихож. ц. св. Теодора,—XI, 31.

Томины Іоаннъ,—XII, 484.

Томичъ и **Томичъ** Исаія, бр. Ставроп. бр.,—XII: 3, 5, 6.

Томичъ Николай, бр. св. Теодора,—XI, 16.

— Стефанъ, бр. Ставроп. бр.,—XII: 4, 6, 484, см. **Томичъ**.

II. Указатель географических именъ *).

А.

Антиохія, гл. г. Сиріи и патріархатъ,—XI, 369.

Аравія, полуостровъ въ юго-запад. ч. Азіи,—XI, 369.

Ассія, Малая Азія,—XI, 325.

Аѳонъ, гора въ Румелии, — XI: 586, 571, 581, 587, 588, 614, 615, 619; XII, 199.

Б.

Баръ, заштатный г. Могилев. у. Подольской губ.,—XI: 387, 543.

Батіатиче, с. Жолковского у., въ Галиціи,—XII: 595, 597.

Белзь, г. Сокальского у., въ Галиціи, — XI: 72, судья, 532; XII: воєв. 264, 297, 309, 619, 620.

Бердичевъ, у. г. Кіевской губ.,—XII, 604.

Берестечко, м. Дубенскаго у. Волынской губ.,—XI: 171, 551, 552; ц. 227.

Бесѣды, с. Жолковского у., въ Галиціи, Бессѣдскій Успенскій м.,—XI, 615.

Бортковъ, с. Злочевского у., въ Галиціи, — XII: 108, 109, 111, 112, 113.

*) При составленіи указателя приняты слѣдующія сокращенія: г.—городъ, губ.—губернія, д.—деревня, з.—земля, м.—мѣстечко, р.—рѣка, с.—село, стр.—страна, у.—уѣздъ и уѣздный.

Брестъ-Литовскій, у. г. Гродненской губ., — XI: 226, 266 555, 567—569.

Бржежаны (Бережаны), у. г. въ Галиціи,—XI, 740.

Броды, у. г. въ Галиціи,—XI: 408, 568.

Брусиловъ, м. Радомысльскаго у.,—XI, 171.

Будковъ, с. Бобрскаго у., въ Галиціи,—XI, 552.

Бузскъ (Бужскъ), г. Золочовскаго у., въ Галиціи,—XII, 410.

Бучачъ, у. г. въ Галиціи, XI, ц. 616.

Бѣлка, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 453.

Бѣлогорще, болото-сѣнокосъ, принад. м. св. Онуфрія,—XI: 83, 127, 266, 345, 352, 357, 368, 369, 373, 375, 544; XII, 341.

Бѣлая Церковь, м., Васильковскаго у.,—XII, 604.

Бѣлый Стокъ, д. Луцкаго у.,—XII, 605.

В.

Валахія, стр.—XI, часть нынѣш. Румыніи, 198; **Волосная земля**: 76, 105, 232, 304, 354, 465, 637, 648, 702; XII: господаи 483,—воев. 525, люди 197.

Варна, г. въ Болгаріи, при Черномъ морѣ,—XI, 333.

Варшава, губ. г.,—XI: 4, 6—13, 17, 18, 20—23, 25, 27—28, 34—36, 38, 43—45, 47—54, 56, 69, 84, 85, 128, 167, 169, 170, 232, 233, 240, 262, 272—273, 284, 285, 303, 305, 321, 323, 324, 327, 331—336, 341 — 343, 345, 348—349, 353—357, 372, 413 — 416, 458, 465, 476, 477, 483, 493, 496, 498, 499, 501, 549, 552, 555, 579, 592, 613, 614, 617, 619, 632; XII—конституція о греч. религіи 168,—почта 325, 331; дорога: 292, 335: судъ ассесорскій: 467, 468, 585, 586, 588—591, 593, 594, 627, 629.

Великіе Луки, у. г. Псковской губ., — XI: 60, 67, 68;—XII: 3, 5, 6.

Венеція, г. въ Италіи,—XII, 194.

Венгрія, стр.,—XI: 279, 445.

Вересица, с. Городецкого у., въ Галиціи,—XI, 566; монастырь, XI, 631; XII, 245.

Вильно, губ. г.,—XI: 65, 170, 232; XII, 122; монастырь, XI, 604; бр., XII: 88, 178.

Винники, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 412, 413, 420, 496, 548.

Висла,—р. XI, 201.

Вишневецъ, м. Кременецкаго у.,—XI, 359.

Вишня Сондовая, м. Мостискаго у., въ Галиціи,—XI: 11, 35, 42, 45, 49, 50, 283, 383, 462.

Владиславъ Vladislavia=Влоцлавскъ, г. въ Брестъ-Кувявскомъ воеводствѣ,—XI: 170, 232.

Волянь, нынѣш. Волынская губ. и часть Галиціи,—XI: 571, 574;—чашникъ, XII, 496.

Вроцлавль, гл. г. Силезіи,—XI: 483, 579, 629, 632, 633; XII: 209, 235, 236, 237, 239, 241, 243, 244, 246, 248, 250, 259, 260, 261, 264, 266, 271, 328, 338, 370, 372, 378, 379.

Г.

Галичъ, г. Станиславовскаго у., въ Галиціи, XI: 35, 582, 618; XII, еп.: 520, 530, 607, 615, 617, 619; митр., 520, 522, 573, 576, 579; кафедра: 487, 509.

Гданскъ-Данцигъ, гл. г. запад. Пруссіи, — XI: 234, 284, 285, 293, 294, 471, 479—483, 485, 487, 498, 507, 516, 520, 576, 579, 584, 590, 592, 597, 612, 613, 621, 622, 629, 633, 760, 762; XII: 173, 176, 182, 183, 188, 196, 208, 211—212, 215, 229, 231, 236, 237, 239, 340, 242, 243, 246, 248, 251, 252, 253, 260 — 265, 270, 273 — 275,

278—280, 325, 330, 351, 370 — 372, 378 — 379, 388, 395.

Глинскъ, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 446.

Глухи, м. подъ Острогомъ, Волынской губ.,—XI, 370.

Головско, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 25, 42, 367, 397, 586, 639, 653, 660, 671, 672, 674; XII, 146.

Гологуры, м. Золочевского у., въ Галиціи,—XII, 243.

Гомора, г. въ Палестинѣ,—XI: 320, 328.

Городокъ, г. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 565; бр., 304.

Гороховъ, м. Владимірскаго у.,—XI, 544.

Гостынинъ, гл. г. Гостынской земли въ Равскомъ воеводствѣ,—XII, х.: 447, 448, 449.

Гошовъ, с. Долинскаго у., въ Галиціи,—XII: 334, 335.

Гоща, м. Острожскаго у.,—XI, 174.

Греція, стр.,—XI, свящ.: 628, 631; XII архимандр.: 241, 245; религія: 546, 547, 551; ц.: 547, 548.

Гродно, губ. г.,—XI: 516, 525, 604, 618; XII, конституція, 168; сеймъ, 338; ст. 609.

Грушовъ, с. въ Перемышльскомъ у. (?), въ Галиціи,—монастырь св. Троицы, иг.,—XI, 176.

Д.

Данцигъ, см. Гданскъ.

Деревень, вѣроятно Деревняны, с. у. Каменки Стремилевой, въ Галиціи, монастырь Вознесенскій,—XII, 215.

Добромиль, у. г. въ Галиціи, — XI: 158, 540, 541, 542, 603, 612; 203; XI, архимандр., XII, 445.

Долгое-Поле, с. (?) въ Молдавіи,—XII, 197.

Домашовъ, с. Равскаго у., въ Галиціи,—XI, монастырь св. Николая, 456.

Дрогобычъ, у. г. въ Галиціи,—XI, 603; XII, 241.

Другочинъ, г. въ Венгріи,—XI, 631.

Дубно, у. г. Волынской губ.,—XI: 583, 584.

Дунай, р.,—XI, 23.

Е.

Египеть, стр.,—XI: 317, 318, 331.

Ефесь, г. въ Малой Азін,—XI: 325, 335.

Ж.

Жидятичи, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 32.

Жировки, с. Львов. у., въ Галиціи,—XII, 510.

Житомиръ, губ. г. Волынской губ.,—XII, ст. 268.

Жолкевъ, у. г. въ Галиціи: 194, 210, 214, 223, 284, 342, 343, 432, 457, 514, 516, 615, 618, 619, 631, 675, 676; XII: 189, 350; бр.: 238, 342, 344; подст., 276.

З.

Загайцы, с. Кременецкаго у.,—XI, 381.

Загоровъ, с. Владиміро-Волынскаго у., Загоровскій монастырь, — XI, 222, 254; XII, 597.

Задаровъ, с. Бучацкаго у., въ Галиціи,—XI: 383, 384.

Закроцьнъ, г. въ Мазовецкомъ воев., въ Плоцкой губ., — XI: 483, 579; XII: 23, 189, 248.

Зарудзье,—XII: 509, 510.

Затопаръ (?), монастырь,—XI, 589.

Збаражъ, у. г. въ Галиціи, свящ.,—XII, 510.

Збоиска, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 210, 214—215, 223, 233, 287, 457, 460, 566, 567; XII: 200, 345, 561, 563.

Зборовъ, м. Злочовскаго у., въ Галиціи,—XI: 178, 179, 583.

Зволень, м. Козеницкаго у. Радомской губ.,—XII, ст. 317.

Земно (Зимно), с. Владимірскаго у., Земенскій монастирь,—XI, 601—602.

Знесенъе, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI: 366, 466, 640, 652, 671, 672, 756.

Золочевъ, у. г. въ Галиціи,—XI, 401.

Зиньковъ, м. Летичевскаго у.,—XI, 539.

И.

Ивница, м. Волынской губ.,—XII: 522, 526, 529, 536.

І.

Іерусалимъ, г. въ Палестинѣ,—XI: 325, 339, 592, 599 — 600, 602, 603, 628; XII, 215; патр., 479.

К.

Казимеръ, м. въ Новоалександрійскомъ у. Люблинской губ., при р. Вислѣ,—XI: 48, 483, 579; XII: 264, 265, 371.

Камень, д. близъ Варшавской Праги,—XI, 579.

Каменець-Подольскъ, губ. г., — XI: 274, 621; XII: 167, 168, 292; бр., 224; еп.: 520, 530, 607, 615, 617, 619; воложники: 108, 298; регентъ, 285.

Каменка Стромилова, у. г. въ Галиціи,—XI: 742, 736.

Канчуга, м. Ланцуцкаго у., въ Галиціи,—XI, 198.

Кіевъ, губ. г., XI: 413, 414, 631, 632, 665, 696; XII: 154, 184, 239, 244, 416;—требникъ, XI: 547, 558—559, 587; минея, 363; воев.: 574, 576, 578; м. Михайловскій ц., XI, 601; мітр., XI, 628, XII: 166, 479, 480, 483, 509, 520, 572—573, 575—579, 603, 607, 617; архимандр., XII: 607, 617; кашт., XII: 343, 344; оффиц., XII, 509; пресвитеръ, 497; Кієво-Печерскій жен. м., 295.

Колоденецкій монастирь, въ Жолкевскомъ у., въ Галиціи,—XI, 586.

Константинополь и Новый Римъ, столица Греческой, потомъ Турецкой имперіи,—XI: 325, 329, 365; XII, 479; патр., XI: 283, 284; XII: 165, 478, 479, 521, 524, 615, 616; еронъ: 574, 576, 577; экзархъ, 576.

Корсунъ, м. Каневского у., монастырь; XI, 628; XII, 232; ст.: 454, 459.

Краковъ, гл. г. въ зап. Галиціи,—XI: 36, 37, 38, 42, 44, 45, 170, 201, 232, 233, 265, 266, 267, 268, 269, 271, 272, 282, 385, 393, 408, 464, 487, 494, 498, 499, 509, 515, 602; XII, 282; каноникъ, 613; кашт.: 561, 563, 564, 571; судеб. д., 454; типографъ, 353.

Красноброды, м. Томашовскаго у. Люблинской губ., мѣщ.,—XI, 367.

Кременецъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 371, 381.

Креховъ, с. Жолкевскаго у., Креховскій монастырь,—XI: 107, 227, 275, 465, 490, 495, 519, 524, 528, 542, 568, 588, 593, 601, 604, 622, 627, 631; XII: 180, 218, 232, 242, 250, 256, 327, 334, 346, 348, 349, 394, 480, 567, 568, 569, 570.

Крилось, с. Станиславскаго у., въ Галиціи,—XI: 33, 614, 617, 632; XII: 231, 249, 291.

Кукизовъ, м. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII: 487, 509.

Крытъ, о. въ Средиземномъ морѣ,—XI, 476.

Л.

Лавровъ, с. Старомѣтскаго у., въ Галиціи,—XII, 203.

Лаодикія, др. г. Сиріи,—XI, 325.

Липскъ=Лейпцигъ, г. въ Саксоніи,—XII: 215, 242.

Лиско, с. подъ Яворовомъ, въ Галиціи, — Лискій монастырь, — XI: 600, 628.

Литва, в. княжество, нынѣш. сѣверо-запад. губ. — XII, 443; сеймъ, 168.

Ловичъ, г. Варшавской губ.,—XII, ст. 629.

Ломжа, губ. г.,—XI, ст. 408

Лубень, с. Решовскаго у. (?), въ Галиціи, ц. 547.

Луцкъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 35, 446, 472, 510, 539, 542, 600; XII: 202, сп.: 564—566, 605.

Львовъ, гл. г. Галицкой Руси,—XI: 7, 13, 23, 38, 45, 48, 49, 53, 54, 55, 57, 65—66, 75, 85, 87, 105 — 106, 107, 126, 135, 146, 166, 167, 168, 170, 171, 172, 174, 176, 178, 223, 232, 235, 268, 251, 262, 267, 283, 284, 289, 290, 294, 301, 303, 305, 343, 351, 358, 359, 362, 365, 387, 388, 398, 408, 411, 413, 415, 416, 434, 435, 462, 471, 480, 483, 484, 493, 506, 525, 532, 534, 548, 553, 555, 557, 574, 579, 580, 612, 615, 619, 620, 622, 628, 633, 636, 637, 644, 666, 670, 675, 679, 698, 702, 703; XII: 72, 165, 167, 195, 229, 237, 246, 261, 264, 269, 273, 274, 275, 278, 280, 281, 301, 302, 304, 340, 342, 345, 348, 349, 351, 352, 357, 360, 364, 378, 438, 442, 444, 446, 447—449, 450, 451, 452, 453, 455, 456, 458, 459, 460—465, 466, 468, 529, 537, 538, 551, 552, 554, 560, 562, 563, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 574—578, 582, 583, 601—604, 607, 611, 614, 618, 620, 625, 626, 628, 629;—бр. и ц. Благовѣщенія, XI: 11, 16, 25, 33, 34, 36, 41, 42, 47, 48, 52, 53, 55, 56, 368, 371, 372;—бр. и ц. Богоявленія, XI: 3, 5, 15, 16, 21, 24, 34, 36, 37, 41, 42, 46, 47, 48, 55, 56, 155, 301, 540, 541, 696; XII: 512, 515, 519;—бр. и ц. Вознесенія, XI: 42, 46, 48; бр. и ц. Воскресенія, XI: 25, 33, 41, 42, 47, 48, 52, 55, 56, 366; XII, 262; — ц. св. Георгія; XI: 17, 75, 647, 680; XII: 154, 160, 163, 527, 609, 611, 612;—бр. и ц. Ч. и Ж. Креста, XI: 12, 42, 45, 46, 48, 55, 75, 553, 581;—бр. и ц. св. Николая, XI: 3, 4, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 21,

24, 29, 34, 39, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 50, 51, 52, 53, 55, 56, 156, 264, 362, 399, 664, 693, 694; XII: 153, 297, 325, 510;—монастырь и ц. св. Онуфрія, XI: 24, 70, 71, 72, 74, 75, 76, 82, 83, 85, 86, 106, 108, 112, 120, 123, 124, 135, 146, 149, 150, 170, 184, 211, 214, 223, 229, 230, 332—234, 241, 248, 266, 275, 276, 278, 290, 295, 296, 299 — 300, 358 — 359, 364, 410, 418, 430, 433, 434, 439, 441—446, 462, 464, 466, 473, 474, 477, 500—505, 507—512, 516, 519, 522, 524, 527 — 529, 542, 548, 554, 556, 557, 561—563, 573, 576, 583, 587, 592, 600, 613, 616, 619, 621, 627—629, 631, 633, 636, 668 — 670, 672, 674, 679, 700, 703; Онуфріевскій монастырь, ц. и бр., XII: 21, 23, 72, 73, 90—100, 103, 108—124, 126—131, 133—134, 136—143, 145—148, 150—154, 157 — 158, 160, 163, 169, 171, 178, 180, 182, 184, 186, 188, 192, 199, 200, 212, 213, 215, 218, 225, 228, 232, 233, 235, 236, 241, 242, 245, 249, 250, 251, 255, 256, 267, 269, 286, 295, 313, 315, 316—325, 327, 336, 345 — 347, 350, 600, 601, 609, 610, 615;—бр. и ц. св. Параскевы, XI: 5, 15, 16, 25, 31, 41, 42, 43, 46, 47, 48, 53, 56; XII: 245, 257, 319;—бр. и ц. св. Покровы, XI: 47, 48, 55;—бр. и ц. Преображенія=Спаса, XI: 42, 47, 48;—бр. ц. Успенія Пр. Богородицы=бр. Ставропиг., XI: 3, 4, 5, 52, 106, 125, 233, 283, 305, 351, 637; XII: 3, 7, 72, 92, 95—97, 100, 115, 116, 119, 122, 123, 128, 139, 141, 143, 144, 151, 164, 165, 166, 170, 213, 281, 285, 342 — 353, 356, 357, 379, 388, 398, 399, 402, 409, 411 — 413, 415, 417 — 422, 425, 427, 429, 433, 436, 438, 449 — 451, 453, 455, 457, 460 — 462, 466, 467, 476, 499, 509, 519, 520, 521, 523, 526, 527, 537, 543, 550, 551, 553, 554, 556, 561 — 567, 569, 571 — 573, 576, 579, 581, 584, 585, 588, 589, 590, 595, 596, 597,

600, 601, 603, 607, 608, 615, 617, 619, 620, 623, 925, 628;—бр. и ц. св. Феодора, XI: 3, 4, 11—13, 16, 17, 23, 24, 31, 34, 39, 40, 42, 46, 47, 50, 51, 52, 55, 362, 365;—ц. Петра и Павла, XII: 277, 283;—часовня Св. Троицы, XII, 295;—ц.ц.: 346, 461, 470, 561, 565, 570, 579, 615, 617;—архіеп., XII, 455;—армяне, XI: 5, 6; XII: 583, 587; Краковская Брама, XII: 268, 346, 609;—возный, XII: 537, 543;—войтъ, XII, 486;—бр. госпиталь, XI: 126, 229, 230, 464, 523, 558, 679—692; XII: 171, 174, 231—233, 345—347;—доминикане, XI: 396, 659, 660;—духовенство, XII, 544; еп. и владыка, XI: 445, 446, 464, 465, 474—475, 476, 477, 481, 489, 498, 503, 504, 505, 507, 510, 513, 514, 523, 526, 552, 554, 556—557, 560, 572, 573, 574, 576, 592, 603, 609, 612, 613, 617, 619, 620, 621, 622, 628, 631, 647, 718, 724, 758; XII: 142, 144, 148, 151, 153, 154, 156, 157, 158, 160, 177, 180, 186, 187, 190, 218, 230, 231, 246, 285, 291, 304, 341, 349, 480, 523, 524, 530, 536, 579, 601, 607, 609—612, 615, 617—620;—русская нація, XII: 583, 588, 590; предместье Галицкое и Краковское, XI: 3, 4, 9, 10, 15, 38, 44, 68, 669, 670; XII: 297, 609;—Подзамче, XI, 298, XII: 524, 525; — райцы, XII: 486, 487, 495; — ст., XI, 13; — улица Зарванская, XI, 362; улица Широкая, XII, 130; типографія бр., XI: 121, 129, 133, 140, 141, 178, 230, 251, 262, 267, 272, 371, 375, 377, 394, 425, 426, 428, 431, 472, 484, 487, 495, 577—578, 633, 664; XII: 186, 187, 190, 218, 237, 239, 244, 289, 353, 387, 389, 392, 394—399, 404 — 409, 412—414, 418 — 422, 425, 436, 440 — 442, 444, 447, 448, 480, 493, 527, 528, 561, 565, 579, 615, 617;—бр. шк., XI: 65, 68, 69, 92, 115, 126, 130—131; 205, 168, 221, 274, 275, 287, 345, 373, 376—377, 403, 453, 469, 470, 476, 477, 478, 491, 499, 500, 506, 509, 510, 511, 513,

519, 523, 525, 526, 531, 533 — 537, 574, 575, 613, 654; XII: 61, 231, 232, 289, 316, 317, 321, 322, 325, 329, 331, 332, 345—348, 527—528; учит. бр. шк., XI: 65, 68, 69, 115, 130—131, 209, 221, 249, 301.

Любарь, м. Новградволынского у.,—Любарскій монастырь,—XI: 587, 586.

Любачевъ, г. Цѣшановскаго у., въ Галиціи,—Любачевское бр. XI, 160;—настоятель, 693.

Люблинь, губ. г.,—XI: 49, 84, 95, 120, 166, 169, 196, 198, 226, 352, 355, 356, 358, 378, 382, 386, 394, 395, 397, 548, 549, 566, 567, 621, 632, 664—666;—ц. и бр., XI: 226, 566, 567, 632; XII: 315, 336.

Латичевъ, у. г. Подольской губ.,—ловчій, XII, 486.

М.

Магеровъ, м. Равскаго у., въ Галиціи,—XI: 446, 447.

Македонія, об. Турецкой импер.,—архимандр. XI, 631; XII, 241.

Малороссійскіе гетманы,—XII, 614, гг., 614.

Манява, с. Богородчанскаго у., въ Галиціи,—XII, 581.

Марамаринскій еп., г. въ Венгріи,—XII, 285.

Маріенбургъ, г. въ Пруссіи,—ст.,—XII: 454, 459.

Медіоланъ, г. въ верхней Италиі, еп.,—XII: 621—626.

Межибожь, м. Летичевского у.,—XI, 581; XII, 318.

Мелецкій монастырь Ковельскаго у.,—XI, 612; XII: 565, 566.

Миклашовъ, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII: 509, 510.

Миколаіовъ, м. Бобрецкаго у., въ Галиціи,—XI, 434.

Милеть, г. въ Каріи, въ Малой Азіи,—XI, 335.

Минскъ, губ. г.,—XI, 665.

Молдавія, часть нынѣшн. Румыніи, стр., господарь,—XI: 174, 636—639, 648; XII, 483;—з., XI, 374,—мултани, XI: 361, 363, 375.

Москва, столнч. г. Россіи,—XI: 11, 305, 429; XII,—303, 443;—
царь, XI: 232, 648;—образа, XII: 309, 311, 336;—еванге-
ліе, XII, 318.

Н.

Наварія, м. Львовскаго у., въ Галиціи,—XI, 691.

Нагачевъ, с. Яворовскаго у., въ Галиціи,—XI, 568.

Надворна, у. г. въ Галиціи,—XII, 581.

Назаретъ, г. въ Палестинѣ,—митр., XI, 700.

Нелѣпковичи, с. Ярославскаго у., въ Галиціи,—XI: 411, 412, 480,
482—484, 570, 579.

Немировъ, м. Брацлавскаго у.,—XII, 604.

Новгородокъ (Новогрудокъ), у. г. Минской губ.,—XII, 522.

Новодворье, г. Варшавскаго у.,—XI: 483, 579; XII, 237.

Ново-Константиновъ, м. Литинскаго у.,—бр., XI, 305.

Новый-Дворъ, м. Лидскаго у. Виленской губ.,—монастырь, XI, 615.

Нѣшава, у. г. Варшавской губ.,—XII: 188, 209, 237, 248, 261,
264, 483.

О.

Овручъ, у. г.,—войсковой, XII, 486.

Острогъ, у. г. Волынской губ.,—XI: 97, 370, 376, 540;—еп. XII:
564—566.

П.

Пергамъ, г. въ Великой Мизии, на р. Каистрѣ,—XI, 325.

Перегинско, с. Долинскаго у., въ Галиціи,—монастырь св. Онуфрія,
XI, 628; XII: 233, 330.

Перемышль, у. г. въ Галиціи,—XI: 20, 38, 181, 493, 493,—еп.: XI:
552, 566 — 568, 585, 602; XII: 480, 579, 619, 620,—
вицерегентъ, XII, 487.

- Пиколовицы, с. Львовскаго у.; въ Галиціи,—XI, 369.
- Пилява (Пилявцы), м. Литинскаго у.,—XI: 168, 181, 409.
- Плоцкъ, губ. г.,—XI: 483, 531, 579; XII: 237, 248.
- Плугановъ, с. въ Галиціи,—XI, 618.
- Погоня, Погони (Pohonia), с. Тлумоцкаго у., въ Галиціи,—монастырь,
XI: 586, 587, 588, 589, 590, 612, 614.
- Подберезецъ, с. Львовскаго у., въ Галиціи,—XII, 510.
- Подгайцы, у. г. въ Галиціи, свящ.,—XI, 615.
- Подолье, сѣверо-западная ч. нынѣшн. Подольской губ. и юго-восточ.
ч. Галиціи,—XII: 167, 443.
- Подлясье, запад. ч. Гродненской, Сувальской и Ломжинской губ.,—
ловчій, XII, 486.
- Подсосновъ, с. Бобрецкаго у., въ Галиціи,—XI, 370.
- Познань, столич. г. воеводства,—воев., XII, 302.
- Польша, стр., — XII, 479; — король: 165, 166, 281, 290, 302,
341, 470, 544;—нація, 340,—еп., 546;—власти, 582.
- Порта оттоманская, имперія,—XII, 268.
- Потокъ, м. Станиславскаго у., въ Галиціи, XI, 631; XII, 238.
- Почаевъ, м. Кременецкаго у.,—монастырь, XII: 178, 605—606.
- Прусія, стр.,—XI, 637.
- Пулавы=Новая Александрія, у. г. Люблинской губ.,—XII, 283.

Р.

- Рава Русская, у. г. въ Галиціи,—XI: 483, 485, 487, 700; XII:
362,—чесникъ, 584.
- Раковцы, с. у. Борисовскаго, въ Галиціи,—XI, 298.
- Римъ, столица Италиі, — XI: 313, 329, 330; XII, 546; ц.—
341, 443, 621, 622, 624, 628.
- Ричиволя (Ruszywól), м. у. Козенецкаго, надъ р. Радомкою,—XI:
483, 579; XII, 209.
- Рогатинъ, у. г. въ Галиціи,—бр., XII: 520—522.

Рокитно, м. Васильковского у.,—XI, 129.

Россія, стр.,—XI, 648; XII: 72, 165, 167, 461, 478;—краї, XII, 608;—народъ, XII: 165, 166, 168, 281, 290, 300, 301, 305, 346, 347, 439—441, 558, 572; — митроп., XII: 572, 573, 576, 579.

Россія Малая, стр.,—XI, 307.

Руда, с. Мостискаго у., въ Галиціи,—XI, 342.

Рудники, с. Мостискаго у., въ Галиціи,—XI, 474.

Русь=Россія,—XI: 233, 331, 362, 410; XII: 479, 603, 604;—діалектъ, XII, 609; — митроп., XII, 576; — гошпиталь, XII, 563;—князья, XII, 610;—люди, XII: 545, 546, 549, 554, 626, 627; — нація, XII, 520; — XII: 247, 544, 545, 583, 585—590, 593, 594, 619, 624, 626, 628, 629; — попы, XII, 545;—улица, XII, 544;—релігія, XII, 545.

Русь Галицкая,—XII: 567, 581.

Рѣчь-Посполитая=Польша,—XI, 6; XII: 351, 443, 448, 458, 499.

Рѣшовъ (Rzeszow), у. г. въ Галиціи,—XI, 594; XII: 173, 183, 189, 288, 364.

Рясная Руская и Лядзкая, сс. въ Галиціи — XI: 412, 420, 567, 585.

С.

Самборъ, у. г. въ Галиціи,—XI: 34, 304, 367.

Сандомиръ и Судомиръ, у. г. Радомской губ.,—XI: 44, 483, 579; XII, 189.

Сенечоль, с. у. Долинскаго, въ Галиціи,—XII, 510.

Сербія, стр., люди,—XI, 363; XII, 582;—митроп., 505;—архиман., XI: 510, 614—616; XII: 174, 230, 232; — монастырь св. Саввы, XII: 525, 628.

Синопъ, г. въ Малой Азіи, на южномъ б. Чернаго моря,—XII, 54.

Сіонъ, гора на томъ-же полуостровѣ,—XII: 165, 527, 611.

Скитъ, недалеко отъ с. Манявы Богородчанскаго у., въ Галиціи,—XI:

238, 410, 617, 627; XII: 198, 204, 208, 209, 227, 327, 335, 336, 348, 479, 581.

Сколе, м. Стрыйскаго у., въ Галиціи,—XII, 510.

Смирна, г. въ Малой Азіи,—XI, 325.

Смоленскъ, губ. г.,—ещ., XII, 480.

Снятинъ, у. г. въ Галиціи,—XII: 60, 721.

Сокаль, у. г. въ Галиціи, XII, 160; XII: 231, 444.

Соколь, с. Жолковскаго у., въ Галиціи, монастырь, XI, 628.

Сольце, с. на р. Вислѣ въ у. Средскомъ,—XI, 483.

Сочава, у. г. въ Буковинѣ — XI: 540, 621, 629, 632; XII: 233, 243, 257, 337, 480.

Стенжица, посадъ Люблинской губ. и у., при р. Вислѣ у устья Вѣпра, XI: 44, 480, 483, 579; XII, 189.

Стрый, у. г. въ Галиціи,—XI, 20.

Сѣнява, с. у. Сапоцкаго, въ Галиціи, надъ р. Вислокомъ, — XII: 198, 261, 265, 271, 275, 276, 378.

Т.

Тарнавка, давнее названіе нынѣшн. ч. Жолковскаго предмѣстья въ г. Львовѣ,—XI: 107, 120; XII: 131, 140, 143—145, 147.

Тарнополь, у. г. въ Галиціи,—XI: 27.

Топоровъ, м. Бродскаго у., въ Галиціи,—XI, 587.

Торунь (Торнъ), г. въ восточ. Пруссіи,—XI, 370.

Трембовля (Теребовля), у. г. въ Галиціи, — XI: 581, 582, 584, 601, 604;—монастырь, XI: 601, 615; XII: 147, 194, 210, 303, 304, 318.

Тригорье, с. при впаденіи р. Бобрিকা въ р. Тетеревъ у. Житомирскаго,—Тригорскій монастырь, XI, 586.

У.

Угновъ, м. Равскаго у., въ Галиціи,—XI, 456.

Угорники, с. Станиславскаго у., въ Галиціи, — Угорницкій монастырь,
XI: 599, 617, 618.

Украина, такъ назыв. Кіевское и Брацлавское воев.,—XI: 182, 198, 580;
XII: 443, 604, 614.

Уляновъ, м. Нискаго у., въ Галиціи, при устьѣ р. Танви, впадающ.
въ р. Санъ,—XII: 237, 271, 276, 283.

Уневъ, с. Перемышльскаго у., въ Галиціи,—XI: 423, 446; — мона-
стырь, XI: 375, 612; XII: 318, 320, 325, 326, 327, 334,
405, 414, 446,—архим. 579.

Устье, г. Молдавскій, (?) XI: 341, 342, 343, 396, 397, 638.

Ф.

Форданъ и Фордонъ, мѣстеч. у. Быдговскаго на р. Вислѣ,—XI: 483,
579; XII: 188, 246, 248, 261, 264, 275, 283, 378, 480.

Х.

Халепы, г. въ Греціи,—XII, 506.

Холмъ, у. г. Люблинской губ.,—сп. XII, 480.

Хорохоринъ, с. Луцкаго у.,—XII, 566.

Ц.

Царь-городъ=Константинополь,—XI, 379.

Цыпля (?) (одна изъ пристаней по пути изъ Данцига во Львовъ), XI,
629; XII: 229, 239.

Ч.

Черниговъ, губ. г., архіеп.,—XII, 480.

Черновцы, гг. Буковины, приходъ,—XII, 510.

Ш.

Швеція, стр.,—ХП: 297, 298, 302—304, 305, 309, 551, 553, 604.

Щ.

Щеплоты, с. Яворовскаго у., въ Галиціи,—монастырь, ХІ: 214, 227, 237, 276, 462, 464, 568, 575, 622, 632; ХП: 203, 246, 329.

Щирецъ (Szczerzec), г. у. Львовскаго, въ Галиціи, — ц., ХІ, 214.

Я.

Яворовъ, у. г. въ Галиціи,—ХІ: 412, 491, 600, 615, 618; ХП: 461, 465.

Ягельница, м. у. Чортковскаго, въ Галиціи,—монастырь, ХІ, 603.

Язловець, надъ р. Ольховцемъ, м. у. Бучацкаго, — ХІ: 143, 169, 699, 700, 701, 702; ХП, 506.

Яновъ, м. въ Галиціи,—ХП: 332, 336.

Ярославъ, у. г. въ Галиціи,—ХІ: 38, 107, 169, 347, 356, 391, 394, 397, 398, 411, 412, 415, 464, 498, 522, 554, 559, 622, 628, 632, 664, 666, 667, 685, 693, 697; ХП: 226, 228, 229, 232, 236, 241, 243, 246, 247, 364, 378.

Ясы, г. въ Молдавіи,—ХІ, 638; ХП, 262.

Оглавленіе.

	СТР.
1. Спйсокъ лицъ, вступившихъ въ члены Львовскаго Ставропигіальнаго братства въ 1586, 1590, 1591, 1597, 1600, 1601, и 1609 гг.	3—6
2. 1619—1634, 1666, 1688, 1691—1705 гг. Инвентари и реэстры церковнаго имущества и библіотеки Львовскаго Ставропигіальнаго братства:	7—71
а) Инвентарь библіотеки и ризницы Львов. Ставропиг. бр. 1119—1634 г.	7—28
б) Ревизія книгъ церковныхъ, ревизія библіотеки брат. и сосудохранительницы 1688—1692 гг.	29—52
в) Реэстры вещей, пожертвованныхъ въ Балаба- новскую часовню и церковь Успенія 1691—1704 г.	52—61
в) Реэстръ нотныхъ тетрадей, принадлежащихъ Львов. Ставропиг. бр. 1697 г.	62—71
√ 3. 1633, 1654—1719 гг. Уставъ и протоколы Львов- скаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покрови- тельствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	72—126
4. 1665—1722 гг. Приходо-расходныя книги Львовскаго Онуфріевскаго братства, находившагося подъ покровитель- ствомъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	126—163
5. 1686—1725. Протоколы засѣданій Львовскаго Став- ропигіальнаго братства.	164—352
6. 1662—1723 гг. Записи, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства.	353—437

7. 1639—1701 гг. Записи судебныя, относящіяся къ типографіи Львовскаго Ставропигіального братства. . . . 438—469
- ✓ 8. 1586—1881 гг. Помянникъ Львовскаго Ставропигіального братства. . . . . 470—511
9. 1717—1796 гг. Помянникъ Львовскаго Богоявленскаго братства. . . . . 512—519
10. 1590 года, 12 іюня. Посланіе Михаила Рогозы, митрополита Кіевскаго къ Гедеону Балабану, епископу Львовскому, Галицкому и Каменца-Подольскаго, которому указываетъ на обиды, нанесенныя имъ братствамъ: Львовскому и Рогатинскому, и увѣщаетъ воздерживаться впредь отъ всякаго соблазна православныхъ. . . . . 520—522
11. 1590 года. Несогласіе между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства, инсинуаціи предъ епископомъ Гедеономъ нѣкоторыхъ изъ братчиковъ, и отсюда вражда послѣдняго къ братству. . . . . 523—526
12. 1608 г. Окружное посланіе Львовскаго Ставропигіального братства ко всѣмъ православнымъ людямъ съ извѣщеніемъ о претерпѣваемыхъ гоненіяхъ отъ поляковъ и съ просьбою о матерьяльной помощи. . . . . 526—529
13. 1613 года, 8 ноября. Посланіе Іереміи Тисаровскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго къ Львовскимъ мѣщанамъ и предмѣщанамъ съ увѣщаніемъ жить въ благочестіи, согласіи, взаимной и братской любви и дать денежную помощь на подкрѣпленіе тяжбъ въ королевскомъ судѣ. . . . . 530—536
14. 1617. года. Ссоры между братчиками Львовскаго Ставропигіального братства и обращеніе оскорбленнаго къ суду свѣтскому помимо суда братскаго. . . . . 537—543
15. 1623 года. Дѣло Львовскаго Ставропигіального братства съ магистратомъ относительно публичныхъ похоронъ и церковныхъ процесій. . . . . 543—549
16. 1644 года, 16 февраля. Предписаніе короля Владислава IV Львовскимъ властямъ повліять на старшихъ братчиковъ Львовскаго Ставропигіального братства, чтобы

они дали отчетъ братству въ расходахъ и приходахъ съ того времени, какъ получили въ свое управленіе имущество братства отъ Романа Стрѣлецкаго. . . . . 550—551

17. 1644 года, 16 февраля, 5 іюня. Дѣло Львовскаго Ставропигіальнаго братства съ бывшимъ старшимъ братчикомъ Романомъ Стрѣлецкимъ, который обвиняетъ старшихъ братчиковъ, взявшихъ на себя управленіе имуществомъ братства, въ томъ, что они въ продолженіи 10 лѣтъ не давали отчета братству и расходовали церковное имущество въ свою пользу. . . . . 552—561

18. 1648 года, м. февраля. Форма квитанціи, какую поручало дать Ставропигіальное братство посланнымъ братчикамъ къ Теофілѣ Собѣйской. 561

19. 1656 года, 15 августа. Копія квитанціи, какую дало Львовское Ставропигіальное братство г. Афендиковой и ея сыну Петру. 562

20. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ Теофілѣ Собѣйской съ просьбой объ отдачѣ процентовъ за четыре года, слѣдуемыхъ съ имѣнія Збоискъ. . . . . 563—564

21. 1657 года, 4 февраля. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ епископу Луцкому Діонисію Балабану относительно о. Исаіи, принятаго братствомъ въ настоятели церкви, съ извѣщеніемъ, что о. Исаія показалъ братству отпускную грамоту отъ него—епископа и особенное письмо къ братству, свидѣтельствующее о его—Исаіи нравственныхъ качествахъ. . . . . 564—565

22. 1657 года, 7 февраля. Рекомендательное и благословенное письмо Діонисія Балабана, епископа Луцкаго и Острожскаго, данное о. Исаіи къ Львовскому Ставропигіальному братству. 566

23. 1657—1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ монаху Креховскія обители Теофану съ просьбою пріѣхать во Львовъ и послужить храму Пр. Богородицы. . . . . 567—568

24. 1657—1659 гг. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ іеромонаху Варлааму, игумену Креховскаго монастыря, съ просьбою отпустить во Львовъ, въ братскую церковь Успѣнія Пр. Богородицы, іеромонаха Теофана. . . 569—570

25. 1659 года, 8 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Теофилу Собѣйской съ просьбою сдѣлаться патрономъ братства и добродѣтельницею его госпиталю. 571

26. 1659 года, 27 марта. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану съ увѣреностію, что онъ освободитъ весь русскій народъ отъ Польскаго ярма, слѣдовательно и братство, съ просьбою принять вмѣстѣ съ другими панами на аудіенцію и посылаемыхъ имъ двухъ братчиковъ: Михаила Слезку и Василя Корендовича, которые устно расскажутъ о претерпѣваемыхъ русскими гоненіяхъ отъ магистрата, и принять маленькій подарочекъ. . . . . 572—573

27. 1659 года, 27 ноябрю. Письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану относительно согласія и благословенія его на назначеніе братству отца Зозимы Согнѣкявича проповѣдникомъ и священникомъ при братской церкви. . . . . 573—574

28. 1659 года, 27 ноябрю. Письмо братства къ о. Зосимѣ, котораго братство проситъ прибыть во Львовъ на праздникъ Рождества Христова съ благословенія митрополита и быть ходатаемъ предъ Кіевскимъ митрополитомъ относительно благословенія братства и рекомендовать ему хорошаго дьякона. . . . . 574—576

29. 1659 года, 23 декабря. Благодарственное письмо Львовскаго Ставропигіального братства къ Кіевскому митрополиту Діонисію Балабану за данное имъ благословеніе братству и съ просьбою быть его защитникомъ въ тяжелое время. . . . . 576—577

30. 1667 года, 21 января. Письмо братства къ митрополиту Кіевскому Антонію Вишницкому съ просьбою,

чтобы онъ написалъ письмо Григоровичу относительно продажи дома, обнадёживая его своимъ прибытіемъ во Львовъ, и къ Львовскому старостѣ, прося послѣдняго не позволить никому внести въ книги заявленія относительно продажи дома. . . . . 578—579

31. 1676 года, 15 іюля. Постановленіе Львовскаго братства относительно проповѣдника, учителя школы и назначенія имъ платы. . . . . 579—580

32. 1688 года, 24 іюня. Письмо Скитскаго игумена Іова къ Львовскому братству о невозможности отвѣчать братству за недостаткомъ времени, но скоро пришлетъ людей, которые устно поговорятъ съ братствомъ. 581

33. 1699—1701 г. Рескриптъ короля Августа II-го, которымъ приказывается польскимъ властямъ города Львова не препятствовать русскимъ людямъ подавать свои голоса въ разныхъ городскихъ дѣлахъ послѣ поляковъ и армянъ. Судебное дѣло по этому вопросу между поляками и русскими. . . . . 582—595

34. 1700 года, 14 января. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству съ поздравленіемъ новаго года, передачею ключа отъ братской кассы Петру Семіоновичу для выкупа заложенной цѣпи и предложенія, въ случаѣ нужды, передавать братскія требованія въ его домъ, откуда уже извѣстятъ его—Папару, чтобы такимъ образомъ избѣжать лишнихъ церковныхъ расходовъ. . . . 595—596

35. 1700 года, 18 іюня. Письмо Георгія Папары къ Львовскому Ставропигіальному братству относительно приема въ братскую церковь Успенія Пр. Богородицы рекомендуемаго имъ дьякона. 597

36. 1700 года, 4 сентября. Письмо А. Красовскаго къ Петру Семеновичу относительно отдачи отчета въ расходахъ церковныхъ суммъ послѣ смерти его брата Николая. . . 598—599

37. 1701 года, 24 февраля. Рескриптъ короля Августа II-го, данный Львовскому Ставропигіальному братству, которымъ предписывается назначеннымъ комиссарамъ по дѣлу

между братствомъ и епископомъ Львовскимъ Іосифомъ Шумлянскимъ, чтобы они въ присутвіи своемъ заставили Шумлянского взять епископскую кафедру изъ братской церкви, гдѣ онъ силою ее поставилъ и отнялъ обѣ отъ братства его церкви, опредѣлилъ новыхъ духовныхъ лицъ въ братскія церкви, а старыхъ силою принудилъ принять унію, чтобы комиссары внушили Шумлянскому, что онъ не имѣетъ права принуждать русскихъ и его духовныхъ къ уніи, что братству разрѣшается, какъ прежде, брать себѣ духовныхъ лицъ съ другой епархіи, а тѣхъ, которые теперь у нихъ, разсчитать, что онъ король беретъ братство подъ свое покровительство, а на тѣхъ, кто будетъ преслѣдовать братство за то, что оно уніи не приняло, налагаетъ штрафъ въ 1000 гривенъ. . . . . 600—602

38. 1702 года, 5 марта. Письмо проповѣдника и духовника Львовскаго Ставропигіальнаго братства Самуила Красусскаго къ проповѣднику Кіево-Печерской Лавры Силуану Озѣрскому относительно того, что не онъ—Красусскій преслѣдуетъ, а онъ преслѣдуемъ, что вѣруетъ такъ, какъ вѣрилъ, и церковь православная велитъ, что во Львовѣ стали давать русскимъ людямъ мѣста, и высказываетъ опасеніе, какъ бы вслѣдствіе этого не произошли кровопролитія. . . . . 603—604

39. 1702 года, 28 мая. Письмо Почаевскаго игумена Іосифа Саевича къ старшему братчику Петру Семеновичу, братскому книгопродавцу, относительно молчанія послѣдняго о современныхъ движеніяхъ среди русскаго общества. . . . 605—606

40. 1704 года, 11 іюня. Іосифъ Шумлянский, еп. Львовскій, Галицкій и Каменецъ-Подольскій, подтверждаетъ всѣ права и привилегіи Львовскаго Ставропигіальнаго братства и и публично кается о несправедливомъ своемъ прежнемъ отношеніи къ помянутому братству. . . . . 607—631

41. 1707 года, 28 февраля. Грамота царя Петра Великаго, данная Львовскому Ставропигіальному братству на свободную продажу книгъ на Украинѣ и сборъ пожертвованій

на украшеніе храма. 614

42. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго, епископа Львовскаго, Галицкаго и Каменецъ-Подольскаго, къ нунцію Николаю Спинолѣ, съ провозношеніемъ Львовскаго Ставропигіальнаго братства, съ указаніемъ его благотворной дѣятельности, его правъ и о согласіи принять унію. . . . . 615—617

43. 1708 года, 2 марта. Письмо Іосифа Шумлянскаго къ приближенному нунція съ извѣщеніемъ о принятіи братствомъ уніи и надеждою объ оставленіи его при всѣхъ его правахъ. . . . . 617—618

44. 1708 года, 22 августа. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ нунцію Николаю Спинолѣ о томъ, что Іосифъ Шумлянскій долженъ отъ многихъ лѣтъ братству 1500 злотыхъ, которые братство пожертвовало свящ. конгрегаціи на основаніе общежитія (семинаріи) для русскихъ людей при „congregatio de propaganda fide“, а такъ какъ домъ не былъ купленъ, то братство проситъ нунція, чтобы онъ написалъ письмо къ старостѣ и воеводѣ Белзскому и епископу Перемышльскому, Георгію Винницкому, чтобы они похлопотали о возвратѣ этихъ денегъ братству. . . . . 619—620

45. 1712 года, 1 сентября. Письмо нунція Одескальки, архіепископа Медіоланскаго, къ братству о принятіи имъ православнаго проповѣдника, котораго оно должно прогнать или заставить публично принять унію, съ напомниманіемъ, что хотя Ставропигія уже четыре года почиваетъ на материнскомъ лонѣ Римской церкви, но онъ—архіепископъ не видитъ въ своей канцеляріи никакихъ отчетовъ въ доходахъ братства, для ревизіи и просмотра которыхъ онъ пришлетъ кого-либо изъ своихъ людей. . . . . 621—622

46. 1712 года, 21 сентября. Письмо Львовскаго Ставропигіальнаго братства къ нунцію Одескальки, архіепископу Медіоланскому, относительно того, чтобы братство представило своего проповѣдника Виталія Яндзинскаго префекту Теотиновъ. Стефану Тромбетти, передъ которымъ

Яндзинскій и произнесъ бы свое исповѣданіе, на что и прилагается записка, что братство готово согласиться на ревизію относительно благолѣпія и порядка въ храмѣ, чистоты въ алтарѣ, ризницѣ, правильности богослуженія, что же касается имущества и счетовъ, то никакой ревизіи братство подлежать не должно, такъ какъ на этомъ основаніи братство приняло унію; имѣетъ королевскія привилегіи въ томъ, что члены братства не только ктитория и попечители церкви, но и старшіе изъ народа Русскаго, обязаны защищать права цѣлой націи; доходы же имѣютъ отъ собственнаго капитала и промысла и отчетъ въ нихъ отдають только старшіе братчики полному собранію братства; а потому просятъ разъ навсегда освободить ихъ отъ притязаній въ этомъ отношеніи. . . . . 623—626

47. 1713 года, 16 сентября. Грамота короля августа II-го, въ силу которой русскіе могутъ занимать всѣ должности въ магистратѣ, быть въ числѣ 40 мужей, платить подати наравнѣ съ поляками, заниматься всякаго рода торговлею, ремеслами и искусствами, быть аптекарями и хирургами, пользоваться одинаковыми правами и вольностями съ поляками. На нарушителей данныхъ правъ налагается штрафъ въ 1000 венгерскихъ злотыхъ или вѣчное изгнаніе. . . . 626—629

ЗАМѢЧЕННЫЯ ОПЕЧАТКИ И НЕОБХОДИМЫЯ ПОПРАВКИ:

СТР.	СТРОКА:	НАПЕЧАТАНО:	ДОЛЖНО БЫТЬ:
3	3 сверху	братства	братства въ
6	9	Іяковль	Іяковль
18	4	не снаю	не знаю
29	8	prodano	przedano
29	11	февруария	февруария
30	8	Апостоль-толкованіе	Апостоль-толковани
30	30, 33	пергамини	паргамини
31	13	monastira	monastera
31	15, 16	пергамини	паргамини
31	21	Ѣ	
31	23	Житія	житие
32	2	Чтенія писанія	Чтение писание.
32	14—15	isagoge	isagogae
32	16	Cornelii	Corneli
32	16—17	Petri Fonsecae	Petri Fonsecaei
33	8	syntaxiarum	syntaxios
33	15	Didaci	Didacus
33	17	arubsku	arabsky
33	26	poesice	poetice
33	29	de casse	de cassini
33	31	Arici	Attici
33	32	Charidum	Choridum.
34	13	bratcwa	bractwa
34	25	Homeraïladis	Homeroiladis
35	2	epigrammatorum	epigrammatum
35	6	Demostenis	Demosthenis
35	13	niżej	niży
35	16	złocisty	złocisty
37	12	słółowych	stołowych

48	6 снизу	kowneru	kownek
54	6	Hanieniezka	Hanienieczka
68	20 сверху	сѣторшему	сотворшему
73	21	що колвекъ	щоколвекъ
75	10	що колвекъ	щоколвекъ
92	28	ѣахъи	ѣахъи (1668)
93	1	о них	оних
93	4, 6	ѣахъи	ѣахъи (1668)
94	13	Григоровить	Григоровичъ
103	30—32	за исключеніемъ слѣ- дующихъ: Семіона Ендреевича, Сте- фана Захаріевича, Андрея Томасови- ча и Павла Тео- доровича, этихъ лицъ не должно быть здѣсь, какъ упоминаемыхъ на стр. 102	
104	6 снизу	крѣмъ Игната Ивановича, который упом. въ 1657 г. впервые, выше на 4 стр. сверху должно отно- ситься къ 1686 г.	
106	8 сверху	Василій Кривоносъ	не долженъ быть здѣсь, какъ упомин. на стр. 89, 20 строка сверху.
108	10	застали	зостали
116	21	większcy	większey
118	20	nią	nią
122	9, 16	ѣаѣи	ѣаѣи (1708)
123	24	rz ndu	rządu
128	6 снизу	од. (с)тупил	од(с)тупил
136	19 сверху	внѣялисмо	винѣялисмо
136	2 снизу	о	от
148	10	prowirorow	prowizorow
158	4	uszynili	uczynili
158	3	reczy	rzeczy
165	8	błogosławia ojciec	błogosławia, ojciec
168	1 сверху	даć:	даć,
168	15	neyjaśnieyszego	nayiaśnieyszego
168	22	recru descendo	recrudescendo
171	5 снизу	Kisielnickiy imci	Kisielnicki y imci
172	25 сверху	Krystyneli	krystynek

172, 173	28, 19	αχε	αχε
173	24	ichmościow	ich mościow
175	3	nie	nie
175	11	bractwie, przysięga	bractwie przysięga
176	4 снизу	prowizorow im	prowizorow, im
189	1	ego	iego
195	11 сверху	Habrockiego	Nawrockiego
208	31	Szkuty	szkuty
219	15	преосвіатѣйших, метрополитов боголюбивых	преосвіатѣйших митрополитов, боголюбивых
219	16	а бы	абы
221	22	Larszkowsky,	Laszkowsky.
235	17	Uczunił	Uczynił
236	23	Prawe	Prawie
237	7	Ze	Ze
243	19	Krassowskiem	Krassowskiemu
246	16	turbati	turbatii
247	18	zwyczajui także	zwyczajui, także
247	18	dawne	dane
253	13	y	w
254	13	szaroki	szeroki
260	19	od gr. 2 czyni	od iedney gr. 2, czyni
269	21	excutione	executione
270	23, 31	na Fryor. z Fryoru	na fryor, z fryoru
273	5	1738	1638 (?)
274	2	Frior	frior
277	8	g.	s.
289	26	takie sposobie nie maia	takie sposobie maia
290	25	y onere	y onerem
292	5 снизу	convenie natia	convenie, natia
293	28 сверху	propignore	pro pignore
298	27	Mohilowska	Mohilanska
299	8	sosudochranitelnicy	sosudochranitelnicy
300	24	nomine	nemine
301	8	y teraz, idem	y teraz idem
302	9	niewinnych miasta Lwowa	niewinnych, miasta Lwowa
		wzięciem	wzięciem,
302	11	naprzod: talarow	naprzod talarow
302	22	salwowała). Dziesięc	salwowała dziesięc
304	5 снизу	Mohilowska	Mohilanska
305	4 сверху	zarażesmy	zaraz esmy
321	4	Gorzałka	gorzałka
323	18	Gontow 1 12 kop,	Gontow 112 kop,
331	23	Kuiawskiemu, 2 czerwone	Kuiawskiemu 2 czerwone
339	17	prymano	prymato

342	10	изъ	съ
365	2	снизу примѣчаніе conig	consig
373	23	сверху Sthawnicki	Stawnicki
378	7	снизу Seniawy	Sieniawy
379	14	сверху z. 282. die 7	z. 282; die 7
389	12	złączy	skączy
397	1	снизу drukorzowi.	drukarzowi.
419	3	сверху żagnych	żadnych
420	7	снизу zł.	gr.
424	2	сверху quartum	quantum
429	1—2	снизу wydrnkować	wydrukować
430	14	сверху quocunqne	quocunqse
438	3	Hedvigii	Hedvigiae
441	11	testiminijs	testimonijs
441	19	ziąszkę	xiąszkę
443	13	pienięzey	pienędzy . . . .
447	7	F.	f.
447	5	maiestatis, donary	maiestatis donatarii,
448	3	сверху petens illud suscipi	petens illud legi, suscipi
448	12	quamvis pecuniarices	quasvis pecuniarias
448	12	ubicunque	ubivis
448	16	Rempubicam iure	Rempubicam merita, iure
448	21	impossessionem	in possessionem
448	22	quovis	quosvis
448	23	intereat praesentim	interest praesertim
448	25	consistant	consistunt
448	26	danatary nostri vel	donatarii nostri, vel
448	27	mandatary bona	mandatarii, bona
448	29	patiantur. Pro	potiatur. pro
448	31	mensi iuly	mensis iulii
449	7	immabilia	immobilia
449	9	urisfidelium	iurisfidelium
453	5	perenissimorum	serenissimorum
455	27	rythenico	ruthenico
455	28	praeveniens	proveniens
456	8	praeinfertas	praeinsertas
456	14	cauta	causa
456	27	remiserat, partibus	remiserat partibusque ter- minum conservaverat peremptorium. In ter- mino itaque hodierno, ex eadem remissa, legi- time ad praesens prove- nient, et hucusque con- tinuato,

456	3 снизу	mediantem	mediante
456	2	actor quidem	actorea quidem
645—457	1 сверху	postulant emque	postulante seque
457	4	de ducentesimo	de data Varsaviae die de- cim quinta mensis octobris, anno millesi- mo quingentesimo
457	5	serenissimo	serenissimi
457	6	mensis, mensis novembris	mensis novembris
457	13	consularijs	consularijs
457	15	vesis	visis
457	16	remisse	remissa
457	17	factum	facta
457	20	et	ex
457	26	neque	nempe
458	5	prosit	possit
458	6—7	privationem	privatione
458	12	prohibita	praehibitae
458	16	paratu	parata
458	19	compotatum	computandum
458	24	Domna extremum	Domna ad extremum
459	2	Caryinensis	Corsunensis
4617	7	scorsinis	seorsivis
470	1	1821	1881
480	4	ї	ї
484	20	Милинская	Малинская
484	21	Стефановичъ	Стафановича
484	29	Өомина	Өомича
487	11	Апастасіа	Анастасіа
492	26	Іаанна	Іоанна
520	2	Галицкому Гѣдеону	Галицкому, Гѣдеону
520	3	показываетъ обиды	указываетъ на обиды
520	5	соблазна	соблазна православныхъ
523	7 снизу	nasego	naszego
532	2 сверху	Мяв	Мя
542	12	confaum	confratrum
543	6	14.	15.
550	15	illesa	illaesa
550—551	27—1	actuecato	advocato
551	1	torique	totique
551	22	xsięgi,	xięgi,
554	16	szynić	czynić
576—577	1 снизу и 1 сверху	Зозину	Зосиму
596	3 сверху	poweni	powemi
623	10	королевскіе	королевскія

Замѣченныя опечатки и необходимыя поправки въ статьѣ:

ТОМЫ:	СТР.	СТРОКА:	НАПЕЧАТАНО:	ДОЛЖНО БЫТЬ:
XI	18	16	вожженными	возженными
XI	19	11 сверху	по видимому	повидимому
XI	35	6	Боже	о Боже
XI	35	8	даю вамъ да	даю вамъ: да
XI	35	17	еще	еще
XI	36	2	таже и намъ и намъ	таже и намъ
XI	49	2	зажженными	зазженными
XI	54	5	зажженными	зазженными
XI	76	17	ея	ихъ
XI	96	27	тѣхъ	тѣ
XI	48	2 снизу	компрометтировать	компроментировать
XII	7	1 сверху	Молдавскимъ	Молдавскимъ:
XII	7	17	служили	служило
XII	65	1 снизу	приводитъ	приводить
XII	76	3 сверху	(1616)	(1619)

Гос. Центр.
Библиотека
Москва

